נחלתן ד יסימנהון ונרעה נחלתן מנחלת
אבתיהו ונוספה נחלתן על נחלת בני יתהי נחלתן על מטה משפחתי׃

ממטה אל־מטה בני־איש בנחלתו׃
מטה אבתיו ידבקו בני ישראל׃
ובל־תת ירשת נחלה ממטות בני׃
ישראל לאחר ממשפחת מטהו׃
אבל תהיה לאשה למעשיר שבו׃
בני ישראל איש נחלת אבתיו׃
ולא תסב נחלה ממטה למטה׃
אחר כי־איש בנחלתו ידבקו׃
מטות בני ישראל׃ כאשר צוה׃
יהוה את־משה כן עשו בנות׃
צלפחד ותהי־נה מחלה תרצה׃
וחגלה ומלכה ונעה בנות׃
צלפחד לבני דדיהן לנשים׃
ממשפחת בני מנשה בן־יוסף׃
היו לנשים ותהי נחלתן על׃
מטה משפחת אביהן׃ אלה׃
המצות והמשפטים אשר׃
צוה יהוה ביד־משה אל־בני׃
ישראל בערבת מואב על־ירדן׃
ירחו׃

קלב וסימ בלק

חזק

הדברים אשר דבר משה אל
כל־ישראל בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין־פארן ובין
תפל ולבן וחצרת ודי זהב׃ אחד
עשר יום מחרב דרך הר־שעיר
עד־קדש ברנע׃ ויהי בארבעים
שנה בעשתי עשר חדש באחד
לחדש דבר משה אל־בני ישראל
ככל אשר־צוה יהוה אתו אלהם׃
אחרי הכתו את־סיחן מלך
האמרי אשר־ישב בחשבון׃
ואת־עוג מלך הבשן אשר־ישב
בעשתרת באדרעי׃ בעבר
הירדן בארץ מואב הואיל
משה באר את־התורה הזאת׃
לאמר׃ יהוה אלהינו דבר אלינו׃
בחרב לאמר רב־לכם שבתכם׃
הזה׃ פנו וסעו לכם ובאו הר׃
האמרי ואל־כל־שכנו בערבה
בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים׃
ארץ הכנעני והלבנון עד־הנהר

אלה הדברים ה דסמ׳ וסימנהון ואתם תהיו לי׃ ויקהל משה׃ אלה הדברים אשר דבר משה׃ עשיתם ולא יעברתים׃ אשר תעשו׃ ט
את סיחן יא בטע׳ וסימנהון אחרי הכתו את סיחן׃ או בגמל נהמה טבואה׃ כי מאסו את תורת׃ יי והיה כל מעבר׃ איש אחרי איש
יושל שקר הנביאים ריכל מלך ריכלות ריכל מדת עבר נהרה כל חריל בדברי׃ יי הואיל ג ומ וסימ הואיל משה׃ כי הואיל הלך אחרי
צר׃ יי

אלכם ׀ חס כתו׳ וסימנהון הוא אשר דברתי אלכם לאמר ׀ לא ישמע אלכם פרעה כי ידבר אלכם פרעה לאמר ואמר
אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי ׀ ואמר אלכם באחק ידך האמרי ׀ ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם ׀ ~ אבותכם ל כתו׳ ן׳

הִנֵּה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת־הָאָרֶץ בֹּאוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת
לָהֶם וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם ׀ וָאֹמַר
אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר לֹא
אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם ׀ יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם
הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב ׀ יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם
אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר לָכֶם ׀ אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי ׀
טָרְחֲכֶם וּמַשָּׂאֲכֶם וְרִיבְכֶם ׀ הָבוּ
לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וּנְבֹנִים וִידֻעִים
לְשִׁבְטֵיכֶם וְאָשִׂימֵם בְּרָאשֵׁיכֶם ׀
וַתַּעֲנוּ אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת ׀ וָאֶקַּח אֶת
רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים
וִידֻעִים וָאֶתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם
שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְשָׂרֵי
חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת וְשֹׁטְרִים
לְשִׁבְטֵיכֶם ׀ וָאְצַוֶּה אֶת שֹׁפְטֵיכֶם
בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר שָׁמוֹעַ ״ בֵּין
אֲחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם צֶדֶק בֵּין אִישׁ
וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ ׀ לֹא תַכִּירוּ פָנִים
בַּמִּשְׁפָּט כַּקָּטֹן כַּגָּדֹל תִּשְׁמָעוּן

לֹא תָגוּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט
לֵאלֹהִים הוּא וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקָּשֶׁה
מִכֶּם תַּקְרִבוּן אֵלַי ׀ וּשְׁמַעְתִּיו ״
וָאְצַוֶּה אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן ׀ וַנִּסַּע
מֵחֹרֵב וַנֵּלֶךְ אֵת כָּל־הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רְאִיתֶם דֶּרֶךְ
הַר הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֹתָנוּ וַנָּבֹא עַד־קָדֵשׁ
בַּרְנֵעַ ׀ וָאֹמַר אֲלֵכֶם בָּאתֶם עַד
הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נֹתֵן לָנוּ ׀ רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְפָנֶיךָ אֶת־הָאָרֶץ עֲלֵה רֵשׁ ״
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
לְךָ אַל תִּירָא וְאַל תֵּחָת ׀ וַתִּקְרְבוּן
אֵלַי כֻּלְּכֶם וַתֹּאמְרוּ נְשַׁלְחָה
אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ לָנוּ אֶת
הָאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר אֶת
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַעֲלֶה בָהּ וְאֶת
הֶעָרִים אֲשֶׁר נָבֹא אֲלֵיהֶן ׀ וַיִּיטַב
בְּעֵינַי הַדָּבָר וָאֶקַּח מִכֶּם שְׁנֵים
עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לַשָּׁבֶט ׀
וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ הָהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד
נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיְרַגְּלוּ אֹתָהּ ׀ וַיִּקְחוּ
בְיָדָם מִפְּרִי הָאָרֶץ ׀ וַיּוֹרִדוּ אֵלֵינוּ
וַיָּשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה

לא תעשו עול במשפט ׀ חברייה לא תכירו פנים במשפט ׀ וגבה ׀ ן צבאות במשפט על כן לא
שאת פני רשע לא טוב שמיח בחור בילדותיך וכל איוב רבו במא ואתי תביא במשפט עמך ׀ ~
והדבר אשר יקשה מכם ׀ והדבר אשר דברנו אנו ואתה ׀ והדבר הזה לא אוכל לעשות ׀ ~

נחלתן ד יסימנהון ונרעה נחלתן מנחלת
אבתיהו ונוספה נחלתן על נחלת בני יתהי נחלתן על מטה משפחתי׃

ממטה אל־מטה בני־איש בנחלתו׃
מטה אבתיו ידבקו בני ישראל׃
ובל־תת ירשת נחלה ממטות בני׃
ישראל לאחר ממשפחת מטהו׃
אבל תהיה לאשה למעשיר שבו׃
בני ישראל איש נחלת אבתיו׃
ולא תסב נחלה ממטה למטה׃
אחר כי־איש בנחלתו ידבקו׃
מטות בני ישראל׃ כאשר צוה׃
יהוה את־משה כן עשו בנות׃
צלפחד ותהי־נה מחלה תרצה׃
וחגלה ומלכה ונעה בנות׃
צלפחד לבני דדיהן לנשים׃
ממשפחת בני מנשה בן־יוסף׃
היו לנשים ותהי נחלתן על׃
מטה משפחת אביהן׃ אלה׃
המצות והמשפטים אשר׃
צוה יהוה ביד־משה אל־בני׃
ישראל בערבת מואב על־ירדן׃
ירחו׃

קלב וסימ בלק

חזק

הדברים אשר דבר משה אל
כל־ישראל בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין־פארן ובין
תפל ולבן וחצרת ודי זהב׃ אחד
עשר יום מחרב דרך הר־שעיר
עד־קדש ברנע׃ ויהי בארבעים
שנה בעשתי עשר חדש באחד
לחדש דבר משה אל־בני ישראל
ככל אשר־צוה יהוה אתו אלהם׃
אחרי הכתו את־סיחן מלך
האמרי אשר־ישב בחשבון׃
ואת־עוג מלך הבשן אשר־ישב
בעשתרת באדרעי׃ בעבר
הירדן בארץ מואב הואיל
משה באר את־התורה הזאת׃
לאמר׃ יהוה אלהינו דבר אלינו׃
בחרב לאמר רב־לכם שבתכם׃
הזה׃ פנו וסעו לכם ובאו הר׃
האמרי ואל־כל־שכנו בערבה
בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים׃
ארץ הכנעני והלבנון עד־הנהר

אלה הדברים ה דסמ׳ וסימנהון ואתם תהיו לי׃ ויקהל משה׃ אלה הדברים אשר דבר משה׃ עשיתם ולא יעברתים׃ אשר תעשו׃ ט
את סיחן יא בטע׳ וסימנהון אחרי הכתו את סיחן׃ או בגמל נהמה טבואה׃ כי מאסו את תורת׃ יי והיה כל מעבר׃ איש אחרי איש
יושל שקר הנביאים ריכל מלך ריכלות ריכל מדת עבר נהרה כל חריל בדברי׃ יי הואיל ג ומ וסימ הואיל משה׃ כי הואיל הלך אחרי
צר׃ יי

לבבנו ד וחס וסימנהון אנה אנחנו עלים אחינו ונשמיע ויכים לבבנו להטות לבבנו אליו׳ נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים׳
ינחלנה ג וחס בליש וסימנהון כי הוא ינחלנה את ישראל וכסא כבוד ינחלם כי לי׳ מצוקי ארץ במאחזתו ינחל את כנו׳

הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן
לָנוּ׃ וְלֹא אֲבִיתֶם לַעֲלֹת וַתַּמְרוּ
אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַתֵּרָגְנוּ
בְּאָהֳלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ בְּשִׂנְאַת
יְהוָה אֹתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לָתֵת אֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידֵנוּ׃
אָנָה אֲנַחְנוּ עֹלִים אַחֵינוּ הֵמַסּוּ
אֶת לְבָבֵנוּ לֵאמֹר עַם גָּדוֹל וָרָם
מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמָיִם
וְגַם בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם׃ וָאֹמַר
אֲלֵכֶם לֹא תַעַרְצוּן וְלֹא תִירְאוּן
מֵהֶם׃ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ
לִפְנֵיכֶם הוּא יִלָּחֶם לָכֶם כְּכֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֵיכֶם׃ וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ
אֲשֶׁר נְשָׂאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר
יִשָּׂא אִישׁ אֶת בְּנוֹ בְּכָל
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הֲלַכְתֶּם עַד בֹּאֲכֶם
עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וּבַדָּבָר הַזֶּה
אֵינְכֶם מַאֲמִינִם בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לָתוּר לָכֶם
מָקוֹם לַחֲנֹתְכֶם בָּאֵשׁ לָיְלָה לָרְאֹתְכֶם
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ
בָּהּ וּבֶעָנָן יוֹמָם׃ וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֶת קוֹל דִּבְרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשָּׁבַע
לֵאמֹר׃ אִם יִרְאֶה אִישׁ בָּאֲנָשִׁים

הָאֲלֶה הַדּוֹר הָרָע הַזֶּה אֶת
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לָתֵת לַאֲבֹתֵיכֶם׃ זוּלָתִי כָּלֵב בֶּן
יְפֻנֶּה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ אֶתֵּן אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַךְ בָּהּ וּלְבָנָיו יַעַן
אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה׃ גַּם בִּי
הִתְאַנַּף יְהוָה בִּגְלַלְכֶם לֵאמֹר
גַּם אַתָּה לֹא תָבֹא שָׁם׃ יְהוֹשֻׁעַ
בִּן נוּן הָעֹמֵד לְפָנֶיךָ הוּא יָבֹא
שָׁמָּה אֹתוֹ חַזֵּק כִּי הוּא יַנְחִלֶנָּה
אֶת יִשְׂרָאֵל׃ וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר
אָמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר
לֹא יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וָרָע הֵמָּה
יָבֹאוּ שָׁמָּה וְלָהֶם אֶתְּנֶנָּה וְהֵם
יִירָשׁוּהָ׃ וְאַתֶּם פְּנוּ לָכֶם וְסָעוּ
הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף׃ וַתַּעֲנוּ
וַתֹּאמְרוּ אֵלַי חָטָאנוּ לַיהוָה
אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה וְנִלָּחַמְנוּ כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַתַּחְגְּרוּ
אִישׁ אֶת כְּלִי מִלְחַמְתּוֹ וַתָּהִינוּ
לַעֲלוֹת הָהָרָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי אֱמֹר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא
תִלָּחֲמוּ כִּי אֵינֶנִּי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא
תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ וָאֲדַבֵּר
אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּמְרוּ
אֶת פִּי יְהוָה וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ הָהָרָה׃

יען ג בסוע וסימנהון יען אשר לא שמעתם את דברי׳ יען אשר נבהת בקומה ויתן צמיתו אל בין׳
חזק ד וסימנהון איתי חזק כי הוא ינחלנה ולבלתי חזק מתנם כאד ויעתה חזק את ידי׳
באנשים גבּ נצ וסימנהון אם יראה איש זקן בא באנשים ויחלו באנשים הזקנים וכל לאנשים פת במא רק לאנשים האל׳

כימים ד וסימנהון כימים אשר ישבתם ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים אני כימים אשר נחו בהם היהורים
סב ו חס וסימנהון רבלכם סב את ההר הזה ויאמר המלך לדויג סב התיצב בה סב אל אחרי וחבריה סב דמיה לך דודי לצבי או

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב לָכֶם סֹב אֶת הָהָר הַזֶּה
פְּנוּ לָכֶם וּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי
וְאֶל כָּל שְׁכֵנָיו בָּעֲרָבָה בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבַנֶּגְבָּה
וּבְחוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְּבָנוֹן עַד הַנָּהָר
הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת הָאָרֶץ
בֹּאוּ וּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם
אַחֲרֵיהֶם וָאֹמַר אֲלֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר
לֹא אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם
יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי טָרְחֲכֶם
וְמַשַּׂאֲכֶם וְרִיבְכֶם הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים
וּנְבֹנִים וִידֻעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וַאֲשִׂימֵם בְּרָאשֵׁיכֶם
וַתַּעֲנוּ אֹתִי וַתֹּאמְרוּ דָּבָר טוֹב לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר
הַזֶּה וָאֶקַּח אֶת רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים
וִידֻעִים וָאֶתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם שָׂרֵי אֲלָפִים
וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת
וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם וָאֲצַוֶּה אֶת שֹׁפְטֵיכֶם
בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר שָׁמוֹעַ בֵּין אֲחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם
צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ לֹא תַכִּירוּ
פָנִים בַּמִּשְׁפָּט כַּקָּטֹן כַּגָּדֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא
תָגוּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא
וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרִבוּן אֵלַי
וּשְׁמַעְתִּיו וָאֶצְוֶּה אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא אֵת כָּל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן וַנִּסַּע מֵחֹרֵב וַנֵּלֶךְ
אֵת כָּל הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר
רְאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וַנָּבֹא עַד קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וָאֹמַר אֲלֵיכֶם
בָּאתֶם עַד הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן
לָנוּ רְאֵה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְפָנֶיךָ אֶת הָאָרֶץ
עֲלֵה רֵשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
לְךָ אַל תִּירָא וְאַל תֵּחָת וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כֻּלְּכֶם
וַתֹּאמְרוּ נִשְׁלְחָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ לָנוּ
אֶת הָאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
נַעֲלֶה בָהּ וְאֶת הֶעָרִים אֲשֶׁר נָבֹא אֲלֵיהֶן
וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינָי וָאֶקַּח מִכֶּם שְׁנֵים עָשָׂר
אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לַשָּׁבֶט וַיִּפְנוּ
וַיַּעֲלוּ הָהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיְרַגְּלוּ
אֹתָהּ וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרִי הָאָרֶץ וַיּוֹרִדוּ אֵלֵינוּ
וַיָּשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ וַלֹּא אֲבִיתֶם לַעֲלוֹת
וַתַּמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַתָּרֹנּוּ בְּאָהֳלֵיכֶם
וַתֹּאמְרוּ בְּשִׂנְאַת יְהוָה אֹתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לָתֵת אֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידֵנוּ
אָנָה אֲנַחְנוּ עֹלִים אַחֵינוּ הֵמַסּוּ אֶת לְבָבֵנוּ
לֵאמֹר עַם גָּדוֹל וָרָם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת
בַּשָּׁמָיִם וְגַם בְּנֵי עֲנָק רָאִינוּ שָׁם וָאֹמַר אֲלֵיכֶם
לֹא תַעַרְצוּן וְלֹא תִירְאוּן מֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלָּחֶם לָכֶם כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה אִתְּכֶם לְעֵינֵיכֶם בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר
אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נְשָׂאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר
יִשָּׂא אִישׁ אֶת בְּנוֹ בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הֲלַכְתֶּם
עַד בֹּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה וּבַדָּבָר הַזֶּה אֵינְכֶם
מַאֲמִינִם בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ
לָתוּר לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֹתְכֶם בָּאֵשׁ לָיְלָה לָרְאוֹתְכֶם
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָהּ וּבֶעָנָן יוֹמָם וַיִּשְׁמַע
יְהוָה אֶת קוֹל דִּבְרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר
אִם יִרְאֶה אִישׁ בָּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַדּוֹר הָרָע הַזֶּה
אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לַאֲבֹתֵיכֶם
כִּי אִם כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ אֶתֵּן
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַךְ בָּהּ וְלִבָנָיו יַעַן אֲשֶׁר
מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה גַּם בִּי הִתְאַנַּף יְהוָה בִּגְלַלְכֶם
לֵאמֹר גַּם אַתָּה לֹא תָבוֹא שָׁמָּה יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
הָעֹמֵד לְפָנֶיךָ הוּא יָבוֹא שָׁמָּה אֹתוֹ חַזֵּק כִּי הוּא
יַנְחִילֶנָּה אֶת יִשְׂרָאֵל וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם
לָבַז יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב
וָרָע הֵמָּה יָבֹאוּ שָׁמָּה וְלָהֶם אֶתְּנֶנָּה וְהֵם
יִירָשׁוּהָ וְאַתֶּם פְּנוּ לָכֶם וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה
דֶּרֶךְ יַם סוּף וַתַּעֲנוּ וַתֹּאמְרוּ אֵלַי חָטָאנוּ
לַיהוָה אֲנַחְנוּ אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה וְנִלָּחַמְנוּ כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַתַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת
כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ וַתָּהִינוּ לַעֲלוֹת הָהָרָה וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי אֱמֹר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלָּחֲמוּ
כִּי אֵינֶנִּי בְקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם
וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּמְרוּ אֶת פִּי
יְהוָה וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ הָהָרָה וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי
הַיּוֹשֵׁב בָּהָר הַהוּא לִקְרַאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂינָה הַדְּבֹרִים וַיַּכּוּ אֶתְכֶם
בְּשֵׂעִיר עַד חָרְמָה וַתָּשֻׁבוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה
וְלֹא שָׁמַע יְהוָה בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם
וַתֵּשְׁבוּ בְקָדֵשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר
יְשַׁבְתֶּם וַנֵּפֶן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה
דֶּרֶךְ יַם סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי וַנָּסָב
אֶת הַר שֵׂעִיר יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רַב לָכֶם סֹב
אֶת הָהָר הַזֶּה פְּנוּ לָכֶם צָפֹנָה
וְאֶת הָעָם צַו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים
בִּגְבוּל אֲחֵיכֶם בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר וְיָרְאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם
מְאֹד אַל תִּתְגָּרוּ בָם כִּי לֹא אֶתֵּן
לָכֶם מֵאַרְצָם עַד מִדְרַךְ כַּף
רָגֶל כִּי יְרֻשָּׁה לְעֵשָׂו נָתַתִּי אֶת
הַר שֵׂעִיר אֹכֶל תִּשְׁבְּרוּ מֵאִתָּם
בַּכֶּסֶף וַאֲכַלְתֶּם וְגַם מַיִם תִּכְרוּ
מֵאִתָּם בַּכֶּסֶף וּשְׁתִיתֶם כִּי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יָדֶךָ יָדַע לְכֶתְכָּ אֶת הַמִּדְבָּר
הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ

דָּבָר וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אַחֵינוּ בְּנֵי
עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר מִדֶּרֶךְ
הָעֲרָבָה מֵאֵילַת וּמֵעֶצְיֹן גָּבֶר
וַנֵּפֶן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ
מִדְבַּר מוֹאָב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
אַל תָּצַר אֶת מוֹאָב וְאַל תִּתְגָּר
בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא אֶתֵּן לְךָ
מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי לוֹט נָתַתִּי
אֶת עָר יְרֻשָּׁה הָאֵמִים לְפָנִים
יֹשְׁבוּ בָהּ עַם גָּדוֹל וְרַב וְרָם
כָּעֲנָקִים יְרֻפָאִים יַחְשְׁבוּ אַף
הֵם כָּעֲנָקִים וְהַמֹּאָבִים יִקְרְאוּ
לָהֶם אֵמִים וּבְשֵׂעִיר יָשְׁבוּ
הַחֹרִים לְפָנִים וּבְנֵי עֵשָׂו יִרְשׁוּם
וַיַּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ
תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
לְאֶרֶץ יְרֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
לָהֶם עַתָּה קוּמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם
אֶת נַחַל זֶרֶד וַנַּעֲבֹר אֶת נַחַל
זֶרֶד וְהַיָּמִים אֲשֶׁר הָלַכְנוּ מִ
מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ עַד אֲשֶׁר עָבַרְנוּ
אֶת נַחַל זֶרֶד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה
שָׁנָה עַד תֹּם כָּל הַדּוֹר אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם וְגַם
יַד יְהוָה הָיְתָה בָּם לְהָמֵם

אשכחית בסיגה עוד
ג חס ג
ט
ט
ד
ה
ב חס כתיב
ט
ה
ט
ה חס פסו בלעיז
ט
ט
ט
ט
ט
כה ר חס פסו
ט
ט
ט
ט
ט חס במג מל
ט
ב ולאבדם
ט
ט
ט
ט
ט

ואת ארצו החל
ה בג נצ
וסימנהון אל תירא אתו כי בידך וחב דמיש תו ראה החלתי תת לפנך קומו סעו ויאמר יי אל יהושע
וסימנהון החל רש והתנר בו החל רש לרשת את ארצו ביום ההוא אקים אל עלי ועלת החל הזה בתרע פת

מִקְרַב הַמַּחֲנֶה עַד תֻּמּוֹ׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
לָמוּת מִקֶּרֶב הָעָם וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃ אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם
אֶת גְּבוּל מוֹאָב אֶת עָר׃ וְקָרַבְתָּ
מוּל בְּנֵי עַמּוֹן אַל תְּצֻרֵם וְאַל
תִּתְגָּר בָּם כִּי לֹא אֶתֵּן מֵאֶרֶץ
בְּנֵי עַמּוֹן לְךָ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי לוֹט
נָתַתִּיהָ יְרֻשָּׁה׃ אֶרֶץ רְפָאִים
תֵּחָשֵׁב אַף הִוא רְפָאִים יָשְׁבוּ
בָהּ לְפָנִים וְהָעַמִּנִּים יִקְרְאוּ
לָהֶם זַמְזֻמִּים׃ עַם גָּדוֹל וְרַב וָרָם
כָּעֲנָקִים וַיַּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם
וַיִּרְשֵׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר
אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם
וַיִּרְשֵׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ וְהָעַוִּים הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצֵרִים
עַד עַזָּה כַּפְתֹרִים הַיֹּצְאִים
מִכַּפְתֹּר הִשְׁמִידֵם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם׃
קוּמוּ סְעוּ וְעִבְרוּ אֶת נַחַל אַרְנֹן
רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ
חֶשְׁבּוֹן הָאֱמֹרִי וְאֶת אַרְצוֹ
הָחֵל רָשׁ וְהִתְגָּר בּוֹ מִלְחָמָה׃
הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל תִּתְּךָ פַחְדְּךָ ג
וְיִרְאָתְךָ עַל פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת

אחל
וכל עמיו
סיחון
ג בג נצ
ד כל בתו
וסימנהון היום הזה אחל תת פחדך אחל גדלך דיהוש ע׳ ילא אחל את שם קדישי יעוד בתרע פת
וסימנהון יפנו וייעלו דרך הבשן ונפן ונעל דרך הבשן וייצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמיו כראות מלך העי
וסימנהון תבנה ותכונן עיר סיחון אוי לך מואב ואשלח מלאכים במדבר קדמות ועשה יי להם כאשר עשה

כָּל הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֲךָ
וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ׃ וְאָשַׁלַּח
מַלְאָכִים מִמִּדְבַּר קְדֵמוֹת אֶל
סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן דִּבְרֵי שָׁלוֹם
לֵאמֹר׃ אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ בַּדֶּרֶךְ
בַּדֶּרֶךְ אֵלֵךְ לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂ
וּשְׂמֹאול׃ אֹכֶל בַּכֶּסֶף תְּשַׁבְּרֵנִי
וְאָכַלְתִּי וּמַיִם בַּכֶּסֶף תִּתֶּן לִי וְ
וְשָׁתִיתִי רַק אֶעְבְּרָה בְרַגְלָי׃ כַּ
כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר וְהַמּוֹאָבִים הַיֹּשְׁבִים
בָּעָר עַד אֲשֶׁר אֶעְבֹּר אֶת הַיַּרְדֵּן
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נֹתֵן לָנוּ׃ וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ
חֶשְׁבּוֹן הַעֲבִרֵנוּ בּוֹ כִּי הִקְשָׁה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת רוּחוֹ וְאִמֵּץ׃
אֶת לְבָבוֹ לְמַעַן תִּתּוֹ בְיָדְךָ כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי רְאֵה הַחִלֹּתִי תֵּת
לְפָנֶיךָ אֶת סִיחֹן וְאֶת אַרְצוֹ הָחֵל
רָשׁ לָרֶשֶׁת אֶת אַרְצוֹ׃ וַיֵּצֵא
סִיחֹן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל עַמּוֹ
לַמִּלְחָמָה יָהְצָה׃ וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וַנַּךְ אֹתוֹ וְאֶת
בָּנָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ׃ וַנִּלְכֹּד אֶת כָּל
עָרָיו בָּעֵת הַהִוא וַנַּחֲרֵם אֶת כָּל

כל
ד בתו
ויהצה וקדמית
כל
ה בגא
כל
ו כתו
וכתי בן
ז
כתו
פסו בתו וגנב
ח ט בגא
כל
י בתו
כל
יא בתו
כל
יב בתו
ואשיך ארן
כל
יג בגא
כל
ידמו דכו בגא
לישאל
יד בתו
באלהים
כל
טו בתו
כל
טז בתו
כל
יז בתו
כל
יח בתו
כל
יט בתו
כל
כ בתו
כל
כא בתו
כל
כב בתו
כל
כג בתו
כל
כד בתו
כל
כה בתו
כל
כו בתו
כל
כז בתו
כל
כח בתו
כל
כט בתו
כל
ל בתו
כל
לא בתו
כל
לב בתו
כל
לג בתו
כל
לד בתו
כל
לה בתו
כל
לו בתו
כל
לז בתו
כל
לח בתו
כל
לט בתו
כל
מ בתו
כל
מא בתו
כל
מב בתו
כל
מג בתו
כל
מד בתו
כל
מה בתו
כל
מו בתו
כל
מז בתו
כל
מח בתו
כל
מט בתו
כל
נ בתו
כל
נא בתו
כל
נב בתו
כל
נג בתו
כל
נד בתו
כל
נה בתו
כל
נו בתו
כל
נז בתו
כל
נח בתו
כל
נט בתו
כל
ס בתו
כל
סא בתו
כל
סב בתו
כל
סג בתו
כל
סד בתו
כל
סה בתו
כל
סו בתו
כל
סז בתו
כל
סח בתו
כל
סט בתו
כל
ע בתו
כל
עא בתו
כל
עב בתו
כל
עג בתו
כל
עד בתו
כל
עה בתו
כל
עו בתו
כל
עז בתו
כל
עח בתו
כל
עט בתו
כל
פ בתו
כל
פא בתו
כל
פב בתו
כל
פג בתו
כל
פד בתו
כל
פה בתו
כל
פו בתו
כל
פז בתו
כל
פח בתו
כל
פט בתו
כל
צ בתו
כל
צא בתו
כל
צב בתו
כל
צג בתו
כל
צד בתו
כל
צה בתו
כל
צו בתו
כל
צז בתו
כל
צח בתו
כל
צט בתו
כל
ק בתו
כל
קא בתו
כל
קב בתו
כל
קג בתו
כל
קד בתו
כל
קה בתו
כל
קו בתו
כל
קז בתו
כל
קח בתו
כל
קט בתו
כל
קי בתו
כל
קיא בתו
כל
קיב בתו
כל
קיג בתו
כל
קיד בתו
כל
קטו בתו
כל
קטז בתו
כל
קיז בתו
כל
קיח בתו
כל
קיט בתו
כל
קכ בתו
כל
קכא בתו
כל
קכב בתו
כל
קכג בתו
כל
קכד בתו
כל
קכה בתו
כל
קכו בתו
כל
קכז בתו
כל
קכח בתו
כל
קכט בתו
כל
קל בתו
כל
קלא בתו
כל
קלב בתו
כל
קלג בתו
כל
קלד בתו
כל
קלה בתו
כל
קלו בתו
כל
קלז בתו
כל
קלח בתו
כל
קלט בתו
כל
קמ בתו
כל
קמא בתו
כל
קמב בתו
כל
קמג בתו
כל
קמד בתו
כל
קמה בתו
כל
קמו בתו
כל
קמז בתו
כל
קמח בתו
כל
קמט בתו
כל
קנ בתו
כל
קנא בתו
כל
קנב בתו
כל
קנג בתו
כל
קנד בתו
כל
קנה בתו
כל
קנו בתו
כל
קנז בתו
כל
קנח בתו
כל
קנט בתו
כל
קס בתו
כל
קסא בתו
כל
קסב בתו
כל
קסג בתו
כל
קסד בתו
כל
קסה בתו
כל
קסו בתו
כל
קסז בתו
כל
קסח בתו
כל
קסט בתו
כל
קע בתו
כל
קעא בתו
כל
קעב בתו
כל
קעג בתו
כל
קעד בתו
כל
קעה בתו
כל
קעו בתו
כל
קעז בתו
כל
קעח בתו
כל
קעט בתו
כל
קפ בתו
כל
קפא בתו
כל
קפב בתו
כל
קפג בתו
כל
קפד בתו
כל
קפה בתו
כל
קפו בתו
כל
קפז בתו
כל
קפח בתו
כל
קפט בתו
כל
קצ בתו
כל
קצא בתו
כל
קצב בתו
כל
קצג בתו
כל
קצד בתו
כל
קצה בתו
כל
קצו בתו
כל
קצז בתו
כל
קצח בתו
כל
קצט בתו
כל
ר בתו
כל
רא בתו
כל
רב בתו
כל
רג בתו
כל
רד בתו
כל
רה בתו
כל
רו בתו
כל
רז בתו
כל
רח בתו
כל
רט בתו
כל
רי בתו
כל
ריא בתו
כל
ריב בתו
כל
ריג בתו
כל
ריד בתו
כל
ריה בתו
כל
ריו בתו
כל
ריז בתו
כל
ריח בתו
כל
ריט בתו
כל
רכ בתו
כל
רכא בתו
כל
רכב בתו
כל
רכג בתו
כל
רכד בתו
כל
רכה בתו
כל
רכו בתו
כל
רכז בתו
כל
רכח בתו
כל
רכט בתו
כל
רל בתו
כל
רלא בתו
כל
רלב בתו
כל
רלג בתו
כל
רלד בתו
כל
רלה בתו
כל
רלו בתו
כל
רלז בתו
כל
רלח בתו
כל
רלט בתו
כל
רמ בתו
כל
רמא בתו
כל
רמב בתו
כל
רמג בתו
כל
רמד בתו
כל
רמה בתו
כל
רמו בתו
כל
רמז בתו
כל
רמח בתו
כל
רמט בתו
כל
רנ בתו
כל
רנא בתו
כל
רנב בתו
כל
רנג בתו
כל
רנד בתו
כל
רנה בתו
כל
רנו בתו
כל
רנז בתו
כל
רנח בתו
כל
רנט בתו
כל
רס בתו
כל
רסא בתו
כל
רסב בתו
כל
רסג בתו
כל
רסד בתו
כל
רסה בתו
כל
רסו בתו
כל
רסז בתו
כל
רסח בתו
כל
רסט בתו
כל
רע בתו
כל
רעא בתו
כל
רעב בתו
כל
רעג בתו
כל
רעד בתו
כל
רעה בתו
כל
רעו בתו
כל
רעז בתו
כל
רעח בתו
כל
רעט בתו
כל
רפ בתו
כל
רפא בתו
כל
רפב בתו
כל
רפג בתו
כל
רפד בתו
כל
רפה בתו
כל
רפו בתו
כל
רפז בתו
כל
רפח בתו
כל
רפט בתו
כל
רצ בתו
כל
רצא בתו
כל
רצב בתו
כל
רצג בתו
כל
רצד בתו
כל
רצה בתו
כל
רצו בתו
כל
רצז בתו
כל
רצח בתו
כל
רצט בתו
כל
ש בתו
כל
שא בתו
כל
שב בתו
כל
שג בתו
כל
שד בתו
כל
שה בתו
כל
שו בתו
כל
שז בתו
כל
שח בתו
כל
שט בתו
כל
שי בתו
כל
שיא בתו
כל
שיב בתו
כל
שיג בתו
כל
שיד בתו
כל
שיה בתו
כל
שיו בתו
כל
שיז בתו
כל
שיח בתו
כל
שיט בתו
כל
שכ בתו
כל
שכא בתו
כל
שכב בתו
כל
שכג בתו
כל
שכד בתו
כל
שכה בתו
כל
שכו בתו
כל
שכז בתו
כל
שכח בתו
כל
שכט בתו
כל
של בתו
כל
שלא בתו
כל
שלב בתו
כל
שלג בתו
כל
שלד בתו
כל
שלה בתו
כל
שלו בתו
כל
שלז בתו
כל
שלח בתו
כל
שלט בתו
כל
שמ בתו
כל
שמא בתו
כל
שמב בתו
כל
שמג בתו
כל
שמד בתו
כל
שמה בתו
כל
שמו בתו
כל
שמז בתו
כל
שמח בתו
כל
שמט בתו
כל
שנ בתו
כל
שנא בתו
כל
שנב בתו
כל
שנג בתו
כל
שנד בתו
כל
שנה בתו
כל
שנו בתו
כל
שנז בתו
כל
שנח בתו
כל
שנט בתו
כל
שס בתו
כל
שסא בתו
כל
שסב בתו
כל
שסג בתו
כל
שסד בתו
כל
שסה בתו
כל
שסו בתו
כל
שסז בתו
כל
שסח בתו
כל
שסט בתו
כל
שע בתו
כל
שעא בתו
כל
שעב בתו
כל
שעג בתו
כל
שעד בתו
כל
שעה בתו
כל
שעו בתו
כל
שעז בתו
כל
שעח בתו
כל
שעט בתו
כל
שפ בתו
כל
שפא בתו
כל
שפב בתו
כל
שפג בתו
כל
שפד בתו
כל
שפה בתו
כל
שפו בתו
כל
שפז בתו
כל
שפח בתו
כל
שפט בתו
כל
שצ בתו
כל
שצא בתו
כל
שצב בתו
כל
שצג בתו
כל
שצד בתו
כל
שצה בתו
כל
שצו בתו
כל
שצז בתו
כל
שצח בתו
כל
שצט בתו
כל
שק בתו
כל
שקא בתו
כל
שקב בתו
כל
שקג בתו
כל
שקד בתו
כל
שקה בתו
כל
שקו בתו
כל
שקז בתו
כל
שקח בתו
כל
שקט בתו
כל
שקי בתו
כל
שקיא בתו
כל
שקיב בתו
כל
שקיג בתו
כל
שקיד בתו
כל
שקטו בתו
כל
שקטז בתו
כל
שקיז בתו
כל
שקיח בתו
כל
שקיט בתו
כל
שקכ בתו
כל
שקכא בתו
כל
שקכב בתו
כל
שקכג בתו
כל
שקכד בתו
כל
שקכה בתו
כל
שקכו בתו
כל
שקכז בתו
כל
שקכח בתו
כל
שקכט בתו
כל
שקל בתו
כל
שקלא בתו
כל
שקלב בתו
כל
שקלג בתו
כל
שקלד בתו
כל
שקלה בתו
כל
שקלו בתו
כל
שקלז בתו
כל
שקלח בתו
כל
שקלט בתו
כל
שקמ בתו
כל
שקמא בתו
כל
שקמב בתו
כל
שקמג בתו
כל
שקמד בתו
כל
שקמה בתו
כל
שקמו בתו
כל
שקמז בתו
כל
שקמח בתו
כל
שקמט בתו
כל
שקנ בתו
כל
שקנא בתו
כל
שקנב בתו
כל
שקנג בתו
כל
שקנד בתו
כל
שקנה בתו
כל
שקנו בתו
כל
שקנז בתו
כל
שקנח בתו
כל
שקנט בתו
כל
שקס בתו
כל
שקסא בתו
כל
שקסב בתו
כל
שקסג בתו
כל
שקסד בתו
כל
שקסה בתו
כל
שקסו בתו
כל
שקסז בתו
כל
שקסח בתו
כל
שקסט בתו
כל
שקע בתו
כל
שקעא בתו
כל
שקעב בתו
כל
שקעג בתו
כל
שקעד בתו
כל
שקעה בתו
כל
שקעו בתו
כל
שקעז בתו
כל
שקעח בתו
כל
שקעט בתו
כל
שקפ בתו
כל
שקפא בתו
כל
שקפב בתו
כל
שקפג בתו
כל
שקפד בתו
כל
שקפה בתו
כל
שקפו בתו
כל
שקפז בתו
כל
שקפח בתו
כל
שקפט בתו
כל
שקצ בתו
כל
שקצא בתו
כל
שקצב בתו
כל
שקצג בתו
כל
שקצד בתו
כל
שקצה בתו
כל
שקצו בתו
כל
שקצז בתו
כל
שקצח בתו
כל
שקצט בתו
כל
שר בתו
כל
שרא בתו
כל
שרב בתו
כל
שרג בתו
כל
שרד בתו
כל
שרה בתו
כל
שרו בתו
כל
שרז בתו
כל
שרח בתו
כל
שרט בתו
כל
שרי בתו
כל
שריא בתו
כל
שריב בתו
כל
שריג בתו
כל
שריד בתו
כל
שריה בתו
כל
שריו בתו
כל
שריז בתו
כל
שריח בתו
כל
שריט בתו
כל
שרכ בתו
כל
שרכא בתו
כל
שרכב בתו
כל
שרכג בתו
כל
שרכד בתו
כל
שרכה בתו
כל
שרכו בתו
כל
שרכז בתו
כל
שרכח בתו
כל
שרכט בתו
כל
שרל בתו
כל
שרלא בתו
כל
שרלב בתו
כל
שרלג בתו
כל
שרלד בתו
כל
שרלה בתו
כל
שרלו בתו
כל
שרלז בתו
כל
שרלח בתו
כל
שרלט בתו
כל
שרמ בתו
כל
שרמא בתו
כל
שרמב בתו
כל
שרמג בתו
כל
שרמד בתו
כל
שרמה בתו
כל
שרמו בתו
כל
שרמז בתו
כל
שרמח בתו
כל
שרמט בתו
כל
שרנ בתו
כל
שרנא בתו
כל
שרנב בתו
כל
שרנג בתו
כל
שרנד בתו
כל
שרנה בתו
כל
שרנו בתו
כל
שרנז בתו
כל
שרנח בתו
כל
שרנט בתו
כל
שרס בתו
כל
שרסא בתו
כל
שרסב בתו
כל
שרסג בתו
כל
שרסד בתו
כל
שרסה בתו
כל
שרסו בתו
כל
שרסז בתו
כל
שרסח בתו
כל
שרסט בתו
כל
שרע בתו
כל
שרעא בתו
כל
שרעב בתו
כל
שרעג בתו
כל
שרעד בתו
כל
שרעה בתו
כל
שרעו בתו
כל
שרעז בתו
כל
שרעח בתו
כל
שרעט בתו
כל
שרפ בתו
כל
שרפא בתו
כל
שרפב בתו
כל
שרפג בתו
כל
שרפד בתו
כל
שרפה בתו
כל
שרפו בתו
כל
שרפז בתו
כל
שרפח בתו
כל
שרפט בתו
כל
שרצ בתו
כל
שרצא בתו
כל
שרצב בתו
כל
שרצג בתו
כל
שרצד בתו
כל
שרצה בתו
כל
שרצו בתו
כל
שרצז בתו
כל
שרצח בתו
כל
שרצט בתו
כל
שש בתו
כל
ששא בתו
כל
ששב בתו
כל
ששג בתו
כל
ששד בתו
כל
ששה בתו
כל
ששו בתו
כל
ששז בתו
כל
ששח בתו
כל
ששט בתו
כל
ששי בתו
כל
ששיא בתו
כל
ששיב בתו
כל
ששיג בתו
כל
ששיד בתו
כל
ששיה בתו
כל
ששיו בתו
כל
ששיז בתו
כל
ששיח בתו
כל
ששיט בתו
כל
ששכ בתו
כל
ששכא בתו
כל
ששכב בתו
כל
ששכג בתו
כל
ששכד בתו
כל
ששכה בתו
כל
ששכו בתו
כל
ששכז בתו
כל
ששכח בתו
כל
ששכט בתו
כל
ששל בתו
כל
ששלא בתו
כל
ששלב בתו
כל
ששלג בתו
כל
ששלד בתו
כל
ששלה בתו
כל
ששלו בתו
כל
ששלז בתו
כל
ששלח בתו
כל
ששלט בתו
כל
ששמ בתו
כל
ששמא בתו
כל
ששמב בתו
כל
ששמג בתו
כל
ששמד בתו
כל
ששמה בתו
כל
ששמו בתו
כל
ששמז בתו
כל
ששמח בתו
כל
ששמט בתו
כל
ששנ בתו
כל
ששנא בתו
כל
ששנב בתו
כל
ששנג בתו
כל
ששנד בתו
כל
ששנה בתו
כל
ששנו בתו
כל
ששנז בתו
כל
ששנח בתו
כל
ששנט בתו
כל
ששס בתו
כל
ששסא בתו
כל
ששסב בתו
כל
ששסג בתו
כל
ששסד בתו
כל
ששסה בתו
כל
ששסו בתו
כל
ששסז בתו
כל
ששסח בתו
כל
ששסט בתו
כל
ששע בתו
כל
ששעא בתו
כל
ששעב בתו
כל
ששעג בתו
כל
ששעד בתו
כל
ששעה בתו
כל
ששעו בתו
כל
ששעז בתו
כל
ששעח בתו
כל
ששעט בתו
כל
ששפ בתו
כל
ששפא בתו
כל
ששפב בתו
כל
ששפג בתו
כל
ששפד בתו
כל
ששפה בתו
כל
ששפו בתו
כל
ששפז בתו
כל
ששפח בתו
כל
ששפט בתו
כל
ששצ בתו
כל
ששצא בתו
כל
ששצב בתו
כל
ששצג בתו
כל
ששצד בתו
כל
ששצה בתו
כל
ששצו בתו
כל
ששצז בתו
כל
ששצח בתו
כל
ששצט בתו
כל
ששק בתו
כל
ששקא בתו
כל
ששקב בתו
כל
ששקג בתו
כל
ששקד בתו
כל
ששקה בתו
כל
ששקו בתו
כל
ששקז בתו
כל
ששקח בתו
כל
ששקט בתו
כל
ששקי בתו
כל
ששקיא בתו
כל
ששקיב בתו
כל
ששקיג בתו
כל
ששקיד בתו
כל
ששקטו בתו
כל
ששקטז בתו
כל
ששקיז בתו
כל
ששקיח בתו
כל
ששקיט בתו
כל
ששקכ בתו
כל
ששקכא בתו
כל
ששקכב בתו
כל
ששקכג בתו
כל
ששקכד בתו
כל
ששקכה בתו
כל
ששקכו בתו
כל
ששקכז בתו
כל
ששקכח בתו
כל
ששקכט בתו
כל
ששקל בתו
כל
ששקלא בתו
כל
ששקלב בתו
כל
ששקלג בתו
כל
ששקלד בתו
כל
ששקלה בתו
כל
ששקלו בתו
כל
ששקלז בתו
כל
ששקלח בתו
כל
ששקלט בתו
כל
ששקמ בתו
כל
ששקמא בתו
כל
ששקמב בתו
כל
ששקמג בתו
כל
ששקמד בתו
כל
ששקמה בתו
כל
ששקמו בתו
כל
ששקמז בתו
כל
ששקמח בתו
כל
ששקמט בתו
כל
ששקנ בתו
כל
ששקנא בתו
כל
ששקנב בתו
כל
ששקנג בתו
כל
ששקנד בתו
כל
ששקנה בתו
כל
ששקנו בתו
כל
ששקנז בתו
כל
ששקנח בתו
כל
ששקנט בתו
כל
ששקס בתו
כל
ששקסא בתו
כל
ששקסב בתו
כל
ששקסג בתו
כל
ששקסד בתו
כל
ששקסה בתו
כל
ששקסו בתו
כל
ששקסז בתו
כל
ששקסח בתו
כל
ששקסט בתו
כל
ששקע בתו
כל
ששקעא בתו
כל
ששקעב בתו
כל
ששקעג בתו
כל
ששקעד בתו
כל
ששקעה בתו
כל
ששקעו בתו
כל
ששקעז בתו
כל
ששקעח בתו
כל
ששקעט בתו
כל
ששקפ בתו
כל
ששקפא בתו
כל
ששקפב בתו
כל
ששקפג בתו
כל
ששקפד בתו
כל
ששקפה בתו
כל
ששקפו בתו
כל
ששקפז בתו
כל
ששקפח בתו
כל
ששקפט בתו
כל
ששקצ בתו
כל
ששקצא בתו
כל
ששקצב בתו
כל
ששקצג בתו
כל
ששקצד בתו
כל
ששקצה בתו
כל
ששקצו בתו
כל
ששקצז בתו
כל
ששקצח בתו
כל
ששקצט בתו
כל
ששר בתו
כל
ששרא בתו
כל
ששרב בתו
כל
ששרג בתו
כל
ששרד בתו
כל
ששרה בתו
כל
ששרו בתו
כל
ששרז בתו
כל
ששרח בתו
כל
ששרט בתו
כל
ששרי בתו
כל
ששריא בתו
כל
ששריב בתו
כל
ששריג בתו
כל
ששריד בתו
כל
ששריה בתו
כל
ששריו בתו
כל
ששריז בתו
כל
ששריח בתו
כל
ששריט בתו
כל
ששרכ בתו
כל
ששרכא בתו
כל
ששרכב בתו
כל
ששרכג בתו
כל
ששרכד בתו
כל
ששרכה בתו
כל
ששרכו בתו
כל
ששרכז בתו
כל
ששרכח בתו
כל
ששרכט בתו
כל
ששרל בתו
כל
ששרלא בתו
כל
ששרלב בתו
כל
ששרלג בתו
כל
ששרלד בתו
כל
ששרלה בתו
כל
ששרלו בתו
כל
ששרלז בתו
כל
ששרלח בתו
כל
ששרלט בתו
כל
ששרמ בתו
כל
ששרמא בתו
כל
ששרמב בתו
כל
ששרמג בתו
כל
ששרמד בתו
כל
ששרמה בתו
כל
ששרמו בתו
כל
ששרמז בתו
כל
ששרמח בתו
כל
ששרמט בתו
כל
ששרנ בתו
כל
ששרנא בתו
כל
ששרנב בתו
כל
ששרנג בתו
כל
ששרנד בתו
כל
ששרנה בתו
כל
ששרנו בתו
כל
ששרנז בתו
כל
ששרנח בתו
כל
ששרנט בתו
כל
ששרס בתו
כל
ששרסא בתו
כל
ששרסב בתו
כל
ששרסג בתו
כל
ששרסד בתו
כל
ששרסה בתו
כל
ששרסו בתו
כל
ששרסז בתו
כל
ששרסח בתו
כל
ששרסט בתו
כל
ששרע בתו
כל
ששרעא בתו
כל
ששרעב בתו
כל
ששרעג בתו
כל
ששרעד בתו
כל
ששרעה בתו
כל
ששרעו בתו
כל
ששרעז בתו
כל
ששרעח בתו
כל
ששרעט בתו
כל
ששרפ בתו
כל
ששרפא בתו
כל
ששרפב בתו
כל
ששרפג בתו
כל
ששרפד בתו
כל
ששרפה בתו
כל
ששרפו בתו
כל
ששרפז בתו
כל
ששרפח בתו
כל
ששרפט בתו
כל
ששרצ בתו
כל
ששרצא בתו
כל
ששרצב בתו
כל
ששרצג בתו
כל
ששרצד בתו
כל
ששרצה בתו
כל
ששרצו בתו
כל
ששרצז בתו
כל
ששרצח בתו
כל
ששרצט בתו
כל
ת בתו
כל
תא בתו
כל
תב בתו
כל
תג בתו
כל
תד בתו
כל
תה בתו
כל
תו בתו
כל
תז בתו
כל
תח בתו
כל
תט בתו
כל
תי בתו
כל
תיא בתו
כל
תיב בתו
כל
תיג בתו
כל
תיד בתו
כל
תיה בתו
כל
תיו בתו
כל
תיז בתו
כל
תיח בתו
כל
תיט בתו
כל
תכ בתו
כל
תכא בתו
כל
תכב בתו
כל
תכג בתו
כל
תכד בתו
כל
תכה בתו
כל
תכו בתו
כל
תכז בתו
כל
תכח בתו
כל
תכט בתו
כל
תל בתו
כל
תלא בתו
כל
תלב בתו
כל
תלג בתו
כל
תלד בתו
כל
תלה בתו
כל
תלו בתו
כל
תלז בתו
כל
תלח בתו
כל
תלט בתו
כל
תמ בתו
כל
תמא בתו
כל
תמב בתו
כל
תמג בתו
כל
תמד בתו
כל
תמה בתו
כל
תמו בתו
כל
תמז בתו
כל
תמח בתו
כל
תמט בתו
כל
תנ בתו
כל
תנא בתו
כל
תנב בתו
כל
תנג בתו
כל
תנד בתו
כל
תנה בתו
כל
תנו בתו
כל
תנז בתו
כל
תנח בתו
כל
תנט בתו
כל
תס בתו
כל
תסא בתו
כל
תסב בתו
כל
תסג בתו
כל
תסד בתו
כל
תסה בתו
כל
תסו בתו
כל
תסז בתו
כל
תסח בתו
כל
תסט בתו
כל
תע בתו
כל
תעא בתו
כל
תעב בתו
כל
תעג בתו
כל
תעד בתו
כל
תעה בתו
כל
תעו בתו
כל
תעז בתו
כל
תעח בתו
כל
תעט בתו
כל
תפ בתו
כל
תפא בתו
כל
תפב בתו
כל
תפג בתו
כל
תפד בתו
כל
תפה בתו
כל
תפו בתו
כל
תפז בתו
כל
תפח בתו
כל
תפט בתו
כל
תצ בתו
כל
תצא בתו
כל
תצב בתו
כל
תצג בתו
כל
תצד בתו
כל
תצה בתו
כל
תצו בתו
כל
תצז בתו
כל
תצח בתו
כל
תצט בתו
כל
תק בתו
כל
תקא בתו
כל
תקב בתו
כל
תקג בתו
כל
תקד בתו
כל
תקה בתו
כל
תקו בתו
כל
תקז בתו
כל
תקח בתו
כל
תקט בתו
כל
תקי בתו
כל
תקיא בתו
כל
תקיב בתו
כל
תקיג בתו
כל
תקיד בתו
כל
תקטו בתו
כל
תקטז בתו
כל
תקיז בתו
כל
תקיח בתו
כל
תקיט בתו
כל
תקכ בתו
כל
תקכא בתו
כל
תקכב בתו
כל
תקכג בתו
כל
תקכד בתו
כל
תקכה בתו
כל
תקכו בתו
כל
תקכז בתו
כל
תקכח בתו
כל
תקכט בתו
כל
תקל בתו
כל
תקלא בתו
כל
תקלב בתו
כל
תקלג בתו
כל
תקלד בתו
כל
תקלה בתו
כל
תקלו בתו
כל
תקלז בתו
כל
תקלח בתו
כל
תקלט בתו
כל
תקמ בתו
כל
תקמא בתו
כל
תקמב בתו
כל
תקמג בתו
כל
תקמד בתו
כל
תקמה בתו
כל
תקמו בתו
כל
תקמז בתו
כל
תקמח בתו
כל
תקמט בתו
כל
תקנ בתו
כל
תקנא בתו
כל
תקנב בתו
כל
תקנג בתו
כל
תקנד בתו
כל
תקנה בתו
כל
תקנו בתו
כל
תקנז בתו
כל
תקנח בתו
כל
תקנט בתו
כל
תקס בתו
כל
תקסא בתו
כל
תקסב בתו
כל
תקסג בתו
כל
תקסד בתו
כל
תקסה בתו
כל
תקסו בתו
כל
תקסז בתו
כל
תקסח בתו
כל
תקסט בתו
כל
תקע בתו
כל
תקעא בתו
כל
תקעב בתו
כל
תקעג בתו
כל
תקעד בתו
כל
תקעה בתו
כל
תקעו בתו
כל
תקעז בתו
כל
תקעח בתו
כל
תקעט בתו
כל
תקפ בתו
כל
תקפא בתו
כל
תקפב בתו
כל
תקפג בתו
כל
תקפד בתו
כל
תקפה בתו
כל
תקפו בתו
כל
תקפז בתו
כל
תקפח בתו
כל
תקפט בתו
כל
תקצ בתו
כל
תקצא בתו
כל
תקצב בתו
כל
תקצג בתו
כל
תקצד בתו
כל
תקצה בתו
כל
תקצו בתו
כל
תקצז בתו
כל
תקצח בתו
כל
תקצט בתו
כל
תר בתו
כל
תרא בתו
כל
תרב בתו
כל
תרג בתו
כל
תרד בתו
כל
תרה בתו
כל
תרו בתו
כל
תרז בתו
כל
תרח בתו
כל
תרט בתו
כל
תרי בתו
כל
תריא בתו
כל
תריב בתו
כל
תריג בתו
כל
תריד בתו
כל
תריה בתו
כל
תריו בתו
כל
תריז בתו
כל
תריח בתו
כל
תריט בתו
כל
תרכ בתו
כל
תרכא בתו
כל
תרכב בתו
כל
תרכג בתו
כל
תרכד בתו
כל
תרכה בתו
כל
תרכו בתו
כל
תרכז בתו
כל
תרכח בתו
כל
תרכט בתו
כל
תרל בתו
כל
תרלא בתו
כל
תרלב בתו
כל
תרלג בתו
כל
תרלד בתו
כל
תרלה בתו
כל
תרלו בתו
כל
תרלז בתו
כל
תרלח בתו
כל
תרלט בתו
כל
תרמ בתו
כל
תרמא בתו
כל
תרמב בתו
כל
תרמג בתו
כל
תרמד בתו
כל
תרמה בתו
כל
תרמו בתו
כל
תרמז בתו
כל
תרמח בתו
כל
תרמט בתו
כל
תרנ בתו
כל
תרנא בתו
כל
תרנב בתו
כל
תרנג בתו
כל
תרנד בתו
כל
תרנה בתו
כל
תרנו בתו
כל
תרנז בתו
כל
תרנח בתו
כל
תרנט בתו
כל
תרס בתו
כל
תרסא בתו
כל
תרסב בתו
כל
תרסג בתו
כל
תרסד בתו
כל
תרסה בתו
כל
תרסו בתו
כל
תרסז בתו
כל
תרסח בתו
כל
תרסט בתו
כל
תרע בתו
כל
תרעא בתו
כל
תרעב בתו
כל
תרעג בתו
כל
תרעד בתו
כל
תרעה בתו
כל
תרעו בתו
כל
תרעז בתו
כל
תרעח בתו
כל
תרעט בתו
כל
תרפ בתו
כל
תרפא בתו
כל
תרפב בתו
כל
תרפג בתו
כל
תרפד בתו
כל
תרפה בתו
כל
תרפו בתו
כל
תרפז בתו
כל
תרפח בתו
כל
תרפט בתו
כל
תרצ בתו
כל
תרצא בתו
כל
תרצב בתו
כל
תרצג בתו
כל
תרצד בתו
כל
תרצה בתו
כל
תרצו בתו
כל
תרצז בתו
כל
תרצח בתו
כל
תרצט בתו
כל
תש בתו
כל
תשא בתו
כל
תשב בתו
כל
תשג בתו
כל
תשד בתו
כל
תשה בתו
כל
תשו בתו
כל
תשז בתו
כל
תשח בתו
כל
תשט בתו
כל
תשי בתו
כל
תשיא בתו
כל
תשיב בתו
כל
תשיג בתו
כל
תשיד בתו
כל
תשיה בתו
כל
תשיו בתו
כל
תשיז בתו
כל
תשיח בתו
כל
תשיט בתו
כל
תשכ בתו
כל
תשכא בתו
כל
תשכב בתו
כל
תשכג בתו
כל
תשכד בתו
כל
תשכה בתו
כל
תשכו בתו
כל
תשכז בתו
כל
תשכח בתו
כל
תשכט בתו
כל
תשל בתו
כל
תשלא בתו
כל
תשלב בתו
כל
תשלג בתו
כל
תשלד בתו
כל
תשלה בתו
כל
תשלו בתו
כל
תשלז בתו
כל
תשלח בתו
כל
תשלט בתו
כל
תשמ בתו
כל
תשמא בתו
כל
תשמב בתו
כל
תשמג בתו
כל
תשמד בתו
כל
תשמה בתו
כל
תשמו בתו
כל
תשמז בתו
כל
תשמח בתו
כל
תשמט בתו
כל
תשנ בתו
כל
תשנא בתו
כל
תשנב בתו
כל
תשנג בתו
כל
תשנד בתו
כל
תשנה בתו
כל
תשנו בתו
כל
תשנז בתו
כל
תשנח בתו
כל
תשנט בתו
כל
תשס בתו
כל
תשסא בתו
כל
תשסב בתו
כל
תשסג בתו
כל
תשסד בתו
כל
תשס

עיר מתם והנשים והטף לא
השארנו שריד׃ רק הבהמה
בזזנו לנו ושלל העירם אשר
לכדנו׃ מעיר ערער אשר על שפת
נחל ארנן והעיר אשר בנחל
וער הגלעד לא היתה קריה
אשר שגבה ממנו את הכל
נתן יהוה אלהינו לפנינו׃ רק
אל ארץ בני עמון לא קרבת
כל ירנחל יבק וערי ההר וכל
אשר צוה יהוה אלהינו׃ ונפן
ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך
הבשן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי׃ ויאמר יהוה
אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי
אתו ואת כל עמו ואת ארצו
ועשית לו כאשר עשית לסיחן
מלך האמרי אשר יושב ב
בחשבון׃ ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את עוג מלך הבשן
ואת כל עמו ונכהו עד בלתי
השאיר לו שריד׃ ונלכד את
כל עריו בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא לקחנו מאתם
ששים עיר כל חבל ארגב מ
ממלכת עוג בבשן׃ כל אלה

עריס בצרת חומה גבהה דלתים
ובריח לבד מערי הפרזי הרבה
מאד׃ ונחרם אתם כאשר
עשינו לסיחן מלך חשבון ז
החרם כל עיר מתם הנשים ז
והטף׃ וכל הבהמה ושלל
העריס בזונו לנו׃ ונקח בעת
ההוא את הארץ מיד שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן ז
מנחל ארנן עד הר חרמון׃ ז
צירנים יקראו לחרמון שרין
והאמרי יקראו לו שניר׃ כל
ערי המישר וכל הגלעד וכל
הבשן ערסלכה ואדרעי ערי
ממלכת עוג בבשן׃ כי רק
עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ב
ברזל הלה הוא ברבת בני
עמון תשע אמות ארכה
וארבע אמות רחבה באמת
איש׃ ואת הארץ הזאת ירשנו
בעת ההוא מערער אשר על
נחל ארנן וחצי הר הגלעד
וערי נתתי לראובני ולגדי׃
ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת
עוג נתתי לחצי שבט המנשה

ועד ים ד וסימנהון ושתי את גבלך מים סוף והערבה והירדן וגבל וכל הערבה עבר הירדן ועד ים הערבה דיהושיב׳
יהושוע ב כל וסימנהון ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר ויעברו בני ישראל את יו כל ימי יהושוע ואצו

כל חכל הארנב לכל הבשן
החוא יקרא ארץ רפאים׃
שיר בן מנשה לקח את כל
חבל ארגב עד גבול הגשורי
והמעכתי ויקרא אתם על שמו
את הבשן חות יאיר עד היום
הזה׃ ולמכיר נתתי את הגלעד׃
ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד
ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבל
ועד יבק הנחל גבול בני עמון׃
והערבה והירדן וגבל מכנרת
ועד ים הערבה ים המלחתחת
אשדת הפסגה מזרחה ואצו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה
אלהיכם נתן לכם את הארץ
הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל
בני חיל׃ רק נשיכם וטפכם
ומקנכם ידעתי כי מקנה רב
לכם ישבו בעריכם אשר נתתי
לכם׃ עד אשר יניח יהוה
לאחיכם כמכם וירשו גם הם
את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן להם בעבר הירדן ושבתם
איש לירשתו אשר נתתי לכם׃
ואת יהושע צויתי בעת ההוא

לאמר עיניך הראת את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני
המלכים האלה כן יעשה יהוה
לכל הממלכות אשר אתה
עבר שמה׃ לא תיראום כי יהוה
אלהיכם הוא הנלחם לכם׃
ואתחנן אל יהוה
בעת ההוא לאמר׃ אדני יהוה
אתה החלות להראות את
עבדך את גדלך ואת ידך
החזקה אשר מי אל בשמים
ובארץ אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתך׃ אעברה נא ואראה
את הארץ הטובה אשר
בעבר הירדן ההר הטוב הזה
והלבנון׃ ויתעבר יהוה בי
למענכם ולא שמע אלי ויאמר
יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר
אלי עוד בדבר הזה׃ עלה ראש
הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה
ותימנה ומזרחה וראה בעיניך
כי לא תעבר את הירדן הזה׃
וצו את יהושע ועודדהו ואמצהו
כי הוא יעבר לפני העם הזה
והוא ינחיל אתם את הארץ
אשר תראה׃ ונשב בגיא מול

תחי׳ ג וס׳כ׳נהון למען תחיון ובאתם וירשתם את הארץ למען תחיון ימים רבים על פני האדמה דרשו טוב ואל׳ע׳למען תחיו׳ ס׳
כי״ט ד וס׳מ׳נהון למען תרעכ׳ אין כי״ט אלהינו כי״ט אלהינו בכל קראנו אליו׳ אין קדוש כי״ט כי׳ אין בלתך מי כי״ט אלהינו הכינותי׳ ס׳

ד בְּיִתְפְּעֹר׃
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל הַחֻקִּים
וְאֶל הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן
תִּחְיוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן
לָכֶם׃ לֹא תֹסִפוּ עַל הַדָּבָר אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ
מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם׃ עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר
כִּי כָל הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרֵי
בַּעַל פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִקִּרְבֶּךָ׃ וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם רְאֵה
לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת
כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם
וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר
יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
וְאָמְרוּ רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי
הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר
לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה

ב יענו אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃ וּמִי
גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ רַק הִשָּׁמֶר
לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח
אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ
וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ
וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ׃ יוֹם
אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְהוָה אֵלַי הַקְהֵל
לִי אֶת הָעָם וְאַשְׁמִיעֵם אֶת דְּבָרָי
אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל
הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאֲ
דָמָה וְאֶת בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן׃
וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר
וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמָיִם
חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים
אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם
רֹאִים זוּלָתִי קוֹל׃ וַיַּגֶּד לָכֶם אֶת
בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל
שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים׃ וְאֹתִי צִוָּה
יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשֹׂתְכֶם
אֶתְכֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים

ישמעון ת וס׳מ׳נהון והיה אם לא יאבינו אשר ישמיעון שמיעך ושמירתם ועשיתם ועברתם שם אלהים את שפך הגדול דמלכים ס׳
ופן ת וס׳מ׳נהון ופן ישורו מלבבך ופן תשא עיניך ופן תדרש לאלהיהם ופן ירך לבבכם ותיראו ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי׳
באמר ג וס׳מ׳נהון באמר יי׳ אל׳ הקהל לי באמר להם עפ׳ י׳ אלה באמר אלי כל היום אי׳ אלהיך בתרא בשוא האלף ס׳ ובינתכם

תשחתון ז חס בלוש יסימנהון פן תשחתון ועשיתם לכם פסל כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך וישחתו ארצ
בני עמון אשר השחתו אבותי את גוין ואת חרן כמיעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך ונעניתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ס

שָׁמָּה לִרְשָׁתָהּ׃ וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד
לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל
תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם
בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ פֶּן תַּשְׁחִתוּן
וְעָשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל
סֶמֶל תַּבְנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה׃ תַּבְנִית
כָּל בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תַּבְנִית
כָּל צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תָּעוֹף בַּשָּׁמָיִם׃
תַּבְנִית כָּל רֶמֶשׂ בָּאֲדָמָה תַּבְנִית
כָּל דָּגָה אֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת
לָאָרֶץ׃ וּפֶן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה
וְרָאִיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת הַיָּרֵחַ
וְאֶת הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם
וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחְוִיתָ לָהֶם וְעָבַדְתָּם
אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם
לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם׃
וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצִא אֶתְכֶם
מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת
לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וַיהוָה
הִתְאַנַּף בִּי עַל דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע
לְבִלְתִּי עָבְרִי אֶת הַיַּרְדֵּן וּלְבִלְתִּי
בֹא אֶל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ כִּי
אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי
עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים
וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ הַטֹּבָה

הַזֹּאת׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן תִּשְׁכְּחוּ
אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל
תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא
אֵל קַנָּא׃ כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי
בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם
פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃
הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ כִּי אָבֵד תֹּאבְדוּן
מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי
הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן׃ וְהֵפִיץ יְהוָה
אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי
מִסְפָּר בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְהוָה
אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ וַעֲבַדְתֶּם שָׁם
אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ
וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּן וְלֹא
יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחֻן׃
וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ
וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃ בְּצַר לְךָ וּמְצָאוּךָ
כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

ועבדתם ד קמ וסימנהון ונדחת והשתחויתי להם והיה אם שכח תשכח ואם יפנה לבבך ולא תשמע אם חיים תהיה עבד ס
ויוצא ד כתי כן וסימנהון ויוצא אתכם מכור הברזל ויוצא את בן המלך ויוצא נזלים מסלע ויוצא עפו בשושן כרנה את ס
אכלה ה וסימנהון איש אכלה הוא אל קנא הוא יכעסם אכלה כשר כי חרב לי אכלה פקול מרכבות וז ואכלה ותהי בפי ס

ברא אלהים ג וס׳פינחס ברא אלהים לעשות׳ למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ׳ ס״ת׳
ובעל חכמה ג וס׳פינחס או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי׳ ואת בית יהודה ארחם והושעתים בר״ע פרך ממות ובמלחמה׳

וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ כִּי אֵל רַחוּם ז
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא
יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית
אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ כִּי
שְׁאַל נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר
הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה
הַשָּׁמַיִם וְעַד קְצֵה הַשָּׁמַיִם ח
הֲנִהְיָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ
הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׃ הֲשָׁמַע עָם קוֹל
אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ ט
כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אַתָּה וַיֶּחִי׃ אוֹ
הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ
גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת
וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד
חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים
גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃
אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ׃
מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת קֹלוֹ
לְיַסְּרֶךָּ וְעַל הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ אֶת
אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת
אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו
וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל

מִמִּצְרַיִם׃ לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים
וְעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ
לָתֵת לְךָ אֶת אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל
לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתָּחַת אֵין עוֹד׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת
חֻקָּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ ח
וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ
יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל הַיָּמִים׃

אָז יַבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שָׁמֶשׁ׃
לָנֻס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח
אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא
שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל
אַחַת מִן הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃ אֶת
בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר
לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת רָאמֹת בַּגִּלְעָד
לַגָּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃
וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה
לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֵלֶּה הָעֵדֹת
וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ודבריו ג וס׳פינחס ודבריו שמעת׳ ודבריו הראשנים ריא שיהו׳ ודרכיו ודבריו דאביה׳ ודבריו לא ביהשכיל׳ ודבריו אינם נשמעים׳
בפנו ג וס׳פינחס ויוצאך בפנו בכחו ונגשה יבמתו אליו ועקה ראון ישראל בפנו׳ ותב דבתריה׳ העז איש רשע בפנו וישר הוא׳
לנגשי ג וס׳פינחס את בלעד במדבר׳ ונקח בעת ההוא את הארץ מן הירדן׳ ואחיו בני חיל׳ ס״ת׳ מזרחה שמש

לעשתם ד ב חס וב כל וסימנהון ויקרא משה אל כל ישראל ויהיתה עמו הלין חס וישמרת את המצוה לשכירי בריתו הלי כל
יראתם ג וסימנהון ומדוע לא יראתם לדבר כי יראתם מפני האש חרב יראתם וא למען יראתם ס

בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּנַחֲלַת מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן
אֲשֶׁר הִכּוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּירְשׁוּ אֶת
אַרְצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שֶׁמֶשׁ מִעֲרֵעֶר
אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנֹן וְעַד
הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן וְכָל הָעֲרָבָה
עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד זֶם
הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה׃

ה וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם
וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם׃
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית
בְּחֹרֵב׃ לֹא אֶת אֲבֹתֵינוּ כָּרַת
יְהוָה אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אִתָּנוּ
אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֹּה הַיּוֹם כֻּלָּנוּ חַיִּים׃
פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם
בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין
יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לְהַגִּיד
לָכֶם אֶת דְּבַר יְהוָה כִּי יְרֵאתֶם

מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא עֲלִיתֶם בָּהָר
לֵאמֹר׃ אָנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ לֹא יִהְיֶה
לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי׃ לֹא
תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל כָּל תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר
בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם
מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת
עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל
רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ וְעֹשֶׂה חֶסֶד
לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי
מִצְוֹתָי׃ לֹא תִשָּׂא
אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא
כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא
אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ שָׁמוֹר
אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ׃
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה
אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְכָל בְּהֶמְתֶּךָ
וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן

אנכי יג ב וסימנהון מי ישפה לאדם אנכי יג אלהיך וחברי דמש תוי כי אנכי יג אלהיך אל קנא וחברי דמש תורת
ואנכי יג אלהיך רוגזהים עוד אישיכך באהלים כוכי מועד ואלהים זולתי לא תדין כי אנכי יג ד שמוא הרחב פיך ואמלאהו
שכיר ג מל פתו וסימנהון שמור את יום השבת שמורת שמרון את מצות יג אלהיכם שמור את חדש האביב ועשית

למען ינוח עבדך ואמתך כמוך׃
וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
ויצאך יהוה אלהיך משם ביד
חזקה ובזרע נטויה על כן צוך
יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת׃ כבד את
אביך ואת אמך כאשר צוך
יהוה אלהיך למען יארכן ימיך
ולמען ייטב לך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
לא תרצח ׃
ולא תנאף ׃
ולא תגנב ׃
ולא תענה ברעך
עד שוא׃ ולא תחמד
אשת רעך ולא תתאוה
ביתו רעהו ושדהו ועבדו ואמתו
שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃
את הדברים
האלה דבר יהוה אל כל קהלכם
בהר מתוך האש הענן והערפל
קול גדול ולא יסף ויכתבם על
שני לחת אבנים ויתנם אלי׃
ויהי כשמעכם את הקול מתוך
החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם

וזקניכם׃ ותאמרו הן הראנו יהוה
אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת
קלו שמענו מתוך האש היום
הזה ראינו כי ידבר אלהים את
האדם וחי ועתה למה נמות כי
תאכלנו האש הגדלה הזאת
אם יספים אנחנו לשמע את
קול יהוה אלהינו עוד ומתנו׃ כי
מי כל בשר אשר שמע קול
אלהים חיים מדבר מתוך האש
כמנו ויחי׃ קרב את ושמע
את כל אשר יאמר יהוה אלהינו
ואתה תדבר אלינו את כל אשר
יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר
אלינו את כל אשר ידבר יהוה
אלהינו אליך ושמענו ועשינו׃
וישמע יהוה את קול דבריכם
בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי
שמעתי את קול דברי העם
הזה אשר דברו אליך היטיבו
כל אשר דברו׃ מי יתן והיה
לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר
את כל מצותי כל הימים למען
ייטב להם ולבניהם לעלם׃ לך
אמר להם שובו לכם לאהליכם׃
ואתה פה עמד עמדי ואדברה

סימן ואלה שמות ומישלי מזוזת כתי׳ שמע ישראל ושופטים מזוזת כתי׳ והיה אם שמע תשמעו וכלכם מל דמל פתי׳
ובתים ד׳ סימנהון ובתים מלאים כל טוב ובתים טובים תבנה ובתים מאין אדם וחמדו שדות וגזלו ובתים ונשא׳ ז׳

אֵלֶּה֙ הַמִּצְוָ֣ה וְהַחֻקִּ֔ים
וְהַמִּשְׁפָּטִ֔ים אֲשֶׁ֥ר צִוָּ֛ה
יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶ֖ם לְלַמֵּ֑ד
לַעֲשׂ֣וֹת בָּאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֤ר אַתֶּם֙
עֹבְרִ֣ים שָׁ֔מָּה לְרִשְׁתָּ֖הּ׃
לְמַ֣עַן תִּירָ֗א אֶת־יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֔יךָ
לִשְׁמֹ֞ר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָ֣יו וּמִצְוֹתָ֗יו
אֲשֶׁ֨ר אָנֹכִ֤י מְצַוְּךָ֙ אַתָּ֣ה וּבִנְךָ֔
וּבֶן־בִּנְךָ֖ כָּל־יְמֵ֣י חַיֶּ֑יךָ וּלְמַ֥עַן
יַאֲרִכֻ֖ן יָמֶֽיךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ֣ יִשְׂרָאֵ֔ל
וְשָׁמַרְתָּ֖ לַעֲשׂ֑וֹת אֲשֶׁ֤ר יִיטַב֙
לָ֔ךְ וַאֲשֶׁ֥ר תִּרְבּ֖וּן מְאֹ֑ד כַּאֲשֶׁ֨ר
דִּבֶּר־יְהוָ֤ה אֱלֹהֵי֙ אֲבֹתַ֣יִךְ לָ֔ךְ
אֶ֖רֶץ זָבַ֥ת חָלָ֖ב וּדְבָֽשׁ׃

שְׁמַ֖ע יִשְׂרָאֵ֑ל יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖ינוּ
יְהוָ֥ה אֶחָֽד׃ וְאָהַבְתָּ֗ אֵת֙ יְהוָ֔ה

אֱלֹהֶ֑יךָ בְּכָל־לְבָבְךָ֙ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ֔
וּבְכָל־מְאֹדֶֽךָ׃ וְהָי֗וּ הַדְּבָרִ֤ים הָאֵ֙לֶּה֙
אֲשֶׁ֣ר אָנֹכִ֔י מְצַוְּךָ֖ הַיּ֑וֹם
עַל־לְבָבֶֽךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם֙ לְבָנֶ֔יךָ וְדִבַּרְתָּ֖
בָּ֣ם בְּשִׁבְתְּךָ֣ בְּבֵיתֶ֑ךָ וּבְלֶכְתְּךָ֣
בַדֶּ֔רֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ֖ וּבְקוּמֶֽךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם֙
לְא֣וֹת עַל־יָדֶ֔ךָ וְהָי֥וּ לְטוֹטָפֹ֖ת בֵּ֥ין
עֵינֶֽיךָ׃ וּכְתַבְתָּם֙ עַל־מְזוּזֹ֣ת בֵּיתֶ֔ךָ
וּבִשְׁעָרֶֽיךָ׃ וְהָיָ֗ה
כִּֽי־יְבִיאֲךָ֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ אֶ֚
הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֥ר נִשְׁבַּ֛ע לַאֲבֹתֶ֖יךָ
לְאַבְרָהָ֣ם לְיִצְחָ֑ק וְלִיעֲקֹב֙ לָתֶ֣ת
לְךָ֔ עָרִ֥ים גְּדֹלֹ֖ת וְטֹבֹ֑ת אֲשֶׁ֥ר לֹ֖א
בָּנִֽיתָ׃ וּבָתִּ֣ים מְלֵאִ֔ים כָּל־טוּב֙
אֲשֶׁ֣ר לֹ֣א מִלֵּ֔אתָ וּבֹרֹ֥ת חֲצוּבִ֖ים
אֲשֶׁ֣ר לֹ֣א חָצַ֑בְתָּ כְּרָמִ֥ים וְזֵיתִ֖ים
אֲשֶׁ֣ר לֹ֣א נָטָ֔עְתָּ וְאָכַלְתָּ֖ וְשָׂבָֽעְתָּ׃
הִשָּׁמֶר־לְךָ֙ פֶּן־תִּשְׁכַּ֣ח אֶת־יְהוָ֔ה
אֲשֶׁ֥ר הוֹצִיאֲךָ֖ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם
מִבֵּ֖ית עֲבָדִֽים׃ אֶת־יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙
תִּירָ֔א וְאֹת֖וֹ תַּעֲבֹ֑ד וּבִשְׁמ֖וֹ תִּשָּׁבֵֽעַ׃
לֹ֣א תֵלְכ֔וּן אַחֲרֵ֖י אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֑ים
מֵאֱלֹהֵ֖י הָעַמִּ֥ים אֲשֶׁר־סְבִיבֹתֵיכֶֽם׃
כִּֽי־אֵ֥ל קַנָּ֛א יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ בְּקִרְבֶּ֑ךָ
פֶּן־יֶחֱרֶ֨ה אַף־יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ בָּ֔ךְ
וְהִשְׁמִ֥ירְךָ֖ מֵעַ֥ל פְּנֵֽי־הָאֲדָמָֽה׃

לעלם יה חס וסימנהון ואכל וחי לעלם לא ידון רוחי באדם לעלם זה שמי לעלם יו ימלך לעלם ועד ועבדו לעלם
ביו ובן בנו ישראל ונחלו לעלם למען ייטב להם ולבניהם לעלם ואמרתי חי אנכי לעלם יחי אדני המלך דוד לעלם ושבו דמיהם באהבת יו את
עמיו ומלכתך והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם דאור יעלן עמים יהודך ואנ אעד לעלם ואתה מרום לעלם יו כאמתי לא לעלם אחיה

ועדתיו ה וסימנהון ועדתיו וחקיו אשר צוך לבערי בריתו ועדתיו וינסו וימרו את אלהים עליון בעמור ענן אשרי טיערי׳
ובאת ג מלעי׳ וסימנהון ובאת וירשת את הארץ הטבה ובאת ופשחת את חואל לילך ובאת כית יאשיה בן צפניה

לא תנסו את יהוה
אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃
שמור תשמרון את מצות יהוה
אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר
צוך ועשית הישר והטוב ב
בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת
וירשת את הארץ הטבה אשר
נשבע יהוה לאבתיך להרח
את כל איביך מפניך כאשר
דבר יהוה׃ כי
ישאלך בנך מחר לאמר מה
העדת והחקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהינו אתכם׃
ואמרת לבנך עבדים היינו ו
לפרעה במצרים ויצאנו יהוה
ממצרים ביד חזקה ויתן יהוה
אתת ומפתים גדלים ורעים
במיצרים בפרעה ובכל ביתו
לעינינו׃ ואותנו הוציא משם
למען הביא אתנו לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבתינו׃
ויצונו יהוה לעשות את כל
החקים האלה ליראה את יהוה
אלהינו לטוב לנו כל הימים
לחיתנו כהיום הזה׃ וצדקה
תהיה לנו כי נשמר לעשות

את כל המצוה הזאת לפני יהוה
אלהינו כאשר צונו׃ ז
כי יביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונשל גוים רבים מפניך
החתי והגרגשי והאמרי והכנעני
והפרזי והחוי והיבוסי שבעה
גוים רבים ועצומים ממך׃ ונתנם
יהוה אלהיך לפניך והכיתם
החרם תחרים אתם לא תכרת
להם ברית ולא תחנם׃ ולא
תתחתן בם בתך לא תתן לבנו
ובתו לא תקח לבנך׃ כי יסיר
את בנך מאחרי ועבדו אלהים
אחרים וחרה אף יהוה בכם
והשמידך מהר׃ כי אם כה
תעשו להם מזבחתיהם תתצו
ומצבתם תשברו ואשריהם
תגדעון ופסילהם תשרפון ב
באש׃ כי עם קדוש אתה ליהוה
אלהיך בך בחר יהוה אלהיך
להיות לו לעם סגלה מכל
העמים אשר על פני האדמה׃
לא מרבכם מכל העמים חשק
יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם
המעט מכל העמים׃ כי מאהבת

והטבה ג חס בתו וסימנהון ובאת וירשת את הארץ הטבה ואכלת ושבעת וברכת את יי׳ ואבדתם מהרה מעל הארץ׳
ונשל ג ונשל וסימנהון ונשל גוים רבים מפניך ונשל הברזל מן העץ ונשל יי׳ אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט׳
מזבחתיהם ג ב ס ו חס וסימנהון כי אם כה תעשו להם ואתם אל תכרתו ברית בהיות חללים סביבות מזבחותיהם׃ קרמ׳ חס

לאלף דור ג וסיבנהון שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור וחבריה׃
ומשלם ג וסיבנהון ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו ומשלם עון אבות אל חיק בניהם ומשלם על יתר עשה גאוה׃

יְהוָה אֶתְכֶם וּמְשַׁמְּרוּ אֶת
הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ
הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה
וּפְדָךְ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ וְיָדַעְתָּ כִּי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל
הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד
לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאֶלֶף
דּוֹר׃ וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל פָּנָיו
לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר לְשֹׂנְאוֹ אֶל
פָּנָיו יְשַׁלֶּם לוֹ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת
הַמִּצְוָה וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּ
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃ קו״ט וסימ׳ פלט

הפטר ותאמיר ציון כישע׳ וְהָיֶה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּ פרש
הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת
הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃
וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ
פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ
וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ
וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ׃
בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא
יִהְיֶה בְךָ עָקָר וְעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ משכלה

וְהֵסִיר יְהוָה מִמְּךָ כָּל חֹלִי וְכָל
מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר
יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל
שֹׂנְאֶיךָ׃ וְאָכַלְתָּ אֶת כָּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא
תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד
אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ׃
כִּי תֹאמַר
בְּלִבָּבְךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִמֶּנִּי אוּכְלָה לְהוֹרִישָׁם׃
לֹא תִירָא מֵהֶם זָכֹר תִּזְכֹּר אֵת
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ז
לְפַרְעֹה וּלְכָל מִצְרָיִם׃ הַמַּסֹּת
הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת
וְהַמֹּפְתִים וְיַד הַחֲזָקָה וְהַזְּרֹעַ
הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר אַתָּה יָרֵא
מִפְּנֵיהֶם׃ וְגַם אֶת הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד אֹבַד הַ
הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ׃
לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה בכיונה
אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ שנ״ך
וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם
הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט מְעָט לֹא תוּכַל
כַּלֹּתָם מְהֵר פֶּן תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת

תשמעון i וסיבנהון והיה עקב תשמעון עקב לא תשמעון אם שמוע תשמעון אלי בערנא די תשמעון וחב׳ ורחוקים יבאו ובנו׳
ונורא i וסיבנהון לא תערץ מפניהם אימם ונוראם כיאד ומי יכילנו ונורא הוא על כל אלהים אל נערץ יודו שבך פדות׳
תערץ כל חס כמ׳ מל וסיבנהון אולי תעריצי העלה נדף תעריץ בעריץ נחלים לשכון כי אעריץ המון רבה׳ לא תערץ

והמס ב ש צ וסימנהון והמס כהומה נדלה ער השמדם והמס גלגל יעלתו ופרשיו לא ידקנו ס בצקה ל כו
ותעב כל ליש פת נכר וסימנהון למתעב גוי לעבד פשלים ורוכר תבים יתעבו ופרסה יתעב יש ויחר אף יש בעבור ויתיגע את נחלתו ס

חשרה ונתנם יהוה אלהיך
לפניך והמסמהומה גדלה
ער השמדם ונתן מלכיהם
בידך והאבדת את שמם מתחת
השמים לא יתיצב איש בפניך
ער השמדך אתם פסיר
אלהיכם תשרפון באש לא
תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת
לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה
אלהיך הוא ולא תביא תועבה
אל ביתך והיית חרם כמהו
שקץ תשקץ ותעבנו ותתעבנו
כי חרם הוא
כל המצוה אשר אנכי מצוך
היום תשמרון לעשות למען
תחיון ורביתם ובאתם וירשתם
את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתיכם וזכרת את כל
הדרך אשר הוליכך יהוה
אלהיך זה ארבעים שנה
במדבר למען ענתך לנסתך
לדעת את אשר בלבבך התשמר
מצותו אם לא ויענך וירעבך
ויאכלך את המן אשר לא ידעת
ולא ידעון אבתיך למען הודיעך
כי לא על הלחם לבדו יחיה

החרם כי על כל מוצאפי יהוה
יחיה הארם שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך לא בצקה זה
ארבעים שנה וידעת עם לבבך
כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה
אלהיך מיסרך ושמרת את
מצות יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו ולירא אתו כי יהוה
אלהיך מביאך אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים עינת ותהמת
יצאים בבקעה ובהר ארץ
חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון
ארץ זית שמן ודבש ארץ
אשר לא במסכנת תאכל בה
לחם לא תחסר כל בה ארץ
אשר אבניה ברזל ומהרריה
תחצב נחשת ואכלת ושבעת
וברכת את יהוה אלהיך על
הארץ הטבה אשר נתן לך
השמר לך פן תשכח את יהוה
אלהיך לבלתי שמר מצותיו
ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי
מצוך היום פן תאכל ושבעת
ובתים טבים תבנה וישבת
ובקרך וצאנך ירבין וכסף
וזהב ירבה לך וכל אשר לך

ג ב חס בלעי ג ב צ ב פסו ה חס בלעי ג ז פסו כל פת בכל קס כל מיש תו תישמרון במב תישמרו ט בכפ ר חס בתי צפק סיס ל חס ל חס ל ח

להיטבך ט חסכליש וסימנהון להיטבך באחריתך והיטבך והרבך מאבתיך כי ייטב אל אבי ובייטב נגן והיטב יש
לאדע פה תיטבי דרכך לבקש אהבה והיטבתי מיראשותיכם לב שבח וייטב נהה וארבעה מטבי לבת ס ס ס המוליכך ל המאכלך ל

ירבה וְרֵם לִבָּבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים הַמּוֹלִיכְךָ
בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נָחָשׁ
שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין
מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר
הַחַלָּמִישׁ הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר
אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן
עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ
בְּאַחֲרִיתֶךָ וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי
וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחַיִל
הַזֶּה וְזָכַרְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת
חַיִל לְמַעַן הָקִים אֶת בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃

וְהָיָה אִם שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם
הֵעַדְתִּי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד
תֹּאבֵדוּן כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה
מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן
עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם
אֶת הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם

כל ספר וָרֵם כמ דין וָרֵם וכל קרו דכו כמא וָרֵם כי יום לוש

ב חס דחס כל אלה ערים

ה וא ואכלה ל

ט חס בלוש

ב החזקתי ד

ב חס

ו דמיחדי

ק

ד

ד

ו

ל מל בסג

ט

ט חס בלוש

גְּדֹלִים וְעֲצֻמִים מִמֶּךָּ עָרִים
גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בַּשָּׁמָיִם׃ עַם
גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה
יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב
לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָעֹבֵר לְפָנֶיךָ
אֵשׁ אֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידָם וְהוּא
יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְ
וְהַאֲבַדְתָּם מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה לָךְ׃ אַל תֹּאמַר בִּלְבָבֶךָ
בַּהֲדֹף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם
מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי
הֱבִיאַנִי יְהוָה לָרֶשֶׁת אֶת
הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃
לֹא בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ
אַתָּה בָּא לָרֶשֶׁת אֶת אַרְצָם
כִּי בִרְשַׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן
הָקִים אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב׃ וְיָדַעְתָּ כִּי
בְּצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
אֶת הָאָרֶץ הַטֹּבָה הַזֹּאת
לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף
אָתָּה׃ זְכֹר אַל תִּשְׁכַּח אֶת

תאבדון ד וסימנהון העדת בכם היום והיה אם שכח תשכח את יש כגוים אשר יש מאביד מפניכם הנדתי לכם היום כי אבד
הביאנ ד וסימנהון בצדקתי הביאנ יש כמראות אלהים הביאנ אל ארץ הביאנ המלך חדריו הביאנ אל בית תיין ודגלו עלי
בצדקתי ב וסימנהון בצדקתי הביאנ יש בצדקתי החזקתי ולא ארפה ס ס ס וברשעת ל ברשעת ל פות

אלפא בית רש פסו ול רבו וסימנהון ואדא ואין איש ובחרב הקצפתם וגר ואב ודי חלב והלא עפך והאדנם לעפדים וזרחה לכם וטמאתם
וידיחו סגרית וכתב את וללוי אשר ומפיב שתבן המלך ונחה עלי וסכה תהיה ועפך כלם ופרה ודב ויצאנגו ובקדנו וקרבתי אליכם ודחובות העיר וישאבתם
ותבואתה
כויבה

אשר הקצפת את יהוה אלהיך
במדבר למן היום אשר יצאת
מארץ מצרים עד באכם עד
המקום הזה ממרים הייתם עם
יהוה ובחרב הקצפתם את
יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד
אתכם בעלתי ההרה לקחת
לוחת האבנים לוחת הברית
אשר כרת יהוה עמכם ואשב
בהר ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים
לא שתיתי ויתן יהוה אלי את
שני לוחת האבנים כתבים
באצבע אלהים ועליהם כנכל
הדברים אשר דבר יהוה עמכם
בהר מתוך האש ביום הקהל
ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה ויתן יהוה אלי את שני
לוחת האבנים לוחת הברית
ויאמר יהוה אלי קום רד מהר
מהרה כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים סרו מהר מן הדרך
אשר צויתם עשו להם מסכה
ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי
את העם הזה והנה עם קשה
ערף הוא הניחה ממני ואשמידם

ואמחה את שמם מתחת השמים
ואעשה אותך לגוי עצום ורב
ממנו ואפן וארד מן ההר וההר
בער באש ושני לוחת הברית
על שתי ידי ואראה והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם עשיתם לכם
עגל מסכה סרתם מהר מן
הדרך אשר צוה יהוה אתכם
ואתפש בשני הלוחת ואשלכם
מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם
ואתנפל לפני יהוה כראשנה
ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
על כל חטאתכם אשר חטאתם
לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו כי ינרתי מפני האף
והחמה אשר קצף יהוה עליכם
להשמיד אתכם וישמע יהוה
אלי גם בפעם ההוא ובאהרן
התאנף יהוה מאד להשמידו
ואתפלל גם בעד אהרן בעת
ההוא ואת חטאתכם אשר
עשיתם את העגל לקחתי
ואשרף אתו באש ואכת אתו
טחון היטב עד אשר דק לעפר
ואשלך את עפרו אל הנחל

בפונה ואעשה
כב
כג
חס
כתי
כן
כל
במא
חס
אני
קרתי
דמלכי
כל
כתי
כן
כל מתי
ליש ובאה רש
פסו
ההיא
כל
כתי
כן
כל
כתי
כן
כל
כתי
כן

חרד מן ההר ובתבערה ובמסה
ובקברת התאוה מקצפים׃
חיתם את יהוה ויבשלח יהוה
אתכם מקדש ברנע לאמר עלו
וירשו את הארץ אשר נתתי
לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם
ולא האמנתם לו ולא שמעתם
בקלו ממרים הייתם עם יהוה
מיום דעתי אתכם׃ ואתנפל לפני
יהוה את ארבעים היום ואת
ארבעים הלילה אשר התנפלתי
כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃
ואתפלל אל יהוה ואמר אדני
יהוה אל תשחת עמך ונחלתך
אשר פדית בגדלך אשר
הוצאת ממצרים ביד חזקה׃
זכר לעבדיך לאברהם ליצחק
וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה
ואל רשעו ואל חטאתו׃
פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו
משם מבלי יכלת יהוה להביאם
אל הארץ אשר דבר להם
ומשנאתו אותם הוציאם ל
להמיתם במדבר׃ והם עמך
ונחלתך אשר הוצאת בכחך
הגדל ובזרעך הנטויה׃

פ

בעת ההוא אמר יהוה אלי
פסל לך שני לוחת אבנים
כראשנים ועלה אלי ההרה
ועשית לך ארון עץ׃ ואכתב
על הלחת את הדברים אשר
היו על הלחת הראשנים אשר
שברת ושמתם בארון׃ ואעש
ארון עצי שטים ואפסל שני
לחת אבנים כראשנים ואעל
ההרה ושני הלחת בידי׃ ויכתב
על הלחת כמכתב הראשון את
עשרת הדברים אשר דבר יהוה
אליכם בהר מתוך האש ביום
הקהל ויתנם יהוה אלי׃ ואפן
וארד מן ההר ואשם את הלחת
בארון אשר עשיתי ויהיו שם
כאשר צוני יהוה׃ ובני ישראל
נסעו מבארת בני יעקן מוסרה
שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן
אלעזר בנו תחתיו׃ משם נסעו
הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה
ארץ נחלי מים׃ בעת ההוא
הבדיל יהוה את שבט הלוי
לשאת את ארון ברית יהוה
לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך

ללוי ג יסימנהון ויהם אשת ערמים יוכבר בתלוי. על כן לא היה ללוי חלק ונחלה ללוי חשבוה וא וללוי אמר תמיך.
תקשו ג יסימנהון וכלתם את ערלת לבבכם ערתה אל תקשו ערפכם אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר.

בִּשְׁמוֹן עֶרֶה הַיּוֹם הַזֶּה׃ עַל־כֵּן לֹא
הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־אֶחָיו
יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לוֹ׃ וְאָנֹכִי עָמַדְתִּי
בָּהָר כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים
יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהוּא לֹא אָבָה
יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי קוּם לֶךָ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם
וְיָבֹאוּ וְיִרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם׃

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי אִם לְיִרְאָה אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו
וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃
לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־
חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
לְטוֹב לָךְ׃ הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ
וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ׃ רַק בַּאֲבֹתֶיךָ
חָשַׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם
וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם
מִכָּל הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וּמַלְתֶּם
אֶת עָרְלַת לְבַבְכֶם וְעָרְפְּכֶם

לֹא תַקְשׁוּ עוֹד׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי
הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר
וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים
וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד׃ עֹשֶׂה מִשְׁפַּט
יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֵת
לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃ וַאֲהַבְתֶּם אֶת
הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא אֹתוֹ
תַּעֲבֹד וּבוֹ תִדְבָּק וּבִשְׁמֹתָיו תִּשָּׁבֵעַ׃
הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
עָשָׂה אִתְּךָ אֶת־הַגְּדֹלוֹת וְאֶת־
הַנּוֹרָאוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ׃
בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ
מִצְרַיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃
וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ
מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים׃ וִידַעְתֶּם
הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא
יָדְעוּ וַאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת־מוּסַר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גָּדְלוֹ אֶת־יָדוֹ
הַחֲזָקָה וּזְרֹעוֹ הַנְּטוּיָה׃ וְאֶת־
אֹתֹתָיו וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה
בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרַיִם וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ וַאֲשֶׁר עָשָׂה

ג בכ
ז
מפ׳ א בלוש
ג בכ
ג
ג פגוללה
ל
ל
ג
סימן
ג
כה ב לאיש שר
ג קפץ סימן
ל פת ל
ב
אנ יוצא

ואנכי עמדתי בהר כימים ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא ואנכי לא חטאתי לך.
ואנכי חיים לך ומשוח מלך ואנכי לא אלהיך רעתים ואנכי מיגש יהם ומחשבתיהם ואנכי נטיעתיך שורק ואנכי אמרתי איך אשיתך בנעים.
ואנכי תולעת ולא איש וכל הא פסו דתרי עגי דכו חשק יגן ב יסימנהון לא מידבכם מכל העמים כי באבתיך חשק יגן.

160

אשר פצתה ב בתו׳ וסימנהון ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך׃
היקום ג ומל וסימנהון ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי ויסח את כל היקום אשר על פני ואת כל היקום אשר ברגליהם׃

לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר
הציף את מי ים סוף על פניהם
ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה
עד היום הזה׃ ואשר עשה לכם
במדבר עד באכם עד המקום הזה׃
ואשר עשה לדתן ולאבירם בני
אליאב בן ראובן אשר פצתה האדמה
את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת
אהליהם ואת כל היקום אשר
ברגליהם בקרב כל ישראל׃ כי
עיניכם הראת את כל מעשה יהוה
הגדל אשר עשה׃ ושמרתם את
כל המצוה אשר אנכי מצוך היום
למען תחזקו ובאתם וירשתם את
הארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה׃ ולמען תאריכו ימים על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם
לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב
ודבש׃ כי הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה לא כארץ
מצרים הוא אשר יצאתם משם
אשר תזרע את זרעך והשקית
ברגלך כגן הירק׃ והארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה ארץ
הרים ובקעת למטר השמים תשתה

מים׃ ארץ אשר יהוה אלהיך דרש
אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה
מרשית השנה ועד אחרית שנה׃
והיה אם שמע תשמעו
אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
ויצהרך׃ ונתתי עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת׃ השמרו לכם פן
יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם׃
וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים
ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃
ושמתם את דברי אלה על לבבכם
ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃
ולמדתם אתם את בניכם לדבר
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך׃ וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך׃ למען ירבו
ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר

תאריכו ג וסימנהון ולמען תאריכו ימים על האדמה ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה על מי תרחיבו פה תאריכו לשון׃
מטר ד וסימנהון ונתתי מטר ארצכם בעתו יתן לך את אוצרו הטוב יתן את מטר ארצך ונתן מטר זרעך וזאת ומטר׃
והאדמה ג וסימנהון והאדמה לא תשם והאדמה לא תתן את יבולה והאדמה תשאה שממה ׃ למטר

כימי השמים | הנה השמים | הגידו השכים | אל השמים | כי השמים | מעל השמים | בחיעזר השמים
כמי שמים | הנה שמים | ויגירו שמים | אל שמים | כי שמים | מעל שמים | בהיעזר שמים

נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם
כימי השמים על הארץ׃ כ אם שמר תשמרון את
כל המצוה הזאת אשר אנכי מ
מצוה אתכם לעשתה לאהבה
את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו
ולדבקה בו והוריש יהוה את כל
הגוים האלה מלפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצמים ממכם כל המקום
אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר
נהר פרת ועד הים האחרון יהיה
גבלכם לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם
על פני כל הארץ אשר תדרכו בה
כאשר דבר לכם׃ קיא וסימ פלא

פרשת ראה אנכי נתן לפניכם היום
ברכה וקללה את הברכה אשר
תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ והקללה אם לא תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם היום ׀
ללכת אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם׃ והיה

כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה
ונתת את הברכה על הר גרזים
ואת הקללה על הר עיבל הלא
המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני
הישב בערבה מול הגלגל אצל
אלוני מרה׃ כי אתם עברים את
הירדן לבא לרשת את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
וישבתם בה׃ ושמרתם לעשות את כל
החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם
היום׃ ס ואלה החקים והמשפטים אשר
תשמרון לעשות בארץ אשר נתן
יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה
כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה׃ אבד תאבדון את כל
המקמות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם ירשים אתם את
אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃
ונתצתם את מזבחתם ו ש
ושברתם את מצבתם
ואשרימם תשרפון באש
ופסילי אלהיהם תגדעון ׀

מחרכם ג ומימנהון לא יתיצב איש בפניכם פחדכם נתן אני באדרכם אשחק בכוא כשואה פחדכם ואידכם כסופה יאתה׃
ומוראכם ב ומימנהון ומוראכם יהיה פחדכם ומוראכם יתן יי אלהיכם ׃ ׃ אלוני ליח בותי מל
תדרך ת וחס ומימנהון כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם׃ חב דיהוש על במותימו תדרך אתה תדריך זית ולא תסוך על שחל ופתן תדרך׃

161

ואבדתם ב וסיגיהון ואבדתם את כל כ שכיתם ואגרתם את שכם כן המקום להוא ס ע ובתיכם ל כותי
ער עתה ד וסיגיהון עפ לבן גרתי ואחר ער עתה כי לא כאתם ער עתה וידן יי אותם עתה קום צא ודבר ושא קרו ועד ס

ואבדתם את שמם מן המקום
ההוא׃ לא תעשון כן ליהוה
אלהיכם׃ כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם ז
מכל שבטיכם לשום את שמו
שם לשכנו תדרשו ובאת
שמה׃ והבאתם שמה עלתיכם
וזבחיכם ואת מעשרתיכם ז
ואת תרומת ידכם ונדריכם
ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם׃
ואכלתם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם בכל משלח
ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך
יהוה אלהיך׃ לא תעשון ככל
אשר אנחנו עשים פה היום
איש כל הישר בעיניו׃ כי לא
באתם עד עתה אל המנוחה
ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ ועברתם את הירדן
וישבתם בארץ אשר יהוה
אלהיכם מנחיל אתכם והניח
לכם מכל איביכם מסביב ע
וישבתם בטח׃ והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם בו
לשכן שמו שם שמה תביאו
את כל אשר אנכי מצוה אתכם

עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
ויתרמת ידכם וכל מבחר נדריכם
אשר תדרו ליהוה׃ ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם אתם
ובניכם ובנתיכם ועבדיכם אמ
ואמהתיכם והלוי אשר בש
בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלה אתכם׃ השמר לך פן
תעלה עלתיך בכל מקום אשר
תראה׃ כי אם במקום אשר
יבחר יהוה באחד שבטיך שם
תעלה עלתיך ושם תעשה
כל אשר אנכי מצוך׃ רק בכל
אות נפשך תזבח ואכלת בשר
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן
לך בכל שעריך
הטמא והטהור יאכלנו כצבי
וכאיל׃ רק הדם לא תאכלו על
הארץ תשפכנו כמים׃ לא
תוכל לאכל בשעריך מעשר
דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת
בקרך וצאנך וכל נדריך אשר
תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃
כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו אתה ובנך ובתך ועבדך

כותי
חס כתו
דפ
ימשקלו
ותתעו
דברים
וכן
בהללו
כל
מלעי
במא
מיל
והשקט
כל
כותי
ג כן
ב במפ
דגש מל
ואו ב
רפ כפיתנת

ט בספו
חס כל
במא
מיל
כנ
נכר
תירושך

על הארץ ט בספו וסיגיהון כי שאל נא לימים ראשנים למען ידבו ימיכם וימי בניכם ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך׃
רק הדם לא תאכלו לא תאכלנו על הארץ׃ רק את דמו לא תאכל כי יקראקן צפור לפניך לנכריתשיך ולאחיך לא תשיך הרבה בך והעגנה׃
כברכת ב וסיגיהון רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יי איש כפיתנת ידו כברכת יי אלהיך׃

ולא תאכל ג וסימנהון ולא תאכל הנפש עם הבשר שורך טבוח לעינך ולא תאכל מפנו כן תכעיסנה וחבכה ולא תאכל
הטוב והישר ד וסימנהון שבור ושמעת ויעש אסא הטוב והישר וראיתם הטוב והישר ויעש חזקיהו הטוב והישר

ואמתך והלוי אשר בשעריך
ושמחת לפני יהוה אלהיך
בכל משלח ידך השמרלך
פן תעזב את הלוי כל ימיך על
אדמתך כי ירחב
יהוה אלהיך את גבלך כאשר
דבר לך ואמרת אכלה בשר
כי תאוה נפשך לאכל בשר
בכל אות נפשך תאכל בשר
כי ירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
שם וזבחת מבקרך ומצאנך
אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך
ואכלת בשעריך בכל אות
נפשך אך כאשר יאכל את
הצבי ואת האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלנו
רק חזק לבלתי אכל
הדם כי הדם הוא הנפש ולא
תאכל הנפש עם הבשר לא
תאכלנו על הארץ תשפכנו
כמים לא תאכלנו למען ייטב
לך ולבנך אחריך כי תעשה
הישר בעיני יהוה רק קדשיך
אשר יהיו לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום אשר יבחר

יהוה ועשית עלתיך הבשר
והדם על מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחיך ישפך על מזבח
יהוה אלהיך והבשר תאכל
שמר ושמעת את כל הדברים
האלה אשר אנכי מצוך למען
ייטב לך ולבניך אחריך עד
עולם כי תעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך
כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
אשר אתה בא שמה לרשת
אותם מפניך וירשת אתם וישבת
בארצם השמר לך פן תנקש
אחריהם אחרי השמדם מפניך
ופן תדרש לאלהיהם לאמר
איכה יעבדו הגוים האלה את
אלהיהם ואעשה כן גם אני
לא תעשה כן ליהוה אלהיך
כי כל תועבת יהוה אשר שנא
עשו לאלהיהם כי גם את בניהם
ואת בנתיהם ישרפו באש
לאלהיהם את כל הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו
לעשות לא תסף עליו ולא
תגרע ממנו
כי יקום בקרבך נביא או חלם

ידיעתם ד׳ קמ׳ וסימנהון ובא האות והמופת שמעת חזה כלה ואתם קרא אלי ואענך והכיעסתי לב עמים רבים בהביאי ׳
והנביא ג׳ רל״פ וסימנהון והנביא ההוא או חלם החלום והנביא והכהן והעם והנביא כי יפתה ודבר דבר אני ית׳ פתחי את ׳

חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת׃
וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם׃
לֹא תִשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא
אוֹ אֶל חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא
כִּי מְנַסֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם
לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל
נַפְשְׁכֶם׃ אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
תֵּלֵכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת מִצְוֹתָיו
תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ
תַּעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבָּקוּן׃ וְהַנָּבִיא
הַהוּא אוֹ חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא
יוּמָת כִּי דִבֶּר סָרָה עַל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְהַפְּרָךְ מִבֵּית עֲבָדִים
לְהַדִּיחֲךָ מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבִעַרְתָּ
הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃
כִּי יְסִיתְךָ אָחִיךָ בֶּן אִמֶּךָ
אוֹ בִנְךָ אוֹ בִתְּךָ אוֹ אֵשֶׁת חֵיקֶךָ
אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ בַּסֵּתֶר
לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אַתָּה
וַאֲבֹתֶיךָ׃ מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר

סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ
הָרְחֹקִים מִמְּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ
וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ׃ לֹא תֹאבֶה לוֹ
וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא תָחוֹס
עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא
תְכַסֶּה עָלָיו׃ כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ
תִּהְיֶה בּוֹ בָרִאשׁוֹנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד
כָּל הָעָם בָּאַחֲרֹנָה׃ וְסָקַלְתּוֹ
בָאֲבָנִים וָמֵת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ
מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן׃
וְלֹא יוֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת כִּדְבַר הָרָע
הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃
כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת
שָׁם לֵאמֹר׃ יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי
בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וַיִּדִּיחוּ אֶת יֹשְׁבֵי
עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃
וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב
וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֱשְׂתָה
הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ׃ הַכֵּה
תַכֶּה אֶת יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא
לְפִי חָרֶב הַחֲרֵם אֹתָהּ וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ לְפִי

ואת מיעוטיו ג׳ וסימנהון ושמירת את חקיו ואת מיצותיו אחרי ית׳ אלהיכם תלכו סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא
יוסף ד׳ קמ׳ וסימנהון מחלליה מות יומת ונקב שם ית׳ מות יומת והנביא ההוא או חלם בנשך נתן ותרבית לקח וכל דמו
יוסף׳ ד׳ כת״ן וסימנהון וכל ישראל ישמעו ויראו יוסף לחטא אמרו בגוים לא יוסף לנדח

שה ושה ד קמ׳ וסימנהון שור שה כשבים ושה עזים כ בפסוקא לא תבאת לי שה עולתיך שא אול אחת הנון כתי כתי א
מעלי׳ ג כתי יוד וסימנהון אך את זה לא תאכלו ממעלי הגירה וחב דמע תורה ועד כיעלי שפישא הוה כישתדר להעלותה

מרבו ואת כל שללה תקבץ
אל תוך רחבה ושרפת באש
את העיר ואת כל שללה כליל
ליהוה אלהיך והיתה תל עולם
לא תבנה עוד ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם למען ישוב
יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים
ורחמך והרבך כאשר נשבע
לאבתיך כי תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום
לעשות הישר בעיני יהוה
אלהיך׃ בנים אתם
ליהוה אלהיכם לא תתגדדו
ולא תשימו קרחה בין עיניכם
למת׃ כי עם קדוש אתה ליהוה
אלהיך ובך בחר יהוה להיות
לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה׃
לא תאכל כל תועבה׃
ואת הבהמה אשר תאכלו
שור שה כשבים ושה עזים׃
אל ויעבי ויחמור ואקו ורישן
ותאו וזמר׃ וכל בהמה
מפרסת פרסה ושסעת שסע
שתי פרסות מעלת

גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך
את זה לא תאכלו ממעלי הגרה
וממפריסי הפרסה השסועה
את החגמל ואת הארנבת ואת
השפן כי מעלה גרה המה ופרסה
לא הפריסו טמאים הם
לכם׃ ואת החזיר כי מפריס
פרסה הוא ולא גרה טמא הוא
לכם ממבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו׃
את זה תאכלו מכל אשר
במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת תאכלו׃ וכל אשר
אין לו סנפיר וקשקשת לא
תאכלו טמא הוא לכם׃
כל צפור טהר
תאכלו׃ וזה אשר לא תאכלו
מהם הנשר והפרס והעזניה׃
והראה ואת האיה והדיה
למינה׃ ואת כל ערב למינו׃
ואת בת היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת הנץ למינהו׃
את הכוס ואת הינשוף והתנשמת׃
והקאת ואת הרחמה ואת
השלך׃ והחסידה והאנפה
למינה והדוכיפת והעטלף׃

163

וכי ח רא פסו בספר זסימנהון וכי ירבה ממך הדרך וכי תשלחנו חפשי מעמך וכי יהיה בו מום פסח או יעור וכי יבא הלוי
מאחר שעריך ופו תאמר בלבבך איכה נישא את הדבר וכי יהיה באיש חטא משפט וכי תחרל לנדר לא יהיה בך חטא וכי יהיה איש ישנא לרעהו

וכל שרץ העוף טמא הוא לכם
לא יאכלו כל עוף טהור תאכלו
לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה ואכלת לפני יהוה אלהיך ב במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת

שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך
מקץ שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה

מקץ שבע שנים תעשה שמטה וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה את הנכרי תגוש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי

ובכל אשר ח יסימנהון ובכל אשר אביתי אליכם תשמרו ובכל אשר תרבש האדמה ובכל אשר תשאלך נפשך וישאל לכר
המלוכה ובכל אשר ענבה בכל גליליהם נטביאה ס שנה שנה הם הם והנער נגיד צא צא אחיך אחיך נחמו נחמו
לנחיה לנחיה אריבעה ארבעה יבירך יבירך נפלה נפלה הלזט הלזט כוזבה כוזבה חן חן

מעורך היום ביהוה אלהיך ז
ברכך כאשר דבר לך והעבטת
גוים רבים ואתה לא תעבט ז
ומשלת בגוים רבים וכך לא
ימשלו׃ כי יהיה בך
אביון מאחד אחיך באחד ע
שעריך בארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תאמץ את
לבבך ולא תקפץ את ידך מ
מאחיך האביון׃ כי פתח תפתח
את ידך לו והעבט תעביטנו ו
די מחסרו אשר יחסר לו׃ השמר
לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל
לאמר קרבה שנת השבע שנת
השמטה ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו וקרא עליך
אל יהוה והיה בך חטא׃ נתון
תתן לו ולא ירע לבבך בתתך
לו כי בגלל הדבר הזה יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל
משלח ידך׃ כי לא יחדל אביון
מקרב הארץ על כן אנכי מצוך
לאמר פתח תפתח את ידך ז
לאחיך לעניך ולאבינך בארצך׃

כי ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש

שנים ובשנה השביעית תשלחנו
חפשי מעמך׃ וכי תשלחנו חפשי
מעמך לא תשלחנו ריקם׃ ז
העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך
ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך
תתן לו׃ וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויפדך יהוה
אלהיך על כן אנכי מצוך את
הדבר הזה היום׃ והיה כי יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך
ואת ביתך כי טוב לו עמך׃ ולקחת
את המרצע ונתת באזנו ו
ברלת והיה לך עבד עולם ז
ואף לאמתך תעשה כן׃ לא
יקשה בעינך בשלחך אתו
חפשי מעמך כי משנה שכר
שכיר עבדך שש שנים וברכך
יהוה אלהיך בכל אשר תעשה׃

כל הבכור אשר יולד בבקרך
ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה
אלהיך לא תעבד בבכר שורך
ולא תגז בכור צאנך׃ לפני יהוה
אלהיך תאכלנו שנה בשנה
במקום אשר יבחר יהוה אתה
וביתך׃ וכי יהיה בו מום פסח

164

תאכל יג וסימנהן וייעו יש אלהים ובת כהן וחבריה ועשית עלתיך רק את דכו׳ כי תנור אל עיר עלה יעשן באפו וחבריה ויען השלישי וחבריה
כי בערה באשר שיעה לחמך בריעש תאכל האנק דם בתים כי איש היא יגר אבדון תאכל יבוא אלהינו ואל יחרש יגיעכפיך כי תאכל עופיה הליכות ביתה ס

אוֹ עוֹד כָּל מוּם רָע לֹא תִזְבַּח
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ
הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כִּצְבִי ס
וְכָאַיָּל רַק אֶת דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל
עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃

ג ד
ס
בכפ

יו שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ
פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְחֹדֶשׁ
הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ וְזָבַחְתָּ פֶּסַח
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ
שָׁם׃ לֹא תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ ס
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת
לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם
צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי
חַיֶּיךָ׃ וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל
גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא יָלִין מִן
הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃ לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ
אֶת הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי אִם אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת הַפֶּסַח
בָּעֶרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד

ג
מל
בתו

יצאתך ממצרים׃ וּבָשַׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאָהֳלֶיךָ׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃

ג
מל
חס
ל
וחדש
ל
כל
כתי
כן

שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר
לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל
לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג
שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת
נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר
יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ
וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן
שְׁמוֹ שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ
בְּמִצְרַיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת
הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃

לבדינחא
כי בחפזון
רש
פסו

ג

ס
בקרו

חג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת
יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃
וְשָׂמַחְתָּ בְחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ
וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי
וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ׃ שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג

ג
מל
בתו

בכל
חס

בחפזון ג וסימנהן ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא לי׳ כי בחפזון יצאת מארץ מצרים כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון ס
יראה יג וסימנהן בהר יג יראה פעמים יאכל את שבעת הימים ג בפסו׳ שלש פעמים בשנה שלש פעמים בשנה ולא יראה
לך שאר שלוש פעמים בשנה דכי׳ תורה ג בפסו׳ כמן אם יראה וחיה וכבודו עליך יראה יש עליהם יראה יראה אל אלהים בציון יראה אל עבדיך פעלך ס

ידיך א מל וסימנהון תבאמו ותטעמו שבעת ימים תחג כי תקצר וישלחו אנשי גבעון ושמיעת מה ידברו ויאמר עבד מלך הכושי והכרתי
פסיליך מה המכות תאלה תקרא ואנכי אענך ידיך ע עצבוע וחבל את כעשה ידיך ו וכל תהלו דכו כמה חס וסיכ אל נשא ידך כי חציך תכבד על אף איבי פותח
אתידן

ליהוה אלהיך במקום אשר
יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך
בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אך שמח שלוש
פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר בחג המצות ובחג
השבעות ובחג הסכות ולא
יראה את פני יהוה ריקם איש
כמתנת ידו כברכת יהוה אלהין
אשר נתן לך׃ קכו וסימ נמוזאל סתו

שפטים ושטרים תתן לך בכל
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לשבטיך ושפטו את העם
משפט צדק לא תטה משפט
לא תכיר פנים ולא תקח שחד
כי השחד יעור עיני חכמים
ויסלף דברי צדיקים׃ צדק
צדק תרדף למען תחיה וירשת
את הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃
לא תטע
לך אשרה כל עץ אצל מזבח
יהוה אלהיך אשר תעשה לך׃
ולא תקים לך מצבה אשר
שנא יהוה אלהיך׃ לא תזבח
ליהוה אלהיך שור ושה אשר

יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת
יהוה אלהיך הוא׃
כי ימצא בקרבך באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך איש או אשה אשר יעשה
את הרע בעיני יהוה אלהיך
לעבר בריתו וילך ויעבד אלהים
אחרים וישתחו להם ולשמש
או לירח או לכל צבא השמים
אשר לא צויתי והגד לך ושמעת
ודרשת היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת
בישראל והוצאת את האיש
ההוא או את האשה ההוא א
אשר עשו את הדבר הרע הזה
אל שעריך את האיש או את
האשה וסקלתם באבנים ומתו׃
על פי שנים עדים או שלשה
עדים יומת המת לא יומת על
פי עד אחד׃ יד העדים תהיה
בו בראשנה להמיתו ויד כל
העם באחרנה ובערת הרע
מקרבך׃
כי יפלא ממך דבר למשפט בין
דם לדם בין דין לדין ובין נגע
לנגע דברי ריבת בשעריך

ד מסו ל ל ומיכנהין הללה לך כי יעשת כדבר הזה עם אשר תמיצא את אלהיך יש לי רב אחי יהי לך והיה כי יבאך ש ושמעת
ישראל ושמרת לעשות לא תטעלך אשרה כתבת עליהן את כל דברי למען הקים אתך היום לו לעם הלוך ודברת אל דוד לכן כה אעשה לך ישראל
אם עבים באו לך אם שודדי לילה מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך׳׳ ׳׳ והגה ל ואכל ל והגג ל וחבל ל

וקמת ועלית אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו׃ ובאת אל
הכהנים הלוים ואל השפט אשר
יהיה בימים ההם ודרשת והגידו
לך את דבר המשפט׃ ועשית
על פי הדבר אשר יגידו לך מן
המקום ההוא אשר יבחר יהוה
ושמרת לעשות ככל אשר יורוך׃
על פי התורה אשר יורוך ועל
המשפט אשר יאמרו לך תעשה
לא תסור מן הדבר אשר יגידו
לך ימין ושמאל׃ והאיש אשר
יעשה בזדון לבלתי שמע אל
הכהן העמד לשרת שם את
יהוה אלהיך או אל השפט׃
ומת האיש ההוא ובערת הרע
מישראל׃ וכל העם ישמעו
ויראו ולא יזידון עוד׃
כי תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך וירשתה
וישבת בה ואמרת אשימה עלי
מלך ככל הגוים אשר סביבתי׃
שום תשים עליך מלך אשר
יבחר יהוה אלהיך בו מקרב
אחיך תשים עליך מלך לא
תוכל לתת עליך איש נכרי׃

אשר לא אחיך הוא׃ רק לא ירבה
לו סוסים ולא ישיב את העם
מצרימה למען הרבות סוס׃
ויהוה אמר לכם לא תספון
לשוב בדרך הזה עוד׃ ולא ירבה
לו נשים ולא יסור לבבו וכסף
וזהב לא ירבה לו מאד׃ והיה
כשבתו על כסא ממלכתו וכתב
לו את משנה התורה הזאת על
ספר מלפני הכהנים הלוים׃
והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו
למען ילמד ליראה את יהוה
אלהיו לשמר את כל דברי
התורה הזאת ואת החקים האל
האלה לעשתם׃ לבלתי רום
לבבו מאחיו ולבלתי סור מן
המצוה ימין ושמאל למען
יאריך ימים על ממלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל׃
לא יהיה לכהנים
הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה
עם ישראל אשי יהוה ונחלתו
יאכלון׃ ונחלה לא יהיה לו
בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר לו׃
וזה יהיה משפט הכהנים

מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זֹבְחֵי הַזֶּבַח
אִם שׁוֹר אִם שֶׂה וְנָתוֹן לַכֹּהֵן הַזְּרֹעַ
וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה: רֵאשִׁית דְּגָנְךָ
תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנֶךָ
תִּתֶּן לוֹ: כִּי בוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִכָּל שִׁבְטֶיךָ לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם
יְהוָה הוּא וּבָנָיו כָּל הַיָּמִים:
וְכִי יָבֹא הַלֵּוִי מֵאַחַד
שְׁעָרֶיךָ מִכָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא
גָר שָׁם וּבָא בְּכָל אַוַּת נַפְשׁוֹ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה: וְשֵׁרֵת
בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו כְּכָל אֶחָיו
הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה:
חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ לְבַד מִמְכָּרָיו
עַל הָאֲבֹת: כִּי תָבֹא
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ לֹא תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּ
כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם: לֹא יִמָּצֵא
בְּךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ קֹסֵם
קְסָמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף:
וְחֹבֵר חָבֶר וְשֹׁאֵל אוֹב וְיִדְּעֹנִי
וְדֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים: כִּי תוֹעֲבַת
יְהוָה כָּל עֹשֵׂה אֵלֶּה וּבְגַלַּל
הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפָּנֶיךָ: תָּמִים
תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי הַגּוֹיִם

הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם
אֶל מְעוֹנְנִים וְאֶל קֹסְמִים יִשְׁמָעוּ
וְאַתָּה לֹא כֵן נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמֹנִי יָקִים
לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:
כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מֵעִם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּיוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר
לֹא אֹסֵף לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל יְהוָה
אֱלֹהָי וְאֶת הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
לֹא אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוּת: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ:
נָבִיא אָקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחִיהֶם
כָּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיו וְדִבֶּר
אֲלֵיהֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ: וְהָיָה
הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶל דְּבָרַי
אֲשֶׁר יְדַבֵּר בִּשְׁמִי אָנֹכִי אֶדְרֹשׁ
מֵעִמּוֹ: אַךְ הַנָּבִיא אֲשֶׁר יָזִיד
לְדַבֵּר דָּבָר בִּשְׁמִי אֵת אֲשֶׁר לֹא
צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וַאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּא:
וְכִי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ אֵיכָה נֵדַע אֶת
הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא דִבְּרוֹ יְהוָה:
אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה
וְלֹא יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבֹא הוּא
הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא דִבְּרוֹ יְהוָה
בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ הַנָּבִיא לֹא תָגוּר

166

ממנו כי יכרית
יהוה אלהיך את הגוים אשר
יהוה אלהיך נתן לך את ארצם
וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם׃
שלש ערים תבדיל לך בתוך
ארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה׃ תכין לך הדרך
ושלשת את גבול ארצך אשר
ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס
שמה כל רצח׃ וזה דבר הרצח
אשר ינוס שמה וחי אשר יכה
את רעהו בבלי דעת והוא לא
שנא לו מתמל שלשם ואשר
יבא את רעהו ביער לחטב עצים
ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ
ונשל הברזל מן העץ ומצא את
רעהו ומת הוא ינוס אל אחת
הערים האלה וחי׃ פן ירדף גאל
הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו
והשיגו כי ירבה הדרך והכהו
נפש ולו אין משפט מות כי לא
שנא הוא לו מתמול שלשום׃
על כן אנכי מצוך לאמר
שלש ערים תבדיל לך׃ ואם
ירחיב יהוה אלהיך את גבלך
כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך

את כל הארץ אשר דבר לתת
לאבתיך׃ כי תשמר את כל
המצוה הזאת לעשתה אשר
אנכי מצוך היום לאהבה את
יהוה אלהיך וללכת בדרכיו
כל הימים וספת לך עוד שלש
ערים על השלש האלה׃ ולא
ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה
עליך דמים׃
ובי
יהיה איש שנא לרעהו וארבו לו
וקם עליו והכהו נפש ומת ונס
אל אחת הערים האל׃ ושלחו
זקני עירו ולקחו אתו משם
ונתנו את בידו גאל הדם ומת׃
לא תחוס עינך עליו ובערת דם
הנקי מישראל וטוב לך׃
לא תסיג גבול
רעך אשר גבלו ראשנים
בנחלתך אשר תנחל בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה׃
לא יקום עד אחד
באיש לכל עון ולכל חטאת
בכל חטא אשר יחטא על פי
שני עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר׃ כי יקום עד

ט

שני האנשים ד וסימנהון ועמדו שני האנשים ויקבו שני האנשים וייעידוהו דנכות היזקא׳ ס׳
השפטים ד וסימנהון ודרשוה השפטים כי לא נעשה כפסח חזה ויאמר אל השפטים ויהי ביבי שפט השפטים ו׳ א והשפטים ס׳

חָמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָר׃
וְעָמְדוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי
הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ
בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים
הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד שֶׁקֶר הָעֵד
שֶׁקֶר עָנָה בְּאָחִיו וַעֲשִׂיתֶם לוֹ
כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו ז׳
וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ וְהַנִּשְׁאָרִים
יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא יֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת
עוֹד כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃
וְלֹא תָחוֹס עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ ז׳
עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל
בְּרָגֶל׃ כִּי תֵצֵא
לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבֶךָ וְרָאִיתָ
סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא
מֵהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ ז׳
הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהָיָה
בְּקָרַבְכֶם אֶל הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ
הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל הָעָם׃ וְאָמַר
אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם
קְרֵבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל
אֹיְבֵיכֶם אַל יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל
תִּירְאוּ וְאַל תַּחְפְּזוּ וְאַל תַּעַרְצוּ
מִפְּנֵיהֶם׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ז׳
הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֶם לָכֶם

עִם אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם ס׳׃
וְדִבְּרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל הָעָם לֵאמֹר
מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַיִת חָדָשׁ
וְלֹא חֲנָכוֹ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן
יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר
יַחְנְכֶנּוּ׃ וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע
כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ
פֶּן יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר
יְחַלְּלֶנּוּ׃ וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵרַשׂ
אִשָּׁה וְלֹא לְקָחָהּ יֵלֵךְ וְיָשָׁב
לְבֵיתוֹ פֶּן יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ
אַחֵר יִקָּחֶנָּה׃ וְיָסְפוּ הַשֹּׁטְרִים
לְדַבֵּר אֶל הָעָם וְאָמְרוּ מִי הָאִישׁ
הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ
וְלֹא יִמַּס אֶת לְבַב אֶחָיו כִּלְבָבוֹ׃
וְהָיָה כְּכַלּוֹת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל
הָעָם וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ
הָעָם׃ כִּי תִקְרַב אֶל
עִיר לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ וְקָרָאתָ
אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם׃ וְהָיָה אִם שָׁלוֹם
תַּעֲנְךָ וּפָתְחָה לָךְ וְהָיָה כָּל הָעָם
הַנִּמְצָא בָּהּ יִהְיוּ לְךָ לָמַס וְעָבְדוּךָ׃
וְאִם לֹא תַשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשְׂתָה
עִמְּךָ מִלְחָמָה וְצַרְתָּ עָלֶיהָ׃
וְנָתַנָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ וְהִכִּיתָ
אֶת כָּל זְכוּרָהּ לְפִי חָרֶב׃ רַק

עינך ז׳ חס וסימנהון לא יקשה כעינך בשלחך ארנו חפשי׳ ולא תחוס עינך׳ נפש בנפש׳ וקצתיה את כפה לא תחום עינך׳ להודיע
עינך פתוחות׳ ויצמלכם נקוד עינך וראה ד׳ ישעיה׳ אף על הפקחת עיניך׳ ס׳ איכן ס׳ חס וסימנהון כי תצא למלחמה קדמי׳ אשר יציק לך׳
והכית ד בטעמים וסימנהון והכית את כל זכורה׳ והכית את מרין באיש אחד׳ עמלק לך׳ והכית את עמלק׳ והכית את בית אחאב׳ והכית את ארם
באפק׳

167

תחיה ג וסימנהון מכשפה לא תחיה׳ יתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה׳ ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה׳
נרון ד כלים וסימנהון ונריחה ידו בגרון לנרח עליו גרון כי ממנו תאכל׳ היתפאר הגרון ומקבית והגרון כל כלי מזל׳

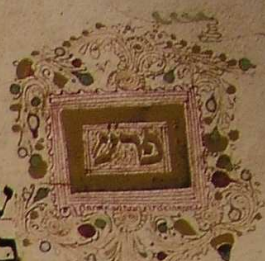
הַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר
יִהְיֶה בָּעִיר כָּל שְׁלָלָהּ תָּבֹז לָךְ
וְאָכַלְתָּ אֶת שְׁלַל אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ׃ כֵּן תַּעֲשֶׂה
לְכָל הֶעָרִים הָרְחֹקֹת מִמְּךָ מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא מֵעָרֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
הֵנָּה׃ רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה
לֹא תְחַיֶּה כָל נְשָׁמָה׃ כִּי הַחֲרֵם
תַּחֲרִימֵם הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי
וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לְמַעַן אֲשֶׁר
לֹא יְלַמְּדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם
וְחָטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

כִּי תָצוּר אֶל עִיר
יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ
לְתָפְשָׂהּ לֹא תַשְׁחִית אֶת עֵצָהּ
לִנְרַח עָלָיו גַּרְזֶן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכֵל
וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ
הַשָּׂדֶה לָבֹא מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר׃
רַק עֵץ אֲשֶׁר תֵּדַע כִּי לֹא עֵץ
מַאֲכָל הוּא אֹתוֹ תַשְׁחִית וְכָרָתָּ
וּבָנִיתָ מָצוֹר עַל הָעִיר אֲשֶׁר הִוא
עֹשָׂה עִמְּךָ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ׃
פ

כִּי יִמָּצֵא חָלָל בָּאֲדָמָה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ
נֹפֵל בַּשָּׂדֶה לֹא נוֹדַע מִי הִכָּהוּ׃
וְיָצְאוּ זְקֵנֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ וּמָדְדוּ
אֶל הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹתָיו הֶחָלָל׃
וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל הֶחָלָל
וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא עֶגְלַת
בָּקָר אֲשֶׁר לֹא עֻבַּד בָּהּ אֲשֶׁר
לֹא מָשְׁכָה בְעֹל׃ וְהוֹרִדוּ זִקְנֵי
הָעִיר הַהִוא אֶת הָעֶגְלָה אֶל נַחַל
אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא יֵעָבֵד בּוֹ וְלֹא
יִזָּרֵעַ וְעָרְפוּ שָׁם אֶת הָעֶגְלָה
בַּנָּחַל׃ וְנִגְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי
כִּי בָם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁרְתוֹ
וּלְבָרֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל פִּיהֶם
יִהְיֶה כָּל רִיב וְכָל נָגַע׃ וְכֹל זִקְנֵי
הָעִיר הַהִוא הַקְּרֹבִים אֶל הֶחָלָל
יִרְחֲצוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל הָעֶגְלָה
הָעֲרוּפָה בַּנָּחַל׃ וְעָנוּ וְאָמְרוּ
יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכָה אֶת הַדָּם הַזֶּה
וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ׃ כַּפֶּר לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּדִיתָ יְהוָה וְאַל
תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקֶרֶב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִכַּפֵּר לָהֶם הַדָּם׃ וְאַתָּה תְּבַעֵר
הַדָּם הַנָּקִי מִקִּרְבֶּךָ כִּי תַעֲשֶׂה
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃

חס בן דחס נפת הגוים
ג וסימ כתי
ל הקשה
ב רמ׳
ל יעבד
ל מפ׳
ה
ל ולא למדו עוד
ל
ל
ל

ירח ימים כ וסימנהון ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ׳ ויגלך ירח ימים ׳ ואחרכן ב וסימ יבא הכהן תבוא אליה ׳
אנו כ חס וסימנהון כי הוא ראשית אנו יהי רעך אנו וא בנו לך חדיד ואנו בתרא דפתרא ׳ ובכתה ל ובעלתה

כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה
עַל אֹיְבֶיךָ וּנְתָנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּיָדֶךָ וְשָׁבִיתָ שִׁבְיוֹ׃ וְרָאִיתָ בַּ
בַּשִּׁבְיָה אֵשֶׁת יְפַת תֹּאַר וְחָשַׁקְתָּ
בָּהּ וְלָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה׃ וְהֵבֵאתָהּ
אֶל תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְגִלְּחָה אֶת רֹאשָׁהּ
וְעָשְׂתָה אֶת צִפָּרְנֶיהָ׃ וְהֵסִירָה
אֶת שִׂמְלַת שִׁבְיָהּ מֵעָלֶיהָ וְיָשְׁבָה
בְּבֵיתֶךָ וּבָכְתָה אֶת אָבִיהָ וְאֶת
אִמָּהּ יָרֵחַ יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא
אֵלֶיהָ וּבָעַלְתָּהּ וְהָיְתָה לְךָ לְאִשָּׁה׃
וְהָיָה אִם לֹא חָפַצְתָּ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
לְנַפְשָׁהּ וּמָכֹר לֹא תִמְכְּרֶנָּה
בַּכֶּסֶף לֹא תִתְעַמֶּר בָּהּ תַּחַת
אֲשֶׁר עִנִּיתָהּ׃ ס

כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאַחַת
אְהוּבָה וְהָאַחַת שְׂנוּאָה וְיָלְדוּ
לוֹ בָנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה
וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לִשְׂנוּאָה׃ וְהָיָה
בְּיוֹם הַנְחִילוֹ אֶת בָּנָיו אֵת אֲשֶׁר
יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לִבְכֹּר אֶת בֶּן
הָאֲהוּבָה עַל פְּנֵי בֶן הַשְּׂנוּאָה
הַבְּכֹר׃ כִּי אֶת הַבְּכֹר בֶּן הַשְּׂנוּאָה
יַכִּיר לָתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר
יִמָּצֵא לוֹ כִּי הוּא רֵאשִׁית אֹנוֹ
לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה׃

כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר
וּמוֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו׃
וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע
אֲלֵיהֶם׃ וְתָפְשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ
וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל
שַׁעַר מְקֹמוֹ׃ וְאָמְרוּ אֶל זִקְנֵי
עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמֹרֶה אֵינֶנּוּ
שֹׁמֵעַ בְּקֹלֵנוּ זוֹלֵל וְסֹבֵא׃ וְרָגְמוּ
כָל אַנְשֵׁי עִירוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת
וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ וְכָל יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ׃ ס

כִּי יִהְיֶה בְאִישׁ חֵטְא מִשְׁפַּט מָוֶת
וְהוּמָת וְתָלִיתָ אֹתוֹ עַל עֵץ׃ לֹא
תָלִין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ כִּי קָבוֹר
תְּקַבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי קִלְלַת
אֱלֹהִים תָּלוּי וְלֹא תְטַמֵּא אֶת
אַדְמָתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לְךָ נַחֲלָה׃ ס

לֹא
תִרְאֶה אֶת שׁוֹר אָחִיךָ אוֹ אֶת שֵׂ
נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָשֵׁב
תְּשִׁיבֵם לְאָחִיךָ׃ וְאִם לֹא קָרוֹב
אָחִיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא יְדַעְתּוֹ וְאָסַפְתּ
אֶל תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד
דְּרֹשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ וַהֲשֵׁבֹתוֹ לוֹ׃
וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמֹרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְשִׂמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל אֲבֵדַת

יכרה ה חס וסימנהון אצל אלון מרה בננו זה סורר ומרה כי ראה יט את עני ישראל מרה באצבעתיו ולא יהיו כאבותם דור סורר ׳
קללת ג כי קללת אלהים תלוי יותם בן ירבעל כן קללת חנם לא תבא ׳ קבור ל ומל שיו ל כו
תלוי ג וסימנהון לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו הנה ראיתי את אבשלום אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים ׳

168

תשלח ה וסימנהון תשלח חרנך שלח תשלח את האס ויאמר חזאל מדוע אדני בכה תשלח קיניה תשלח רוחך
עלילת ד וסימנהון ושם לה עלילת דבריס והנה הוא שם עלילת דבריס כך כתי ולו נתבנו עלילות להתעולל עלילות כך כתי

אֲחִיךָ אֲשֶׁר תֹּאבַר מִמֶּנּוּ וּמִצְּאָתוֹ
לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם׃
לֹא תִרְאֶה אֶת חֲמוֹר
אָחִיךָ אוֹ שׁוֹרוֹ נֹפְלִים בַּדָּרֶךְ
וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָקֵם תָּקִים
עִמּוֹ׃ לֹא יִהְיֶה כְלִי גֶבֶר
עַל אִשָּׁה וְלֹא יִלְבַּשׁ גֶּבֶר שִׂמְלַת
אִשָּׁה כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כָּל עֹשֵׂה אֵלֶּה׃
כִּי יִקָּרֵא קַן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ
בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ אֶפְרֹחִים
אוֹ בֵיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל
הָאֶפְרֹחִים אוֹ עַל הַבֵּיצִים לֹא
תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים׃ שַׁלֵּחַ
תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים
תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ
יָמִים׃ כִּי תִבְנֶה בַּיִת
חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקֶה לְגַגֶּךָ וְלֹא
תָשִׂים דָּמִים בְּבֵיתֶךָ כִּי יִפֹּל הַנֹּפֵל
מִמֶּנּוּ׃ לֹא תִזְרַע כַּרְמְךָ כִּלְאָיִם
פֶּן תִּקְדַּשׁ הַמְלֵאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר
תִּזְרָע וּתְבוּאַת הַכָּרֶם׃
לֹא תַחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמֹר
יַחְדָּו׃ לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעַטְנֵז צֶמֶר
וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו׃ גְּדִלִים
תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת

כְּסוּתֶךָ אֲשֶׁר תְּכַסֶּה בָּהּ׃
כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא
אֵלֶיהָ וּשְׂנֵאָהּ׃ וְשָׂם לָהּ עֲלִילֹת
דְּבָרִים וְהוֹצִא עָלֶיהָ שֵׁם רָע
וְאָמַר אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי
וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא מָצָאתִי לָהּ
בְּתוּלִים׃ וְלָקַח אֲבִי הַנַּעַר וְאִמּוֹ
וְהוֹצִיאוּ אֶת בְּתוּלֵי הַנַּעֲרָ אֶל
זִקְנֵי הָעִירָה הַשָּׁעָרָה׃ וְאָמַר אֲבִי
הַנַּעֲרָ אֶל הַזְּקֵנִים אֶת בִּתִּי נָתַתִּי
לָאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׂנָאֶהָ׃
וְהִנֵּה הוּא שָׂם עֲלִילֹת דְּבָרִים
לֵאמֹר לֹא מָצָאתִי לְבִתֵּךְ בְּתוּלִים
וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בִתִּי וּפָרְשׂוּ הַשִּׂמְלָה
לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר׃ וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר
הַהִוא אֶת הָאִישׁ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ׃
וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶסֶף וְנָתְנוּ לַאֲבִי
הַנַּעֲרָ כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל
בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה
לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ כָּל
יָמָיו׃ וְאִם אֱמֶת
הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה לֹא נִמְצְאוּ
בְתוּלִים לַנַּעֲרָ׃ וְהוֹצִיאוּ אֶת הַנַּעַר
אֶל פֶּתַח בֵּית אָבִיהָ וְסָקְלוּהָ
אַנְשֵׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וָמֵתָה כִּי
עָשְׂתָה נְבָלָה בְיִשְׂרָאֵל לִזְנוֹת

וּשָׁם ח וסימנהון וּשָׁם יַעֲקֹב אֶת הַמִּקְלוֹת וּשָׁם לָהּ עֲלִילַת דְּבָרִים מֵעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשָׁם בִּסְתָר וּשָׁם לוֹ בְּמִלְחַמְתּוֹ
וּשָׁם בְּשַׂר זְרוֹעַ וְכֵן יֵשׁ יְסוֹר לִבּוֹ וּשָׁם חַטָּה שׁוֹרֶה וּשְׂעֹרָה נִסְכָּן וּשָׁם אוֹתָם כְּסוּס הוֹדוֹ בְּמִלְחָמָה וּשָׁם דֶּרֶךְ אֲרָאנוּ בִּישׁוּעַ אֱלֹהִים
וַיִּשְׂנָאֶהָ ב אסופסו וא רא פסו וסימנהון אֶת בִּתִּי נָתַתִּי לָאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׂנָאֶהָ אֲבָנִים שְׁנָאָה גְּדוֹלָה וסקלוה

רמה ג׳ א׳ פתו׳ ה׳ וב׳ פתו׳ א׳ וסימנהון לא יבא עמוני ומואבי ויעל נחש העמיון וישם עמנכים החרט קדמי צלק העמיון דרה וטוביה העמיון אעלו׳

עמיון העמיון ה׳ מל וסימנהון לא יבא עמוני ומואבי ויעל נחש העמיון וישם עמנכים החרט קדמי צלק העמיון דרה וטוביה העמיון אעלו׳

בֵּית אָבִיהָ וּבְעָרָתָה דָּבָר עִמָּקְרְבָּן׃
כִּי יִמְצָא אִישׁ
שֹׁכֵב עִם אִשָּׁה בְּעֻלַת בַּעַל
וּמֵתוּ גַּם שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב
עִם הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעַרְתָּ
הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃
כִּי יִהְיֶה נַעַר בְּתוּלָה
מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ וּמְצָאָהּ אִישׁ
בָּעִיר וְשָׁכַב עִמָּהּ׃ וְהוֹצֵאתֶם
אֶת שְׁנֵיהֶם אֶל שַׁעַר הָעִיר
הַהוּא וּסְקַלְתֶּם אֹתָם בָּאֲבָנִים
וָמֵתוּ אֶת הַנַּעַר עַל דְּבַר אֲשֶׁר
לֹא צָעֲקָה בָּעִיר וְאֶת הָאִישׁ עַל דְּבַר אֲשֶׁר
עִנָּה אֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ וּבְעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃
וְאִם בַּשָּׂדֶה יִמְצָא הָאִישׁ
אֶת הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְהֶחֱזִיק
בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ וָמֵת
הָאִישׁ אֲשֶׁר שָׁכַב עִמָּהּ לְבַדּוֹ׃
וְלַנַּעֲרָ לֹא תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין
לַנַּעֲרָ חֵטְא מָוֶת כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם
אִישׁ עַל רֵעֵהוּ וְרָצָחוֹ נֶפֶשׁ כֵּן
הַדָּבָר הַזֶּה׃ כִּי בַשָּׂדֶה מְצָאָהּ
צָעֲקָה הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְאֵין
מוֹשִׁיעַ לָהּ׃
כִּי
יִמְצָא אִישׁ נַעֲרָ בְּתוּלָה אֲשֶׁר
לֹא אֹרָשָׂה וּתְפָשָׂהּ וְשָׁכַב

עִמָּהּ וְנִמְצָאוּ׃ וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב
עִמָּהּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ חֲמִשִּׁים כֶּסֶף
וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר
עִנָּהּ לֹא יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל יָמָיו׃
לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת
אֵשֶׁת אָבִיו וְלֹא יְגַלֶּה כְּנַף אָבִיו׃
לֹא יָבֹא פְצוּעַ דַּכָּה
וּכְרוּת שָׁפְכָה בִּקְהַל יְהוָה׃
לֹא יָבֹא מַמְזֵר בִּקְהַל
יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא יָבֹא
לוֹ בִּקְהַל יְהוָה׃
לֹא יָבֹא עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי
בִּקְהַל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא
יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל יְהוָה עַד עוֹלָם׃
עַל דְּבַר אֲשֶׁר לֹא קִדְּמוּ אֶתְכֶם
בַּלֶּחֶם וּבַמַּיִם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם וַאֲשֶׁר שָׂכַר עָלֶיךָ אֶת
בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר מִפְתּוֹר אֲרָם
נַהֲרַיִם לְקַלְלֶךָּ׃ וְלֹא אָבָה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה
לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
לֹא תִדְרֹשׁ שְׁלֹמָם וְטֹבָתָם כָּל
יָמֶיךָ לְעוֹלָם׃ לֹא
תְתָעֵב אֲרַמִּי כִּי אָחִיךָ הוּא לֹא
תְתָעֵב מִצְרִי כִּי גֵר הָיִתָ בְּאַרְצוֹ׃

ס׳ זנאה קאים נגבה נאים

ג׳ ר׳ ק׳ ש׳ ל׳ ב׳ כתי׳ א׳ ג׳ פתו׳ באשדוד ה׳ בהלט ב׳ בא׳ מלינו ל׳ פל ד׳ ד׳ ג׳ ר׳ ל׳ ורבינ׳ ר׳ ואת ביתך ל׳ מל בתו׳ בקמ׳ מדויק אדמי

ע״ג

ה׳ ר׳ ק׳ ר׳ ר׳ ר

169

יוד ב וסימנהון מלשון תרגום תפוק ברי למדברא ופירו ויד אל תשלחו בו ויד תהיה לך מחוץ ויד ברא בראש דיך עיר
אחנן ח בויק וסימנהון לא תביא אתנן זונה וישרפו בתיך באש ויהי כך הפך בן הנשים ב בפסו ויעד אתנן זונה ישובו

בְּנֵים אֲשֶׁר יִוָּלְדוּ לָהֶם רוּד
שְׁלִישִׁי יָבֹאוּ לָהֶם בִּקְהַל
יְהוָה׃ כִּי תֵצֵא מַחֲנֶה
עַל אֹיְבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכֹּל דָּבָר
רָע׃ כִּי יִהְיֶה בְךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא
יִהְיֶה טָהוֹר מִקְרֵה לָיְלָה וְיָצָא
אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל
תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃ וְהָיָה לִפְנוֹת עֶרֶב
יִרְחַץ בַּמָּיִם וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא
אֶל תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃ וְיָד תִּהְיֶה לְךָ
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְיָצָאתָ שָׁמָּה
חוּץ׃ וְיָתֵד תִּהְיֶה לְךָ עַל אֲזֵנֶךָ
וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחָפַרְתָּ בָּהּ
וְשַׁבְתָּ וְכִסִּיתָ אֶת צֵאתֶךָ כִּי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב
מַחֲנֶךָ לְהַצִּלְךָ וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ
לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא
יִרְאֶה בְךָ עֶרְוַת דָּבָר וְשָׁב
מֵאַחֲרֶיךָ׃ לֹא תַסְגִּיר
עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ
מֵעִם אֲדֹנָיו׃ עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּאַחַד
שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא תוֹנֶנּוּ׃
לֹא תִהְיֶה קְדֵשָׁה
מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה קָדֵשׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ לֹא תָבִיא אֶתְנַן

זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְכָל נֶדֶר כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
גַּם שְׁנֵיהֶם׃ לֹא תַשִּׁיךְ
לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֹכֶל
נֶשֶׁךְ כָּל דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ לְנֶכְרִי
תַּשִּׁיךְ וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ לְמַעַן
יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח
יָדְךָ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
כִּי תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תְאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי דָרוֹשׁ
יִדְרְשֶׁנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעִמָּךְ
וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ וְכִי תֶחְדַּל לְנֵדֶר
לֹא יִהְיֶה בְךָ חֵטְא׃ מוֹצָא שְׂפָתֶיךָ
תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
בְּפִיךָ׃ כִּי
תָבֹא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים
כְּנַפְשְׁךָ שָׂבְעֲךָ וְאֶל כֵּלְיךָ לֹא
תִתֵּן׃ כִּי תָבֹא בְּקְמַת
רֵעֶךָ וְקָטַפְתָּ מְלִילֹת בְּיָדֶךָ
וְחֶרְמֵשׁ לֹא תָנִיף עַל קְמַת רֵעֶךָ׃
כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה
וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִם לֹא תִמְצָא חֵן
בְּעֵינָיו כִּי מָצָא בָהּ עֶרְוַת דָּבָר
וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן

כריתת ג ב חס ו׳ כל וסימנהן כי יקח איש אשה ובעלה ושנאה האיש האחרון א׳ זה ספר כריתת אכזכ בתרא כל
ולא תבוא ג ובל וסימנהן ולא תבוא עליו השמש ח׳ חשובין ויאמרו לוא הוא ולא תבוא עלינו רעה ולא תבוא רמיונך

בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ וְיָצְאָה מִבֵּיתוֹ׃
וְהָלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר׃ וְשָׂנֵא
הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר
כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ
אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר
לְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ לֹא יוּכַל בַּעְלָהּ
הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁלְּחָהּ לָשׁוּב
לְקַחְתָּהּ לִהְיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי
אֲשֶׁר הֻטְמְאָה כִּי תוֹעֵבָה הִוא
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְלֹא תַחֲטִיא אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃
כִּי יִקַּח אִישׁ
אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בַּצָּבָא
וְלֹא יַעֲבָר עָלָיו לְכָל דָּבָר נָקִי
יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשִׂמַּח
אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקָח׃ לֹא יַחֲבֹל
רֵחַיִם וָרָכֶב כִּי נֶפֶשׁ הוּא חֹבֵל׃
כִּי יִמָּצֵא אִישׁ גֹּנֵב
נֶפֶשׁ מֵאֶחָד מֵאֶחָיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהִתְעַמֶּר בּוֹ וּמְכָרוֹ וּמֵת הַגַּנָּב
הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃
הִשָּׁמֶר בְּנֶגַע הַצָּרַעַת
לִשְׁמֹר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
יוֹרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר
צִוִּיתִם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת׃ זָכוֹר
אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְמִרְיָם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃
כִּי תַעֲשֶׂה בְרֵעֲךָ
מַשָּׁאת מְאוּמָה לֹא תָבֹא אֶל
בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עֲבֹטוֹ׃ בַּחוּץ תַּעֲמֹד
וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה נֹשֶׁה בּוֹ יוֹצִיא
אֵלֶיךָ אֶת הָעֲבוֹט הַחוּצָה׃ וְאִם
אִישׁ עָנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב בַּעֲבֹטוֹ׃
הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת הָעֲבוֹט כְּבוֹא
הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרַכְךָ
וּלְךָ תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא תַעֲשֹׁק
שְׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאַחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ
אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ בְּיוֹמוֹ
תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא תָבוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ
כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת
נַפְשׁוֹ וְלֹא יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה
וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ לֹא
יוּמְתוּ אָבוֹת עַל בָּנִים וּבָנִים לֹא
יוּמְתוּ עַל אָבוֹת אִישׁ בְּחֶטְאוֹ
יוּמָתוּ׃ לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט
גֵּר יָתוֹם וְלֹא תַחְבֹּל בֶּגֶד אַלְמָנָה׃
וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם
וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל
כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה׃ כִּי תִקְצֹר
קְצִירְךָ בְּשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר

ולעשות טו וסימנהן השמר בנגע הצרעת ונתן יו לראש וחזקתם מאד ולשום לו׳ וכי כעבד דשמע ועברה העברה ולשלמה
בגד ואיתה אשה תולין ויאמר ליהודה כי יעזרא הכן לבבו וילכו כל העם לאכל ולשתות מחזיקים על אחיהם ויק שרו כלם ולעשות טוב בחיין ולעשות את בקשתי
בחוץ ג ר״פ פסו וסימנהן בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו בחוץ לא ילין גר דלתי לארח אפתח כעבטו ל ואליו

170

בִּשְׂרָה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לָךְ
לְיָתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה לְמַעַן
יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ׃ כִּי תַחְבֹּט זֵיתְךָ
לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לְיָתוֹם
וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה׃ כִּי תִבְצֹר כַּרְמְךָ
לֹא תְעוֹלֵל אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לְיָתוֹם
וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד
הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל כֵּן אָנֹכִי
מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר הַזֶּה׃
כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין
כה אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ אֶל הַמִּשְׁפָּט
וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק
וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הָרָשָׁע׃ וְהָיָה אִם
בֶּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט
וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר׃
אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן יֹסִיף
לְהַכֹּתוֹ עַל אֵלֶּה מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה
אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ׃ לֹא תַחְסֹם שׁוֹר
בְּדִישׁוֹ׃ כִּי יֵשְׁבוּ
אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן
אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת
הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא
עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ׃
וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם
עַל שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחֶה

שִׁמּוֹ מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְאִם לֹא יַחְפֹּץ
הָאִישׁ לָקַחַת אֶת יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה
יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל הַזְּקֵנִים וְ
וְאָמְרָה מָאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו
שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי׃
וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְרִבְּרוּ אֵלָיו
וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ׃
וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים
וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְיָרְקָה
בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כֹּה יֵעָשֶׂה
לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית
אָחִיו׃ וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית
חֲלוּץ הַנָּעַל׃ כִּי
יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו
וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל
אֶת אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה
יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בְּמֹבְיָשָׁיו׃ וְקָצַתָּה
אֶת כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס עֵינֶךָ׃
לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן
וָאֶבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ לֹא יִהְיֶה
לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה
וּקְטַנָּה׃ אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה
לָךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה
לָךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּ יָמֶיךָ עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לָךְ׃ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל

בשרה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה׃ כי יהיה ריב בין
כה אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר׃ ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך׃ לא תחסם שור בדישו׃ כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃ והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה

שמו מישראל׃ ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים וא ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי׃ וקראו לו זקני עירו ורברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה׃ ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו׃ ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃ כי
ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את איש ממכהו ושלחה ידה והחזיקה במבישיו׃ וקצתה את כפה לא תחוס עינך׃
לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה׃ לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה׃ אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ כי תועבת יהוה אלהיך כל

ב בתו׃ ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מו מז מח מט נ נא נב נג נד נה נו נז נח נט ס סא סב סג סד סה סו סז סח סט ע עא עב עג עד עה עו עז עח עט פ פא פב פג פד פה פו פז פח פט צ צא צב צג צד צה צו צז צח צט ק קא קב קג קד קה קו קז קח קט ר רא רב רג רד רה רו רז רח רט ש שא שב שג שד שה שו שז שח שט ת תא תב תג תד תה תו תז תח תט

עיף ה וסימנהון ויבא עשו מן השדה הלעיטנא וארתה עיף ויגע כי אמרו העם רעב אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן ׳
ויוצאנו ג וסימנהון וישלח מלאך ויצאנו כתי׳ ואמרת לבנך עבדים ויוצאנו כתי׳ ויוציאנו ׳ מכוצרים ביד חזקה וזרוע נטויה כך כתי׳ ׳

עֲשֵׂה אֱלֹהִים כָּל עֲשֵׂה עוֹל׃
וְזֹכֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה
לְךָ עֲמָלֵק בְּדַרְכְּךָ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ
וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל הַנְּחֲשָׁלִים אַחֲרֶיךָ
וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃
וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ
מִכָּל אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה
לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק
מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִשְׁכָּח׃

וְהָיָה כִּי תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה
וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ׃ וְלָקַחְתָּ
מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ׃ וְלָקַח
הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי
מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְעָנִיתָ

וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי
אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר
שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי
גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃ וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ
הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ
עֲבֹדָה קָשָׁה׃ וַנִּצְעַק אֶל יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת
קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת עָנְיֵנוּ וְאֶת
עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ׃ וַיּוֹצִאֵנוּ
יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ
נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת
וּבְמוֹפְתִים׃ וַיְבִאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם
הַזֶּה וַיִּתֶּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ וְעַתָּה
הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרִי
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִי יְהוָה
וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׳
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן
לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה
וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃

כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר
אֶת כָּל מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעְשֵׂר וְנָתַתָּה
לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ
בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי

וברך ג וסימנהון השקיפה ממעון קדשך מן השמים ועתה הואל וברך הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם׃
ולשם ד וסימנהון ולשם ילרגם הוא ולתתך עליון על כל הגוים כי כאשר ידבר האוור הנני עשה את כל כי עמך׃

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן
הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם
וְלָאַלְמָנָה כְּכֹל מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר
צִוִּיתָנִי לֹא עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ
וְלֹא שָׁכַחְתִּי׃ לֹא אָכַלְתִּי בְאֹנִי
מִמֶּנּוּ וְלֹא בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא
וְלֹא נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שָׁמַעְתִּי
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי עָשִׂיתִי כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן
קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת
עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצַוְּךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ
וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ׃ אֶת יְהוָה הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם
לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת
בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃ וַיהוָה
הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם
סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְלִשְׁמֹר
כָּל מִצְוֹתָיו׃ וּלְתִתְּךָ עֶלְיוֹן עַל
כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתְהִלָּה
וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיֹתְךָ עַם

קֹדֶשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר׃

כז

וַיְצַו מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעָם
לֵאמֹר שָׁמֹר אֶת כָּל הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃
וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעַבְרוּ אֶת
הַיַּרְדֵּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ וַהֲקֵמֹתָ לְךָ
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשַׂדְתָּ אֹתָם בַּשִּׂיד׃
וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת כָּל דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעָבְרְךָ לְמַעַן
אֲשֶׁר תָּבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ׃ וְהָיָה בְּעָבְרְכֶם
אֶת הַיַּרְדֵּן תָּקִימוּ אֶת הָאֲבָנִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל וְשַׂדְתָּ אֹתָם
בַּשִּׂיד׃ וּבָנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא תָנִיף
עֲלֵיהֶם בַּרְזֶל׃ אַבְנֵי שְׁלֵמוֹת
תִּבְנֶה אֶת מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ
שָׁם וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
וְכָתַבְתָּ עַל הָאֲבָנִים אֵת כָּל

על כל הגוים ח וסימנהון ולתתך עליון הנני שלח והבאתי על הארץ קח לך מגלת ספר וזאת העצה כי קצף לי׳ כי קרוב יום י׳ ואס עכס׳
ביעבירכם ג וסימנהון והיה ביעבירכם את הירדן אלה יעמידו לברך את העם על הר גריזים כעבירכם את כריית י׳ ׳ גדלות ל כת׳ כן ׳
והעלית ג וסימנהון והעלית עליו עולת ל׳ אלהיך ובנית מזבח ל׳ והעלית את ירמיהו הנביא מן הכור בטרם יכות׳

והכהנים הלוים ג וסימנהון וידבר משה והכהנים הלוים כראותכם את ארון ברית יי והכהנים הלוים כתי עזיק אשר שמרו את׳
בסתר ד׳ קמ׳ וסימנהון מיעשה ידי חרש ושם כסתר ארור מכה רעהו בסתר כי תאכלם בחסר כל בסתר כי אתה עשית בסתר ׳

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הַסְכֵּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה
נִהְיֵיתָ לְעַם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת
מִצְוֹתָיו וְאֶת חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ וַיְצַו
מֹשֶׁה אֶת הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר׃
אֵלֶּה יַעַמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת הָעָם עַל
הַרְגְּרִזִּים בָּעָבְרְכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן
שִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר
וְיוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ וְאֵלֶּה יַעַמְדוּ עַל
הַקְּלָלָה בְּהַר עֵיבָל רְאוּבֵן גָּד
וְאָשֵׁר וּזְבוּלֻן דָּן וְנַפְתָּלִי׃ וְעָנוּ
הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
קוֹל רָם׃ אָרוּר הָאִישׁ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת
יְהוָה מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשָׂם
בַּסָּתֶר וְעָנוּ כָל הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן׃
אָרוּר מַקֵּלֶה אָבִיו׃
וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן׃
אָרוּר מַסִּיג גְּבוּל
רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן׃
אָרוּר מַשְׁגֶּה עִוֵּר
בַּדָּרֶךְ וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן׃

אָרוּר מַטֶּה מִשְׁפַּט
גֵּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן׃
אָרוּר שֹׁכֵב עִם אֵשֶׁת
אָבִיו כִּי גִלָּה כְּנַף אָבִיו וְאָמַר כָּל
הָעָם אָמֵן׃ אָרוּר
שֹׁכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל
הָעָם אָמֵן׃ אָרוּר
שֹׁכֵב עִם אֲחֹתוֹ בַּת אָבִיו אוֹ בַת
אִמּוֹ וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן׃
אָרוּר שֹׁכֵב עִם חֹתַנְתּוֹ
וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן׃
אָרוּר מַכֵּה רֵעֵהוּ בַּסָּתֶר
וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן׃
אָרוּר לֹקֵחַ שֹׁחַד לְהַכּוֹת
נֶפֶשׁ דָּם נָקִי׃ וְאָמַר כָּל הָעָם
אָמֵן׃ אָרוּר אֲשֶׁר לֹא
יָקִים אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל הָעָם
אָמֵן׃ וְהָיָה אִם
שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וְנָתַנְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל גּוֹיֵי
הָאָרֶץ וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל הַבְּרָכוֹת
הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגוּךָ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר

לקח ט חס וסימנהון אם לקח יעקב אשה׳ ארור לקח שחד׳ לקח את ארנך מעליך׳ מיעל ראשך הנע לקח כמך את מחמד עיניך׳
הנה אנו לקח את ענן יוסף׳ הנה אנו לקח את בני ישראל׳ יסר לוי לקח לו קלון׳ וז ולקח נפשות חכם׳ ב אלוד ז בטע בקרי וסימנהון
מקלה אביו כסג גבול רעהו כישגה עור בדרך שכב עם כל בהמה׳ שכב עם חתנתו כסתר מכה רעהו בסתר׳ אלוד נתן אשה לבנימן דיהושע ב

וברוך ז וסימנהון וברוך אל עליון אשר בינן יצריך ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה ברוך אתה בבאך
וברוך אתה בצאתך ח יט וברוך יצורי ורום אלהי יצר ישעי וחפרי ידתהלות וברוך טעיך וברוכה את יברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו ט

וּבָרוּךְ אַתָּה בָּשָׂדֶה בָּרוּךְ פְּרִי
בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ
שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ׃
בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ בָּרוּךְ
אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃
יִתֵּן יְהוָה אֶת אֹיְבֶיךָ הַקָּמִים
עָלֶיךָ נִגָּפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד
יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים ז
יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ׃ יְצַו יְהוָה אִתְּךָ אֶת
הַבְּרָכָה בְּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח
יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ יְקִימְךָ יְהוָה לְ
עַם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ
כִּי תִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהָלַכְתָּ בִּדְרָכָיו׃ וְרָאוּ כָל עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא
עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ׃ וְהוֹתִרְךָ יְהוָה
לְטוֹבָה בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי
בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתְךָ עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ׃ יִפְתַּח יְהוָה
לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם
לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ
אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהִלְוִיתָ
גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה׃ ז
וּנְתָנְךָ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב

וְהָיִיתָ רַק לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה
לְמַטָּה כִּי תִשְׁמַע אֶל מִצְוֹת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת׃ וְלֹא תָסוּר מִכָּל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאול לָלֶכֶת אַחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם׃

וְהָיָה אִם לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל ח
הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגוּךָ׃ אָרוּר
אַתָּה בָּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃
אָרוּר טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ אָרוּר
פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ שְׁגַר
אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ׃ אָרוּר
אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃
יְשַׁלַּח יְהוָה בְּךָ אֶת הַמְּאֵרָה
אֶת הַמְהוּמָה וְאֶת הַמִּגְעֶרֶת
בְּכֹל מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
עַד הִשָּׁמְדְךָ וְעַד אַבְּדְךָ מַהֵר
מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֶיךָ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי׃
יַדְבֵּק יְהוָה בְּךָ אֶת הַדֶּבֶר עַד
כַּלֹּתוֹ אֹתְךָ מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ יַכְּכָה

ילבך ד וסימנהון בעת ההוא הבדיל יי ונגשו הכהנים בני לוי יפתח יי לך את אוצרו הטוב ויבדל אהרן להקדישו קדש ו
ישלח יב וסימנהון בלכתך לשוב מצרימה וישלחתי את ידי והכיתי יעד נגע אחד אביא על פרעה וגם את הצרעה וישלח יי
בך את המארה בבישמנו רזון הן וישלח איש את אשתו ועל יובל וישלח שרשיו יה ולמל אבטנו וישלח בם חרון אפו וישלח בהם ערב איש תהפכות ט

יְהוָה בַּשַּׁחַפֶּת וּבַקַּדַּחַת וּבַדַּלֶּקֶת
וּבַחַרְחֻר וּבַחֶרֶב וּבְשִׁדָּפוֹן וּבְ
וּבִירָקוֹן וּרְדָפוּךָ עַד אׇבְדֶךָ׃ וְהָיוּ
שָׁמֶיךָ אֲשֶׁר עַל רֹאשְׁךָ נְחֹשֶׁת
וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר תַּחְתֶּיךָ בַּרְזֶל׃ יִתֵּן
יְהוָה אֶת מְטַר אַרְצְךָ אָבָק וְעָפָר
מִן הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדֶךָ׃
יִתֶּנְךָ יְהוָה נָגָף לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ בְּדֶרֶךְ
אֶחָד תֵּצֵא אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים
תָּנוּס לְפָנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲוָה לְכֹל
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃ וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ
לְמַאֲכָל לְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וְ
וְלִבְהֵמַת הָאָרֶץ וְאֵין מַחֲרִיד׃
יַכְּךָ יְהוָה בִּשְׁחִין מִצְרַיִם
וּבָעֳפָלִים וּבַגָּרָב וּבֶחָרֶס אֲשֶׁר
לֹא תוּכַל לְהֵרָפֵא׃ יַכְּךָ יְהוָה
בְּשִׁגָּעוֹן וּבְעִוָּרוֹן וּבְתִמְהוֹן לֵבָב׃
וְהָיִיתָ מְמַשֵּׁשׁ בַּצָּהֳרַיִם כַּאֲשֶׁר
יְמַשֵּׁשׁ הָעִוֵּר בָּאֲפֵלָה וְלֹא
תַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ
עָשׁוּק וְגָזוּל כׇּל הַיָּמִים וְאֵין מ
מוֹשִׁיעַ׃ אִשָּׁה תְאָרֵשׂ וְאִישׁ
אַחֵר יִשְׁגָּלֶנָּה בַּיִת תִּבְנֶה וְלֹא
תֵשֵׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּטַּע וְלֹא תְחַלְּלֶנּוּ׃
שׁוֹרְךָ טָבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל
מִמֶּנּוּ חֲמֹרְךָ גָּזוּל מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא

יָשׁוּב לָךְ צֹאנֶךָ נְתֻנוֹת לְאֹיְבֶיךָ
וְאֵין לְךָ מוֹשִׁיעַ׃ בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ
נְתֻנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רֹאוֹת
וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם כׇּל הַיּוֹם וְאֵין
לְאֵל יָדֶךָ׃ פְּרִי אַדְמָתְךָ וְכׇל
יְגִיעֲךָ יֹאכַל עַם אֲשֶׁר לֹא יָדָעְתָּ
וְהָיִיתָ רַק עָשׁוּק וְרָצוּץ כׇּל
הַיָּמִים׃ וְהָיִיתָ מְשֻׁגָּע מִמַּרְאֵה
עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ יַכְּךָ יְהוָה
בְּשִׁחִין רָע עַל הַבִּרְכַּיִם וְעַל
הַשֹּׁקַיִם אֲשֶׁר לֹא תוּכַל לְהֵרָפֵא
מִכַּף רַגְלְךָ וְעַד קׇדְקׇדֶךָ׃ יוֹלֵךְ
יְהוָה אֹתְךָ וְאֶת מַלְכְּךָ אֲשֶׁר
תָּקִים עָלֶיךָ אֶל גּוֹי אֲשֶׁר לֹא
יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ וְעָבַדְתָּ
שָׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים עֵץ וָאָבֶן׃
וְהָיִיתָ לְשַׁמָּה לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה
בְּכׇל הָעַמִּים אֲשֶׁר יְנַהֲגֶךָ יְהוָה
שָׁמָּה׃ זֶרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה
וּמְעַט תֶּאֱסֹף כִּי יַחְסְלֶנּוּ הָאַרְבֶּה׃
כְּרָמִים תִּטַּע וְעָבָדְתָּ וְיַיִן לֹא
תִשְׁתֶּה וְלֹא תֶאֱגֹר כִּי תֹאכְלֶנּוּ
תֹּלַעַת׃ זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ בְּכׇל
גְּבוּלֶךָ וְשֶׁמֶן לֹא תָסוּךְ כִּי יִשַּׁל
זֵיתֶךָ׃ בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא
יִהְיוּ לָךְ כִּי יֵלְכוּ בַּשֶּׁבִי׃ כׇּל עֵצְךָ

והשינוך ג׳ ב׳ מל וא״ח וסימנהון ובאו עליך כל הברכות והיה אם לא תשמע בקול יי אלהיך ורדפוך והשינוך עד השמידך קרמ״ח ס״ת
ברישא ד׳ וסימנהון ועברת את אויביך אשר ישלחנו יי הלא יחזקיהו ברישא פרוך ממות העטופים ברישא בריאש כל הויצות ב״ש ס״ת

ופרי אדמתך יירש הצל צל הגר
אשר בקרבך יעלה עליך מעלה
מעלה ואתה תרד מטה מטה
הוא ילוך ואתה לא תלוה הוא
יהיה לראש ואתה תהיה לזנב
ובאו עליך כל הקללות האלה
ורדפוך והשמידך עד השמדך
כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו אשר
צוך והיו בך לאות ולמופת
ובזרעך עד עולם תחת אשר
לא עבדת את יהוה אלהיך
בשמחה ובטוב לבב מרב כל
ועבדת את אויבך אשר ישלחנו
יהוה בך ברעב ובצמא ובערם
ובחסר כל ונתן עול ברזל על
צואריך עד השמידו אתך יהוה
עליך גוי ממרחק מקצה
הארץ כאשר ידאה הנשר גוי
אשר לא תשמע לשונו גוי עז
פנים אשר לא ישא פנים לזקן
ונער לא יחן ואכל פרי בהמתך
ופרי אדמתך עד השמדך אשר
לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר
שגר אלפיך ועשתרת צאנך
עד האבידו אתך והצר לך בכל

שעריך עד רדת חמתיך הגבהת
והבצרות אשר אתה בטח בהן
בכל ארצך והצר לך בכל
שעריך בכל ארצך אשר נתן
יהוה אלהיך לך ואכלת פרי
בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן
לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך האיש
הרך בך והעגנם מאד תרע עינו
באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו
אשר יותיר מתת לאחד מהם
מבשר בניו אשר יאכל מכלי
חשאיר לו כל במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך בכל
שעריך הרכה בך והעגנה
אשר לא נסתה כפה רגלה הענג
על הארץ מהתענג ומרך תרע
עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה
ובשליתה היוצאת מבין רגליה
ובבניה אשר תלד כי תאכלם
בחסר כל בסתר במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך בשעריך
אם לא תשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת הכתבים
בספר הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה את יהוה

לאחד ז׳ פת׳ וסימנהון מתת לאחד מהם כבשר בנו ויקרא דוד לאחד הנערים ואלישע הנביא קרא לאחד יאתם תלקטו
לאחד אחד זכי יתן טותנה מינחלתו וארעה את צאן ההרגה ב׳ בפסו׳ ~ ״ לשנו כל חס בס״ת מל וסימנהון כל אשר ילך בלשונו ״
ולשונו באש אוכלת ולשונות מכין בפיהם אלה פיהו מלא פי יצריק יהגה חכמה עקש לב לא ימצא טוב שומרפיו ולשונו וכל מגלה דמו במא חס ועם
ועם
בלשנו
בתרצ

ג בתי כן
ג מתחל בכל
ג חס רצ פסו
ג ג מיחדין
ג יו בלוש
ג ג ובתי כן
ג חס א
ג ג ומבין חידות
ג חס
ג ג ונפסו
ג חס רצ פסו

שש ד קמ וא מנחון כתי סמך וסימנהון והיה כאשר ששׂ ה עליכם כאשר ששׂ על אבותיך כי תשמע
וכצעקי יאכלם סס דין כתי סמך פנעת את ששׂ ועשה צדק ששׂ אנכי על אמרתך ס ישיש ג וסימ בן ישיש ה ומישוש חתן ישיש כנבור

אֱלֹהֶיךָ וְהִפְלָא יְהוָה אֶת מַכֹּתְךָ
וְאֶת מַכּוֹת זַרְעֶךָ מַכּוֹת גְּדֹלוֹת
וְנֶאֱמָנוֹת וְחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים׃
וְהֵשִׁיב בְּךָ אֶת כָּל מַדְוֵה מִצְרַיִם
אֲשֶׁר יָגֹרְתָּ מִפְּנֵיהֶם וְדָבְקוּ בָּךְ׃
גַּם כָּל חֳלִי וְכָל מַכָּה אֲשֶׁר לֹא
כָתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעְלֵם
יְהוָה עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדֶךָ׃ וְנִשְׁאַרְתֶּם
בִּמְתֵי מְעָט תַּחַת אֲשֶׁר הֱיִיתֶם
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב כִּי לֹא שָׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר
שָׂשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהֵיטִיב אֶתְכֶם
וּלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם כֵּן יָשִׂישׂ יְהוָה
עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם וְלְהַשְׁמִיד
אֶתְכֶם וְנִסַּחְתֶּם מֵעַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
וְהֵפִיצְךָ יְהוָה בְּכָל הָעַמִּים מִקְצֵה
הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ וְעָבַדְתָּ
שָׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא
יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ עֵץ וָאָבֶן׃
וּבַגּוֹיִם הָהֵם לֹא תַרְגִּיעַ וְלֹא יִהְיֶה
מָנוֹחַ לְכַף רַגְלֶךָ וְנָתַן יְהוָה לְךָ
שָׁם לֵבָב רִגְזָן וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדַאֲבוֹן
נָפֶשׁ׃ וְהָיוּ חַיֶּיךָ תְּלָאִים לְךָ מִנֶּגֶד
וּפָחַדְתָּ לַיְלָה וְיוֹמָם וְלֹא תַאֲמִין
בְּחַיֶּיךָ׃ בַּבֹּקֶר תֹּאמַר מִי יִתֵּן עֶרֶב

וּבָעֶרֶב תֹּאמַר מִי יִתֵּן בֹּקֶר מִפַּחַד
לְבָבְךָ אֲשֶׁר תָּפְחָד וּמֵמַּרְאֵה עֵינֶיךָ
אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ וְהֵשִׁיבְךָ יְהוָה
מִצְרַיִם בָּאֳנִיּוֹת בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָמַ
אָמַרְתִּי לְךָ לֹא תֹסִף עוֹד לִרְאֹתָהּ
וְהִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵין קֹנֶה׃

אֵלֶּה דִבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לִכְרֹת אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד
הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם בְּחֹרֵב׃

כט

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל
כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם
רְאִיתֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה
וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ׃ הַמַּסֹּת
הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֹתֹת
וְהַמֹּפְתִים הַגְּדֹלִים הָהֵם׃ וְלֹא נָתַן
יְהוָה לָכֶם לֵב לָדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת
וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה
בַּמִּדְבָּר לֹא בָלוּ שַׂלְמֹתֵיכֶם מֵעֲלֵיכֶם
וְנַעֲלְךָ לֹא בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ׃ לֶחֶם
לֹא אֲכַלְתֶּם וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שְׁתִיתֶם
לְמַעַן תֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וַתָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֹן

וכנוים ד וסימנהון וכנוים לא יתחשב וכנוים ההם לא תרגיע וכנוים זריתנו וכנוים הרכים לא היה מיך כפהו ואהוב
באשות ד וסימנהון והישיבך יט כיצרים באשות ירדו עפר עבדיך וכשדיים באניות רעתם יורדי הים באניות וא ובאניות
תסף ג כתי כן וסימנהון בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף וכבד עליה פשיעה וגפלה ולא תכיל קום ואמר עד פה וכוא ולא תסיף

המנשי ד כלישׁ וסימנהון את כער כמדבר כארץ המישר ונקח את ארצם מן הירדן מזרח השמש ואחיובני חיל
מימיך ג וסימנהון וברך את לחמך ואת מימיך ואם מיבין נשתה אנו ומקנו ונתתי מכרם מיחטב עיצך עד שאב מיבין

מלך חשבון ועוג מלך הבשן ב
לקראתנו למלחמה ונכה׃ ונקח
את ארצו ונתנה לנחלה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשי׃ ושמ
ושמרתם את דברי הברית הזאת
ועשיתם אתם למען תשכילו
את כל אשר תעשון׃ קכב וסימנהון

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל איש ישראל טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך
מחטב עציך עד שאב מימיך׃
לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו
אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום׃
למען הקים אתך היום לו לעם
והוא יהיה לך לאלהים כאשר
דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב׃ ואל
אתכם לבדכם אנכי כרת את
הברית הזאת ואת האלה הזאת׃
כי את אשר ישנו פה עמנו עמד
היום לפני יהוה אלהינו ואת
אשר איננו פה עמנו היום׃ כי
אתם ידעתם את אשר ישבנו
בארץ מצרים ואת אשר עברנו

בקרב הגוים אשר עברתם׃ ותראו
את שקוציהם ואת גלוליהם עץ
ואבן כסף וזהב אשר עמהם׃ פן
יש בכם איש או אשה או משפחה
או שבט אשר לבבו פנה היום מעם
יהוה אלהינו ללכת לעבד את
אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש
פרה ראש ולענה׃ והיה בשמעו
את דברי האלה הזאת והתברך
בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי
בשררות לבי אלך למען ספות
הרוה את הצמאה׃ לא יאבה יהוה
סלח לו כי אז יעשן אף יהוה
וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו
כל האלה הכתובה בספר הזה
ומחה יהוה את שמו מתחת
השמים׃ והבדילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות
הברית הכתובה בספר התורה
הזה׃ ואמר הדור האחרון בניכם
אשר יקומו מאחריכם והנכרי
אשר יבא מארץ רחוקה וראו
את מכות הארץ ההוא ואת
תחלואיה אשר חלה יהוה בה׃
גפרית ומלח שרפה כל ארצה
לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה

ישנו ד וסימנהון כי את אשר ישנו פה כי אם ישנו ביהונתן בני׃ והיה אם ישנו בארץ׃ ישנו עם אחד מפזר וכפרד בין העמים׃
פנה ג וחס וסימנהון אשר לבבו פנה היום מעם יי אלהינו ויצפנה פנה אל הגלגל אל השער אשר פנה דרך הקדים׃
בשמעו ג וסימנהון בשמעו את תלנתיכם על יי׃ והיה בשמעו את דברי האלה הזאת וירא כיצר להם בשמעו את רנתם׃

האף ג קס וסיכנהון כי יגרתי מפני האף והחמה מיה חרי האף הגדול הזה כי גדול האף והחמה אשר דבר יי אל העם
ירעם ב בתו וסיכנהון אלהים אשר לא ירעם ולא חלק להם יזבחו לשדים לא אלוה אלהים לא ידעום חדשים מקרב

בְּהַכָּל עֲשֹׂב בְּמַהְפֶּכֶת סְדֹם וְעַמֹּרָה
אַדְמָה וּצְבֹיִים אֲשֶׁר הָפַךְ יְהוָה
בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ׃ וְאָמְרוּ כָּל הַגּוֹיִם
עַל מָה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ
הַזֹּאת מֶה חֳרִי הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃
וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת בְּרִית
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת
עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וַיֵּלְכוּ וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים
אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃
וַיִּחַר אַף יְהוָה בָּאָרֶץ הַהִוא לְהָבִיא
עָלֶיהָ אֶת כָּל הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה
בַּסֵּפֶר הַזֶּה׃ וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל
אַדְמָתָם בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף
גָּדוֹל וַיַּשְׁלִכֵם אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת
כַּיּוֹם הַזֶּה׃ הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ
עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃
וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר
נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבְךָ
בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ וְשַׁבְתָּ עַד יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ כְּכֹל

אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אַתָּה וּבָנֶיךָ
בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃ וְשָׁב
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחַמְךָ
וְשָׁב וְקִבָּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
הֲפִיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ אִם
יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם
יְקַבֶּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
יִקָּחֶךָ׃ וְהֵבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וְיָרַשְׁתָּהּ
וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ׃
וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת
לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ
לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת כָּל הָאָלוֹת הָאֵלֶּה עַל אֹיְבֶיךָ
וְעַל שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רְדָפוּךָ׃ וְאַתָּה
תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ
אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם׃ וְהוֹתִרְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפְרִי בִטְנְךָ וּבְפְרִי
בְהֶמְתְּךָ וּבְפְרִי אַדְמָתְךָ לְטֹבָה
כִּי יָשׁוּב יְהוָה לָשׂוּשׂ עָלֶיךָ לְטוֹב
כַּאֲשֶׁר שָׂשׂ עַל אֲבֹתֶיךָ׃ כִּי
תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר
מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה
בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶל

ומשם ח וסימנהון ונהר יצא מעדן ומשם הפיצם יי ומשם באריה הוא הבאר משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך
קדמה מזרחה אל הר חברמיל ומשם שב שמרון הנכה ראה בעינך ומשם לא תאכל וחבריה עד יי ה וסימנהון בצר לך
ומעשוך כל הדברים ושבת עד יי אלהיך ושמעת בקלו ונגף יי את מצרים נגוף ותפוא שוכה ישראל עד יי אלהיך נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה

השמימה יא וסימנהון ויוצא אתו החוצה ויחלם והנה סלם מצב ארצה ויזרקו בישה השמימה ויזרק אתו משה השמימה
ופן תשא עינך השמימה לא בשמים הוא ויפנו אנשי העי ויהי בעלות הלהב והמשאת החלה ויזרקו עפר על ראשיהם ויפרשו כפיו השמימה ס

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ׃
כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם לֹא נִפְלֵאת הִוא מִמֶּךָּ
וְלֹא רְחֹקָה הִוא׃ לֹא בַשָּׁמַיִם
הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה
וְיִקָּחֶהָ לָנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃
וְלֹא מֵעֵבֶר לַיָּם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲבָר לָנוּ
אֶל עֵבֶר הַיָּם וְיִקָּחֶהָ לָנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ
וְנַעֲשֶׂנָּה׃ כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ
וּבִלְבָבְךָ לַעֲשֹׂתוֹ׃ רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ
הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת
הָרָע אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר
מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחָיִית
וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ׃ וְאִם פָּנָה לְבָבְךָ וְלֹא
תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחְוִיתָ
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם הִגַּדְתִּי
לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן לֹא
תַאֲרִיכֻן יָמִים עַל הָאֲדָמָה א
אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן לָבוֹא
שָׁמָּה לָרֶשֶׁת הֵעַדְתִּי בָכֶם
הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַ ב

הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים
לְמַעַן תִּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךָ׃ לְאַהֲבָה
אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ
וּלְדָבְקָה בּוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ
יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם׃
מ יסיס יהודיה

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוּכַל עוֹד לָצֵאת
וְלָבוֹא וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא
תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא
יַשְׁמִיד אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִ
מִלְּפָנֶיךָ וִירִשְׁתָּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא
עֹבֵר לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃
וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְסִיחוֹן וּלְעוֹג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי ז
וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם׃
וְנָתַן יְהוָה לִפְנֵיכֶם וְעִשִּׂיתֶם
לָהֶם כְּכָל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶתְכֶם׃ חִזְקוּ וֶאֱמָצוּ אַל תִּירְאוּ
וְאַל תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא

ויקחה ג וסימנהון לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו ויעבר אחד מהמעריס ויקחה׃ ס
לעשתו ה וחס וסימנהון וממהר האלהים לעשתו ואז יקרב לעשתו בפיך ובלבבך לעשתו כי שקד אנכי על דברי לעשתו כי לא יכלו לעשתו׃ ס
ולא תשמע ד וסימנהון לא תאבה לו ואם פנה לבבך ולא תשמיע ביה ידבר עד אנה יש שועתי ולא תשמיע אועק אליך׃ ס

ויש ז בטע"ע רא"פסו וסימנהון ויש אבר אל אברם אחרי הפרד לוט ויש נתן את חן העם בעיני מיצרים ויש האמירך היום
להיות לו לעם סגלה ויש הוא ההלך לפנך הוא יהיה עמך ויש חפץ ידבאו החלי ויש מיצין ישאנ ויש אבר אל אליהו דאחזיהו

יִפְרָ֖ד וְלֹ֥א יַעֲבֹֽךְ׃
וַיִּקְרָ֣א מֹשֶׁ֔ה
לִֽיהוֹשֻׁ֖עַ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֑יו לְעֵינֵ֞י
כָּל יִשְׂרָאֵ֗ל חֲזַ֤ק וֶאֱמָץ֙ כִּ֣י אַתָּ֔ה
תָּבוֹא֙ אֶת הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה אֶל הָאָ֕רֶץ
אֲשֶׁ֨ר נִשְׁבַּ֤ע יְהוָה֙ לַאֲבֹתָ֔ם
לָתֵ֥ת לָהֶ֖ם וְאַתָּ֥ה תַנְחִילֶ֖נָּה
אוֹתָֽם׃ וַֽיהוָ֔ה הוּא֙ הַהֹלֵ֣ךְ
לְפָנֶ֔יךָ הוּא֙ יִהְיֶ֣ה עִמָּ֔ךְ לֹ֥א
יַרְפְּךָ֖ וְלֹ֣א יַעַזְבֶ֑ךָּ לֹ֥א תִירָ֖א
וְלֹ֥א תֵחָֽת׃ וַיִּכְתֹּ֥ב מֹשֶׁ֛ה
אֶת הַתּוֹרָ֥ה הַזֹּ֖את וַיִּתְּנָ֑הּ
אֶל הַכֹּהֲנִ֞ים בְּנֵ֤י לֵוִי֙
הַנֹּשְׂאִ֣ים אֲר֔וֹן בְּרִ֖ית
יְהוָ֑ה וְאֶל כָּל זִקְנֵ֖י יִשְׂרָאֵֽל׃
וַיְצַ֥ו מֹשֶׁ֛ה אוֹתָ֥ם לֵאמֹ֖ר
מִקֵּ֣ץ שֶׁ֔בַע שָׁנִ֖ים בְּמֹ֣עֵד שְׁנַ֣ת
הַשְּׁמִטָּ֑ה בְּחַ֖ג הַסֻּכּֽוֹת׃
בְּב֨וֹא כָל יִשְׂרָאֵ֜ל לֵרָאוֹת֙
אֶת פְּנֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ בַּמָּק֕וֹם
אֲשֶׁ֥ר יִבְחָ֖ר תִּקְרָ֣א אֶת הַתּוֹרָ֣ה הַזֹּ֔את נֶ֖גֶד כָּל
יִשְׂרָאֵ֑ל בְּאָזְנֵיהֶֽם׃ הַקְהֵ֣ל
אֶת הָעָ֡ם הָֽאֲנָשִׁים֩ וְהַנָּשִׁ֨ים
וְטַפְּךָ֜ וְגֵרְךָ֗ אֲשֶׁ֤ר בִּשְׁעָרֶ֙יךָ֙
לְמַ֣עַן יִשְׁמְע֔וּ וּלְמַ֥עַן יִלְמְד֖וּ

וְיָרְא֗וּ אֶת יְהוָה֙ אֱלֹהֵיכֶ֔ם וְשָׁמְר֗וּ
לַעֲשׂ֛וֹת אֶת כָּל דִּבְרֵ֥י הַתּוֹרָ֖ה
הַזֹּֽאת׃ וּבְנֵיהֶ֞ם אֲשֶׁ֤ר לֹֽא
יָדְע֙וּ֙ יִשְׁמְע֔וּ וְלָמְד֕וּ לְיִרְאָ֕ה
אֶת יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶ֖ם כָּל הַיָּמִ֑ים אֲשֶׁ֨ר
אַתֶּ֤ם חַיִּים֙ עַל הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר אַתֶּ֛ם
עֹבְרִ֥ים אֶת הַיַּרְדֵּ֖ן שָׁ֣מָּה לְרִשְׁתָּֽהּ׃
וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל מֹשֶׁ֑ה הֵן קָרְב֣וּ
יָמֶ֔יךָ לָמ֖וּת קְרָ֣א אֶת יְהוֹשֻׁ֑עַ
וְהִתְיַצְּב֖וּ בְּאֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד וַאֲצַוֶּ֖נּוּ
וַיֵּ֨לֶךְ מֹשֶׁ֤ה וִֽיהוֹשֻׁעַ֙ וַיִּתְיַצְּב֔וּ
בְּאֹ֖הֶל מוֹעֵֽד׃ וַיֵּרָ֥א יְהוָ֖ה בָּאֹ֑הֶל
בְּעַמּ֣וּד עָנָ֔ן וַיַּעֲמֹ֥ד עַמּ֖וּד הֶֽעָנָ֑ן
עַל פֶּ֖תַח הָאֹֽהֶל׃ וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה
אֶל מֹשֶׁ֑ה הִנְּךָ֤ שֹׁכֵב֙ עִם אֲבֹתֶ֔יךָ
וְקָם֙ הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה וְזָנָ֗ה אַחֲרֵי֙
אֱלֹהֵ֣י נֵכַ֣ר הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֥ר הוּא֙
בָּא שָׁ֣מָּה בְּקִרְבּ֔וֹ וְעָזַבֵ֕נִי וְהֵפֵ֖ר
אֶת בְּרִיתִ֑י אֲשֶׁ֥ר כָּרַ֖תִּי אִתּֽוֹ׃ ז
וְחָרָ֨ה אַפִּ֤י בּוֹ֙ בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא וְעָזַבְתִּ֖ים
וְהִסְתַּרְתִּ֣י פָנַ֔י מֵהֶ֑ם וְהָיָ֣ה לֶאֱכֹ֔ל
וּמְצָא֥וּהוּ רָע֖וֹת רַבּ֣וֹת וְצָרוֹת֒
וְאָמַ֣ר בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא הֲלֹא֙ עַל כִּי֙
אֵ֣ין אֱלֹהַ֔י בְּקִרְבִּ֖י מְצָא֥וּנִי הָרָעוֹת
הָאֵֽלֶּה׃ וְאָנֹכִ֖י הַסְתֵּ֣ר אַסְתִּ֑יר
פָּנַ֕י בַּיּ֥וֹם הַה֖וּא עַל כָּל הָרָעָ֥ה

ב בתו
ב בתו וירא מיכן
ג ו בתו קדמ' תבוא תנ' תביא וסי' ותבא בי רוח וכו'
ז בטע"ע רא"פסו
ט כו' כתו
ט מל בתו
ח בלש"ט
ט מל ג וכו'
ב
ג ו
ט מל וכו' קמ' עזרת הבית רכו'
ל
ל
ל בטע"ע מלעי'
ל
ל
ל חס
ל ב
יא
ט רא"פסו וכל תרי עש"ר רכו'
פרש פתו

אל האדמה ו וסימנהון בזעת אפיך תאכל לחם וה תשובניך אל האדמה הזאת כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי
לאבתיה ה שיבתים אל האדמה וחבריה ואשלח אליכם את כל עברי ׳ ׳ ושבע ב וסי׳ ואכל ושבעו ידשן ידויד זקן ושבע ימים ׳ ׳

אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַתָּה כִּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת וְלַמְּדָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימָה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לִי
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אֲבִיאֶנּוּ אֶל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָיו זָבַת חָלָב
וּדְבַשׁ וְאָכַל וְשָׂבַע וְדָשֵׁן וּפָנָה אֶל אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְעָבָדוּם וְנִאֲצוּנִי וְהֵפֵר אֶת
בְּרִיתִי וְהָיָה כִּי תִמְצֶאןָ אֹתוֹ
רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו
לְעֵד כִּי לֹא תִשָּׁכַח
מִפִּי זַרְעוֹ כִּי
יְדַעְתִּי אֶת
יִצְרוֹ

אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטֶרֶם אֲבִיאֶנּוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבָּעְתִּי וַיִּכְתֹּב
מֹשֶׁה אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַו אֶת
יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וַיֹּאמֶר חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ׃ וַיְהִי כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה
לִכְתֹּב אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל סֵפֶר עַד תֻּמָּם וַיְצַו מֹשֶׁה
אֶת הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה לֵאמֹר׃ לָקֹחַ אֵת
סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׂמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה שָׁם בָּךְ
לְעֵד כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת מֶרְיְךָ
וְאֶת עָרְפְּךָ הַקָּשֶׁה הֵן בְּעוֹדֶנִּי
חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מַמְרִים
הֱיִתֶם עִם יְהוָה וְאַף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי׃ הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת כָּל זִקְנֵי שִׁבְטֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאַדַּבְּרָה בְאָזְנֵיהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

לקח ד ג טל ו צ חס וסימנהון בלשון תרגום ספרא וספריא עאנא בגלותא ופידושם לקח את ספר התורה
הזה דין חס׳ לקוח את הספרים האלה את ספר מבחר הצאן לקוח ונסדור העצבים תחתיה׳ לקוח מיאת הגולה מחלרי ומאת טוביה וכאת ידעיה׳ ׳
היתם ב חס וסימנהון הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם׳ והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם׳ ׳

ואעידה ה וסיכנהון ואעידה בם את השמים ואעידה לי עדים נאמנים על מי אדברה ואעידה ישראל ואעידה בך שביעי עמי ואעידה ו
וקראת ד וסיכנהון וקראת שבו ישמעאל וקראת אתכם הריעה וקראת שפו עפנו אל וקראתי ישועה חופתיך וישעיך תהלה ו

וְאָעִידָה בָכֶם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ׃ כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי
הַשְׁחֵת תַּשְׁחִתוּן וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקָרְאַת
אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כִּי תַעֲשׂוּ אֶת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָּל
קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תֻּמָּם׃

פסוקיא דתרתין פרישיתא ע וסיכי אדעיה ל וסיכי יהודה

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי׃ ד ב
יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי ב ב ב ב
כשעירם עלי דשא וכרבבים עלי עשב׃ ל ל
כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו׃ וכתי ומל כן
הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא׃ ל
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל׃ ל ל
הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם
הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך׃ מתחל ויכוננך
זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ואמרו לך׃ ט
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל׃
כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו׃
ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן
יסובבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו׃ מל
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו׃ ו באברתו
יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר׃
ירכבהו על במותי ארץ וינקהו דבש מסלע
חמאת בקר וחלב צאן

ארץ ד זק קמ וסימנהון ירכבהו על במותי ארץ שאול מתחת רגזה לך הכינו לבניו מטבח אבל אמללה ארץ דנו שמים וגילו ארץ רב
שמים כי עשה יט ואשם רבורי בפיך ותשכח יט יעשך חשף יט את זה ועקדישו כי קול נחי נשפיעמיון הנני מביא אותם יט עזי וזמיעזי פישא דבר יט
על ישראל כי לא בחרבכם ירשו ארץ וכל אתנ וסו פסו דכו בסר וסיכי ועל רגע ארץ על קיצי ארץ לאכל עניים מארץ אחת שלש רגזה ארץ ו

ישעתי ו חס בלית וסימנהון ויגבל צור ישיעבו ותהי התשועה כן יתן מציון ישועת ישראל בתרא ולבה לישעתה
לנו אמר לנפשי ישעתך אנכי ובעב עברה ישעתי ~ ~ רשף ג וסי׳ מזי רעב ולחמי רשף ויגא רשף לרגלי ובני רשף יגביהו עוף

בְּנֵי בָשָׁן וְעַתּוּדִים
וְרֹם עֵנָב תִּשְׁתֶּה חָמֶר
שְׂמֻנְתָּ עָבִית כָּשִׁית
וַיִּנְבַל צוּר יְשׁוּעָתוֹ
קִנְאוּהוּ בְּזָרִים
יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלוֹהַּ
חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ
צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי
וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאָץ
וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם
כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה
הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא אֵל
וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם
כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי
וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבוּלָהּ
אֲסַפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת
מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף
וְשֶׁן בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח בָּם
מֵחוּץ תְּשַׁכֵּל חָרֶב
וּמֵחֲדָרִים אֵימָה
יוֹנֵק עִם אִישׁ שֵׂיבָה
אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם
לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר
פֶּן יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ
וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל זֹאת
כִּי גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה
לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת
אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
אִם לֹא כִּי צוּרָם מְכָרָם

עִם חֵלֶב כְּלָיוֹת חִטָּה
וְיֵשְׁמֻן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט
וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַּ עָשָׂהוּ
יְקַנְאוּהוּ בְּזָרִים
יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלוֹהַּ
חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ
צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי
וַיִּרְא יְהוָה וַיִּנְאָץ
וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם
כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה
הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא אֵל
וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם
כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי
וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבוּלָהּ
אֲסַפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת
מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף
וְשֶׁן בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח בָּם
מֵחוּץ תְּשַׁכֵּל חָרֶב
וּמֵחֲדָרִים אֵימָה
יוֹנֵק עִם אִישׁ שֵׂיבָה
אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם
לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר
פֶּן יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ
וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל זֹאת
כִּי גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה
לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת
אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
אִם לֹא כִּי צוּרָם מְכָרָם

אמן ו חס כסמ וסימנהון ותמנת יט יביט בנעם לא אמן בם את ערקתו ואת אמנתו כי באמנה חס עשים דמלכים
ויבאנוי יגדיק שמר אמנים באמינך ענג ביצדקתך האמנם עלי תולע ~ ~ תשכל ג וסי׳ מחוץ תשכל חרב ולא תשכל לכם חגגן בשדה
רבבה ד וסימנהון את היי אלפי רבבת ומאה מיכם רבבה ירדפו ושנים ינוסו רבבה רבבה כצמח השדה נתתיך

פרתו ולא

עורם ג וסיכנהון אם לא כי עורם כפרם כי לא כיעורנו עורם ואיבינו פלילים ויזכרו כי אלהים עורם ואל עליון נאלם ב ב
באוצרתי ג וסיכנהון הלא הוא כסם עמדי חתום באוצרתי לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרתי וחכריה דישעיה ב ב

וַיהוָה הִסְגִּירָם׃
וְאֹיְבֵנוּ פְלִילִים׃
וּמִשְׁרַמְּתָ עַמְרָה׃
אֶשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ׃
וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃
חָתוּם בְּאֹצְרֹתָי׃
לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם׃
וְחָשׁ עֲתָדֹת לָמוֹ׃
וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃
וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃
צוּר חֲסִיוּ בּוֹ׃
יֹשְׁתוּ יֵין נְסִיכָם׃
יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם׃
רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה׃
וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃
וַאֲמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם׃
אִם שַׁנּוֹתִי לְבָרָק חַרְבִּי׃
אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי׃
אַשְׁכִּיר חִצָּי מִדָּם׃
מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה׃
הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ׃
וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו׃

כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם
כִּי מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם
עֲנָבֵמוֹ עַנְבֵי רוֹשׁ
חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם
הֲלֹא הוּא כָּמֻס עִמָּדִי
לְיוֹם נָקָם וְשִׁלֵּם
כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם
כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ
כִּי יִרְאֶה כִּי אָזְלַת יָד
וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
אֲשֶׁר חֵלֶב זִבְחֵימוֹ יֹאכֵלוּ
יְקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם
רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה
וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃
וַאֲמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם׃
וְתָאֲחַז בְּמִשְׁפָּט יָדִי׃
וְלֹמְשַׁנְאַי אֲשַׁלֵּם׃
וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר׃
מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃
כִּי יָדִין עַבְדָּיו יִקּוֹם׃
וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא וְהוֹשֵׁעַ בִּן נוּן׃ וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר

ש בתיב וסיכנהון ישתו יין נסיכם כיון דחלבן ויצחר יצחר וברוכין לבנין ויין יעניש ישתו בית אלהיהם וחכך כיין הטוב הולך לדודי ויהי המלך עזר נשוא את פתבנם ויין משתיהם אשר לא יתנאל בפתבג המלך ויתן להם המלך דבר יום ביומו ויין מלכות רב כיד המלך ב
בריך ג פת וסיכנהון אם שנותי כרך חרבי ותאחז במשפט ידי לנגה בריך חייתך ויהוד ובעבריך כתיב שוב בי נש וז וברך חנית ב

ויאסף ח וסימנהון אבריהם יצחק ישמעאל יעקב אהרן ויאסף בישה אל המחנה ומת בחר אשר אתה כל איש ישראל ס
וזרח נ וסימנהון ויאמר יי מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש משמינו ס

תְּעַמֹּס אֶת בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי
לֹא דָבָר רֵק הוּא מִכֶּם כִּי הוּא
חַיֵּיכֶם וּבְדָבָר הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ יָמִים
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לָרֶשֶׁת׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר׃ עֲלֵה אֶל הַר
הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר נְבוֹ אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ
וּרְאֵה אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי
נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַאֲחֻזָּה׃ וּמֵת
בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה
וְהֵאָסֵף אֶל עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר מֵת
אַהֲרֹן אָחִיךָ בְּהֹר הָהָר וַיֵּאָסֶף
אֶל עַמָּיו׃ עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמֵי מְרִיבַת
קָדֵשׁ מִדְבַּר צִן עַל אֲשֶׁר לֹא
קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת הָאָרֶץ
וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

נכ וסימנ כלב

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא
וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר
פָּארָן וְאָתָה מִרְבְּבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ
אֶשְׁדָּת לָמוֹ אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל
קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ
יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ
מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ וַיְהִי
בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי
עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְחִי רְאוּבֵן
וְאַל יָמֹת וִיהִי מְתָיו מִסְפָּר׃
וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר
שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ
תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לּוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו
תִּהְיֶה׃
וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ
חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְמַסָּה
תְּרִיבֵהוּ עַל מֵי מְרִיבָה׃ הָאֹמֵר
לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו וְאֶת
אַחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת בָּנָיו לֹא
יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ
יִנְצֹרוּ׃ יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב
וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ קְטֹרָה
בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל מִזְבְּחֶךָ׃ בָּרֵךְ
יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ
מִתְנַיִם קָמָיו וּמִשַּׂנְאָיו מִן יְקוּמוּן׃
לְבִנְיָמִן אָמַר

הפטרה ויהי אחרי מות משה

בנו רכתי בנו ד וסימנהון ונך ארצו
ואת בנו ואת כל עמו ואת אהיו לא הכיר ואת בניו לא ידע
כי שמרה נפשכל העם ובני יהגרו ואספו המון חילים רבים ס

יקומון ז וסימנהון ומשנאיו מן יקומון ואכלם ואמחצם
יחיו מתיך נכלתי יקומון עדי חמס ורבו בנו קדמוהי
יקומון עשרה בלבין יקומון מן ארעא וחבריה דבתריה ס

וירך יהוה ישכן לבטח עליו חפף
עליו כל היום ובין כתפיו שכן׃
וליוסף אמר
מברכת יהוה ארצו ממגד שמים
מטל ומתהום רבצת תחת וממגד
תבואת שמש וממגד גרש ירחים׃
וממגד הרי קדם וממגד גבעות
עולם וממגד ארץ ומלאה ורצון
שכני סנה תבוא תהי לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו בכור שורו
הדר לו וקרני ראם קרניו בהם
עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם
רבבות אפרים והם אלפי מנשה׃
ולזבולן אמר
שמח זבולן בצאתך ויששכר
באהליך עמים הר יקראו שם
יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים
ינקו ושפני טמוני חול׃
ולגד אמר ברוך מ
מרחיב גד כלביא שכן וטרף
זרוע אף קדקד׃ ויר ראשית
לו כי שם חלקת מחקק סופן׃
ויתא ראשי עם צדקת יהוה
ומשפטיו עם ישראל׃
ולדן אמר דן גור
אריה יזנק מן הבשן׃ ולנפתלי

אמר נפתלי שבע רצון ומלא
ברכת יהוה ים ודרום ירשה׃
ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו
וטבל בשמן רגלו׃ ברזל ונחשת
מנעלך וכימי דבאך אין כאל
ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו
שחקים׃ מענה אלהי קדם
ומתחת זרעת עולם וינרש מפניך
אויב ויאמר השמד׃ וישכן
ישראל בטח בדד עין יעקב
אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו
יערפו טל׃ אשריך ישראל מי
כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך
ואשר חרב גאותך ויכחשו
איביך לך ואתה על במותימו
תדרך׃ ויעל משה
מערבת מואב אל הר נבו ראש
הפסגה אשר על פני יריחו ויראהו
יהוה את כל הארץ את הגלעד
עד דן׃ ואת כל נפתלי ואת ארץ
אפרים ומנשה ואת כל ארץ
יהודה עד הים האחרון׃ ואת
הנגב ואת הככר בקעת יריחו
עיר התמרים עד צוער׃ ויאמר
יהוה אליו זאת הארץ אשר

ירחים ד וסימנהון ותעמדו שלשה ירחים׃ וכתיב גר ש ירחים׃ בספר ירחים אל׳ בא׳ תספר ירחים תמלאנה וידיעת ידעת לדתנה׳
שכני ד וסימנהון וירגן שכני סנה שכני בחזיון סלע מרום שבתו שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה שכני לבדד יער בתוך כרמל׃

והמופתים ב כל בתו וסימנהון או הנסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי בכל האתת והכיופתים אשר שלחו יי

נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה
הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא
תַעֲבֹר: וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד
יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל פִּי יְהוָה:
וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַגַּי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוּל
בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת
קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וּמֹשֶׁה בֶּן
מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא
כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא נָס לֵחֹה: וַיִּבְכּוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת
מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי
בְכִי אֵבֶל מֹשֶׁה: וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה
אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה: וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד
בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ
יְהוָה פָּנִים אֶל פָּנִים: לְכָל הָאֹתֹת
וְהַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה
לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה
וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ: וּלְכֹל
הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי
כָּל יִשְׂרָאֵל: ג״א · וסימן גאולא

ומל בהללו
בעינך
דנש
ובזנבוק
רפ

ב ג
בגן חס
עזא א
בתו
ז
רא
פסו ג
ל ל חס
וכתו
כן

חזק

ב ג
ולא רא
יש פסו ל
בספ
ה
רסמו
ג
מא
בתו
ז
רא
פסו
ח
מל
בתו

הגדול ח מל בתו וסימנהון אחי יפת הגדול והכהן
הגדול מאחיו וגבול ים והיה לכם הים וגסע מחרבדין עם חכם
ונבון הגוי הגדול הנהיה כרבר הגדול פיה חרי ולכל היד החזקה:

פלוגות בן אשר ובן נפתלי שוגרן בתוך תורה

בן אשר	יהי אור׳	בן אשר	ויצאו בקיעה׳
בן נפתלי	יהי אור׳	בן נפתלי	ויצאו בקיעה׳
בן אשר	ויהיו ארץ׳	בן אשר	ויאהל יעד
בן נפתלי	ויהיו ארץ	בן נפתלי	ויאהל יעד׳
בן אשר	מכל עץ הגן׳	בן אשר	ויהי כהוציאם׳
בן נפתלי	מכל עץ הגן׳	בן נפתלי	ויהי כהוציאם׳
בן אשר	בעצבון תאכלנו	בן אשר	את בן הגר׳
בן נפתלי	בעצבון תאכלנו	בן נפתלי	את בן הגר׳
בן אשר	אשר בראתי׳	בן אשר	גר ותישב
בן נפתלי	אשר בראתי׳	בן נפתלי	גר ותישב׳
בן אשר	התהלך נח׳	בן אשר	לא אדני שמע׳
בן נפתלי	התהלך נח׳	בן נפתלי	לא אדני שמע׳
בן אשר	ויסח את כל	בן אשר	ואת הצמידים׳
בן נפתלי	ויסח את כל	בן נפתלי	ואת הצמידים׳
בן אשר	ובכל רגיהם׳	בן אשר	תשב הנערה׳
בן נפתלי	ובכל רגיהם׳	בן נפתלי	תשב הנערה׳
		בן אשר	כי עתה׳
		בן נפתלי	כי עתה׳
		בן אשר	קללתך בני
		בן נפתלי	קללתך בני
		בן אשר	ויתן לך האלהים
		בן נפתלי	ויתן לך האלהים

עשר מקומות ארבעה מנין פסוקים ושמנה

בן אשר	וישתחוו לך׳	בן אשר	וליוסף ילד׳
בן נפתלי	וישתחוו לך׳	בן נפתלי	וליוסף ילד׳
בן אשר	ויעקבני זה׳	בן אשר	את כל אשר
בן נפתלי	ויעקבני זה׳	בן נפתלי	את כל אשר׳
בן אשר	ועל חרבך׳	בן אשר	בהתחננו
בן נפתלי	ועל חרבך׳	בן נפתלי	בהתחננו
בן אשר	ויבא יעקבמן׳	בן אשר	כמרגלים
בן נפתלי	ויבא יעקבמן׳	בן נפתלי	כמרגלים׳
בן אשר	וששכר	בן אשר	היש לכם
בן נפתלי	וששכר	בן נפתלי	היש לכם׳
בן אשר	וכל שה חום	בן אשר	אל עברך
בן נפתלי	וכל שה חום׳	בן נפתלי	אל עברך׳
בן אשר	ויתנכלו אתו	בן אשר	על צוארי בנימין
בן נפתלי	ויתנכלו אתו׳	בן נפתלי	על צוארי בנימין׳
בן אשר	וירעאון	בן אשר	ימנה וישוה
בן נפתלי	וירעאון׳	בן נפתלי	ימנה וישוה׳
בן אשר	יפה תאר	בן אשר	ובני רן חשים
בן נפתלי	יפה תאר׳	בן נפתלי	ובני רן חשים׳
בן אשר	את כל מאומה	בן אשר	לבית יעקב
בן נפתלי	את כל מאומה׳	בן נפתלי	לבית יעקב׳
בן אשר	ויקרא פרעה שם	בן אשר	יהיה לעם
בן נפתלי	ויקרא פרעה׳	בן נפתלי	יהיה לעם׳

ואלה השמות

בן אשר	ויגרשום׳	בן אשר	ויאמינו׳
בן נפתלי	ויגרשום׳	בן נפתלי	ואמינו׳
בן אשר	להצילומיד	בן אשר	אז ישיר׳
בן נפתלי	להצילומיד׳	בן נפתלי	אז ישיר״
בן אשר	כי לא יתן	בן אשר	ואנורו
בן נפתלי	כי לא יתן״	בן נפתלי	ואנורו״
בן אשר	ובחדר משכבך	בן אשר	עם זונאת׳
בן נפתלי	ובחדר משכבך	בן נפתלי	עם זונאת״
בן אשר	נטה את מטך׳	בן אשר	ותטעמו״
בן נפתלי	נטה את מטך״	בן נפתלי	ותטעמו״
בן אשר	כי אם אינך׳	בן אשר	כל המחלה׳
בן נפתלי	כי אם אינך״	בן נפתלי	כל המחלה״
בן אשר	כי השעורה	בן אשר	אמר אל כל
בן נפתלי	כי השעורה׳	בן נפתלי	אמר אל כל׳
בן אשר	לכונא הגברים׳	בן אשר	על הצור
בן נפתלי	לכונא הגברים	בן נפתלי	על הצור׳
בן אשר	דברו אל כל	בן אשר	או ירה יירה
בן נפתלי	דברו אל כל׳	בן נפתלי	או ירה יירה׳
בן אשר	כי טוב לנו׳	בן אשר	לא יהיה לך׳
בן נפתלי	כי טוב לנו״	בן נפתלי	לא יהיה לך״
		בן אשר	לי נגב איש׳
		בן נפתלי	כי נגב איש״

בן אשר על כל רבר
בן נפתלי על כל רבר
בן אשר בן תעשה
בן נפתלי בן תעשה
בן אשר לא אנרשנו
בן אשתלי לא אנרשנו
בן אשר ויחזו את
בן נפתלי ויחזו את
בן אשר ונתת על
בן נפתלי ונתת על
בן אשר ואת שמות
בן נפתלי ואת שמות
בן אשר לכהנו לי
בן נפתלי וכהנו לי
בן אשר או בנשתם
בן נפתלי או בנשתם
בן אשר וקנמן בשם
בן נפתלי וקנמן בשם
בן אשר ארבה את
בן נפתלי ארבה את
בן אשר כיפרעה
בן נפתלי כיפרעה

בן אשר ויאמר משה א
בן נפתלי אל כל עדת בנ
בן אשר את התכלת
בן נפתלי את התכלת
בן אשר ויקרא משה
בן נפתלי אל בצלאל
בן אשר אשר על
בן אשר על
בן חמש אמות
בן חמש אמות
בן את כל כלי
בן את כל כלי
בן ומן התכלת
בן ומן התכלת
בן אשר מטבעותיו
בן נפתלי מטבעותיו
בן אשר ואת האבנט
בן נפתלי ואת האבנט

ספר שמות

בן אשר ומן הרם
בן נפתלי ומן הרם

בן אשר	ומכנסיבר"	בן אשר	אובת אמו"
בן נפתלי	ומכנסיבר"	בן נפתלי	אובת אמו"
בן אשר	וכל אשר יפל	בן אשר	שתים שני"
בן נפתלי	וכל אשר יפל"	בן נפתלי	שתים שני"
בן אשר	כי אני יי המעלה	בן אשר	תשבתו שבתכם
בן נפתלי	כי אני יי המעלה	בן נפתלי	תשבתו שבתכם
בן אשר	בעיר הבשר	בן אשר	את מועדי"
בן נפתלי	בעיר הבשר"	בן נפתלי	את מועדי"
בן אשר	אומן השתי"	בן אשר	והיתה שבת"
בן נפתלי	אומן השתי"	בן נפתלי	והיתה שבת"
בן אשר	את עין הארז"	בן אשר	ולבהמתך"
בן נפתלי	את עין הארז"	בן נפתלי	ולבהמתך"
בן אשר	אם על המשכן"	בן אשר	את כספך"
בן נפתלי	אם על המשכן"	בן נפתלי	את כספך"
בן אשר	ואשת עמיתך"	בן אשר	כי עבדי הם"
בן נפתלי	ואשת עמיתך"	בן נפתלי	כי עבדי הם"
בן אשר	ומזרעך לא"	בן אשר	ואם מעט"
בן נפתלי	ומזרעך לא"	בן נפתלי	ואם מעט"
בן אשר	אל כל עדת"	בן אשר	וכל ערכך"
בן נפתלי	אל כל עדת"	בן נפתלי	וכל ערכך"
בן אשר	מות יומת"		
בן נפתלי	מות יומת"		

בן אשר	ואסמך הוא׳	בן אשר	אספה לי׳
בן נפתלי	ואסמך הוא׳	בן נפתלי	אספה לי׳
בן אשר	ויתולירו על׳	בן אשר	והתיצבו
בן נפתלי	ויתילדו על״	בן נפתלי	והתיצבו״
בן אשר	כן חנו לדגליהם׳	בן אשר	אם אתכל
בן נפתלי	כן חנו לדגליהם״	בן נפתלי	אם אתכל׳
בן אשר	אשר על	בן אשר	ויאסף״
בן נפתלי	אשר על״	בן נפתלי	ויאסף״
בן אשר	וכלה אהרן׳	בן אשר	אם יהיה׳
בן נפתלי	וכלה אהרן״	בן נפתלי	אם יהיה׳
בן אשר	ופקדת׳	בן אשר	הבמחנים׳
בן נפתלי	ופקדת׳	בן נפתלי	הבמחנים׳
בן אשר	המים המאררים	בן אשר	הישבה עץ
בן נפתלי	המים המאררים״	בן נפתלי	הישבה עץ׳
בן אשר	ונורעה זרע״	בן אשר	ושכל עדת׳
בן נפתלי	ונורעה זרע׳	בן נפתלי	ושכל עדת׳
בן אשר	כן עשו להם׳	בן אשר	וכל מנאצי׳
בן נפתלי	כן עשו להם׳	בן נפתלי	וכל מנאצי׳
בן אשר	וכערב יהיה׳	בן אשר	ויתאבלו׳
בן נפתלי	וכערב יהיה״	בן נפתלי	ויתאבלו׳
בן אשר	ובהאריך׳	בן אשר	כי העמלקי
בן נפתלי	ובהאריך״	בן נפתלי	כי העמלקי

חמשה חומשי תורה וחמש מגילות

בן אשר	העשה הרע	בן אשר	עד אשר אעבר׳
בן נפתלי׳	העשה הרע	בן נפתלי׳	עד אשר אעבר״
בן אשר	והיתה	בן אשר	ונחרם את
בן נפתלי׳	והיתה״	בן נפתלי׳	ונחרם״
בן אשר	ואת נבו	בן אשר	את גדלך׳
בן נפתלי׳	ואת נבו׳	בן נפתלי׳	את גדלך״
בן אשר	ממחרת׳	בן אשר	אשר יעשה
בן נפתלי׳	ממחרת״	בן נפתלי׳	יעשה כמעשיך״
בן אשר	מות יומת׳	בן אשר	כי לא תעבר״
בן נפתלי׳	מות יומת״	בן נפתלי׳	כי לא תעבר״
בן אשר	את נחלת׳	בן אשר	את הרברים׳
בן נפתלי׳	את נחלת׳	בן נפתלי׳	את הרברים״
בן אשר	טוב הדבר״	בן אשר	והיה כי יבואך
בן נפתלי׳	טוב הדבר״	בן נפתלי׳	והיה כי יבואך״
בן אשר	לא תערצון ולא	בן אשר	ונשל גוים׳
בן נפתלי׳	לא תערצון׳	בן נפתלי׳	ונשל גוים״
בן אשר	אנחנו נעלה׳	בן אשר	שמר הברית׳
בן נפתלי׳	נעלה ונלחמנו״	בן נפתלי׳	שמר הברית׳
בן אשר	ויבתו אותם׳	בן אשר	והיה עקב׳
בן נפתלי׳	ויבתו אותם	בן נפתלי׳	והיה עקב״
בן אשר	ויהי כאשר׳	בן אשר	בלבבך התשמר
בן נפתלי׳	ויהי כאשר״	בן נפתלי׳	בלבבך התשמר׳

בן אשר	אל תאמר בלבבך	בן אשר	על ממלכתו׳
בן נפתלי	אל תאמר בלבבך	בן נפתלי	על ממלכתו
בן אשר	עם גדול ורם׳	בן אשר	מערי הגוים׳
בן נפתלי	עם גדול ורם׳	בן נפתלי	מערי הגוים׳
בן אשר	למן היום אשר׳	בן אשר	אשר פרית
בן נפתלי	למן היום אשר׳	בן נפתלי	אשר פרית׳
בן אשר	ויכתב על	בן אשר	בשור ובחמור
בן נפתלי	ויכתב על	בן נפתלי	ואם בשרה׳
בן אשר	תשתה מים׳	בן אשר	והחזיק בה׳
בן נפתלי	תשתה מים׳	בן נפתלי	והחזיק בה׳
בן אשר׳	ובלכתך ובשכבך	בן אשר	אשר ינצל׳
בן נפתלי׳	ובלכתך ובשכבך	בן נפתלי	אשר ינצל׳
בן אשר	את גבולך׳	בן אשר׳	כי תכלה׳
בן נפתלי	את גבולך׳	בן נפתלי	כי תכלה׳
בן אשר׳	ליראה את״	בן אשר	את כל דברי
בן נפתלי	ליראה את״	בן נפתלי	את כל דברי
בן אשר	בישרא ביזר׳	בן אשר	למען הקים׳
בן נפתלי	בישרא ביזר״	בן נפתלי	למען הקים״
בן אשר	אשר תשאך׳	בן אשר	וחרה אפי בו׳
בן נפתלי	אשר תשאך״	בן נפתלי	וחרה אפי בו׳
בן אשר	בתתך לו כי	בן אשר	אשר נשבעתי
בן נפתלי	בתתך לו כי׳	בן נפתלי	אשר נשבעתי

BRITISH MUSEUM

שאלות מהם נפתלי בחקירת התיבות אשרתם

בן אשר	את מריך׳
בן נפתלי	את מריך׳
בן אשר	הוא יעשך ויכוננך
בן נפתלי	הוא יעשך ויכוננך
בן אשר	ימצאהו
בן נפתלי	ימצאהו׳
בן אשר	אם שנותי׳
בן נפתלי	אם שנותי׳
בן אשר	והם רבבות
בן נפתלי	והם רבבות׳
בן אשר	יערפו טל׳
בן נפתלי	יערפו טל׳
בן אשר	ויתא ראשי׳
בן נפתלי	ויתא ראשי׳

כליקו להו פלונתות בן אשר ובן נפתלי

אלו שמות הנשים

המלך בשיעה שבתבולו התורה יונת

אלהים ברא בראשית׳

אעשה אדם בצלם ובדמות׳

זכר ונקובו בראו׳

ויכל אלהים ביום הששי׳

וישבת ביום השביעי׳

הבה ארדה ואבלה שם׳

ותינחק שרה בקריביה׳ כי באפם

הרגו שור וכרצונם עקרו אבוס׳

ויורכבם על נושא ארם׳ אשר

ישבו בארץ כנרים ובשאר ארצות

וכארץ גשן׳

וישלח את זטוט בני ישראל׳

אשר חלק יי אלהיך אותם להאיר

לכל העמים׳

אשר לא צויתי לאומות לעברו׳

וכתבן את בעירת הרגלים ולא

כתבו לו את הארנבת לפי שאשתו

של מלך ארנבת שמה׳

ולא יאמר שחקובי

היהודים וכתבו

שם אשתי בתורה׳

ואלה שמות

בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו׳ ראובן
שמעון לוי ויהודה׳ יששכר
זבולן ובנימן׳ דן ונפתלי׳ גד ואשר׳
ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב
שבעים נפש ויוסף היה במצרים׳
וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור
ההוא׳ ובני ישראל פרו וישרצו׳
וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא
הארץ אתם׳
ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף׳ ויאמר
אל עמו הנה עם בני ישראל רב
ועצום ממנו׳ הבה נתחכמה לו
פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם
בנו ועלה מן הארץ׳ וישימו
עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות
לפרעה את פתם ואת רעמסס׳
וכאשר יענו אתו כן ידבה וכן

ופרץ ויקצו מפני בני ישראל׳
ויעבדו מצרים את בני ישראל
בפרך׳ וימררו את חייהם בעבדה
קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה
בשדה את כל עבדתם אשר
עבדו בהם בפרך׳ ויאמר מלך
מצרים למילדת העברית אשר
שם האחת שפרה ושם השנית
פועה׳ ויאמר בילדכן את העבריות
וראיתן על האבנים אם בן הוא
והמתן אתו ואם בת היא וחיה׳
ותיראן המילדת את האלהים
ולא עשו כאשר דבר אליהן
מלך מצרים ותחיין את הילדים׳
ויקרא מלך מצרים למילדת
ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר
הזה ותחיין את הילדים׳ ותאמרן
המילדת אל פרעה כי לא כנשים
המצרית העברית כי חיות הנה
בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו׳
ויטב אלהים למילדת׳ וירב
העם ויעצמו מאד׳ ויהי כי יראו
המילדת את האלהים ויעש
להם בתים׳ ויצו פרעה לכל עמו
לאמר כל הבן הילוד היארה
תשליכהו וכל הבת תחיון׳

62

ויילך איש ב וסימנהן ויילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ויילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדה מואב הוא ואשתו ושני בניו ׃
ירחים ד וסימנהן ותענהו שלשה ירחים ומימד גרש ירחים בספר ירחים אל יבוא תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לרחנה ׃

ב פ

וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת בַּת
לֵוִי וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא
אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה
יְרָחִים וְלֹא יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ
וַתִּקַּח לוֹ תֵּבַת גֹּמֶא וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר
וּבַזָּפֶת וַתָּשֶׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם
בַּסּוּף עַל שְׂפַת הַיְאֹר׃ וַתִּתְיַצַּב
אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק לְדַעָה מַה יֵּעָשֶׂה
לוֹ וַתֵּרֶד בַּת פַּרְעֹה לִרְחֹץ עַל
הַיְאֹר וְנַעֲרֹתֶיהָ הֹלְכֹת עַל יַד
הַיְאֹר וַתֵּרֶא אֶת הַתֵּבָה בְּתוֹךְ
הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֲמָתָהּ וַתִּקָּחֶהָ׃
וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה
נַעַר בֹּכֶה וַתַּחְמֹל עָלָיו וַתֹּאמֶר
מִיַּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה׃ וַתֹּאמֶר
אֲחֹתוֹ אֶל בַּת פַּרְעֹה הַאֵלֵךְ ז
וְקָרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מֵינֶקֶת מִן׃
הָעִבְרִיֹּת וְתֵינִק לָךְ אֶת הַיָּלֶד׃
וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת פַּרְע�ֹה לְכִי וַתֵּלֶךְ
הָעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת אֵם הַיָּלֶד׃
וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת פַּרְעֹה הֵילִיכִי
אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהֵינִקְהוּ לִי וְאָנֹכִי
אֶתֵּן אֶת שְׂכָרֵךְ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה
הַיֶּלֶד וַתֵּנִקֵהוּ׃ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
וַתְּבִאֵהוּ לְבַת פַּרְעֹה וַיְהִי לָהּ לְבֵן

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן
הַמַּיִם מְשִׁיתִהוּ׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם
וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו וַיַּרְא
בְּסִבְלֹתָם וַיַּרְא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה
אִישׁ עִבְרִי מֵאֶחָיו׃ וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא
כִּי אֵין אִישׁ וַיַּךְ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ
בַּחוֹל׃ וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי
אַנְשִׁים עִבְרִים נִצִּים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע
לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ׃ וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְךָ
לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי
אַתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת
הַמִּצְרִי׃ וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן
נוֹדַע הַדָּבָר׃ וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ לַהֲרֹג אֶת מֹשֶׁה
וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב ז
בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר׃ וְלַכֹּהֵן
מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה וַתְּדַלֶּינָה
וַתְּמַלֶּאנָה אֶת הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת
צֹאן אֲבִיהֶן׃ וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם
וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁעָן וַיַּשְׁקְ אֶת
צֹאנָם׃ וַתָּבֹאנָה אֶל רְעוּאֵל אֲבִיהֶן
וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מְהַרְתֶּן בֹּא הַיּוֹם׃
וַתֹּאמַרְן אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד
הָרֹעִים וְגַם דָּלֹה דָלָה לָנוּ וַיַּשְׁקְ
אֶת הַצֹּאן׃ וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ
לָמָּה זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ קִרְאֶן

ויאכל ר רפ׳ ומימנהון קם עשבא דלחמא וכפר בנגתא ופירוש יקום אבי ויאכל מעיר בב ו
קראן לו ויאכל לחם ויאכל את כל עשב הארץ ויאכל לחם וישתה מים יבוא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו ס ס בימים הרבים ויאנחו

לוויאכל לחם ויואל משה לשבת
את האיש ויתן את צפרה בתו
למשה ותלד בן ויקרא את שמו
גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
נכריה׃
ויהי בימים הרבים ההם וימת
מלך מצרים ויאנחו בני ישראל
מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם
אל האלהים מן העבדה׃ וישמע
אלהים את נאקתם ויזכר אלהים
את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב׃ וירא אלהים את בני
ישראל וידע אלהים׃
ומשה היה רעה את
צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג
את הצאן אחר המדבר ויבא אל
הר האלהים חרבה׃ וירא מלאך
יהוה אליו בלבת אש מתוך ז
הסנה וירא והנה הסנה בער
באש והסנה איננו אכל׃ ויאמר
משה אסרה נא ואראה את
המראה הגדל הזה מדוע לא
יבער הסנה׃ וירא יהוה כי סר
לראות ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה ויאמר משה משה
ויאמר הנני׃ ויאמר אל תקרב

פלוג של מל
ב עמל
ד כתי ו כתי ז ראה חס בלש
סימ בתמפוס
ג ר פסו
ל כל ותל ותקרא במג ער גרשם בריעה
ג ג
ד
ג ז ר פסו
כ
ל וחס
ד ז חס
ר פסו ברתו
שמות כפול ג פסקו

הלם שלנעליך מעל רגליך כי ז
המקום אשר אתה עמד עליו
אדמת קדש הוא׃ ויאמר אנכי
אלהי אביך אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה
פניו כי ירא מהביט אל האלהים׃
ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני
עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את
מכאביו׃ וארד להציל אתו מיד
מצרים ולהעלתו מן האדמה ההוא
אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ
זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי׃ ועתה הנה צעקת בני
ישראל באה אלי וגם ראיתי את
הלחץ אשר מצרים לחצים
אתם׃ ועתה לכה ואשלחך אל
פרעה והוצא את עמי בני ישראל
ממצרים׃ ויאמר משה
אל האלהים מי אנכי כי אלך אל
פרעה והכי אוציא את בני ישראל
ממצרים׃ ויאמר כי אהיה עמך
וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
בהוציאך את העם ממצרים
תעבדון את האלהים על ההר

ב עמל
ד כתי ו כתי ז ראה חס בלש
סימ בתמפוס
ל כל ותל ותקרא במג ער גרשם בריעה
ג ג
ד
ג ז ר פסו
כ
ל וחס
ד ז חס
ר פסו ברתו
שמות כפול ג פסקו
ל מל
ז מל
ב עמל
ג ר פסו
ל כל ותל ותקרא במג ער גרשם בריעה
ג ג
ד
ג ז ר פסו
כ
ל וחס
ד ז חס
ר פסו ברתו
שמות כפול ג פסקו
ל כל ורכו במא חף אנקי
ב
ל ומל
ל מל
ז מל
ב עמל
ג ר פסו
ל כל ותל ותקרא במג ער גרשם בריעה
ג ג
ד
ג ז ר פסו
כ
ל וחס
ד ז חס
ר פסו ברתו
שמות כפול ג פסקו

ומשה ר רפ׳ פסו ומימנהון ומשה היה רעה ומשה בן שמנים שנה ומשה ואהרן עשו ומשה עלה אל האלהים ומשה יקח את האהל
ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו ומשה איש האלהים בנו יקראו ס ס עומד ז מל ומימנהון של נעליך כי על רגליך עומד
על שנים עשר בקר וחמשיה הנה זה עומד אחר כתלנו ויסב המלך ישראל ויתרא והנה המלך עומד על עמדו ויעש הבא ס ס

אעלה ח פת וסימנהון בלשון תרגום אמר מלאכא לאתתיה דאורונה אריך למכסי קטרתא דירושלם׳ ס
להלך ד חס וסימנהון ואני ידעתי כי לא יתן אתכם להלך עמכם להלך אל במישפט מה לעני יודע להלך נגד החיים׳ ס

הזה׃ ויאמר משה אל האלהים
הנה אנכי בא אל בני ישראל
ואמרתי להם אלהי אבותיכם
שלחני אליכם ואמרו לי מה
שמו מה אמר אלהם׃ ויאמר
אלהים אל משה אהיה אשר
אהיה ויאמר כה תאמר לבני
ישראל אהיה שלחני אליכם׃
ויאמר עוד אלהים אל משה
כה תאמר אל בני ישראל יהוה
אלהי אבתיכם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי
לדר דר׃ לך ואספת את זקני
ישראל ואמרת אלהם יהוה
אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי
אברהם יצחק ויעקב לאמר
פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים׃ ואמר אעלה
אתכם מעני מצרים אל ארץ
הכנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי אל ארץ זבת
חלב ודבש׃ ושמעו לקלך ובאת
אתה וזקני ישראל אל מלך
מצרים ואמרתם אליו יהוה
אלהי העברים נקרה עלינו

ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו׃
ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך
מצרים להלך ולא ביד חזקה׃
ושלחתי את ידי והכיתי את
מצרים בכל נפלאתי אשר
אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח
אתכם׃ ונתתי את חן העם הזה
בעיני מצרים והיה כי תלכון לא
תלכו ריקם׃ ושאלה אשה
משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף
וכלי זהב ושמלת ושמתם על
בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את
מצרים׃ ויען משה ויאמר והן
לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי
כי יאמרו לא נראה אליך יהוה׃
ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר
מטה׃ ויאמר השליכהו ארצה
וישלכהו ארצה ויהי לנחש
וינס משה מפניו׃ ויאמר יהוה אל
משה שלח ידך ואחז בזנבו וי
וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה
בכפו׃ למען יאמינו כי נראה
אליך יהוה אלהי אבתם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב׃ ויאמר יהוה לו עוד הבא

פקד ה וחס וסימנהון ויאמר יוסף אל אחיו׳ וישבע יוסף פקד יפקדתי אתכם׳ ויקח משה את עצמות אסף פקד יפקדני׳ ס וקראת
והן ה וסימנהון והן לא יאמינו לי׳ והן אציה על חגב׳ והן חלמא ופשרה׳ והן לא ידיע להוא לך׳ והן לא תסגדון׳ ס
ולא ישמיע ד וסימנהון והן לא יאמינו לי ולא ישמיעון בקלי׳ ולא ישמיעון לקל האת הראשון׳ ולא ישמיעון לקול אביהם׳ ולא ישמיע

האתות ג כתי כן בליע בתמ׳ וסימנהון והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות הללו עד אנה נאציב העם הזה ויוציאנו יש מכיצרים ביד חזקה׳
לארם ה קמ׳ וסימנהון מי שם פה לארם לא לארם דרכו והצרתי לארם והלכו כעורים ויאמר לארם כתים הפנים לפנים כן לב האדם׳

נא ירך בחיקך ויבא ידו בחיקו
ויוציאה והנה ידו מצרעת כשלג׃
ויאמר השב ידך אל חיקך וישב
ידו אל חיקו ויוציאה מחיקו והנה
שבה כבשרו׃ והיה אם לא יאמינו
לך ולא ישמעו לקל האת
הראשון והאמינו לקל האת
האחרון׃ והיה אם לא יאמינו גם
לשני האתת האלה ולא ישמעון
לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת
היבשה והיו המים אשר
תקח מן היאר והיו לדם ביבשת׃
ויאמר משה אל יהוה בי אדני
לא איש דברים אנכי גם מתמול
גם משלשם גם מאז דברך אל
עבדך כי כבד פה וכבד לשון׃
ויאמר יהוה אליו מי שם
פה לאדם או מי ישום אלם או
חרש או פקח או עור הלא אנכי
יהוה׃ ועתה לך ואנכי אהיה עם
פיך והורתיך אשר תדבר׃ ויאמר
בי אדני שלח נא ביד תשלח׃
ויחר אף יהוה במשה ויאמר
הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי
כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא
יצא לקראתך וראך ושמח

בלבו וברברת אליו ושמת את
הדברים בפיו ואנכי אהיה עם
פיך ועם פיהו והורתי אתכם
את אשר תעשון׃ ודבר הוא
לך אל העם והיה הוא יהיה
לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים׃
ואת המטה הזה תקח בידך
אשר תעשה בו את האתת׃

וילך משה וישב אל יתר חתנו
ויאמר לו אלכה נא ואשובה
אל אחי אשר במצרים ואראה
העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלם׃ ויאמר יהוה אל
משה במדין לך שוב מצרים
כי מתו כל האנשים המבקשים
את נפשך׃ ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם על
החמר וישב ארצה מצרים
ויקח משה את מטה האלהים
בידו׃ ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשוב מצרים ראה
כל המפתים אשר שמתי בידך
ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק
את לבו ולא ישלח את העם׃
ואמרת אל פרעה כה אמר

כה ב
בליע בדרך
יד הטובה
כל
אורו
חס
במד
בזנבוק׳
אלכה
ה
ב
חס
שבע
פעמים
ב
חס
בליע ד
חס
בליע
ד
בטע
בסף
לו
ד
יב

ג ד
חס
בליע
ג ד
כתי
כן ז
ל
ד
ד
בטע
ד
קמ
יד
בתו
ד
קלד

העשון ד וסימנהון ודברת אליו לא תעשון אתי לא תעשון כן ליש ויאמר אלהם משה ליש אלהיכם ככל אשר אנח
עמכם ואיזה אתכם בעת ההוא ושמרתם את דברי פמנו תראו ויאמר אליהם שמשון ויצו עום לאמר ויצו להם לאמר כה תעשון ולא תאשמו׃
לקראתך ד וסימנהון וגם הנה הוא יצא לקראתך כן בחרב אצא לקראתך כאשר הפך איש מעל מרכבתו על כן יצאתי לקראתך׃

64

חתן לרגליו — ד פת׳ וסימנהון כי חתן דמים אתה לי׳ חתן דמים למולת׳ שמשון חתן התימני׳ כי חתן בית אחאב׳ וי׳ והתן המלך ~ ן
ד וסימנהון ותגע לרגליו׳ אשר לא כריעים ממעל לרגליו׳ ויצא רשף לרגליו׳ והפיצוהו לרגליו׳ ~ ותגע ל

יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל׃ וָאֹמַר
אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן
לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אָנֹכִי הֹרֵג אֶת בְּנֶךָ
בְּכֹרֶךָ׃ וַיְהִי בַּדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ׃ וַתִּקַּח צִפֹּרָה
צֹר וַתִּכְרֹת אֶת עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע
לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים אָתָּה
לִי׃ וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה חֲתַן
דָּמִים לַמּוֹלֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת
מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק לוֹ׃ וַיַּגֶּד
מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה
אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל הָאֹתֹת אֲשֶׁר
צִוָּהוּ׃ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ
אֶת כָּל זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר
אַהֲרֹן אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת
לְעֵינֵי הָעָם׃ וַיַּאֲמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ
כִּי פָקַד יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְכִי רָאָה אֶת עָנְיָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃
ה וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ
אֶל פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח אֶת עַמִּי וְיָחֹגּוּ לִי
בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה
אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת

ישְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת יְהוָה וְגַם
אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ׃ וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נֵלְכָה
נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר
וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן יִפְגָּעֵנוּ
בַּדֶּבֶר אוֹ בַחֶרֶב׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מַדּוּעַ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ
לְסִבְלֹתֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֵן
רַבִּים עַתָּה עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם
אֹתָם מִסִּבְלֹתָם׃ וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם
הַהוּא אֶת הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת
שֹׁטְרָיו לֵאמֹר׃ לֹא תֹאסִפוּן לָתֵת
תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל
שִׁלְשֹׁם הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם
תֶּבֶן׃ וְאֶת מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים אֲשֶׁר
הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם תָּשִׂימוּ
עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי
נִרְפִּים הֵם עַל כֵּן הֵם צֹעֲקִים ח
לֵאמֹר נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ׃
תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה עַל הָאֲנָשִׁים
וְיַעֲשׂוּ בָהּ וְאַל יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי שָׁקֶר׃
וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ
אֶל הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה
אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן׃ אַתֶּם לְכוּ קְחוּ
לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין

ויאמר פרעה — ג בטע׳ זקפ׳ וסימנהון ויאמר פרעה אל יוסף לאמר ויאמר פרעה כי יט ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ ~
הלבנים — ג וסימנהון לא׳ת אספון לתת תבן לעם׳ ואת מתכנת הלבנים אשר הם ומקטרים על הלבנים ~ ן
ויעשו — ג רפ׳ וסימנהון תכבד העבדה על האנשים ויעשובה׳ וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו׳ ויעשו בני ישראל א״ת
הפסוק׳

ויפן ג רמ׳ וסימנהון ויפן יי אתם פשם על פני כל הארץ ויפן העם כל ארץ מצרים ויפן העם מעלי ׳ ~ ׳ נגריע ל קס׳
נתן ל קס׳ וסימנהון תכן אין נתן לעבדיך להכיו נאמנים בתוך חללים נתן ויתנהו יי אלהי ויבוד כולך ארם ׳ ~ ׳

נגריע מעבדתכם רבר ויפן העם
בכל ארץ מצרים לקשש קש
לתבן והנגשים אצים לאמר
כלו מעשיכם רבר יום ביומו ז
כאשר בהיות התבן ויכו שטרי
בני ישראל אשר שמו עליהם
נגשיפריעה לאמר מרוע לא
כליתם חקכם ללבן כתמול
שלשם גם תמול גם היום ויבאו
שטרי בני ישראל ויצעקו אל
פרעה לאמר למה תעשה כה
לעבדיך תבן אין נתן לעבדיך
ולבנים אמרים לנו עשו והנה
עבדיך מכים וחטאת עמך
ויאמר נרפים אתם נרפים על
כן אתם אמרים נלכה נזבחה
ליהוה ועתה לכו עבדו ותבן
לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו
ויראו שטרי בני ישראל אתם
ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם
דבר יום ביומו ויפגעו את משה
ואת אהרן נצבים לקראתם ח
בצאתם מאת פרעה ויאמרו
אלהים יראה יהוה עליכם וישפט
אשר הבאשתם את ריחנו
בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת

חרב בידם להרגנו וישב משה
אל יהוה ויאמר אדני למה
הרעתה לעם הזה למה זה
שלחתני ומאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה
והצל לא הצלת את עמך ויאמר
יהוה אל משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ביד חזקה
ישלחם וביד חזקה ינרשם
מארצו קכד וסימנ טעדי וידבר
אלהים אל משה ויאמר אליו
אני יהוה וארא אל אברהם
אל יצחק ואל יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא נודעתי להם
וגם הקמתי את בריתי אתם לתת
להם את ארץ כנען את ארץ
מגוריהם אשר גרו בה וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אתם
ואזכר את בריתי לכן אמר לבני
ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם
מתחת סבלת מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם
בזרוע נטויה ובשפטים גדלים
ולקחתי אתכם לי לעם והייתי
לכם לאלהים וידעתם כי אני

ג ל קלה
ג
ו
ג
ל
ל
ל

מורשה ב מל בתו וסימנהון ונתתי אתה לכם מורשה אני יי׳ תורה עוה לנו משה מורשה קהלת יעקב׳ ס מקצר ל וחס
ויעוס ד וסימנהון ויעוס אל בני ישראל ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויעוס לאמר זה הדבר ויברת יי׳ אתם בריתי׳ ס

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם
מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם׃ וְהֵבֵאתִי
אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי
אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ
לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָה׃ וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה כֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ
וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
בֹּא דַבֵּר אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וְיְשַׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר
הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי
וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל
שִׂפָתָיִם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
וַיְצַוֵּם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית
אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל
חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרֹן וְכַרְמִי אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן
יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר
וְשָׁאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה

מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי לֵוִי לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן וְקְהָת
וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שָׁבַע וּשְׁלֹשִׁים
וּמְאַת שָׁנָה׃ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לִבְנִי
וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וּבְנֵי קְהָת
עַמְרָם וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל
וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים
וּמְאַת שָׁנָה׃ וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי
וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת ״ הַלֵּוִי
לְתֹלְדֹתָם׃ וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת
יוֹכֶבֶד דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד
לוֹ אֶת אַהֲרֹן וְאֶת מֹשֶׁה וְשֹׁב
חַיֵּי עַמְרָם שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת
שָׁנָה׃ וּבְנֵי יִצְהָר קֹרַח וְנֶפֶג וְזִכְרִי׃
וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן וְ
וְסִתְרִי׃ וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֱלִישֶׁבַע
בַּת עַמִּינָדָב אֲחוֹת נַחְשׁוֹן לוֹ
לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת נָדָב וְאֶת
אֲבִיהוּא אֶת אֶלְעָזָר וְאֶת אִיתָמָר׃
וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר וְאֶלְקָנָה וַאֲבִיאָסָף
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקָּרְחִי׃ וְאֶלְעָזָר
בֶּן אַהֲרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל
לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת פִּינְחָס
אֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלֵּוִי ׳ ז
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ

ה דסמי׳ בתו חס ובעז׳
כל מל
ב בתו
ל וחס
ב חס
ל רא פסו׳
ג דסמי׳
א דסמי׳ ל
ג ז רא מפ׳ פסו׳ א בתו ל
ל מל בממא חס
ד דקדו׳ אהרן למשה

ויבר יי׳ אל משה ואל אהרן א דסמי׳ וסימנהון ויעוס אל בני ישראל דברו אל בני ישראל דזאת התיה אדם כי יהיה בעור
בשורי כי תבאו אל ארץ כנען כי יהיה זב מבשרו איש על דגלו באתת לבית אבתם נשא את ראש בני קהת אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי
עד מתי לעדה הרעה הזאת הבדילו מתוך העדה הזאת זאת חקת התורה דפרה אדמה׳ ס ובני קרח ב וסיכו אסיר ואלקנה ובני קרח לאמתו׳ ס

אהרן דקד׳ למשה ד וסימנהון ותלד לו את אהרן ואת משה הוא אהרן ומשה ואלה תולדת אהרן ומשה וכנ עמרם אהרן ומשה׳ ס
הן אנ ד וסימנהון הן אנ ערל שפתים הן אנ ששארתי לפרי׳ הן אנ ענן יבש הן אנ כפך לאל מחמר קריצתי גם אנ ס

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל־צִבְאֹתָם׃ הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל־ ד בן אש
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא חס יכן עס
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא כלש המדברו
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיְהִי בְּיוֹם דִּבֶּר כלא
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ נעיה
וְיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־ ולא
מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר פלנו
אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת־ עלה
כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר ג
מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי עֲרַל ד וסי׳
שִׂפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה׃ כתי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה ז
נְתַתִּיךָ אֱלֹהִים לְפַרְעֹה וְאַהֲרֹן ד רצ
אָחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֶךָ׃ אַתָּה תְּדַבֵּר פסו
אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָּ וְאַהֲרֹן אָחִיךָ
יְדַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ וְאֲנִי אַקְשֶׁה
אֶת־לֵב־פַּרְעֹה וְהִרְבֵּיתִי אֶת־
אֹתֹתַי וְאֶת־מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פַּרְעֹה וְנָתַתִּי
אֶת־יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־
צִבְאֹתַי אֶת־עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בִּשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃
וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּנְטֹתִי

אֶת־יָדִי עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן
עָשׂוּ׃ וּמֹשֶׁה בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה ז רצ
וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה פסו
בְּדַבְּרָם אֶל־פַּרְעֹה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן ח דסבו
לֵאמֹר׃ כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פַּרְעֹה
לֵאמֹר תְּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־
אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטְּךָ וְהַשְׁלֵךְ לִפְנֵי ל
פַּרְעֹה יְהִי לְתַנִּין׃ וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה דסמו
וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר ותנ
צִוָּה יְהוָה וַיַּשְׁלֵךְ אַהֲרֹן אֶת־ ויהי
מַטֵּהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וסימ
וַיְהִי לְתַנִּין׃ וַיִּקְרָא גַּם־פַּרְעֹה יהי
לַחַכְמִים וְלַמְכַשְּׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם אור
הֵם חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלַהֲטֵיהֶם ויהי
כֵּן׃ וַיְשַׁלְּכוּ אִישׁ מַטֵּהוּ וַיִּהְיוּ ד בלש
לְתַנִּינִם וַיִּבַּל מַטֵּה אַהֲרֹן אֶת ג
מַטֹּתָם׃ וַיֶּחֱזַק לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא ולכשדים
שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־ ד מל
מֹשֶׁה כָּבֵד לֵב־פַּרְעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח ובזנבוק
הָעָם׃ לֵךְ אֶל־פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר הִנֵּה רגש
יֹצֵא הַמָּיְמָה וְנִצַּבְתָּ לִקְרָאתוֹ הלמד
עַל־שְׂפַת הַיְאֹר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר ט

אלכם ז חס בתי וסימנהון הוא אשר דברתי אלכם ולא ישמע אלכם פרעה כי ידבר אלכם פרעה לא אובל לדבר באתם ער הרה האמרי
תנן לתנן ח בלש וסימנהון כי ידבר אלכם פרעה וישלך אהרן את מטהו המצבת רהב והרג את התנן אשרבים בלעני כתנין
תרגום כפיר ותנן היס אנ אס תנן ואצאה בשער הגיא ו כתי תנן וקרו תעם גם תנן חלצו ישר ס ויושליכו ד מל וסימ אישמטהו נזם שלל מלך
העי
בקבר
אלישע

ויאמר יש יב בטע בסף וס׳מנהון מי שם פה לאדם ׳על נהריהם הנה ׳יוצא המימה דערב ׳ויהי בירד בכל ארץ מצרים נטה׳
ירך על ארץ מצרים בארבה ׳ויהי חשך על ארץ מצרים ׳ענד נגע אחר אביא על פרעה ׳עבר לפני העם ׳כתב זאת זכרון ׳בעב הענן ׳כי לא אעלה בקרבך ׳ס׳

נָהָפֵךְ לְנָחָשׁ תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי
אֵלֶיךָ לֵאמֹר שַׁלַּח אֶת־עַמִּי׃
וְיַעַבְדֻנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא שָׁמַעְתָּ
עַד־כֹּה׃ אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תֵּדַע
כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי מַכֶּה׳
בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּיְאֹר וְנֶהְפְּכוּ לְדָם׃ וְהַדָּגָה
אֲשֶׁר בַּיְאֹר תָּמוּת וּבָאַשׁ הַיְאֹר
וְנָלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן
הַיְאֹר׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן
קַח מַטְּךָ וּנְטֵה יָדְךָ עַל־מֵימֵי
מִצְרַיִם עַל־נַהֲרֹתָם עַל־יְאֹרֵיהֶם
וְעַל־אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל־מִקְוֵה
מֵימֵיהֶם וְיִהְיוּ דָם וְהָיָה דָם בְּכָל
אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבָעֵצִים וּבָאֲבָנִים׃
וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה וַיָּרֶם בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת
הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְעֵינֵי פַרְעֹה
וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיֵּהָפְכוּ כָּל־הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְדָם׃ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר
בַּיְאֹר מֵתָה וַיִּבְאַשׁ הַיְאֹר וְלֹא
יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן
הַיְאֹר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם

וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא
אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא שָׁת לִבּוֹ גַּם־לָזֹאת׃
וַיַּחְפְּרוּ כָל־מִצְרַיִם סָבִיב הַיְאֹר
מַיִם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת
מִמֵּימֵי הַיְאֹר׃ וַיִּמָּלְאוּ שִׁבְעַת יָמִים
אַחֲרֵי הַכּוֹת יְהוָה אֶת־הַיְאֹר׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁלַּח
אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ וְאִם־מָאֵן אַתָּה
לְשַׁלֵּחַ הִנֵּה אָנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ
בַּצְפַרְדְּעִים׃ וְשָׁרַץ הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים
וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתֶךָ וּבַחֲדַר מִשְׁכָּבְךָ
וְעַל־מִטָּתֶךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ
וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרֹתֶיךָ׃ וּבְכָה
וּבְעַמְּךָ וּבְכָל־עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ הַ׳
הַצְּפַרְדְּעִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן נְטֵה אֶת־
יָדְךָ בְמַטֶּךָ עַל־הַנְּהָרֹת עַל־הַיְאֹרִים
וְעַל־הָאֲגַמִּים וְהַעַל אֶת־הַצְּפַרְדְּעִים
עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־
יָדוֹ עַל־מֵימֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצְּפַרְדֵּעַ
וַתְּכַס אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
הַחַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת
הַצְּפַרְדְּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃

וידם ח וס׳מנהון וירם במטה ויך את המים ׳וירם משה את ידו ויך את הסלע ׳וירם הטבח את השוק והעליה ׳וירם את ארכרת
אליהו ׳וידם יד כמלך ׳וירם יאשיהו לבני העם ׳וירם ימינו ושמאלו אל השמים ׳וירם קרן לעמו ׳ס׳ ובכה ג׳ מל וס׳ ובכה ובעפך כי נבה ארון גדור דשמואל
והעל ב וס׳מנהון והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים והעל אתם הר ההר ׳ ס׳ ובתנוריך ל ומל ובמישאריתיך ל

ויסר ג רפ׳ וסימנהון ויסר הצפרדעים ממנו ומעמי׳ ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה׳ ׳
ולעבדיך נ וסימנהון למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה׳ ׳

ויקרא פרעה למשה ולאהרן ג
ויאמר העתירו אל יהוה ויסר רפ׳ ב
הצפרדעים ממני וממעמי ואשלחה
את העם ויזבחו ליהוה ויאמר ב
משה לפרעה התפאר עלי למתי רפ׳
אעתיר לך ולעבדיך ולעמך ג
להכרית הצפרדעים ממך וממתניך
רק ביאר תשארנה ויאמר למחר ב
ואמר כדברך למען תדע כי אין ובעו׳
כיהוה אלהינו וסרו הצפרדעים ה
ממך וממתניך וממעבדיך וממעמך
רק ביאר תשארנה ויצא משה ג
ואהרן מעם פרעה ויצעק משה
אל יהוה על דבר הצפרדעים
אשר שם לפרעה׃ ויעש יהוה
כדבר משה וימתו הצפרדעים ד ד ב
מן הבתים מן החצרות ומן השדות׃ פסו׳ חס׳ חס׳
ויצברו אתם חמרם חמרם דמיין ג וכל
ותבאש הארץ׃ וירא פרעה כי עזרא ב
היתה הרוחה והכבד את לבו חס׳ דכו׳
ולא שמע אלהם כאשר דבר וכל
יהוה׃ סתו׳
ויאמר יהוה אל משה אמר אל בטע׳
אהרן נטה את מטך והך את ב
עפר הארץ והיה לכנם בכל קון
ארץ מצרים׃ ויעשו כן ויט וחס׳ ך

ויקרא אהרן את ידו במטה ויך את עפר ג
הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה רסב׳ ב
כל עפר הארץ היה הכנים בכל וכל
ארץ מצרים׃ ויעשו כן החרטמים וקרי ג ג
בלטיהם להוציא את הכנים ולא מל
יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה׃ ה
ויאמרו החרטמם אל פרעה חס׳ ב
אצבע אלהים הוא ויחזק לב כלש׳
פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה׃ סתו׳
ויאמר יהוה אל משה השכם ב
בבקר והתיצב לפני פרעה הנה בטע׳
יוצא המימה ואמרת אליו כה בסס׳ ט
אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ מל ב
כי אם אינך משלח את עמי הנני
משלח בך ובעבדיך ובעמך ג
ובבתיך את הערב ומלאו בתי ומל
מצרים את הערב וגם האדמה
אשר הם עליה והפליתי ביום ומל
ההוא את ארץ גשן אשר עמי
עמד עליה לבלתי היות שם ערב
למען תדע כי אני יהוה בקרב ה
הארץ׃ ושמתי פרת בין עמי ג ב
ובין עמך למחר יהיה האת הזה׃ מל
ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד וא חס׳
ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ה
דסב׳ ובבית
ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ׃ מפני הערב׃

יוצא ט מל וסימנהון הנה יוצא המימה ויערב כחצות הלילה אני יוצא וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׳ ׳
ישראל ויהודה אוהב וירא השמרים איש ויוצא ועתה קום צא ודבר על לב ונגה לאש ומן האש יוצא ברק וכל כהו דכו׳ מל בכא יצא מחפתו׳ ׳
ד דסב׳ ובבית וקר׳ ובית וסימנהון בתיך פרעה ובית עבדיו ולא נשאר איש בעי ובית אל ויצאו בני הנביאים עפל׳ הוהב אשר בית אל׳ ׳

עשות דבר יא חס את וסימנהון מהר המלט שמה ויאמר מה אתן לך לא נוכל לעשות ולא אחר הנער מדוע עשיתן וישם יו מועד
ויחי ישו ויבקשו ב בפסוקא הרפה ממנו וגם אנכי אעשה אתכם כי מה עברך הכלב ושא את הדבר ס ~ ס לכו זבחו ל יסקלנו ל וחס

ארץ מצרים תשחת הארץ מפני
הערב ויקרא פרעה אל משה
ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם
בארץ ויאמר משה לא נכון
לעשות כן כי תועבת מצרים
נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח
את תועבת מצרים לעיניהם ולא
יסקלנו דרך שלשת ימים נלך
במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו
כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה
אנכי אשלח אתכם וזבחתם
ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק
לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי
ויאמר משה הנה אנכי יוצא
מעמך והעתרתי אל יהוה וסר
הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יכפה פרעה התל
לבלתי שלח את העם לזבח
ליהוה ויצא משה מעם פרעה
ויעתר אל יהוה ויעש יהוה כדבר
משה ויסר הערב מפרעה מ
מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד
ויכבד פרעה את לבו גם בפעם
הזאת ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה בא אל

פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח
ועודך מחזיק בם הנה יד יהוה
הויה במקנך אשר בשדה בסוסים
בחמרים בגמלים בבקר ובצאן
דבר כבד מאד והפלה יהוה בין
מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
ולא ימות מכל לבני ישראל
דבר וישם יהוה מועד לאמר
מחר יעשה יהוה הדבר הזה
בארץ ויעש יהוה את הדבר
הזה ממחרת וימת כל מקנה
מקנה מצרים וממקנה בני
ישראל לא מת אחד וישלח
פרעה והנה לא מת ממקנה
ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
קחו לכם מלא חפניכם פיח
כבשן וזרקו משה השמימה
לעיני פרעה והיה לאבק על
כל ארץ מצרים והיה על האדם
ועל הבהמה לשחין פרחת
אבעבעת בכל ארץ מצרים
ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו

השמימה יא וסימנהון ויוצא אתו החוצה וילחם והנה סלם מצב אריצה וזרקו מישה השמימה ויזרק אתו משה
השמימה יפן תשא עיניך השמימה לא בשמים הוא ויפנו אנשי העי ויהי בעלות להב והמשאת החלה ויזרקו עפר על ראשיהם ויפרש כפיו
והפלה ב ז כתי ה ו כתי א וסימנהון והפלה יו בין מקנה ישראל והפלא יו את מכתך וא ודעו כי הפלה יו חסידלו ס ~ וממקנה ל

ואולם ה רש פסו וסימנהון ואולם בעבור את העמיד תיך ואולם חי אני וימלא כבוד יי ואולם חי יי ואולם הכסא אשר
ואולם אנכי מלאתי כח וכל איוב דכו במ"ג וסימנהון אולם שלח נא ידך תענש אולם אנכי אדרוש אל אל אולם אנכי אל שדי אדבר

לִפְנֵי פַרְעֹה וְיָזֹרְקוּ אֹתוֹ מֹשֶׁה
הַשָּׁמָיְמָה וְיִהְיֶה שְׁחִין אַבְעֲבֻעֹת
פֹּרֵחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה וְלֹא יִכְלוּ
הַחַרְטֻמִּים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה
מִפְּנֵי הַשְּׁחִין כִּי הָיָה הַשְּׁחִין
בַּחַרְטֻמִּם וּבְכָל מִצְרַיִם וַיְחַזֵּק
יְהוָה אֶת לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע
אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצֵּב
לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שַׁלַּח
אֶת עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ כִּי בַפַּעַם הַזֹּאת
אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת כָּל מַגֵּפֹתַי אֶל לִבְּךָ
וּבְעֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ בַּעֲבוּר תֵּדַע
כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל הָאָרֶץ׃ כִּי עַתָּה
שָׁלַחְתִּי אֶת יָדִי וְאַךְ אוֹתְךָ וְאֶת
עַמְּךָ בַּדֶּבֶר וְתִכָּחֵד מִן הָאָרֶץ׃
וְאוּלָם בַּעֲבוּר זֹאת הֶעֱמַדְתִּיךָ
בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ אֶת כֹּחִי וּלְמַעַן
סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל הָאָרֶץ׃ עוֹדְךָ
מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שַׁלְּחָם׃
הִנְנִי מַמְטִיר בָּעֵת מָחָר בָּרָד
כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כָמֹהוּ
בְּמִצְרַיִם לְמִן הַיּוֹם הִוָּסְדָה וְעַד
עָתָּה׃ וְעַתָּה שְׁלַח הָעֵז אֶת

מִקְנְךָ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְךָ בַּשָּׂדֶה
כָּל הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִמָּצֵא
בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבַּיְתָה וְיָרַד
עֲלֵיהֶם הַבָּרָד וַיָּמֻתוּ׃ הַיָּרֵא אֶת
דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פַרְעֹה הֵנִיס
אֶת עֲבָדָיו וְאֶת מִקְנֵהוּ אֶל הַבָּתִּים׃
וַאֲשֶׁר לֹא שָׂם לִבּוֹ אֶל דְּבַר יְהוָה
וַיַּעֲזֹב אֶת עֲבָדָיו וְאֶת מִקְנֵהוּ
בַּשָּׂדֶה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נְטֵה אֶת
יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶה בָרָד בְּכָל
אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל הָאָדָם וְעַל
הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת
מַטֵּהוּ עַל הַשָּׁמָיִם וַיהוָה נָתַן
קֹלֹת וּבָרָד וַתְּהַלֶּךְ אֵשׁ אַרְצָה
וַיַּמְטֵר יְהוָה בָּרָד עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ
הַבָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה
כָמֹהוּ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָז
הָיְתָה לְגוֹי׃ וְהִכָּה הַבָּרָד בְּכָל אֶרֶץ
מִצְרַיִם אֵת כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וְאֵת כָּל עֵשֶׂב
הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֵת כָּל עֵץ
הַשָּׂדֶה שִׁבֵּר׃ רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה

ואשר ב רש פסו וסימנהון ואשר לא אשם לבו ואשר לא עצה ואשר יגאל מן הלוים ואשר יבא אתו עהו ביעד ואשר
עשה לבם במרבי ואשר עשה לחיל מיצרים ואשר עשה לתתן ולאבירם ואשר אכלו שאר עמי ואשר ישמיעו ואשר נתנו שארית היעם
ואשר היה בעשה ואשר לא נתן בנותינו ולא יאסף ב וסימנהון ולא יאסף הביתה עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקוח

68

למשה ולאהרן ד וסימנהון ויקרא פרעה דצפרדעים וישלח פרעה דברד ויומהר פרעה דארבה ויקרא למשה ולאהרן לילה דמכת בכורות
ויחדלו ב וסימנהון ויחדלו לבנת העיר ויחדלו הקלות והברד בספר מוגה כי השלרה בשנ פשטין

ברך וישלח פרעה ויקרא למשה
ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי
הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי ד
הרשעים העתירו אל יהוה ורב
מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה
אתכם ולא תספון לעמד ויאמר
אליו משה כצאתי את העיר
אפרש את כפי אל יהוה הקלות
יחדלון והברד לא יהיה עוד
למען תדע כי ליהוה הארץ
ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם
תיראון מפני יהוה אלהים וחטים
והכסמת לא נכו כי
הישרת אביב והפשתה גבעל
והחטה והכסמת לא נכו כי
אפילת הנה ויצא משה מעם
פרעה את העיר ויפרש כפיו
אל יהוה ויחדלו הקלות והברד
ומטר לא נתך ארצה וירא
פרעה כי חדל המטר והברד
והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו
הוא ועבדיו ויחזק לב פרעה
ולא שלח את בני ישראל כאשר
דבר יהוה ביד משה

פרש

ויאמר יהוה אל משה בא אל
פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת
לב עבדיו למען שתי אתתי אלה
בקרבו ולמען תספר באזני בנך
ובן בנך את אשר התעללתי
במצרים ואת אתתי אשר שמתי
בם וידעתם כי אני יהוה ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
עד מתי מאנת לענת מפני שלח
עמי ויעבדני כי אם מאן אתה
לשלח את עמי הנני מביא מחר
ארבה בגבולך וכסה את עין
הארץ ולא יוכל לראות את
הארץ ואכל את יתר הפלטה
הנשארת לכם מן הברד ואכל
את כל העץ הצמח לכם מן השדה
ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי
כל מצרים אשר לא ראו אבתיך
ואבות אבתיך מיום היותם על
האדמה עד היום הזה ויפן ויצא
מעם פרעה ויאמרו עבדי פרעה
אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש
שלח את האנשים ויעבדו את
יהוה אלהיהם הטרם תדע כי
אבדה מצרים ויושב את משה
ואת אהרן אל פרעה ויאמר

ולא יוכל ד וסימנהון וכסה את עין הארץ
ולא יוכל לראות את הארץ והיה כי נראה כי נלאה מואב
ולא יוכל יי עוד לשאת ולא יוכל לדון עם שתקיף ממנו

שתי ג ב חס ו מל וסימנהון למען שתי אתתי שתי
לבך למסלה שיתי בליל עלך בתי מל הפלטה ג חס בליש
וסימ ואכל את יתר והנה נותרה בה את שארית הפלטה ליזמלך

חג״ע ל וסימנהון בצאננו ובבקרנו נאספכם את תבואת הארץ הנה חג״ש בשלו׳ מהתיעשו ליום מועד וליום חג״ע
ויעל ז רפ׳ וסימנהון בארבה ויעל ויעל ארנ׳ המלך׳ מי׳ יפתה את אחאב׳ וחבריה׳ וינזר מאחרי׳ מי׳ בכם מכל עמו׳ וחבריה׳

אֱלֹהֵיכֶם לְכוּ עִבְדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מִי וָמִי הַהֹלְכִים׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
בִּנְעָרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נֵלֵךְ בִּבְנֵינוּ
וּבִבְנוֹתֵינוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ
כִּי חַג יְהוָה לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי
כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח
אֶתְכֶם וְאֶת טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה
נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃ לֹא כֵן לְכוּ נָא הַגְּבָרִים
וְעִבְדוּ אֶת יְהוָה כִּי אֹתָהּ אַתֶּם
מְבַקְשִׁים וַיְגָרֶשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי
פַרְעֹה׃ סתו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ
עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם בָּאַרְבֶּה וְיַעַל
עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאָכַל אֶת כָּל
עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כֹּל אֲשֶׁר הִשְׁאִיר
הַבָּרָד׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת מַטֵּהוּ עַל
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיהוָה נִהַג רוּחַ
קָדִים בָּאָרֶץ כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל
הַלָּיְלָה הַבֹּקֶר הָיָה וְרוּחַ הַקָּדִים
נָשָׂא אֶת הָאַרְבֶּה׃ וַיַּעַל הָאַרְבֶּה
עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנַח בְּכָל
גְּבוּל מִצְרָיִם כָּבֵד מְאֹד לְפָנָיו
לֹא הָיָה כֵן אַרְבֶּה כָּמֹהוּ וְאַחֲרָיו
לֹא יִהְיֶה כֵּן׃ וַיְכַס אֶת עֵין כָּל
הָאָרֶץ וַתֶּחְשַׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל
אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת כָּל

פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד וְלֹא
נוֹתַר כָּל יָרָק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיְמַהֵר פַּרְעֹה
לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם׃
וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אַךְ הַפַּעַם
וְהַעְתִּירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיָסֵר
מֵעָלַי רַק אֶת הַמָּוֶת הַזֶּה׃ וַיֵּצֵא
מֵעִם פַּרְעֹה וַיֶּעְתַּר אֶל
יְהוָה׃ וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחַ יָם חָזָק
מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת הָאַרְבֶּה וַיִּתְקָעֵהוּ
יַמָּה סוּף לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד
בְּכָל גְּבוּל מִצְרָיִם׃ וַיְחַזֵּק יְהוָה
אֶת לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ
עַל הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶה חֹשֶׁךְ עַל אֶרֶץ
מִצְרַיִם וְמָשׁ חֹשֶׁךְ׃ וַיֵּט מֹשֶׁה
אֶת יָדוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ
אֲפֵלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת
יָמִים׃ לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְלֹא
קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמֹ
בְּמוֹשְׁבֹתָם׃ וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת יְהוָה
רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג גַּם טַפְּכֶם

יֵלֵךְ

נטויה יד ה חס׳ את וסימנהון מכת דם׳ מכת ארבה׳ מכת חשך׳ וה ארב קם מהרה ממקומו׳ ארץ כי תחטא לי׳
ואנחנו כבדיתי ידי עליך ואגרופך ונטיתי ידי על אדום הנני נוטה ידי על פלשתים הנני אליך הר שעיר׳ ויט ידו על׳ ויוכהו׳ ויך יכה ידו ובשל
מעבר ונפל עזור׳ ויט ידו על יפתן׳ ידו נטה על הים הרגו מלכות׳ ונטיתי ידי על יהודה׳ כי נטה אל אל ידו׳ יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי׳

69

נרש ג ומ וסימנהון נרש האמה הזאת ואת בנה׳ גרש יגרש אתכם מזה׳ גרש לין ויצא מדין וישבת דין וקלקל ס
רעותה ה ומ וסימנהון דבר נא באזני העם׳ אך שם נקבצו רייות אשה רעותה׳ אשה רעותה לא פקדו׳ והנשארות תאכלנה׳ ס

עִמָּכֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַּם אַתָּה תִּתֵּן
בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת וְעָשִׂינוּ לַיהוָה ב
אֱלֹהֵינוּ׃ וְגַם מִקְנֵנוּ יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא
תִשָּׁאֵר פַּרְסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע ג בזנכו
מַה נַּעֲבֹד אֶת יְהוָה עַד בֹּאֵנוּ שָׁמָּה׃ נקח
וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת לֵב פַּרְעֹה וְלֹא קס
אָבָה לְשַׁלְּחָם׃ וַיֹּאמֶר לוֹ פַּרְעֹה ג ב
לֵךְ מֵעָלַי הִשָּׁמֶר לְךָ אַל תֹּסֶף כל
רְאוֹת פָּנַי כִּי בְיוֹם רְאוֹתְךָ פָנַי מלעי
תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ כמא
לֹא אֹסֵף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ׃ מלה
השמר
והשקט

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עוֹד נֶגַע
אֶחָד אָבִיא עַל פַּרְעֹה וְעַל מִצְרַיִם ב בטע
אַחֲרֵי כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה ג בסמ
כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה גָּרֵשׁ יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם כל
מִזֶּה׃ דַּבֶּר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְיִשְׁאֲלוּ
אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת
רְעוּתָהּ כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב׃ ויתן ה ומ
וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת חֶן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם קס
גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי ט
הָעָם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
כֹּה אָמַר יְהוָה כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה וחס
אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרָיִם׃ וּמֵת כָּל מל

בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פַּרְעֹה ג מל
הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה בתו
אֲשֶׁר אַחַר הָרֵחַיִם וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃
וְהָיְתָה צְעָקָה גְּדֹלָה בְּכָל אֶרֶץ ג בזנכו
מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיָתָה נקח
וְכָמֹהוּ לֹא תֹסֵף׃ וּלְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קס
לֹא יֶחֱרַץ כֶּלֶב לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ
וְעַד בְּהֵמָה לְמַעַן תֵּדְעוּן אֲשֶׁר
יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ מלעי
וְיָרְדוּ כָל עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲווּ לִי בכמא
לֵאמֹר צֵא אַתָּה מלה
וְכָל הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי השמר
כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה בְּחֲרִי והשקט
אָף׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֹא יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם ז
פַּרְעֹה לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת ג
כָּל הַמֹּפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פַרְעֹה
וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת לֵב פַּרְעֹה וְלֹא
שִׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ הַחֹדֶשׁ ג
הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן
הוּא לָכֶם לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ דַּבְּרוּ
אֶל כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

תדעון ה וסימנהון למען תדעון אשר יפלה יי בואת תדעון כי יי שלחני׳ כי אל חי בקרבכם׳ למען תדעון שדין׳ ס
והשתחוו ז וסימנהון וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי׳ וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו׳ והשתחוו לי׳ ס
בהר הקדש בירושלם׳ והלכו אליך שחוח בנו מיענך׳ והשתחוו על כפות׳ והשתחוו עם הארץ פתח השער׳ רוממו יי אלהינו׳ והכריה׳ ס

ויקחו ו רפ׳ וסימנהון ויקחו להם איש שה לבית אבת׳ ויקחו לי תרומה מאת כל איש׳ ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו
אליך שמן זית זך׳ עו את בנ׳ ישראל ויקחו אליך שמן זית זך׳ ויקחו אליך פרה אדמה תמימה׳ ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר׳ ס

בֶּעָשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְיִקְחוּ לָהֶם
אִישׁ שֶׂה לְבֵית אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת׃
וְאִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֶּׂה
וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל בֵּיתוֹ
בְּמִכְסַת נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ
תָּכְסוּ עַל הַשֶּׂה׃ שֶׂה תָּמִים זָכָר
בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן הַכְּבָשִׂים
וּמִן הָעִזִּים תִּקָּחוּ׃ וְהָיָה לָכֶם ס
לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קְהַל
עֲדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וְלָקְחוּ
מִן הַדָּם וְנָתְנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת
וְעַל הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר
יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָהֶם׃ וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר
בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל
מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ
נָא וּבָשֹׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי אִם צְלִי
אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל כְּרָעָיו וְעַל קִרְבּוֹ׃
וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְהַנּוֹתָר
מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ׃ וְכָכָה
תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם
בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֲלֵכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם
אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה׃ ז
וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה
וְהִכֵּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי

מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה׃
וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים
אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת הַדָּם
וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא יִהְיֶה בָכֶם
נֶגֶף לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ח
וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם
לְזִכָּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה
לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תָּחְגֻּהוּ׃
שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ אַךְ
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר
מִבָּתֵּיכֶם כִּי כָל אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם
הָרִאשׁוֹן עַד יוֹם הַשְּׁבִעִי׃ וּבַיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל מְלָאכָה לֹא יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ
אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ
יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמַּצּוֹת
כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת
צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּ ס
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם בָּרִאשׁוֹן בָּאַרְבָּעָה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ
מַצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים
לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב׃ שִׁבְעַת יָמִים
שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם כִּי כָל

הקרב ד חס׳ וסימנהון ואם ימעט הבית מהיות משה׳ וב א גאלו הקרב אליו׳ כי אם לשארו הקרב אליו׳ ונתתם את נחלתו
לשארו הקרב אליו ממשפחתו׳ וז והקרב אליו ברישנא שתר׳ ס אבת ב חס׳ וסימנהון איש שה לבית אבת׳ פקד עין אבת׳ דו׳ שמע׳ יתרו׳
בחפזון ג ומל ואכלתם אתו בחפזון׳ כי בחפזון יצאת מארץ מצרים׳ כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון׳ ס

70

אזוב ג כל בתו וסימנהון ולקחתם אגדת אזוב ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת ולקח אזוב וטבל בדם איש טהור׃
ולא יתן ג וסימנהון ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם ואם לא תשוב ידו לשתי תרים והביא האיש את אשתו אל הכהן׃

אֹכֶל מַחְמֶצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ ז
הַהוּא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח
הָאָרֶץ׃ כָּל מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת׃

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכֹל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְשְׁכוּ וְקַחוּ לָכֶם
צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח׃
וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֵזוֹב וְטִבַלְתֶּם
בַּדָּם אֲשֶׁר בַּסַּף וְהִנַּעְתֶּם אֶל
הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת
מִן הַדָּם אֲשֶׁר בַּסַּף וְאַתֶּם לֹא
תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר׃
וְעָבַר יְהוָה לִנְגֹּף אֶת מִצְרַיִם וְרָאָה
אֶת הַדָּם עַל הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי
הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְהוָה עַל הַפֶּתַח
וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל בָּתֵּיכֶם
לִנְגֹּף׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
לְחָק לְךָ וּלְבָנֶיךָ עַד עוֹלָם׃ וְהָיָה
כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן
יְהוָה לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת׃ וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ
אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת
לָכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא
לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל בָּתֵּי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת

מִצְרַיִם וְאֶת בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד
הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלָּיְלָה
וַיהוָה הִכָּה כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ
עַד בְּכוֹר הַשֶּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר
וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וַיָּקָם פַּרְעֹה
לַיְלָה הוּא וְכָל עֲבָדָיו וְכָל מִצְרַיִם
וַתְּהִי צְעָקָה גְדֹלָה בְּמִצְרָיִם
כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת׃
וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה
וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַּם
אַתֶּם גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ
אֶת יְהוָה כְּדַבֶּרְכֶם׃ גַּם צֹאנְכֶם
גַּם בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם
וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם גַּם אֹתִי׃ וַתֶּחֱזַק
מִצְרַיִם עַל הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם
מִן הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ מֵתִים׃
וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ
מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם
עַל שִׁכְמָם׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם
כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת׃ וַיהוָה
נָתַן אֶת חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

בחצי הלילה ג וסימנהון ויהי בחצי הלילה ויהי כחצי הלילה דשמשון ויהי בחצי הלילה ויהרד האיש וילפת׃
למהר ג וסימנהון ותחזק מצרים על העם למהר למהר שללו חשבו׃ וכצבאים על ההרים למהר ׀ בתו ׀ בנבו ׀ בכתן׃
צררת ב וסימנהון משארתם צררת בשמלתם על שכמם ותהיינה צררות עד יום מותן אלמנות חיות׃ ~ בעקו

ויצאל ב ופ וישאלום וינצלו את מצרים׃ וינצלו להם לאין כישא׃ ס׃ וישאלום ל ויאפו ל נרשו ל
ערב כ ופ וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר ויבדילו כל ערב מישראל׃ ל להתפחמה ל ומלתה ל עגת ל

וישאלום וינצלו את מצרים׃

ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים
שנה וארבע מאות שנה׃ ויהי
מקץ שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויהי בעצם היום הזה
יצאו כל צבאות יהוה מארץ
מצרים׃ ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים הוא
הלילה הזה ליהוה שמרים
לכל בני ישראל לדרתם׃

ויאמר יהוה אל משה ואהרן
זאת חקת הפסח כל בן נכר לא
יאכל בו׃ וכל עבד איש מקנת
כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃
תושב ושכיר לא יאכל בו׃ בבית

אחד יאכל לא תוציא מן הבית
מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו׃ כל עדת ישראל
יעשו אתו׃ וכי יגור אתך גר ועשה
פסח ליהוה המול לו כל זכר
ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח
הארץ וכל ערל לא יאכל בו׃
תורה אחת יהיה לאזרח ולגר
הגר בתוככם׃ ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את
משה ואת אהרן כן עשו׃
ויהי בעצם היום הזה
הוציא יהוה את בני ישראל
מארץ מצרים על צבאתם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ יג
קדש לי כל בכור פטר כל רחם
בבני ישראל באדם ובבהמה
ליהוה׃ ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים כי בחזק
יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא
יאכל חמץ׃ היום אתם יצאים
בחדש האביב׃ והיה כי יביאך
יהוה אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והחוי והיבוסי אשר

שבעת הימים ח בליש וסימנהון מיצות יאכל את שבעת הימים ויהי לשבעת הימים ומי המכול היורתנך עליו שבעת הימים
והיה אור הלבנה כאור החמה ושבעת ימי החג יעשה עליה ליש בשבוע בחמשה עשר יום לחדש ויאכלו את המועד ואחיהם בחצריהם ס

נשבע לאבתיך לתת לך ארץ
וכתחלבורבש ועברת את
העברה הזאת בחדש הזה שבעת
ימים תאכל מצות וביום השביעי
חג ליהוה מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה לך חמץ ולא
יראה לך שאר בכל גבלך והנדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור
זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים
והיה לך לאות על ידך ולזכרון
בין עיניך למען תהיה תורת יהוה
בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה
ממצרים ושמרת את החקה
הזאת למועדה מימים ימימה

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ
הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך והעברת
כל פטר רחם ליהוה וכל פטר
שגר בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה וכל פטר חמר
תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם בבניך
תפדה והיה כי ישאלך בנך מחר
לאמר מה זאת ואמרת אליו
בחזק ידה הוציאנו יהוה ממצרים

מבית עבדים ויהי כי הקשה פרעה
לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור
בארץ מצרים מבכר אדם ועד
בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים וכל בכור
בני אפדה והיה לאות על ידכה
ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד
הוציאנו יהוה ממצרים

ויהי בשלח

פרעה את העם ולא נחם אלהים
דרך ארץ פלשתים כי קרוב
הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם
בראתם מלחמה ושבו מצרימה
ויסב אלהים את העם דרך
המדבר ים סוף וחמשים עלו
בני ישראל מארץ מצרים ויקח
משה את עצמות יוסף עמו
כי השבע השביע את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעליתם את עצמתי מזה
אתכם ויסעו מסכות ויחנו באתם
בקצה המדבר ויהוה הלך
לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
הדרך ולילה בעמוד אש
להאיר להם ללכת יומם ולילה
לא ימיש עמוד הענן יומם

יראה ג וסימנהון בהר יראה מיצות יאכל את שבעת הימים ג בפסו שלש פעמים בשנה שלש פעמים בשנה שלוש
פעמים בשנה דכתי תורה ג בו ולא יראה לך שאר מגן אם יראה ורמח וכבורו עליך יראה ויע עליהם יראה ילכו מחיל אל חיל יראה אל עבדיך פעלך
בראתם ג חס וסימנהון בראתם כולחמה ושבו מצרימה בראתם את האיש וינוסו מפנו בראתם כי יי אלהיו עמו לנחתם

וישבו ח וחס וסימנהון וישבו וחנו לפני פי החירת וישבו המים על מיצרים אולי ישמעו וישבו איש אולי תפל
תאניתם ויתכסו שקים האדם והבהמה ויכנעו עמי אשר נקרא שמי יזכרו וישבו אל ה כל אפסי ארץ וישבו לערב יהמו ככלב ויסבבו עיר ינוצא

ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם
ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה
ויט משה את ידו על הים וישב ה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים
ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם וירדפו מצרים ויבאו אחריהם
כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים ויהי באשמרת הבקר וישקף ה אל מחנה מצרים במעמד אש וענן
ויהם את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותיו ויהגהו בכבדות ויאמר מצרים ינוסה מפני ישראל כי ה נלחם
להם במצרים ויאמר ה אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער ה את מצרים בתוך הים
ויבאו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויושע ה ביום ההוא את ישראל
מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה ה במצרים
ויראו העם את ה ויאמינו בה ובמשה עבדו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה ויאמרו לאמר אשירה לה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו
ה איש מלחמה ה שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף
תהמת יכסיומו ירדו במצולות כמו אבן ימינך ה נאדרי בכח ימינך ה תרעץ אויב
וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד
נזלים קפאו תהמת בלב ים אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי
תורישמו ידי רוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים מי כמכה באלם ה מי כמכה
נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת
נהלת בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום
אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך
ידמו כאבן עד יעבר עמך ה עד יעבר עם זו קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך
מכון לשבתך פעלת ה מקדש אדני כוננו ידיך ה ימלך לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו
ובפרשיו בים וישב ה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת
ותען להם מרים שירו לה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים

ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה
ויליני העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל ה ויורהו ה עץ ויטל אל המים ויתקו המים
שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה אלהיך והישר בעיניו תעשה
והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה רפאך
ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים

ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום
לחדש השני לצאתם מארץ מצרים ויליני כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר
ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד ה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע
כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב
ויאמר ה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים וצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו
הילך בתורתי אם לא ויהי ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום
ויאמר משה בתת ה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע ה את תלנתיכם אשר אתם
מלינם עליו ונחנו מה לא על תלנתיכם כי אם על ה
ויאמר משה בתת ה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע ה את תלנתיכם אשר אתם
מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי אם על ה
ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני ה כי שמע את תלנתיכם
והי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד ה נראה בענן
וידבר ה אל משה לאמר שמעתי את תלנות בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר
ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני ה אלהיכם
והי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה
ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ
וירא בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן ה לכם לאכלה
זה הדבר אשר צוה ה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו
ויעשו כן בני ישראל ויקטו המרבה והממעיט
וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו
ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר
ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה
ויקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ויחם השמש ונמס
והי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה
ויאמר אליהם הוא אשר דבר ה שבתון שבת קדש לה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו
ואת כל העדף הניחו לכם לשמר עד בקר
וינחו אתו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו
ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה היום לא תמצאהו בשדה
ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו
ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו
ויאמר ה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי
ראו כי ה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמהו ביום השביעי
וישבתו העם ביום השביעי
ויקרא בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ושמו כצפיחית ועמו כדבש
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים
ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ושים אתו לפני ה למשמרת לדרתיכם
כאשר צוה ה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת
ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען
והעמר עשרית האיפה הוא

ויסעו כל עדת בני ישראל מדבר סין למסעיהם על פי ה ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם
וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה
ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא
ויצעק משה אל ה לאמר מה אעשה לעם זה עוד מעט וסקלוני
ויאמר ה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת
הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם
ויעש כן משה לעיני זקני ישראל
ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את ה לאמר היש ה בקרבנו אם אין
ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים
ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי
ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה
והי כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק
וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד
ותהיין ידיו אמונה עד בא השמש
ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב
ויאמר ה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים
ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה נסי
ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה בעמלק מדר דר

ויעמוד האש לילה לפניהם

ד

וידבר ה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים
ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר
וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני ה ויעשו כן
ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו
ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו
ויקח ששמאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו
ויחזק ה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן

ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה
ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים
הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים
ממתנו במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה אשר יעשה לכם היום כי אשר
ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם
ה ילחם לכם ואתם תחרישון

ויאמר ה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו
ואתה הרם את מטך ונטה את ידך ובקעהו ובאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
ואני הנני מחזק את לב מצרים

72

מלאך יהוה ד רסמ וסימנהון ויאמר אל מלאך האלהים בחלום יסע מלאך האלהים ותבא האשה ויבא מלאך האלהים עוד ׃
ויולך ד ג חס וז מל וסימנהון ויולך יש את חיים דין מל ויולך אותם שומרונה ויקח אותם נבוזראדן רב טבחים וחב דידמיהו ׃

מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲבַרְהֶם בַּפַּרְעֹה
וְכָל חֵילוֹ רִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו וּרְעוֹ מִצְרַיִם
בִּיאֵנִי יְהוָה בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ רסמ
וַיַּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי
מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם
וַיִּסַּע עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם
וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם׃ וַיָּבֹא
בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ
וַיָּאֶר אֶת הַלָּיְלָה וְלֹא
קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלָּיְלָה׃
וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל
הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה אֶת הַיָּם
בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל
הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת הַיָּם
לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם׃
וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ
הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם
חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ
אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס
פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו
אֶל תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי
בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר
וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל מַחֲנֵה
מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן
וַיָּהָם אֶת מַחֲנֵה מִצְרָיִם׃
וַיָּסַר אֶת אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו
וַיְנַהֲגֵהוּ בִכְבֵדֻת
וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם
אָנוּסָה
מִפְּנֵי
יִשְׂרָאֵל
כִּי יְהוָה
נִלָּחֵם לָהֶם
בְּמִצְרַיִם׃ ס
פ פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נְטֵה
אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וְיָשֻׁבוּ
הַמַּיִם עַל מִצְרַיִם
עַל רִכְבּוֹ וְעַל
פָּרָשָׁיו׃
וַיֵּט מֹשֶׁה
אֶת יָדוֹ
עַל
הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר
לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ
וַיְנַעֵר יְהוָה אֶת מִצְרַיִם
בְּתוֹךְ הַיָּם׃ וַיָּשֻׁבוּ
הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת
הָרֶכֶב וְאֶת
הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה

ויהם ג וסימנהון ויולך יש את חיים ברוח קדים עזה ברוח קדים אפיצם לפני אויב ברוח קדים תשבר אניות תרשיש ׃
וישקף ד וסימנהון וישקף על פני סדם וישקף אבימלך מלך פלשתים וישקף יש אל מחנה מצרים וישקף ארונה ׃
ויהם ג וסימנהון ויהם את מחנה מצרים ויהם יש את סיסרא ואת כל הרכב וז מלר ברק ויהם דשמואל ׃ וינער

אשירה ג וסימנהון אשירה לי"ג כי גאה גאה אנכי לי"ג אנכי אשירה אזמר לי"ג אשירה נא לידידי שירת דודי
בכח ד רגע וסימנהון ימינך י"ג נאדרי בכח הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם איש חיל בכח לעברה קול י"ג בכח קול י"ג

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים ויראו ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

טז אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים׃ עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי ארממנהו׃ יהוה איש מלחמה יהוה
שמו׃ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלישיו טבעו בים סוף׃ תהמת יכסימו ירדו
במצולת כמו אבן׃ ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב׃ וברב גאונך תהרס קמיך
תשלח חרונך יאכלמו כקש׃ וברוח אפיך נערמו
מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת
בלב ים׃ אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריקם חרבי תורישמו ידי׃ נשפת ברוחך כסמו ים צללו
כעופרת במים אדירים׃ מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר
בקדש נורא תהלת עשה פלא׃ נטית ימינך תבלעמו
ארץ׃ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת
בעזך אל נוה קדשך׃ שמעו עמים ירגזון חיל
אחז ישבי פלשת׃ אז נבהלו אלופי אדום
אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען׃ תפל
עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו

תשלח ה וסימנהון תשלח חרונך שלח תשלח את האם מבעריהם תשלח באש תשלח קציר עד ים תשלח קציר עד ים
בלבם ג וסימנהון קפאו תהמות בלב ים וחיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה
עלו ג וסימנהון כלשון תרגום אעיל בתר עיא באכרא ופירו עללו כעופרת לקול צללו שפתי ויהי כאשר צללו שערי ירושלם

במונה ב
ברא סו
חדף ג פסו
ופיו חס
בתו
שמו

ב
ויבר

ב מתח
רגע ישיר
פסו ח׳ ג ב

ג בוכו
ל עזי

ד ב
ג בחורין
מל חס
ל חס
ג
ל נחתו
ל רופיא
לחשוכא
ה ב
מל
ג
ל חס
ג
ל
ל
ל

73

כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית׃
תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת
יהוה מקדש אדני כוננו ידיך יהוה ימלך
לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל
הלכו ביבשה ברתוך הים׃

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלת׃ ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים׃ ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים׃
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה
מרה׃ וילנו העם על משה לאמר ויבאו כל עדת בני ישראל אל
מה נשתה׃ ויצעק אל יהוה מדבר סין אשר בין אילם ובין
ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים סיני בחמשה עשר יום לחדש
וימתקו המים שם שם לו חק השני לצאתם מארץ מצרים׃
ומשפט ושם נסהו׃ ואמר אם וילנו כל עדת בני ישראל על
שמוע תשמע לקול יהוה משה ועל אהרן במדבר ויאמרו
אלהיך והישר בעיניו תעשה אלהם בני ישראל מי יתן מותנו
והאזנת למצותיו ושמרת כל ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו
חקיו כל המחלה אשר שמתי עלסיר הבשר באכלנו לחם
במצרים לא אשים עליך כי אני לשבע כי הוצאתם אותנו אל
יהוה רפאך׃ סתו המדבר הזה להמית את כל
ויבאו אילמה ושם שתים עשרה הקהל הזה ברעב׃ סתו
עינת מים ושבעים תמרים ויחנו ויאמר יהוה אל משה הנני
שם על המים׃ ויסעו מאילם ממטיר לכם לחם מן השמים

ותען ג בלישון שבח וסימנהון ותען להם מרים שירו לי כי גאה גאה תען לשוני אמרתך אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו׳
ויסע ג וסימנהון ויסע משה את ישראל מים סוף ויסעו בעין תקוה ויסעו בצאן עבדו וינחגם כערד במדבר׳
מרתה ב בתרי לי״ע וסימנהון ויבאו מרתה ולא יכלו כי אתי מרתה נאם יי׳ מותנו ל יוצאתם ל כורז

יום יום ז וסימנהון ויהי כרבירה אל יוסף יום יום והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ואתי יום יום ידרשון וריעת
דהכי יהפצון לשלמי נדרי יום יום ברוך יי יום יום יעבים לנו ואהיה אעלו אמון ואהיה שעשועים יום יום לשקד על דלתותי יום יום לשמר מזוזות ׃

ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו
למען אנסנו הילך בתורתי אם לא
והיה ביום הששי והכינו את אשר
יבאו והיה משנה על אשר ילקטו
יום יום ויאמר משה ואהרן אל
כל בני ישראל ערב וידעתם כי
יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים
ובקר וראיתם את כבוד יהוה
בשמעו את תלנתיכם על יהוה
ונחנו מה כי תלונו עלינו ויאמר
משה בתת יהוה לכם בערב בשר
לאכל ולחם בבקר לשבע
בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
אתם מלינם עליו ונחנו מה לא
עלינו תלנתיכם כי על יהוה
ויאמר משה אל אהרן אמר אל
כל עדת בני ישראל קרבו לפני
יהוה כי שמע את תלנתיכם ויהי
כדבר אהרן אל כל עדת בני
ישראל ויפנו אל המדבר והנה
כבוד יהוה נראה בענן

וידבר יהוה אל משה לאמר
שמעתי את תלונת בני ישראל
דבר אלהם לאמר בין הערבים
תאכלו בשר ובבקר תשבעו

ולחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם
ויהי בערב ותעל השלו ותכס את
המחנה ובבקר היתה שכבת
הטל סביב למחנה ותעל שכבת
הטל והנה על פני המדבר דק
מחספס דק ככפר על הארץ
ויראו בני ישראל ויאמרו איש
אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה
הוא ויאמר משה אלהם הוא
הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה
זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו
ממנו איש לפי אכלו עמר
לגלגלת מספר נפשתיכם איש
לאשר באהלו תקחו ויעשו כן
בני ישראל וילקטו המרבה
והממעיט וימדו בעמר ולא
העדיף המרבה והממעיט לא
החסיר איש לפי אכלו לקטו
ויאמר משה אלהם איש אל
יותר ממנו עד בקר ולא שמעו
אל משה ויותרו אנשים ממנו
עד בקר וירם תולעים ויבאש
ויקצף עלהם משה וילקטו
אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו
וחם השמש ונמס ויהי ביום
הששי לקטו לחם משנה שני

תמיצאהו ז׳ חס׳ פליג׳ וסימנהון היום לא תמיצאהו בשרה׳ ומיצאהו צרות רבות ורעות׳ וימיצאהו המורים׳ וחבריה׳
וימצאהו בחלקת נבות׳ ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו׳ כחלום יעוף ולא ימצאהו׳ ס״ת ותודיתי ב׳ וס׳ עקב אשר שמע עד אנה מאנתם׳

ויאמר לאחד ויבאו כל נשיאי
העדה וינידו למשה׃ ויאמר
אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון
שבת קדש ליהוה מחר את אשר
תאפו אפו ואת אשר תבשלו
בשלו ואת כל העדף הניחו לכם
למשמרת עד הבקר׃ ויניחו אתו
עד הבקר כאשר צוה משה ולא
הבאיש ורמה לא היתה בו ויאמר
משה אכלהו היום כי שבת היום
ליהוה היום לא תמצאהו בשדה׃
ששת ימים תלקטהו וביום השביעי
השבת לא יהיה בו׃ ויהי
ביום השביעי יצאו מן העם ללקט
ולא מצאו׃ ויאמר
יהוה אל משה עד אנה מאנתם
לשמר מצותי ותורתי׃ ראו כי יהוה
נתן לכם השבת על כן הוא נתן
לכם ביום הששי לחם יומים שבו
איש תחתיו אל יצא איש ממקמו
ביום השביעי׃ וישבתו העם ביום
השביעי׃ ויקראו בית ישראל
את שמו מן והוא כזרע גד לבן
וטעמו כצפיחת בדבש׃ ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה
מלא העמר ממנו למשמרת

לדרתיכם למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם במדבר
בהוציאי אתכם מארץ מצרים׃
ויאמר משה אל אהרן קח
צנצנת אחת ותן שמה מלא
העמר מן והנח אתו לפני יהוה
למשמרת לדרתיכם׃ כאשר
צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן
לפני העדת למשמרת׃ ובני
ישראל אכלו את המן ארבעים
שנה עד באם אל ארץ נושבת
את המן אכלו עד באם אל קצה
ארץ כנען׃ והעמר עשרית
האיפה הוא׃
ויסעו כל עדת בני ישראל מ
ממדבר סין למסעיהם על פי
יהוה ויחנו ברפידים ואין מים
לשתת העם׃ וירב העם עם משה
ויאמרו תנו לנו מים ונשתה
ויאמר להם משה מה תריבון
עמדי מה תנסון את יהוה׃ ויצמא
שם העם למים ויליז העם על
משה ויאמר למה זה העליתנו
ממצרים להמית אתי ואת בני
ואת מקנני בצמא׃ ויצעק משה
אל יהוה לאמר מה אעשה

ב כמספרם
ל ושש שבת שבתון
ג יחידאי
ב
ל תבשה
ז חס בליג׳
ב חס אל תלכי וללקט ישושנים
ב שלשת
ג חס
ב בתו
ל
ז חס בליג׳
ל רמס׳
ל
ל בתו כן
ל
ב חס אל תלכי וללקט ישושנים
ל כל
ב מל וכל
ויסע ה צץ חס חס
ג ומל
ה דגש
ב הסיעם
ל ופת ואו ומקנני
ל כתו
ב כי בספות
ז זק פת
ל רמס׳
ד
ל כל
ב מל וכל
ג ומל
ב בתו
ל

אחת ז׳ זק פת׳ וסימנהון בלשו תרגו צלוחית אקף אבישי פלג פלגות ענגול ופירו קח צנצנת אחת ויסבו את העיר׳
ויאמר אבישי ויחלק לכל העם׳ גזרו את הילד׳ והנה ככר ענפירת׳ וכל חס׳ שת דכו בס״א קס נקי יהיה לביתו שנה אחת׳ ופ׳ חלה מדה׳ שנה תורה׳ ס״ת
תריבון ג׳ וסימנהון מה תריבון עמדי׳ האתם תריבון לבעל׳ אם לאל תריבון׳ חד בתו׳ וחד בנבי׳ וחד בכתובים׳ ס״ת

ויצאו ז רפ׳ וסימנהון ויצאו כל העם ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ויצאו זקנך ושפטיך ומדדו׳
ויצאו אחרינו עב התיקט אותם׳ ויצאו וראו בפני האנשים הפשיעים בי׳ ויצאו והכו בעיר׳ ויצאו יושבי ערי ישראל ובערו והישיקו בנשק׳

לעם הזה עוד מעט וסקלני׃ ז
ואמר יהוה אל משה עבר לפני
העם וקח אתך מזקני ישראל
ומטך אשר הכית בו את היאר
קח בידך והלכת׃ הנני עמד לפניך
שם על הצור בחרב והכית בצור
ויצאו ממנו מים ושתה העם
ויעש כן משה לעיני זקני ישראל
ויקרא שם המקום מסה ומריבה
על ריב בני ישראל ועל נסתם
את יהוה לאמר היש יהוה
בקרבנו אם אין׃

ויבא עמלק וילחם עם ישראל
ברפידים׃ ויאמר משה אל
יהושע בחר לנו אנשים וצא
הלחם בעמלק מחר אנכי נצב
על ראש הגבעה ומטה האלהים
בידי׃ ויעש יהושע כאשר אמר
לו משה להלחם בעמלק ומשה
אהרן וחור עלו ראש הגבעה׃
והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל וכאשר יניח ידו וגבר
עמלק׃ וידי משה כבדים ויקחו
אבן וישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה
אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה

עד בא השמש׃ ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו לפי חרב׃

ואמר יהוה אל משה כתב זאת
זכרון בספר ושים באזני יהושע
כי מחה אמחה את זכר עמלק
מתחת השמים׃ ויבן משה
מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׃ ז
ואמר כי יד על כס יה מלחמה
ליהוה בעמלק מדר דר׃

קי׳ וסימ׳ סנאה

ט

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה
את כל אשר עשה אלהים
למשה ולישראל עמו כי הוציא
יהוה את ישראל ממצרים׃
ויקח יתרו חתן משה את צפרה
אשת משה אחר שלוחיה׃
ואת שני בניה אשר שם האחד
גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
נכריה׃ ושם האחד אליעזר
כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב
פרעה׃ ויבא יתרו חתן משה
ובניו ואשתו אל משה אל
המדבר אשר הוא חנה שם
הר האלהים׃ ויאמר אל משה
אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך

וידי משה כבדים כמעשה חרש וידי צורף׳ וידי ארם מתחת כנפיהם׳ וידי עם הארץ תבהלנה׳
וישו בקרבנו אם אין היש בה עץ אם אין אם אין אתה דבר׳ אם אין אתה שמיע לי׳ החרש ואלפך׳
וישמע יתרו כהן מדין׳ זכר לאברהם ליצחק כעת יאמר ליעקב כיום השמיני שלח את העם׳

האהלה ז׳ וסימניהן וימהר אברהם האהלה אל שרה׳ ויבא יצחק האהלה שרה אמו׳ ויצא משה לקראת חתנו׳ והיה כבואת
משה אל האהל׳ והיה כבוא משה האהלה׳ וישאירו שני אנשים במחנה׳ והנה טמונה בתוך האהלי׳ ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה׳

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים׃
ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה׃ ושני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃
ושם האחד אליעזר כי ואלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה׃ ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר
אשר הוא חנה שם הר האלהים׃ ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה׃ ויצא משה לקראת
חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה׃ ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה׃ ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה
יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים׃ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל
את העם מתחת יד מצרים׃ עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם׃ ויקח יתרו חתן משה
עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים׃ ויהי ממחרת וישב משה לשפט
את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב׃ וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם
מדוע אתה יושב לבדך ויבא נבא אל אחימלך אתה הוא יי לבדך וסי אתנ וסו פסו רכוותיהון כבא
אתהם ד וסימנהון ויושכם לבן בבקר והזהרתה אתהם ויחרם אותם ואת עריהם כבקרת ריעה עריו אשר יקדאו אתהם דרה׳
תורתיו ה וסימנהון והודעתי את חקי האלהים בעבור ישמרו חקיו אלין כתי תורתיו ואם נכלמו ורבתרייה תורתו כתו

ונם כל ה׳ וסימנהון ונם כל העם הזה על מקמו׳ ונם כל הרכוש׳ ויחזק דור בבגדיו׳ וגם כל האדם׳
וכל דב׳ היבים דכו׳ בסא גם כל שרי הכהנים והעם׳ ס׳ ~ ס׳ אמר בֵּ וסימ׳ ויו פקד את שרה׳ וי״ו אמר המכסה וישמיעמיה לקול התנו׳ ס׳

וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וְנָסִיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל מִדְבַּר אֲשֶׁר הוּא שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃
וְאֵת שְׁתֵּי בְנֵיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃
וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי וְאֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה׃
וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל מֹשֶׁה אֶל הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃
וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁתֵּי בָנֶיהָ עִמָּהּ׃
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה׃
וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדוֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מָצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְהוָה׃
וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה׃
וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת הָעָם מִתַּחַת יַד מִצְרָיִם׃
עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה מִכָּל הָאֱלֹהִים כִּי בַּדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם׃
וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכֹל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל לֶחֶם עִם חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃
וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל מֹשֶׁה מִן הַבֹּקֶר עַד הָעָרֶב׃
וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ וְכָל הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן בֹּקֶר עַד עָרֶב׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתֵן כִּי יָבֹא אֵלַי הָעָם לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים׃
כִּי יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת תּוֹרֹתָיו׃
וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃
נָבֹל תִּבֹּל גַּם אַתָּה גַּם הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי כָבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא תוּכַל עֲשֹׂתֵהוּ לְבַדֶּךָ׃
עַתָּה שְׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצְךָ וְיִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם מוּל הָאֱלֹהִים וְהָבֵאתָ אַתָּה אֶת הַדְּבָרִים אֶל הָאֱלֹהִים׃
וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃
וְאַתָּה תֶּחֱזֶה מִכָּל הָעָם אַנְשֵׁי חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃
וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת וְהָיָה כָּל הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּן אֶל מֹשֶׁה וְכָל הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם וְהָקֶל מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ׃
אִם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ עֲמֹד וְגַם כָּל הָעָם הַזֶּה עַל מְקֹמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם׃
וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר אָמָר׃
וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי חַיִל מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃
וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת אֶת הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יְבִיאוּן אֶל מֹשֶׁה וְכָל הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם לָהֶם וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֶת חֹתְנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל אַרְצוֹ׃

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי׃
וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר׃
וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגִּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי׃
וְעַתָּה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ׃
וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃
וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֶּד מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃
וְהִיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל הָעָם עַל הַר סִינָי׃
וְהִגְבַּלְתָּ אֶת הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת׃
לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ יָרֹה יֹרֶה אִם בְּהֵמָה אִם אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר׃
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃
וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת

וקל שופר ז וסימנהון וקל שפר חזק מאד מיעמיע אוחילה עד מתי ארא נס והקימתי עליכם עופים לאמר לאבי
ארץ מצרים נכוא בחיצרות וקול שופר ברעש ורגז צמא ארץ ט שפר ג חס וסימ וקל שפר חזק לאבי ארץ מצרים ברי שפר יאמר ט

ימים אל תבשואל אשה ויר
ביום השלישי ביהירת הבקר ויהי
קלת וברקים ועגן כבד על ההר
וקל שפר חזק מאד ויחרד כל
העם אשר במחנה ויוצא משה
את העם לקראת האלהים מן
המחנה ויתיצבו בתחתית ההר
והר סיני עשן כלו מפני אשר
ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו
כעשן הכבשן ויחרד כל ההר
מאד ויהי קול השפר הולך
וחזק מאד משה ידבר והאלהים
יעננו בקול וירד יהוה על הר
סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה
למשה אל ראש ההר ויעל מ
משה ויאמר יהוה אל משה
רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה
לראות ונפל ממנו רב ונם הכהנים
הנגשים אל יהוה יתקדשו פן
יפרץ בהם יהוה ויאמר משה
אל יהוה לא יוכל העם לעלת
אל הר סיני כי אתה העדתה בנו
לאמר הגבל את ההר וקדשתו
ויאמר אלי יהוה לך רד ועלית
אתה ואהרן עמך והכהנים והעם
אל יהרסו לעלת אל יהוה פן

יפרץ בם ויורד משה אל העם
ויאמר אלהם
וידבר אלהים את כל הדברים כ
האלה לאמר אנכי
יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים לא
יהיה לך אלהים אחרים על פני
לא תעשה לך פסל וכל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ ממתחת ואשר במים מתחת
לארץ לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבת על בנים על
שלשים ועל רבעים לשנאי
ועשה חסד לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותי לא
תשא את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא
זכור את יום השבת לקדשו ששת
ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
לא תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך
וגרך אשר בשעריך כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים

הולך ט מל בתו וסימנהון ואנכי הולך עבירי הנה אנכי הולך למות ויהי קול השופר הולך וחזק מאד וירד יעקב נדר לאמר וכל
הולך על כפיו כל הולך על גחון ב כפסו ויחר אף אלהים כי הולך הוא ועתה הנני הולך לעפי לכה איעצך ו והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם
לעלת ד חס בתו וסימנהון לא יוכל העם לעלת אל הר סיני אל יהרסו לעלת אל יג ולא אבותם לעלת והיינו לעלת ההרה

ארכון ג וסימנהון כבד את אביך דוישמע ארכון כתי׳ וחבריה דמשנה תורה יאריכן כתי׳ למען תירא את ה׳ אלהיך יארכן כתי׳
לבעבור ג וסימנהון כי לבעבור נסות אתכם׳ לבעבור הביא ה׳ על אבשלום לבעבור סבב את פני הדבר׳ ונשמעה

ואת הארץ אתהים ואת כל אשר
בם ונח יום השביעי על כן ברך
יהוה את יום השבת ויקדשהו׃
כבד את אביך ואת
אמך למען יארכון ימיך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך׃ לא תרצח׃
לא תנאף׃
לא תגנב׃
לא תענה ברעך עד
שקר׃ לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר
לרעך׃
וכל העם ראים את הקולת ואת
הלפידם ואת קול השפר ואת
ההר עשן ויראו העם וינעו ויעמדו
מרחק׃ ויאמרו אל משה דבר
אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר
עמנו אלהים פן נמות׃ ויאמר
משה אל העם אל תיראו כי
לבעבור נסות אתכם בא האלהים
ובעבור תהיה יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו׃ ויעמד העם
מרחק ומשה נגש אל הערפל
אשר שם האלהים׃

ויאמר יהוה אל משה
כה תאמר אל בני ישראל אתם
ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם׃
לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי
זהב לא תעשו לכם׃ מזבח אדמה
תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך
ואת שלמיך את צאנך ואת
בקרך בכל המקום אשר אזכיר
את שמי אבוא אליך וברכתיך׃
ואם מזבח אבנים תעשה לי לא
תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה׃ ולא תעלה
במעלת על מזבחי אשר לא
תגלה ערותך עליו׃

פרש

ואלה המשפטים אשר תשים
לפניהם׃ כי תקנה עבד עברי
שש שנים יעבד ובשבעת יצא
לחפשי חנם׃ אם בגפו יבא בגפו
יצא אם בעל אשה הוא ויצאה
אשתו עמו׃ אם אדניו יתן לו
אשה וילדה לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לאדניה
והוא יצא בגפו׃ ואם אמר
יאמר העבד אהבתי את אדני
את אשתי ואת בני לא אצא
חפשי׃ והגישו אדניו אל האלהים

אלהי ג פלע׳ וסימנהון ברוך ה׳ אלהי שם ויהי כנען עבד למו׳ לא תעשון אתי אלהי כסף׳ פיעה אלהי קדם ומתחת זרעית עולם׳
תעלה ג וסימנהון אשר לא תגלה ערותך עליו׳ בטרם תגלה ערותי בקהל׳ ז׳ ותגלה ערותך בתזנותיך׳
אמור ג חס׳ וסימנהון ואם אמר יאמר העבד׳ אמר אמרתי כי שנא שנאתיה׳ אם אמר אמר לנער הנה החיצים ממך והנה׳

והגישו אל הרלת או אל המזוזה
ורצע אדניו את אזנו במרצע
ועבדו לעלם: וכי
ימכר איש את בתו לאמה לא
תצא כצאת העברים: אם רעה
בעיני אדניה אשר לא יעדה
והפדה לעם נכרי לא ימשל
למכרה בבגדו בה: ואם לבנו
יעדנה כמשפט הבנות יעשה
לה: אם אחרת יקח לו שארה
כסותה ועונתה לא יגרע: ואם
שלש אלה לא יעשה לה ויצאה
וייצאה חנם אין כסף:
מכה איש ומת מות יומת:
ואשר לא צדה והאלהים אנה
לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס
שמה: וכי יזד איש על
רעהו להרגו בערמה מעם
מזבחי תקחנו למות:
ומכה אביו ואמו מות יומת:
ונגב איש ומכרו ונמצא
בידו מות יומת:
ומקלל אביו ואמו מות
יומת: וכי יריבן
אנשים והכה איש את רעהו
באבן או באגרף ולא ימות ונפל
למשכב: אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפא:
וכי יכה איש את
עבדו או את אמתו בשבט ומת
תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום
או יומים יעמד לא יקם כי כספו
הוא: וכי ינצו אנשים
ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה
ולא יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בעל האשה
ונתן בפללים: ואם אסון יהיה
ונתתה נפש תחת נפש: עין תחת
עין שן תחת שן יד תחת יד רגל
תחת רגל: כויה תחת כויה פצע
תחת פצע חבורה תחת חבורה:
וכי יכה איש את
עין עבדו או את עין אמתו ושחתה
לחפשי ישלחנו תחת
עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו
יפיל לחפשי ישלחנו תחת
שנו:
וכי ינח שור את איש או את
אשה ומת סקול יסקל השור
ולא יאכל את בשרו ובעל
השור נקי: ואם שור נגח הוא

זרחה ד וסימנהן אם זרחה השמש עליו והשמש זרחה במיעוטו שמש זרחה ונודר וז וזרחה לכם ט
על חמור ב וסימנהן על כל דבר פשע על שור על חמור ועל כבש על חמור ועל ער בן אתונות ט ג וגם בעליו ל פותי

מתמל שלשם והועד בבעליו ד
ולא ישמרנו והמית איש או חס
אשה השור יסקל וגם בעליו ל
יומת אם כפר יושת עליו ונתן ב
פדין נפשו ככל אשר יושת ובפסו
עליו אובן ינח אותו כי משפט חס
הוה יעשה לו אם עבר ינח ב
השור או אמה כסף שלשים וכפסו
שקלים יתן לאדניו והשור ל
יסקל וכי יפתח חס
איש בור או כי יכרה איש בר ל
ולא יכסנו ונפל שמה שור או חס
חמור בעל הבור ישלם כסף ב
ישיב לבעליו והמת יהיה לו כד
וכי ינף כ
שור איש את שור רעהו ומת חולק
ומכרו את השור החי וחצו את על
כספו וגם את המת יחצון או הס׳ימין
נודע כי שור נגח הוא מתמל ל
שלשם ולא ישמרנו בעליו ב
שלם ישלם שור תחת השור
והמת יהיה לו
כי ינגב איש שור פליגי
או שה ושטבחו או מכרו עליה
חמשה בקר ישלם בן אשר
תחת השור וארבע צאן ינגב
בן נפת
ינגב
וכן
בחולן
ובזבוזין

ב
טוצאתיס
אם במחתרת נב
ד
חס
ימצא הגנב והכה ומת אין לו
ב
בלוש ד
דמים אם זרחה השמש עליו ו
וזרחה
לכם ל
דמים לו שלם ישלם אם אין לו
ונמכר בגנבתו אם המצא תמצא
בידו הגנבה משור ער חמור ער
שה חיים שנים ישלם
כי יבער איש שדה ל
או כרם ושלח את בעירו ב
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב ך
כרמו ישלם
כי
תצא אש ומצאה קצים ונאכל ד
חס
גדיש או הקמה או השדה שלם כ
נרישאו ב
ישלם המבער את הבערה ל
כי יתן איש אל וחס
רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב
מבית האיש אם ימצא הגנב ל
ישלם שנים אם לא ימצא הגנב ה
ונקרב בעל הבית אל האלהים דסו
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו כסף
על כל דבר פשע על שור על ד
חמור על שה על שלמה על ורכב
כל אבדה אשר אמר כי הוא בלוש
זה לעד האלהים יבא דבר שניהם ל
אשר ירשיען אלהים ישלם דסמו
שנים לרעהו ל
וחס
כי ו

פימין דרגא ומארכה כשיהיה בין חטעם לתביעא ג׳ מלכי׳ יהיה בדרגא ואם יהיה פחות יהיה במארכה חוץ מן יב וסימן ואבריהם תיין יהיה ל
תחיית שור תימין וכי ינף שור איש כל אשר יזיק ד׳ משיתו׳ אשר ברקו׳ ין צבאות בין בית אל וחבריה עתה ידעתי שבענק בכרי כי אם ארבע מאות
איש ענב בשר שלמן בית ארבאל תמוך ידך דמלכים ואית דאמרי דדברי הימים כי לא יכלו לגשתו כל אשר תמיא ידך לגשות בכחך נעשה ט

וכל בהמה ג וסימנהון וכל בהמה לשמר זמת או נשבר וכל בהמה מפרמת פרסה החיה וכל בהמה רמש ועופר כנף ‖ בשפרו ‖
נשבה ג וסימנהון ומת או נשבר או נשבה אין ראה וישמע אברים כי נשבה אחיו כי נשבה עדר יג ‖ מהר ‖ יהדה ‖

יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר
אוֹ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת
אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃
שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם
אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ
וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵּם׃ וְאִם גָּנֹב
יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃ אִם
טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה
לֹא יְשַׁלֵּם׃
וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר
אוֹ מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃
אִם בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם
שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃
וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ
בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב
עָמָהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃
אִם מָאֵן יְמָאֲנ֣ה אָבִיהָ לְתִתָּ֣ה לוֹ
כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃
מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃
כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃
זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם
בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ וְגֵר לֹא תוֹנֶה
וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּ
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם
לֹא תְעַנּוּן׃ אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ
כִּי אִם צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ

אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃ וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי
אֶתְכֶם בֶּחָרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת
וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃
אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי
עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא
תְשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ אִם חָבֹל תַּחְבֹּל
שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ
תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ כִּי הִוא כְסוּתָה לְבַדָּהּ
הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב
וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי
חַנּוּן אָנִי׃ אֱלֹהִים
לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְּעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃
מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר
בָּנֶיךָ תִּתֶּן לִי׃ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְ
לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם
אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ לִי׃ וְאַנְשֵׁי
קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי׃ וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה
לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃
כב לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע
שָׁוְא אַל תָּשֶׁת יָדְךָ עִם רָשָׁע לִהְיֹת
עֵד חָמָס׃ לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים
לְרָעֹת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רִב לִנְטֹת
אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת׃ וְדָל לֹא תֶהְדַּר
בְּרִיבוֹ׃ כִּי תִפְגַּע שׁוֹר
אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תְּשִׁיבֶנּוּ
לוֹ׃ כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר

יתן ג וסימנהון ‖ שבעת שקר ‖ בעליו ‖ בכסותו בתו ‖ חנון אני חסר ‖ בעמך ‖ בכורי בניך ‖ כן במג ‖ כג את בנתי ‖

מכשפה לא תחיה כל נשמה החכמה תחיה בעליה ‖ ודל ב לא תהדר מריבו יפרד ‖
זבח ג וסימנהון ‖ יחרם ג צ ע מל וסימנהון ‖
ויפגאהו איש והנה תעה בשדה כי תפגע שור איבך או חמרו תעה ארם תועה מדרך השכל בתרא מל ‖ תעה ג א מל וסימנהון ‖

שְׁנַאֲךָ רַבִּיץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ
מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעְזֹב עִמּוֹ׃
לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ
בְּרִיבוֹ׃ מִדָּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי
וְצַדִּיק אַל תַּהֲרֹג כִּי לֹא אַצְדִּיק
רָשָׁע׃ וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד
יְעַוֵּר פִּקְחִים וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים׃
וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת
נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת
אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ׃
וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וְנָטַשְׁתָּהּ
וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל
חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ
לְזֵיתֶךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה
מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת
לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ
בֶּן אֲמָתְךָ וְהַגֵּר׃ וּבְכֹל אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תַזְכִּירוּ לֹא
יִשָּׁמַע עַל פִּיךָ׃ שָׁלוֹשׁ רְגָלִים תָּחֹג
לִי בַּשָּׁנָה׃ אֶת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר
צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי
בּוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי
רֵיקָם׃ וְחַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ

אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִף
בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת מַעֲשֶׂיךָ
מִן הַשָּׂדֶה׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶל פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוָה׃
לֹא תִזְבַּח עַל חָמֵץ דַּם זִבְחִי וְלֹא
יָלִין חֵלֶב חַגִּי עַד בֹּקֶר׃ רֵאשִׁית
בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃

הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ
לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי׃ הִשָּׁמֶר
מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ אַל תַּמֵּר בּוֹ
כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃
כִּי אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ
וְעָשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאָיַבְתִּי
אֶת אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת צֹרְרֶיךָ׃ כִּי
יֵלֵךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהֵבִיאֲךָ אֶל
הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי
הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו׃ לֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם
וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס
תְּהָרְסֵם וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם׃
וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ
אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וְהַסַרְתִּי
מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ׃

ב האכילהו לחם
ב חס׳
ג
ד בקרו׳
ט מל
בתו׳ וכל נכו׳ וכתו׳ דכו׳ בג״ד
ג רא פסו׳
ט חס אבלה אש
ט ומל
ט וכתו׳
ט בן
ט ויִנָּפֵשׁ ישם
ב עלין מצב
ו סימן מתפכוס
ו
ג מטעו בהון סופרים בקרו׳
ו רפו׳
ג
ב בלית חס׳
ט
ג רא פסו׳
ג בסמ׳
ג
ט
ט
ט
ט בתו׳
ג את לחמך פרי בטנך וברך עלך
ט
ט ומל
ט וכתו׳
ט בן
ב חס׳
ג
ט
ט
ט
ט בתו׳
ג

לְמוֹעֵד
כי למועד קץ כי למועד מועדים וחצי׳
סימן
ו רפו׳ וסימנהון
ג
ג דסבו׳ ולא וקרו׳ לא וסימ׳ לא תשימון עליו נשך׳ לא תשימ׳ עליך׳ לא תכיר פנים ולא תקח׳
וסימנהון
את חג המעות תשמר׳ וחבריה׳ ואתה לא באת למועד הימים׳ ויצא יהונתן השדה למועד דוד׳
וברך את לחמך ואת מימיך׳ ואם מימיך׳ ואם מימיך נשתה אנו ומקנינו׳ מחטב עציך עד שאב מימיך׳

ריבו ו וסימנהון ודל לא תהדר בריבו׳ לא תטה משפט אביונך בריבו׳ צדיק הראשון בריבו׳ לעזת ארם בריבו׳ ע לארא׳
ושש ג רא פסו׳ וסימנהון ושש שנים תזרע את ארצך׳ ושש מעלות לכסא׳ ושש מאות איש חנורים׳ ב פקחים

אמלא ורבה
ג וסימנהון את מספר ימיך אמלא׳ ואוצריותיהם אמלא׳ ופי אמלא תוכחות׳ וי ואמלא אתו רוח אלהים׳ ~
ד וסימנהון ורבה עליך חית השדה׳ ורבה העזובה בקרב הארץ׳ ורבה משטמה׳ ורבה היא על הארם׳ ~ ~

לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך
אמלא׳ את אימתי אשלח לפניך
והמתי את כל העם אשר תבא
בהם ונתתי את כל איביך אליך
ערף׳ ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי את הכנעני ואת
החתי מלפניך׳ לא אגרשנו ז
מפניך בשנה אחת פן תהיה
הארץ שממה ורבה עליך חית
השדה׳ מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפרה ונחלת
את הארץ׳ ושתי את גבולך מים
סוף ועד ים פלשתים וממדבר
עד הנהר כי אתן בידכם את
ישבי הארץ וגרשתמו מפניך׳
לא תכרת להם ולאלהיהם ברית׳
לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך
לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה
לך למוקש׳
כד ואל משה אמר עלה אל יהוה
אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל׳ והשתחויתם
מרחק׳ ונגש משה לבדו אל
יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו
עמו׳ ויבא משה ויספר לעם את

כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול אחד ויאמרו
כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה׳
ויכתב משה את כל דברי יהוה
וישכם בבקר ויבן מזבח תחת
ההר ושתים עשרה מצבה לשנים
עשר שבטי ישראל׳ וישלח
את נערי בני ישראל ויעלו עלת
ויזבחו זבחים שלמים ליהוה
פרים׳ ויקח משה חצי הדם
וישם באגנת וחצי הדם זרק
על המזבח׳ ויקח ספר הברית
ויקרא באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׳
ויקח משה את הדם ויזרק על
העם ויאמר הנה דם הברית
אשר כרת יהוה עמכם על כל
הדברים האלה׳ ויעל משה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל׳ ויראו את אלהי
ישראל ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם השמים
לטהר׳ ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו ויחזו את האלהים
ויאכלו וישתו׳
ויאמר יהוה אל משה

ועד ים ד וסימנהון ושתי את גבלך מים סוף׳ והערבה והירדן וגבל׳ וכל הערבה עבר הירדן מורחה׳ והערבה עד׳ ~
ונגש ג וסימנהון ונגש משה לבדו אל יהוה׳ ונגש הכהן ודבר אל העם׳ ונגש חורש בקוצר׳ ודוך ענבים במשך הורע׳ ~
ונשמע ג בי וי וסימנהון כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׳ ונשמע קולו ובאו אל הקדש׳ ונשמע פתגם המלך׳ קרמי קמץ ~

ויקחו ... ויעשה ...

ויקחו כ"ף וסימנהון ... ומראה כבוד י"ו ומראה הנגף ומראה האופנים ומראה הילדים ומראה אש ומראה הערב

ויקחו ו' רפי' וסימנהון ויקחו לי תרומה ויקחו להם איש שה שמן זית זך וחב' פרה אדמה תמימה ויקחו גא חמשה מן הסוסים

ויעשה ג' גרי"ש פסו' וסימנהון ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים

ויעש ומראה

ויעל אלי ההרה והיה שם ואתנה
לך את לחת האבן והתורה והמצוה
אשר כתבתי להורתם ויקם משה
ויהושע משרתו ויעל משה אל
הר האלהים ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם
והנה אהרן וחור עמכם מי בעל
דברים יגש אלהם ויעל משה
אל ההר ויכס הענן את ההר׃
וישכן כבוד יהוה על הר סיני
ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
אל משה ביום השביעי מתוך
הענן ומראה כבוד יהוה כאש
אכלת בראש ההר לעיני בני
ישראל ויבא משה בתוך הענן
ויעל אל ההר ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה׃

ויכסהו כ"ף וסימנהון ... וישכן כבוד י"ו על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים וישכן הענן במדבר פארן וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב וישכן בירושלם עד לעולם וישכון עריים נבחדות בתרא"ל ואל הזקנים ירבנו פוזי

ויקר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל ויקחו לי
תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
לבו תקחו את תרומתי ואת
זאת התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים ועורת
אילם מאדמים ועורת תחשים

ויקחו כ"ף וסימנהון ... ויקחו לי תרומה ויקחו להם איש שה שמן זית זך וחב' פרה אדמה תמימה ויקחו גא חמשה מן הסוסים

ועצי שטים שמן למאר בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים
אבני שהם ואבני מלאים לאפד
ולחשן ועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם ככל אשר אני מראה
אותך את תבנית המשכן ואת
תבנית כל כליו וכן תעשו׃
ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי קמתו וצפית
אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו
ועשית עליו זר זהב סביב ויצקת
לו ארבע טבעת זהב ונתתה על
ארבע פעמתיו ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי טבעת על
צלעו השנית ועשית בדי עצי
שטים וצפית אתם זהב והבאת
את הבדים בטבעת על צלעת
הארן לשאת את הארן בהם׃
בטבעת הארן יהיו הבדים לא
יסרו ממנו ונתת אל הארן את
העדת אשר אתן אליך ועשית
כפרת זהב טהור אמתים וחצי
ארכה ואמה וחצי רחבה ועשית
שנים כרבים זהב מקשה תעשה
אתם משני קצות הכפרת ועשה

ועצי כ"ף וסימנהון ... ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים

צווי את כל אשר
ונועדתי

ג וסימנהון
ב א מל ו ח ס וסימנהון

ונועדתי לך שם ודברתי אתך. והיה המקום אשר יבחר יי אלהיכם בו נביא אקם להם מקרב.
ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי בית חס.

כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב
אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת ז
תַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו:
וְהְיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה
סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת
יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים: וְנָתַתָּ אֶת הַכַּפֹּרֶת
עַל הָאָרֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל הָאָרֹן
תִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אָתֵּן אֵלֶיךָ:
וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ
מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים
אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדֻת אֵת כָּל
אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם
אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וְחֵצִי
קֹמָתוֹ: וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר ז
וְעָשִׂיתָ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב: וְעָשִׂיתָ
לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֵר
זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב: וְעָשִׂיתָ לוֹ
אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת
הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר
לְאַרְבַּע רַגְלָיו: לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת
תִּהְיֶיןָ הַטַּבָּעֹת לְבָתִּים לְבַדִּים
לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן: וְעָשִׂיתָ אֶת
הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם

וְהֻבְּנִשׁאבֶם אֶת הַשֻּׁלְחָן: וְעָשִׂיתָ
קְעָרֹתָיו וְכַפֹּתָיו וּקְשׂוֹתָיו וּמְנַקִּיֹתָיו
אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה
אֹתָם: וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים
לְפָנַי תָּמִיד:

וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה
תֵּיעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ
גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה
יִהְיוּ: וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ
שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד
וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי:
שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה
הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח וּשְׁלֹשָׁה
גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד
כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשִׁשַּׁת הַקָּנִים
הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה: וּבַמְּנוֹרָה
אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ: וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים
מִן הַמְּנוֹרָה: כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם
מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת
זָהָב טָהוֹר: וְעָשִׂיתָ אֶת נֵרֹתֶיהָ
שִׁבְעָה וְהֶעֱלָה אֶת נֵרֹתֶיהָ וְהֵאִיר
עַל עֵבֶר פָּנֶיהָ: וּמַלְקְחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ

ונשא יב וסימנהון ונשא בם את השלחן את הבדים ונשא מגבעת וחבריה יושב על כסא רם ונשא ונשא כל אשר בביתך.
וחבריה חנה ישכיל עברי על הר גבה ונשא שוכן עד רפאני את בכל ולא נרפתה ונשא אתכם בענות ואחריתכם ברות.
המנורה ג מל בתו וסימנהון מקשה תיעשה המנורה יאירו שבעת הנרות אל מול פני המנורה העלה נרתיה.

וראה ג רא פסו וסימנהון
ותלעת ב חס בתו בלית וסימנהון

וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר׃ ס
ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת

כה

ואת המשכן תעשה עשר
יריעת שש משזר ותכלת וא
וארגמן ותלעת שני כרבים מע
מעשה חשב תעשה אתם׃ ארך
היריעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה אחת לכל
היריעת חמש היריעת תהין
חברת אשה אל אחתה וחמש
יריעת חברת אשה אל אחתה׃
מעשית ללאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה בחברת
וכן תעשה בשפת היריע
הקיצונה במחברת השנית׃
חמשים ללאת תעשה ביריעה
האחת וחמשים ללאת תעשה
בקצה היריעה אשר במחברת
השנית מקבילת הללאת אשה
אל אחתה׃ ועשית חמשים קרס
וחברת את היריעת אשה
אל אחתה בקרסים וה
והיה המשכן אחד׃ ועשית יריעת

עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת תעשה אתם׃
ארך היריעה האחת שלשים
באמה ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת׃ וחברת
את חמש היריעת לבד ואת ששה
היריעת לבד וכפלת את היריעה
הששית אל מול פני האהל׃
ועשית חמשים ללאת על שפת
היריעה האחת הקיצנה בחברת
וחמשים ללאת על שפת היריעה
החברת השנית׃ ועשית קרסי
נחשת חמשים והבאת את
הקרסים בללאת וחברת את
האהל והיה אחד׃ וסרח העדף
ביריעת האהל חצי היריעה
העדפת תסרח על אחרי
המשכן׃ והאמה מזה והאמה
מזה בעדף בארך יריעת האהל
יהיה סרוח על צדי המשכן
מזה ומזה לכסתו׃ ועשית
מכסה לאהל ערת אילם
מאדמים ומכסה ערת תחשים
מלמעלה׃
ועשית את הקרשים למשכן

ב פסוא
קס

ג
רא
פסו

כה

ג
חס
בלית
קרס
ארך
תט
ארך
יס
ין
הנה

כה
חס
בכא
תענ
דיחזקי

ג
וכל
בכב
את

ה

כה
חס
בכב
אל

ג
ומל

ב
חס
בלית
ב

ב
קס

ג
יצויתי
את
ברכתי
ב
וחס

ה

כה
חס
בכא
תענ
דיחזקי

תאחת ג קס וסימנהון חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחבריה ויעש את העזים וכל אחנ וסו פסו דכותי
כבב את וסימנהון ויעש עשרה כיורות נחשת ובני ישראל למספרם ס לאהל ה וסימנהון ועשירת
יריעת עזים לאהל על המשכן וחבריה וכוס הקים את המשכן כסה הענן את המשכן ויעל שלמה ויקרא המלך להודיך סרוח ל ומל

ויחזר ג
והקמת ב וחס ומימנהון והקמית את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר׃ והקמת לך אבנים גדולות וישרת אותם בשיד׃

עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב יַעֲשֶׂה
אֹתָם כְּרֻבִים: וְנָתַתָּה אֹתָם עַל
אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים
זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב עַל אַרְבָּעָה אַדְנֵי
כָסֶף: וְנָתַתָּה אֶת הַפָּרֹכֶת תַּחַת
הַקְּרָסִים וְהֵבֵאתָ שָׁמָּה מִבֵּית
לַפָּרֹכֶת אֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת וְהִבְדִּילָה
הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ
הַקָּדָשִׁים: וְנָתַתָּ אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל
אֲרוֹן הָעֵדֻת בְּקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים:

עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וְחֵצִי כל
הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: חס
שְׁתֵּי יְדוֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת כל
אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ כֵּן חס
תַּעֲשֶׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן: נמא
וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן חס
עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה:
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף תַּעֲשֶׂה ב
תַּחַת עֶשְׂרִים הַקֶּרֶשׁ שְׁנֵי וחס
אַדְנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
לִשְׁתֵּי יְרֵכֹתָיו וּשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת בחלם
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְרֵכֹתָיו: ארעם
וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית לִפְאַת בחלם
צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ וְאַרְבָּעִים קדמ
אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת קרש
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אַדְנִים תנ
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: וּלְיַרְכְּתֵי קרשים
הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה ג
קְרָשִׁים: וּשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה
לִמְקַצַּעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירֵכָתָיִם: ב
וְהָיוּ תֹאֲמִם מִלְמַטָּה וְיַחְדָּו וחס
יִהְיוּ תַמִּים עַל רֹאשׁוֹ אֶל הַטַּבַּעַת יא
הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי רפ
הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ: וְהָיוּ שְׁמֹנָה
קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה

ויחזר ג
והקמת ב וחס ומימנהון והקמית את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר׃ והקמת לך אבנים גדולות וישרת אותם בשיד׃

ויהיו יא רפ ומימנהון ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים׃ ויהיו תאמם מלמטה׃ קדמ׃ ויהיו לאות לבני ישראל׃ ויהיו על
מדין לתת נקמת יי׃ ויהיו דברי אלה אשר התחנן נתי׃ ויהיו מכשלים לפניך בערי אפך עשה בהם׃ ויהיו כל האבנים אשר שבו פניהם׃ ויהיו נודדים
בגוים׃ הבאת יום קראת ויהיו כמני׃ ויהיו חיים לנפשך׃ ויהיו נא שריך כאשבלות הנפך׃ ׳ מברח ג׳ חס בליש׳ וסימ׳ מברח מן הקצה׳ על לויתן נחש

מסך ג קמ וסיכוניהן ועשית מסך לפתח האהל ולשער החצר מסך עשרים ויעש מסך לפתח האהל וז לַמָּסָךְ וז
עפיה נחשת ד וסיכוניהן ועשית קרנותיו על ארבע פנותיו ועשית כדים לעני שטים וחבריהם דויקהל ס׳ סירותיו

וְשַׂמְתָּ אֶת הַשֻּׁלְחָן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת
וְאֶת הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל יֶרֶךְ
הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן תִּתֵּן עַל
יֶרֶךְ צָפוֹן׃ וְעָשִׂיתָ מָסָךְ לְפֶתַח
הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ ז
וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי
שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב
וְיָצַקְתָּ לָהֶם חֲמִשָּׁה אַדְנֵי נְחֹשֶׁת׃
וְעָשִׂיתָ אֶת הַמִּזְבֵּחַ
עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרֹךְ
וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רֹחַב רָבוּעַ יִהְיֶה
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ ז
וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו
מִמֶּנּוּ תִּהְיֶינָה קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ
נְחֹשֶׁת׃ וְעָשִׂיתָ סִּירֹתָיו לְדַשְּׁנוֹ
וְיָעָיו וּמִזְרְקֹתָיו וּמִזְלְגֹתָיו וּמַחְתֹּתָיו
לְכָל כֵּלָיו תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת׃ וְעָשִׂיתָ
לוֹ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת
וְעָשִׂיתָ עַל הָרֶשֶׁת אַרְבַּע טַבְּעֹת
נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו׃ וְנָתַתָּה
אֹתָהּ תַּחַת כַּרְכֹּב הַמִּזְבֵּחַ מִלְמָטָּה
וְהָיְתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצִי הַמִּזְבֵּחַ׃
וְעָשִׂיתָ בַדִּים לַמִּזְבֵּחַ בַּדֵּי עֲצֵי
שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ וְהוּבָא
אֶת בַּדָּיו בַּטַּבָּעֹת וְהָיוּ הַבַּדִּים עַל

שְׁתֵּי צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ בִּשְׂאֵת אֹתוֹ׃
נָבוֹב לֻחֹת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר
הָרְאָה אֹתְךָ בָּהָר כֵּן יַעֲשׂוּ׃
וְעָשִׂיתָ אֶת חֲצַר ח
הַמִּשְׁכָּן לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה קְלָעִים
לֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָאַמָּה
אֹרֶךְ לַפֵּאָה הָאֶחָת׃ וְעַמֻּדֵיהֶם
עֶשְׂרִים וַאֲדָנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת
וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃
וְכֵן לִפְאַת צָפוֹן בָּאֹרֶךְ קְלָעִים
מֵאָה אֹרֶךְ וְעַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וַאֲדָנֵיהֶם
עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃
וְרֹחַב הֶחָצֵר לִפְאַת יָם קְלָעִים
חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה
וַאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרָה׃ וְרֹחַב הֶחָצֵר
לִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים
אַמָּה׃ וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה קְלָעִים
לַכָּתֵף עַמֻּדֵיהֶם שָׁלֹשָׁה וַאֲדָנֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית חֲמֵשׁ
עֶשְׂרֵה קְלָעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וַאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וּלְשַׁעַר
הֶחָצֵר מָסָךְ עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה רֹקֵם עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה
וַאֲדָנֵיהֶם אַרְבָּעָה׃ כָּל עַמּוּדֵי
הֶחָצֵר סָבִיב מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף

נבוב ב וסיכוניהן נבוב לחת תעשה אתו׳ ס׳ וב נָבוב וסימ׳ ועביו ארבע אצבעות נבוב ואיש נבוב ולבו׳
עמודיהם כל חס נסור בול וסיכוניהן עמודיהם עשרים ד׳ פסו׳ ולפאת צפון ס׳ קלעים חמש עשרה אמה כלהו בפרש ויקהל׳
רבוע ו בתו׳ וסיכוניהן ועשית את המזבח רבוע יהיה כפול רבוע יהיה דמובח הקטרת וחב׳ דויקהל׳ ויעש את מזבח העלה יהיה כפול׳

הקרב ד וסימנהון ואתה הקרב אליך ואתתורת המנחה הקרב את מטה לוי וגם את אחיך מטה לוי וזו והקרב לפני יי׳
החתם נחס וסימנהון מעשה חרש אבן פתוח חתם יעשית ציץ זהב טהור והאבנם על שמת בני ישראל הנה׳

וְזֵיהֵם כֶּסֶף וְאַרְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת אֶרֶךְ
הֶחָצֵר מֵאָה בָּאַמָּה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים
בַּחֲמִשִּׁים וְקֹמָה חָמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ
מָשְׁזָר וְאַרְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת לְכָל כְּלֵי
הַמִּשְׁכָּן בְּכָל עֲבֹדָתוֹ וְכָל יִתְדֹתָיו
וְכָל יִתְדֹת הֶחָצֵר נְחֹשֶׁת׃ ס

ט רפ״ו פסו׳

ב בטע״ן

ב רפ״ו

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד׃
באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו
מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃

ב רפ״ו בית ישראל ביחזקאל

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו
מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר
בני אהרן׃ ועשית בגדי קדש
לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃
ואתה תדבר אל כל חכמי לב
אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו
את בגדי אהרן לקדשו לכהנו
לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו
חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ
מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש
לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי׃

ד כח וזו והקרב

ג ובעי׳

והם יקחו את הזהב ואת התכלת
ואת הארגמן ואת תולעת השני
ואת השש׃
ועשו את האפד זהב תכלת
וארגמן תולעת שני ושש משזר
מעשה חשב׃ שתי כתפת חברת
יהיה לו אל שני קצותיו וחבר׃
וחשב אפדתו אשר עליו וכמעשהו
ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר׃ ולקחת
את שתי אבני שהם ופתחת
עליהם שמות בני ישראל׃ ששה
משמתם על האבן האחת ואת
שמות הששה הנותרים על
האבן השנית כתולדתם׃ מעשה
חרש אבן פתוחי חתם תפתח
את שתי האבנם על שמת בני
ישראל׃ מסבת משבצת זהב
תעשה אתם׃ ושמת את שתי
האבנם על כתפת האפד אבני
זכרן לבני ישראל ונשא אהרן
את שמותם לפני יהוה על שתי
כתפיו לזכרן׃
ועשית משבצת זהב׃ ושתי
שרשרת זהב טהור מגבלת
תעשה אתם מעשה עבת ונתתה

ג חס׳ ג חס׳ ג מל׳ ג חס׳ ג מל׳ כל חס׳ כל בסו׳ כל חס׳ במב׳ מל׳

והם ט רפ״ו פסו׳ וסימנהון והם לא ידעו כי שמע יוסף והם יקחו את הזהב והם יצמך ונחלתך והם עבדיך ועמך והם
ואבותינו הזידו והם וכעיהם והם במלכותם ובטובך הרב והם לרמס יארבו והם מביאים איש מנחתו דברי הימים ב׳ וחבר
חרש ג וסימנהון מעשה חרש אבן חרש ברזל מיצר ופיעל בפתח חרש עצים נטה קו׳ כתולדתם

לשנ עשר ו דסב׳ לשנס עשר וסימנהון והאבנים תהיין על שמות בני ישראל ויביאו אתקרבנם לפני י׳ ועתה קחו לכם
דיהוש׳ נהגבול אשר תתנחלו את הארץ עומר על שנ עשר בקר דמלכים ויהי בשתי עשרה שנה דיחזקאל ס חשן משפט

את שרשרת העבתת על המ
המשבצת ועשית
חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר
תעשה אתו רבוע יהיה כפול
זרת ארכו וזרת רחבו ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה טורים אבן
טור אדם פטדה וברקת הטור
האחד והטור השני נפך ספיר
ויהלם והטור השלישי לשם
שבו ואחלמה והטור הרביעי
תרשיש ושהם וישפה משבצים
זהב יהיו במלואתם והאבנים
תהיין על שמת בני ישראל שתים
עשרה על שמתם פתוחי חותם
איש על שמותם תהיין לשנ עשר
שבט ועשית על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת זהב טהור
ועשית על החשן שתי טבעות
זהב ונתת את שתי הטבעות על
שני קצות החשן ונתתה את
שתי עבתת הזהב על שתי
הטבעת אל קצות החשן ואת
שתי קצות שתי העבתת תתן
על שתי המשבצות ונתתה

על כתפות האפד אל מול פניו
ועשית שתי טבעת זהב ושמת
אתם על שני קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר האפד ביתה
ועשית שתי טבעת זהב ונתתה
אתם על שתי כתפות האפד
מלמטה ממול פניו לעמת מ
מחברתו ממעל לחשב האפד
וירכסו את החשן מטבעתו אל
טבעת האפד בפתיל תכלת
להיות על חשב האפוד ולא יזח
החשן מעל האפוד ונשא אהרן
את שמות בני ישראל בחשן
המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרן לפני יהוה תמיד ונתת אל
חשן המשפט את האורים ואת
התמים והיו על לב אהרן בבאו
לפני יהוה ונשא אהרן את משפט
בני ישראל על לבו לפני יהוה
תמיד
ועשית את
מעיל האפוד כליל תכלת והיה
פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו
סביב מעשה ארג כפי תחרא
יהיה לו לא יקרע ועשית על
שוליו רמני תכלת וארגמן
ותולעת שני על שוליו סביב

מיצח ב קס וסימנהון והיה על מצח אהרן כי כל בית ישראל חוקי מיצח וקשי לב וא ומיצח אשה זונה היה לך ס
וזה הדבר ל וסימנהון וזה הדבר אשר תעשה להם וזה הדבר אשר מל יהושע זה הדבר אשר נעשה וזה הדבר אשר הרים

ופעמנים זהב בתוכם סביב׃ רמון פעמן זהב רמון פעמן זהב על
שולי המעיל סביב והיה על
אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו
אל הקדש לפני יהוה ובצאתו
ולא ימות׃ ועשית
ציץ זהב טהור ופתחת עליו
פתוחי חתם קדש ליהוה ושמת
אתו על פתיל תכלת והיה על
המצנפת אל מול פני המצנפת
יהיה והיה על מצח אהרן ונשא
אהרן את עון הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל לכל מתנת
קדשיהם והיה על מצחו תמיד
לרצון להם לפני יהוה ושבצת
התן שש ועשית מצנפת
שש ואבנט תעשה מעשה
רקם ולבני אהרן תעשה כתנת
ועשית להם אבנטים ומגבעות
תעשה להם לכבוד ולתפארת׃
והלבשת אתם את אהרן אחיך
ואת בניו אתו ומשחת אתם ומ
ומלאת את ידם וקדשת את אתם
וכהנו לי ועשה להם מכנסי בד
לכסות בשר ערוה ממתנים ועד
ירכים יהיו׃ והיו על אהרן ועל

בניו בבאם אל אהל מועד או
בנשתם אל המזבח לשרת
בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת
עולם לו ולזרעו אחריו׃
כט וזה הדבר אשר תעשה
להם לקדש אתם לכהן לי קח
פר אחד בן בקר ואילם שנים
תמימם׃ ולחם מצות וחלת מצת
בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן סלת חטים תעשה
אתם׃ ונתת אותם על סל אחד
והקרבת אתם בסל ואת הפר
ואת שני האילם׃ ואת אהרן ואת
בניו תקריב אל פתח אהל מועד
ורחצת אתם במים׃ ולקחת את
הבגדים והלבשת את אהרן את
הכתנת ואת מעיל האפד ואת
האפד ואת החשן ואפדת לו
בחשבה אפד׃ ושמת המצנפת
על ראשו ונתת את נזר הקדש
על המצנפת׃ ולקחת את שמן
המשחה ויצקת על ראשו ו
ומשחת אתו ואת בניו תקריב
והלבשתם כתנת׃ וחגרת אתם
אבנט אהרן ובניו וחבשת להם
מגבעת והיתה להם לכהנה

תשרף באש ג וסימנהן ואת בשר הפר ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו תשרף באש ואת בנך מוציאים אל הכשרים׃
חטאת הוא ד וסימנהן ואת בשר הפר ואת עורו והוציא את הפר ושרף ידיו על ראש השעיר והזה מדם החטאת על קיר׃

לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִלֵּאתָ יַד אַהֲרֹן וְיַד
בָּנָיו׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַפָּר לִפְנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד וְסָמַךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם
עַל רֹאשׁ הַפָּר׃ וְשָׁחַטְתָּ אֶת הַפָּר
לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְלָקַחְתָּ
מִדַּם הַפָּר וְנָתַתָּה עַל
קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעֶךָ וְאֶת כָּל
הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
וְלָקַחְתָּ אֶת כָּל הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה
אֶת הַקֶּרֶב וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד
וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה׃
וְאֶת בְּשַׂר הַפָּר וְאֶת עֹרוֹ וְאֶת
פִּרְשׁוֹ תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
חַטָּאת הוּא׃ וְאֶת הָאַיִל הָאֶחָד
תִּקַּח וְסָמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם
עַל רֹאשׁ הָאָיִל׃ וְשָׁחַטְתָּ אֶת
הָאַיִל וְלָקַחְתָּ אֶת דָּמוֹ וְזָרַקְתָּ
עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת הָאַיִל
תְּנַתַּח לִנְתָחָיו וְרָחַצְתָּ קִרְבּוֹ וּכְרָעָיו
וְנָתַתָּ עַל נְתָחָיו וְעַל רֹאשׁוֹ׃
וְהִקְטַרְתָּ אֶת כָּל הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה
עֹלָה הוּא לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה
לַיהוָה הוּא׃ וְלָקַחְתָּ אֶת הָאַיִל
הַשֵּׁנִי וְסָמַךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת
יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאָיִל׃ וְשָׁחַטְתָּ

אֶת הָאַיִל וְלָקַחְתָּ מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה
עַל תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן וְעַל תְּנוּךְ אֹזֶן
בָּנָיו הַיְמָנִית וְעַל בֹּהֶן יָדָם הַיְמָנִית
וְעַל בֹּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ
אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְלָקַחְתָּ
מִן הַדָּם אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וּמִשֶּׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְהִזֵּיתָ עַל אַהֲרֹן וְעַל
בְּגָדָיו וְעַל בָּנָיו וְעַל בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ
וְקָדַשׁ הוּא וּבְגָדָיו וּבָנָיו וּבִגְדֵי בָנָיו
אִתּוֹ׃ וְלָקַחְתָּ מִן הָאַיִל הַחֵלֶב
וְהָאַלְיָה וְאֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה
אֶת הַקֶּרֶב וְאֶת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת
שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב אֲשֶׁר
עֲלֵיהֶן וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין כִּי אֵיל
מִלֻּאִים הוּא׃ וְכִכַּר לֶחֶם אַחַת
וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק
אֶחָד מִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה׃ וְשַׂמְתָּ הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן
וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם
וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה עַל הָעֹלָה
לְרֵיחַ נִיחֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אִשֶּׁה
הוּא לַיהוָה׃ וְלָקַחְתָּ אֶת הֶחָזֶה
מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
וְהֵנַפְתָּ אֹתוֹ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
וְהָיָה לְךָ לְמָנָה׃ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת

ואת האיל ת וסימנהן ואת האיל האחד תקח ואת האיל תנתח ואת האיל ושחט את השור ואת האיל ואת האיל יעשה זבח׃
ניחוח ג מל בתו וסימנהן והקטרת את כל האיל המזבחה ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה וקרבו וכריעין ירחץ במים והקטיר׃
וכגדיו ד וסימנהן וקדש הוא ובגדיו ובגדיו לא יפרם ובגדיו קרועים ואדמה על ראשו ובגדיו לא תשרפנה׃

קדש ג׳ חס׳ ומימנהן ובשלת את בשרו במקם קדש׳ ביחצר אהל מועד׳ יאכלנה הכהן המחטא אתה׳ ואשר יזה מדמה׳
אשה זנה וחללה׳ וקדשתו כי את לחם׳ קדמ׳ דפס׳ והיתה לאהרן ולבניו׳ כל ימי נזרו׳ כל ימי נדר נזרו׳ ולתתך עליון לשכות הצפון׳ ויאמר נחמיה׳ והלוים מחשים׳

חוה התנופה ואת שוק התרומה
אשר הונף ואשר הורם מאיל
המלאים מאשר לאהרן ומאשר
לבניו׳ והיה לאהרן ולבניו לחק
עולם מאת בני ישראל כי תרומה
הוא ותרומה יהיה מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם
ליהוה׳ ובנר׳ הקדש אשר
לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה
בהם ולמלא בם את ידם׳ שבעת
ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו
אשר יבא אל אהל מועד לשרת
בקדש׳ ואת איל המלאים
תקח ובשלת את בשרו במקם
קדש׳ ואכל אהרן ובניו את
בשר האיל ואת הלחם אשר
בסל פתח אהל מועד׳ ואכלו
אתם אשר כפר בהם למלא
את ידם לקדש אתם וזר לא
יאכל כי קדש הם׳ ואם יותר
מבשר המלאים ומן הלחם
עד הבקר ושרפת את הנותר
באש לא יאכל כי קדש הוא׳
ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל
אשר צויתי אתכה שבעת ימים
תמלא ידם׳ ופר חטאת תעשה

ל ב ומל ג לאבינו ל ושש תרומה ל היא ל ל חס ג ל וא וכפר בריתכם ב סו פסו

ליום על הכפרים וחטאת על
המזבח בכפרך עליו ומשחת
אתו לקדשו׳ שבעת ימים תכפר
על המזבח וקדשת אתו והיה
המזבח קדש קדשים כל הנגע
במזבח יקדש׳

וזה אשר תעשה על
המזבח כבשים בני שנה שנים
ליום תמיד׳ את הכבש האחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים׳ ועשרון סלת
בלול בשמן כתית רבעית ההין
ונסך רביעת ההין יין לכבש
האחד׳ ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר
וכנסכה תעשה לה לריח ניחח
אשה ליהוה׳ עלת תמיד לדרתם
פתח אהל מועד לפני יהוה
אשר אועד לכם שמה לדבר
אליך שם׳ ונעדתי שמה לבני
ישראל ונקדש בכבדי׳ וקדשתי
את אהל מועד ואת המזבח
ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן
לי׳ ושכנתי בתוך בני ישראל
והייתי להם לאלהים׳ וידעו כי
אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי

כל קדש חס׳ בפא׳ מל כג זעם רא פסו על כרית קודש ד ב חס ו רפי ד ובעג ד ג חס ד ג ד ב סו א מל פת וא חס ד וכמוג קמ ח דסמ׳

לריח ז׳ ומימנהן והקטרת המזבח על העלה׳ כמנחת הבקר וכנסכה׳ קרבן ראשית תקריבו׳ והקטירם הכהן המזבחה׳ ואת
כל חלבה יסיר׳ ואת הקרב ואת הכריעים׳ ויקח משה את כל על כפיהם׳ והיה אם מיעני העדה׳ אך בכור שור או כבש או עז׳ כשב׳ עלת תמיד העשיה בהר סיני׳
והקרבתם עולה דכבורים׳ ועשיתם עלה דראש השנה׳ מלבד עלת החדש ומנחתה׳ ולחמי אשר נתתי לך לריח שמיך טובים׳

אתם מארץ מצרים לשבת
בתוכם אני יהוה אלהיהם׃

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי
שטים תעשה אתו׃ אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים
קמתו ממנו קרנתיו׃ וצפית אתו
זהב טהור את גגו ואת קירתיו ׀
סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר
זהב סביב׃ ושתי טבעת זהב
תעשה לו מתחת לזרו על שתי
צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה
לבתים לבדים לשאת אתו בהמה׃
ועשית את הבדים עצי שטים
וצפית אתם זהב׃ ונתתה אתו לפני
הפרכת אשר על ארן העדת לפני
הכפרת אשר על העדת אשר
אועד לך שמה׃ והקטיר עליו
אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטירנה׃
ובהעלת אהרן את הנרת בין
הערבים יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתיכם׃ לא תעלו
עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם

חטאת הכפרים אחת בשנה
כפר עליו לדרתיכם קדש קדשים
הוא ליהוה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ כי
תשא את ראש בני ישראל ז ז
לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו
ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם
נגף בפקד אתם׃ זה יתנו כל העבר
על הפקדים מחצית השקל בשקל
הקדש עשרים גרה השקל מחצית
השקל תרומה ליהוה׃ כל העבר
הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן
יהוה׃ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט
ממחצית השקל לתת את תרומת
יהוה לכפר על נפשתיכם׃ ולקחת
את כסף הכפרים מאת בני ישראל
ונתת אתו על עבדת אהל מועד
והיה לבני ישראל לזכרון לפני
יהוה לכפר על נפשתיכם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ז
ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה
ונתת אתו בין אהל מועד
ובין המזבח ונתת שמה מים׃ ו״ז
ורחצו אהרן ובניו ממנו את
ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל

אהל מועד והחצר ואת המכבד ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו׃
ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃
ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם׃
ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃
ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת׃
ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם׃
בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃
ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים׃
וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃
ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי׃
ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן׃
ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃
וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק׃
וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים׃
סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃
ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול׃
ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה׃
למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך׃
זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם׃
וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃
ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים׃
והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת׃
וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה׃
ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע׃
ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר׃
ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד כי דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל׃
ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה׃
ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃
ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃
ואמר אלהם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה׃
וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם׃
ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי׃
ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו מפתח לפתח בשער המחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו׃
ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישׁ׃
ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה׃
ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם׃
וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב׃
ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת׃
ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי׃
ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃
ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן׃
וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה׃
ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי׃
אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך׃
וישמעו העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו׃
ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך׃
ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב׃
ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה׃
והיה כצאת משה האהלה יקמו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה׃
והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה׃
וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו׃
ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל׃
ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני׃
ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה׃
ויאמר פני ילכו והנחתי לך׃
ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה׃
ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני אנכי ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה׃
ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃
ויאמר הראני נא את כבדך׃
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם׃
ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי׃
ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור׃
והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי׃
והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו׃
ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת׃
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר׃
ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא׃
ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃
וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה׃
ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת׃
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים׃
ויחפז משה ויקד ארצה וישתחו׃
ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃
ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃
שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃
השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך׃
כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון׃
כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃
פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃
ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם׃
אלהי מסכה לא תעשה לך׃
את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים׃
כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה׃
ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃
ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחרישׁ ובקצר תשבת׃
וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה׃
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל׃
כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה׃
לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח׃
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל׃
ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים׃
ויהי במרד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה במרדו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃
וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו׃
ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם׃
ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני׃
ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה׃
ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה׃
וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו׃
ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם׃
ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת׃
לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת׃
ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃
קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת׃
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃
ועורת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃
שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃
וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה׃
את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו׃
את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך׃
את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים׃
ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור׃
ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃
את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃
את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר׃
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם׃
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃
ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה׃
ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃
והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃
וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו׃
כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו׃
וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש׃
וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים׃
והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן׃
ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה׃
ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃
לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת

עזל עשות בכל מלאכה ואנכי
הנה נתתי אתו את אהליאב בן
אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם
לב נתתי חכמה ועשו את כל
אשר צויתך את אהל מועד
ואת הארן לעדת ואת הכפרת
אשר עליו ואת כל כלי האהל
ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה
הטהרה ואת כליה ואת מזבח
הקטרת ואת מזבח העלה ואת
כל כליו ואת הכיור ואת כנו ואת
בגדי השרד ואת בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים לקדש ככל אשר צויתך
יעשו׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר
ואתה דבר אל בני ישראל לאמר
אך את שבתתי תשמרו כי אות
הוא ביני וביניכם לדרתיכם ׀
לדעת כי אני יהוה מקדשכם׃
ושמרתם את השבת כי קדש
הוא לכם מחלליה מות יומת
כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה
הנפש ההוא מקרב עמיה׃
ששת ימים יעשה מלאכה

וביום השביעי שבת שבתון קדש
ליהוה כל העשה מלאכה ביום
השבת מות יומת ושמרו בני
ישראל את השבת לעשות את
השבת לדרתם ברית עולם׃ בינ
ובין בני ישראל אות הוא לעלם
כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום הש
וביום השביעי שבת וינפש׃
ויתן אל משה ׀
ככלתו לדבר אתו בהר סיני שנ
לחת העדת לחת אבן כתבים
באצבע אלהים׃ וירא העם כי
בשש משה לרדת מן ההר ׀
ויקהל העם על אהרן ויאמרו אלי
קום עשה לנו אלהים אשר ילכו
לפננו כי זה משה האיש אשר
העלנו מארץ מצרים לא ידענו
מה היה לו׃ ויאמר אלהם אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני
נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו
אלי׃ ויתפרקו כל העם את נזמי
הזהב אשר באזניהם ויביאו אל
אהרן׃ ויקח מידם ויצר אתו
בחרט ויעשהו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישרא

ויחל ה׳ וסימנהון ויחל משה את פני יי ויחל איש האלהים ויחל יהואחז ההמת המיתיהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה ׃
ונחלו ה׳ בליע וסימנהון ונחלו לעלם ואלה הנחלות אשר נחלו בני ישראל אך שקך נחלו אבותינו כיבנות מנשה נחלו פתאים ׃

אשר העליך מארץ מצרים׃ ז
וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא
אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃
וישכימו ממחרת ויעלו עלת
וינשו שלמים וישב העם לאכל
ושתו ויקמו לצחק׃
וידבר יהוה אל משה לך רד כי
שחת עמך אשר העלית מארץ
מצרים סרו מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם עגל מסכה
וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו
אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים ויאמר
יהוה אל משה ראיתי את העם
הזה והנה עם קשה ערף הוא׃
ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם
ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול׃
ויחל משה את פני יהוה אלהיו
ויאמר למה יהוה יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בכח גדול וביד חזקה׃
למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרגם אתם
בהרים ולכלתם מעל פני הא
האדמה שוב מחרון אפך והנחם
על הרעה לעמך׃ זכר לאברהם

ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אלהם
ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי
אתן לזרעכם ונחלו לעלם׃ ח
וינחם יהוה על הרעה אשר
דבר לעשות לעמו׃
ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת
העדת בידו לחת כתבים משני
עבריהם מזה ומזה הם כתבים׃
והלחת מעשה אלהים המה
והמכתב מכתב אלהים הוא
חרות על הלחת וישמע יהושע
את קול העם ברעה ויאמר אל
משה קול מלחמה במחנה׃
ויאמר אין קול ענות גבורה
ואין קול ענות חלושה קול
ענות אנכי שמע ויהי כאשר
קרב אל המחנה וירא את עגל
העגל ומחלת ויחר אף משה
וישלך מידו את הלחת וישבר
אתם תחת ההר׃ ויקח את העגל
אשר עשו וישרף באש ויטחן
עד אשר דק ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל׃ ויאמר
משה אל אהרן מה עשה לך

ויאספו ג׳ וסימנהון ויאספו אליו כל בני לוי חמשת מלכי האמרי כל בעלי שכם בני עפין שוכה אשר ליהודה
מגדל שכם ויאספו יחד ויאספו פלשתים היום כאיש אחד וחבריה ויאספו עם רב המשוררים ס׳ התחרקו ל לשביעה

העם הזה כי החטיא עליו חטאה
גדלה ויאמר אהרן אל יחר אף
ארני אתה ידעת את העם כי
ברע הוא ויאמרו לי עשה לנו
אלהים אשר ילכו לפנינו כי
זה משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה
היה לו ואמר להם למי זהב
התפרקו ויתנו לי ואשל בידו
ואשלכהו ויצא העגל הזה וירא
משה את העם כי פרוע הוא כי
פרעה אהרן לשמצה בקמיהם
ויעמד משה בשער המחנה
ואמר מי ליהוה אלי ויאספו
אליו כל בני לוי ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי ישראל
שימו איש חרבו על ירכו עברו
ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ואיש את
רעהו ואיש את קרבו ויעשו
בני לוי כדבר משה ויפל מן
העם ביום ההוא כשלשת
אלפי איש ויאמר משה מלאו
ידכם היום ליהוה כי איש בבנו
ובאחיו ולתת עליכם היום
ברכה ויהי ממחרת ויאמר

משה אל העם אתם חטאתם
חטאה גדלה ועתה אעלה אל
יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם
וישב משה אל יהוה ויאמר אנא
חטא העם הזה חטאה גדלה
ויעשו להם אלהי זהב ועתה אם
תשא חטאתם ואם אין מחני נא
מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה
אל משה מי אשר חטא לי אמחנו
מספרי ועתה לך נחה את העם
אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי
עליהם חטאתם ויגף יהוה את
העם על אשר עשו את העגל
אשר עשה אהרן

לג ויהי יהוה אל משה
לך עלה מזה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה
ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי
את הכנעני האמרי והחתי והפרזי
החוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב
ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם
קשה ערף אתה פן אכלך בדרך
וישמע העם את הדבר הרע הזה

קרבו ג׳ חס וסימנהון והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו לבני ישראל עם קרבו הללויה ס׳
אנא ה׳ בטע וסימנהון ועתה אל תעצבו אנא חטא העם ואסיר עדיו כל הגוים יאילו האחר ויושם לרניאל בלטשאצר ס׳
הנה ימסכו והנה ד׳ וסימנהון הנה מלאכי ילך לפניך הנה חטאתם לי׳ הנה כסה את עין הארץ הנה עדשו ערשו ברזל הלה הוא ס׳

עדיו ג וסימנהון ולא שתו איש עדיו עליו ויצבי עדיו לגאון שמהו בסת ג ורסן עדיו למלט א בתו ו א בנבו ו א בכתו
הודד ג וסימנהון ועתה הודד עדיך מעליך הודד אותם אל הכתים באף עמים הודד אלהים א בתו ו א בנבו ו א בכתו

ויתאבלו ולא שתו איש עדיו
עליו׃ ויאמר יהוה אל משה
אמר אל בני ישראל אתם עם
קשה ערף רגע אחד אעלה
בקרבך וכליתיך ועתה הורד
עדיך ממעליך ואדעה מה אעשה
לך׃ ויתנצלו בני ישראל את
עדים מהר חורב׃ ומשה יקח
את האהל ונטה לו מחוץ למחנה
הרחק ממחנה וקרא לו אהל
מועד והיה כל מבקש יהוה
יצא אל אהל מועד אשר מחוץ
למחנה׃ והיה כצאת משה אל
האהל יקומו כל העם ונצבו איש
פתח אהלו והביטו אחרי משה
עד באו האהלה׃ והיה כבא
משה האהלה ירד עמוד הענן
ועמד פתח האהל ודבר עם
משה׃ וראה כל העם את עמוד
הענן עמד פתח האהל וקם כל
העם והשתחוו איש פתח אהלו׃
ודבר יהוה אל משה פנים אל
פנים כאשר ידבר איש אל
רעהו ושב אל המחנה ומשרתו
יהושע בן נון נער לא ימיש
מתוך האהל׃

ויאמר משה אל יהוה ראה
אתה אמר אלי העל את העם
הזה ואתה לא הודעתני את
אשר תשלח עמי ואתה אמרת
ידעתיך בשם וגם מצאת חן
בעיני׃ ועתה אם נא מצאתי חן
בעיניך הודיעני נא את דרכך
ואדעך למען אמצא חן בעיניך
וראה כי עמך הגוי הזה׃ ויאמר
פני ילכו והנחתי לך׃ ויאמר
אליו אם אין פניך הלכים אל
תעלנו מזה׃ ובמה יודע אפוא
כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו ונפלינו
אני ועמך מכל העם אשר על
פני האדמה׃
ויאמר יהוה אל משה גם את
הדבר הזה אשר דברת אעשה
כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃
ויאמר הראני נא את כבדך׃
ויאמר אני אעביר כל טובי על
פניך וקראתי בשם יהוה לפניך
וחנתי את אשר אחן ורחמתי
את אשר ארחם׃ ויאמר לא
תוכל לראת את פני כי לא
יראני האדם וחי׃ ויאמר יהוה

והשתחוו ז וסימנהון ויודו כל עבדיך וקם כל העם יתקע בשופר גדול על כפות רגליך והשתחוו עם הארץ רוממו וחב
דרכך ג חס וסימנהון הודיעני נא את דרכך כי אז תצליח את דרכך בדרכך חייני א בתו ו א בנבו ו א בכתובי
אעביר ג ומל וסימנהון אני אעביר כל טובי לו חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ

ופנ ג וסימנהון ופנ לא ידאו ויאמר המלך יסב אל בירתו ופנ לא יראה ואנ הייתי נידם על פנ ופנ אריצה ס
כראשכם ד בתו וסימנהון פסל לך שני לחת אבנים כעת ההוא אמר ע אלי ואעש ארון עצי שטים ס

הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל הַצּוּר׃
וְהָיָה בְּעָבְרִי כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת
הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד עָבְרִי׃
וְהַסִרֹתִי אֶת כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת אֲחֹרָי
וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ׃

לד

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פְּסָל לְךָ
שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים ׀ וְ
וְכָתַבְתִּי עַל הַלֻּחֹת אֶת הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃ וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר
וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ
לִי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר׃ וְאִישׁ לֹא
יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם אִישׁ אַל יֵרָא בְּכָל
הָהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל יִרְעוּ
אֶל מוּל הָהָר הַהוּא׃ וַיִּפְס�ֹל שְׁנֵי
לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם
מֹשֶׁה בַּבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל הַר סִינַי
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ
שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים׃ וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן
וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם
יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא
יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד
לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל
בָּנִים [illegible]

וְעַל רִבֵּעִים׃ וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד
אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ נָא
אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא
וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת
בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת
אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל
הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל הָעָם אֲשֶׁר אַתָּה
בְּקִרְבּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי נוֹרָא
הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ שְׁמָר
לְךָ אֵת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי
גֵרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃
הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ
פֶּן יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי אֶת
מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן וְאֶת מַצֵּבֹתָם
תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת אֲשֵׁרָיו תְּכָרֵתוּן׃ כִּי
לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה
קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃ פֶּן תִּכְרֹת
בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אַחֲרֵי
אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא
לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃ וְלָקַחְתָּ מִבְּנֹתָיו
לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן
וְהִזְנוּ אֶת בָּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃

כפי ט בלוע וסימנהון ושכרתי כפי עליך יד עברי והסרתי את כפי ואשיכה נפשי בכפי ואשים נפשי בכפי׃
ונם אנו אמה כפי אל כפי והזניחוני חמיתי ג כפסו׳ והנה חכיתי כפי אל בעזך על מה אישא בשרי בשני נפשי בכפי תמיד ותורתך׃ ס
והיה ת וסימנהון והיה ברכה עלה אל הדרת והיה שם והיה נכון והיה תמים והיה לי לאב ולכהן׃ ס

אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ׃ אֵת
חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד
חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב
יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃ כָּל פֶּטֶר רֶחֶם
לִי וְכָל מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר
וָשֶׂה׃ וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה
וְאִם לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כָּל בְּכוֹר
בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃
וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי
קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִף תְּקוּפַת
הַשָּׁנָה׃ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי הָאָדֹן
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אוֹרִישׁ
גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת גְּבֻלֶךָ
וְלֹא יַחְמֹד אִישׁ אַרְצְךָ
בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃ לֹא
תִשְׁחַט עַל חָמֵץ דַּם זִבְחִי וְלֹא
יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃ רֵאשִׁית
בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב
אִמּוֹ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתָב לְךָ

אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית
וְאֶת יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי שָׁם עִם יְהוָה
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם
לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל
הַלֻּחֹת אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת
הַדְּבָרִים׃ וַיְהִי בְּרֶדֶתְ מֹשֶׁה מֵהַר
סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה
בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע
כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃ וַיַּרְא
אַהֲרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה
וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּרְאוּ מִגֶּשֶׁת
אֵלָיו׃ וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ
אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל הַנְּשִׂאִים בָּעֵדָה
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃ וְאַחֲרֵי כֵן
נִגְּשׁוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַו אֹתָם אֵת כָּל
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי׃
וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל
פָּנָיו מַסְוֶה׃ וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת הַמַּסְוֶה עַד
צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה׃ וְרָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה
וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְוֶה עַל
פָּנָיו עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ קלט ומ׳ חנגאל

הפטרה ויקהל משה את כל לה

משבתכם ג חס וסימנהון לא תבערו אש בכל משבתיכם ולחם וקלו וכרמל לא תאכלו כל מלאכה לא תעשו דכפרים ס
קחו ה רפ פסו וסימנהון קחו מאתכם תרומה קחו מן העם וחברייה קחו עמכם דברים ושובו אליי קחו מוסרי ואל כסף ס

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם
אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם׃ ששת ימים ז
תעשה מלאכה וביום השביעי
יהיה לכם קדש שבת שבתון
ליהוה כל העשה בו מלאכה
יומת׃ לא תבערו אש בכל
משבתיכם ביום השבת׃

ויאמר משה אל כל עדת בני
ישראל לאמר זה הדבר אשר
צוה יהוה לאמר׃ קחו מאתכם
תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה
את תרומת יהוה זהב וכסף ז
ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים׃ ועורת אילם
מאדמים ועורת תחשים ועצי
שטים׃ ושמן למאור ובשמים
לשמן המשחה ולקטרת
הסמים׃ ואבני שהם ואבני
מלאים לאפד ולחשן׃ וכל חכם
לב בכם יבאו ויעשו את כל
אשר צוה יהוה׃ את המשכן
את אהלו ואת מכסהו את קרסיו
ואת קרשיו את בריחו את עמדיו
ואת אדניו׃ את הארן ואת בדיו

את הכפרת ואת פרכת המסך׃
את השלחן ואת בדיו ואת כל
כליו ואת לחם הפנים׃ ואת
מנרת המאור ואת כליה ואת
נרתיה ואת שמן המאור׃ ואת
מזבח הקטרת ואת בדיו ואת
שמן המשחה ואת קטרת הסמים׃
ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃
את מזבח העלה ואת מכבר
הנחשת אשר לו את בדיו ואת
כל כליו את הכיר ואת כנו׃ את
קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניה ואת מסך שער החצר׃
את יתדת המשכן ואת יתדת
החצר ואת מיתריהם׃ את בגדי
השרד לשרת בקדש את
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן׃ ויצאו כל עדת
בני ישראל מלפני משה׃ ויבאו
כל איש אשר נשאו לבו וכל
אשר נדבה רוחו אתו הביאו את
תרומת יהוה למלאכת אהל
מועד ולכל עבדתו ולבגדי
הקדש׃ ויבאו האנשים על
הנשים כל נדיב לב הביאו חח
ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב

את תרומת יי ה וסימנהון
ויעשו ג רפ וסימנהון
ואת בדיו ה וסימנהון

העשיר לא ידבה קחו מאתכם אשר נדבה רוחו אתו כל מרים תרומת כסף ונתתם מכנו את תרומת׳ ס
תכבד העבדה על האנשים וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו ויעשו בני ישראל את הפסח במועדיו׳ ס
את הארן ואת בדיו את השלחן ואת בדיו את ארון העדת ואת בדיו ואת מזבח הקטרת ואת בדיו׳ ס

וכל איש ס׳ וסימנהון וכל איש אשר הניף וכל איש אשר נמצא ועשה ביצלאל וכל איש שמין וכל איש ישראל קמו המתחבאים בראתם
את האיש כל איש ביצוק ב בפסו׳ לא אהיה ואתו אשב מחנעמה ויעל המלך בית י׳ וחברה ושבועתם על שלחן סוס ורכב׳

וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הִנִּיף תְּנוּפַת זָהָב
לַיהוָה וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא
אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ כָּל־מְרִים
תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת
תְּרוּמַת יְהוָה וְכֹל אֲשֶׁר נִמְצָא
אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל מְלֶאכֶת
הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃ וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת
לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מְטָווֶה אֶת
הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן אֶת
תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ׃ וְכָל
הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה
בְּחָכְמָה טָווּ אֶת הָעִזִּים וְהַנְּשִׂאִם
הֵבִיאוּ אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת
אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃
וְאֶת הַבֹּשֶׂם וְאֶת הַשֶּׁמֶן לְמָאוֹר
וְלִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת
הַסַּמִּים׃ כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
נְדָבָ֨ לִבָּם אֹתָם לְהָבִיא לְכָל
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם
בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה

יְהוּדָה׃ וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל
מְלָאכָה׃ וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת
לַעֲשֹׂת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃
וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלְאֹת וּבַחֲרֶשֶׁת
עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלֶאכֶת
מַחֲשָׁבֶת׃ וְלַהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ
הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ
לְמַטֵּה־דָן׃ מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב
לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ
וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן
בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג
עֹשֵׂי כָל־מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃
וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל
אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת
לַעֲשׂת אֶת כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת
הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל בְּצַלְאֵל וְאֶל
אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בִּלְבָבוֹ כֹּל
אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְקָרְבָה אֶל
הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃ וַיִּקְחוּ
מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה
אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂת אֹתָהּ

לעשת ג׳ חס׳ וסימנהון ויקהל משה ולחשב מחשבת ועשה בצלאל ויקרא משה אל בצלאל ויקחו מלפני משה מרבים העם
להביא כאשר עשה ביום הזה וידבר משה דפסח וייחי אנשים אשר היו כי עזרא הכין לבבו ואשר ישמיעו ובחנכת חומת ירושלם ולפם הנשמע׳
וכל אשה ג׳ וסימנהון וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וכל אשה ידעת איש למשכב זכר וכל אשה ידעת איש ריבש גלעד׳

המה עשים ה | וסימנהון | איש איש ממלאכתו אשר המה עשים כבד המעשים האינך ראה הראה אתה כי ענבים בפיהם ג
ויעבירו ב ופל | וסימנהון | ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה ג לקרבה ל

וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר׃ א
דסמ׳ וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים
אֶת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ ב
אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה׃ ג
עֹשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר ד
מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה
חס לַמְלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת ה
אֹתָהּ׃ וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה ו
לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל יַעֲשׂוּ עוֹד
מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא
הָעָם מֵהָבִיא׃ ז וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה
דַיָּם לְכָל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת ח
אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ ט
וַיַּעֲשׂוּ כָל חַכַם לֵב בָּעֹשֵׂי י
הַמְּלָאכָה אֶת הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר
יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת יא
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ יב
אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנָה וְעֶשְׂרִים
בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה יג
הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת
לְכָל הַיְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת חֲמֵשׁ יד
הַיְרִיעֹת אֶחָת אֶל אַחַת וְחָמֵשׁ
יְרִיעֹת חִבַּר אַחַת אֶל אַחַת׃ וַיַּעַשׂ טו
לְלָאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִקָּצָה בַּמַּחְבֶּרֶת כֵּן עָשָׂה

בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה ב
מל בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים
קמ לְלָאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת ג
וְכל וַחֲמִשִּׁים לְלָאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה
דסמ׳ הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית
בלמ״ב מַקְבִּילֹת הַלְּלָאֹת אַחַת אֶל ד
אַחַת׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב ה
דסמ׳ וַיְחַבֵּר אֶת הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל
והלכו אַחַת בַּקְּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ ו
יושבי
אחת
אל וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל ז
אחת הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
עָשָׂה אֹתָם׃ אָרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת ח
דסמ׳ שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת
רָחְבָּה הַיְרִיעָה הָאַחַת מִדָּה אַחַת
לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר ט
אֶת חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת שֵׁשׁ
הַיְרִיעֹת לְבָד׃ וַיַּעַשׂ לְלָאֹת י
חֲמִשִּׁים עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הַקִּיצֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת וַחֲמִשִּׁים יא
לְלָאֹת עָשָׂה עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הַחִבָּרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ קַרְסֵי יב
נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת הָאֹהֶל
חס לִהְיֹת אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל יג
בלי״ש עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה
עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃

והמלאכה ג וסימנהון | והמלאכה היתה דים לכל המלאכה כי לא לאדם הבירה והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים ב
דים ג וסימנהון | והמלאכה היתה דים לכל המלאכה אם גנבים בלילה השחיתו דים הלא יגנבו דים אם בצרעים באו לך ג
והותר נ וסימנהון | והמלאכה היתה דים לכל המלאכה כיכה אמר יש אכול והותר אכול ושבוע והותר ד לחבר

90

ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים׃
עשר אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד׃
שתי ידת לקרש האחד משלבת
אחת אל אחתכן עשה לכל
קרשי המשכן ויעש את
הקרשים למשכן עשרים
קרשים לפאת נגב תימנה׃
וארבעים אדני כסף עשה תחת
עשרים הקרשים שני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע
המשכן השנית לפאת צפון ז
עשה עשרים קרשים וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת
הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן
ימה עשה ששה קרשים ושני
קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים׃ והיו תאמם מלמטה
ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל
הטבעת האחת כן עשה לשניהם
לשני המקצעות׃ והיו שמנה
קרשים ואדניהם כסף ששה

עשר אדנים שני אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד ויעש בריחי
עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחם לקרשי המשכן
לירכתים ימה׃ ויעש את הבריח
התיכן לברח בתוך הקרשים
מן הקצה אל הקצה׃ ואת
הקרשים צפה זהב ואת טבעתם
עשה זהב בתים לבריחם ויצף
את הבריחם זהב׃ ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן ותלעת
שני ושש משזר מעשה חשב
עשה אתה כרבים׃ ויעש לה
ארבעה עמודי שטים ויצף זהב
ווהם זהב ויצק להם ארבעה
אדני כסף׃ ויעש מסך לפתח
האהל תכלת וארגמן ותלעת
שני ושש משזר מעשה רקם׃
ואת עמודיו חמשה ואת ווהם
ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב
ואדניהם חמשה נחשת׃

ויעש בצלאל את ארון עצי לז
שטים אמתים וחצי ארכו ואמה

ה זוגי מתחלפי בטעמי מן בבב וסימנהון בלשו תרגו אהדן במחתתא כהנא בנגעא תלתן בירייתא משה בבירא רבריבי בחוטרא ופירוש
וקחו איש מחתתו ויקחו איש מחתתו ואם יראנה הכהן ואם יראה הכהן ארך הירייעה האחת ארך הירייעה האחת ולט משה את ידו על הים ויכ
משה את ידו על הים ואמר יי אל יהושע נטה בכידון ואמר יי אל יהושע נ ידת ג חס בליש וסימ וארבע הילת שתי ידת כתר וידת מזה
ומזה ׳

ט דסמי
ט
ט
סימן
ג
ב
חס
ט
מל
חצר
התיכן
כא
כתי
ן
בסא
מל
ד
מל
ב
זכ
המסך
דסמי
ד
מל
ג
ו
ב
א
חס
ג
דחס
ט
חס
ד
זכ
ו
ט
מל
אור
חס
ט
ט
דסמי
ט
ט
חס
ג
בליש
ט
ט
ג
ב
חס
ט
מל
חצר
התיכן
כא
כתי
ן
בסא
מל
ד
מל
ב
זכ
המסך
דסמי
ד
מל
ג
ו
ב
א
חס
ג
דחס
ט
חס
ד
זכ
ו
ט
מל
אור
חס

ויבא יז בתו וסימנהון ויבא אל האדם ויבא קין ויונה פנוח ויבא לך ויעש נח הוא מטעפים וירד יצחק ויקח אלה
לאה בתו וימצא דודאים ויבא יוסף את דבתם ויבא האיש את האנשים ואבריה ויבא יוסף את יעקב ויבא יוסף את הכסף ויבא ידו את הבריס ויחב את הארן

וְחִצְרֹתָיו וְאֶמְתָּה וְחִצְרֹתָיו וְיִקְמָרוֹ׃ ל
וַיַּעַפֵּהוּ וְהַבְּטָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ כתו
וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ
אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע ג
פְּעָמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל צַלְעוֹ
הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל צַלְעוֹ
הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים ב
וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיָּבֵא אֶת הַבַּדִּים נא
בְּטַבָּעֹת עַל צַלְעֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת מעט ו כד כתו בסם
אֶת הָאָרֹן׃ וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב ג
טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה
וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים יב
זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי ד
קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ כְּרוּב־ אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה
מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת הַכְּרֻבִים ה קצותיו יא
מִשְּׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וַיְהִי הַכְּרֻבִים ו מלו
פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים כתו
בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם תרין
אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת הָיוּ ז
פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ יג
וַיַּעַשׂ אֶת הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים פסו
אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה דמיחה
וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר קדמ
וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ יל
מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר תע
וְהָבֵל מִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אל
אַרְבַּע טַבָּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת
הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר ג
לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת חס
הָיוּ הַטַּבָּעֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת ב
אֶת הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים
עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב ח כד
לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת
הַכֵּלִים אֲשֶׁר עַל הַשֻּׁלְחָן אֶת
קְעָרֹתָיו וְאֶת כַּפֹּתָיו וְאֶת מְנַקִּיֹּתָיו ג
וְאֶת הַקְּשׂוֹת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶן ל ג טוֹ
וְהַבָּטָהוֹר׃ וחס
וַיַּעַשׂ אֶת הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר
מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת הַמְּנֹרָה יְרֵכָהּ
וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ ג ומל
מִמֶּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים פו
מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ פסו
הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ ד
הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בתו
בְּקָנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וּפָרַח וּשְׁלֹשָׁה יהד
גְּבִעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנֶה ג
אֶחָד כַּפְתֹּר וּפָרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת רפו
הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנֹרָה׃
וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים ה
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וְכַפְתֹּר תַּחַת ב
שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת חס
באורי

כהן סו וסימנהון אשר ישב כהן לוט תנה את נשי ולהי ויפצל בהן פצלות לבנות אשר יסך כהן זהב טהור וחבריה
לעתר בהן על הארץ וחלצו את האבנם אשר בהן הנגע ויתקע בהן ונועדו אליך ותנו בהן אש יהי ער לך בכל שעריך בקול פרש ודמה קשת תנו
עין למואב חיו עבדיה חרבות ב בפסו׳ יו פת וסימנהון ולכל בהן חיי ריחו ויבאו פלשתים וישבו בהן אשר ישרתו בהן דיחזקאל

גגו לגגו ד וסימנהון יעפית אתו זהב טהור את גגו וחבריה מגג הוא לגגו ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרותיהם
קירתיו ד וסימנהון את גגו ואת קירתיו סביב וחבריה וארכו וקירתיו ענן וקירותיו ודלתותיו ס ס הסמים טהור ל

שני הקנים ממנה וכפתרתחת
שני הקנים ממנה לששת
הקנים היוצאים ממנה כפתריהם
וקנהם ממנה היו כלה מקשה
אחת זהב טהור ויעש את
נרתיה שבעה ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור ככר זהב
טהור עשה אתה ואת כל כלי

ויעש את מזבח הקטרת עצי
שטים אמה ארכו ואמה רחבו
רבוע ואמתים קמתו ממנו היו
קרנתיו ויצף אתו זהב טהור
את גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב
ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו על שני
צדיו לבתים לברים לשאת
אתו בהם ויעש את הברים עצי
שטים ויצף אתם זהב ויעש
את שמן המשחה הקדש ואת
קטרת הסמים טהור מעשה
רקח ס
ויעש את מזבח העלה עצי
שטים חמש אמות ארכו וחמש
אמות רחב רבוע ושלש אמות

קמתו ויעש קרנתיו על ארבע
פנתו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו
נחשת ויעש את כל כלי המזבח
את הסירת ואת היעים ואת
המזרקת את המזלגת ואת
המחתת כל כליו עשה נחשת
ויעש למזבח מכבר מעשה
רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה
עד חציו ויצק ארבע טבעת
בארבע הקצות למכבר הנחשת
בתים לברים ויעש את הברים
עצי שטים ויצף אתם נחשת
ויבא את הברים בטבעת על
צלעת המזבח לשאת אתו בהם
נבוב לחת עשה אתו
ויעש את הכיור נחשת
ואת כנו נחשת במראת הצבאת
אשר צבאו פתח אהל מועד
ויעש את החצר
לפאת נגב תימנה קלעי החצר
ששם משזר מאה באמה עמודיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת
וויה העמודים וחשקיהם כסף
ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת
וויה העמודים וחשקיהם כסף

המזרקת ב חס׳ באור׳ וסימנהון ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ונתן על כל כליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת ס
במראת ד ב חס׳ וז כל וסימנהון ויאמר אלהים לישראל במראת הצבאת חלין חס׳ בעיצת ראשי במראות אלהים הביאנו אל ארצן ס
הצבאת ב ז חס׳ וז מל וסימנהון במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד ואת אשר ישכבו את הנשים הצובאות בתרצ מל ס

עמדים ב חס בלש וסימנהון ווי היעבידים קרס דויקחו לי ולפאת ים והאדנים לעבדים והמישני את
העמדים ועבי היעבידים ויקם את היעבידים עמדים שנים אל היעבדים ועל הים ועמדים אל האלים ויעש שרשרת לדביר

ולפאת קלעים חמשים באמה
עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה
וויי העמדים וחשוקיהם כסף
ולפאת קדמה מזרחה חמשים
אמה קלעים חמש עשרה אמה
אל הכתף עמוד׳ם שלשה
ואדניהם שלשה ולכתף השנית
מזה ומזה לשער החצר קלעים
חמש עשרה אמה עמדיהם ש
שלשה ואדניהם שלשה כל
קלעי החצר סביב ששי משזר
והאדנים לעמדים נחשת ווי
העמדים וחשוקיהם כסף וצפוי
ראשיהם כסף והם מחשקים
כסף כל עמדי החצר ומסך שער
החצר מעשה רקם תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר
ועשרים אמה ארך וקומה ברחב
חמש אמות לעמת קלעי החצר
ועמדיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי
ראשיהם וחשוקיהם כסף וכל
התרת למשכן ולחצר סביב
נחשת׃ אלה פקודי
המשכן משכן העדת אשר
פקד על פי משה עבדת הלוים

בידאיתמר בן אהרן הכהן וביצר
ובצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה עשה את כל אשר צוה
יהוה את משה ואתו אהליאב
בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת
השני ובשש׃ כל
הזהב העשוי למלאכה בכל
מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה
תשע ועשרים ככר ושבע מאות
ושלשים שקל בשקל הקדש׃
וכסף פקודי העדה מאת ככר
ואלף ושבע מאות וחמשה
ושבעים שקל בשקל הקדש׃
בקע לגלגלת מחצית השקל
בשקל הקדש לכל העבר על
הפקדים מבן עשרים שנה
ומעלה לשש מאות אלף וש
ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים ויהי מאת ככר הכסף
ליצק את ארני הקדש ואת
ארני הפרכת מאת ארנים למאת
הככר ככר לארן ואת האלף
ושבע המאות וחמשה ושבעים
עשה וויים לעמדים וצפה
ראשיהם וחשק אתם׃ ונחשת

זהב ד וסימנהון ויהי זהב התנופה כל זהב הכפות ויהי כל זהב התרומה והזהב זהב פרויים׃ וז וזהב הארן ההוא טוב׃
הגלגלת ג וסימנהון עפר לגלגלת מספר נפשתיכם בקע לגלגלת מחצית השקל ולקח חמשת חמישת שקלים לגלגלת׃
האלף ג וסימנהון ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים ויצלין האלף האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו׃

תולעת השני ו בליש וסימנהון והס יקחו את הזהב ואת התכלת וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ואתו אהל יאב בן
אחיסמך למטה דן חרש וחשב מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב וירקעו את פחי הזהב ימן התכלת והארגמן ותולעת השני ס

התנופה שבעים כסף ואלפים
וארבע מאות שקל ויעש בה
את ארני פתח אהל מועד ואת
מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת
אשר לו ואת כל כלי המזבח ואת
ארני החצר סביב ואת ארני שער
החצר ואת כל יתדת המשכן
ואת כל יתדת החצר סביב ומן
התכלת והארגמן ותולעת השני
עשו בגדי שרד לשרת בקדש
ויעשו את בגדי הקדש אשר
לאהרן באשר צוה יהוה את
משה ס

ויעש את האפד זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משור
וירקעו את פחי הזהב וקיצין
פתילם לעשות בתוך התכלת
ובתוך הארגמן ובתוך תולעת
השני ובתוך השש מעשה
חשב כתפת עשו לו חברת על
שני קצותיו חבר וחשב אפדתו
אשר עליו ממנו הוא כמעשהו
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משור כאשר צוה יהוה
את משה ס ויעשו

את אבני השהם מסבת משבצת
זהב מפתחת פתוחי חותם על
שמות בני ישראל וישם אתם
על כתפת האפד אבני זכרון
לבני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ס

ויעש את החשן מעשה חשב
כמעשה אפד זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משור
רבוע היה כפול עשו את
החשן זרת ארכו וזרת רחבו
כפול וימלאו בו ארבעה טורי
אבן טור אדם פטדה וברקת
הטור האחד והטור השני נפך
ספיר ויהלם וטור השלישי
לשם שבו ואחלמה והטור
הרביעי תרשיש שהם וישפה
מוסבת משבצת זהב במלאתם
והאבנם על שמת בני ישראל
הנה שתים עשרה על שמתם
פתוחי חתם איש על שמו לשנים
עשר שבט ויעשו על החשן
שרשרת גבלת מעשה עבת
זהב טהור ויעשו שתי משבצת
זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את
שתי הטבעת על שני קצות החשן
ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי

ויתנם ג ב חס וצ כל ומימינו ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו ויתנם על שתי כתפת האפד ויתנם לזכרן על בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה׃
פארי ב ומימינו ואת המצנפת ששׁ פארי המגבעת ששׁ פארי פשתים יהיו על ראשׁ וכבנטי פשתים תעשׂה׃

הטבעת על קצות החשן ואת
שתי קצות שתי העבתת נתנן
על שתי המשבצת ויתנם על
כתפת האפד אל מול פניו ויעשו
שתי טבעת זהב וישׂימו על
שני קצות החשן על שפתו
אשׁר אל עבר האפד ביתה׃
ויעשׂו שתי טבעת זהב ויתנם
על שתי כתפת האפד למטה
ממול פניו לעמת מחברתו
ממעל לחשב האפד וירכסו
את החשן מטבעתיו אל טבעת
האפד בפתיל תכלת להית
על חשב האפד ולא יזח החשן
מעל האפד כאשׁר צוה יהוה
את משה׃

ויעשׂ את מעיל האפד מעשׂה
ארג כליל תכלת׃ פי המעיל
בתוכו כפי תחרא שפה לפיו
סביב לא יקרע׃ ויעשׂו על
שולי המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני משזר׃
ויעשׂו פעמני זהב טהור ויתנו
את הפעמנים בתוך הרמנים
על שולי המעיל סביב בתוך
הרמנים׃ פעמן ורמן פעמן ורמן

על שולי המעיל סביב לשרת
כאשׁר צוה יהוה את משה׃
ויעשׂו את הכתנת
ששׁ משׁ מעשׂה ארג לאהרן ולבניו׃
ואת המצנפת ששׁ ואת פארי
המגבעת ששׁ ואת מכנסי הפ
ששׁ משׁ שׁזר ואת האבנט ששׁ
משׁזר ותכלת וארגמן ותולעת
שני מעשׂה רקם כאשׁר צוה
יהוה את משה׃
ויעשׂו את ציץ נזר
הקדשׁ זהב טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חותם קדשׁ ליהוה׃
ויתנו עליו פתיל תכלת לתת
על המצנפת מלמעלה כאשׁר
צוה יהוה את משה׃
ותכל כל עבדת משכן
אהל מועד ויעשׂו בני ישׂראל
ככל אשׁר צוה יהוה את משה
כן עשׂו׃
ויבאו את המשכן אל משה
את האהל ואת כל כליו קרסיו
קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו׃ ואת
מכסה עורת האילם המאדמים
ואת מכסה ערת התחשים ואת
פרכת המסך׃ את ארון העדת

ואת מזבח ט וסימנהון ואת מזבח הקטרת ואת מזבח העלה ואת מזבח הקטרת בפרש׳ כי תשא ואת מזבח הקטרת
בפרשת ויקהל ואת כיור הנחשת ואת מזבח הזהב ואת מזבח העלה שם פתח ויעל שלמה דדברי הימים ס ואת המסך דסמ׳

ואת ד
כיורו
ג
ואת
כנו
ט
דסמ׳

ואת כיורו ואת כנו ואת המכסה את
השלחן את כל כליו ואת לחם
הפנים את המנרה הטהרה את
נרתיה נרת המערכה ואת כל
כליה ואת שמן המאור ואת
מזבח הזהב ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים ואת מסך
פתח האהל את מזבח הנחשת
ואת מכבר הנחשת אשר לו
את בריו ואת כל כליו את הכיר
ואת כנו את קלעי החצר את
עמודיה ואת אדניה ואת המסך
לשער החצר את מיתרי
ויתדתיה ואת כל כלי עבדת
המשכן לאהל מועד את בגדי
השרד לשרת בקדש את בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן כל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו בני ישראל
את כל העבדה ויראו משה את
כל המלאכה והנה עשו אתה
כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך
אתם משה
וידבר יהוה אל משה לאמר
ביום החדש הראשון באחד
לחדש תקים את משכן אהל

ד ג מל וא חס
וסימנהון את קלעי החצר אנכי תבנתי עמודיה סלה ויעמודיה יתפלצון חיצבה עמודיה שבעה קרמא חס
וסימנהון וסכת על הארן סכותיה לראשי ביום נשק סכתת בענן לך מי יעבר חפלה סכתה באף ותרדפנו
וסימנהון ועבכת את עבכו איש כסף נפשות יעבכו ודבר גבורות וחין עבכו ש בית וש בנבי וש בכתו

עמודיה
סכותה וסכת
עבכו

מועד ושמת שם את ארון העדות
וסכת על הארן את הפרכת
והבאת את השלחן וערכת את
ערכו והבאת את המנרה והעלית
את נרתיה ונתתה את מזבח הזהב
לקטרת לפני ארון העדת ושמת
את מסך הפתח למשכן ונתתה
את מזבח העלה לפני פתח משכן
אהל מועד ונתת את הכיר בין
אהל מועד ובין המזבח ונתת שם
מים ושמת את החצר סביב
ונתת את מסך שער החצר
ולקחת את שמן המשחה ומשחת
את המשכן ואת כל אשר בו
וקדשת אתו ואת כל כליו והיה
קדש ומשחת את מזבח העלה
ואת כל כליו וקדשת את המזבח
והיה המזבח קדש קדשים
ומשחת את הכיר ואת כנו
וקדשת אתו והקרבת את אהרן
ואת בניו אל פתח אהל מועד
ורחצת אתם במים והלבשת
את אהרן את בגדי הקדש
ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן
לי ואת בניו תקריב והלבשת
אתם כתנת ומשחת אתם כאשר

ה
מל
בתו
ו
בל״ש
ז
נתינה
שם
ח
כל
חס
ט
פסו
את
את
ואת
י
מל
אחד
חס
במא
כל
אחד
חס
כמג
מל
ב
פלונתי
בתנת
ג
פסו
מ
סג
בקדי

משחת את אביהם וכהנו לי והיתה
להיות לדם משחתם לכהנת
עולם לדרתם׃ ויעש משה ככל
אשר צוה יהוה אתו כן עשה׃
ויהי בחדש הראשון
בשנה השנית באחד לחדש
הוקם המשכן׃ ויקם משה את
המשכן ויתן את אדניו וישם את
קרשיו ויתן את בריחו ויקם את
עמדיו׃ ויפרש את האהל על
המשכן וישם את מכסה האהל
עליו ממעל כאשר צוה יהוה
את משה׃ ויקח
ויתן את העדת אל הארן וישם
את הבדים על הארן ויתן את
הכפרת על הארן ממעל׃
ויבא את הארן אל המשכן וישם
את פרכת המסך ויסך על ארון
העדות כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויתן את
השלחן באהל מועד על ירך
המשכן צפנה מחוץ לפרכת׃
ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה׃
וישם את המנרה
באהל מועד נכח השלחן על

יד המשכן נגבה׃ ויעל הנרת
לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
משה׃ וישם את
מזבח הזהב באהל מועד לפני
הפרכת׃ ויקטר עליו קטרת
סמים כאשר צוה יהוה את משה׃
וישם את מסך
הפתח למשכן׃ ואת מזבח העלה
שם פתח משכן אהל מועד ויעל
עליו את העלה ואת המנחה
כאשר צוה יהוה את משה׃
וישם את הכיר
בין אהל מועד ובין המזבח ויתן
שמה מים לרחצה׃ ורחצו ממנו
משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת
רגליהם׃ בבאם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח ירחצו
כאשר צוה יהוה את משה׃
ויקם את החצר סביב
למשכן ולמזבח ויתן את מסך
שער החצר׃ ויכל משה את
המלאכה׃
ויכס הענן את אהל מועד וכבד
יהוה מלא את המשכן׃ ולא
יכל משה לבוא אל אהל מועד
כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה

ספר תורה מאמר מרדכי

אלה תולדות

אשר ברא אלהים את האדם

בראשית

א לפרות ולרבות שנא פרו ורבו
בספר נשים כהלכות אישות
תולדות נח לך לך ויראא אליו ויהי
חיי שרה תולדות יצחק ויצא יעקב
אין בשש הפרשיות האלו כלום ממנין המצות

וישלח יעקב

ב שלא לאכול גיד הנשה שנא לא
יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
בהלכות מאכלות אסורות בספר קדושה
וישב יעקב ויהי מקץ ויגש אליו ויחי
יעקב ויגשו ואלה שמות וארא אין
בשש הפרשיות האלו כלום ממנין המצות

בא אל פרעה

ג לקדש חדשים ולחשוב שנים
חדשים בבתי דינין בלבד כלום לחשב

ולידע לקבוע באיזה יום הוא תחלת
כל חדש וחדש מחדשי השנה שנא
החדש הזה לכם ראש חדשים נכתב
זמנים בהלכות קידוש החדש
ד לשחוט את פסח במועדו
שנא ושחטו אותו כל קהל וגו
ה לאכל בשר הפסח בליל ט"ו שנא
ואכלו את הבשר בלילה הזה וגו
ו שלא לאכל בשר פסחנא ומבושל
שנא אל תאכלו ממנו נא ובשל וגו
ז שלא להותיר מבשר הפסח
שנא ולא תותירו ממנו עד בקר ארבעה
נכתב הקרבנו בה קרבן הפסח
ח לבער חמץ בליל י"ד שנא אך
ביום הראשון תשביתו שאור
ט לאכל מצה בליל הראשון של
חג המצות שנא בערב תאכלו מצות
י שלא ימצא חמץ כל שבעה
שנא שבעת ימים שאור לא ימצא
יא שלא לאכל תערובת חמץ שנא
כל מחמצת לא תאכלו ארבעתן
נכתבו בה חמץ ומצה

וקרי וכתב וסיכוי חוץ מבתבין ופתיבין שהן נקראים ערפה וחסרויתיר ויאורתיר ודרות ויאורתיות קטנה ואותיות מנוזרות זנקידה על אותיות

מאה תשע מצוות על שלשה עשר סעיפים

משלח קן

א שלא להאכיל בשר הפסח
לישראל שנשתמד שנא כל בן נכר לא
יאכל בו כלומ ישראל שנלוה לבני נכר
ועבד ע"ז כמיתם לא יאכל בו
ב שלא להאכיל בשר הפסח לתושב
או לשכיר שנא תושב ושכיר לא יאכלנו
ג שלא להוציא בשר הפסח מן
החבורה שנא לאחוצא מן הבית
ד שלא לשבור עצם בפסח שנא
עצם לא תשברו בו
ה שלא יאכל הערל בשר הפסח
שנא וכל ערל לא יאכל בו חמשתן
בס הקרבנות בה קרבן הפסח
ו שלא לאכל חמץ בפסח שנא
ולא יאכל חמץ
ז שלא יראה חמץ כל שביעי שנא
ולא יראה לך חמץ
ח לספר ביציאת מצרים בלילה
הראשון של חג המצות שנא והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי
ט שלא להשחית לעץ אעפי
שאין דרך עבודתה בהשחויה
שנא לא תשחיתו להם
י שלא לעבוד ע"ז כברברים
שדרכה להשתחוות להם שנא ולא

משלח פרעה

יא שלא להלך בשבת חוץ לתחום
מדינה כהולכי דרכים שנא איש אל יצא
איש ממקומו ביום השביעי בספר
ויקרא שבת

משלח עזתה

יב מצוה זו יסור היסורות ועמוד
החכמות לידע שיש שם אלוה מציו
ראשון והוא ממציא כל הנמצא שנא
אנכי ה' אלהיך
יג שלא לעלות במחשבה שיש
אלוה זולתי ה' שנא לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני שתיהן בספר המדע
בהלכו יסודי התורה
יד שלא לעשות פסל לא יעשה
בידו ולא יעשו לאחרים שנא לא
תעשה לך פסל וכל תמונה
טו שלא להשתחות לע"ז אעפי
שאין דרך עבודתה בהשתחויה
שנא לא תשתחוה להם
טז שלא לעבוד ע"ז כברברים
שדרכה להשתחוות להם שנא ולא

קטון ולשון עתיד ולשון עבר ולהגדיל תיבות ולהקטין תיבות ודברי אמת ודברי שלום וקפולין וסתומין והולך בסימנים ומיעוטי בטיעכיו כל אלה

ואמרה באזנות וסתימת פסיקתא ונקודות

תעבדו שלשתן בס' המדיעה עז

מ לא ישא את שמו לשוא בס'

שנ' לא תשא את שמו לשוא בס'

הפלאה בהלכו שבועות

נ לקדשו את יום השבת שנ'

זכור את יום השבת לקדשו

נא שלא לעשות מלאכה בשבת

שנ' לא תעשה כל מלאכה

שתיהן בס' זמנים בה שבת

נב לכבד אבואם שנ' כבד את

אביך ואת אמך בספר שפ'

בהלכות ממרים

ל שלא להרוג נקי שנ' לא

תרצח בס' נזיקין בה רוצח ושמירת נפ

לא שלא לגנוב נפשם ישראל

שנ' לא תגנוב זה גנוב נפ

מישראל בס' נזיקין בהלכו גנבה

לב שלא להעיד בשקר שנ' לא

תענה ברעך עד שקר בספר

שפטים בהלכות עדות

לג שלא לחמוד שנ' לא תחמוד

בית רעך וגו וכל אשר לרעך בספר

נזיקין בהלכות גזילה ואבדה

לד שלא לעשות עוולות לבני

אע"פ שאין עובדין אותו שנ'

לא תעשון את יהיה עמכם אלהי זהב

בספר מדיעה עז

לה שלא לבנות אבני מזבח

גזית שנ' לא תבנה אתהן גזית

ונ' לא תניף עליהן ברזל

לו שלא לפסוע על המזבח שנ'

ולא תעלה במעלות על מזבחי

שתיהן בספר עבודה בהלכות הבית הבחי

ואלה המשפטים

לז לדון בעבד עברי כהלכות

שנ' כי תקנה עבד עברי

לח ליער אמה העבריה שנאשת

לא יעדה ונ' בפסו השני

ואם לבנו ייעדנה

לט לפדות אמה העבריה שנ'

והפדה

מ שלא למכור אמה העבריה

לאחר שנ' לא ימשול למכרה

ארבעתן בסקילה בה ערבין

מא שלא למנוע מאמה העבריה
היעודה שארה וכסותה ועונתה לא
שנא שארה כסותה ועונתה לא
נרע בס נשים בה אישות

מב שלא להכות אבואם שנא
ומכה אביו ואמו מות יומת

מג שלא לקלל אבואם שנא
ומקלל אביו ואמו מות יומת
שתיהן בס שפטים בהממרים

מד להיות בר הורגן בסייף שנא
נקום ינקם בס שפטים בהמנהיג

מה להיות החובל בחבירו או
מזיק ממון לחבירו משלם
ממון שנא וכי ינצו אנשים ונגף
אשה הרה בס נזיקין בה חובל ומזיק

מו שלא לייהנות מכשר שור
הנסקל שנא ולא יאכל את
בשרו בס קדושה בה מאכלות אסורות

מז לרון בנזקי הבור שנאמ וכי
יפתח איש בור בס נזיקין בהלכות
נזקי ממון

מח לרון בנזקי בהמה שנא וכי ינוף
שור איש ונו וגב זה בה נזקי ממון

מט לרון ברין הגנב בתשלומין
אובמיתה שנא כי יגנב איש
שור או שה ונו אם במחתרת ונו

נ גנב איש ונו בס נזיקין בה גנבה

נא לרון בנזקי הבער שנא כי יבער
איש שדה או כרם ונו

נב לרון ברין האש שנא כי תצא
אש ונו שתיהן בספר נזיקין
בהלכות נזקי ממון

נג לרון ברין שומר הנם שנא כי
יתן איש אל רעהו כסף או כלים
בספר משפטים בה שאה ופקדון

נד לרון ברין טוען וכופר שנא
על כל דבר פשע במשפטים
בה טוען ונטען

נה לרון ברין שומר נושא שכר
והשוכר שנא כי יתן איש אל
רעהו חמור ונו במשפטים בה שכירות

נו לרון ברין השוא שנא וכי
ישאל איש במשפטים בהלכות

שאלה ופקדון

נו לדון ולקנוס המפתה בחמשים
שקל עם שאר דיני שנא וכי יפתה
איש בתולה אשר לא ארשה וגו׳
נז שלא להחזיק מכשף שנאמר
מכשפה בס שפט׳ בה סנהדרי
נח שלא להונות גר צדק שנא וגר
נט שלא להונות במקח וממכר
שנא ולא תלחצנו ב בקנין בהמ
ס שלא לעגות אלמנה ויתום
ואמנה שנא כל אלמנה ויתום לא
תענון במרע בה רעות׳
סא להלות לעני ומך שנא אם כסף
תלוה את עמי את העני עמך
אם זה אינו רשות אלא חובה ומצוה
שנ והעבט תעביטנו די מחסרו׳
סב שלא יתבעבחובו בשיר ע
שהוא עני ולא יגר לו שנא לא
תהיה לו כנשה׳
סג שלא להשית יד בין מלוה
ללוה ברבית לא להיות ערב
לא לכתוב שטר בינהם ולא להיות

ער שנא לא תשימון עליו נשך׳
שלשתן במשפט בה מלוה ולוה
סד שלא לקלל הדיין שנא אלהים
לא תקלל׳
סה שלא לקלל הנשיא והוא מל
או ראש ישיב בעמך שתיהן בשפט בה סנהד
נשיא בעמך שתיהן בשפט בה סנהד
סו שלא להקדים תרומה לבכורי
ולא מעשר ראשון לתרומה
ולא מעשר שני לראשון לא מעשר
על הסדר הבכורים תחלה ואחכ
תרומה גדולה ואחכ מעשר ראשון
אחכ מעשר שני שנא מלאתך
ודמעך לא תאחר בלומ לא תאחר
דבר הראוי להקדימו בספר זרעים
בהלכות תרומות׳
סז שלא לאכל טרפה שנא ובשר
בשדה טרפה לא תאכלו
בספר קדושה בה מאכלות אסורות
סח שלא לשמוע מאחר מבעל
דינן ואין חברו עמו שנא לא
תשא שמע שוא בס שפט בה סנהדרי

מה טעם נקרה על מלאינה נסוה רמלה

עבירות אין פחות משנים ואין מעידין אלא על פי שנים

סט שלא יעיד בעד עבירה שנעשה

תשת ידך עם רשע בסנהדרין

שפטים בהלכות עדות

ע שלא להרוג אם רבו המחייבין

באיש אחד עד שיהיו המחייבין

יתר שנים כלום שלא לנטות אחרי

רבים בדיני נפשות אם היו המחייבין

על המזכין אחד שנעשה לא תהיה

אחרי רבים לרעות

עא שלא ילמד חובה מי שלמד

זכות תחלה בדיני נפשות

שנא לא תענה על ריב

עב לנטות אחרי רבים אם תהיה

מחלוקת בין הסנהדרין בדיני

שנא אחרי רבים להטות

עג שלא לרחם על עני בדין שנא

ודל לא תהדר בריבו ארבעת

בשפטים בהלכות סנהדרין

עד לעזוב מעל חבירו או מעל

בהמתו שנא עזוב תעזוב עמו

בס נזיקין בה רועה ושמירת נפש

עה שלא להטות הדין על בעל

רע שנא לא תטה משפט אביונך

מפי השמועה למדו שזה אביון במצות

עו שלא לחתוך הדין באומד הדעת

עד שיראו שני עדים נופו של

דבר שנא ונקיו וצדיק אל תהרוג

עז שלא ליקח שחד שנא ושחד

לא תקח שלש בשפטים בה סנהדרי

עח להשמיט בשנת השמטה

מה שתוציא הארץ שנא

השביעית תשמטנה בס זרעים בה שמו

עט לשבות בשבת שנא ששת

ימים תעשה מעשיך וביום

השביעי תשבות בס זמנים בה שבת

פ שלא לישבע לעבירה

ולא משביעין אתובה שנא

ושם אלהים אחרים לא תזכירו

פא שלא להדיח בני ישראל אחר

עו שנא לא ישמע על פיך זו

אזהרה למדיח ב בסנהדרין מדעבה עו

פב לחנ בשלש רגלים שנא שלש

רגלים תחגג לי בשנה

מאלמות מהנספות תבנת הכלמחוסמת

שנ ולא יזח החשן מעל האפוד
עז שלא יקרע המעיל שנ בפי
תחרא יהיה לו לא יקרע שלש
בס עבודה בה כלי המקדש
עח לאכל הבהנם בשר חטאת
ואשם שנ ואכלו אותם אשר
עט שלא יאכלו בשר קדשי
קדשים שנ וזר לא יאכל כ
קל קדש שתיהן בעבודה בה מעש הקרבנ
קא להקטיד כהן גדול קטרת
פעמים ביום שנ והקטיר עליו
אהרן בעבודה בה תמיד ומוספין
קב שלא להקטיר ולהקריב על
מזבח הזהב קטרת זרה חון
מן הקטרת הזה שנ לא תעלו
עליו קטרת זרה ונו בס עבודה בה
כלי המקדש

מתשא

קג ליתן כל איש מחצית השקל
בכל שנה שנ זה יתנו ונו
בקפר זמנם בה שקלים

קד לקדש הכהן ידיו ורגליו בשעת
העבדה שנ ורחצו אהרן
ובנו בעבודה בה בית המקדש
קה למשח כהנים גדולים ומלכים
בשמן המשחה שנ שמן
משחת קדש יהיה זה
קו שלא לסוך בשמן המשחה
שנ על בשר אדם לא יסך
קז שלא לעשות כמתכנת שמן
המשחה שנ ובמתכנתו לא
קח שלא לעשות כמתכנת הקטרת
שנ והקטרת אשר תעשה
במתכנתה בס עבודה בה כלי המקד
קט לפדות פטר חמור וליתן פדיונו
לכהן שנ ופטר החמור תפדה
קי לערוף פטר חמור אם לא רצה
לפדותו שנ ואם לא תפדה
יערפתו שתים כזה בכורים
קיא לשבת מעבדת הארץ שנ
בחריש ובקציר תשבת בשב
זרעים בה שמטה ויובל
קיב שלא למשל בשה בחלב שנ

שמות הפעמים וכמה שנים עשר מהם

לא תבשל גדיו בפעם שניה מפי
השמועה למדו שאחר לבישול
ואחר לאכילה בקדושה בהלכות
מאכלות אסורות

וקדם מעשה

קיב שלא לעשות בשבת שנא
לא תבערו אש בכל מושבתיכם
בה שבת אעפ שעושה מצות עשה
אינה דוחה את השבת כיצד הרי
שנתחייב בבד מלקות או מיתה
אין מלקין אותו ואין ממיתין אותו
בשבת שנא לא תבערו אש וגו
אזהרת בד שלא ישרפו באש מי
שנתחייב שרפה והוא הדין לשאר
עונשין אלה פקודי אין בהם
מלאכה ממש

קיג לעשות כל מעשה המלאכה
בסדר מעשיה הכתובים
בתורה שנא ונפש כי תקריב קרב

מנחה לייט סלת יהיה קרבנו וגו
בס עבדה בה מעשה הקרבנות
קיד שלא להקטיר שאור וכל רבש
שנא כי כל שאר וכל דבש
קטו שלא להשביתמלח מעל
הקרבנות שנא ולא תשבית
קטז למלוח כל הקרבנות שנא
על כל קרבנך תקריב מלח
שלשתן בעבדה בה סנהדרין
קיז להקריב הסנהדרין קרבן אם
טעו והורו שלא כהלכה באחד
מן המיתות שנא ואם כל עדת ישראל
ישגו בס קרבנות בה שגגות
קיח להעיד בבד למי שיש לו
עדות שנא והוא עד או ראה
אם לא יגיד בשפטים בה עדות
קיט להקריב החוטא אשם על
עבירות ידועות אם הוא עשיר
בהמה ואם הוא עני עוף או עשיר
האיפה וזהו הנקרא קרבן עולה
יורד שנא ואם לא תגיעידו וסמיך
ליה ואם לא תשיגידו בקרבנו שנא

קדושה עליהם לחבר נמומלת בחנכת לבן הישיבו את הכף כאשר תהיה קודם שתכנס אותה ידיה בדגים יעוד יש בספר הכלל שאם היה

עשו ברכה שוקים שמנה למעלה עקודים

קכ שלא יבדיל בחטאת העוף
שנ ומלק את ראשו
קכא שלא ליתן שמן זית במנחה
החוטא שלא ישים עליה שמן
קכב שלא ליתן עליה לבונה שנ
ולא יתן עליה לבונה שלשה
בס עברה בה מעשה הקרבנ
קכג להקריב היחיד קרבן אם
נסתפק לו אם חטא בחטא
שחייבין עליו חטאת אם לא חטא
שנ והביא את אשמו לי זהו הנק
אשם תלוי בס קרבנות בה שגגות
קכד להוסיף המועל או אוכל
תרומה חומש על הקרב
ולהחזירו שנ ואת אשר חטא מן
הקדש ישלם והמישתו יסף עליו
וזהודין מעלה בעבודה בה מעלה
קכה להקריב היחיד קרבן חטא
קבוע על שגגתו אם שגב
במיעות לא תעשה שחייבין עליו
כרת שנ ואם נפשכי תחטא ועשתה
אחתונו בקרבנות בה שגגות

קכו להשיב את הגזלה שנ והשיב
את הגזלה בס נזיקין בה גזלה ואבדה
קכז להקריב קרבן השוגג במעילו
או החוטא בגזלה או בשפחה
חרופה או שכפר בפקדון ונשבע
על שקר מביא קרבן אשם שנ ואת
אשמו יביא ונו וזהו הנקרא אשם ודא

נזיר אדה

קכח לעשות מעשה העולה במעל
הכתוב על הסדר שנ זאת
תורת העלה היא העלה בס עברה
בה מעשה הקרבנות
קכט להרים את הרשן מעל המזבח
בכל יום שנ והרים את הדשן
קל לערוך ולהדליק אש במזבח
העלה בכל יום תמיד שנ
אש תמיד תוקד על המזבח
קלא שלא לכבות אש המזבח
שנ לא תכבה שלשתן
בס עברה בה תמידין ומוספין

שופר מעמד ויבא משה ויאמר אלהים וכפר שכם נפ׳ כם הנה כה מבטיני ולא יהיו לעולם שתי שופריה ויא אחריהם רבין ואסהיו יהיו לד

תמורה לסד נחתן ולסת ופלאו ולסת קדש

קלב לאכל הכהנים שיירי מנחות
שנא והנותרת ממנה יאכלו

קלג שלא לעשות שיירי מנחות
חמץ שנא לא תאפה חמץ

שתיהן בס עברה בה מיעט הקרבנו

קלד להקריב כהן גדול מנחת
בכל יום שנא זה קרבן אהר

ובניו והוא הנקראת חביתין בס
עברה בה תמידין ומוספין

קלה שלא תאכל מנחת כהן שנא
וכל מנחת כהן כליל תהיה

קלו לעשות מעשה החטאת
שנא ואת תורת החטאת

קלז שלא לאכל בשר חטאות
הנעשו בפנים שנא וכל חטאת אשר

קלח לעשות מעשה האשם
שנא ואת תורת האשם

קלט לעשות מעשה זבח השלמים
שנא ואת תורת זבח השלמים

קמ שלא לאכל פגול שנא
המקריב אתו לא יחשבו פגול

קמא שלא לאכל מן הקדשים
שנטמאו שנא והבשר אשר יגע
בכל טמא

קמב לשרף בשר קדש שנטמא
שנא באש ישרף

קמג שלא יאכל אדם שנטמא
קדשים שנא והנפש אשר
תאכל בשר מזבח השלמים אשר ע

בס עברה בה פסולי המוקד

קמד שלא לאכל חלב שנא כל
חלב שור וכשב ועז

קמה שלא לאכלם שנא וכל
דם לא תאכלו שתירן

בס קדושה בה מאכלו אסורו

קמו שלא יצא כהן גדול מן
העזרה בשעת עברה
שנא ומפתח אהל מועד בס עברה
בה בשאת המקדש

בס׳ משמים

קמז שלא יכנס הכהן למקדש
פרוע ראש שנא ראשיכם לא תפ

קמח שלא יכנס כהן למקדש ש

רוחקדים בארץ ואחר באומישה ואהרן ואלו יא פסוקים אשר ישנו בהם הספרים ויעשים אותם דדנא ואינם רק מדינא

קרי עבדים שנו ובגדיכם לא תפרמו

קמט שלא יכנס כהן שכור במקדש
ולא יורה בתורה שתוין
שנין ושכר את תשתג בעבדה בהבאותי

קן לברוך בסימני בהמה וחיה
להבדיל בין טמאה לטהורה

שנא זאת החיה אשר תאכלו וגו

קנא שלא לאכל בהמה טמאה
שנא אך את זה לא תאכלו

קנב לברוך בסימני דגים שנא
את זה תאכלו מכל אשר במים

קנג שלא לאכל שרץ המים שנא
וכל אשר אין לו סנפיר

קנד שלא לאכל דגטמא שנא
ושקץ יהיו לכם מבשרם

קנה שלא לאכל עוף טמא שנא
ואת אלה תשקצו מן העוף

קנו שלא לאכל שרץ העוף שנא
כל שרץ עוף ההלך על

קנז לברוך בסימני חגבים לידע
אם הוא טמא שנאשר לו
כריעים מלמעלה בהם מאכלו

אסורות והתר

קנח להיות שמנה שרצים מטמא
שנא וזה לכם הטמא בספ
טהרה בה שאר אבי הטמאה

קנט להיות האוכלים מטמאים
שנא מכל האכל אשר יאכל
בס טהרה בה טמאת אוכלין והוא
רין טמאת משקין ואוכלי והבשו

קס להיות כל נוגע בנבלה טמא
שנא וכי ימות מן הבהמה בס
טהרה בה שאר אבות הטמאה

קסא שלא לאכל שרץ הארץ
שנא וכל השרץ השרץ על

קסב שלא לאכל תולעת הפרות
כשתצא לאויר שנאמ עד
כל מרבה רגלים

קסג שלא לאכל רמש הארץ שנ
אל תשקצו את נפשתיכם בכל
השרץ ששתן בס קדושה בה
מאכלות אסורות

האמתחת קטנה כלפתים מפנים ורביעתא

צרעתונו כרכתי בפרשה ארבעתן

בקטהרה בה טמאת צרעת

צאת טהרה

קלא להיות הטהרה מן הצרעת

בין צרעת ארם בין צרעת

בית בעין ארז ושני תולעת ושתי

צפרים ובמים החיים שנ׳ זאת

תהיה תורת המצורע׳

קלב להיות המצורע ביום השביעי

מגלח כל שערו שנ׳ והיה

ביום השביעי יגלח את כל שער׳ו

שתיהן בטהרה בה טמאת צרעת

קלג להקריב המצורע ביום

השמיני קרבן אחר שיטהר

שנ׳ וביום השמיני יקח שני כבש׳

בקרבנות בה מחוסרי כפרה

קלד להיות בית מנוגע טמא

ומטמא שנ׳ ובא הכה׳ן

ראה והנה פשה הנגע בבית צרעת

במארת ונו׳ כרכתי בפרש בטהרה

בה טמאת צרעת

קסר להיות הזולדת טמאה כנדה

שנ׳ אשה כי תזריע ונו׳ בספ

טהרה בה מטמאי משכב ומושב׳

קסה למולאת הבן שנ׳ וביום

השמיני ימול בס אהבה בה מ

קסו להקריב הזולדת קרבן אחר

שתטהר שנ׳ ובמלאת ימ

טהרה לבן או לבת תביא ונו׳ בס

הקרבנות בה מחוסרי כפרה

קסז שלא לגלח שער הנתק שנ׳

ואת הנתק לא יגלח׳

קסח להורות הצרעת ארם כרינ

הכתוב בתורה להיות המצור

טמא ומטמא שנ׳ איש צרוע הוא׳

קסט להיות המצורע ירוע ומפורס

לכל הרבים האמורים בו

בקריעת בגדיו ופריעת ראשו וע

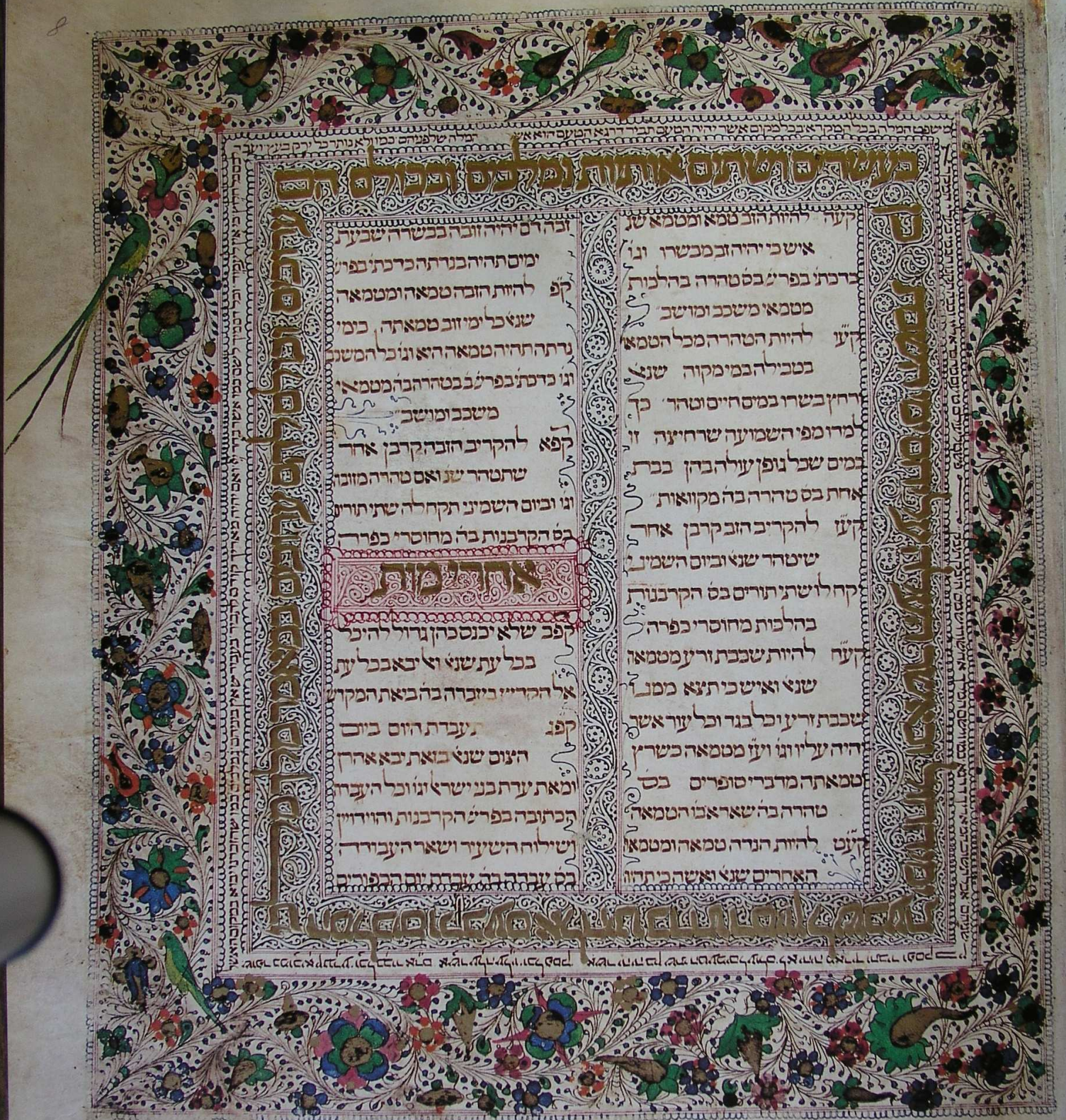
ועטיפה על שפם שנ׳ והצרו׳ע

אשר בו הנגע בגדיו ונו׳ ובן כל שא

הטמאים צריכין להודיע עצמ

קע להיות כגר מנוגע טמא ומטמ

שנ׳ והגר בניהם בו נגע

כל פשוט יקרים אותו שופר מהופך כמו על דבר הכסף שמע שמיט ואם לא יהיה שם מלך ישוב השופר למאריך כמה שיתה תהא אלידה

העתקת הנקודות מתוך הטעמים על ששה אחיות

קפ״ד שלא לישחוט קדשים בחוץ	האב ובן האם שני ערות אחות
שני אשר ישחט שור או	בת אביך או בת אמך מולדת בית
כשב או עז במחנה או פתח אהל	קנ״א שלא לגלות ערות בת הב
מועד וגו׳ ונכרתה הנפש ההיא כש	שני ערות בת בנך
עברה בה מיעשה הקרבנות	קנ״ב שלא לגלות ערות הבר
קפ״ה לכסות דם חיה ועוף שני	שני אובת בתך
שפך את דמו וכסהו בעפר כש	קנ״ג שלא לגלות ערות הבר
קדושה בה שחטה	ולמה לא נתפרשה בתורה
קפ״ו שלא לקרב לעזיות בדבר	מפני שאסר בתהכת שתקמוהו
המביאים לידי גילוי ערוה	ומפי השמועה למדו שאיסור
בגון חבוק ונשוק ורמיזה וקפיצת	הבת מנופי תורה כשאר ערוות
שני איש איש אל כל שאר בשר	קנ״ד שלא לגלות ערות אחות
לא תקרבו מפי השמועה למדו	שנ ערות בת אשת אביך
שזו אזהרה לקריבה המביאה לידי	קנ״ה שלא לגלות ערות אחות
גילוי ערוה	האב שני ערות אחות אבי
קפ״ז שלא לגלות ערות האב עצמו	קנ״ו שלא לגלות ערות אחות
שני ערות אביך ונו׳	האם שני ערות אחות אמך
קפ״ח שלא לגלות ערות האם ש	קנ״ז שלא לגלות ערות אחי הא
אמך היא לא תגלה	עצמו שני ערות אחי אביך
קפ״ט שלא לגלות ערות אשת אב	קנ״ח שלא לגלות ערות אשת
שני ערות אשת אביך	אחי האב שנ אשתו לא
ש״ל שלא לגלות ערות אחותם	קנ״ט שלא לגלות ערות אשת

הבן שנץ ערות כלתך
ר שלא לגלות ערות אשת אח
שנץ ערות אשת אחיך
רא שלא לגלות ערות אשה ובתה
שנץ ערות אשה ובתה
רב שלא לגלות ערות אשה וברה
בנה שנץ את בת בנה
רג שלא לגלות ערות אשה וברה
בתה שנץ ואת בת בתה
רד שלא לגלות ערות אחות אשה
בחייה שנץ ואשה לא אחותה
רה שלא לגלות ערות נדה שנץ
ואשה בנדת טמאתה
רו שלא לגלות ערות אשת איש
שנץ ואל אשת עמיתך
בלן בס קדושה בה איסור יבאת
רז שלא להעביר למלך שנץ
ומזרעך לא תתן במרעבה עץ
רח שלא לשכב עם זכר שנץ את
זכר לא תשכב
רט שלא לשכב עם בהמה שנץ
ובכל בהמה לא תתן שכבת

שלא תכא אשה בהמה עליה
שנץ ואשה לא תעמד לפני
בהמה ג בס קדושה בה איסור יבאת

קדושים יהיו

ס שלא לדאג מאם ומאב שנא אתם
אביו תיראו בס שפטים בה ממרים
ריב שלא לפנות אחר עץ שנץ
תפנו אל האלילים
ריג שלא לעשות עץ ואפי לאחר
שנץ ואין מסכה לא תעשו
שתיהן בפסוק מרעבה עץ
ריד לשרוף נותר שנץ ביום זבחכם
יאכל וממחרת והנותר וגו
רטו שלא לאכול נותר שנ ואוכליו
עונו ישא בעברה בה פסול הקרב
ריו להניח פאה שנץ ובקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלה
ריז להניח לקט שנץ ולקט קצירך
ריח להניח עוללות שנץ וכרמך
לא תעולל
ריט שלא לבצור עוללות כרמים

הא תורה שנאת בן בסעה מבנלה סנה

שנ׳ וכרמך לא תעולל

רכ להניח פרט הכרם שנ׳ ופרט
כרמך וג׳ לפי שכבר אמר
לעני ולגר תעזב אתם וזה יאמר לו
עשה שלהם׳

רכא שלא ללקוט פרט הכרם שנ׳
ופרט כרמך לא תלקט ששה
בס׳ זרעים בה מתנות עניים׳

רכב שלא לגנוב ממון שנ׳ לא
תגנבו זה גנוב ממון בספר
נזיקין בה גניבה׳

רכג שלא לכחש בממון חבירו
שנ׳ ולא תכחשו׳

רכד שלא ישבע על פירת ממון
חבירו שנ׳ ולא תשקרו׳
כלומ׳ לא תשבע לשקר בממון שיש
לחבירך בידך׳

רכה שלא לעבור על שבועת בטוי
שלא לישבע בשמו שנ׳ ולא
תשבעו בשמי לשקר שלשתן
בס׳ הפלאה בה שבועות׳

רכו שלא לעשוק שנ׳

תעשוק את רעך

רכז שלא לגזול שנ׳ ולא תגזול
שתיהן בנזיקין בה גזלה ואבדה

רכח שלא לאחר פעולת שכיר
אחר זמנו שנ׳ לא תלין פעולת
שכיר בס׳ משפטים בה שכירות

רכט שלא לקלל אחד מבני ישראל
הכשרים שנ׳ לא תקלל חרש
בס׳ שפטים בה סנהדרין׳

ל שלא להכשיל תם בדרך
שנ׳ ולפני עור לא תתן מכשול
בס׳ נזיקין בה רוצח ושמירת נפשות

לא שלא לעול המשפט שנ׳
לא תעשו עול במשפט׳

לב שלא לכבד גדול בדין שנ׳
ולא תהדר פני גדול׳

לג לשפוט בצדק להשוות בין
בעלי דינין בשעה שעומדין
בדין שנ׳ בצדק תשפוט עמיתך
שלשתן בשפטים בה סנהדרין

לד שלא לרגל שנ׳ לא תלך
רכיל בעמך׳

בה תלמוד תורה
רנה שלא לעשות עול במדות
ובמשקלות שנ׳ לא תעשו
עול במשפט במדה במשקל וגו׳
מפי השמועה למדו שהכתוב מדבר
לא תעשו עול במשפט
רנו ליצרק מאזנים עם המשקלות
שנ׳ מאזני צדק שתהיו דנין
בזיקין בהלכות גניבה
רנז להיות ב״ד הורגין בחנק שנ׳
מות יומת הנאף והנאפת
רנח להיות ב״ד שורפין באש שנ׳
באש ישרפו אתו ואתהן
שתיהן בס׳ שפטים בה סנהדרין
רנט שלא ללכת בחקות עו״ג ולא
במנהגותיהם שנ׳ ולא תלכו

בחקות הגוי בס׳ מדבר בה

שלא יטמא כהן לחיות לשאר
מתים שנ׳ אמר אל הכהנים
רסא להיות כהנים הדיוטים מטמא

ומתאבלין על הקרובים כשאר
ישראל שהן מצויין להתאבל על
מתיהן שנ׳ כי אם לשארו וגו׳
ולאחותו הבתולה וגו׳ שתיהן בס׳
שפטים בה אבל
רסב שלא יעבר כהן טבול יום עד
שיערב שמשו שנ׳ ולא
יחללו שם אהיהם כי את אשי
לחם אלהיהם בעבודה בה ביאת היום
רסג שלא יקח כהן זונה שנ׳
אשה זונה
רסד שלא יקח כהן חללה שנ׳
וחללה לא יקחו
רסה שלא יקח כהן גרושה שנ׳
ואשה גרושה מאישה
שלשתן בס׳ קדושה בה איסורי בא
רסו לחלוק כבוד לזרע של
אהרן ולהקדימו לכל דבר
שבקדושה שנ׳ וקדשתו כי את לחם
אלהיך בעבודה בה כלי המקדש
רסז שלא יטמא כהן גדול ואפי׳
לקרובים שנ׳ לאביו ולאמו

מים ... מיתיבי שנים האחד בפסוק אשר ישכב את פלוני איש אביו והשני בפסוק אשר ישכב את פלוני איש אביו ...

תא חזי מה שלמה בשעה שנסתכל

לא חיו ולא חתו לא יטמא

רמח שלא יכנס כהן גדול ער
מת שנא ועל כל נפשות מת

לא יבא כך למדו מפי השמועה שהוא
חייב בכל יבא וחייב בכל יטמא
שתיהן בשפטים בה אכל

רמט להיות כהן גדול נושא בתולה
שנא והוא אשה בבתוליה

רע שלא יקח כהן גדול אלמנה
שנא אלמנה וגרושה וחללה

רעא שלא יבעול כהן גדול אלמנה
ואפי בלא קידושין מפני
בשרו שמחללת שנא ולא יחלל
זרע בעמיו הרי הוא מוזהר שלא
יחלל זרע על אשה שלשתן בס
קדושה בה איסורי ביאה

רעב שלא יעבוד בעלמום שנא
איש מזרע לדורותם אשר
רעג שלא יעבוד בעלמום עובר
שנא כי כל איש אשר בומום
רעד שלא יכנס בעלמום להיכל
ולמזבח שנא אך אל הפרכת

ערה שלא יעבר כהן טמא שנא
ויטרו מקדשי בני ישראל ולא
יחללו את קדשי בעבירה בה ביאת המקדש
ערו שלא יאכל כהן טמא תרומה
שנא אמר אליהם לדורותיכם
איש איש מזרע אהרן והוא צרוע
או זב בקדשים לא יאכל
רעז שלא יאכל זר תרומות שנא
וכל זר לא יאכל קדש
רעח שלא יאכל אפי תושב כהן
או שכיר תרומה שנא תושב
רעט שלא תאכל חללה קדש
ולא תרומות ולא חזה ושוק
שנא ובת כהן כי תהיה לאיש זר
רפ שלא יאכל ערל תרומה והוא
הדין לשאר קדשים ורבר
זה למדו מן הכתוב מן הפסח בנ"ש
אינו בפי מן התורה ומפי השמועה
למדו שאסור ערל מדברי תורה
אינו מדברי סופרים חמשתן בספר
זרעים בה תרומות

רפא שלא לאכל טבל והטבל

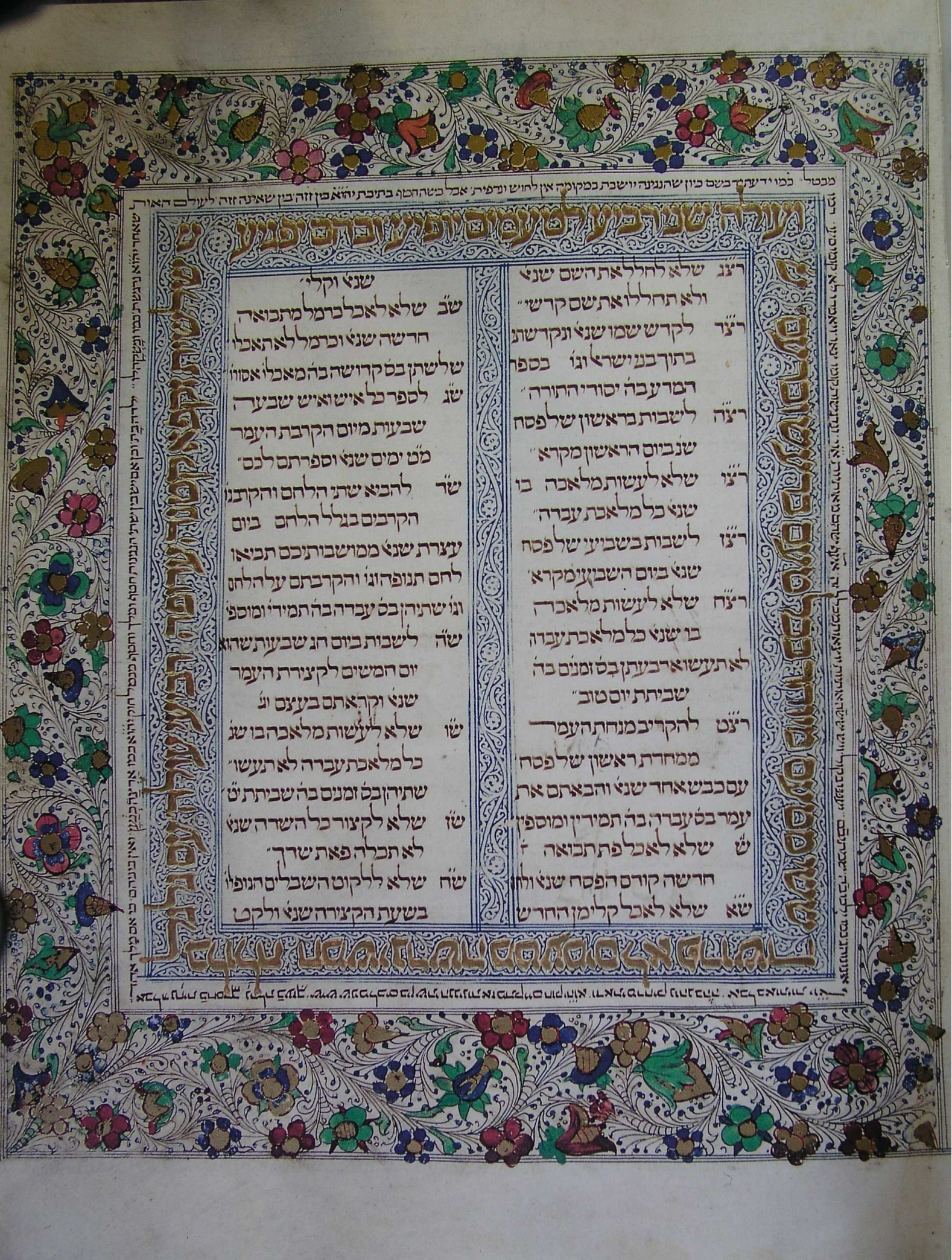
Cornell University Library

ואחריכן אראה פני ויומיהן כלם קפויין אבל אם הוא בעצרי רפי כמו יעשה פלא דעה ינאן ודוקא בשהנעינה ישנה באות ראשונה ואם יש ב כלבים

עשה מלאם שלמחסר בעה"ו ומסופר עם

הוא דבר שגדול מן הארץ החייב
בתרומות ובמעשרות שלא הוציאו
ממנו תרומת ה"ג שנ' ולא יחללו את
קדשי בני ישראל את אשר ירימו לה"
כלומ' דברים שהם עתידים להרים
אותם לה" לא יעשו אותם חול בטבלן
בקדושה בה' מאכלות אסורות
רפ"ב שלא לשחוט בעלי מומין ז'
לשם קרבן שנ' כל אשר בו
מום לא תקריבו"
רפ"ג שלא להקדיש בעלי מומין
למזבח שנ' כל אשר בומום
לא תקריבו והוא איסור קדש"
רפ"ד להיות כל קרבן בהמה תמים
שנ' תמים יהיה לרצון כלמו"
רפ"ה שלא יתמום בקדשים שנ'
כלמום לא יהיה בו כלו' תתמימו
רפ"ו שלא לזרוק דם בעלי מומין
לגבי מזבח שנ' בבעלי מומין
עורת או שבור וגו' לא תקריבו אלה לה"
וזהו זריקת דמו"
רפ"ז שלא להקטיר אמורי בעלי

שנ' עורת או שבור ואשה לא
תתנו מהם על המזבח ששת
בס' עבודה בה' איסורי המזבח"
רפ"ח שלא לסרס זכר מאחד מכל
המינין מן בהמה חיה ועוף לא
אדם ולא בהמה ולא עוף שנ'
ומיעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו
לה" ובארצכם לא תעשו" בספר
קדושה בה' איסורי באה"
רפ"ט שלא להקריב בעלמום מן
הגוים שנ' ומיד בן נכר"
ר"ן להיות כל קרבנות בהמה מיום
שמיני והלאה שנ' ומיום
השמיני והלאה וגו' וקודם זמן זה
הוא הנקרא מחוסר זמן ואין מקריבין
אתו שתיתן בעבודה בה' איסורי המזבח
ר"א שלא לשחוט אתו ואת בנו
שנ' אתו ואת בנו וגו' בס'
קדושה בה' שחטה"
ר"ב שלא להותיר מבשר התודה
עד בקר שנ' לא תותירו
ממנו עד בקר בקדבנו בה' קרבן הפסח"

שמרתי ולכך השני יהיה פתח שהחטא הבאה אחריו מבטל ממנו הקמץ אבל פעל שסופו א ומיקר פתח נמי נעה נבה נמי כי

מצא חכמה ואדם ומצא רצון מה' לשון סגולה

שבב שלא לעבד אילן בשביעית
שנא שרך לא תזרע
שבג שלא לעבד אדמה בשביעית
שנא וכרמך לא תזמור
שבד שלא לקצור ספיחי שביעית
כדרך שקוצרין בשאר השנים
שנא את ספיח קצירך
שבה שלא לאסוף פירות האילן
בשביעית כדרך שאוספין
בכל שנה ושנה שנא ואת עגבי
שבו למנות שני יובל שנא ושמט
שנא וספרת לך שבע
שבז לתקוע שופר בשנת היובל
כדי ליגאת העבדי חפשים
שנא והעברת שופר
שבח לקדש שנת יובל בשביעית
בשמטה שנא וקדשתם
את שנת החמשים וגו
שבט שלא לעבד בשנת היובל
בין אדמה בין אילן שנא
לא תזרע
של שלא לקצור ספיחי היובל
כשאר שנים שנא ולא תקצרו
שלא שלא לאסוף פירות יובל
כאסיפת שאר שנים שלא
ביצור נזיריה כגנר הביצרים שנא
ולא תבצרו את נזיריה כלן בזרעים
בה שמטה ויובל יהן עשרה
שלב לדון ברין מקח וממכר שנא
וכי תמכרו ממכר
שלג שלא יונה במקח וממכר
שנא לא תונו איש את אחיו
שלד שלא יונה בדברים שנא
ולא תונו איש את עמיתו
ה הונאת דברים שלשתן בספר
קנין בה מכירה
שלה שלא למכור שדה בארץ
ישראל לצמיתת שנא והארץ
לא תמכר לצמיתת
שלו להתגאלה לארץ בשנת
היובל שנא ובכל ארץ
שלז להיות גאולת בתי ערי חומה
עד שנה והוא הדין של אחזה ושדה
מקנה שנא ואישבי ממכרבית מושב

שלח שלא למכור מנרשי הלוים ז
ושרותיהם אל נושים לעולם
בין לפני היובל בין לאחר היובל שנ׳
ושדה מגרש עריהם ארבעתן בזרע
בה שמטה ויובל׳
שלט שלא להלות בריבית לישוא
שנ׳ את כספך לא תתן ונו׳
בס׳ משפטי בה מלוה ולוה׳
שם שלא לעבור בעבר עברי׳
עבורת עברי שנ׳ לא תעבר
בו עבדת עבד׳
שמא שלא למכור אותו ממכרת
עבדים שנ׳ לא ימכרו ממכרת
שמב שלא לעבד בו בפרך שנ׳
לא תרדה בו בפרך׳
שמג לעבוד בעבד כנעני לעולם
אא״כ הפיל לו אדונו אחד
מראשי איברין שנ׳ לעולם בהם תעבדו
שמד שלא להניח לנוי לעבוד
בעבד עברי המוכר לו בפרך
שנ׳ לא ירדנו בפרך לעיניך חמשון
בספר קנין בה עבדים׳

שמה שלא יתן אבן משכית להשתחוות
עליה שנ׳ ואבן משכית ונו׳
בס׳ מרכיבי הכ״ח׳

אמתחת

שמו לדון בערכי ארם כמו שפדש
בתורה והודרין ערכי ארם׳
להיות מעריך ארם נותן רמיו הקיעבר
בפרש׳ שנ׳ איש כי יפליא נדר ונו׳ בס׳
הפלאה בה ערכין והרמין
שמו שלא להמיר שנ׳ לא יחליפנו׳
שמח להיות התמורה קדש אם המיר
שנ׳ והיה הוא ותמורתו יקדש
שתיהן בקרבנו בה תמורה׳
שמט להיות מעריך בהמה טמאה
נותן רמיה שנ׳ והעמיד את
הבהמה לפני הכהן׳
שן להיות מעריך ביתו נותן כערך
הכהן שנ׳ ואיש כי יקדיש׳
שנא להיות מעריך שדהו כערך
הכהן האמור בתורה שנ׳ ואם
משדה אחזתו יקדיש איש׳ ונו׳

שלשתן בסך הפלאה בה ערכין וחרמין

שנב שלא לשנות הקדשים מקרבן
לקרבן שנא אך בכור אשר
יבכר לי׳ בבהמה לא יקדיש איש
וגו׳ בלומ׳ לא יקדישנו לקרבן אחר
בס׳ הקרבנות בה תמורה׳

שנג לרון ברין מחרים נכסיו מהם
לי׳ ומהם לכהן שנא אך כל
חרם אשר יחרים איש לי׳

שנד שלא למכור שדה החרם שנ
ומשדה אחזתו לא ימכר׳

שנה שלא נא שדה החרם שנ ולא
שלשתן בסך הפלאה בהלנו
ערכין וחרמין׳

שנו ני׳א להפרישמעשר דגן
בכל שנה ושנה משני הזרעים
וניתנו ללוים שנא וכל מעשר האר
מזרע הארץ בזרע בה מעשר׳

שנז לעשר הבהמה שנא וכל
מעשר בקר וצאן העשירי יהיה

שנח שלא נא מעשר בהמה שנא
לא יבקר בין טוב לרעו

יהיה קדש לא נא שתיהן בספר
הקרבנות בה בכורות׳
במדבר סיני אין בו כלום ממנין המצות

נשא את ראש

שנט לשלח טמאים מכחנה שכינה
שהוא המקדש שנא וישלחו
מן המחנה כל צרוע׳

שס שלא יכנס טמא לעזרה שנא
ולא יטמאו את מחניהם זה
מחנה שכינה שתיהן בעבודה בה
ביאת המקדש׳

שסא להתודות לפני ׳מכל חטא
שיעשה אדם בשעת הקרבן
ושלא בשעת הקרבן שנא והתודו
את חטאתם בס׳ המרעבה תשובה׳

שסב שלא ליתן שמן זית במנחת
קרבן שוטה שנא לא יצק עלי׳

שסג שלא ליתן עליו לבונה שנא
ולא יתן עליו לבונה׳

שסד לעשות לשוטה כתורתה
הכתובה בתורה שנא ועשה

מוקפת מהונה נפסוקים מגמלין נמכאן ונמכאן והלה והואבאמיצין וסימנהון מאשר אלהים הבין דרכה ונדיב נדיבות יין

ואמת מזוה כל למזרם מעמי על מסושמו

ויקהל

שפה לשמור בית המקדש תמ

שנ וגם את אהיך מטה לו
בעברה בה בית הבחירה

שפו שלא יתעסקו הלוים בעבוד
הכהנים ולא הכהנים כעבוד
הלוים שנ אך אל כלי הקדש ונ
בעברה בה כלי המקדש

שפז שלא יעבור הזר במקדש
שנ וזר לא יקרב אליכם
בעברה בה בואת המקדש

שפח שלא להשבית שמירה
סביב למקדש שנ ושמרתם
את משמרת הקדש ונ בס עברה
בה בית הבחירה

שפט לפדות בכור הבן שלא נ
וליתן פדיונו לכהן שנ אך
פדה תפדה בורעבה בבכורים

ש שלא לפדות בכור בהמה
טהורה שנ אך בכור שור
נתי לא תפדה בקדשנה בכורה

שמות אנשים

שפב להפריש חלה לכהן שנ
ראשית ערסתכם בורעבה בכור
שפג לעשות ציצית על כנפי
הבגדות שנ ועשו להם ציצ
נ גדילים תעשה לך ונ בספר
אהבה בה ציצית

שפד שלא לתור אחרי מחשבות
הלב וראיית העינים שנ
לא תתורו אחרי לבבכם בס
מרעבה

ולא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם

שצא להיות הלוי עובד במקדש
שנו ועבד הלוי הוא וגו׳
בעבודה בה כלי המקדש׳
שצב להיות הלוים מפרישין ז׳
מיעשר מן המעשר שלקוו
מישראל ונותנין להכהנים שנא ואל
הלוים תדבר בזריזים בה מיושה שיו

מצות עשה

שצג לעשות פרה אדומה לדורו
אפרה מונחת למשמרת׳
שנ והיתה לעדת בני ישראל למשמו
בס טהרה בה פרה אדומה׳
שצד להיות המת מטמא שנ׳
הנוגע במת לכל נפש אדם׳
בס טהרה בה טמאת מת׳
שצה להיות מי נדה מטמאין לאדם
טהור ומטהרין מטמא׳
שלהן וכל הרינן של הטמאות רב
ומשפט כל טמא וטמאה מכאר
בתורה שבכתב וזו המצוה מבארת
בשני הפסוקי׳ האו הוא יתחטא בו׳

כל הנוגע במת בנפש האדם אשר
ימות ולא יתחטא בם טהרה בה
פרה אדומה׳
ויזרא בלק אין בו בלום ממנו המיום

מצות לא תעשה

שצו לדון בר׳ ע׳ נחלות שנא איש
כי ימות ובן אין לו׳ והיתה
לבני ישראל לחקת משפט׳ בס
משפטים בה נחלות׳
שצז להקריב שני כבשים תמידי
בכל יום שנא שנים ליום׳
שצח להוסיף קרבן בכל שבת
שנא וביום השבת שני ו׳
שצט להוסיף קרבן בכל ר״ח שנא
ובראשי חדשיכם׳
ת להוסיף קרבן ביום עצרת
שנא וביום הבכורים חמש
בס עבודה בה תמידי ומוספין
תא להוסיף קרבן בחג הפסח
שנ ובחדש הראשון׳
תב לשמוע קול שופר בר״ה

שנ יום תרועה בס זמנם ברכ
שופר סכה ולולב
תג להוסיף קרבן ברה שנ ועשיתם
עלה לריח ניחוח
תד להוסיף קרבן ביום הצום שנ
וב עשור לחדש השביעי
תה להוסיף קרבן בחג הסוכות
שנ והקרבתם עולה וגו
תו להוסיף קרבן ביום שמינ
חג עצרת שיום זה רגל בפנ
עצמו שנ ביום השמיני עצרת
והקרבתם עלה לריח וגו ארבעתן
בס עברה בה תמידין ומוספ

ראש חמסות

תז לדון בספר נדרים וכל הדינין
האמורין בפרשה שנ איש
כי ידר וגו
תח שלא לעבד על דברים שאסור
אדם על נפשו שנ לא יחל דבר
שתיהן בס הפלאה בה נדרים

אלה חמסע

תט להתלוות ערים לשבת בהן
ומגרשיהן וגם הם קולטות
שנ צו את בני ישראל ונתנו ללוים
בס זרעים בה שמטה ויובל
תי שלא להרוג מחויב הריגה קוד
שיעמד בדין שנ ולא יומת הרוצח
תיא להגלות רוצח בשגגה שנ
והיצילו העדה את הרוצח
מיד וגו הדם והשיבו את הרוצח וגו
שתיהן בנזיקין בה רוצח ושמירת נפש
תיב שלא יורה הער בדין שהעיד
בו בדיני נפשות שנ ועד
אחד לא יענה בס שפטים בה עדות
תיג שלא ליקח כפר מן הרוצח אל
ימות שנ ולא תקחו כופר לנפש
תיד שלא ליקח כופר למחייב גלות
רוצח בשגגה שנ ולא תקחו
כופר לנוס וגו שתיהן בספר נזיקין
בה רוצח ושמירת נפש

אלה הדברים

תטו שלא למנות ברנין ארכ

מצוה לעשה בעונה על השותק ומקבל

שאין חכם ברי׳ תורה אעפ׳ שהוא
חכם בחכמות אחרות שנ׳ לא
תכירו פנים במשפט׳

תל׳ שלא יראה הדיין ברין מארם
רע איש זרוע שנ׳ לא תגורו
מפני איש בשפט׳ בה בן בנה דין׳

ואתחנן

תנז שלא להתאוות שנ׳ ולא תתאוו׳
אשת רעך ובנזיקין בהגזלה ואברה
תיח ליחד את השם הא׳ית שנ׳
שמע ישרא׳ יי׳ אלהינו וי׳
תיט לאהבו שנ׳ ואהבת את יי׳
לרוך שתדקדק במרעבה יסודי התורה׳
תכ ללמוד תורה וללמדה שנ׳
ושננתם לבנך במרעבה תלמוד תורה׳
תכא לקרות ק״ש פעמים בכל יום
שנ׳ ודברת בם באהבה בה ק״ש׳
תכב לקשור תפלין ביד שנאמר
וקשרתם לאות על ידך׳
תכג לקשור תפלין שנ׳ והיו לטוטפת
תכד לקבוע מזוזה בפתחי השערי

שנ׳ וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך שלשתן באהבה בר׳
תפלין ומזוזה זסת׳
תכה שלא לנסות את רבר יי׳ שנ׳
לא תנסו במרעבה יסודי התורה׳
תכו שלא לברות ברית לעובדי ע״ז
בל׳ז עממין שנ׳ לא תכרת להם
תכז שלא לחון על עובדי ע״ז שנ׳
ולא תחנם במרעבה ע״ז
תכח שלא להתחתן בעובדי ע״ז
שנ׳ ולא תתחתן בם בס קרושר׳
בה אסורה באר

ראה תשא

תכט שלא יראו אנשי המלחמ׳
ולא יפחדו מאויביהם ולא
לערוץ ולחזור לאחור בשעת מלחמ׳
שנ׳ לא תערוץ מפניהם כנ׳ לא
תיראום בשופטים בה מלכי ומלחמו׳
תל שלא ליהנות בצפוי נעבד
שנ׳ לא תחמוד כסף וזהב וע׳
תלא שלא ליהנות מע״ז כל ממונה

ומכל משמשיה ומתקרובת שלה׳
ומיין שנתנסך לה שנ׳ ולא תבוא
תועבה שתיהן במרעבה עז׳
תלב לברך אחר המזון שנ׳ ואכלת
ושבעת ונו׳ באהבה ברכות׳
תלג לאהוב את הגר שנ׳ ואהבתם
את הגר בס׳ מרעבה רעות׳
תלד ליראה את השם הנכבד והנורא
שנאת׳ את ה׳ אלהיך תירא׳ בס׳
מרעבה יסודי התורה׳
תלה להרבקו שנ׳ ובו תדבק בס׳
מרעבה רעות׳
תלו להשבעבשמו באמת שנ׳
ובשמו תשבע בס׳ הפלאה בה בישת

ראה אנכי

תלז לאבד עז׳ וכל משמשיה הנעשה
בשבילה שנ׳ אבד תאבדון׳
בס׳ המרעבה עז׳
תלח׳ שלא לאבד בית המקדש
אובתי בנסיות אובתי מדרש
ואין מוחקין את השמות המקודשים
ואין מאבדין בתי הקדש שנ׳ אבד
תאבדון ונו׳ ונתצתם ונו׳ ואברתם את
שמם׳ ובתי לא תעשון כן לה׳ אלהיכם
במרעבה יסודי התורה׳
תלט להקריב כל הקרבנות שיש
על אדם בחובה או בנדבה
ברגל ראשון שפגעבו שנ׳ לשבתו
תדרשו ובאת שמה׳ והבאתם שמה׳
תמ שלא להעלות קדשים בח״ל
שנ׳ השמר לך פן תעלה׳
תמא להקריב כל הקרבנות בבית
הבחירה׳ שנ׳ כי אם במקום
אשר יבחר ה׳ באחד משבטיך שם ונו׳
שלשתן בס׳ עבודה בה מעשה הקרבנות
תמב לפרוש בעלי מומין ויה״ומיתרי
באבילה׳ שנ׳ רק בכל אות
נפשך מפי השמועה למדו שאינו
מדבר אלא בפסולי המוקדשין שיפדו
בס׳ עבודה בה איסורי המזבח
תמג שלא לאכל מעשר שני של
דגן מחוץ לירושלם שנ׳ לא
תוכל לאכל בשעריך מעשר ונ׳

תמ"ד שלא לאכל מעשר שני של
תירוש חוץ לירושלם שנ' תירושך
תמ"ה שלא לאכל מעשר שני של
יצהר חוץ לירושלם שנ'
ויצהרך שלשתן בס' זרע בה מעשר שני
תמ"ו שלא לאכל בכור תמים חוץ
לירושלם שנ' לא תוכל ונו'
בס' הקרבנות בה בכורות
תמ"ז שלא יאכלו הכהנים חטאת
ואשם חוץ לעזרה שנ' לא
תוכל לאכל בשעריך אקראבו
תמ"ח שלא לאכל בשר העולה
שנ' לא תוכל ונו' וכלנדריך
אשר תדור כלומ' לא תוכל לאכל
נדריך אשר תדור וזו היא אזהרה
של כל מועל שלא יהנה מן הקדשים
האסורים ליהנות ואם נהנה מועל
תמ"ט שלא לאכל בשר קדשי קלי
קודם זריקת דמים שנ' לא
תוכל ונו' ונרבותיך כלומ' לא תוכל
לאכל נרבותיך עד שיזרוק דמים
של שתן בעזרה בה מעשה הקרבנות

תנ' שלא יאכל הכהן בכורים חוץ
לירושלם קודם הנחה בעזרה
שנ' לא תוכל ונו' ותרומת ידיך ונו' או
הבכורי בזרעים בה בכורים
תנ"א שלא לעשוב הלוים את נתינין
להם מתנותיהם בכל דגל ודגל
שנ' השמר לך ונו' בקרבנות בה חגינה
תנ"ב לשחוט בהמה חיה ועוף ואחד
יאכל בשרם שנ' וזבחת מבקרך
ומצאנך ואכלת בקדושה בה שחיטה
תנ"ג שלא לאכל אברי מן החי שנ'
ולא תאכל הנפש עם הבשר
בס' קדושה בה מאכלו אסורים
תנ"ד להביא קרשי מחוצה לארץ לבין
הבחירה שנ' רק קדשיך ונו'
בס' עבודה בה מעשה הקרבנות
תנ"ה שלא להוסיף על מצות התורה
בין תורה שבכתב בין תורה שבעל
פה שנ' את כל הדבר אשר אנכי מצוה
מצוה אתכם תשמרו לעשות
תנ"ו שלא לגרוע מכל מצות שבתורה
שנ' ולא תגרעו ממנו שתין

בשפטים בה ממרים"

תנז שלא לשמוע למתנבא בשם
עז שנא לא תשמע אל דברי וג
תנח שלא לאהוב המסית שנא ולא
תאבה לו"
תנט שלא לעזוב השנאה למסית
שנא ולא תשמע אליו"
תס שלא להציל המסית אלא עמוד
על דמו שנא ולא תחוס עינך"
תסא שלא ילמד המוסת זכות על
המסית שנא לא תחמול"
תסב שלא לשתוק המוסת מללמד
חובה על המסית אם ידעלו
חובה שנא ולא תכסה עליו"
תסג שלא להסית אדם מישראל
אחר עז שנא ולא יוסיפו לעשות
וגו במסית הכתוב מדבר ארבעה
במדעבה עז"
תסד לדרוש ולחקור העדים
הרבה שנא ודרשת וחקרת
בשפטים בה סנהדרין"
תסה להרוג עיר הנדחת על שרוב

את העיר שנא הכה תכה את יושבי וג
ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה וג
תסו שלא לבנות עיר הנדחת לכמות
שהיתה שנא והיתה תל עולם"
תסז שלא ליהנות בממון עיר הנדחת
שנא ולא ידבק בידך וגו
תסח שלא להתנודד כעובדי עז
שנא לא תתנודדו וגדידה
ושריטה אחת היא"
תסט שלא לעשות קרחה על המת
שנא ולא תשימו קרחה וגו
חמשתן במדעבה עז"
תע שלא לאכל פסולי המוקדשין
שהוטל בהם מום בכונה שנא
לא תאכל כל תועבה בס עבודה
בה פסולי המוקדשין"
תעא לברוק בסימני העוף עד שיבדוק
בין טמא שבו לטהור שבו שנא
כל צפור טהורה תאכלו"
תעב שלא לאכל מתה והיא הנבלה
שנא לא תאכלו כל נבלה
שתיהן בס קדושה בה מאכלי אסורו

תעג להפריש מעשר שני להאכיל
לבעליו שנא עשר תעשר
בזרעים בה מעשר שני
תעד להפריש מעשר עני תחת
מעשר שני בשלשית ובששית
בשביעית שנא מקצה שלש שנים
וגו בם זרעים בה מתנות עניים
תעה להשמיט כספים בשביעית
וישמיט כל הלואתו שנא
שמוט כל בעל וגו
תעו שלא ינשו ולא יתבע הלואה
שעברה עליה שביעית שנא
לא ינש את רעהו שתיהן בזרעים
בה שמטה ויובל
תעז לנגש לנכרי שנא את הנכרי
תנש במשפט בה מלוה ולוה
תעח שלא למנוע מליתן לעני מה
שהוא צריך שנא לא תאמץ
את לבבך ונמצא הניר צדקה עושה
מצות עשה והמעלים עינו מן
הצדקה עובר על לא תעשה
תעט שלא למנע מלהלות לעני

קורס השמטה שנא השמר לך פן
יהיה דבר ונו שתיהן בזרעים בה שמטה ויובל
תפ ליתן צדקה שנא פתוח תפתח
בם זרעים בה מתנות עניים
תפא שלא לשלח עבד עברי
ריקם כשיוצא חפשי שנא
וכי תשלחנו חפשי מעמך וגו
תפב להעניק לעבד עברי שנא
העניק תעניק לו וכן לאמה
העבריה שתיהן בקנין בה עברים
תפג לקדש בכור הבהמה
הטהורה ולהקריבו שנא
כל הבכור אשר יולד וגו בם
הקרבנות בה בכורות
תפד שלא לעבד בקדשים שנא
לא תעבוד בבכור שורך
תפה שלא לגזוז קדשים שנא
לא תגוז בכור צאנך שתיהן
בם עברה בה מעילה
תפו שלא לאכל חמץ אחר חצות
יום יד שנא לא תאכל עליו
חמץ בזמנם בה חמץ ומצה

תפז שלא להותיר מחגיגת יד ליום
השלישי שנא ולא ילין מן
הבשר בקרבנות בה קרבן הפסח
תפח לשמוח ברגלים שנא
ושמחת בחגך בקרבנות
בהלכות חגיגה

שפטים ושטרים

תפט למנות שפטים ושטרים בכל
קהל וקהל שנא שפטי ושטרי
בם שפטים בה סנהדרין
תצ שלא ליטע אילן במקדש שנ
לא תטע לך אשרה וג
תצא שלא להקים מצבה שנא
ולא תקים לך מצבה שתיהן
במדינה עו
תצב שלא להקריב על מזבח
עובר שנא לא תזבח לה אלהיך
שור ושה אשר יהיה בומם וג
בעברה בה איסורי המזבח
תצג לשמוע מכל בד הגדול שיעמד
להם שנא על פי התורה

תצד שלא להמרות על פי בד שנ ולא
תסור שתיהן בם שפטים בה ממרים
תצה למנות מלך מישראל שנ שום תשים
תצו שלא למנות איש על ישראל מקור
גרים שנא לא תוכל לתת עליך
תצז שלא ירבה סוסים שנ ולא ירבה לו
תצח שלא לשבון במצרים
שנא לא תוסיפון לשוב
תצט שלא ירבה המלך נשים שנא
ולא ירבה לו נשים
תק שלא ירבה בכסף וזהב שנ וכסף וזהב
ששתן בשפטי בה מלכי ומלחמותיהם
תקא לכתוב המלך ספר לעצמו יותר על
האחד שנ וכתב לו את משנה וג
בהבה בה תפלין ומזוזות וספר
תקב שלא יקח כל שבט לוי חלק בנחלה
בשעת כבוש שנא לא יהיה וג
תקג שלא יקח כל שבט לוי חלק
בארץ ישראל אע נותנין להם שנא
ונחלה ונו שתיהן בזרוע בה שמטה ויובל
תקד לתת מן הבהמה לכהן הזרוע והלחי
שנ ונתן לכהן וג בזרועים בה בכורים

תקה להפריש תרומה לכהן שנא
ראשית דגנך ונ׳ בזרעך בה תרומות׳
תקו ליתן ראשית הגז שנא וראשי
גז צאנך׳ בזרעך בה בכורים׳
תקז להיות כהנים עוברים במקדש
שנ׳ ובי יבא הלוי לבר ממברין
על האבות׳ בעברה בה כלי המקדש
תקח שלא לקסום׳ שנ׳ לא ימצא בך׳
תקט שלא לבשף שנ׳ מעונן ומנחש
ולכי שלא לחבור חבר׳ שנ׳ וחובר׳
תלא שלא לשאול באוב שנ׳ ושאול
תקמא שלא לשאול בידעני׳ שנ׳ וידעני
תקנב שלא לשאול בחלום מן המת
שנא ודרשא המתים׳
תקיד לשמוע מכל נביא ונביא שנ
אי תשמעון במדעבה יסורי התורה׳
תקטו שלא להתנבא בשקר ואפי
בשם ז׳ שנ׳ אך הנביא ונ׳
תקיו שלא להתנבא בשם עו שנ
ואשר ידבר בשם אחים׳
תקיז שלא למנעמהרינת נביא השקר
שנ׳ לא תגור ממנו שלשתן במדעבה עו

תקיח להכין ששה ערי מקלט שנתנן
לך הדרך׳ בנזיק׳ בהרוצח ושמירת נפ
תקיט שלא לחוס על הדן חברו שנ
לא תחוס עינך׳ בס שפט׳ בה סנהדרי
תקכ שלא להסיג גבול שנא לא תסי
גבול רעך׳ בנזיק׳ בה גנבה׳
תקכא שלא לבדות הדין על פי עד
אחד׳ שנ׳ לא יקום עלפי׳
תקכב לעשות לערים זוממים כמו
שדמו לעשות שנא ועשיתם
לו כאשר זמם׳ ונ׳ שתיהן בשפט׳ בה עדי
תקכג למשוח כהן גדול למלחמה
שנ׳ ונגש הכהן ודבר אל העם׳
תקכד לעשו במלחמת הרשות ז
כמשפט הכתו בתורה׳ שנ כי
תקרב אל עיר להלחם עליה׳
תקכה שלא להחיות מז עממים שנ
לא תחיה כל נשמה׳
תקכו לאבד מארץ ישראל ז עממים
ולהחרימם שנ׳ כי החרם תחרימם׳
תקכז שלא להשחית אילנ מאכל
בעיר׳ שנ׳ לא תשחית את עצה׳

חמשתן בשפט׳ בה מלכי ומלחמו׳
תקכח שלא לעבר ולזרוע בנחל איתן
שנ׳ אשר לא יעבד בו׳
תקכט לעדוף את העגלה בנחל שנ׳
וערפו שם את העגלה בנחל׳
שתיהן בס נזיקין בה רוצח ושמירת נפש׳

פתחא

תקל לעשות ליפת
תאר׳ שנ׳ וראית בשביה׳
תקלא שלא ימכור אשת יפת תאר׳
שנ׳ ומכור לא תמכרנה׳
תקלב שלא לכבוש אשת יפת
תאר שפחה שנ׳ לא תתעמר
בה ונ׳ שלשתן בס שפטי בה קפ׳ ותמוז׳
תקלג שלא לאבל ולשתות דרך
זולל וסובא שנ׳ בנו זה סורר׳
בס שפטים בה ממרים׳
תקלד לתלות מי שנתחייב תלייה׳
שנ׳ ותלית אתו על עץ׳
תקלה שלא ילין הצלוב על העץ׳
שנ׳ לא תלין נבלתו׳
תקלו לקבור הנהרג ביום הריגתו
שנ׳ כי קבור תקברנו בשפטי בה קנ׳ ונ׳
תקלז להשיב האבדה שנ׳ השב תשיבנו
תקלח שלא יתעלם מן האבדה שנ׳
לא תוכל להתעלם׳ שתיהן
בס נזיקין בה גזלה ואבדה׳
תקלט שלא להניח בהמה רובצת
תחת משאה שנ׳ לא תראה׳
תקמ להקים המשא עם הבהמה
שנ׳ הקם תקים עמו׳ שתיהן
בנזיקין בה רוצח ושמירת נפש׳
תקמא שלא תעזבה אשה עד׳ איש׳
שנ׳ לא יהיה כלי גבר׳
תקמב שלא יעזבה האיש עד׳ האשה
שנ׳ ולא ילבשגבר׳ שתיהן במרעבה עז׳
תקמג שלא ליקח האם על הבנים׳
שנ׳ לא תקח האם ונ
תקמד לשלח אם הקן שנ׳ שלח תשלח
את האם׳ שתיהן בקדושבה שתי׳
תקמה לעשות מעקה שנ׳ בי תבנה בית
תקמו שלא להניח מכשול שנ׳ ולא
תשים דמים בביתך׳ שתיהן
בנזיקין בה רוצח ושמירת נפש׳

תקמז שלא לזרוע תבואה או זרע
בכרם שנ׳ לא תזרע כרמך ונ׳
בס׳ זרעים בה בלאים׳
תקמח שלא לאכל לא הכרם שנ׳
פן תקדש המלאה הזרע׳
והוא איסור אכילה בה מאכלו אסורו׳
תקמט שלא יעשה מלאכה בשני
מיני בהמה כאחת שנ׳ לא תחרוש
תקן שלא ללבוש שעטנז כמו
שלובשין כומרי ע״ז שנ׳ לא
תלבש שעטנז שתיהן בזרעים בה כלאים׳
תקנא לישא אשה בכתובת ר״
וקידושין ולבעול שנ׳ כי יקח
איש אשה בס׳ נשים בה אישות׳
תקנב לישא מוציא שם רע את
אשתו שנ׳ ולו תהיה לאשה׳
תקנג שלא יגרש מוציא שם רע את
אשתו כל ימיו שנ׳ לא יוכל
לשלחה שתיהן בס׳ נשים בה ערות דבר׳
תקנד להיות בר סוכלין באבנים
שנ׳ וסקלתם אותם ונ׳
תקנה שלא לענוש האנוסה שנ׳

ולנערה לא תעשה דבר ונ׳ שתיהן
בס׳ שפט׳ בה סנהדרין׳
תקנו לישא אונס אנוסתו שנ׳ ולו
תהיה לאשה תחת אשר׳
תקנז שלא יגרש האונס את אנוסתו
שנ׳ לא יוכל לשלחה׳ וג׳
שתיהן בס׳ נשים בה נערה בתולה׳
תקנח שלא יקח סריס בת ישראל
שנ׳ לא יבא פצוע דכא׳
תקנט שלא [illegible] בת ישראל
שנ׳ לא [illegible]
תקס שלא ישא עמוני ומואבי
בת ישראל לעולם שנ׳ לא יבא
עמוני ומואבי שלשתן בקרוא בה איסור בא
תקסא שלא לקרוא שלום לעמון
בתחלה כשאר העוים שנ׳
לא תדרוש שפט׳ בה מלבי ימלחמו׳
תקסב שלא להרחיק זרע עשו
מן הקהל עד ג׳ דורות
שנ׳ לא תתעב אדומי ונ׳ בנים אשר
תקסג שלא להרחיק מצרי מלבא
בקהל עד ג׳ דורות שנ׳

לא תתעב ארומי כי אחיך הוא וגו׳
בנים אשר יולדו להם שתיהן בקדושה
בה איסורי ביאה׳
תקסד שלא יבנס טמא למחנה לויה
שהוא בגדר הר הבית שנא׳
כי יהיה בך איש וגו׳ לא יבא וגו׳ זרה
מחנה הלוים בעבירה בה ביאת המקדש
תקסה להתקין ירבמחנה שיצאו
בו בעלי המחנה להפנות בו
שנא׳ ויד תהיה לך וגו׳
תקסו להתקין יתד לחפורבו שנא׳
ויתד תהיה לך בשפטי בה והפי׳ והלהתי׳
תקסז שלא להחזיר עבד שברח
מחוצה לארץ לארץ ישראל לארצו
שנא׳ לא תסגיר עבד וגו׳
תקסח שלא להונות עבד זה שנא׳
עמך ישב בקרבך וגו׳ לא
תוננו שתיהן בס׳ קנין בה עבדים׳
תקסט שלא תהיה קדשה והיא
הנבעלת בלא כתובה ובלא
קידושין שנא׳ לא תהיה קדשה וגו׳
בס׳ נשים בה אישות׳

תקע שלא להקריב אתנן ומחיר שנ׳
לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב׳
בס׳ עבדים בה איסורי המזבח׳
תקעא שלא ללות בריבית מישראל
שנ׳ לא תשיך לאחיך׳
תקעב להלות לנכרי בריבית שנ׳
לנכרי תשיך׳ מפי השמועה
למדו שזו מצוה בבמשפט בה מלוה ולוה
תקעג שלא לאחד הגרדים והגרבו
שנדרי׳ ארם ושגרב ושאר
דברי שהוא חייב בהן שנא׳ ביתרור
גרד לויא אחיך בעבדים בה מיעשה זקיני
תקעד לקיים ארם כלמה שהוציא
משפתיו מקרבן או צרקה׳
שנא׳ מוצא שפתיך תשמור ועשית בס׳
הפלאה בה נדרים׳
תקעה להיות השבור אוכל בזמן ש
שבירותו שנכנית בא בכרס ריע
תקעו שלא ליקח השביר יותר על
אכילתו שנא׳ ואכלך לא תתן
תקעז שלא יאכל השביר בשערי
מלאכה מן המחובר שהוא

שהוא עשה שנ׳ וחרמש לא תניף
שלשתן במשפט׳ בה שבירת׳
תקע״ה לנרש בשטר שנ׳ וכתבה
תקע״ט שלא יגרש יחזיר המגרש
גרושתו אחר שנשאת שנ׳
לא יוכל בעלה הראשון וגו׳ שתירן
בס׳ נשים בה גרושין
תקפ שלא יתחייב אחין ברבר מצרכ
רבים כל שנותן בנין עבא ושמיח
רחומה ויצרכי העיר ויצרכי הגרוד
וכיוצא בהן שנ׳ לא יצא בצבא ולא
יעבר עליו וגו׳ ובן בונה בנין וגוטעברם
שמחים בקניניהם שנה תמימה׳
תקפ״א לשמח חתן עם אשתו שנ׳
נקי יהיה לביתו וגו׳ שתירן
בשפטים בה מלבים׳
תקפ״ב שלא לחבול כלים שעושין
בהן אוכל נפש שנ׳ לא
חבול רחים ורכב במשפט׳ בה ומעיק ועני׳
תקפ״ג שלא לתלוש סימני צרעת׳
ושלא יקוץ סימני הטמאה
שנ׳ השמר בנגע הצרעת׳ בספר

טהרה בה טמאת צרעת׳
תקפ״ד שלא ימשכן בעל חוב בזרוע
שנ׳ לא תבא אל ביתו וגו׳
תקפ״ה שלא למנע עבוט מבעליו בעת
שהוא צריך לו שנ׳ לא תשכב
בעבטו כלום לא תשכב ועבטו עמך
לא תשיבנו לו בלילה הואיל והוא
צריך לו׳
תקפ״ו להשיב המשכון לבעליו
שנ׳ השב תשיב לו את העבוט׳
שלשתן במשפט׳ בה מלוה ולוה׳
תקפ״ז ליתן שכר שכיר בזמנו שנ׳
ביומו תתן שכרו וגו׳ במשפטים
בה שכירות׳
תקפ״ח שלא יעיד קרוב שנ׳ לא יומתו
אבות מפי השמועה למדו שלא
יומתו אבות בעדות בנים והה לשאר
קרובים במשפטים בה עדות׳
תקפ״ט שלא להטות משפט גרים
ויתומים שנ׳ לא תטה משפט
גר יתום בשפט׳ בה סנהדרין׳
תקצ״ן שלא למשכן בגד האלמנה

שנ"א ולא תחבול בגד אמנה בספר
משפטים בה מלוה ולוה"
תק"נא להניח עמר השבחה שנ"א כ"
תקיצור קציצתך בשרה" וע"
תק"נב שלא ליקח יתר השבחה שנ"
לא תשוב לקחתו וכן כל האילנו"
יש שבחה שנ"א לא תפאר אחריך"
שתיהן בס' זרעים בה מתנות עניים"
תק"נג להלקות הרשעים שנ"א והפי"
השפט והכהו לפניו"
תק"נד שלא להוסיף במלקות המחוי"
מלקות שנ"א פדי רשעתו" וע"
ארבעים יכנו לא יוסיף שתיהן
במשפט" בה סנהדרין"
תק"נה שלא יחסום בהמה בשעת
מלאכה בדבר שאוכל ממנו
ונהנית שנ"א לא תחסום שור בדישו
במשפטים בה שבירות"
תק"נו שלא תנשא היבמה לאיש זר
עד שתסור רשות היבם מעליה
שנ"א לא תהיה אשת המת החוצה וע"
תק"נז ליבם אשת אחיו שנ"א יבא עליה"

תק"נח לחלוץ ליבם שנ"א וחלצה נעלו"
שלשתן בס' נשים בה יבום וחליצ"
תק"נט להציל הנרדף ואפי' בנפיש"
הרודף שנ"א וקיצתה את כפה"
תר' שלא לחוס על הרודף שנ"א הורג"
אתו קודם שיציל לנרדף ויהרגנו"
או יגלה עדיותו שנ"א לא תחוס עינך" וע"
שתיהן בנזיקין בה רוצח ושמירת נפש"
תרא שלא לעשות אצלנו אבן
ואבן איפה ואיפה שנ"א לא
יהיה לך בביתך אבן ואבן" וע"
אעפ"י שאינו לוקח ונותן בהם בס'
נזיקין בה גנבה
תרב לזכור מה שעשה עמלק
תמיד שנ"א זכור את אשר עשה
לך עמלק"
תרג להכרית זרעו של עמלק שנ"א
תמחה את זכר עמלק"
תרד שלא יסוד מלבנו מעשיו
הרעים של עמלק וארבתו
בדרך תרעמה שעשה לנו שנ"א לא
תשכח" ג' בשפט" בה מלכים ומלחמו"

חדש עשרה זקנים מתם ספר תהלות אנש

פתחא

תרה לקרות על הכבודים שנ׳
ועניתו ואמרת לפני ה׳ אלהיך
בם זרעם בה בכורים״
תרו להתורות וידוי מעשר שנ׳
כי תכלה לעשר ע׳ ואמרת
לפני ה׳ אלהיך בערתי הקדש״
תמא ז׳ שלא לאכל מעשר שני
עם ע׳ באנינות שנ׳ לא אכלתי
באוני ממנו״
תרח שלא לאכל מעשר שני
בטמאה ואפי׳ בירושלם
עד שתפדה שנ׳ ולא בערתי ממנו
בטמא וע׳
תרט שלא להוציא מעשר
שני בשאר דברים מיני מאכל
האדם חוץ מאכילה ושתיה וסיכה
שנ׳ ולא נתתי ממנו למת וכל שהוא
חוץ לצרכי הנוף הרי נתתי ממנו למת
אקראנו ארבעתן בם זרעם בה
מעשר שני״

תרי להדמות ברכיו הטובים
והישרים שנ׳ והלכת ברכיו
במרעבה דעות״
אתם נצבים
אינו כלום ממנו המצות

משלמשה

תרא להקהיל את העם בחג
הסכות במוצאי שמטה
לשמוע תורה במוצאי שביעית
שנ׳ הקהל את העם האנשים וע׳
בקרבנות בה חגגה״
תריב לכתוב בלאיש ספר תורה
לעצמו שנ׳ ועתה כתבו
לכם את השירה הואת וע׳ בם
אהבה בה תפלין ומזוזה וספר
תורה״

תאומים שבשם

תריג שלא לשתות יין נסך שנ׳
ישתו יין נסיכם בם קדושה״
בה מאכלות אסורות״ יפ ושש״

בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ
נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ
עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ
הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם
לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם
אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ
אֶת הַמַּיִם בִּימֵּי הַיָּם וְהָעוֹף יִרֶב
בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
חֲמִישִׁי׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ
אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת
הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ
הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי
טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַת
הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ
עַל הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא
אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ
אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים
פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ

וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת
כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ
פְּרִי עֵץ זֹרֵעַ זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃
וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ
נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה
וַיְהִי כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר
עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם׃
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ
אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים
אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב
הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר
יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם

ונהר ד יסיפנהון ונהר יצא מערן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ ונהר יסובב׳ ונהר יחרב ויבש׳ אולמים סמ ים
ונהר יחרב ויבש׳׃ קדמת ב וסימנהון הוא ההולך קדמת ערן׳ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא
פרת׃

אין לעבד את האדמה ואר יעלה
מן הארץ והשקה את כל פני ה׳
האדמה ויצר יהוה אלהים את
האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃
ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם
וישם שם את האדם אשר יצר׃
ויצמח יהוה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
טוב ורע׃ ונהר יצא מערן להשקות
את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד
פישון הוא הסבב את כל ארץ
החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב
הארץ ההוא טוב שם הבדלח
ואבן השהם׃ ושם הנהר השני
גיחון הוא הסבב את כל ארץ
כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל
הוא ההלך קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה
אלהים את האדם וינחהו בגן
עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו
יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ
הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו

כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות
האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃
ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל
חית השדה ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא
לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש
חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם
שמות לכל הבהמה ולעוף השמים
ולכל חית השדה ולאדם
לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה
אלהים תרדמה על האדם ויישן
ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את
הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה
כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב
איש את אביו ואת אמו ודבק
באשתו והיו לבשר אחד׃ ויהיו
שניהם ערומים האדם ואשתו
ולא יתבששו׃ והנחש היה
ערום מכל חית השדה אשר
עשה יהוה אלהים ויאמר אל
האשה אף כי אמר אלהים לא

על האדם ג וסימנהון ויצו יפ אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׳ ובדה היא על האדם׳ ויפל יפ אלהים תרדמה על האדם
ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ הבדלח ב וסימנהון ועינו כעין הבדלח׳ והב הארץ ההיא טוב שם הבדלח ואבן
השהם׃ ויפל ג וסימנהון ויפל עליו ויומת׳ ויפל בקרב מיחנהו סביב למשכנותיו׳ ויפל יפ אלהים תרדמה על האדם ויישן׃

כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע׃ ובית דוד׃ מיאל גדול כאלהים סי׳
ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי ערומים הם ויחפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ וידעו אתה ותעלל בה כל הלילה׃

תאכלו מכל עץ הגן׃ ותאמר
האשה אל הנחש מפרי עץ הגן
נאכל׃ ומפרי העץ אשר בתוך
הגן אמר יהוה אלהים לא תאכלו
ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃
ויאמר הנחש אל האשה לא
מות תמתון׃ כי יודע אלהים כי
ביום אכלכם ממנו ונפקחו
עיניכם והייתם כאלהים ידעי
טוב ורע׃ ותרא האשה כי טוב
העץ למאכל וכי תאוה הוא
לעינים ונחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל ותתן גם
לאישה עמה ויאכל׃ ותפקחנה
עיני שניהם וידעו כי עירמם
הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו
להם חגרת׃ וישמעו את קול
יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
היום ויתחבא האדם ואשתו
מפני יהוה אלהים בתוך עץ
הגן׃ ויקרא יהוה אלהים אל
האדם ויאמר לו איכה׃ ויאמר
את קלך שמעתי בגן ואירא
כי עירם אנכי ואחבא׃ ויאמר
מי הגיד לך כי עירם אתה׃
המן העץ אשר צויתיך

לבלתי אכל ממנו אכלת׃ ויאמר
האדם האשה אשר נתתה עמדי
הוא נתנה לי מן העץ ואכל׃ ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני
ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים אל
הנחש כי עשית זאת ארור אתה
מכל הבהמה ומכל חית השדה
על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי
חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין האשה
ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך
ראש ואתה תשופנו עקב׃
אל האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והרנך
בעצב תלדי בנים ואל אישך
תשוקתך והוא ימשל בך׃
ולאדם אמר כי
שמעת לקול אשתך ותאכל
מן העץ אשר צויתיך לאמר לא
תאכל ממנו ארורה האדמה
בעבורך בעצבון תאכלנה כל
ימי חייך׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את עשב השדה׃ בזעת
אפיך תאכל לחם עד שובך אל
האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב׃ ויקרא

כאחד יב פת׳ וסימנהן הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע׃ עכ׳ כאחד שבטי ישראל׃ וחליתי והייתי כאחד האדם׃
וחבירו׃ ויהי הנער לי׃ גם את הארי׃ ועשה אל קל בתליו׃ ומפיכשת אכל על שלחנו׃ ואני אנה אוליך את חרפתי׃ כאחד החלקים׃ וגברים בצ״ו

שעריו׃
והטלאך
ד״ה׃
ג
יכאחד
פ״ת׃

הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה
אֵם כָּל חָי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃

ב
פת׳

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם
הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע
וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם
מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃
וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן עֵדֶן
לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח
מִשָּׁם׃ וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן
מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִים וְאֵת
לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר
אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃

ב
פתי׳
ג
ן
עדן
קד
ושא
לש
פת׳

ג

וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה
אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קָיִן וַתֹּאמֶר
קָנִיתִי אִישׁ אֶת יְהוָה׃ וַתֹּסֶף לָלֶדֶת
אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל וַיְהִי הֶבֶל רֹעֵה
צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃ וַיְהִי
מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה
מִנְחָה לַיהוָה׃ וְהֶבֶל הֵבִיא גַם
הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן
וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל הֶבֶל וְאֶל מִנְחָתוֹ׃
וְאֶל קַיִן וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה
וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה

ד
ה״ל
ב
חלום
השמר
אמת
ליעקב

נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ הֲלוֹא אִם תֵּיטִיב שְׂאֵת
וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ
וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ׃
וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי
בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל הֶבֶל
אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קַיִן
אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי
הַשֹּׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר מָה
עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי
מִן הָאֲדָמָה׃ וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה
מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת פִּיהָ
לָקַחַת אֶת דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ כִּי
תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה לֹא תֹסֵף תֵּת
כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר
קַיִן אֶל יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃
הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע
וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃
וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל הֹרֵג קַיִן
שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן
אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ כָּל מֹצְאוֹ׃
וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ
נוֹד קִדְמַת עֵדֶן׃ וַיֵּדַע קַיִן אֶת
אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוֹךְ
וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר
כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃ וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת

ב
אם
לדודי
ב
אך
שתים
ב
כי
מיגאי
ג
ב
אשור
בזנבותי
בנה
ג
לחנוך
ליוסף
לאהרן
וסיו
כתי׳

ויהי מקץ שנים ב וסימנהן ויהי מקץ ימים ויבאקין מפרי האדמה מנחה לי״ה׃ ויהי מקץ ימים ויבש הנחל׃ תסף ג וסימנהן
את כל ארצכם׃ לא תסף את כחה לך׃ תסף רוחם יגונן׃ לקחת ב וסימנהן ויפיצר בו לקחת ויאמן׃ לקחת את דמי אחיך מידך׃
וילד לחנוך את עירד ועירד׃ ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל׃ וילד ליוסף בארץ מצרים׃ וילד לאהרן את נדב ואת אביהוא׃

תובל ו׳ פתחי׳ וסימנהון יצלה גם היא ילדה את תובלקין לטש כל חרש נחשת וברזל׳ ב׳ בני ושמיתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל
הגוים׳ יון תובל׳ משך תובל׳ לרקמות תובל למלך׳ ג׳ בהן חס׳ האזנה ב׳ וסימנהון בנות בטחות׳ משי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי
לפשעי
ילד
לח כריתי׳

עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת מְחוּיָאֵל
וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת מְתוּשָׁאֵל וּמְ
וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת לֶמֶךְ׃ וַיִּקַּח
לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת
עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ וַתֵּלֶד
עָדָה אֶת יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב
אֹהֶל וּמִקְנֶה׃ וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל
הוּא הָיָה אֲבִי כָל תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב׃
וְצִלָּה גַּם הִוא יָלְדָה אֶת תּוּבַל
קַיִן לֹטֵשׁ כָּל חָרָשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל
וַאֲחוֹת תּוּבַלְקַיִן נַעֲמָה׃ וַיֹּאמֶר
לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן
קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי
כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד
לְחַבֻּרָתִי׃ כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם קָיִן
וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ וַיֵּדַע
אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן
וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת לִי
אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי
הָרָגוֹ קָיִן׃ וּלְשֵׁת גַּם הוּא יֻלַּד בֵּן
וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל
לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה׃

ה זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם
בְּיוֹם בְּרֹא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת
אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃ זָכָר וּנְקֵבָה
בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת

שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ וַיְחִי
אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בִּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
שֵׁת׃ וַיִּהְיוּ יְמֵי אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי אָדָם
אֲשֶׁר חָי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי
שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת אֱנוֹשׁ׃ וַיְחִי שֵׁת אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת׃ וַיְחִי אֱנוֹשׁ
תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת קֵינָן׃ וַיְחִי
אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת קֵינָן חָמֵשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי
אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי
קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת
מַהֲלַלְאֵל׃ וַיְחִי קֵינָן אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת מַהֲלַלְאֵל אַרְבָּעִים
שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי קֵינָן

שבעתים ו׳ ר׳ פת׳ וב׳ קס׳ וסימנהון כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושלש׳ לכן כל הרג קין שבעתים יקם׳ והשב לשבינו ו
שבעתים אל חיקם׳ והיה אור הלבנה כאור החמה׳ הדי׳ פת׳ וב׳ קס׳ שקין מזקק שבעתים׳ ונמיא ישלם שבעתים שת ר׳ קס׳ וסימנהון
כי שת לי אלהים׳ ולא שתלבו גם לזאת גם יהודה שת קינוי לך׳ מי שת בטחות חכמה כל אורי׳ שמינה חס׳ וכל נכי דכו׳ חס בכ״ג מלסימנהון

ויתהלך ג רש פסו׳ וסימנהון ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים׃ ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את׃
ויתהלך בתוך ארזיות ס כל הפרש ויחי בימי ויסימנהון ויהי אדם בן ׳ ויהי חנוך ׳ ויהי לנוך׃ ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ס

עשר שנים ותשע מאות שנה
וימת׃ ויחי מהללאל
חמש שנים וששים שנה ויולד
את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי
הולידו את ירד שלשים שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ ויהיו כל ימי מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמנה מאות שנה
וימת׃ ויחי ירד שתים
וששים שנה ומאת שנה ויולד
את חנוך׃ ויחי ירד אחרי הולידו
את חנוך שמנה מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי ירד שתים
וששים שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ ויחי חנוך
חמש וששים שנה ויולד את
מתושלח׃ ויתהלך חנוך את
האלהים אחרי הולידו את
מתושלח שלש מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי
חנוך חמש וששים שנה ושלש
מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את
האלהים ואיננו כי לקח אתו
אלהים׃ ויחי
מתושלח שבע ושמנים שנה
ומאת שנה ויולד את למך׃ ויחי

מתושלח אחרי הולידו את למך
שתים ושמונים שנה ושבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל
ימי מתושלח תשע וששים שנה
ותשע מאות שנה וימת׃
ויחי למך שתים ושמנים
שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא
את שמו נח לאמר זה ינחמנו
ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה
אשר אררה יהוה׃ ויחי
למך אחרי הולידו את נח חמש
ותשעים שנה וחמש מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי
למך שבע ושבעים שנה ושבע
מאות שנה וימת׃
ויהי נח בן חמש מאות
שנה ויולד נח את שם את חם
ואת יפת׃ ויהי כי החל האדם
לרב על פני האדמה ובנות ילדו
להם׃ ויראו בני האלהים את
בנות האדם כי טבת הנה ויקחו
להם נשים מכל אשר בחרו׃
ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם
לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו
מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו
בארץ בימים ההם וגם אחרי כן

ו׳ כל הפרש ויחי בימי וסיום כתו׳ בפרש
ז׳ בפרש
ח׳ בטע
כל בתרו טעמי
ג חס אדם למך עפרון
ו׳ בפרש כל אורי כל כבוג
ג רש פסו וסימנ כתו
כל חס במג מל
ג חס
ג וסימנ כתו
בהלל כפת
ג ע חס רפי מל
ג מל וסימנ כתו

שמונים ו מל וסימנהון ויחי כתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ותשקט הארץ
הארץ שמונים שנה ראחור׃ ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה׃ חיכה במחנה אשור דמלכים׃ ואם בגבורות שמונים שנה׃ בחראתו
את עשר ג וכל דברי היכים דכו מל במג חס ויעש מהם ס בחרו ג מלעיל וסימנהון ואשר לא חפצתי בחרו׃ תחתכישטאו

כל אורי׳ על לבו כמ״ב וסימנהן וינחם יע כי עשה את האדם ויתעצב אל לבו׳ ויאמר יע אל לבו אמחה׳ ס וכל נביאי וכתובי כות כמ״ב
על לבו וסימנהן הלא את הקטר׳ וישם דניאל על לבו ס ותמלא ב ביתו׳ וסימנהן ותמלא הארץ את׳ ותשחת הארץ לפני
האלהים
ותמלא
הארץ
חמס ס

אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל בְּנוֹת
הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃

וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם
בָּאָרֶץ וְכָל יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק
רַע כָּל הַיּוֹם׃ וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי עָשָׂה
אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל
לִבּוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת הָאָדָם
אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד
עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִם׃
וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה׃

אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק
תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת הָאֱלֹהִים
הִתְהַלֶּךְ נֹחַ׃ וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה
בָנִים אֶת שֵׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת׃
וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס׃ וַיַּרְא
אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה
כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דַּרְכּוֹ
עַל הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל
בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ
חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם

ב בתי׳ וחר אנשי שם

ל

ב בתי׳ ב וסימ כי עתי מחה אמיה

ב בתי׳ בן

ב קרי׳ אתם וסימ בתי

כל סיפ בן בתי

ג וסימ כתי

את הָאָרֶץ׃ עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי
גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת הַתֵּבָה
וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר׃
וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים
אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה
קוֹמָתָהּ׃ צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל
אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח
הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם
שְׁנִים וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃ וְאֲנִי
הִנְנִי מֵבִיא אֶת הַמַּבּוּל מַיִם עַל
הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ
רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר
בָּאָרֶץ יִגְוָע׃ וְהַקֹּמֹתִי אֶת בְּרִיתִי
אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל הַתֵּבָה אַתָּה
וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי בָנֶיךָ אִתָּךְ׃
וּמִכָּל הַחַי מִכָּל בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכֹּל
תָּבִיא אֶל הַתֵּבָה לְהַחֲיֹת אִתָּךְ
זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ׃ מֵהָעוֹף לְמִינֵהוּ
וּמִן הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכֹּל רֶמֶשׂ
הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכֹּל יָבֹאוּ
אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת׃ וְאַתָּה קַח לְךָ
מִכָּל מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ
אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה׃
וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ
אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה

ל וחר אנשי שם

ל

ב בתי׳ ב וסימ כי עתי מחה אמיה

ב בתי׳ בן

ב קרי׳ אתם וסימ בתי

כל סיפ בן בתי

ג וסימ כתי

ב כל מל ויעש את ישמ כתי הכתנות

כל מל

כל אתנ וסו פסו קמ במי׳ פת באתנ

ג רגי פסו ג בו ריצה חס

כל קפ״ע במי׳

ג

והנני ג וסימנהן והנני מקשית שנים עינים׃ והנני אמר לבנות בית׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את הארץ ס ופתח ופתח ה וסימנהן ופתח אהל מוער׃ ופתח העלץ למונח ב בו׃ ופתח הבית דלתתיו יצה
תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה ס תשחת לית כותנה ס

טהורה ה ג חס וב מל וסימנהן מכל הבהמה הטהורה תקח לך כל יעוף טהור תאכלו דגן מל מפזרח שמש ידאת יצטהרך וחד וטהרה
היאס מן הבהמה ג רא פסו וסימנהן מן הבהמה הטהורה מן הארץ ההוא יינא אשור מן השמים השמיענו את קלו ליוסף ועל הארץ הראך את
אשו
הגדולה
ודבריו

לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה
כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
הזה מכל הבהמה הטהורה תקח
לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
שנים איש ואשתו גם מעוף השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
זרע על פני כל הארץ כי לימים
עוד שבעה אנכי ממטיר על
הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה ומחיתי את כל היקום אשר
עשיתי מעל פני האדמה ויעש
נח ככל אשר צוהו יהוה ונח בן
שש מאות שנה והמבול היה
מים על הארץ ויבא נח ובנו
ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה
מפני מי המבול מן הבהמה
הטהורה ומן הבהמה אשר
אינה טהרה ומן העוף וכל אשר
רמש על האדמה שנים שנים
באו אל נח אל התבה זכר ונקבה
באשר צוה אלהים את נח ויהי
לשבעת הימים ומי המבול היו
על הארץ בשנת שש מאות
שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום לחדש ביום

הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה
ארבת השמים נפתחו ויהי הגשם
על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה בעצם היום הזה בא נח ושם
וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש
נשי בניו אתם אל התבה המה
וכל החיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על
הארץ למינהו וכל העוף למינהו
כל צפור כל כנף ויבאו אל נח
אל התבה שנים שנים מכל
הבשר אשר בו רוח חיים והבאים
זכר ונקבה מכל בשר באו באשר
צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו
ויהי המבול ארבעים יום על
הארץ וירבו המים וישאו את
התבה ותרם מעל הארץ ויגברו
המים וירבו מאד על הארץ ותלך
התבה על פני המים והמים גברו
מאד מאד על הארץ ויכסו כל
ההרים הגבהים אשר תחת כל
השמים חמש עשרה אמה
מלמעלה גברו המים ויכסו
ההרים ויגוע כל בשר
על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה
ובכל השרץ השרץ על הארץ

שמעת מיתך האש

ביום הזה ו וסימנהן נבקעו כל מעינות תהום רבה ביום הזה באו מדבר סיני כאשר עשה ביום הזה כי ביום הזה יכפר עליכם יעבד
יג ביום הזה לא יומת איש ביום הזה וז ובום הזה לא אמיתך נפתחו ג וסימנהן וארבות השמים נפתחו כי ארבות ממרום
שיגי הנהרות נפתחו ואשת ו וסימנהן בעצם היום הזה כי כאשה עזובה ואשת חיצרן והיא חברתך ואשת נעוריך כיבגד

ויכלא ב וסימנהן ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים · ויכלא העם מהביא: ס ותנח ב וסימנהן ותנח
עליהם הרוח · ותנח התבה בחדש השביעי ס ארדט ד ג קס יא פת וסימנהן והמה נמלטו ארץ ארדט · וחכו ותנח התבה בחדש השביעי

בשבעה
עשר
יום
לחדש
עליהי
ארדט

וְכָל־הָאָרֶם כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ
חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה
מֵתוּ וַיִּמַּח אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה
עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ
מִן־הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ־נֹחַ וַאֲשֶׁר
אִתּוֹ בַּתֵּבָה · וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל
הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם · וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת־כָּל־הַחַיָּה
וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה
וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ
וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם · וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנֹת
תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם · וַיִּכָּלֵא
הַגֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמָיִם · וַיָּשֹׁבוּ הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וְשׁוֹב · וַיַּחְסְרוּ
הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם ·
וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי ·
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל
הָרֵי אֲרָרָט · וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ
וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי ·
בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ
רָאשֵׁי הֶהָרִים · וַיְהִי מִקְצֵה אַרְבָּעִים
יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתֵּבָה
אֲשֶׁר עָשָׂה · וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעֹרֵב
וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ · וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה

מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הֲקָלּוּ הַמַּיִם מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה · וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה
מָנוֹחַ לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל
הַתֵּבָה כִּי־מַיִם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ ·
וַיִּשְׁלַח יָדוֹ · וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו
אֶל־הַתֵּבָה · וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים
אֲחֵרִים · וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מִן
הַתֵּבָה · וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת
עֶרֶב · וְהִנֵּה עֲלֵה זַיִת טָרָף בְּפִיהָ ·
וַיֵּדַע נֹחַ כִּי־קָלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ ·
וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים ·
וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה · וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב
אֵלָיו עוֹד · וַיְהִי בְּאַחַת וְשִׁשׁ מְאוֹת
שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ
הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ · וַיָּסַר נֹחַ אֶת
מִכְסֵה הַתֵּבָה · וַיַּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ
פְּנֵי הָאֲדָמָה · וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּ
בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ ·
יָבְשָׁה הָאָרֶץ ·

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ לֵאמֹר ·
צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ
וְנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ · כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר
אִתְּךָ מִכָּל־בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ
הוֹצֵא אִתָּךְ · וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ
וְרִבוּ עַל־הָאָרֶץ · וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו

ג ומל

ב בטע

ד

ה

ו

ז חס וסיט בלישכתי

ח

ט עליהם הרוח וסיט כתי

י פת

יא

יב פסו

יג אל משה את הדברים וסיט כתי

יד היצא

טו

ו פטוקי׳ אית בהון קדמצ ל ותנגא על ותליתאל וסימנהן ולא מיצאה היונה מנוח לכף רגלה · וירד הנבול אל קינה · ויאמר האיש אל
יואב · ויאמר אוריה אל יואב · פתח יעלע התיכונה · ויונסו הנותרים · יורדים אל הגלילה ס ודבר אלהים ג וסימנהן ויחבר אלהים אל
נוח לאמר · ודבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יי · ודבר אלהים אלהים אל כל הדברים אל כל ישראל · ויחל ליות כותיה ס

מעריו ג׳ ב׳ חס׳ ו׳ מל׳ וסימנהון כי יצר לב האדם רע מנעוריו ולא אוסיף להכות את כל חי כאשר עשיתי כי נער אתה׳ הלי׳ חס׳ שאנן מיאב מעוריו׳
וישקט מלמ׳ עד י׳ חס׳ וסימנהון עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׳ עד מילך פתחתן׳ ואשלחך׳

אתך שלשת ימים׳

ואשתו ונשי בניו אתו׳ כל החיה
כל הרמש ובל העוף כל רומש
על הארץ למשפחתיהם יצאו
מן התבה׳ וכן נח ומזבח ליהוה
ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל
העוף הטהור ויעל עלת במזבח׳
וירח יהוה את ריח הניחוח ויאמר
יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד
את האדמה בעבור האדם כי
יצר לב האדם רע מנעריו ולא
אסף עוד להכות את כל חי כאשר
עשיתי׳ עד כל ימי הארץ זרע
וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום
ולילה לא ישבתו׳ ויברך אלהים
את נח ואת בניו ויאמר להם פרו
ורבו ומלאו את הארץ׳ ומוראכם
וחתכם יהיה על כל חית הארץ
ועל כל עוף השמים בכל אשר
תרמש האדמה ובכל דגי הים
בידכם נתנו׳ כל רמש אשר
הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק
עשב נתתי לכם את כל׳ אך
בשר בנפשו דמו לא תאכלו׳
ואך את דמכם לנפשתיכם
אדרש מיד כל חיה אדרשנו
ומיד האדם מיד איש אחיו

בהלל׳ ישתף

מל׳ ג׳

בהלל׳ ירד ג׳ חס׳

ד׳

מיתוי מבולא לטון ימחבלין וסיס כתו׳

ל׳ חס׳ וחר יקשתי בידי תחלק בזנבו בענני

ל׳ רפ׳ וי׳ דגש׳ ין למבול ישב

ט׳ י׳ חס׳ וסיס כתו׳

ג׳ את יוס׳ את נח׳ את יעקב׳ וסיס כתו׳

ב׳ ולא ידעו למלה

ג׳ חד ריש פסו בתוי

אדרש את נפש האדם׳ שפך
דם האדם באדם דמו ישפך כי
בצלם אלהים עשה את האדם׳
ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
בה׳ ויאמר
אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׳
ואני הנני מקים את בריתי אתכם
ואת זרעכם אחריכם׳ ואת כל
נפש החיה אשר אתכם בעוף
בבהמה ובכל חית הארץ אתכם
מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׳
והקמתי את בריתי אתכם ולא
יכרת כל בשר עוד ממי המבול
ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׳
ויאמר אלהים זאת אות הברית
אשר אנכי נתן ביני וביניכם ובין
כל נפש חיה אשר אתכם לדרת
עולם׳ את קשתי נתתי בענן והיתה
לאות ברית ביני ובין הארץ׳ והיה
בענני ענן על הארץ ונראתה
הקשת בענן׳ וזכרתי את בריתי אשר
ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל
בשר ולא יהיה עוד המים למבול
לשחת כל בשר׳ והיתה הקשת
בענן וראיתיה לזכר ברית עולם
בין אלהים ובין כל נפש חיה

לטן עד׳ אריב אתכם עוד׳ ואת כל נפש חיה בבשר׳ לא תטהרי אחרי תעברנה הישן׳ עד רועם אלועם קדושים נאמן׳ עד אשובך באהלים כימי
מועד׳ עד תורש אבילך׳ אשר יבאו עמים׳ עד ישבו זקנים׳ וב בעד אשמרה לפי פחסם׳ אמללה ולחת׳ ויברך אלהים ג׳ וסימנהון
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו׳ ויברך אלהים את נח ואת בניו׳ ויברך אלהים את יצחק׳ ולא יכרת ד׳ וסימנהון ולא יכרת

בְּכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ׃ ס א
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ זֹאת אוֹת
הַבְּרִית אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין
כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ׃

וַיִּהְיוּ בְנֵי נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן הַתֵּבָה
שֵׁם וְחָם וְיֶפֶת וְחָם הוּא אֲבִי כְנָעַן׃
שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי נֹחַ וּמֵאֵלֶּה
נָפְצָה כָל הָאָרֶץ׃ וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ
הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ וַיִּשְׁתְּ מִן
הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה׃
וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן אֶת עֶרְוַת
אָבִיו וַיַּגֶּד לִשְׁנֵי אֶחָיו בַּחוּץ׃ וַיִּקַּח
שֵׁם וָיֶפֶת אֶת הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ
עַל שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית
וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם
אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃
וַיִּיקַץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר
עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטֹן׃ וַיֹּאמֶר אָרוּר
כְּנַעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו׃
וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם
וְיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ יַפְתְּ אֱלֹהִים
לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי שֵׁם וְיִהְיֶה
כְּנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ וַיִּחְיְ נֹחַ אַחַר
הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃
וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיְהִי כָּל יְמֵי נֹחַ

תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה
וַיָּמֹת׃

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי נֹחַ שֵׁם חָם ז
וָיֶפֶת וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל׃
בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתוּבַל
וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃ וּבְנֵי גֹמֶר אַשְׁכְּנַז
וְרִיפַת וְתֹגַרְמָה׃ וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה
וְתַרְשִׁישָׁ כִּתִּים וְרֹדָנִים׃ מֵאֵלֶּה
נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ
לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ וּבְנֵי
חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן׃ וּבְנֵי
כוּשׁ סְבָא וְחֻוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה
וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וְדְדָן׃
וְכוּשׁ יָלַד אֶת נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִ
לִהְיוֹת גִּבֹּר בָּאָרֶץ׃ הוּא הָיָה גִבֹּר
צַיִד לִפְנֵי יְהוָה עַל כֵּן יֵאָמֵר כְּנִמְרֹד
גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃ וַתְּהִי רֵאשִׁית
מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה
בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר׃ מִן הָאָרֶץ הַהִוא
יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת נִינְוֵה וְאֶת
רְחֹבֹת עִיר וְאֶת כָּלַח׃ וְאֶת רֶסֶן
בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא הָעִיר
הַגְּדֹלָה׃ וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לוּדִים
וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת לְהָבִים וְאֶת
נַפְתֻּחִים׃ וְאֶת פַּתְרֻסִים וְאֶת
כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם

הקימתי ג׳ בטע׳ מלעיל וסימנהן זאת אות הברית אשר הקימתי ביעובין כל בשר ס׳ וגם הקימתי את בריתי אתם׳ בריך אתה לי״ע הקימתי אתרבר׳ ע״ס
ומאלה ג׳ וסימנהן ומאלה נפוצה כל הארץ׳ ומאלה נפרדו ״״ הגוים בארצן׳ ומאלה ואין ויען ס׳ אהלה ד׳ וסימנהן וישתמן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃

ג׳ בטע׳ מלעיל וסימנהן כתיב

ל׳ כסיפ׳

ל׳ וחבי וריפת רחה

ג׳ וסימנהן כתיב

ב׳ לשון חולין

ד׳ כתיב הא וסימנהן כתיב

ג׳ חס וחר ויאמר

ג׳ אביהם׳ אביך׳ אחות׳ אמך׳ ועירות

ג׳ רש׳ פסו בתור

ה׳ פסו את ואת ואת ואת

ל׳

ג׳ לפן נח חנוך

ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח לי״ע ויקרא בשם י״ע׳ וילך למסעיו מנגב ועד בית אל׳ ויסע ישראל ס״ ויטע ג׳ וסימנהן ויחל נח איש האדמה ויטע כרם׳ ויטע אשל בבאר שכע׳ ויטע י״ע אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ס״ וילדו ה׳ וסימנהן לרוד ענר׳ שלשה בנים׳ שבעה בנים׳ לאבשלום׳ וילדו להם בנים אחר המבול ס״

ויהי ה בטע בסמ וסימנהון ויהי גבול הכנעני מצידון ויהי באשר התעו אתי אלהים ויהי ברכת יצ ויהי כי באנו אל הכלוף
ולשם ר חד מנחו שם בר נש וסימנהון ולשם ילד נם הוא ולתתך עליון על כל גויי הארץ כאשר ירבק האומר הנני עשה את כל

פלשתים ואת כפתרים׃
וכנען ילד את צידן בכרו
ואת חת׃ ואת היבוסי ואת האמרי
ואת הגרגשי׃ ואת החוי ואת ז
הערקי ואת הסיני׃ ואת הארודי
ואת הצמרי ואת החמתי ואחר
נפצו משפחות הכנעני׃ ויהי גבול
הכנעני מצידן באכה גררה עד
עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה
וצבים עד לשע אלה בני חם
למשפחתם ללשנתם בארצתם
בגויהם׃ ולשם ילד
גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת
הגדול׃ בני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם׃ ובני ארם
עוץ וחול וגתר ומשׁ׃ וארפכשד
ילד את שלח ושלח ילד את
עבר׃ ולעבר ילד שני בנים שם
האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ
ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את
אלמודד ואת שלף ואת חצרמות
ואת ירח׃ ואת הדורם ואת אוזל
ואת דקלה׃ ואת עבל ואת
אבימאל ואת שבא׃ ואת אופר
ואת חוילה ואת יובב כל אלה
בני יקטן׃ ויהי מושבם ממשא

באכה ספרה הר הקדם אלה בני
שם למשפחתם ללשנתם בארצתם
לגויהם׃ אלה משפחת בני נח
לתולדתם בגויהם׃ ומאלה נפרדו
הגוים בארץ אחר המבול׃

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים יא
אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וימצאו
בקעה בארץ שנער וישבו שם׃
ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה
לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם
הלבנה לאבן והחמר היה להם
לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר
ומגדל וראשו בשמים ונעשה
לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃
וירד יהוה לראת את העיר ואת
המגדל אשר בנו בני האדם׃ ז
ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה
אחת לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר
יזמו לעשות׃ הבה נרדה ונבלה
שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו׃ ויפץ יהוה אתם משם
על פני כל הארץ ויחדלו לבנת
העיר׃ על כן קרא שמה בבל כי
שם בלל יהוה שפת כל הארץ

נבנה ר וסימנהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים׳ גדרות יאן נבנה למקנעופה ועדים לטפינו׳ לבנים נפלו ונזית נבנה׳ ראמר ליהודה נבנה
עמכם את החומה׳ אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף׳ כי אנחנו יחד נבנה׳ ונבנה את החומה ודברים ב וסימנהון ודברים הרבה׳ ויהי כל
הארץ שפה אחת ודברים אחדים בני האדם ו וסימנהון אשר בנו בני האדם׳ אם יסיחך בני ידה מנחה׳ כי אתה ירעת לבדך׳ וחבורו׳

משמים׳
להודיע׳
וכלקהלת
דכותפי׳

שם שם ב׳ סמי׳ וסימנהון אשר נקרא שם שם יק יעבאות׳ אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃

שנתים ב׳ וסימנהון שנתים אחר הרעש׳ אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ ויחי נחור ב׳ בטע׳ וסימנהון

ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את

ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח׃ ע׳ בטע בטע

ד וּמֹשַׁב הַפִּיצָם יְהוָה עַל־פְּנֵי כָּל־
הָאָרֶץ׃

ג סמי׳ אשר נקרא שם שם יק יעבאות׳ אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן־מֵאָה שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־אַרְפַּכְשַׁד שְׁנָתַיִם
אַחַר הַמַּבּוּל׃ וַיְחִי שֵׁם אַרְבַּע־
הוֹלִידוֹ אֶת־אַרְפַּכְשַׁד חֲמֵשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

ג בטע פסו׳ וְאַרְפַּכְשַׁד חַי חֲמֵשׁ
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שָׁלַח׃
וַיְחִי אַרְפַּכְשַׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
שֶׁלַח שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

ל מל בטע וְשֶׁלַח חַי שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־עֵבֶר׃ וַיְחִי שֶׁלַח
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שָׁלֹשׁ
שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃

כל קרי׳ בטע בעט׳ וַיְחִי עֵבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־פָּלֶג׃ וַיְחִי עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

ב בטע בעט׳ וסימ׳ כתי׳ וַיְחִי פֶלֶג שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־רְעוּ׃ וַיְחִי פֶלֶג
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־רְעוּ תֵּשַׁע שָׁנִים
וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

ב בטע בעט׳ וסימ׳ כתי׳ וַיְחִי רְעוּ שְׁתַּיִם
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שְׂרוּג׃
וַיְחִי רְעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שְׂרוּג
שֶׁבַע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְחִי
שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת
נָחוֹר׃ וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
נָחוֹר מָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ וַיְחִי נָחוֹר תֵּשַׁע
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־תָּרַח׃
וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־תָּרַח
תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

יב פסו׳ את ואת ומלה חדה בויהן וַיְחִי תֶרַח שִׁבְעִים שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחוֹר וְאֶת
הָרָן׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תֶּרַח תָּרַח
הוֹלִיד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחוֹר וְאֶת
הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט׃ וַיָּמָת
הָרָן עַל־פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ
מוֹלַדְתּוֹ בְּאוּר כַּשְׂדִּים׃ וַיִּקַּח אַבְרָם
וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אֵשֶׁת אַבְרָם
שָׂרָי וְשֵׁם אֵשֶׁת נָחוֹר מִלְכָּה
בַּת־הָרָן אֲבִי מִלְכָּה וַאֲבִי יִסְכָּה׃
וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלָד׃
וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת־אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת
לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־בְּנוֹ וְאֶת שָׂרַי כַּלָּתוֹ
אֵשֶׁת אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אִתָּם

יב פסוק את את ואת ומלה חדה בויהן׃ וסימנהון ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ ואם אמר יאמר העבר אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אינא חפשי׃ ועבידו בני אהרן הכהנים׃ אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה׃ כי נסך עליכם יי רוח תרדמה׃ אנכי עשיתי׃ ושלחתי בם את החרב׃ הנני משלח בם את החרב׃ השקיפה ממעון קדשך מן השמים׃

משפחות האדמה ג וסימנהון ובזרעך עד עולם ואברכה מברכיך ומקללך אאור ונברכו בך כל משפחות האדמה׳ רק אתכם ידעתי מכל
משפחות האדמה ס אל הארץ ד בסף וסימנהון ויאמר ה׳ אל אברם לך לך מארצך׳ אולי לא תאבה האשה׳ ב בו׳ והעלה אתם מן
הארץ
הזאתש

מאד בכשדים ללכת ארצה כנען
ויבאו עד חרן וישבו שם׳ ויהיו
ימי תרח חמש שנים ומאתים
שנה וימת תרח בחרן׳ קנג וסי בעלאל

ויאמר יהוה אל אברם לך לך
מארצך וממולדתך ומבית אביך
אל הארץ אשר אראך׳ ואעשך
לגוי גדול ואברכך ואגדלה
שמך והיה ברכה׳ ואברכה מ
מברכיך ומקללך אאר ונברכו
בך כל משפחת האדמה׳ וילך
אברם כאשר דבר אליו יהוה
וילך אתו לוט ואברם בן חמש
שנים ושבעים שנה בצאתו
מחרן׳ ויקח אברם את שרי
אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל
רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללכת
ארצה כנענה ויבאו ארצה כנען׳
ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אלון מורה והכנעני
אז בארץ׳ וירא יהוה אל אברם
ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה הנראה אליו ויעתק משם
ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל
מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה

פרש פוט

הנטורה למה תאמר בישע

סימן

ויקרא בשם יהוה ויסע אברם הלוך ונסוע
הנגבה׳ ויהי רעב בארץ וירד אברם
מצרימה לגור שם כי כבד הרעב
בארץ׳ ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרימה ויאמר אל שרי אשתו
הנה נא ידעתי כי אשה יפת
מראה את׳ והיה כי יראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת
והרגו אתי ואתך יחיו׳ אמרי נא
אחתי את למען ייטב לי בעבורך
וחיתה נפשי בגללך׳ ויהי כבוא
אברם מצרימה וירא המצרים
את האשה כי יפה הוא מאד׳
וירא אתה שרי פרעה ויהללו
אתה אל פרעה ותקח האשה
בית פרעה׳ ולאברם היטיב
בעבורה ויהי לו צאן ובקר
וחמרים ועבדים ושפחת
ואתנת וגמלים׳ וינגע יהוה את
פרעה נגעים גדלים ואת ביתו
על דבר שרי אשת אברם׳
ויקרא פרעה לאברם ויאמר
מה זאת עשית לי למה לא
הגדת לי כי אשתך הוא׳ למה
אמרת אחתי הוא ואקח אתה
לי לאשה ועתה הנה אשתך

הנגבה ב וסימנהן ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה׳ ולוט עמו הנגבה ס ואברם ב רש פסו וסימנהן ואברם בן שמונים שנה׳
ואברם ככד מאד במקנה בכסף ובזהב ס אחים אנחנו ב וסימנהן שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד כנים אנחנו לא היו עבדיך

קחולך ויצו עליו פרעה אנשים
וישלחו אתו ואת אשתו ואת
כל אשר לו ויעל אברם ממצרים
הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט
עמו הנגבה׃ ואברם כבד מאד
במקנה בכסף ובזהב׃ וילך
למסעיו מנגב ועד בית אל עד
המקום אשר היה שם אהלה
בתחלה בין בית אל ובין העי אל
מקום המזבח אשר עשה שם
בראשנה ויקרא שם אברם
בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך
את אברם היה צאן ובקר ואהלים
ולא נשא אתם הארץ לשבת
יחדו כי היה רכושם רב ולא
יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין
רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה
לוט והכנעני והפרזי אז ישב
בארץ׃ ויאמר אברם אל לוט
אל נא תהי מריבה ביני ובינך
ובין רעי ובין רעיך כי אנשים
אחים אנחנו׃ הלא כל הארץ
לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל
והשמאלה ואם הימין׃
והשמאילה וישא לוט את עיניו
וירא את כל ככר הירדן כי כלה

משקה לפני שחת יהוה את
סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ
מצרים באכה צער׃ ויבחר לו לוט
את כל ככר הירדן ויסע לוט ׃
מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃
אברם ישב בארץ כנען ולוט
ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃
ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה
מאד׃ ויהוה אמר אל אברם אחרי
הפרד לוט ממנו שא נא עיניך
וראה מן המקום אשר אתה שם
צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ כי את
כל הארץ אשר אתה רואה לך
אתננה ולזרעך עד עולם׃ ושמתי
את זרעך כעפר הארץ אשר
אם יוכל איש למנות את עפר
הארץ גם זרעך ימנה׃ קום ׃
התהלך בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא
וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה׃
פ פ
ויהי בימי אמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר כדרלעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים׃
עשו מלחמה את ברע מלך

קום ט רש פסוק׳ וסימנהן קום התהלך בארץ׳ קום לך פדנה׳ קום רוש׳ קום לך ירפתה׳ קום וירדת אלבית היועד׳ קום לך אל נינוה׳ וחבירו׳
קום כי עלך הדבר׳ דשכישון ס ויאהל ב וסימנהן בעי הככר ויאהל עד סדום׳ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח לה׳ ס ויהי בימי ה רש פסו וסימנהן ויהי בימי אמרפל מלך שנער׳ ויהי בימי אחד׳ ויהי בימי יהויקים׳ ויהי בימי שפט
השפטים׳

נשבה ג וסיכנהן וישמיע כי שבה ארון יע׳ כי נשבה עדיד יע׳ וישמיע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר
ושלש כאות וירדף עד דן ויין ז וסיכנהן ומלכיצדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון. וגם לחם ויין ישלו יהיה כנור.
ויחזק
את
המיניות.

סְדֹם וְאֶת־בֶּרַע מֶלֶךְ עֲמֹרָה
שִׁנְאָב מֶלֶךְ אַדְמָה וְשֶׁמְאֵבֶר
מֶלֶךְ צְבֹיִים וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא צֹעַר׃
כָּל־אֵלֶּה חָבְרוּ אֶל עֵמֶק הַשִּׂדִּים
הוּא יָם הַמֶּלַח׃ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלָע�omer וּשְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָרָדוּ׃ וּבְאַרְבַּע
עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְדָרְלָע�omer
וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת
רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם וְאֶת
זוּזִים בְּהָם וְאֶת־הָאֵימִים בְּשָׁוֵה
קִרְיָתָיִם׃ וְאֶת־הַחֹרִי בְּהַרְרָם
שֵׂעִיר עַד־אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל
הַמִּדְבָּר׃ וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין
מִשְׁפָּט הִוא קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל
שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם אֶת־הָאֱמֹרִי
הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ
סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אַדְמָה
וּמֶלֶךְ צְבֹיִים וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא
צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה׃
בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים אֶת כְּדָרְלָעֹמֶר
מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם
וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ
מֶלֶךְ אֶלָּסָר אַרְבָּעָה מְלָכִים
אֶת־הַחֲמִשָּׁה׃ וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים
בְּאֵרֹת בְּאֵרֹת חֵמָר וַיָּנֻסוּ מֶלֶךְ

סְדֹם וְעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים
הָרָה נָסוּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם
וְעֲמֹרָה וְאֶת־כָּל־אָכְלָם וַיֵּלֵכוּ׃ וַיִּקְחוּ
אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכֻשׁוֹ בֶּן־אֲחִי אַבְרָם
וַיֵּלֵכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בִּסְדֹם׃ וַיָּבֹא
הַפָּלִיט וַיַּגֶּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא
שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי
אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי עָנֵר וְהֵם בַּעֲלֵי בְּרִית
אַבְרָם׃ וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה
אָחִיו וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ
שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף
עַד־דָּן׃ וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא
וְעַבְדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם עַד־חוֹבָה
אֲשֶׁר מִשְּׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק׃ וַיָּשֶׁב
אֶת־כָּל־הָרְכֻשׁ וְגַם אֶת־לוֹט אָחִיו
וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים
וְאֶת־הָעָם׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם ז
לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת
כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
אִתּוֹ אֶל־עֵמֶק שָׁוֵה הוּא עֵמֶק
הַמֶּלֶךְ׃ וּמַלְכִּי־צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם
הוֹצִיא לֶחֶם וָיָיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל
עֶלְיוֹן׃ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ
אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ׃ וּבָרוּךְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר מִגֵּן צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל׃

עברי קמיץ עורי פתח ה חס ג וסיכ כתי
עכוים יא ק סתי יוד בתוי
כל ים קל אמיתי בסכיכות ב בכי רי סוף פסו
כל ב כל
דסכי׳ כל ר כל
ג חס נצ ע עכוים ק
ג רא פסו ב וסיכ וסיכ כתי כתי
ג רא פסו ב וסיכ וסיכ כתי כתי
לאמיתם יאמרו איה דגן ויין בהתנוטפם מחלל ברחובות עיר. לחם חמודות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אלפי. והפחות הראשונים
לאל עליון ב וסיכנהן ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון. ויכרכהו ואמר ברוך אברם לאל עליון אשר מגן צריך
וברוך ג רא פסו וסיכנהן וברוך מעמך. וברוך שם כבודו לעולם. וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל מעשרב
וסיכנהן
מעשר
מן המעשר׃

ויחשבה ב וסימנהן והאמין ביי ויחשבה לו צדקה: ויראה יהוה ויחשבה לזועה כי כתיה פעיה — משלשת ב ותפסו וסיס
ואמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל — והדש כל חס בר בן אחר מל

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סְדֹם אֶל אַבְרָם תֶּן לִי
הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכ�ush קַח לָךְ: וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֶל מֶלֶךְ סְדֹם הֲרִמֹתִי יָדִי
אֶל יְהוָה אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: אִם מִחוּט וְעַד שְׂרוֹךְ נַעַל
וְאִם אֶקַּח מִכָּל אֲשֶׁר לָךְ וְלֹא
תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשַׁרְתִּי אֶת אַבְרָם:
בִּלְעָדַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים
וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי
עָנֵר אֶשְׁכֹּל וּמַמְרֵא הֵם יִקְּחוּ
חֶלְקָם: אַחַר
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר יְהוָה
אֶל אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר אַל
תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ
הַרְבֵּה מְאֹד: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי
יְהוִה מַה תִּתֶּן לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי
וּבֶן מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אliעֶזֶר:
וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע
וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי: וְהִנֵּה
דְבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ
זֶה כִּי אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ הוּא
יִירָשֶׁךָ: וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה
וַיֹּאמֶר הַבֶּט נָא הַשָּׁמַיְמָה וְסְפֹר
הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם
וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ: וְהֶאֱמִן
בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה:

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֶת לְךָ אֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה
בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו
קְחָה לִי עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת
מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר וְגוֹזָל:
וַיִּקַּח לוֹ אֶת כָּל אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם
בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ
וְאֶת הַצִּפֹּר לֹא בָתָר: וַיֵּרֶד הָעַיִט
עַל הַפְּגָרִים וַיָּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם: וַיְהִי
הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל
אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה
נֹפֶלֶת עָלָיו: וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ
תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא
לָהֶם וְעִבְּדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר
יַעֲבֹדוּ דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ
בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל: וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל
אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה
טוֹבָה: וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה
כִּי לֹא שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד הֵנָּה:
וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֲלָטָה הָיָה
וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר
עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה: בַּיּוֹם
הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת אַבְרָם בְּרִית
לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ

באה ב מלעיל וסימנהן ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: ערנז
מדברי עכים וחל באה עם העאן אשר לאביה כי רעה הוא — ישובו שנים — והאמן ביי לית כותיה חס —
ויינא ישנם עשר מלאים — ואם אקח לית כותיה — בלעדי לית כותיה רא פסוי — ויכתר לית כותיה —

ושרי ב׳ רי״א פסו׳ וי״ו סו׳ פסו׳ ובתרי לית׳ וסימנהון וישרי בושעבר בקברק׳ ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה ס׳
לשבת ב׳ וסימנהון לשבת אברם בארץ כנען ׳ אשר נסה לשבת ערי ס׳ חמסי ב׳ וסימנהון חמסי ושארי עלבבל׳ ותאמר שרי אל אברם ס׳

הזאת מנהרמעריס ערהנהר הנחל
ונהרפרת׃ את הקיני ואת הקנזי
ואת הקדמני ואת החתי ואת
הפרזי ואת הרפאים ואת האמרי
ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת
היבוסי׃ ושרי אשת
אברם לא ילדה לו ולה שפחה
מצרית ושמה הגר׃ ותאמר שרי
אל אברם הנה נא עצרני יהוה
מלדת באנא אל שפחתי אולי
אבנה ממנה וישמע אברם לקול
שרי׃ ותקח שרי אשת אברם
את הגר המצרית שפחתה מקץ
עשר שנים לשבת אברם בארץ
כנען ותתן אתה לאברם אישה
לו לאשה ויבא אל הגר ותהר
ותרא כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם
חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי
בחיקך ותרא כי הרתה ואקל
בעיניה ישפט יהוה ביני ובינך׃
ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך
בידך עשי לה הטוב בעיניך
ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצאה
וימצאה מלאך יהוה על עין
המים במדבר על העין בדרך

שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי אי
מזה באת ואנה תלכי ותאמר
מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃
ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל
גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר
לה מלאך יהוה הרבה ארבה את
זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה
מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן
וקראת שמו ישמעאל כי שמע
יהוה אל עניך׃ והוא יהיה פרא
אדם ידו בכל וידכל בו ועל פני
כל אחיו ישכן׃ ותקרא שם יהוה
הדבר אליה אתה אל ראי כי
אמרה הגם הלם ראיתי אחרי
ראי׃ על כן קרא לבאר באר לחי
ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ ותלד
הגר לאברם בן ויקרא אברם שם
בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃
ואברם בן שמנים שנה ושש
שנים בלדת הגר את ישמעאל
לאברם׃
ויהי
אברם בן תשעים שנה ותשע
שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר
אליו אני אל שדי התהלך לפני
והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני
ובינך וארבה אותך במאד מאד׃

ויאמר ב׳ וסימנהון ויכיראה משקל כסף זהב׳ ויכיראה מלאך יהוה על עין המים ס׳ ברחת ב׳ וסימנהון ברחת כל העיר׳
מפני שרי גברתי אנכי ברחתי ס׳ ואברם ב׳ רי״א פסו׳ וסימנהון ואברם בן שמונים שנה׳ ואברם כבן מאה במקנה בכסף ס׳
בכל ז׳ רמ״ח וסימנהון והוא יהיה פרא אדם׳ עדוכה בכל ושמורה׳ ועשר תכבוד מלפניך׳ ויתרון ארץ בכלהיא׳ וכילבותו בכל משלה׳

ולא יקרא ב וסימנהון ולא יקרא עוד למקום ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך
המר ב וסימנהון בי רבר יע בזה ואת מיעוטו הפר הכרית תכרית. וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההיא מעמיה את

בריתי
הפרי

ויפל אברם על פניו וידבר אתו
אלהים לאמר: אני הנה בריתי אתך
והיית לאב המון גוים: ולא יקרא
עוד את שמך אברם והיה שמך
אברהם כי אב המון גוים נתתיך:
והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך
לגוים ומלכים ממך יצאו: והקמתי
את בריתי ביני ובינך ובין זרעך
אחריך לדרתם לברית עולם
להיות לך לאלהים ולזרעך
אחריך: ונתתי לך ולזרעך אחריך
את ארץ מגריך את כל ארץ כנען
לאחזת עולם והייתי להם לאלהים:
ויאמר אלהים אל אברהם ואתה
את בריתי תשמר אתה וזרעך
אחריך לדרתם: זאת בריתי אשר
תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך
אחריך המול לכם כל זכר: ח
ונמלתם את בשר ערלתכם והיה
לאות ברית בינו ובינכם: ובן
שמנת ימים ימול לכם כל זכר
לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף
מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא:
המול ימול יליד ביתך ומקנת
כספך והיתה בריתי בבשרכם
לברית עולם: וערל זכר אשר

ל
ב
פת׳ וסיס
כתי

ד

כל
אורי
חס

ג
דסמי

לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את בריתי
הפר: ויאמר אלהים
אל אברהם שרי אשתך לא
תקרא את שמה שרי כי שרה
שמה: וברכתי אתה וגם נתתי
ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו:
ויפל אברהם על פניו ויצחק
ויאמר בלבו הלבן מאה שנה
יולד ואם שרה הבת תשעים
שנה תלד: ויאמר אברהם אל
האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך:
ויאמר אלהים אבל שרה אשתך
ילדת לך בן וקראת את שמו
יצחק והקמתי את בריתי אתו
לברית עולם לזרעו אחריו: ט
ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי
אתו והפריתי אתו והרביתי אתו
במאד מאד שנים עשר נשיאם
יוליד ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי
אקים את יצחק אשר תלד לך
שרה למועד הזה בשנה
האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל
אלהים מעל אברהם: יא ויקח
אברהם את ישמעאל בנו ואת

כ
כידבר
יע
בזה
וסים
כתי

ל

ל

כב
וסיס
כתי

ג

ל
באורי

ה
כתי
כן
באורי

ד
קכיני

עליה
אלהים

לו ולו כב וסימנהון ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך. אך אם אתה לו שמענו לו ישטמנו יוסף והשב ישוב.
לו מתנו בארץ מיצרים. ב כו. ולו נועצו כגוע אחינו. לו ישחרב כורי. לו חכמו ישכילו זאת. ולו הואלנו ונשב. לו החייתם אתם. לו חפץ יע להמיתנו.
לו אכל אכל העם. ולו אנכי שקל על כפי. לו אכשלם חי. לו הקשבת למיעוני. לו קרעת שמים וירדת. לו חיה רעה אעבור מן הארץ. לואיש
חולך.

בהמלו ב ובעו יסיכעהון | ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו וישמיאלבנו בן שלש עשרה שנ
בהמלו את בשר ערלתו | נמול לית כותיה | לושי לית כותיה | יצחק לית כותי

כל יליד ביתו ואת כל מקנת
כספו כל זכר באנשי בית אברהם
וימל את בשר ערלתם בעצם
היום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃
ואברהם בן תשעים ותשע שנה
בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל
בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו
את בשר ערלתו׃ בעצם היום ז
הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃
וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת
כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

קנו וסים מבנדבי

יד

וירא אליו יהוה באלני ממרא
והוא ישב פתח האהל כחם היום׃
וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ
לקראתם מפתח האהל וישתחו
ארצה׃ ויאמר אדני אם נא מצאתי
חן בעיניך אל נא תעבר מעל ז
עבדך׃ יקח נא מעט מים ורחצו
רגליכם והשענו תחת העץ׃ ז
ואקחה פת לחם וסעדו לבבכם
אחר תעברו כי על כן עברתם
על עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת וימהר אברהם
האהלה אל שרה ויאמר מהרי

נקדו בתיו

הפטרה ואשה אחת במלכי

כל פתח בין באתנ בין בסס

ג בסס

ג ס׳ ג מ׳ קס

שלש סאים קמח סלת לושי
ועשי עגות׃ ואל הבקר רץ אברהם
ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל
הנער וימהר לעשות אתו׃ ויקח
חמאה וחלב ובן הבקר אשר
עשה ויתן לפניהם והוא עמד
עליהם תחת העץ ויאכלו׃ ז
אליו איה שרה אשתך ויאמר
הנה באהל׃ ויאמר שוב אשוב
אליך כעת חיה והנה בן לשרה
אשתך ושרה שמעת פתח
האהל והוא אחריו׃ ואברהם
ושרה זקנים באים בימים חדל
להיות לשרה ארח כנשים׃ ז
ותצחק שרה בקרבה לאמר
אחרי בלתי היתה לי ערנה ואדני
זקן׃ ויאמר יהוה אל אברהם ז
למה זה צחקה שרה לאמר האף
אמנם אלד ואני זקנתי׃ היפלא
מיהוה דבר למועד אשוב אליך
כעת חיה ולשרה בן׃ ותכחש
שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
ויאמר לא כי צחקת׃ ויקמו משם
האנשים וישקפו על פני סדם
ואברהם הלך עמם לשלחם׃
ויהוה אמר המכסה אני מאברהם

זקנתי בל פתח בין באתנ בין בסס פסו | ויקמו ארבעה בסס | ארנו סימן קלד

אמר ג קס וסימנהון ויש אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׳ ויש פקד את שרה כאשר אמר ויעש לשרה כאשר
דבר׳ ושמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר | יקח ג ב פת׳ ויש קס
אמנם לית כותיה וכל האמנם רבו

ולא תשא ן ג רסמי וסימנהון אולי יש חמישים יצדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר
בקרבה׃ ולא תשא עליו׃ ולא תשא אתה לכדך׃ ס חללה ג חס יוד וסימנהון חללה לך ביעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה

אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה׃ וְאַבְרָהָם הָיוֹ
יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ
בוֹ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן
אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת בָּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ
אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא יְהוָה
עַל אַבְרָהָם אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקַת סְדֹם
וְעֲמֹרָה כִּי רָבָּה וְחַטָּאתָם כִּי
כָבְדָה מְאֹד׃ אֵרְדָה נָּא וְאֶרְאֶה
הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ׃ כָּלָה
וְאִם לֹא אֵדָעָה׃ וַיִּפְנוּ מִשָּׁם
הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם
עוֹדֶנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּגַּשׁ
אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הַאַף תִּסְפֶּה׃ צַ
צַדִּיק עִם רָשָׁע׃ אוּלַי יֵשׁ חֲמִשִּׁים
צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר הַאַף תִּסְפֶּה
וְלֹא תִשָּׂא לַמָּקוֹם לְמַעַן חֲמִשִּׁים
הַצַּדִּיקִם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ׃ חָלִלָה
לְךָ מֵעֲשֹׂת כַּדָּבָר הַזֶּה לְהָמִית
צַדִּיק עִם רָשָׁע וְהָיָה כַצַּדִּיק
כָּרָשָׁע חָלִלָה לָךְ הֲשֹׁפֵט כָּל
הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט׃ ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם אֶמְצָא בִסְדֹם
חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר
וְנָשָׂאתִי לְכָל הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם׃

יב
שחולקן
על
הסוס

ה

ל ג
בטיע
מלעי

יד
עלין
תיקון
עזרא
ונחמיה׃

כל
חס
ג בכמ׳
רסמי כל
וסיפ׳ ויסלק
כתי׳

ג ל
חס רפ
יוד בתור
וסיפ׳
כתי׳

כל
חס
בכמ׳
מל

וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי
לְדַבֵּר אֶל אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר׃
אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם
חֲמִשָּׁה הֲתַשְׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֵת
כָּל הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית אִם
אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃
וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוּלַי
יִמָּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא
אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים׃ וַיֹּאמֶר
אַל נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבֵּרָה אוּלַי
יִמָּצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא
אֶעֱשֶׂה אִם אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים׃
וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר
אֶל אֲדֹנָי אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים
וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר
הָעֶשְׂרִים׃ וַיֹּאמֶר אַל נָא יִחַר
לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפַּעַם אוּלַי
יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא
אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃ וַיֵּלֶךְ
יְהוָה כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל
אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקֹמוֹ׃
וְשְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה
בָּעֶרֶב וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדֹם
וַיַּרְא לוֹט וַיָּקָם לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ
אַפַּיִם אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא

ג ל
חס רפ
יוד בתור
וסיפ׳
כתי׳

אֲדֹנַי סוּרוּ נָא אֶל בֵּית עַבְדְּכֶם

ט

פלונתי
שני

ל
סגול

כצדיק כרשע׃ ב בו חללה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט׃ חללה לאל מרשע ושרי מעול׃ ס הואלתי ב ומל
וסימנהון ויאמר הנה נא הואלתי׃ ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ ס לאדני ו כתי׳ קן וסימנהון לאדני
אלהינו הרחמים והסליחות כי חטאנו לו׃ זרע יעבדנו יספר לאדני לדור׃ לאדני רשלשים׃ לאדני רעשרה׃ חנה חזק ואמיץ׃ וארור נוכל
ויש בעררו
זכר׃ ס

ויאמרו לא כי רחוב נלין ס׳ מקינה ב׳ וסימנהון רין לקראתרין ירוין · טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדום נסבו על הבית

טעה ותך
זקן כלתעם
מקינה ס׳

וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם
וְהָלַכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי
בָרְחוֹב נָלִין: וַיִּפְצַר בָּם מְאֹד וַיָּסֻרוּ
אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם
מִשְׁתֶּה וּמַצּוֹת אָפָה וַיֹּאכֵלוּ: טְרֶם
יִשְׁכָּבוּ וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי סְדֹם
נָסַבּוּ עַל הַבַּיִת מִנַּעַר וְעַד זָקֵן כָּל
הָעָם מִקָּצֶה: וַיִּקְרְאוּ אֶל לוֹט
וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ
וְנֵדְעָה אֹתָם: וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט
הַפֶּתְחָה וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו: ז
וַיֹּאמַר אַל נָא אַחַי תָּרֵעוּ: הִנֵּה נָא
לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אִישׁ
אוֹצִיאָה נָּא אֹתָן אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ
לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לָאֲנָשִׁים
הָאֵל אַל תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי עַל כֵּן
בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי: וַיֹּאמְרוּ גֶּשׁ ז
הָלְאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא לָגוּר
וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט עַתָּה נָרַע לְךָ
מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד
וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר הַדֶּלֶת: וַיִּשְׁלְחוּ ח
הָאֲנָשִׁים אֶת יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת
לוֹט אֲלֵהֶם הַבָּיְתָה וְאֶת הַדֶּלֶת
סָגָרוּ: וְאֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פֶּתַח
הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן וְעַד

ב׳ פתח

ב׳ רסמי
ס׳ סמי
כתי

ב׳ עלי
אש

ב׳ סימ
כתי

ב׳ פתי
כן

ב׳ רסמי
ודגש
ס׳ סתי
ב׳ תמי
יתי
ס׳ ל

ג׳ ל
נא

ד׳ ל
קס

ב׳ וסימ
כתי

ס׳ ל
קס

ל
אוזן
וישלחו
בפדן
וישלחו

ג׳
קלד
ס׳ ס

ב׳ פתחלעי
פחויאם

נרול וילאו למצא הפתח: ויאמרו
האנשים אל לוט עד מי לך פה
חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך
בעיר הוצא מן המקום הזה כי משחתים
משחתים אנחנו את המקום הזה
כי נדלה צעקתם את פני יהוה
וישלחנו יהוה לשחתה: ויצא
לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו
ויאמר קומו צאו מן המקום הזה
כי משחית יהוה את העיר ויהי
כמצחק בעיני חתניו: וכמו השחר
עלה ויאיצו המלאכים בלוט
לאמר קום קח את אשתך ואת
שתי בנתיך הנמצאת פן תספה
בעון העיר: ויתמהמה ויחזיקו
האנשים בידו ובידי אשתו ובידי
שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו
ויצאהו ויניחהו מחוץ לעיר: ויהי
כהוציאם אתם החוצה ויאמר
המלט על נפשך אל תבים
אחריך ואל תעמד בכל הככר
ההרה המלט פן תספה: ויאמר
לוט אלהם אל נא אדני: הנה
נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל
חסדך אשר עשית עמדי להחיות
את נפשי ואנכי לא אוכל

ד׳ חס

ב׳ פתי
כן

ב׳ רסמי
ודגש
ס׳ סתי
ב׳ תמי
יתי
ס׳ ל

ב׳ וסימ
כתי

ב׳ סימ
כתי

ב׳ פתי
כן

ב׳ עלי
אש

ב׳ רסמי
ס׳ סמי
כתי

ב׳ פתי

ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם
והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי
ברחוב נלין: ויפצר בם מאד ויסרו
אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם
משתה ומצות אפה ויאכלו: טרם
ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם
נסבו על הבית מנער ועד זקן כל
העם מקצה: ויקראו אל לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר
באו אליך הלילה הוציאם אלינו
ונדעה אתם: ויצא אליהם לוט
הפתחה והדלת סגר אחריו: ז
ויאמר אל נא אחי תרעו: הנה נא
לי שתי בנות אשר לא ידעו איש
אוציאה נא אתהן אליכם ועשו
להן כטוב בעיניכם רק לאנשים
האל אל תעשו דבר כי על כן
באו בצל קרתי: ויאמרו גש ז
הלאה ויאמרו האחד בא לגור
וישפט שפוט עתה נרע לך
מהם ויפצרו באיש בלוט מאד
ויגשו לשבר הדלת: וישלחו ח
האנשים את ידם ויביאו את
לוט אלהם הביתה ואת הדלת
סגרו: ואת האנשים אשר פתח
הבית הכו בסנורים מקטן ועד

ב׳ פתי

ב׳ רסמי
ס׳ סמי
כתי

ב׳ עלי
אש

ב׳ סימ
כתי

ב׳ פתי
כן

ב׳ רסמי
ודגש
ס׳ סתי
ב׳ תמי
יתי
ס׳ ל

ג׳ ל
נא

ד׳ ל
קס

ב׳ וסימ
כתי

ס׳ ל
קס

ל
אוזן
וישלחו
בפדן
וישלחו

ג׳
קלד
ס׳ ס

ב׳ פתחלעי
פחויאם

ויאמרו לא כי אסמלך ימלוך · ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ב׳ רסמי בדגש וסימנהון
ויאמרו לא כיברחוב נלין ס׳ מקינה ב׳ וסימנהון רין לקראתרין ירוין · טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדום נסבו על הבית

ב׳ פתי

ב׳ רסמי
ס׳ סמי
כתי

ב׳ עלי
אש

ב׳ סימ
כתי

ב׳ פתי
כן

ב׳ רסמי
ודגש
ס׳ סתי
ב׳ תמי
יתי
ס׳ ל

ג׳ ל
נא

ד׳ ל
קס

ב׳ וסימ
כתי

ס׳ ל
קס

ל
אוזן
וישלחו
בפדן
וישלחו

ג׳
קלד
ס׳ ס

ב׳ פתחלעי
פחויאם

ד׳ חס

ב׳ פתי
כן

ב׳ רסמי
ודגש
ס׳ סתי
ב׳ תמי
יתי
ס׳ ל

ב׳ וסימ
כתי

ב׳ סימ
כתי

ב׳ פתי
כן

ב׳ עלי
אש

ב׳ רסמי
ס׳ סמי
כתי

ב׳ פתי

ג׳ ל
נא

ד׳ ל
קס

ב׳ וסימ
כתי

ס׳ ל
קס

ל
אוזן
וישלחו
בפדן
וישלחו

ג׳
קלד
ס׳ ס

ב׳ פתחלעי
פחויאם

בחלם ב ושמונתון ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך ס
ג כולן חס׳ אלה וסימנהון ולמה לא מיאתי חן בעינך וחיה אם מיעני הערה נעשתה לשגגה ואם ישך גם אנכי אתך פחטו לי על כן
לא נתתיך
לנגוע
אליה ס

וַיֵּשֶׁב בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיָּגָר בִּגְרָר׃
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
אֲחֹתִי הִוא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ
גְּרָר וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה׃ וַיָּבֹא אֱלֹהִים
אֶל אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר
לוֹ הִנְּךָ מֵת עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ
וְהִוא בְּעֻלַת בָּעַל׃ וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא
קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר אֲדֹנָי הֲגוֹי גַּם
צַדִּיק תַּהֲרֹג׃ הֲלֹא הוּא אָמַר לִי
אֲחֹתִי הִוא וְהִיא גַם הִוא אָמְרָה
אָחִי הוּא בְּתֹם לְבָבִי וּבְנִקְיֹן כַּפַּי
עָשִׂיתִי זֹאת׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים
בַּחֲלוֹם גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְתֹם לְבָבְךָ
עָשִׂיתָ זֹּאת וָאֶחְשֹׂךְ גַּם אָנֹכִי אֹתְךָ
מֵחֲטוֹ לִי עַל כֵּן לֹא נְתַתִּיךָ לִנְגֹּעַ
אֵלֶיהָ׃ וְעַתָּה הָשֵׁב אֵשֶׁת הָאִישׁ
כִּי נָבִיא הוּא וְיִתְפַּלֵּל בַּעַדְךָ וְחְיֵה
וְאִם אֵינְךָ מֵשִׁיב הֲדַע כִּי מוֹת תָּמוּת
אַתָּה וְכָל אֲשֶׁר לָךְ׃ וַיַּשְׁכֵּם
אֲבִימֶלֶךְ בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל עֲבָדָיו
וַיְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד׃
וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
לוֹ מַה עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמַה חָטָאתִי לָךְ
כִּי הֵבֵאתָ עָלַי וְעַל מַמְלַכְתִּי
חֲטָאָה גְדֹלָה מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא

כא

יֵעָשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדִי׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל אֲבִימֶלֶךְ מָה רָאִיתָ
כִּי עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאַת
אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהָרָגֻנִי עַל
דְּבַר אִשְׁתִּי׃ וְגַם אָמְנָה אֲחֹתִי בַּת
אָבִי הִוא אַךְ לֹא בַת אִמִּי וַתְּהִי לִי
לְאִשָּׁה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי
אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וָאֹמַר לָהּ זֶה
חַסְדֵּךְ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֶל
כָּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבוֹא שָׁמָּה אִמְרִי
לִי אָחִי הוּא׃ וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן
וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וַיִּתֵּן
לְאַבְרָהָם וַיָּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה
אִשְׁתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה
אַרְצִי לְפָנֶיךָ בַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב׃
וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֶלֶף
כֶּסֶף לְאָחִיךְ הִנֵּה הוּא לָךְ כְּסוּת
עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ וְאֵת כֹּל
וְנֹכָחְתְּ׃ וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם אֶל
הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת
אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאַמְהֹתָיו
וַיֵּלֵדוּ׃ כִּי עָצֹר עָצַר יְהוָה בְּעַד
כָּל רֶחֶם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל דְּבַר
שָׂרָה אֵשֶׁת אַבְרָהָם׃
וַיהוָה פָּקַד אֶת שָׂרָה

בטוב
וישעתם
בעוטים

לנגע ב ס׳ כל ושמונתון ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי ס
ג ס׳ ושמונתון ישראל חשתחוי ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בערך וחיה ס בטוב ט רגש וסימנהון בטוב בעינך שב
בטוב כל לא תגעו והבאה והשני יאכל כי בטרם ירע חנער מאום ברע ובחור בטוב ולא יראה בטוב אשר אנ עשה לעכו יבלו ימיהם

אמר ג קמ וסימנהון ויג מקד את שרה כאשר אמר ויעש יג לשרה כאשר רבר׳ ויג אשר המכסה אנו מאברהם אשר אנו עשרי׳
ויעש כל אשר אמר ס לקנו ב ובעט יהוסימנהון ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקנו למועד אשר רבר אתו אלהים׳ ותאמר מימלל לאסיהם

העקה פנום
שרה כי ילדה תן
בן לזקנו ס״ת

כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר רבר׳ ותהר ותלד שרה
לאברהם בן לזקניו למועד אשר
רבר אתו אלהים׳ ויקרא אברהם
את שם בנו הנולד לו אשר
ילדה לו שרה יצחק ויכל
אברהם את יצחק בנו בן שמנת
ימים כאשר צוה אתו אלהים׳
ואברהם בן מאת שנה בהולד
לו את יצחק בנו׳ ותאמר שרה
צחק עשה לי אלהים כל השמע
יצחק לי׳ ותאמר מימלל לאברהם היניקה בנים שרה כי
ילדתי בן לזקניו׳ ויגדל הילד
ויגמל ויעש אברהם משתה
גדול ביום הגמל את יצחק׳ ותרא שרה את בן הגר המצרית
אשר ילדה לאברהם מצחק׳
ותאמר לאברהם גרש האמה
הזאת ואת בנה כי לא יירש בן
האמה הזאת עם בני עם יצחק׳
וירע הדבר מאד בעיני אברהם
על אודת בנו׳ ויאמר אלהים
אל אברהם אל ירע בעיניך על
הנער ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה

כי ביצחק יקרא לך זרע׳ ונם את
בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך
הוא׳ וישכם אברהם בבקר ויקח
לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם
על שכמה ואת הילד וישלחה
ותלך ותתע במדבר באר שבע׳
ויכלו המים מן החמת ותשלך
את הילד תחת אחד השיחם׳ ותלך
ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי
קשת כי אמרה אל אראה במות
הילד ותשב מנגד ותשא את קלה
ותבך׳ וישמע אלהים את קול
הנער ויקרא מלאך אלהים אל
הגר מן השמים ויאמר לה מה לך
הגר אל תדאי כי שמע אלהים
אל קול הנער באשר הוא שם׳ קומי שאי את הנער והחזיקי את
ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׳ ויפקח
אלהים את עיניה ותרא באר מים
ותלך ותמלא את החמת מים
ותשק את הנער׳ ויהי אלהים את
הנער וינדל וישב במדבר ויהי
רבה קשת׳ וישב במדבר פארן
ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׳

ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך

אורת ג כתי כן וסימנהון ויהי הדבר מאד בעיני אברהם על אודות בנו׳ ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה לפרעה ולמצרים על אודת
ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויעילם יג ס ויכלו ב וסימנהון ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד
תחת אחד השיחם׳ ויכלו באפס תקוה׳ ויכל בכשת יסיף א בתי ב בגבי ג בכתי ד יעחק ליתכותיה חס״ס כהולד ליתכותיה ס״ס

וגם אתה ג וסימנהן לא הגדתלי את אשר עשה לי ותם את תדין את ביתי ס וגם אנכי ה וסימנהן לא שמעתי השאילתיה ולוצי
וגם אנכי שמעתי אישה אתכם ותם אנכי לא מנעתיך ס בבשת ג חס בלוש וסימנהן ויאב אברהם מה הנה שבע בבשת הינאן אשר
היעבת לדניה

ופיכל שר צבאו אל אברהם ז
לאמר אלהים עמך בכל אשר
אתה עשה ועתה השבעה לי
באלהים הנה אם תשקר לי ולנכדי
ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך
תעשה עמדי ועם הארץ אשר
גרת בה ויאמר אברהם אנכי
אשבע והוכח אברהם את
אבימלך על אדות באר המים
אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את
הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום
ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
לאבימלך ויכרתו שניהם ברית
ויצב אברהם את שבע כבשת
הצאן לבדהן ויאמר אבימלך
אל אברהם מה הנה שבע כבשת
האלה אשר הצבת לבדנה
ויאמר כי את שבע כבשת תקח
מידי בעבור תהיה לי עדה כי
חפרתי את הבאר הזאת ועל כן
קרא למקום ההוא באר שבע
כי שם נשבעו שניהם ויכרתו
ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
ופיכל שר צבאו וישבו ארצה

פלשתים וישתעאשל בבאר
שבע ויקרא שם בשם יהוה אל
עולם ויגר אברהם בארץ
פלשתים ימים רבים
ויהי אחר הדברים האלה וה
והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני
ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המריה והעלהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר
אמר אליך וישכם אברהם
בבקר ויחבש את חמרו ויקח
את שני נעריו אתו ואת יצחק
בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך
אל המקום אשר אמר לו ה
האלהים ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא את
המקום מרחק ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם
החמור ואני והנער נלכה עד
כה ונשתחוה ונשובה אליכם
ויקח אברהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו
את האש ואת המאכלת וילכו
שניהם יחדו ויאמר יצחק אל

אברהם את ידו ויקח את המאכלת ולבנו יקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק
ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת המאכלת
גוסימנהן

המאכלת ג׳ וסימנהון ויבא אלביתו וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו׳ ויקח אברהם את עיני העלה וישם על יצחק בנו׳
אברהם אברהם ב׳ וסימנהון ויקרא אליו מלאך ל״ג מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׳ אלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את
יצחק׳

אַבְרָהָם אַבְיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר
הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה
בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיָּבֹאוּ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים
וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ
וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת
יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
מִמַּעַל לָעֵצִים וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם
אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט
אֶת בְּנוֹ וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה
מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְ
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר אַל
תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר וְאַל תַּעַשׂ
לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יְרֵא
אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ
אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם
אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אַיִל אַחַר
נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם
וַיִּקַּח אֶת הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה
תַּחַת בְּנוֹ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר
יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃ ס
וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל אַבְרָהָם
שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם וַיֹּאמֶר בִּי

נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ
אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ׃ כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ
וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת
הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֶת שַׁעַר אֹיְבָיו׃
וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃ וַיָּשָׁב
אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ
יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
בִּבְאֵר שָׁבַע׃
וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד
לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה
גַּם הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ׃ אֶת
עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת בּוּז אָחִיו וְאֶת
קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃ וְאֶת כֶּשֶׂד וְאֶת
חֲזוֹ וְאֶת פִּלְדָּשׁ וְאֶת יִדְלָף וְאֶת
בְּתוּאֵל׃ וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת רִבְקָה
שְׁמֹנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר
אֲחִי אַבְרָהָם׃ וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ
רְאוּמָה וַתֶּלֶד גַּם הִוא אֶת טֶבַח
וְאֶת גַּחַם וְאֶת תַּחַשׁ וְאֶת מַעֲכָה׃

קמוץ וסימ קוליא

כג הפט והמלך דוד ג׳ וסימ בנמ כתי

וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מְאַת שָׁנָה וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃
וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא

בחר ל״ד ג׳ וסימנהון השור יהיה לכם׳ מי יעלה בהר ל״ג ומי יקום במקום קדשו׳ ויקרא אברהם שם המקום ההוא ל״ג יראה אשר יאמר היום בהר ל״ד
יכחול כ׳ וסימנהון וכחול אדבה ימים כיברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים ס׳ ויהי אחרי הדברים האלה ג׳ וסימנהון
בלשון תרגום׳ אתילה׳ אתבאש׳ ומית ס׳ קמואל ג׳ וסימנהון קמואל בן שפטן׳ חשביה בן קמואל׳ אתעזן בכרו ואתבז אחיו
ואת קמואל
אבי ארם ס׳

יכלה ג׳ וסימנהן עפרתי׳ איש כימינו את קברו לא יכלה ממך מקבר מיתך ס׳ — ויזבר אתם ה׳ בלע׳ תבור אתם׳ וסימנהן עפרון׳ וייטב הכיור׳
אתנו קשות׳ ומכלכשה׳ הכלך ס׳ — ויתן ל׳ וסימנהן ויתן לו׳ את מערת המכפלה׳ ויתן לך את ברכת אברהם׳ ויתן לך אלהים׳ ויתן שי למלכי׳ ישרש׳
ויתן קולות׳
בגלל׳

חֲמִשָּׁה בְּאַרְצָיִן בְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם
לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ׃ וַיָּקָם
אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל
בְּנֵי חֵת לֵאמֹר׃ גֵּר וְתוֹשָׁב אָנֹכִי
עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת קֶבֶר עִמָּכֶם
וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנָי׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי חֵת
אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ שְׁמָעֵנוּ
אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ
בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת מֵתֶךָ אִישׁ
מִמֶּנּוּ אֶת קִבְרוֹ לֹא יִכְלֶה מִמְּךָ
מִקְבֹּר מֵתֶךָ׃ וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ
לְעַם הָאָרֶץ לִבְנֵי חֵת׃ וַיְדַבֵּר אִתָּם
לֵאמֹר אִם יֶשְׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר
אֶת מֵתִי מִלְּפָנַי שִׁמְעוּנִי וּפִגְעוּ
לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר׃ וְיִתֶּן לִי אֶת
מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר
בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה
לִי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת קָבֶר׃ וְעֶפְרוֹן
יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת׃ וַיַּעַן עֶפְרוֹן
הַחִתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת
לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לֵאמֹר׃ לֹא
אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ
לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ קְבֹר
מֵתֶךָ׃ וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם
הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר אֶל עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי

עַם הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם אַתָּה לוּ
שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי
וְאֶקְבְּרָה אֶת מֵתִי שָׁמָּה׃ וַיַּעַן
עֶפְרוֹן אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃
אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת
שֶׁקֶל כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה הִוא׃
וְאֶת מֵתְךָ קְבֹר׃ וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם
אֶל עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן
אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי
חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר
לַסֹּחֵר׃ וַיָּקָם שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר
בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הָעֵץ אֲשֶׁר
בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל גְּבֻלוֹ סָבִיב׃
לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי חֵת
בְּכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ׃ וְאַחֲרֵי כֵן
קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
אֶל מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל
פְּנֵי מַמְרֵא הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ
לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת קֶבֶר מֵאֵת בְּנֵי
חֵת׃ וְאַבְרָהָם כד
זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת
אַבְרָהָם בַּכֹּל׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ הַמֹּשֵׁל בְּכָל
אֲשֶׁר לוֹ שִׂים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי׃

קח
ועיי׳

כל
חס

ל
ל
ל
ל
ומל

ב
וסיכ
סמל

ג
חס
כתיב
ו
בקרי
וסיכ
כתי
ל
יחיו
פתיך
ל
וכ
וכ
ג
דכת
וסיכ
כתי

טו
וסיכ
כתי

קדם
לכל
ב
רכ
תענא
פסו
כתי
ומיכ
כבלש

ל
חס
וסיכ
כתי
ג

ל
ל
ל
ל

ואשביעך ביי אלהי השמים ואלהי הארץ ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו ואשביעך לית כותיה ומל
יושב שבעה עשר מל שלשה טנהן בסיפי ושאר סיפי חס ויאמר אליו אברהם השמר פן בטעך מלעיל בר מן אחד מלה השמר

וְאַשְׁבִּיעֲךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה
לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי
יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ כִּי אֶל אַרְצִי וְאֶל
מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי
לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי
לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרַי
אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת הֲהָשֵׁב אָשִׁיב
אֶת בִּנְךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָצָאתָ
מִשָּׁם׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הִשָּׁמֶר
לְךָ פֶּן תָּשִׁיב אֶת בְּנִי שָׁמָּה׃ יְהוָה
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקָחַנִי מִבֵּית
אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וַאֲשֶׁר דִּבֶּר
לִי וַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ
אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח
מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי
מִשָּׁם׃ וְאִם לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה
לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנָקִיתָ מִשְּׁבֻעָתִי
זֹאת רַק אֶת בְּנִי לֹא תָשֵׁב שָׁמָּה׃
וַיָּשֶׂם הָעֶבֶד אֶת יָדוֹ תַּחַת יֶרֶךְ
אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל הַדָּבָר
הַזֶּה׃ וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גְמַלִּים
מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל טוּב אֲדֹנָיו
בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל אֲרַם נַהֲרַיִם
אֶל עִיר נָחוֹר׃ וַיַּבְרֵךְ הַגְּמַלִּים ׀
מִחוּץ לָעִיר אֶל בְּאֵר הַמַּיִם לְעֵת

ל ומל
ל בכתיב ג פנהו בסיפ ושא סיפי חס
ל בטע מלעיל השמר והשקט
ל כתיב חס רחס ואי ויינאות מהתיינב מל דמל
ל בטע מלה
ב חס
ה קמ חס בתור
ב קמ
ל ומל
ו ח בקל פסו
ל וחד ויברך על ברכיו
ב
ל בעני

עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשֹּׁאֲבוֹת׃ וַיֹּאמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם הַקְרֶה
נָא לְפָנַי הַיּוֹם וְעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנִי
אַבְרָהָם׃ הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל עֵין
הַמָּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאֹת
לִשְׁאֹב מָיִם׃ וְהָיָה הַנַּעֲרָ אֲשֶׁר
אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי נָאדֵךְ וְאֶשְׁתֶּה
וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה
אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ
אֵדַע כִּי עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם אֲדֹנִי׃
וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה
רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לִבְתוּאֵל
בֶּן מִלְכָּה אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם
וְכַדָּהּ עַל שִׁכְמָהּ׃ וְהַנַּעֲרָ טֹבַת
מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא
יְדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ
וַתָּעַל׃ וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ ׀
וַיֹּאמֶר הַגְמִיאִינִי נָא מְעַט מַיִם
מִכַּדֵּךְ׃ וַתֹּאמֶר שְׁתֵה אֲדֹנִי וַתְּמַהֵר
וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל יָדָהּ וַתַּשְׁקֵהוּ׃
וַתְּכַל לְהַשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם
לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב עַד אִם כִּלּוּ
לִשְׁתֹּת׃ וַתְּמַהֵר וַתְּעָר כַּדָּהּ אֶל
הַשֹּׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל הַבְּאֵר
לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאָב לְכָל גְּמַלָּיו׃
וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ מַחֲרִישׁ

ל כתיב חס רחס ואי ויינאות מהתיינב מל דמל
ל וחס כתי
ל כתיב חס רחס ואי ויינאות מהתיינב מל דמל
ל בטע מלעיל השמר והשקט
ל בטע מלה
ב חס
ה קמ חס בתור
ב קמ
ל ומל
ו ח בקל פסו
ל וחד ויברך על ברכיו
ב
ל בעני

וחשקט מן מויינא דברואנו באת להגיד לך לא תשב ששה בעדיים שפה שמנה סתי פסוקי וכל טוב אדניו ב ויברך לית כותיה
וחד ויברך על ברכיו השאבת לית כותיה חס דחס הקרה נא לית כותיה וכתי כן יינאות לית כותיה בתור חס רחס ואחר
ויינאות מהתיינב כיל דמל הכחת לית כותיה וחס כתי ותעל לית כותיה קמ הנמיאיני לית כותיה ומל אשאב לית כותיה קמ

בקע ג וסימנהון בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה"י. והי כאשר כלו הנמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם בוא יג טל וסימנהון ויאמר בוא בריך יג לבר"ה.

יתעה בגרו
אילה

לדשת ה' עליה יהוה ברכו אם
לא ויהי כאשר כלו הגמלים
לשתות ויקח האיש נזם זהב
בקע משקלו ושני צמידים על
ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר
בתי מי את הגידי נא לי היש בית
אביך מקום לנו ללון ותאמר
אליו בתואל אנכי בן מלכה
אשר ילדה לנחור ותאמר אליו
גם תבן גם מספוא רב עמנו גם
מקום ללון ויקד האיש וישתחו
ליהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נחני יהוה בית אחי אדני ותרץ
הנער ותנד לבית אמה כדברים
האלה ולרבקה אחו ושמו לבן
וירץ לבן אל האיש החוצה אל
העין ויהי כראת את הנזם ואת
הצמדים על ידי אחתו ובשמעו
את דברי רבקה אחתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא אל
האיש והנה עמד על הגמלים
על העין ויאמר בא ברוך יהוה
למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי
הבית ומקום לגמלים ויבא

האיש הביתה ויפתח הגמלים
ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים
לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר
אתו וישם לפניו לאכל ויאמר
לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם
אנכי ויהוה ברך את אדני מאד
ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף
וזהב ועבדים ושפחת וגמלים
וחמרים ותלד שרה אשת אדני
בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו
את כל אשר לו וישבעני אדני
לאמר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי ישב בארצו
אם לא אל בית אבי תלך ואל
משפחתי ולקחת אשה לבני
ואמר אלי אדני לא אתהלך לפני
האשה אחרי ואמר אלי יהוה
אשר התהלכתי לפניו ישלח
מלאכו אתך והצליח דרכך
ולקחת אשה לבני ממשפחתי
ומבית אבי אז תנקה מאלתי
תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו
לך והיית נקי מאלתי ואבא היום
אל העין ואמר יהוה אלהי אדני
אברהם אם יש נא מצליח דרכי

ב וביתרי לי"ש

ויושם ל ן דסתי קן

יא פת

ל בתור קדב תמנ לחן וסיס לינר

ל בתור

ל ג חס חס

ל חס

קדס בקדבו תעג בארינו

ל חס

קדס אחי תמנ אחי רסיס מקדב אחיך ישוס

ד חס

ל חס חס יוד קדס

ל חס וסיס כתי

ויכינו את חמנחה. ער בוא השכט. ער בוא הסלך אחז. בוא ביער והטמן בעפר. בוא כתבה. לענ בוא הפליט. וחב והיה ביום ההוא. השכיש יהפך. הנה אנכי שלח לכם. ער בוא יבוואתה. וכל שמוש וכתובו רכו בטה וסימנהון בא אל תלגשי אביך. כי אם בא. ער בא דברו. כא יבא ברנה. ובא ער חמלך יש ואבא ה חס וסימנהון אל העין. אל ארם שעירה. הלא אבא עבך. אבא כם אורה יה אלי לות כותיה חס

הנה ו ראש׳ פסו׳ בסף ופ׳ מנחון הנה טו מעא עבדך חן בעיניך הנה נא לי שתי בנות הנה נא העיר הזאת קרובה הנה אנכי נצב על עין המים
הנה רבקה לפנך הנה שבע שנים באות וכל שוא׳ ויהושע ושופט׳ רכו במו והנה וסימ׳ והנה איש מכנ׳ והנה קמתם והנה הוא שם והנה אנכי הולך והנה ברק והנה
איש
זקן

אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עָלֶיהָ׃ הִנֵּה אָנֹכִי
נִצָּב עַל עֵין הַמָּיִם וְהָיָה הָעַלְמָה
הַיֹּצֵאת לִשְׁאֹב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ
הַשְׁקִינִי נָא מְעַט מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ ׀
וְאָמְרָה אֵלַי גַּם אַתָּה שְׁתֵה וְגַם
לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב הִוא הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר הוֹכִיחַ יְהוָה לְבֶן אֲדֹנִי׃
טֶרֶם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר אֶל לִבִּי וְהִנֵּה
רִבְקָה יֹצֵאת וְכַדָּהּ עַל שִׁכְמָהּ
וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתִּשְׁאָב וָאֹמַר אֵלֶיהָ
הַשְׁקִינִי נָא׃ וַתְּמַהֵר וַתּוֹרֶד כַּדָּהּ
מֵעָלֶיהָ וַתֹּאמֶר שְׁתֵה וְגַם גְּמַלֶּיךָ
אַשְׁקֶה וָאֶשְׁתְּ וְגַם הַגְּמַלִּים
הִשְׁקָתָה׃ וָאֶשְׁאַל אֹתָהּ וָאֹמַר
בַּת מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר בַּת בְּתוּאֵל בֶּן
נָחוֹר אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ מִלְכָּה׃ וָאָשִׂם
הַנֶּזֶם עַל אַפָּהּ וְהַצְּמִידִים עַל יָדֶיהָ׃
וָאִקֹּד וָאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וָאֲבָרֵךְ
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם
אֲשֶׁר הִנְחַנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לָקַחַת
אֶת בַּת אֲחִי אֲדֹנִי לִבְנוֹ׃ וְעַתָּה אִם
יֶשְׁכֶם עֹשִׂים חֶסֶד וֶאֱמֶת אֶת
אֲדֹנִי הַגִּידוּ לִי וְאִם לֹא הַגִּידוּ לִי
וְאֶפְנֶה עַל יָמִין אוֹ עַל שְׂמֹאל׃
וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מֵיְהוָה
יָצָא הַדָּבָר לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ

רַע אוֹ טוֹב׃ הִנֵּה רִבְקָה לְפָנֶיךָ קַח
וָלֵךְ וּתְהִי אִשָּׁה לְבֶן אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד
אַבְרָהָם אֶת דִּבְרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ
אָרְצָה לַיהוָה׃ וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי
כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה
וּמִגְדָּנֹת נָתַן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ׃ וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ
וַיָּלִינוּ וַיָּקוּמוּ בַבֹּקֶר וַיֹּאמֶר ׀
שַׁלְּחֻנִי לַאדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְ
וְאִמָּהּ תֵּשֶׁב הַנַּעֲר אִתָּנוּ יָמִים
אוֹ עָשׂוֹר אַחַר תֵּלֵךְ׃ וַיֹּאמֶר ׀
אֲלֵהֶם אַל תְּאַחֲרוּ אֹתִי וַיהוָה
הִצְלִיחַ דַּרְכִּי שַׁלְּחוּנִי וְאֵלְכָה
לַאדֹנִי׃ וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנַּעֲרָ
וְנִשְׁאֲלָה אֶת פִּיהָ׃ וַיִּקְרְאוּ לְרִבְקָה
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי עִם הָאִישׁ
הַזֶּה וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ׃ וַיְשַׁלְּחוּ אֶת
רִבְקָה אֲחֹתָם וְאֶת מְנִקְתָּהּ וְאֶת
עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת אֲנָשָׁיו׃ וַיְבָרְכוּ
אֶת רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אֲחֹתֵנוּ ׀
אַתְּ הֲיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ זַרְעֵךְ
אֵת שַׁעַר שֹׂנְאָיו׃ וַתָּקָם רִבְקָה
וְנַעֲרֹתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל הַגְּמַלִּים
וַתֵּלַכְנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח
הָעֶבֶד אֶת רִבְקָה וַיֵּלֶךְ׃ וְיִצְחָק

ואשתחוה
בתי
בתי
בתי

בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לַחַי רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב
בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב: וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ
בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב וַיִּשָּׂא עֵינָיו
וַיַּרְא וְהִנֵּה גְמַלִּים בָּאִים: וַתִּשָּׂא
רִבְקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתַּרְא אֶת יִצְחָק
וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמָל: וַתֹּאמֶר אֶל
הָעֶבֶד מִי הָאִישׁ הַלָּזֶה הַהֹלֵךְ
בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד
הוּא אֲדֹנִי וַתִּקַּח הַצָּעִיף וַתִּתְכַּס:
וַיְסַפֵּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֶת כָּל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבִאֶהָ יִצְחָק הָאֹהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח
אֶת רִבְקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֶּאֱהָבֶהָ
וַיִּנָּחֶם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ:

כה וְיָסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ
קְטוּרָה: וַתֵּלֶד לוֹ אֶת זִמְרָן וְאֶת
יָקְשָׁן וְאֶת מְדָן וְאֶת מִדְיָן וְאֶת
יִשְׁבָּק וְאֶת שׁוּחַ: וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת
שְׁבָא וְאֶת דְּדָן וּבְנֵי דְדָן הָיוּ אַשּׁוּרִים
וְלֻטוּשִׁים וְלְאֻמִּים: וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה
וָעֵפֶר וְחֹנֹךְ וְאַבִידָע וְאֶלְדָּעָה כָּל
אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה: וַיִּתֵּן אַבְרָהָם
אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק: וְלִבְנֵי
הַפִּילַגְשִׁם אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן
אַבְרָהָם מַתָּנֹת וַיְשַׁלְּחֵם מֵעַל

יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה אֶל
אֶרֶץ קֶדֶם: וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי
אַבְרָהָם אֲשֶׁר חָי מֵאַת שָׁנָה וְ
וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ שָׁנִים: וַיִּגְוַע
וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן
וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו: וַיִּקְבְּרוּ
אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל
מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל שְׂדֵה עֶפְרֹן
בֶּן צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא:
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת
בְּנֵי חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה
אִשְׁתּוֹ: וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב
יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחַי רֹאִי:

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם
אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת
שָׂרָה לְאַבְרָהָם: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בְּשׁמֹתָם לְתוֹלְדֹתָם
בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיוֹת וְקֵדָר וְאַדְבְּאֵל
וּמִבְשָׂם: וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא:
חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וְקֶדְמָה:
אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה
שְׁמוֹתָם בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם
שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם לְאֻמֹּתָם:
וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מְאַת

שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשִׁבְעֵ֫ים
שָׁנִים וַיִּנְוָעֻ֫ימֹתוּ וַיֶּאָסֶף אֶל
עַמָּיו וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחוֹילָה עַד שׁוּר
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאָכָה
אַשּׁוּרָה עַל פְּנֵי כָל אֶחָיו נָפָל

קה וסימ יהוידע

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם
אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק וַיְהִי
יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ
אֶת רִבְקָה בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי
מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי
לוֹ לְאִשָּׁה: וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה
לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא
וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה
אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ
וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי
וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת יְהוָה: וַיֹּאמֶר
יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי
לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם
מִלְאֹם יְאַמָּץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר:
וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה
תוֹמִם בְּבִטְנָהּ: וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן
אַרְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר
וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו: וְאַחֲרֵי כֵן
יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעְקֵב
עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק

פרש

בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם:
וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ
יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ
תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים: וַיֶּאֱהַב יִצְחָק
אֶת עֵשָׂו כִּי צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת
אֶת יַעֲקֹב: וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא
עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף: וַיֹּאמֶר
עֵשָׂו אֶל יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן
הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי
עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֱדוֹם: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת בְּכֹרָתְךָ לִי:
וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת
וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת
בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב: וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו
לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ
וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת הַבְּכֹרָה:

כו וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב
הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם
וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ
פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה: וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה
וַיֹּאמֶר אַל תֵּרֵד מִצְרַיְמָה שְׁכֹן
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: גּוּר
בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶנּוּ
כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת כָּל

אשתך ילדת לך בן ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא קום קח את אשתך אשתך בעיר תונה וז אשתך בגפן פריה בירכתי ביתך

הָאָרֶץ הַאֵל וְהַקְמֹתִי אֶת
הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
אָבִיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל
הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֶךָ
כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע
אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי
מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי וַיֵּשֶׁב
יִצְחָק בִּגְרָר וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי
הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי
הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן
יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל רִבְקָה
כִּי טוֹבַת מַרְאֶה הִוא וַיְהִי כִּי
אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיִּשְׁקֵף
אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד
הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק
אֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ
לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ
הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי
פֶּן אָמוּת עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב
אַחַד הָעָם אֶת אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ
עָלֵינוּ אָשָׁם וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת
כָּל הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ
הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת וַיִּזְרַע

יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּ
בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים ז
וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה וַיִּגְדַּל הָאִישׁ
וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי גָדַל מְאֹד
וַיְהִי לוֹ מִקְנֵה צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר
וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים
וְכָל הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר
חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם
אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם
עָפָר וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל יִצְחָק
לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד
וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר
וַיֵּשֶׁב שָׁם וַיִּשְׁבֹּ יִצְחָק וַיַּחְפֹּר
אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ
בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם
פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם
וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר
קָרָא לָהֶן אָבִיו וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי
יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר
מַיִם חַיִּים וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם
רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם ז
וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי
הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר
אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא
שְׁמָהּ שִׂטְנָה וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר
בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ

41

ראו ד כתי ו ב כתי הא וסימנהון ויאמרו ראו ראינו כי היה יי עמך וראו ראו ואל תדעו הלין כתי ו ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים אם ראה תראה בעני אמתך ו שבתי וראה תחת השמש ס ויהי ביום ההוא ב וסימ ויבא עברי יצחק ויעל יושב במקומו ס

ויקרא שמה רחבות ויאמר כי
עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
בארץ ויעל משם באר שבע
וירא אליו יהוה בלילה ההוא
ויאמר אנכי אלהי אברהם
אביך אל תירא כי אתך אנכי ז
וברכתיך והרביתי את זרעך
בעבור אברהם עבדי ויבן שם
מזבח ויקרא בשם יהוה ויט
שם אהלו ויכרו שם עבדי
יצחק באר ואבימלך הלך
אליו מגרר ואחזת מרעהו
ופיכל שר צבאו ויאמר אלהם
יצחק מדוע באתם אלי ואתם
שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם
ויאמרו ראו ראינו כי היתה יהוה
עמך ונאמר תהי נא אלה ז
בינותינו בינינו ובינך ונכרתה
ברית עמך אם תעשה עמנו
רעה כאשר לא נגענוך וכאשר
עשינו עמך רק טוב ונשלחך
בשלום אתה עתה ברוך יהוה
ויעש להם משתה ויאכלו
וישתו וישכימו בבקר וישבעו
איש לאחיו וישלחם יצחק
וילכו מאתו בשלום ויהי ביום

פלוגתא כי עתה

כל וכל צורת הבית דכו

מל מל במב חס

כתי ו

כל כתי כן מל

ד כתי ו

ג ב הושע כתי כן

כז

ג א רי פסו ואי סו פסו

כל חס

כל פת

ב עיד הלחם ק

ג רי פסו

ה פת

ג ב

ג ב מל רי חס

ד חס ג כתי כן

ה ב ג ו

ג ב

ב כל

ג ואי והביאה

ויהי ביום הוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו
ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא
אתה שבעה על כן שם העיר
באר שבע עד היום הזה
ויהי עשו בן ארבעים
שנה ויקח אשה את יהודית בת
בארי החתי ואת בשמת בת אילן
החתי ותהיין מרת רוח ליצחק
ולרבקה ויהי כי זקן
יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא
את עשו בנו הגדל ויאמר אליו
בני ויאמר אליו הנני ויאמר הנה
נא זקנתי לא ידעתי יום מותי ז
ועתה שא נא כליך תליך וקשתך
וצא השדה וצודה לי ציד ז
ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי
והביאה לי ואכלה בעבור תברכך
נפשי בטרם אמות ורבקה שמעת
ברבר יצחק אל עשו בנו וילך
עשו השדה לציד ציד להביא
ורבקה אמרה אל יעקב בנה
לאמר הנה שמעתי את אביך
מדבר אל עשו אחיך לאמר
הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים
ואכלה ואברכה לפני יהוה

ויגדו ד חס תעשה ה קס ועשה ג רי פסו וסימנהון ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי ויגדו לו את דברי רבשקה וישבו המלאכים ס
וסימנהון אם תעשה עמנו רעה ומה תעשה לשמך הגדול אל תעשה את הנבלה ואמר גדליהו בן אחיקם ס
וסימנהון ועשה לי מטעמים ועשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה להם מכנסי בד ס תלוך

אחב ט ופ׳ינחון לך נא אל הצאן וקח לי משם ויילך ויקח ויבא לאמו כי את חנה אהב וי״ו סנר רחביה מאני מרמה
לעשק אהב בנדה יהודה ותיעבה נעשתה כי צדיק י״ו צדקות אהב יבחר לנו את נחלתנו ויבחר את שבט יהודה ויעו כולך משפט אחב

לְפָנַי מוֹתִי וְעַתָּה בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי
לַאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָךְ לֵךְ נָא אֶל הַצֹּאן
וְקַח לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדָיֵי עִזִּים
טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים
לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהַב וְהֵבֵאתָ
לְאָבִיךָ וְאָכָל בַּעֲבוּר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ
לִפְנֵי מוֹתוֹ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל רִבְקָה
אִמּוֹ הִנֵּה עֵשָׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִר
וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי
אָבִי וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ
וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא בְרָכָה
וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלָּלָתְךָ בְנִי
אַךְ שְׁמַע בְּקֹלִי וְלֵךְ קַח לִי וַיֵּלֶךְ
וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ
מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַב אָבִיו אֹתוֹ
וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת בִּגְדֵי עֵשָׂו בְּנָהּ
הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבָּיִת
וַתַּלְבֵּשׁ אֶת יַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטָן
וְאֵת עֹרֹת גְּדָיֵי הָעִזִּים הִלְבִּישָׁה
עַל יָדָיו וְעַל חֶלְקַת צַוָּארָיו וַתִּתֵּן
אֶת הַמַּטְעַמִּים וְאֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
עָשְׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ וַיָּבֹא אֶל
אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי מִי
אַתָּה בְנִי וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל אָבִיו
אָנֹכִי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ אֵלָי קוּם נָא שְׁבָה וְאָכְלָה

מִצֵּידִי בַּעֲבוּר תְּבָרְכַנִּי נַפְשֶׁךָ
וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל בְּנוֹ מַה זֶּה
מִהַרְתָּ לִמְצֹא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי וַיֹּאמֶר יִצְחָק
אֶל יַעֲקֹב גְּשָׁה נָּא וַאֲמֻשְׁךָ בְּנִי
הַאַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו אִם לֹא וַיִּגַּשׁ
יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו וַיְמֻשֵּׁהוּ
וַיֹּאמֶר הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם
יְדֵי עֵשָׂו וְלֹא הִכִּירוֹ כִּי הָיוּ יָדָיו
כִּידֵי עֵשָׂו אָחִיו שְׂעִרֹת וַיְבָרְכֵהוּ
וַיֹּאמֶר אַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו וַיֹּאמֶר
אָנִי וַיֹּאמֶר הַגִּישָׁה לִי וְאֹכְלָה
מִצֵּיד בְּנִי לְמַעַן תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי
וַיַּגֶּשׁ לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיִּשְׁתְּ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו גְּשָׁה נָּא
וְשָׁקָה לִי בְנִי וַיִּגַּשׁ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיָּרַח
אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר
רְאֵה רֵיחַ בְּנִי כְּרֵיחַ שָׂדֶה אֲשֶׁר
בֵּרְכוֹ יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ הָאֱלֹהִים
מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ יַעַבְדוּךָ עַמִּים
וְיִשְׁתַּחֲוּ לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר
לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ
אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה יִצְחָק לְבָרֵךְ
אֶת יַעֲקֹב וְהוֹא אַךְ יָצֹא יָצָא יַעֲקֹב

ואת הלחם אשר עשתה ואת הלבשת ואת כל אלה ידי עשתה זכר את ושתי אף לא תביאה
ואנכי איש חלק ומקסם חלק ופה חלק יעשה כרחה וט״ו וחלק מישמן חכה ט בתו״ו ואו בנכ״ו ואו בכחו
תקל קול יעקב והקל נשמע בית פריעה והיה אם לא יאמינו לך בבסו וקל שופר חוק מאד וז בעני קלילות

ויאכל ד רפ׳ וסימנהון בלשו׳ תרגום קם עשבא דלחמא וכפר בגנתא ופירוש יקום אבי ויאכל מיצד בנו ויאכל
את כל עשב הארץ קראן לו ויאכל לחם ויאכל לחם וישתה מים ויאכל לפרי מגדיו ס׳ מושבך ג וסימ׳ הנה משמנ׳ הארץ איתן מושבך ונפקדת כי

יפקד
מושבך

מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו וַיַּעַשׂוּ אָחִיו׃
כָּא מִיצִירוּ וַיַּעַשׂ נַס הוּא מִטַּעֲמִין׃
וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקָם אַבָּא
וְיֹאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ בַּעֲבוּר תְּבָרְכֵנִי׃
נַפְשֶׁךָ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי
אַתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי בִנְךָ בְכֹרְךָ עֵשָׂו׃
וַיֶּחֱרַד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד מְאֹד
וַיֹּאמֶר מִי אֶפּוֹא הוּא הַצָּד צַיִד
וַיָּבֵא לִי וָאֹכַל מִכֹּל בְּטֶרֶם תָּבוֹא
וַאֲבָרְכֵהוּ גַּם בָּרוּךְ יִהְיֶה׃ כְּשָׁמְעַ
עֵשָׂו אֶת דִּבְרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צְעָקָה
גְּדֹלָה וּמָרָה עַד מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו
בָּרְכֵנִי גַם אָנִי אָבִי׃ וַיֹּאמֶר בָּא אָחִיךָ
בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בִּרְכָתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר
הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעְקְבֵנִי זֶה
פַּעֲמַיִם אֶת בְּכֹרָתִי לָקָח וְהִנֵּה
עַתָּה לָקַח בִּרְכָתִי׃ וַיֹּאמֶר הֲלֹא
אָצַלְתָּ לִי בְּרָכָה׃ וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר
לְעֵשָׂו הֵן גְּבִיר שַׂמְתִּיו לָךְ וְאֶת
כָּל אֶחָיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגָן
וְתִירֹשׁ סְמַכְתִּיו וּלְכָה אֵפוֹא מָה
אֶעֱשֶׂה בְנִי׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל
אָבִיו הַבְּרָכָה אַחַת הִוא לְךָ אָבִי
בָּרְכֵנִי גַם אָנִי אָבִי׃ וַיִּשָּׂא עֵשָׂו קֹלוֹ
וַיֵּבְךְּ׃ וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה

מושבך׳

מושבך ג חיצ׳ וכל חספי

אמירה בלבו ל

ג חס׳ בס׳ מ׳ פ׳ אלהי׳

ד דכו׳

ג

ג ויו׳

ג

ג

ג

ויתן ג רפ׳ וסימנהון ויתן לך האלהים ויתן לך את ברכת אברהם ויתן עך למלכו הלא קיצר חטים
ויתן גם את ישראל אמרי נא לשלמה ויתן את ישראל בגלל ויקבץ מלך ישראל וחברי׳ ויהי ויתן לו והתיעצ על ו׳ יסר בנך ויעיף ויתן מעדנים

לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ׃ וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ ג רסמ׳
אֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל ג רפ׳
עַמִּים׃ וְיִתֶּן לְךָ אֶת בִּרְכַּת אַבְרָהָם
לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת
אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים
לְאַבְרָהָם׃ וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב
וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם אֶל לָבָן בֶּן בְּתוּאֵל ל וכל
הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה אֵם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו׃ בג
וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי בֵּרַךְ יִצְחָק אֶת נקו
יַעֲקֹב וְשִׁלַּח אֹתוֹ פַּדֶּנָה אֲרָם ב ונע
לָקַחַת לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ ובעב
וַיְצַו עָלָיו לֵאמֹר לֹא תִקַּח אִשָּׁה ל
מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל
אָבִיו וְאֶל אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם׃
וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת בְּנוֹת כְּנָעַן
בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל
יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת מָחֲלַת בַּת
יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם אֲחוֹת ג
נְבָיוֹת עַל נָשָׁיו לוֹ לְאִשָּׁה׃ דסמ׳ ק׳ וסי׳ יהללך

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר הפט
שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה׃ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם ועמי
וַיָּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח תיו אים
מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו בתרי
וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ וַיַּחֲלֹם ג
וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ רש
מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי פסו

אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ׃ וְהִנֵּה צא
יְהוָה נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה וכל
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק ויש
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ ויוסף
לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ׃ וְהָיָה זַרְעֲךָ דאיוב
כַּעֲפַר הָאָרֶץ וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה דכו׳
וְצָפֹנָה וָנֶגְבָּה וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מ
מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ׃ וְהִנֵּה כל
אָנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר פסו ג
תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל הָאֲדָמָה דסמ׳ ופה
הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֶזָבְךָ עַד אֲשֶׁר והנה
אִם עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ בנמו
וַיִּקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אַכֵן אשכחית
יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא ויאמר
יָדָעְתִּי׃ וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מָה נּוֹרָא ב
הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית ה שם
אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם׃ וַיַּשְׁכֵּם דבר
יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר
שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה
וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ׃ וַיִּקְרָא אֶת
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית אֵל וְאוּלָם
לוּז שֵׁם הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ וַיִּדַּר ג
יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים רש
עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר פסו
אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל ט
וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל מל
ב

מצב ג וסימנהון ויחלם והנה סלם מצב ארצה עם אלון מצב וצרתי עליך מצב ׳ ~ ׳ בברכו ל אעשרנו ל
וראשו ה וסימנהון ומגדל וראשו בשמים וראשו מגיע השמימה וראשו יהיה פרוע וראשו לעב ינוע ׳ ~ ׳
וידר ג רש פסו וסימנהון וידר יעקב נדר לאמר וידר ישראל נדר ל׳ ויאמר אם נתון תתן וידר פתח נדר ל׳ ויאמר אם נתון תתן ׳

והיה יש ו וסימנהון ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יש לי וכי הקים יש להם והיה יש לדיין והיה יש עמו ברוך הגבר למלך׃
ישקו ג וסימנהון כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים ולא ישקו אותם כוס תנחומים ישקו כל חיתי שדי ישברו פראים׃

בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃
וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שַׂמְתִּי מַצֵּבָה
יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן
לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃ וַיִּשָּׂא
יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְּנֵי קֶדֶם׃
וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה
שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדְרֵי צֹאן רֹבְצִים
עָלֶיהָ כִּי מִן הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ
הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל פִּי
הַבְּאֵר׃ וְנֶאֶסְפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֲדָרִים
וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר
וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת
הָאֶבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ׃ וַיֹּאמֶר
לָהֶם יַעֲקֹב אֲחַי מֵאַיִן אַתֶּם
וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃ וַיֹּאמֶר
לָהֶם הֲיְדַעְתֶּם אֶת לָבָן בֶּן
נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃ וַיֹּאמֶר
לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם
לָהֶם הִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם הַצֹּאן׃
וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא
עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה הַשְׁקוּ הַצֹּאן
וּלְכוּ רְעוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל
עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֲדָרִים
וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר
וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃ עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר
עִם רָחֵל וְרָחֵל בָּאָה עִם הַצֹּאן אֲשֶׁר

לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הוּא׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
רָאָה יַעֲקֹב אֶת רָחֵל בַּת לָבָן אֲחִי
אִמּוֹ וְאֶת צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ
יַעֲקֹב וַיָּגֶל אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי
הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת צֹאן לָבָן אֲחִי
אִמּוֹ׃ וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא
אֶת קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ וַיַּגֶּד יַעֲקֹב לְרָחֵל
כִּי אֲחִי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן רִבְקָה
הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאָבִיהָ׃ וַיְהִי
כִּשְׁמֹעַ לָבָן אֶת שְׁמַע יַעֲקֹב בֶּן
אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֵּק לוֹ
וַיְנַשֵּׁק לוֹ וַיְבִיאֵהוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר
לְלָבָן אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי
אָתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃
וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי אָחִי אַתָּה
וְעָבַדְתַּנִי חִנָּם הַגִּידָה לִּי מַה
מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃ וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם
הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל׃
וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה
יְפַת תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה׃ וַיֶּאֱהַב
יַעֲקֹב אֶת רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ
שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה׃
וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ
מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה
עִמָּדִי׃ וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע

אחדים ד וסיכנ"ון ויהי כל הארץ שפה אחת וישבת עמו ימים אחדים ויהיו בעינו כימים אחדים ובימים אחדים ישבר ׳
ואבואה ד"מ וסיכנ"ון הבה את אשתי כיד מלאכיך חרפת ש"ע עתה חכמה ומדיעתן לי ואבואה אל מיבה אלהים וש אבואה ׳

שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה׃ ויאמר יעקב אל
לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי
ואבואה אליה׃ ויאסף לבן את
כל אנשי המקום ויעש משתה׃
ויהי בערב ויקח את לאה בתו ז
ויבא אתה אליו ויבא אליה׃ ויתן
לבן לה את זלפה שפחתו ללאה
בתו שפחה׃ ויהי בבקר והנה הוא
לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית
לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה
רמיתני׃ ויאמר לבן לא יעשה כן
במקומנו לתת הצעירה ׳ לפני
הבכירה׃ מלא שבע זאת ונתנה
לך גם את זאת בעבדה אשר
תעבד עמדי עוד שבע שנים ׳ ז
אחרות׃ ויעש יעקב כן וימלא ז
שבע זאת ויתן לו את רחל בתו
לו לאשה׃ ויתן לבן לרחל בתו
את בלהה שפחתו לה לשפחה׃
ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
רחל מלאה ויעבד עמו עוד
שבע שנים אחרות׃ וירא יהוה
כי שנואה לאה ויפתח את רחמה
ורחל עקרה׃ ותהר לאה ותלד
בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה

כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני
אישי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר
כי שמע יהוה כי שנואה אנכי
ויתן לי גם את זה ותקרא שמו ט
שמעון׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר
עתה הפעם ילוה אישי אלי כי
ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא
שמו לוי׃ ותהר עוד ותלד בן בטע
ותאמר הפעם אודה את יהוה
על כן קראה שמו יהודה ותעמד
מלדת׃ ותרא רחל כי לא ילדה
ליעקב ותקנא רחל באחתה
ותאמר אל יעקב הבה לי בנים
ואם אין מתה אנכי׃ ויחר אף יעקב בטע
ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי מל ג
אשר מנע ממך פרי בטן׃ ותאמר
הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד
על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה׃ אבנה
ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה
ויבא אליה יעקב׃ ותהר בלהה
ותלד ליעקב בן׃ ותאמר רחל
דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן
לי בן על כן קראה שמו דן׃ ותהר עוד
ותלד בלהה שפחת רחל בן
שני ליעקב׃ ותאמר רחל נפתולי
אלהים נפתלתי עם אחתי גם

מלא ה וסיכנ"ון מלא את אמתחת האנשים מלא קרנך שמן מנחר עצמים מלא מלא פניהם קלון ׳
התחת ג וסיכנ"ון ויחר אף יעקב ברחל ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני התחת זאת לא יוכית שמיעי ׳
קראה שמו ג וסיכנ"ון על כן קראה שמו יהודה׳ על כן קראה שמו דן ואמנו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בי"ע ב

יכלתי ג וסימנהון עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי ומה יבלתי עשות בכם השיגוני ענתי ולא יכלתי לראות׃
עמדה ד וסימנהון כי עמדה מלדת וגם האשרה עמדה בשמרון רגלי עמדה בכי ישורי אף חכמתי עמדה לי ׃

יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי וַתֹּאמֶר
לְאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת
זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֶּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב
לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה
לְיַעֲקֹב בֵּן וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּגָד וַתִּקְרָא
אֶת שְׁמוֹ גָּד וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת
לֵאָה בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב וַתֹּאמֶר לֵאָה
בְּאָשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָּנוֹת וַתִּקְרָא
אֶת שְׁמוֹ אָשֵׁר וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי
קְצִיר חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה
וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ
וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תְּנִנָּא לִי
מִדּוּדָאֵי בְנֵךְ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט
קַחְתֵּךְ אֶת אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת
דּוּדָאֵי בְנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב
עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ׃
וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא
לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא
כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךְ בְּדוּדָאֵי בְנִי
וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶל לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד
לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי׃ וַתֹּאמֶר לֵאָה
נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר נָתַתִּי
שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִ
יִשָּׂשכָר׃ וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד
בֵּן שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב׃ וַתֹּאמֶר לֵאָה

זְבָדַנִי אֱלֹהִים אֹתִי זֵבֶד טוֹב הַפַּעַם
יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה
בָּנִים וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ זְבֻלוּן׃ וְאַחַר
יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ דִּינָה׃
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רָחֵל וַיִּשְׁמַע
אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ׃
וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים
אֶת חֶרְפָּתִי׃ וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹסֵף
לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל
מְקוֹמִי וְלָאָרְצִי׃ תְּנָה אֶת נָשַׁי
וְאֶת יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָּהֶן
וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת עֲבֹדָתִי
אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן
אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי
וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בִּגְלָלֶךָ׃ וַיֹּאמֶר נָקְבָה
שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ
וְאֵת אֲשֶׁר הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי׃ כִּי
מְעַט אֲשֶׁר הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ
לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי וְעַתָּה
מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם אָנֹכִי לְבֵיתִי׃ וַיֹּאמֶר
מַה אֶתֶּן לָךְ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא תִתֵּן
לִי מְאוּמָה אִם תַּעֲשֶׂה לִי הַדָּבָר
הַזֶּה אָשׁוּבָה אִרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר׃

בן נפת׃ יַשָּׁפֵךְ ד במק

בן ד קס במק וסימנהון ותלד בן־שישי ליעקב וימלט בן אחד ולמיבשת בן קטן והולידו בן־פריץ וחלופיהון בן במאי׳ נפת ז
וסימנהון הלבן מאה שנה ושחט את בן הבקר בן הישראלית בן יברכיהו בן משלמיהו בן יאירבן שמעי בן ברכיה נקבה ל וחטף
לרגלי ח וסימנהון וברך יג אתך רגלי עמדה בפתו רגלי אם אמרתי מטה רגלי את רגלי מדחי נר לרגלי אחזה רגלי ותחש זכ
מנן
דכו ׃

יוסד ח וסימנהון הסר מישם כל שה נקד וטלוא הסר המלכים א ש ממקומו הסר מ שובתו והיה לבעד הסר
מעלי המון שריך הסר מ עלי נגעך מתגרת ידך אנ כליתי דרך שקך הסר ממנ ותורתך חננ הסר רגלך מרע הסר ממך עקשות פה

אֶעְבְּרָה בְכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם
כָּל־שֶׂה נָקֹד וְטָלוּא וְכָל־שֶׂה חוּם
בַּכְּשָׂבִים וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה
שְׂכָרִי׃ וְעָנְתָה בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם
מָחָר כִּי תָבוֹא עַל שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ
כֹּל אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים
וְחוּם בַּכְּשָׂבִים גָּנוּב הוּא אִתִּי׃
וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ׃ וַיָּסַר
בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים
וְהַטְלָאִים וְאֶת־כָּל־הָעִזִּים הַנְּקֻדוֹת
וְהַטְלָאֹת כֹּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וְכֹל חוּם
בַּכְּשָׂבִים וַיִּתֵּן בְּיַד בָּנָיו׃ וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב ׃
וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת־צֹאן לָבָן הַנִּתָרֹת׃
וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל לִבְנֶה לַח וְלוּז
וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת
מַחְשֹׂף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת׃
וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל
בָּרְהָטִים בְּשִׁקְּתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר
תָּבֹאן הַצֹּאן לִשְׁתּוֹת לְנֶגֶד הַצֹּאן
וַיֶּחֱמֶנָּה בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת׃ וַיֶּחֱמוּ
הַצֹּאן אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְנָה הַצֹּאן
עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּטְלָאִים וּמְחַבְּרִים
וְהַפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל
עָקֹד וְכָל־חוּם בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת
לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל

צֹאן לָבָן׃ וְהָיָה בְּכָל־יַחֵם הַצֹּאן
הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־ ז
הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים
לְיַחֲמֵנָּה בַּמַּקְלוֹת׃ וּבְהַעֲטִיף ז
הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיָה הָעֲטֻפִים
לְלָבָן וְהַקְשָׁרִים לְיַעֲקֹב׃ וּפָרַץ
הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי לוֹ צֹאן
רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעֲבָדִים וּגְמַלִּים
וַחֲמֹרִים׃ וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־ לא
לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת כָּל
אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ
עָשָׂה אֶת כָּל־הַכָּבֹד הַזֶּה׃ וַיַּרְא
יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ
כְּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ
וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃ וַיִּשְׁלַח
יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וְלֵאָה ש
הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶן
רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי אֵינֶנּוּ
אֵלַי כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם וֵאלֹהֵי אָבִי
הָיָה עִמָּדִי׃ וְאַתֶּנָּה יְדַעְתֶּן כִּי בְכָל־
כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן׃ וַאֲבִיכֶן
הֵתֵל בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי
עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים
לְהָרַע עִמָּדִי׃ אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים
יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן נְקֻדִּים

אבותיך ג מל וסימנהון שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך וכמ שרפות אבותיך המלכים אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך
ואתנה ג וסימנהון ואתנה ידעתן כי בכל כחי ואתנה אבני אלגבש תמלנה ואתנה צאנכה אמר יי אלהים
נתנו ה וסימנהון ולא נתנו אלהים להרע ויללחצו האמרי ולא נתנו אביה ויקחהו שאול ויבקשהו שאול ולא ונתנו יי אלהיך

אביכם אביהם ד׳ בנקבות וס׳מנחון וי״ג אלהים את מקנה אכזכם כן בנות צלפחד ויתן קרי דפסן זה הדבר אשר צוה יי
לבנות צלפחד ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם׃ ס׳ ולבנינו ב ס׳מ לנו הוא ולבנינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם׃ ס׳

ואסנה׃ אמר עקדים יהיה
שברך וילדו כל היצאן עקדים׃
ויעל אלהים את מקנה אביכם
ויתלו ויהי בעת יחם היצאן
ואשא עיני ואראה בחלום והנה
העתדים העלים על היצאן
עקדים נקדים וברדים ויאמר
אלי מלאך האלהים בחלום
יעקב ואמר הנני ויאמר שא
נא עיניך וראה כל העתדים
העלים על היצאן עקדים נקדים
וברדים כי ראיתי את כל אשר
לבן עשה לך׃ אנכי האל בית
אל אשר משחת שם מצבה
אשר נדרת לי שם נדר עתה
קום צא מן הארץ הזאת ושוב
אל ארץ מולדתך׃ ותען רחל
ולאה ותאמרנה לו העוד לנו
חלק ונחלה בבית אבינו׃ הלוא
נכריות נחשבנו לו כי מכרנו
ויאכל גם אכול את כספנו׃ כי
כל העשר אשר הציל אלהים
מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה
כל אשר אמר אלהים אליך
עשה׃ ויקם יעקב וישא את
בניו ואת נשיו על הגמלים׃

וינהג את כל מקנהו ואת כל
רכשו אשר רכש מקנה קנינו
אשר רכש בפדן ארם לבוא אל
יצחק אביו ארצה כנען׃ ולבן
הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל
את התרפים אשר לאביה׃ ויגנב
יעקב את לב לבן הארמי על בלי
הגיד לו כי הוא ברח הוא
וכל אשר לו ויקם ויעבר את
הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃
ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח
יעקב׃ ויקח את אחיו עמו וירדף
אחריו דרך שבעת ימים וידבק
אתו בהר הגלעד׃ ויבא אלהים
אל לבן הארמי בחלום הלילה
וי״א ויאמר לו השמר לך פן תדבר
עם יעקב מטוב עד רע׃ וישג
לבן את יעקב ויעקב תקע את
אהלו בהר ולבן תקע את אחיו
בהר הגלעד׃ ויאמר לבן ליעקב
מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג
את בנתי כשבות חרב׃ למה
נחבאת לברח ותגנב אתי ולא
הגדת לי ואשלחך בשמחה
ובשרים בתף ובכנור׃ ולא
נטשתני לנשק לבני ולבנתי

ב ג ד בספ בנקבו
ל אוי מל במאר חס
כל במאר ובמ״ק בס״ג בישוף
ב אל הבקעה
ד מל
ג בתו
מל
ב
ל ובת׳ ן
ד חס בלוש

אכול ׳ מל בלוש וס׳מנחון וי״כל גם אכול את כספנו אכול תאכלו אתה בקדש׃ האכול אכלנו מן המלך אכול השנה
ספיח׳ וחבריה דישעיה׃ אכול שתו קומו השרים׃ אכול ושתו כו׳ מחר נמות׃ אכול ואין לשבועה׃ ואכלתם אכול ושבוע׳ כי כה אמר יי אכול והותר׃ ס׳
ובשרים ד׳ חס בלוש וס׳מנחון ואשלחך בשמחה ובשרים׃ הסר מעלי המן שריך ועפעפיך יישרו נגדך׳ וישר בשרים על לבבך׃ ס׳

עשו ר בשוא ופת׳ וסימנהון עתה הסבלת עשו לנו עשה כיום הזה עשה סטים שנאתי עשה צדקה ומשפט נבחרי׳
בנותיך ג מל וסימנהון פן תגזל את בנותיך כי אם׳ ואכל קציר ולחמך יאכלו בניך ובנותיך עד זה מדבר דאיוב׳

עַתָּה הִסָּבְלֵת עֲשָׂו וְיִשְׁלָאֵל יְרִי
לֵיעָשׂוֹת עִמָּכֶם רָעָה וְאֱלֹהֵי אֲבִינוּ
אָמֵשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר
לְךָ מְדַבֵּר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע׃
וְעַתָּה הָלֹךְ הָלַכְתָּ כִּי נִכְסֹף נִכְסַפְתָּ
לְבֵית אָבִיךָ לְמִשְׁפַּחְתֶּךָ
אַתָּה אֱלֹהַי וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן
כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן
תִּגְזֹל אֶת בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמִּי׃ עִם אֲשֶׁר
תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד
אַחֵינוּ הַכֶּר לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח לָךְ
וְלֹא יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם׃
וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל
לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הָאֲמָהֹת וְלֹא
מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא
בְּאֹהֶל רָחֵל וְרָחֵל לָקְחָה אֶת
הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל
וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת
כָּל הָאֹהֶל וְלֹא מָצָא׃ וַתֹּאמֶר
אֶל אָבִיהָ אַל יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי
כִּי לוֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי
נְשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת
הַתְּרָפִים׃ וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיְרַב בְּלָבָן
וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן מַה
פִּשְׁעִי מַה חַטָּאתִי כִּי דָלַקְתָּ
אַחֲרָי׃ כִּי מִשַּׁשְׁתָּ אֶת כָּל כֵּלַי

מַה מָּצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי בֵיתֶךָ שִׂים
פֹּה נֶגֶד אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ בֵּין
שְׁנֵינוּ׃ זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי
עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ׃
וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי׃ טְרֵפָה
לֹא הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה
מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִּי יוֹם וּגְנֻבְתִּי
לָיְלָה׃ הָיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב
וְקֶרַח בַּלָּיְלָה וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינָי׃
זֶה לִּי עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ
אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ
וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף אֶת
מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים׃ לוּלֵי
אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד
יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם
שִׁלַּחְתָּנִי אֶת עָנְיִי וְאֶת יְגִיעַ כַּפַּי
רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אָמֶשׁ׃ וַיַּעַשׂ
לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב הַבָּנוֹת
בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי וְהַצֹּאן צֹאנִי
וְכֹל אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לִי הוּא׃
וְלִבְנֹתַי מָה אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם
אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ׃ וְעַתָּה לְכָה
נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וָאָתָּה וְהָיָה
לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן
וַיְרִימֵהוּ מַצֵּבָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
לְאֶחָיו לִקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים

מה רסמי לחו״ע ח קט וסימנהון מה עמדי וקח לך כי מה עברך הכלב ואמרתם על מה יעלבי יי ויאמר לה מה עברת׃
זכות חשתן וכל אתג וסו פסו׳ רכו׳ וכ רסכו׳ לח ואנון פת׳ וסימנהון מה פשעי מה חטאתי כי מה חפצו בכיתו אחריו ומספר חדשיו׃
שנינו ג וסימנהון ויוכיחו בין שנינו אשר נשבענו שנינו אנחנו ישת ידו על שנינו ד בתו ד בנכו וא בכיתובים׃

ויעקב ד וסימנהון ויעקב איש תם ויעקב נתן לעשו ויעקב תקע את אהלו ויעקב קרא לו נליד ויעקב הלך לדרכו ויעקב נסע סכתה
ויעקב שמע כי טמא ויקברו אתו עשו ויעקב אלהי אברהם יצחק ויעקב ויעקב ריעה את צאן יצחק ויעקב ויעקב ובנו ידו ויחן שׁ אתם ויעקב נר באריך חס

וַיַּעֲשׂוּ כֵּן וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל הַנָּל׃
וַיִּקְרְאוּ לְבָן יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב
קָרָא לוֹ גַּלְעֵד׃ וַיֹּאמֶר לָבָן הַגַּל
הַזֶּה עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל כֵּן קָרָא
שְׁמוֹ גַּלְעֵד׃ וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר
יָצֹף יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסָּתֵר אִישׁ
מֵרֵעֵהוּ׃ אִם תְּעַנֶּה אֶת בְּנֹתַי וְאִם
תִּקַּח נָשִׁים עַל בְּנֹתַי אֵין אִישׁ ז
עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃
וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הִנֵּה הַגַּל הַזֶּה
וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃
עֵד הַגַּל הַזֶּה וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם אֲנִי לֹא
אֶעְבָּר אֵלֶיךָ אֶת הַגַּל הַזֶּה וְאִם אַתָּה
לֹא תַעֲבֹר אֵלַי אֶת הַגַּל הַזֶּה וְאֶת הַמַּצֵּבָה
הַזֹּאת לְרָעָה׃ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ
בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב
בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק׃ וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב
זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֶאֱכֹל
לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַילִינוּ בָּהָר׃
וַיַּשְׁכֵּם לָבָן בַּבֹּקֶר וַינַשֵּׁק לְבָנָיו לב
וְלִבְנֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב
לָבָן לִמְקֹמוֹ׃ וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ
וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים
זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
מָחֲנָיִם׃

קמ״ח וסימן חלקי

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל הפט׳ חזון עבד׳ ד
עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה א
אֱדוֹם׃ וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן ט
לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ
יַעֲקֹב עִם לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד עָתָּה׃ משך
וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד ל
וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי אם
לְמָצְאוֹ חֵן בְּעֵינֶיךָ׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים ב
אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אָחִיךָ מגענו
אֶל עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְ ל
וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ׃ וַיִּירָא
יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת הָעָם ג ב
אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבָּקָר ל
וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ וַיֹּאמֶר חס
אִם יָבוֹא עֵשָׂו אֶל הַמַּחֲנֶה הָאַחַת מל
וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר בתו
לִפְלֵיטָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה
הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ ז
וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ׃ קָטֹנְתִּי ומל
מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכֹּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי
אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי ח
לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד ויהי
אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ כאשר
פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל בָּנִים׃ וְאַתָּה ראם

תאמרון ט ה מל וּ חס וסימנהון כה תאמרון לאדני לעשו ויאמר למלאכים הבאים וכי תאמרון אלי דמלכים ויאמר להם
ישעיהו וחבריה ויאמר ישעיהו אל חזקיהו לא תאמרון קשר אל חזקיהו מלך יהודה ויאמר ירמיהו אליהם בתריצ חס קטנתי
ויצר ג וסימנהון בלשו תרגו יעקב אשתבע לאמנון ופירוש ויירא יעקב מאד אשר נשבע לו ויצר לאמנון

ג פסו׳ בתו׳ כל סופי תיבותהו מס׳ וסימנהון עיים מאתים ותישים עשרים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם לכבשים השביעי׳
שלוחה ג׳ ב מל וא חס׳ וסימנהון מנחה הוא שלוחה נפתלי אילה שלחה והנה יד שלוחה אלי מציעא חס׳

אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי
אֶת זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא
יִסָּפֵר מֵרֹב׃ וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא
וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו
אָחִיו׃ עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים ז
עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים
עֶשְׂרִים׃ גְּמַלִּים מֵינִקוֹת וּבְנֵיהֶם
שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים
עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וְעִירִם
עֲשָׂרָה׃ וַיִּתֵּן בְּיַד עֲבָדָיו עֵדֶר
עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו
עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר
וּבֵין עֵדֶר׃ וַיְצַו אֶת הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר
כִּי יִפְגָּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וּשְׁאָלְךָ
לֵאמֹר לְמִי אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי
אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃ וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ
לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה
לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם הוּא אַחֲרֵינוּ׃
וַיְצַו גַּם אֶת הַשֵּׁנִי גַּם אֶת הַשְּׁלִישִׁי
גַּם אֵת כָּל הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים
לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל
עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם
גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי
אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת
לְפָנָי וְאַחֲרֵי כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי
יִשָּׂא פָנָי׃ וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל

פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃
וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי
נָשָׁיו וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת
אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַר
יַבֹּק׃ וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת הַנָּחַל
וַיַּעֲבֵר אֶת אֲשֶׁר לוֹ׃ וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב
לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת
הַשָּׁחַר׃ וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע
בְּכַף יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב ז
בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי
עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ
כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה
שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמֶר לֹא
יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם
יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם
אֲנָשִׁים וַתּוּכָל׃ וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב ז
וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר
לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ
שָׁם׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם
פְּנִיאֵל כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל
פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃ וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ
כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ
עַל יְרֵכוֹ׃ עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל
כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע ז
בְּכַף יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃ וַיִּשָּׂא

ג פסו׳ דמיין מל׳ ומל׳ וחס׳
ה פת׳ חס׳ בלש׳
ו מל׳ וא חס׳
ז יחזק רבו׳
ח פלונת׳ יִפְגָּשְׁךָ
ט וכתי׳ כן
י ג׳ מל׳ וא חס׳
יא ג׳ חס׳ בתרא׳
יב ג׳ פת׳ חס׳
יג ג׳ חס׳ בתרא׳
יד ג׳ חס׳

ההלכת בלילה הוא ילדיו
ג׳ חס׳ וסימנהון במנחה ההלכת לפני בכל החיה ההלכת על ארבע והתודה השנית ההלכת למאול ואני אחריה׳
ד׳ דמסי׳ וסימנהון ותשקון את אביהן יין וישכב עמיה בלילה הוא ויקם בלילה הוא ויקח ודוד נס וימלט בלילה הוא׳
ג׳ א׳ חס׳ וסימנהון ואת אחד עשר ילדיו כי בראותו ילדיו מעשה ידיו כי ילדו אל אל ישועך בתרא׳ חס׳

פסו לך לך וסימנהון חללה לך מעשת עם אשר תמיצא יש ליבב והיה כי יביאך יש ושמעת ישראל לא תטיעד אשרה וכתבת עליהן
למען הקים אתך שלוש אנכי נוטל וחבריה כה אעשה לך ישראל אם ננגיש באולך אם שודדי לילה כל הארץ ישתחוו לך מה יתן לך ומה יסף לך

יעקב עיניו וירא והנה עשו בא
ועמו ארבע מאות איש ויחץ את
הילדים על לאה ועל רחל ועל
שתי השפחות וישם את
השפחות ואת ילדיהן ראשנה
ואת לאה וילדיה אחרנים ואת
רחל ואת יוסף אחרנים: והוא
עבר לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו:
וירץ עשו לקראתו ויחבקהו
ויפל על צואריו וישקהו ויבכו:
וישא את עיניו וירא את הנשים
ואת הילדים ויאמר מי אלה לך
ויאמר הילדים אשר חנן אלהים
את עבדך ותגשן השפחות תנה
וילדיהן ותשתחוין ותגש גם
לאה וילדיה וישתחוו ואחר
נגש יוסף ורחל וישתחוו ויאמר
מי לך כל המחנה הזה אשר
פגשתי ויאמר למצא חן בעיני
אדני ויאמר עשו ישלי רב אחי
יהי לך אשר לך ויאמר יעקב א
אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי על כן ז
ראיתי פניך כראת פני אלהים
ותרצני: קח נא את ברכתי אשר

הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש
לי כל ויפצר בו ויקח: ויאמר
נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים
רכים והצאן והבקר עלות עלי
ורפקום יום אחד ומתו כל הצאן:
יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי
אתנהלה לאטי לרגל המלאכה
אשר לפני ולרגל הילדים עד
אשר אבא אל אדני שעירה:
ויאמר עשו אציגה נא עמך מן
העם אשר אתי ויאמר למה זה
אמצא חן בעיני אדני וישב ביום
ההוא עשו לדרכו שעירה: ז
ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכת על כן קרא
שם המקום סכות:
ויבא יעקב שלם עיר
שכם אשר בארץ כנען בבאו
מפדן ארם ויחן את פני העיר:
ויקן את חלקת השדה אשר
נטה שם אהלו מיד בני חמור
אבי שכם במאה קשיטה: ויצב
שם מזבח ויקרא לו אל אלהי
ישראל: ותצא
דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב

והחרש ז׳ חס׳ בלי״ש וסימנהון והחרש יעקב עד באם ש׳ ילחם לכם ואתם תחרשון ושמין אישה והחרש לה
תנ׳ דשע׳ כי החרש לה ביום שמינו למה אתם מחרשים קירות לבי המה לי לבי לא אחרש ויחרשו מפנינו כי לא נשמין הדבר ׳ ויתיצבו

לראות בבנות הארץ׃ וירא אתה
שכם בן חמור החוי נשיא הארץ
ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃
ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ז
ויאהב את הנער וידבר על לב
הנער׃ ויאמר שכם אל חמור
אביו לאמר קח לי את הילדה
הזאת לאשה׃ ויעקב שמע כי
טמא את דינה בתו ובניו היו את
מקניהו בשדה והחרש יעקב עד
באם׃ ויצא חמור אבי שכם אל
יעקב לדבר אתו׃ ובני יעקב באו
מן השדה כשמעם ויתעצבו ח
האנשים ויחר להם מאד כי נבלה
עשה בישראל לשכב את בת
יעקב וכן לא יעשה׃ וידבר חמור
אתם לאמר שכם בני חשקה נפשי
בבתכם תנו נא אתה לו
לאשה׃ והתחתנו אתנו בנתיכם
תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם׃
ואתנו תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרוה והאחזו׃
בה׃ ויאמר שכם אל אביה ואל
אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר
תאמרו אלי אתן׃ הרבו עלי מאד
מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו׃

אלי ותנו לי את הנער לאשה׃ ויענו
בני יעקב את שכם ואת חמור
אביו במרמה וידברו אשר טמא
את דינה אחתם׃ ויאמרו אליהם
לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת
את אחתנו לאיש אשר לו ערלה
כי חרפה הוא לנו׃ אך בזאת נאות
לכם אם תהיו כמנו להמול לכם
כל זכר׃ ונתנו את בנתינו לכם ואת
בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם
והיינו לעם אחד׃ ואם לא תשמעו
אלינו להמול ולקחנו את בתנו
והלכנו׃ ויטבו דבריהם בעיני
חמור ובעיני שכם בן חמור׃ ולא
אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ
בבת יעקב והוא נכבד מכל בית
אביו׃ ויבא חמור ושכם בנו אל
שער עירם וידברו אל אנשי
עירם לאמר׃ האנשים האלה
שלמים הם אתנו וישבו בארץ
וסחרו אתה והארץ הנה רחבת
ידים לפניהם את בנתם נקח לנו
לנשים ואת בנתינו נתן להם׃ אך
בזאת יאתו לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד בהמול
לנו כל זכר באשר הם נמלים׃

מקנהם ג׳ חס׳ בתו׳ וסימנהן מקנהם וקנינם וכל בהמתם ׳ וינהלם בלחם בכל מקנהם ׳ ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ׳
שכו ד׳ בטע״מ וסימנהן ואת נשיהם שבו ויבזו ׳ בארץ שכים אשר שבו אותם ׳ וחבריה ׳ ועשרית אלפים שכו ׳ דרה ׳

מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל בְּהֶמְתָּם הֵלוֹא
לָנוּ הֵם אַךְ נֹאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ ׀ א
אֶתְנוּ וְיִשְׁמְעוּ אֶל חֲמוֹר וְאֶל שְׁכֶם
בְּנוֹ כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ כָּל
זָכָר כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ ׳ וַיָּהִי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ
שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי
דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל הָעִיר
בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָּל זָכָר ׳ וְאֶת חֲמוֹר
וְאֶת שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי חָרֶב
וַיִּקְחוּ אֶת דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ ׀
בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ
הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם ׳ אֶת
צֹאנָם וְאֶת בְּקָרָם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם
וְאֶת אֲשֶׁר בָּעִיר וְאֶת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
לָקָחוּ ׳ וְאֶת כָּל חֵילָם וְאֶת כָּל טַפָּם
וְאֶת נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל
אֲשֶׁר בַּבָּיִת ׳ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל
שִׁמְעוֹן וְאֶל לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי
לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיוֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי
וּבַפְּרִזִּי וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֱסְפוּ
עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי ׳
וַיֹּאמְרוּ הֲכְזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת
לה אֲחוֹתֵנוּ ׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב קוּם
עֲלֵה בֵית אֵל וְשֶׁב שָׁם וַעֲשֵׂה

שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ ז
בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ ׳ וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל אֲשֶׁר עִמּוֹ
הָסִרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר ח
בְּתֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם ׳
וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית אֵל וְאֶעֱשֶׂה
שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם
צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
הָלָכְתִּי ׳ וַיִּתְּנוּ אֶל יַעֲקֹב אֶת כָּל
אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת
הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן י
אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר
עִם שְׁכֶם ׳ וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חִתַּת אֱלֹהִים
עַל הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב ׃ וַיָּבֹא
יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הִוא
בֵּית אֵל הוּא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ
וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל
בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים
בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו ׳ וַתָּמָת דְּבֹרָה
מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת
לְבֵית אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן ׳ וַיִּקְרָא ט
שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת ׃
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ
מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ ׳ וַיֹּאמֶר
לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא יִקָּרֵא

ג ב חס׳ מל׳ ב׳ חס׳ בתו׳ ג׳

יצאו ד וסימנהן והפריתי אתך במאד מאד · ומלכים מחלציך יצאו · מהרסיך ומחריביך · והנשיא בתוכם · וַיַּצְאוּ · וַיֵּצְאוּ ·
ואת הארץ ה וסימנהן אשר נתתי תסחרו · וירא מנוחה · וישנו · לא יראה עוד · וכל את השמים ואת הארץ דכותיהון ·

שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל
יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִ
יִשְׂרָאֵל · וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי
אֵל שַׁדַּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל
גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ
יֵצְאוּ · וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה
וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ ·
וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
דִּבֶּר אִתּוֹ · וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מַצֵּבָה
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת
אֶבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק עָלֶיהָ
שָׁמֶן · וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ שָׁם
אֱלֹהִים בֵּית אֵל · וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל
וַיְהִי עוֹד כִּבְרַת הָאָרֶץ לָבוֹא
אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ
בְּלִדְתָּהּ · וַיְהִי בְּהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל תִּירְאִי
כִּי גַם זֶה לָךְ בֵּן · וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ
כִּי מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן אוֹנִי
וְאָבִיו קָרָא לוֹ בִנְיָמִין · וַתָּמָת רָחֵל
וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הִוא בֵּית
לָחֶם · וַיֵּצֶב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל
קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל
עַד הַיּוֹם · וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט

אָהֳלָה מֵהָלְאָה לְמִגְדַּל עֵדֶר ·
וַיְהִי בְּשָׁכֹן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא
וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בִּלְהָה
פִּילֶגֶשׁ אָבִיו · וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל

וַיְהִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר · בְּנֵי
לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן
וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן · בְּנֵי
רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן · וּבְנֵי בִלְהָה
שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי · וּבְנֵי זִלְפָּה
שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי
יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם ·
וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא
קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר
גָּרוּ שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק · וַיִּהְיוּ יְמֵי
יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה ·
וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל
עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבַע יָמִים · וַיִּקְבְּרוּ
אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו ·
וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם ·
עֵשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן
אֶת עָדָה בַּת אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת
אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה בַּת צִבְעוֹן
הַחִוִּי · וְאֶת בָּשְׂמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל
אֲחוֹת נְבָיוֹת · וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו
אֶת אֱלִיפַז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת

ד אהלי
כתו
ת
תרי
טיפי
להאי
פסו
ט
כתו
כן
כל
פתי
ד
דסמי
ג
ד
ג
כתו
כן
מל
כתו
ג
כ
עלי
נשוי

ל
ו א
פרה
אלהים
ד ה
ו א
ויצאו
ו א
ויצאו
ל
ו א
ויתן
מעל
ג
ויסך
אתם
ל
וחב
ודין
ג
בשופר
ושש
במאד
ומקף
ל
ל
ח
פסו
בטע
דאית
בהון
ח
מל
כן
בקרו
ב ב
ארון
ג
ב
חס
ול
מל

ויהי ה בטע וסימנהן ויהי נטל הכנעני · כאשר התעני · בצאת נפשה כי מתה · ויהי כי באנו אל המלון · ויהי ברכת · ט · בכל אשרי ·
קברת ג ב חס ול מל וסימנהן הוא מצבת קבריית רחל · עד היום · ובצאת שני אנשים · קבורת חמור · יקבר סחוב והשלך · בתרצ מל
ער שם ד וסימנהן אשר גר שם אבריהם ויצחק · וכי יבא חלוי מאחר שעניך · והוא לוי והוא גר שם · וכל הנשאר מכל המקומות ·

49

יעוש תלדות — ג רכתי יעוש ג כתי בן — וסימנהון וסימנהון — ואהליבמה ילדה את יעיש ואלה היו בני אהליבמה בת ענה ובני ידיעאל בלהן דרב הימים ס
ואלה תלדות עשו הוא אדום ואלה תלדות עשו אבי אדום אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע ס

רְעוּאֵלִי וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת
יְעִישׁ וְאֶת יַעְלָם וְאֶת קֹרַח אֵלֶּה
בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת נָשָׁיו וְאֶת
בָּנָיו וְאֶת בְּנֹתָיו וְאֵת כָּל נַפְשׁוֹת
בֵּיתוֹ וְאֶת מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל בְּהֶמְתּוֹ
וְאֵת כָּל קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב
אָחִיו כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת
יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם
לָשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם ׃ ס
וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא
אֱדוֹם ׃ וְאֵלֶּה תֹלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי
אֱדוֹם בְּהַר שֵׂעִיר אֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן עָדָה אֵשֶׁת
עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן בָּשְׂמַת אֵשֶׁת
עֵשָׂו ׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי אֱלִיפַז תֵּימָן אוֹמָר
צְפוֹ וָעַתָם וְקְנַז ׃ וְתִמְנַע הָיְתָה
פִּילֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן עֵשָׂו וַתֵּלֶד
לֶאֱלִיפַז אֶת עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה
אֵשֶׁת עֵשָׂו ׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל
נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ
בְּנֵי בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו ׃ וְאֵלֶּה הָיוּ
בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה בַּת צִבְעוֹן
אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת
יְעִישׁ וְאֶת יַעְלָם וְאֶת קֹרַח ׃ אֵלֶּה

אַלּוּפֵי בְנֵי עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו
אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ
אַלּוּף קְנַז ׃ אַלּוּף קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם
אַלּוּף עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה ׃ וְאֵלֶּה
בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן עֵשָׂו נַחַת זֶרַח שַׁמָּה מִזָּה
אֵלֶּה הָיוּ אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם
אֵלֶּה בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו ׃ וְאֵלֶּה
בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף
יְעִישׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח
אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה
אֵשֶׁת עֵשָׂו ׃ אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה
אַלּוּפֵימוֹ הוּא אֱדוֹם ׃

אֵלֶּה בְּנֵי שֵׂעִיר הַחֹרִי
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל
וְצִבְעוֹן וַעֲנָה ׃ וְדִישׁוֹן וְאֵצֶר
וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם ׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי לוֹטָן חֹרִי
וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע ׃ וְאֵלֶּה
בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל
שְׁפוֹ וָאוֹנָם ׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי צִבְעוֹן וַאַיָּה
וַעֲנָה הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת
הַיֵּמִים בַּמִּדְבָּר בְּרָעֹתוֹ אֶת חֲמֹרֵי
לְצִבְעוֹן אָבִיו ׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי עֲנָה דִּישׁוֹן
וְאָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה ׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי

סימן — כל ליע פת יח
חוינא אלוף קרח במיף
ל סימן
ל ו וחס — ז ב רא וחס פסו דחס בתו
יעוש ג ק ד — ג דכתי יעוש וקרי יעוש — ג קמ ד — ג כתי בן — סימן רב הימים והומם

סימן דחדא עינ כל יום ספר תורה דישון ובלבד שיתחיל ביום שבת וסימנהון ודישון ודישון דישון דישון דישון ס
סימן דאורי צפו עלון שפו ועקן פעו עליה והימם ס דברי הימים צפי עלין שפי יעקן פעי עליה והומם ס קנז כל ליע פת
דישן ב וחס דחס וסימנהון ואלה בני ענה דישן אלוף דישן אער אלוף דישן אלה אלופי החורי ס

לאלפיהם ה חס בליש וסימנהון לאלפיהם בארץ שעיר ואת למדת אתם עליך אלפים לראש והיה באלף ביהודה ועקרון
כיבוס ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ואמרו אלפי יהודה בלבם מהיטבאל ג וסימ בתמטרד וחב ואני באתי בית שמעיה

רישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃
אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן׃
אלה בני דישן עוץ וארן׃ אלה
אלופי החרי אלוף לוטן אלוף
שובל אלוף צבעון אלוף ענה׃
אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן
אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ
שעיר׃

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך מלך לבני ישראל
וימלך באדום בלע בן בעור ושם
עירו דנהבה׃ וימת בלע וימלך
תחתיו יובב בן זרח מבצרה׃ וימת
יובב וימלך תחתיו חשם מארץ
התימני׃ וימת חשם וימלך תחתיו
הדד בן בדד המכה את מדין
בשדה מואב ושם עירו עוית׃
וימת הדד וימלך תחתיו שמלה
ממשרקה׃ וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחבות הנהר׃
וימת שאול וימלך תחתיו בעל
חנן בן עכבור׃ וימת בעל חנן בן
עכבור וימלך תחתיו הדר ושם
עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי זהב׃ ואלה
שמות אלופי עשו למשפחתם

למקמתם בשמתם אלוף
תמנע אלוף עלוה אלוף יתת׃
אלוף אהליבמה אלוף אלה
אלוף פינן אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר אלוף מגדיאל
אלוף עירם אלה אלופי אדום
למשבתם בארץ אחזתם הוא
עשו אבי אדום׃ קג וסימ קליטא

וישב יעקב בארץ מגורי אביו
בארץ כנען׃ אלה תולדות יעקב
יוסף בן שבע עשרה שנה היה
רעה את אחיו בצאן והוא נער
את בני בלהה ואת בני זלפה נשי
אביו ויבא יוסף את דבתם רעה
אל אביהם׃ וישראל אהב את
יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו
ועשה לו כתנת פסים׃ וירא
אחיו כי אתו אהב אביהם מכל
אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
לשלם׃ ויחלם יוסף חלום ויגד
לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃
ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי׃ והנה אנחנו
מאלמים אלמים בתוך השדה
והנה קמה אלמתי וגם נצבה
והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין

מגורי ב ובתרי ליש
ויהנה אנחנו ג
נאכים ב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען׃ מגורי אל תרב היו את עמי לכן ספק אל ירך׃
וסימנהון והנה אנחנו מאלמים אלמים׃ והנה אנחנו בקדש׃ והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנותינו׃
וסימנהון והנה קמה אלמתי וגם נצבה׃ בית נתיבות נצבה׃ מאלמים ל אלמים

ותשתחוין ב כתי כן וסימנהון ותנשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי׳
והשבני ג חס בליש וסימנהון והשבני דבר וישלחהו והשבני והראני ואל תשבני בית יהונתן הסופר ולא אמות׳

ותשתחוין לאלמתי ויאמרו לו
אחיו המלך תמלך עלינו אם
משול תמשל בנו ויוספו עוד
שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו׃
ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום
עוד והנה השמש והירח ואחד
עשר כוכבים משתחוים לי ויספר
אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו
ויאמר לו מה החלום החלמת אשר
חלמתי הבוא נבוא אני ואמך
ואחיך להשתחות לך ארצה׃
ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
הדבר׃ וילכו אחיו לרעות את
צאן אביהם בשכם׃ ויאמר
ישראל אל יוסף הלוא אחיך
רעים בשכם לכה ואשלחך
אליהם ויאמר לו הנני׃ ויאמר לו
לך נא ראה את שלום אחיך ואת
שלום הצאן והשיבני דבר׃ ויש
וישלחהו מעמק חברון ויבא
שכמה׃ וימצאהו איש והנה
תעה בשדה וישאלהו האיש
לאמר מה תבקש׃ ויאמר את
אחי אנכי מבקש הגידה נא לי
איפה הם רעים׃ ויאמר האיש

נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה
דתינה וילך יוסף אחר אחיו ז
וימצאם בדתן׃ ויקבין אמיציהו את יהורה׳ וימצאם עשר ידות על כל׳
ובטרם יקרב אליהם ויתנכל׳ ובטרם תצא מרחם הקדשתיך׳ ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף׳
ונראה ד וסימנהון ונראה מה יהיו חלמתיו׳ ונשלחה ונראה׳ ונשתעה ונראה יחדו׳ ונראה כשמחתכם והם יבישו׳

וימשכו ב וסימנהן וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימשכו את ירמיהו ◦ ויבירה ל ומל
יהבתנת כ וסימנהן הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא ושבעת הכתנת ששי ◦ להתנחם ל כו

וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל ב
תְּהִי בּוֹ כִּי אָחִינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ
אָחִיו׃ וַיַּעַבְרוּ אַנְשִׁ֨ים מִדְיָנִ֜ים ס מְרֳנִ֗ים
סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכ֣וּ וַיַּעֲל֣וּ אֶת יוֹסֵף מִן ג
הַבּ֔וֹר וַיִּמְכְּר֥וּ אֶת יוֹסֵ֖ף לְיִשְׁמְעֵאלִ֑ים כה
בְּעֶשְׂרִ֣ים כֶּ֔סֶף וַיָּבִ֥יאוּ אֶת יוֹסֵ֖ף
מִצְרָֽיְמָה׃ וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר
וְהִנֵּה אֵין יוֹסֵף בַּבּ֑וֹר וַיִּקְרַ֖ע אֶת צא
בְּגָדָֽיו׃ וַיָּשָׁב אֶל אֶחָיו וַיֹּאמַ֕ר וכ
הַיֶּ֖לֶד אֵינֶ֑נּוּ וַאֲנִי֙ אָ֣נָה אָ֔נִי בָּ֥א׃ ויע
וַיִּקְח֣וּ אֶת כְּתֹ֣נֶת יוֹסֵ֔ף וַיִּשְׁחֲט֥וּ ויוסף
שְׂעִ֖יר עִזִּ֑ים וַיִּטְבְּל֥וּ אֶת הַכְּתֹנֶ֖ת דאיוב
בַּדָּֽם׃ וַיְשַׁלְּח֣וּ אֶת כְּתֹ֣נֶת הַפַּסִּ֔ים דכו
וַיָּבִ֖יאוּ אֶל אֲבִיהֶ֑ם וַיֹּאמְר֗וּ זֹ֚את
מָצָ֣אנוּ הַכֶּר־נָ֗א הַכְּתֹ֤נֶת בִּנְךָ֙ הִ֣וא ל
אִם לֹ֔א׃ וַיַּכִּירָ֖הּ וַיֹּ֑אמֶר כְּתֹ֤נֶת בְּנִי֙ ומל
חַיָּ֣ה רָעָ֔ה אָכְלָ֖תְהוּ טָרֹ֣ף ט
יוֹסֵ֥ף וַיִּקְרַע֙ יַעֲקֹ֣ב שִׂמְלֹתָ֔יו נ
וַיָּ֣שֶׂם שַׂ֔ק בְּמָתְנָ֖יו וַיִּתְאַבֵּ֥ל עַל
בְּנ֥וֹ יָמִ֖ים רַבִּֽים׃ וַיָּקֻ֣מוּ כָל בָּנָ֣יו וְכָל
בְּנֹתָ֗יו לְנַחֲמ֛וֹ וַיְמָאֵ֥ן לְהִתְנַחֵ֖ם ז
וַיֹּ֕אמֶר כִּֽי אֵרֵ֥ד אֶל בְּנִ֖י אָבֵ֣ל
שְׁא֑וֹלָה וַיִּבְךְּ אֹת֖וֹ אָבִֽיו׃ וְהַמִּדְיָנִ֗ם
מָכְר֥וּ אֹת֛וֹ אֶל מִצְרַ֖יִם לְפוֹטִיפַ֑ר
סְרִ֣יס פַּרְעֹ֔ה שַׂ֖ר הַטַּבָּחִֽים׃ פ

וַיְהִי֙ בָּעֵ֣ת הַהִ֔וא וַיֵּ֥רֶד יְהוּדָ֖ה מֵאֵ֣ת לח
אֶחָ֑יו וַיֵּ֣ט עַד־אִ֔ישׁ עֲדֻלָּמִ֖י וּשְׁמ֥וֹ וחס
חִירָֽה׃ וַיַּ֣רְא שָׁ֔ם יְהוּדָ֕ה בַּת־אִ֖ישׁ
כְּנַעֲנִ֑י וּשְׁמ֥וֹ שׁ֖וּעַ וַיִּקָּחֶ֣הָ וַיָּבֹ֔א מתחל
אֵלֶ֑יהָ׃ וַתַּ֣הַר וַתֵּ֔לֶד בֵּ֖ן וַיִּקְרָ֥א כנעני
שְׁמ֖וֹ עֵֽר׃ וַתַּ֣הַר עוֹד֮ וַתֵּ֣לֶד בֵּן֒ וַתִּקְרָ֤א קדמ
שְׁמוֹ֙ אוֹנָ֔ן׃ וַתֹּ֣סֶף עוֹד֮ וַתֵּ֣לֶד בֵּן֒ ויקרא
וַתִּקְרָ֤א שְׁמוֹ֙ שֵׁלָ֔ה וְהָיָ֥ה בְכְזִ֖יב תענ
בְּלִדְתָּ֥הּ אֹתֽוֹ׃ וַיִּקַּ֣ח ותליתי
יְהוּדָ֗ה אִשָּׁה֙ לְעֵ֣ר בְּכֹר֔וֹ וּשְׁמָ֖הּ ותקרא
תָּמָֽר׃ וַיְהִ֣י עֵ֣ר בְּכ֣וֹר יְהוּדָ֔ה רַ֖ע וסימנ
בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֑ה וַיְמִתֵ֖הוּ יְהוָֽה׃ וַיֹּ֤אמֶר אלף
יְהוּדָה֙ לְאוֹנָ֔ן ב�ֹּ֖א אֶל אֵ֣שֶׁת אָחִ֑יךָ יהי
וְיַבֵּ֥ם אֹתָ֖הּ וְהָקֵ֥ם זֶ֖רַע לְאָחִֽיךָ׃
וַיֵּ֣דַע אוֹנָ֔ן כִּ֥י לֹ֛א לוֹ֖ יִהְיֶ֣ה הַזֶּ֑רַע ה
וְהָיָה֙ אִם־בָּ֣א אֶל אֵ֣שֶׁת אָחִ֔יו חס
וְשִׁחֵ֥ת אַרְצָ֖ה לְבִלְתִּ֥י נְתָן־זֶ֖רַע בלש
לְאָחִֽיו׃ וַיֵּ֣רַע בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֥ר ד
עָשָׂ֖ה וַיָּ֥מֶת גַּם־אֹתֽוֹ׃ וַיֹּ֤אמֶר יְהוּדָה֙ דקמ
לְתָמָ֣ר כַּלָּתוֹ֔ שְׁבִ֥י אַלְמָנָ֖ה בֵּ֣ית ו
אָבִ֑יךְ עַד־יִגְדַּ֥ל שֵׁלָ֛ה בְּנִ֖י כִּֽי־אָמַ֥ר וצ
פֶּן־יָמ֥וּת גַּם־הוּא֙ כְּאֶחָ֔יו וַתֵּ֥לֶךְ תָּמָ֖ר נתן
וַתֵּ֥שֶׁב בֵּ֥ית אָבִֽיהָ׃ וַיִּרְבּ֣וּ הַיָּמִ֔ים ה
וַתָּ֖מָת בַּת־שׁ֣וּעַ אֵ֣שֶׁת יְהוּדָ֑ה וַיִּנָּ֣חֶם ישיבה
יְהוּדָה֮ וַיַּ֣עַל עַל גֹּזְזֵ֣י צֹאנ֔וֹ הוּא בית
וְחִירָ֥ה רֵעֵ֖הוּ הָעֲדֻלָּמִֽי׃ תִּמְנָתָ֑ה ו

ויקח יהודה אשה לער בכורו ויאמר ליתר בכורו ויהי בכורו אמנון ◦ ונתן ל נתך ל
וירע אונן כי לא לן יהיה לרשת משכנות לא לו הזי המרבה לא לו עבר מתעבר על ריב לאל ◦
כלשו תרגו אבאיש דואג לגדליה וקטל נועא ◦ ◦ כאחיו ל עדלמי ל

וימשכו ב וסימנהן ויבירה ל ומל
יהבתנת כ וסימנהן להתנחם ל כו

על דרך ה וסימנהון על דרך תמנתה והולכי על דרך שיחו על דרך אשור וישרנה הפרות יתי צב על דרך לא טוב ר׳ על׳ לא ימאס׳
ויחשבה ג וסימנהון והאמין כי׳ ויחשבה לו צדקה יראה יהודה ויחשבה לזונה ויחשבה עלי לשכרה ׳ ב ותהר לו

וַיַּרְא לָהּ כִּי רָאָתָהּ חֲמִיךְ עָלָה
תִּמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ וַתִּסַּר בִּגְדֵי
אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בְּצָעִיף
וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם ׳ א
אֲשֶׁר עַל דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה
כִּי גָדַל שֵׁלָה וְהוּא לֹא נְתָנָהּ לוֹ
לְאִשָּׁה וַיִּרְאָהָ יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ
לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָּנֶיהָ וַיָּט אֵלֶיהָ
אֶל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הַבָּה נָּא אָבוֹא
אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא
וַתֹּאמֶר מָה תִּתֶּן לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי׃
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי עִזִּים מִן
הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד
שָׁלְחֶךָ וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר
אֶתֵּן לָךְ וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ וּפְתִילֶךָ
וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן לָהּ וַיָּבֹא
אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ׃ וַתָּקָם וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר
צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי
אַלְמְנוּתָהּ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת
גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ הֶעֲדֻלָמִי׳
לָקַחַת הָעֵרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא
מְצָאָהּ׃ וַיִּשְׁאַל אֶת אַנְשֵׁי מְקֹמָהּ
לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה הִוא בָּעֵינַיִם
עַל הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה
קְדֵשָׁה׃ וַיָּשָׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם

אָמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוּדָה תִּקַּח לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה
שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃
מִצָּאתָהּ׃ וַיְהִי כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים
וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר
כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזֹנוּנִים ׳ ג
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃
הִוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל
חָמִיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה
לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר נָא
לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה
הָאֵלֶּה׃ וַיַּכֶּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה
מִמֶּנִּי כִּי עַל כֵּן לֹא נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה
בְנִי וְלֹא יָסַף עוֹד לָדַעַת אֹתָהּ׃ וַיְהִי
בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃
וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח
הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי
לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃ וַיְהִי
כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו ׳ ב
וַתֹּאמֶר מַה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ
וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ וְאַחַר יָצָא
אָחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקָּרֵא
שְׁמוֹ זָרַח׃ וְיוֹסֵף
הוּרַד מִצְרַיְמָה וַיִּקְנֵהוּ פוֹטִיפַר
סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ
מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים אֲשֶׁר

הוא יא כתי יוד בתו וסימנהון ומלך בלע הוא צוער קדמי והוא גם הוא אמרה והוא שלחה אל חמיה וכי יבות מן הבהמה׳
והוא הפכה שער לבן והוא כהה דשחין שבת שבתון היא לכם דאחרי מות והוא תראה את עריותו את אביה היא מחללת והוא נטמאה ועד אין בה׳ והוא
ויוסף ג רא פסו וסימנהון ויוסף הורד מיצרימה ויוסף בן שלשים שנה ביעמדו לפני פרעה ויוסף הוא השליט על הארץ׳

על ביתי ח וסימנהון ויפקדהו על ביתו ויצו את אשר על ביתו לאמר הם יצאו את העיר וירא יוסף אתם את בעמין
וילך אלקנה על ביתי הראית כי נבנע אחאב על ביתו סר ויען על ביתו ולא יעמד ישע על ביתו ויפקדהו ל וחס כראותה ל ומל

הוֹרִדָהוּ שָׁמָּה וַיְהִי יְהוָה אֶת יוֹסֵף
וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו
הַמִּצְרִי וַיַּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ
וְכֹל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ
בְּיָדוֹ וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיְשָׁרֶת
אֹתוֹ וַיַּפְקִדֵהוּ עַל בֵּיתוֹ וְכָל יֶשׁ לוֹ
נָתַן בְּיָדוֹ וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד אֹתוֹ
בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ וַיְבָרֶךְ
יְהוָה אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בִּגְלַל יוֹסֵף
וַיְהִי בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל אֲשֶׁר יֶשׁ
לוֹ בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה וַיַּעֲזֹב כָּל אֲשֶׁר
לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה
כִּי אִם הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל
וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה תֹאַר וִיפֵה מַרְאֶה
וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא
אֵשֶׁת אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף
וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר
אֶל אֵשֶׁת אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא יָדַע
אִתִּי מַה בַּבַּיִת וְכֹל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ
נָתַן בְּיָדִי אֵינֶנּוּ גָדוֹל בַּבַּיִת הַזֶּה
מִמֶּנִּי וְלֹא חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה כִּי
אִם אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר אֵשֶׁת אָתָּה וְאֵין
אֵיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ
אֶל יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיהָ
לִשְׁכַּב אֵצְלָהּ לִהְיוֹת עִמָּהּ וַיְהִי

כְּהַיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת
מְלַאכְתּוֹ וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבַּיִת
שָׁם בַּבָּיִת וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בִּבְגָדוֹ
לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ
בְּיָדָהּ וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה וַיְהִי
כִּרְאוֹתָהּ כִּי עָזַב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס
הַחוּצָה וַתִּקְרָא לְאַנְשֵׁי בֵיתָהּ
וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא
לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלַי
לִשְׁכַּב עִמִּי וָאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל
וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ כִּי הֲרִימֹתִי קוֹלִי
וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֵצְלִי וַיָּנָס
וַיֵּצֵא הַחוּצָה וַתַּנַּח בִּגְדוֹ אֵצֶל
עַד בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל בֵּיתוֹ וַתְּדַבֵּר
אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא
אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר הֵבֵאתָ
לָנוּ לְצַחֵק בִּי וַיְהִי כַּהֲרִימִי קוֹלִי
וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֵצְלִי וַיָּנָס
הַחוּצָה וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת
דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְּרָה אֵלָיו
לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי
עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ וַיִּקַּח אֲדֹנֵי יוֹסֵף
אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם
אֲשֶׁר אסורי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי
שָׁם בְּבֵית הַסֹּהַר וַיְהִי יְהוָה אֶת
יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חִנּוֹ בְּעֵינֵי

ב יה
וכתי סו
כן פסו

ל ח
וחס
ה
בטע

ה
בסע

א
מל

נא
יפה

ז
בטע
כרעידו

מל
כנקט

ג

ו
ואדנ

אסירי

ד

אוכל
כיושב
ותצאנה להם

ד מל
ה
ג

וסימנהון כי אם הלחם אשר הוא אוכל כאשר יחלם הרע והנה אובל אם יניעו ונפל על פי אובל גם איש שלומי
וסימנהון ויהי כתיום הזה ויבא הביתה וייצונו לו לעשות כבאכם העיר ולא יוכל יעזר לשאת וכל עירא דכותי
וסימנהון ותקרא לאנשי ביתה אמרו לאיש אשר שלח דרה ולחם מישבים וכל נבי דנו בכא ותאמר אליהם כה אמר יש

דמלכי

באשר טו וסימנהן איננו גדול באשר יג אתי באשר כריך ילך האיש מיכה ויקם דוד ואל ישמע באשר יגעת ובחרו באשר חפצתי
באשר למי הרעה ומה תעשה באשר תגורי באשר הוא עמל באשר הוא סוף כל הארם באשר רבר מלך שלמון באשר הוא שם זר ובאשר

שַׂר בֵּית הַסֹּהַר וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית
הַסֹּהַר בְּיַד יוֹסֵף אֶת כָּל הָאֲסִירִם
אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר וְאֵת כָּל אֲשֶׁר
עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה: אֵין
שַׂר בֵּית הַסֹּהַר רֹאֶה אֶת כָּל
מְאוּמָה בְּיָדוֹ בַּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ
וַאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ מ
מַשְׁקֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְהָאֹפֶה
לַאֲדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם: וַיִּקְצֹף
פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי סָרִיסָיו עַל שַׂר
הַמַּשְׁקִים וְעַל שַׂר הָאֹפִים: וַיִּתֵּן
אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים
אֶל בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף
אָסוּר שָׁם: וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַּבָּחִים
אֶת יוֹסֵף אִתָּם וַיְשָׁרֶת אֹתָם וַיִּהְיוּ
יָמִים בְּמִשְׁמָר: וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם
שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלוֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד
אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ הַמַּשְׁקֶה
וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם א
אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר: וַיָּבֹא
אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם
וְהִנָּם זֹעֲפִים: וַיִּשְׁאַל אֶת סְרִיסֵי
פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית
אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים

הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חָלַמְנוּ
וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף
הֲלוֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים סַפְּרוּנָא
לִי: וַיְסַפֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת
חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי
וְהִנֵּה גֶפֶן לְפָנָי: וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה
שָׂרִגִם וְהִוא כְּפָרְחָת עָלְתָה נִצָּהּ
הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים: וְכוֹס
פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת הָעֲנָבִים
וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל כּוֹס פַּרְעֹה
וָאֶתֵּן אֶת הַכּוֹס עַל כַּף פַּרְעֹה:
וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת
הַשָּׂרִגִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: בְּעוֹד
שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת
רֹאשֶׁךָ וְהֵשִׁיבְךָ עַל כַּנֶּךָ וְנָתַתָּ
כוֹס פַּרְעֹה בְּיָדוֹ כְּמִשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן
אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ: כִּי אִם זְכַרְתַּנִי
אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וְעָשִׂיתָ
נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל
פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתַנִי מִן הַבַּיִת הַזֶּה:
כִּי גָנֹב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם
פֹּה לֹא עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי שָׂמוּ
אֹתִי בַּבּוֹר: וַיַּרְא שַׂר הָאֹפִים כִּי
טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל יוֹסֵף אַף
אֲנִי בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי
חֹרִי עַל רֹאשִׁי: וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן מ

משקה ד קמ וסימנהן חטאו משקה מלך מצרים וכל כלי משקה וחנריה הוי כישקה ריעהו ז ממושקה ישראל
לאדניהם ז מפ א בלית לאדניהם למלך מצרים ואדני האדנים ואדנינו דוד לא ירע האמירות לאדניהם זכיאה ונשורנד
ואדנינו מפ אלהים הודו לאדני האדנים כי קדוש היום לאדנינו ב בלילה ג רפ וסימי ויחלמו חלום שניהם ונחלמת חלום בלילה אחד ואת עמוד

מאכל ד פת וסימנהון מכל מאכל פריעה מיעשה אפה ומאכל שלחנו וחבריה ויהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה׳
והעוף ג וסימנהון והעוף ירב בארץ והעוף אכל אתם בן הסל מעל ראשי ואת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה׳

מִכָּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מֵעֲשֶׂה אֵפֶה
וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן הַסַּל מֵעַל
רֹאשִׁי: וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה
פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים שְׁלֹשֶׁת
יָמִים הֵם: בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים
יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ
וְתָלָה אוֹתְךָ עַל עֵץ וְאָכַל הָעוֹף
אֶת בְּשָׂרְךָ מֵעָלֶיךָ: וַיְהִי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת פַּרְעֹה
וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא
אֶת רֹאשׁ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת
רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו:
וַיָּשֶׁב אֶת שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל
מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל כַּף פַּרְעֹה:
וְאֶת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר
פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף: לֹא זָכַר שַׂר
הַמַּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיְשַׁכְּחֵהוּ:

קמ״ב וסימ׳ בקו

מא

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה
חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַיְאֹר: וְהִנֵּה
מִן הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת
מַרְאֶה וּבְרִיאֹת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה
בָּאָחוּ: וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת
עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן הַיְאֹר רָעוֹת
מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וְתַעֲמֹדְנָה
אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל שְׂפַת הַיְאֹר:

ב פת
ג
פסו
ג מל
בלוש

וְתֹאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה
וְדַקֹּת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת
יְפֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ
פַּרְעֹה: וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית וְהִנֵּה
שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד
בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת: וְהִנֵּה שֶׁבַע ש
שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וּשְׁרוּפֹת קָדִים
צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן: וַתִּבְלַעְנָה
הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע
הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת
וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם: וַיְהִי
בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח
וַיִּקְרָא אֶת כָּל חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם
וְאֶת כָּל חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה
לָהֶם אֶת חֲלֹמוֹ וְאֵין פּוֹתֵר אוֹתָם
לְפַרְעֹה: וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים
אֶת פַּרְעֹה לֵאמֹר אֶת חֲטָאַי אֲנִי
מַזְכִּיר הַיּוֹם: פַּרְעֹה קָצַף עַל
עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית
שַׂר הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֶת שַׂר
הָאֹפִים: וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלַיְלָה
אֲחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן
חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ: וְשָׁם אִתָּנוּ נַעַר
עִבְרִי עֶבֶד לְשַׂר הַטַּבָּחִים
וַנְּסַפֶּר לוֹ וַיִּפְתָּר לָנוּ אֶת חֲלֹמֹתֵינוּ
אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר

ג
ב
ג
ב
ג
ב

שלום ׳ בקרי וסימנהון לך נראה את שלום אחיך ׳ בפסו׳ אלהים יענה את שלום פרעה ורב שלום בנוך ׳ כי
שלום אמת אתן לכם ודרשו את שלום העיר החפץ שלום יעבדו שלום רשעים אראה שאלו שלום ירושלם לדעת את שלום אסתר ומה יעשהבה ׳

פתרלנו כן היה אתי השיב על
כני ואתו תלה וישלח פרעה
ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור
ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל
פרעה ויאמר פרעה אל יוסף
חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני
שמעתי עליך לאמר תשמע
חלום לפתר אתו ויען יוסף את
פרעה לאמר בלעדי אלהים
יענה את שלום פרעה וירבר
פרעה אל יוסף בחלמי הנני
עמד על שפת היאר והנה מן
היאר עלת שבע פרות בריאות
בשר ויפת תאר ותרעינה באחו
והנה שבע פרות אחרות עלות
אחריהן דלות ורעות תאר מאד
ורקות בשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרעה ותאכלנה
הפרות הרקות והרעות את
שבע הפרות הראשנות ׳ ז
הבריאת ותבאנה אל קרבנה
ולא נודע כי באו אל קרבנה
ומראיהן רע כאשר בתחלה
ואיקץ ואירא בחלמי והנה שבע
שבלים עלת בקנה אחד מלאת
וטבות והנה שבע שבלים צנמות

דקות שדפות קדים צמחות אחריהם
ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הטבות ואמר אל החרטמים
ואין מגיד לי ואמר יוסף אל פרעה
חלום פרעה אחד הוא את אשר
האלהים עשה הגיד לפרעה שבע
פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע
השבלים הטבת שבע שנים הנה
חלום אחד הוא ושבע הפרת
הרקות והרעת העלת אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים
הרקות שדפות הקדים יהיו שבע
שני רעב תהיינה אשר תכלנה
אל פרעה אשר האלהים עשה
הראה את פרעה הנה שבע
שנים באות שבע גדול בכל ארץ
מצרים וקמו שבע שני רעב
אחריהן ונשכח כל השבע ב
בארץ מצרים וכלה הרעב את
הארץ ולא יודע השבע בארץ
מפני הרעב ההוא אחריכן כי
כבד הוא מאד ועל השנות
החלום אל פרעה פעמים כי
נכון הדבר מעם האלהים ומהר
האלהים לעשתו ועתה יראה
פרעה איש נבון וחכם וישיתהו

ויראו בני האלהים את בנות האדם שבע פרת הטבת ׳ בפסו׳ ערים נדלת וטבת אשר לאבנת ׳
וממהר האלהים לעשתו ואז יקרב לעשתו בפיך ובלבבך לעשתו כי שיקר אני על דברי לעשתו כי לא יכל
ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם כמוך וחכם באחור ישבחנה טוב ילך מסבון וחכם ׳

פקדים ר׳ ב׳ חס׳ וב׳ מל׳ וס׳מנחון יעשה פרעה להיות פקדים בבית ׳יו׳ ויפקד המלך פקידים מיד כונגיהו׳ ב׳ כתראי׳ כל׳
ויקבצו ב׳ וס׳מנחון ויקבצו את כל אכל השנים הטובות ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן׳

עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְעָשָׂה פַרְעֹה
וְיַפְקֵד פְּקִדִים עַל־הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ
אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שְׁנֵי
הַשָּׂבָע׃ וְיִקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֹכֶל
הַשָּׁנִים הַטֹּבוֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה
וְיִצְבְּרוּ־בָר תַּחַת יַד־פַּרְעֹה אֹכֶל
בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ׃ וְהָיָה הָאֹכֶל
לְפִקָּדוֹן לָאָרֶץ לְשֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב
אֲשֶׁר תִּהְיֶיןָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא
תִכָּרֵת הָאָרֶץ בָּרָעָב׃ וַיִּיטַב הַדָּבָר
בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָל־עֲבָדָיו׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־עֲבָדָיו הֲנִמְצָא
כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ
אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת־כָּל־זֹאת אֵין
נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ׃ אַתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי
וְעַל־פִּיךָ יִשַּׁק כָּל־עַמִּי רַק הַכִּסֵּא
אֶגְדַּל מִמֶּךָּ׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־
יוֹסֵף רְאֵה נְתַתִּי אֹתְךָ עַל כָּל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וַיָּסַר פַּרְעֹה אֶת־טַבַּעְתּוֹ
מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד יוֹסֵף
וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי שֵׁשׁ וַיָּשֶׂם רְבִד
הַזָּהָב עַל־צַוָּארוֹ׃ וַיַּרְכֶּב אֹתוֹ
בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ׃
וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךְ וְנָתוֹן אֹתוֹ
עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר

פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדֶיךָ
לֹא־יָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְאֶת־רַגְלוֹ ז
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּקְרָא פַּרְעֹה
שֵׁם יוֹסֵף צָפְנַת פַּעְנֵחַ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת
אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן לְאִשָּׁה
וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְיוֹסֵף
בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף
מִלִּפְנֵי פַרְעֹה וַיַּעֲבֹר בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בְּשֶׁבַע שְׁנֵי
הַשָּׂבָע לְקֻמָצִים׃ וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל
אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל
שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן
בְּתוֹכָהּ׃ וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כְּחוֹל הַיָּם
הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי־חָדַל לִסְפֹּר כִּי
אֵין מִסְפָּר׃ וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים
בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר
יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן
אֹן׃ וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר
מְנַשֶּׁה כִּי־נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל
עֲמָלִי וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִי׃ וְאֵת שֵׁם
הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי־הִפְרַנִי
אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי׃ וַתִּכְלֶינָה
שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע

ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך׃ ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים׃ ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צואריו׃ וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון את כל ארץ מצרים׃ ויאמר

ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים׃ ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃ ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים׃ ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר׃ וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן׃ ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי׃ ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי׃ ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים׃ ותחלינה שבע

ויישם רבד הזהב והיה הגוי אשר יביא את צואריו התלבש צואריו רעמיה בצואריו ולון עוז׳
ועל פיך ישק כל עמי שפתים דברים נכוחים׃ ס ותכלינה ל ותחלינה ל
ויקרא יוסף את שם הבכור שכל את ידיו כל הבלור אשר והיה הבכור וכל נכ׳ וכתו׳ חס במא הבכור
ושנ׳

ללחם ד רנג וסימנהון ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו׃
נחנו ג בּ וצ וסימנהון כלנו בני איש אחד נחנו נעבר חליצים לפני יי׳ נחנו פשיעני ומרינו אתה לא סלחת׃

שֵׁנִי הָרָעָב לָבוֹא בָּאֲשֶׁר אָמַר
יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת
וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם׃
וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק
הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף
אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ׃ וְהָרָעָב
הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף
אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם
וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְכָל
הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיְמָה לִשְׁבֹּר אֶל
יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ׃
מב וַיַּרְא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִתְרָאוּ׃
וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ שֶׁבֶר
בְּמִצְרָיִם רְדוּ שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ לָנוּ
מִשָּׁם וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וַיֵּרְדוּ אֲחֵי
יוֹסֵף עֲשָׂרָה לִשְׁבֹּר בָּר מִמִּצְרָיִם׃
וְאֶת בִּנְיָמִין אֲחִי יוֹסֵף לֹא שָׁלַח
יַעֲקֹב אֶת אֶחָיו כִּי אָמַר פֶּן יִקְרָאֶנּוּ
אָסוֹן׃ וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר
בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן׃ וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט עַל
הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכָל עַם
הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לוֹ אַפַּיִם אָרְצָה׃ וַיַּרְא יוֹסֵף אֶת

אֶחָיו וַיַּכִּרֵם וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר
אִתָּם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאַיִן
בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן לִשְׁבָּר
אֹכֶל׃ וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וְהֵמָּה לֹא
הִכָּרֻהוּ׃ וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת
אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מְרַגְּלִים אַתֶּם לִרְאוֹת אֶת עֶרְוַת
הָאָרֶץ בָּאתֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא
אֲדֹנִי וְעֲבָדֶיךָ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֹכֶל׃
כֻּלָּנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נֶחְנוּ כֵּנִים
אֲנַחְנוּ לֹא הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא כִּי עֶרְוַת הָאָרֶץ
בָּאתֶם לִרְאוֹת׃ וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עָשָׂר
עֲבָדֶיךָ אֲחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי
אִישׁ אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנֵּה
הַקָּטֹן אֶת אָבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד
אֵינֶנּוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְ
מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ בְּזֹאת תִּבָּחֲנוּ חַי
פַּרְעֹה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם
בְּבוֹא אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃ שִׁלְחוּ
מִכֶּם אָחִד וְיִקַּח אֶת אֲחִיכֶם וְאַתֶּם
הֵאָסְרוּ וִיבֻחֲנוּ דִּבְרֵיכֶם הֲאֶמֶת
אִתְּכֶם וְאִם לֹא חַי פַּרְעֹה כִּי מְ
מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ וַיֶּאֱסֹף אֹתָם אֶל
מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ וַיֹּאמֶר

ל חס׳ בתו׳ ומל׳ בילי׳ בתו׳
ל מל׳ בתו׳
ל בתו׳
ד רנג
ל במוגה במסורת מוגה חס׳ א חס׳ וא מל
ד
ל טו ד נה מנהו רא פסו׳ ה
ל
ל ג בצ׳ נצ׳
ל בתו׳
ל
ל בזנבון ונחיה
ל
ל ו חס׳ בתו׳
ל יו מל׳
ל
ל ח מל׳
ל
ל ט
ל ג מנהון רא פסו׳
ל וכי לשו׳ משמר משמרת על בב׳ רין

אלכם ו חס׳ בתו׳ וסימנהון הוא אשר דברתי אלכם לאמר ולא ישמין אלכם פרעה כי ידבר אלכם פרעה לא אוכל לדבר׃
באתם ער׳ הר האמרי לא תעברון ולא תיראון מהם׃ ~ בבוא ח מל וסימנהון בזאת תבחנו בבוא כל ישראל לראות׃
בבוא אדני בית רמון בבוא איש בית יי׳ בבוא אליו נתן הנביא בבוא הואב האדמי בבוא הזיפים ויאמרו לשאול בבוא רישע בא גם בוז׃ ~

ויאמרו ז בטע וסימנהון הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים אל
אשמים אנחנו על אחינו ויאמרו למלאכים הבאים ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לבו ונפילה גורלות ונדיעה בשלבי הדיעה הזאת ס

אֱלֹהִים יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְאֶת
עֲשׂוּ וְחְיוּ אֶת הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרֵא
אַתֶּם כֵּנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד יֵאָסֵן
בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לְכוּ הָבִיאוּ
שֶׁבֶר רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם׃ וְאֶת אֲחִיכֶם
הַקָּטֹן תָּבִיאוּ אֵלָי וְיֵאָמְנוּ דִבְרֵיכֶם
וְלֹא תָמֻתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן׃ וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל אָחִיו אֲבָל אֲשֵׁמִים
אֲנַחְנוּ עַל אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ׃
צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְּנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא
שָׁמָעְנוּ עַל כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה
הַזֹּאת׃ וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם לֵאמֹר
הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אַל
תֶּחֱטְאוּ בַיֶּלֶד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם
וְגַם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ׃ וְהֵם לֹא
יָדְעוּ כִּי יִשְׁמַע יוֹסֵף כִּי הַמְלִיץ
בֵּינָתָם׃ וַיִּסַּב מֵעֲלֵיהֶם וַיֵּבְךְּ
וַיָּשָׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם ז
וַיִּקַּח מֵאִתָּם אֶת שִׁמְעוֹן וַיֶּאֱסֹר
אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃ וַיְצַו יוֹסֵף וַיְמַלְאוּ
אֶת כְּלֵיהֶם בָּר וְלָהָשִׁיב כַּסְפֵּיהֶם
אִישׁ אֶל שַׂקּוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֵדָה
לַדָּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן׃ וַיִּשְׂאוּ אֶת
שִׁבְרָם עַל חֲמֹרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם׃
וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת שַׂקּוֹ לָתֵת
מִסְפּוֹא לַחֲמֹרוֹ בַּמָּלוֹן וַיַּרְא אֶת

כַּסְפּוֹ וְהִנֵּה הוּא בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ׃ ז
וַיֹּאמֶר אֶל אֶחָיו הוּשַׁב כַּסְפִּי וְגַם
הִנֵּה בְאַמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לִבָּם וַיֶּחֶרְדוּ
אִישׁ אֶל אָחִיו לֵאמֹר מַה זֹּאת
עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ׃ וַיָּבֹאוּ אֶל יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם אַרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת
כָּל הַקֹּרֹת אֹתָם לֵאמֹר׃ דִּבֶּר ח
הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אִתָּנוּ קָשׁוֹת
וַיִּתֵּן אֹתָנוּ כְּמְרַגְּלִים אֶת הָאָרֶץ׃
וַנֹּאמֶר אֵלָיו כֵּנִים אֲנָחְנוּ לֹא הָיִינוּ
מְרַגְּלִים׃ שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָחְנוּ אַחִים
בְּנֵי אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינֶנּוּ וְהַקָּטֹן
הַיּוֹם אֶת אָבִינוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיֹּאמֶר
אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בְּזֹאת
אֵדַע כֵּנִים אַתֶּם אֲחֵיכֶם הָאֶחָד
הַנִּיחוּ אִתִּי וְאֶת רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם
קְחוּ וְלֵכוּ׃ וְהָבִיאוּ אֶת אֲחִיכֶם
הַקָּטֹן אֵלָי וְאֵדְעָה כִּי לֹא מְרַגְּלִים
אַתֶּם כִּי כֵנִים אַתֶּם אֶת אֲחִיכֶם
אֶתֵּן לָכֶם וְאֶת הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ׃ וַיְהִי
הֵם מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם וְהִנֵּה אִישׁ
צְרוֹר כַּסְפּוֹ בְּשַׂקּוֹ וַיִּרְאוּ אֶת
צְרֹרוֹת כַּסְפֵּיהֶם הֵמָּה וַאֲבִיהֶם
וַיִּירָאוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינֶנּוּ
וְשִׁמְעוֹן אֵינֶנּוּ וְאֶת בִּנְיָמִן תִּקָּחוּ

גא
וחיו
יג׳

ב

ג
ומל

ד
מל
בטע
ו
וא
ואשמים

ה
ובזנכו
בהתחננו

ב
מל
בתו

ט
רא
פסו
ו
וא
מלאך
מליץ

ג
ומל

ו
וסו
כתי
וא
ג אדיעה

ה
וכל

ז
כפיהה
דשמשון
דכו

ה
וכל
את
השמים
ומל
דכו

ו
וכתו
ן
ומל

ז

וחם ט רא פסו וסימנהון והם לא ידעו כי שמיע יוסף והם יקחו את הזהב והם עמך ונחלתך והם עבדיך ועמך והם
ואבתינו הזידו והם ובניהם והם לדמים יאריכו והם בכלכותם והם מביאים איש מנחתו ס ס והביאו ו וסימנהון והביאו
את אחיכם הקטן פרקו נסי הזהב באו בריתאל ופשיעו הגלגל ספרו את ישראל עתה מלאתם ידכם ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ע

כלנה ב וסימנהון ואת בעכן תקחו על היו כלנה רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה ס ס נשאר ל קמ
תמירת ג וסימנהון את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך ופתה תמית קנאה ס ס שאולה ל כל בתור

עַל הַיּוּכַלְנָה וַיֹּאמְרוּ אוּבֵן אֶל
אָבִיו לֵאמֹר אֶת שְׁנֵי בָנַי תָּמִית אִם
לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ תֵּן אֹתוֹ עַל
יָדִי וַאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר
לֹא יֵרֵד בְּנִי עִמָּכֶם כִּי אָחִיו מֵת
וְהוּא לְבַדּוֹ נִשְׁאָר וְקָרָאהוּ אָסוֹן
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם
אֶת שֵׂיבָתִי בְּיָגוֹן שְׁאוֹלָה׃ וְהָרָעָב
כָּבֵד בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לֶאֱכֹל
אֶת הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרָיִם
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שֻׁבוּ
שִׁבְרוּ לָנוּ מְעַט אֹכֶל׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר הָעֵר הֵעִיד בָּנוּ
הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי
אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃ אִם יֶשׁ אַתָּה מְשַׁלֵּחַ
אֶת אָחִינוּ אִתָּנוּ נֵרְדָה וְנִשְׁבְּרָה
לְךָ אֹכֶל׃ וְאִם אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ לֹא
נֵרֵד כִּי הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא
תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לָמָּה הָרֵעֹתֶם לִי
לְהַגִּיד לָאִישׁ הֶעוֹד לָכֶם אָח׃
וַיֹּאמְרוּ שָׁאוֹל שָׁאַל הָאִישׁ לָנוּ
וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ לֵאמֹר הַעוֹד אֲבִיכֶם
חַי הֲיֵשׁ לָכֶם אָח וַנַּגֶּד לוֹ עַל פִּי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲיָדוֹעַ נֵדַע כִּי
יֹאמַר הוֹרִידוּ אֶת אֲחִיכֶם וַיֹּאמֶר

יְהוּדָה אֶל יִשְׂרָאֵל אָבִיו שִׁלְחָה
הַנַּעַר אִתִּי וְנָקוּמָה וְנֵלֵכָה וְנִחְיֶה
וְלֹא נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אַתָּה גַּם
טַפֵּנוּ׃ אָנֹכִי אֶעֶרְבֶנּוּ מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנּוּ
אִם לֹא הֲבִיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו
לְפָנֶיךָ וְחָטָאתִי לְךָ כָּל הַיָּמִים׃ כִּי
לוּלֵא הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי עַתָּה שַׁבְנוּ
זֶה פָּעָמָיִם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל
אֲבִיהֶם אִם כֵּן אָפוֹא זֹאת עֲשׂוּ
קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם ז
וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה מְעַט צֳרִי
וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלֹט בָּטְנִים
וּשְׁקֵדִים׃ וְכֶסֶף מִשְׁנֶה קְחוּ בְיֶדְכֶם
וְאֶת הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב בְּפִי אַמְתְּחֹתֵיכֶם
תָּשִׁיבוּ בְיֶדְכֶם אוּלַי מִשְׁגֶּה הוּא׃
וְאֶת אֲחִיכֶם קְחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל
הָאִישׁ׃ וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים
לִפְנֵי הָאִישׁ וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת
אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת בִּנְיָמִין וַאֲנִי
כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי׃ וַיִּקְחוּ
הָאֲנָשִׁים אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת
וּמִשְׁנֶה כֶּסֶף לָקְחוּ בְיָדָם וְאֶת
בִּנְיָמִן וַיָּקֻמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם ז
וַיַּעֲמֹדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ וַיַּרְא יוֹסֵף
אִתָּם אֶת בִּנְיָמִן וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר
עַל בֵּיתוֹ הָבֵא אֶת הָאֲנָשִׁים

ב וכל
ג משיחה
ד דכו
ג כמא
ג פסו
גם
נם
גם
ד פתי
ין
ל
ד כתי
א בזנבו
פעמים
בשוא
ל העין
בתו
לב
ב וחס
ד
חס
בליש
ב
ג
מל
ב בתו
ד
מל
ב שברין
ד ירידה
מיצרים
ג

ב
ב
ל
קמ
ל
מל
בתו
מג
ד
מל
בתו
ד
חס
בליש
ב
ג
ג
רש
פסו
בסף
ד
מל
ל
ג
ו
ושאול
ב
ג
ב
חס
מל

העד ל ד חס בליש וסימנהון העד העיד בנו האיש ואעד בך לאמר ביום צאתך ויעדהו אנשי הבליעל ס מזמרת ל
שאול ג וסימנהון ויאמרו שאול שאל האיש שאול ישאלו כראשנה שאול ישאלו באבלו ושאול לו ס
הבא ג וסימנהון הבא את האנשים הביתה הבא נא ידך בחיקך ויאמר לו לך הביא העיר בית"ש כתי יוד ס

מובאים ג וסימנהון אנחנו מובאים להתנלל עלינו מובאים סבאים מכירכר כובאים לשחת הארץ והריקו חרכותם
ויביאו ג דגש בלית וסימנהון ויביאו לנו את המנחה מכיושבתיכם תביאו להם תנופה ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו

הַבַּיְתָה וּטְבֹחַ טֶבַח וְהָכֵן כִּי אִתִּי
יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָיִם וַיַּעַשׂ
הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ
אֶת הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּרְאוּ
הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף ז
וַיֹּאמְרוּ עַל דְּבַר הַכֶּסֶף הַשָּׁב
בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ
מוּבָאִים לְהִתְגַּלֵּל עָלֵינוּ וּלְהָחֵ
וּלְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ וְלָקַחַת אֹתָנוּ
לַעֲבָדִים וְאֶת חֲמֹרֵינוּ וְנִנְשׁוּאֵל
הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ
אֵלָיו פֶּתַח הַבָּיִת וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנִי
יָרֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה לִשְׁבָּר אֹכֶל
וַיְהִי כִּי בָאנוּ אֶל הַמָּלוֹן וַנִּפְתְּחָה
אֶת אַמְתְּחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶסֶף אִישׁ
בְּפִי אַמְתְּחֹתוֹ כַּסְפֵּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ
וַנָּשֶׁב אֹתוֹ בְיָדֵנוּ וְכֶסֶף אַחֵר
הוֹרַדְנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׁבָּר אֹכֶל
לֹא יָדַעְנוּ מִי שָׂם כַּסְפֵּנוּ בְּ
בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם
לָכֶם אַל תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וֵאלֹהֵי
אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מַטְמוֹן בְּ
בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם כַּסְפְּכֶם בָּא
אֵלָיו וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת שִׁמְעוֹן
וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה
יוֹסֵף וַיִּתְּנוּ מַיִם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם

וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא לַחֲמֹרֵיהֶם וַיָּכִינוּ
אֶת הַמִּנְחָה עַד בּוֹא יוֹסֵף בַּצָּהֳרָיִם
כִּי שָׁמְעוּ כִּי שָׁם יֹאכְלוּ לָחֶם
וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבַּיְתָה וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת
הַמִּנְחָה אֲשֶׁר בְּיָדָם הַבַּיְתָה
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אָרְצָה וַיִּשְׁאַל
לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם
אֲבִיכֶם הַזָּקֵן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם
הַעוֹדֶנּוּ חָי וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם ז
לְעַבְדְּךָ לְאָבִינוּ עוֹדֶנּוּ חַיּוֹ וַיִּקְדֹּ
וַיִּשְׁתַּחֲו וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת
בִּנְיָמִן אָחִיו בֶּן אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה
אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם
אֵלָי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָחְנְךָ בְּנִי
וַיְמַהֵר יוֹסֵף כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל
אָחִיו וַיְבַקֵּשׁ לִבְכּוֹת וַיָּבֹא הַחֲדָרָה
וַיֵּבְךְּ שָׁמָּה וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיֵּצֵא
וַיִּתְאַפַּק וַיֹּאמֶר שִׂימוּ לָחֶם
וַיָּשִׂימוּ לוֹ לְבַדּוֹ וְלָהֶם לְבַדָּם
וְלַמִּצְרִים הָאֹכְלִים אִתּוֹ לְבַדָּם
כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל
אֶת הָעִבְרִים לֶחֶם כִּי תוֹעֵבָה
הוּא לְמִצְרָיִם וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו הַבְּכֹר
כִּבְכֹרָתוֹ וְהַצָּעִיר כִּצְעִירָתוֹ ז
וַיִּתְמְהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
וַיִּשָּׂא מַשְׂאֹת מֵאֵת פָּנָיו אֲלֵהֶם

ויוצא ב מל וסימנהון ויוצא אתו החויצה ויוצא העבר כלי כסף ויוצא אלהם את שמעון ויוצא יוסף אתם מיעם כרכיו
ויוצא משה את העם וגדעון בא ויוצא את כלי וזעפו לקול תתו המין מים בשמים וחבריה ויוצא יהוידע ויוצא את האשרה ויוצא ישראל מיתוכם
הזה ד רפ וסימנהון הזה אחיכם הקטן הזה האיש מרגלו הארץ הזה יבוא אל ביתי איזה יכשר הזה או זה

משאת ו פת׳ וסימנהון ותרב משאת בנימן הרב להעלותם משאת העשן ותצא אחריו משאת זמלך ויקרא המלך
ליהודע ויתנו קול ביהודה וברושלם משאת כפי מנחת ערב ׳ ~ ׳ שברו ב בתו׳ לוש וסימ׳ ואת כסף שבריו את מספר החלום ואת שבריו ׳

44

וַתֶּרֶב מַשְׂאֵת בִּנְיָמִן מִמַּשְׂאֵת
כָּלָם חָמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׂתְּנוּ וַיִּשְׂרְפוּ
עָמּוֹ וַיֵּצוּ אֶת אֲשֶׁר עַל בִּירָתוֹ מד
לֵאמֹר מַלֵּא אֶת אַמְתַּחַת הָאֲ
הָאֲנָשִׁים אֹכֶל בַּאֲשֶׁר יוּכְלוּן ס
שְׂאֵת וְשִׂים כֶּסֶף אִישׁ ׳ בְּפִי׳
אַמְתַּחְתּוֹ וְאֶת גְּבִיעַ הַכֶּסֶף
תָּשִׂים בְּפִי אַמְתַּחַת הַקָּטֹן וְאֶת
כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יוֹסֵף
אֲשֶׁר דִּבֶּר׃ הַבֹּקֶר אוֹר וְהָאֲנָשִׁים
שֻׁלְּחוּ הֵמָּה וַחֲמֹרֵיהֶם הֵם יָצָאוּ
אֶת הָעִיר לֹא הֶרְחִיקוּ וְיוֹסֵף אָמַר
לַאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ קוּם רְדֹף אַחֲרֵי
הָאֲנָשִׁים וְהִשַּׂגְתָּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
לָמָּה שִׁלַּמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃
הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ
וְהוּא נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ בּוֹ הֲרֵעֹתֶם
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם׃ וַיַּשֶּׂג וַיְדַבֵּר
אֲלֵהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ ז
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלִילָה לַעֲבָדֶיךָ
מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה׃ הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר
מָצָאנוּ בְּפִי אַמְתְּחֹתֵינוּ הֲשִׁבְנוּ
אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנֹב
מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב אֲשֶׁר
יִמָּצֵא אִתּוֹ מֵעֲבָדֶיךָ וָמֵת וְגַם

אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לַאדֹנִי לַעֲבָדִים וְגַם
גַּם עַתָּה כִּדְבָרֵיכֶם כֵּן הוּא אֲשֶׁר
יִמָּצֵא אִתּוֹ יִהְיֶה לִי עֶבֶד וְאַתֶּם
תִּהְיוּ נְקִיִּם׃ וַיְמַהֲרוּ וַיּוֹרִדוּ אִישׁ
אֶת אַמְתַּחְתּוֹ אַרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ
אַמְתַּחְתּוֹ׃ וַיְחַפֵּשׂ בַּגָּדוֹל הַחֵל
וּבַקָּטֹן כִּלָּה וַיִּמָּצֵא הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת
בִּנְיָמִן׃ וַיִּקְרְעוּ שִׂמְלֹתָם וַיַּעֲמֹס
אִישׁ עַל חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה׃ ס
וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאֶחָיו בֵּיתָה יוֹסֵף
וְהוּא עוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אָרְצָה׃
וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מָה הַמַּעֲשֶׂה
הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם
כִּי נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי׃
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה נֹּאמַר לַאדֹנִי
מַה נְדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק הָאֱלֹהִים
מָצָא אֶת עֲוֹן עֲבָדֶיךָ הִנֶּנּוּ עֲבָדִים
לַאדֹנִי גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא
הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִי
מֵעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא
הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה לִי עֶבֶד
וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם׃

קמו וסימ׳ יחזקיהו

פרש

וַיִּגַּשׁ אֵלָיו
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֶּר נָא
עַבְדְּךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל יִחַר
אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה׃

ג דגש בתו׳ | ב בתו׳ | ג | ב בתו׳ | ט | ב בתו׳ | ט | ב בתו׳ | ט

ויותר ב וסימנהון ויותר יעקב לבדו ויותר הוא לבדו ׳ הורדהו ב כתי כן וסימ ויקנהו פוטיפר הורדהו אלי ׳
ואשיכה ב וסימנהון ואשיכה עיני עליו ואשימה פתלחם ׳ עלינו ב וסימ ויהי כי עלינו לאסר את שמשון עלינו ׳

ארני שאל את עבדיו לאמר היש
לכם אב או אח: ונאמר אל אדני
ישלנו אב זקן וילד זקנים קטן
ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך
הורדהו אלי ואשימה עיני עליו:
ונאמר אל אדני לא יוכל הנער
לעזב את אביו ועזב את אביו ומת:
ותאמר אל עבדיך אם לא ירד
אחיכם הקטן אתכם לא תספון
לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדך
אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר
אבינו שברו לנו מעט אכל:
ונאמר לא נוכל לרדת אם יש
אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא
נוכל לראות פני האיש ואחינו
הקטן אינו אתנו: ואמר עבדך
אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים
ילדה לי אשתי: ויצא האחד
מאתי ואמר אך טרף טרף ולא
ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם את
זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם
את שיבתי ברעה שאלה: ועתה
כבאי אל עבדך אבי והנער איננו
אתנו ונפשו קשורה בנפשו:
והיה כראותו כי אין הנער ומת

והורידו עבדיך את שיבת עבדך
אבינו ביגון שאלה: כי עבדך
ערב את הנער מעם אבי לאמר
אם לא אביאנו אליך וחטאתי
לאבי כל הימים: ועתה ישב נא
עבדך תחת הנער עבד לאדני
והנער יעל עם אחיו: כי איך אעלה
אל אבי והנער איננו אתי פן
אראה ברע אשר ימצא את אבי:
ולא יכל יוסף להתאפק לכל
הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל
איש מעלי ולא עמד איש אתו
בהתודע יוסף אל אחיו: ויתן את
קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע
בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו
אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו
אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו:
ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי
ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אתי מצרימה:
ועתה אל תעצבו ואל יחר
בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי
למחיה שלחני אלהים לפניכם:
כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ
ועוד חמש שנים אשר אין חרישׁ
וקציר: וישלחני אלהים לפניכם

ב
כתי
ב
וחס
ב
ב
ש
ב
כתי
כן
ל
ג
קמ
ל
מה
ב
כתי
כן
ב
ל
ג
ל
ה
בונבוכין
היעוד
קמ
ל
כל
מלא
בכמא
מליע
מלפא
אבי
ז
ב
זוג
ל
ה
אותו
ל
כל
בתו
ב
זרע

עיב ה וסימנהון כי עבדך ערב את הנער כי מיהוא וה ערב את לבי ריע ירועכי ערב זר לקח בגדו כי ערב זר קח בגדו ׳
בבכי ה וסימנהון ויתן את קלו בבכי בבכי יבאו ובתחנונים בבכי יעלה בו וחכ דירמיה ושקוי בבכי מסבתי ׳ ׳ ׳
תעצבו ה בטע וסימנהון ועתה אל תעצבו אנא חטא העם הזה ואסערם על כל הגוים ואילו האחר שיפול וישם לדעאל בלטשצר ׳

לשום לכם שארית בארץ׃ ז
ולהחיות לכם לפליטה גדלה׃ ח
ועתה לא אתם שלחתם אתי
הנה כי האלהים וישימני לאב
לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל
בכל ארץ מצרים׃ מהרו ועלו ט
אל אבי ואמרתם אליו כה אמר
בנך יוסף שמני אלהים לאדון
לכל מצרים רדה אלי אל תעמד׃ י
וישבת בארץ גשן והיית קרוב
אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך
ובקרך וכל אשר לך׃ וכלכלתי יא
אתך שם כי עוד חמש שנים
רעב פן תורש אתה וביתך וכל
אשר לך׃ והנה עיניכם ראות יב
ועיני אחי בנימן כי פי המדבר
אליכם׃ והגדתם לאבי את כל יג
כבודי במצרים ואת כל אשר
ראיתם ומהרתם והורדתם את
אבי הנה׃ ויפל על צואר בנימן יד
אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו׃ טו
וינשק לכל אחיו ויבך
עליהם ואחרי כן דברו אחיו
אתו׃ והקל נשמע בית פרעה טז
לאמר באו אחי יוסף וייטב
בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃ יז

ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל
אחיך זאת עשו טענו את בעירכם
ולכו באו ארצה כנען׃ וקחו את יח
אביכם ואת בתיכם ובאו אלי
ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים
ואכלו את חלב הארץ׃ ואתה יט
צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ
מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם ובאתם׃ כ
ועינכם אל תחס על כליכם כי
טוב כל ארץ מצרים לכם הוא׃ כא
ויעשו כן בני ישראל ויתן להם
יוסף עגלות על פי פרעה ויתן
להם צדה לדרך׃ לכלם נתן כב
לאיש חלפות שמלת ולבנימן
נתן שלש מאות כסף וחמש
חלפת שמלת׃ ולאביו שלח כג
כזאת עשרה חמרים נשאים
מטוב מצרים ועשר אתנת
נשאת בר ולחם ומזון לאביו
לדרך׃ וישלח את אחיו וילכו כד
ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך׃
ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען
אל יעקב אביהם׃ וינידו לו לאמר כו
עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל
ארץ מצרים ויפג לבו כי לא

ויוסף ׳ג ומנהון לשון תוספת וסימנהון ויוסף הורד מצרימה׳ ויוסף הוא השליט׳ ויוסף בן שלשים שנה׳ לאשר על ביתו׳ ויוסף ישית ידו׳
ויוסף היה במיצרים׳ אלה יעברו לברך את העם׳ לבני אפך זכור ויוסף גאלת בורוע עמך׳ ויוסף יי אלהיך׳ וב מליעי ישביעו׳ חכם ויוסף לקח׳ וחבריה׳

האמין להם׃ וידברו אליו את כל
דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא
את העגלות אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי רוח יעקב
אביהם׃ ויאמר ישראל רב
עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו
בטרם אמות׃ ויסע ישראל וכל
אשר לו ויבא בארה שבע
ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק׃
ויאמר אלהים לישראל במראת
הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר
הנני׃ ויאמר אנכי האל אלהי
אביך אל תירא מרדה מצרימה
כי לגוי גדול אשימך שם׃ אנכי
ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך
גם עלה ויוסף ישית ידו על
עיניך׃ ויקם יעקב מבאר שבע
וישאו בני ישראל את יעקב
אביהם ואת טפם ואת נשיהם
בעגלות אשר שלח פרעה
לשאת אתו׃ ויקחו את מקניהם
ואת רכושם אשר רכשו בארץ
כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל
זרעו אתו׃ בניו ובני בניו אתו
בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא
אתו מצרימה׃

ואלה שמות בני ישראל
הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר
יעקב ראובן׃ ובני ראובן חנוך
ופלוא וחצרן וכרמי׃ ובני שמעון
ימואל וימין ואהד ויכין וצחר
ושאול בן הכנענית׃ ובני לוי
גרשון קהת ומררי׃ ובני יהודה ער
ואונן ושלה ופרץ וזרח ומת ער
ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ
חצרן וחמול׃ ובני יששכר תולע
ופוה ויוב ושמרן׃ ובני זבלון
סרד ואלון ויחלאל׃ אלה בני
לאה אשר ילדה ליעקב בפדן
ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו
ובנתיו שלשים ושלש׃ ובני גד
צפיון וחגי שונו ואצבן ערי
וארודי ואראלי׃ ובני אשר ימנה
וישוה וישוי וברעה ושרח
אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃
אלה בני זלפה אשר נתן לבן
ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב
שש עשרה נפש׃ בני רחל אשת
יעקב יוסף ובנימן׃ ויולד ליוסף
בארץ מצרים אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן און
את מנשה ואת אפרים׃ ובני

ג מ כתו כה ל מ ב ל ג ב ל ג ב ל ג

58

וראש ב בחרו ליע וסימנהון גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד וכר עניי ומרודי לעזה וראש ׳ ~ ׳ אמותה ל
חשים ב בחרו ליע וסימנהון ובניהן חשים ואנחנו נהלין חשים לפנינו ישראל ׳ ~ ׳ ואחידה ל ויצגם ל וחס

בִּנְיָמִן בִּלְעָ֥ה וָבֶ֖כֶר וְאַשְׁבֵּ֑ל גֵּרָ֥א
וְנַעֲמָ֖ן אֵחִ֣י וְרֹ֑אשׁ מֻפִּ֥ים וְחֻפִּֽים׃ ז
וְאֶרֶד֙ אֵלָ֔ה בְּנֵ֖י רָחֵ֑ל אֲשֶׁ֥ר יֻלַּ֖ד
לְיַעֲקֹ֑ב כָּל־נֶ֖פֶשׁ אַרְבָּעָ֥ה עָשָֽׂר׃
וּבְנֵ֥י דָ֖ן חֻשִֽׁים׃ וּבְנֵ֥י נַפְתָּלִ֖י יַחְצְאֵ֑ל
וְגוּנִ֥י וְיֵ֖צֶר וְשִׁלֵּֽם׃ אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י בִלְהָ֔ה
אֲשֶׁ֥ר נָתַ֛ן לָבָ֖ן לְרָחֵ֣ל בִּתּ֑וֹ וַתֵּ֣לֶד
אֶת־אֵ֔לֶּה לְיַעֲקֹ֖ב כָּל־נֶ֥פֶשׁ שִׁבְעָֽה׃
כָּל־הַנֶּ֗פֶשׁ הַבָּאָה֙ לְיַעֲקֹ֣ב מִצְרַ֔יְמָה
יֹצְאֵ֥י יְרֵכ֖וֹ מִלְּבַ֣ד נְשֵׁ֣י בְנֵֽי־יַעֲקֹ֑ב
כָּל־נֶ֖פֶשׁ שִׁשִּׁ֥ים וָשֵֽׁשׁ׃ וּבְנֵ֥י יוֹסֵ֖ף
אֲשֶׁר־יֻלַּד־לוֹ֙ בְּמִצְרַ֔יִם נֶ֥פֶשׁ שְׁנָ֑יִם
כָּל־הַנֶּ֗פֶשׁ לְבֵ֤ית יַעֲקֹב֙ הַבָּאָ֔ה
מִצְרַ֖יְמָה שִׁבְעִֽים׃
וְאֶת־יְהוּדָ֞ה שָׁלַ֣ח לְפָנָ֗יו
אֶל־יוֹסֵף֙ לְהוֹרֹ֣ת לְפָנָ֔יו גֹּ֖שְׁנָה
וַיָּבֹ֖אוּ אַ֥רְצָה גֹּֽשֶׁן׃ וַיֶּאְסֹ֣ר יוֹסֵ֔ף
מֶרְכַּבְתּ֖וֹ וַיַּ֣עַל לִקְרַ֣את יִשְׂרָאֵ֣ל
אָבִ֣יו גֹּ֔שְׁנָה וַיֵּרָ֥א אֵלָ֖יו וַיִּפֹּ֣ל עַל־
צַוָּארָ֑יו וַיֵּ֥בְךְּ עַל־צַוָּארָ֖יו עֽוֹד׃
וַיֹּ֥אמֶר יִשְׂרָאֵ֖ל אֶל־יוֹסֵ֑ף אָמ֣וּתָה
הַפָּ֗עַם אַחֲרֵי֙ רְאוֹתִ֣י אֶת־פָּנֶ֔יךָ
כִּ֥י עוֹדְךָ֖ חָ֑י׃ וַיֹּ֥אמֶר יוֹסֵ֖ף אֶל־
אֶחָ֣יו וְאֶל־בֵּ֣ית אָבִ֔יו אֶֽעֱלֶ֖ה
וְאַגִּ֣ידָה לְפַרְעֹ֑ה וְאֹמְרָ֣ה אֵלָ֔יו
אַחַ֥י וּבֵית־אָבִ֖י אֲשֶׁר־בְּאֶ֣רֶץ

כְּנַ֖עַן בָּ֥אוּ אֵלָֽי׃ וְהָאֲנָשִׁ֣ים רֹעֵי־צֹ֔אן
כִּֽי־אַנְשֵׁ֥י מִקְנֶ֖ה הָי֑וּ וְצֹאנָ֧ם וּבְקָרָ֛ם
וְכָל־אֲשֶׁ֥ר לָהֶ֖ם הֵבִֽיאוּ׃ וְהָיָ֕ה כִּֽי־
יִקְרָ֥א לָכֶ֖ם פַּרְעֹ֑ה וְאָמַ֖ר מַה־
מַּעֲשֵׂיכֶֽם׃ וַאֲמַרְתֶּ֗ם אַנְשֵׁ֤י מִקְנֶה֙
הָי֣וּ עֲבָדֶ֔יךָ מִנְּעוּרֵ֖ינוּ וְעַד־עַתָּ֑ה
גַּם־אֲנַ֥חְנוּ גַּם־אֲבֹתֵ֖ינוּ בַּעֲב֣וּר
תֵּשְׁב֗וּ בְּאֶ֙רֶץ֙ גֹּ֔שֶׁן כִּ֥י תוֹעֲבַ֛ת מִ
מִצְרַ֖יִם כָּל־רֹ֥עֵה צֹֽאן׃ וַיָּבֹ֥א יוֹסֵ֖ף
וַיַּ֣גֶּד לְפַרְעֹ֑ה וַיֹּ֕אמֶר אָבִ֥י וְאַחַ֛י
וְצֹאנָ֥ם וּבְקָרָ֖ם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶ֑ם
בָּ֣אוּ מֵאֶ֔רֶץ כְּנָ֖עַן וְהִנָּ֥ם בְּאֶֽרֶץ
גֹּֽשֶׁן׃ וּמִקְצֵ֣ה אֶחָ֔יו לָקַ֖ח חֲמִשָּׁ֣ה
אֲנָשִׁ֑ים וַיִּתְּצֵ֕ם לִפְנֵ֖י פַּרְעֹֽה׃ וַיֹּ֥אמֶר
פַּרְעֹ֖ה אֶל־אֶחָ֑יו מַה־מַּעֲשֵׂיכֶ֗ם
וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־פַּרְעֹ֔ה רֹעֵ֥ה צֹ֖אן
עֲבָדֶ֑יךָ גַּם־אֲנַ֥חְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵֽינוּ׃
וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־פַּרְעֹ֔ה לָג֥וּר בָּאָ֖רֶץ
בָּ֣אנוּ כִּי־אֵ֥ין מִרְעֶ֛ה לַצֹּ֥אן אֲשֶׁר
לַעֲבָדֶ֖יךָ כִּֽי־כָבֵ֣ד הָרָעָ֔ב בְּאֶ֖רֶץ
כְּנָ֑עַן וְעַתָּ֕ה יֵשְׁב֥וּ נָ֖א עֲבָדֶ֥יךָ בְּאֶֽרֶץ
גֹּֽשֶׁן׃ וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֣ף
לֵאמֹ֑ר אָבִ֥יךָ וְאַחֶ֖יךָ בָּ֥אוּ אֵלֶ֛יךָ׃
אֶ֥רֶץ מִצְרַ֖יִם לְפָנֶ֣יךָ הִ֑וא בְּמֵיטַ֣ב
הָאָ֔רֶץ הוֹשִׁ֚יב אֶת־אָבִ֣יךָ וְאֶת־
אַחֶ֔יךָ יֵשְׁב֖וּ בְּאֶ֣רֶץ גֹּ֑שֶׁן וְאִם־

הבאה ג מלע וסימנהון כל הנפש הבאה ליעקב מיצרימה הבאה והיוצאת יתן יוֹ את האשה הבאה אל ביתך ברחל ומלאה ׳
הבאה ג מלע וסימנהון הכיעקתה הבאה אלי עשו כלה הבאה מיצרימה שבעים וישמיע שלשת רעיאיוב את כל הרעה ׳
והאנשים ח רא פסו וסימנהון והאנשים רעי צאן והאנשים אשר עלו עמו והאנשים אשר שלח משה והאנשים טובים לנו והאנשים רדפו אחריהם

ושמתם ב וסימנהן ושמתם שרי מקנה על אשר לי על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון ~ ׳
ויעמדהו ב וחס וסימנהן ויעבידהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה ויקח את יהושע ויעבדהו לפני אלעזר הכהן ׳

ג וַיַּרְעֻתָּ֖ו יֵ֣שׁ בָּ֑ם אַנְשֵׁי־חַ֔יִל וְשַׂמְתֶּ֣ם
גא שָׂרֵי־מִקְנֶ֔ה עַ֖ל אֲשֶׁר־לִ֑י וְעַתָּ֕ה
ג יוֹסֵ֛ף אֶת־יַעֲקֹ֥ב אָבִ֖יו וַיַּעֲמִדֵ֥הוּ
וחס לִפְנֵ֖י פַּרְעֹ֑ה וַיְבָ֥רֶךְ יַעֲקֹ֖ב אֶת־פַּרְעֹֽה׃
ל וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יַעֲקֹ֑ב כַּמָּ֥ה
מ יְמֵי֙ שְׁנֵ֣י חַיֶּ֔יךָ וַיֹּ֥אמֶר יַעֲקֹ֖ב אֶל־
במא פַּרְעֹ֑ה יְמֵ֤י שְׁנֵי֙ מְגוּרַ֔י שְׁלֹ֥שִׁים
חס וּמְאַ֖ת שָׁנָ֑ה מְעַ֣ט וְרָעִ֗ים הָיוּ֙ יְמֵי֙
חיך ח שְׁנֵ֣י חַיַּ֔י וְלֹ֥א הִשִּׂ֖יגוּ אֶת־יְמֵ֣י שְׁנֵ֣י
ונפשך י חַיֵּ֔י אֲבֹתַ֖י בִּימֵ֣י מְגוּרֵיהֶ֑ם וַיְבָ֣רֶךְ
יַעֲקֹב֙ אֶת־פַּרְעֹ֔ה וַיֵּצֵ֖א מִלִּפְנֵ֥י
פַּרְעֹֽה׃ יא וַיּוֹשֵׁ֥ב יוֹסֵ֖ף אֶת־אָבִ֑יו
ואת וְאֶת־אַחָיו֙ וַיִּתֶּן־לָהֶ֣ם אֲחֻזָּ֔ה בְּאֶ֖רֶץ
מצרים בְּמִיטַ֣ב הָאָ֑רֶץ בְּאֶ֥רֶץ
חס רַעְמְסֵ֖ס כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה פַּרְעֹֽה׃
יב וַיְכַלְכֵּ֥ל יוֹסֵ֛ף אֶת־אָבִ֥יו וְאֶת־אֶחָ֖יו
ואת וְאֶת־כָּל־בֵּ֣ית אָבִ֑יו לֶ֖חֶם לְפִ֥י הַטָּֽף׃
יג וְלֶ֥חֶם אֵ֖ין בְּכָל־הָאָ֑רֶץ כִּֽי־כָבֵ֥ד
ד הָרָעָ֖ב מְאֹ֑ד וַתֵּ֣לַהּ אֶֽרֶץ־מִצְרַ֥יִם
ואֶרֶץ כְּנַ֖עַן מִפְּנֵ֥י הָרָעָֽב׃ יד וַיְלַקֵּ֣ט
יוסף יוֹסֵ֡ף אֶת־כָּל־הַכֶּ֣סֶף הַנִּמְצָא֩
ד בְּאֶֽרֶץ־מִצְרַ֨יִם וּבְאֶ֜רֶץ כְּנַ֗עַן בַּשֶּׁ֙בֶר֙
אשר אֲשֶׁ֣ר הֵ֣ם שֹׁבְרִ֔ים וַיָּבֵ֥א יוֹסֵ֛ף
ה אֶת־הַכֶּ֖סֶף בֵּיתָ֣ה פַרְעֹֽה׃ טו וַיִּתֹּ֥ם
הַכֶּ֖סֶף מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם וּמֵאֶ֣רֶץ

לֵאמֹ֔ר הָבָ֥ה לָ֖נוּ לֶ֑חֶם וְלָמָּה֙ נָמ֣וּת
ל נֶגְדֶּ֔ךָ כִּי־אָפֵ֖ס כָּ֑סֶף וַיֹּ֣אמֶר יוֹסֵ֔ף
ויתם הכסף אם אפס כסף עריין המין הָבוּ֙ מִקְנֵיכֶ֔ם וְאֶתְּנָ֥ה לָכֶ֖ם
בְּמִקְנֵיכֶ֑ם אִם־אָפֵ֖ס כָּֽסֶף׃ יז וַיָּבִ֣יאוּ
אֶת־מִקְנֵיהֶם֮ אֶל־יוֹסֵף֒ וַיִּתֶּן־לָהֶ֣ם
יוסף לֶ֔חֶם בַּסּוּסִ֖ים וּבְמִקְנֵ֣ה
ה הַצֹּ֑אן וּבְמִקְנֵ֥ה הַבָּקָ֖ר וּבַחֲמֹרִ֑ים
ב ה וַיְנַהֲלֵ֥ם בַּלֶּ֛חֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶ֖ם
רגש חס בְּשָׁנָ֥ה הַהִ֑וא וַתִּתֹּ֣ם הַשָּׁנָ֔ה
ל בתו הַהִ֖וא וַיָּבֹ֣אוּ אֵלָ֔יו בַּשָּׁנָ֥ה הַשֵּׁנִ֖ית
ל וַיֹּאמְרוּ־לוֹ֙ לֹא־נְכַחֵ֣ד מֵאֲדֹנִ֔י
בתו כִּֽי־אִם־תַּ֣ם הַכֶּ֔סֶף וּמִקְנֵ֥ה הַבְּהֵמָ֖ה
אֶל־אֲדֹנִ֑י לֹא־נִשְׁאַ֥ר לִפְנֵ֖י אֲדֹנִֽי׃
ל בִּלְתִּ֣י אִם־גְּוִיָּתֵ֔נוּ וְאַדְמָתֵ֖נוּ לָמָּ֣ה
ועל נָמ֥וּת לְעֵינֶ֖יךָ גַּם־אֲנַ֣חְנוּ גְוִיֹּתֵ֑ינוּ
גם אֲדָמָתֵ֗נוּ קְנֵ֤ה אֹתָ֙נוּ֙ וְאֶת־אַדְמָתֵ֔נוּ
בְּלָ֖חֶם וְנִֽהְיֶ֣ה אֲנַ֔חְנוּ וְאַדְמָתֵ֖נוּ
עֲבָדִ֣ים לְפַרְעֹ֑ה וְתֶן־זֶ֙רַע֙ וְנִֽחְיֶ֣ה
ג ו וְלֹ֥א נָמ֖וּת וְהָאֲדָמָ֥ה לֹא תֵשָֽׁם׃
ל יז וַיִּקֶן֩ יוֹסֵ֨ף אֶת־כָּל־אַדְמַ֥ת מִצְרַ֛יִם
לְפַרְעֹ֖ה כִּֽי־מָכְר֣וּ מִצְרִ֗ים אִ֚ישׁ
שָׂדֵ֣הוּ כִּֽי־חָזַ֣ק עֲלֵהֶ֣ם הָרָעָ֔ב
ג וַתְּהִ֥י הָאָ֖רֶץ לְפַרְעֹֽה׃ יח וְאֶת־הָעָ֕ם
ב ט הֶעֱבִ֥יר אֹת֖וֹ לֶֽעָרִ֑ים מִקְצֵ֥ה גְבוּל־
מִצְרַ֖יִם וְעַד־קְצֵ֥הוּ רַק֙ אַדְמַ֣ת
הַכֹּהֲנִ֔ים לֹ֥א קָנָ֖ה כִּי־חֹ֣ק לַכֹּהֲנִ֑ים

ויכלכל וינהלם בכל מקנהם ויכלכל מסבים ~ ׳ ותתם ב וסימ׳ ותתם השנה ותתם מלאכת ׳
ויעמדהו ב וסימנהן והאדמה לא תשם והאדמה לא תתן את יבולה והאדמה תשאה שממה ׳ ~ ~ ׳ גויתנו ל
ויעבדהו ב וחס וסימנהן והאדמה לא תשם למען תשם ארצה ממלאה בתרא פת ׳ ~ ׳ ותלה ל ומפי הא

קניתי ה וסימנהון קניתי איש את יש׳ הן קניתי אתכם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך וגם את רות קניתי לעבדים ושפחות ס
הא ג וסימנהון האלכם זרעו זרעתם את האדמה וגם אני הא דרכך בראש נתתי הא כרי פרזלא ׳ כתו ׳ בנכי וא בכתו ס

מאת פרעה ואכלו את חקם
אשר נתן להם פרעה על כן לא
מכרו את אדמתם׃ ואמר יוסף
אל העם הן קניתי אתכם היום
ואת אדמתכם לפרעה הא לכם
זרעו וזרעתם את האדמה׃ והיה
בתבואת ונתתם חמשית לפרעה
וארבע הידת יהיה לכם לזרע
השדה ולאכלכם ולאשר
בבתיכם ולאכל לטפכם ואמרו
החיתנו נמצא חן בעיני אדני
והיינו עבדים לפרעה׃ ויהי שם
אתה יוסף לחק עד היום הזה
על אדמת מצרים לפרעה לחמש
רק אדמת הכהנים לבדם לא
היתה לפרעה׃ וישב ישראל
בארץ מצרים בארץ גשן ויא
ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃
ויחי יעקב בארץ מצרים
שבע עשרה שנה ויהי ימי
יעקב שני חייו שבע שנים
וארבעים ומאת שנה׃ ויקרבו
ימי ישראל למות ויקרא לבנו
ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי
חן בעיניך שים נא ידך תחת
ירכי ועשית עמדי חסד ואמת

אל נא תקברני במצרים׃ ושכבתי
עם אבתי ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה
לי וישבע לו וישתחו ישראל
על ראש המטה׃
ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אביך חלה ויקח את
שני בניו עמו את מנשה ואת
אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה
בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה׃ ויאמר יעקב
אל יוסף אל שדי נראה אלי
בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃
ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך
ונתתיך לקהל עמים ונתתי את
הארץ הזאת לזרעך אחריך
אחזת עולם׃ ועתה שני בניך
הנולדים לך בארץ מצרים עד
באי אליך מצרימה לי הם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃
ומולדתך אשר הולדת אחריהם
לך יהיו על שם אחיהם יקראו
בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה
עלי רחל בארץ כנען בדרך
בעוד כברת ארץ לבא אפרתה

חמישית ג מל וסימנהון ונתתם חמישית לפרעה ויסף חמישית כסף ערכך וישלח אלי פעם חמישית את נעבו ואגרת ס
החיתנו ג חס בליש וסימנהון ויאמרו החיתנו נמצא חן׳ והחיתם את אביו ואת אמי׳ לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם׳ ס
קריבה למות ג וסימנהון ויקרבו ימי ישראל למות׳ הן קרבו ימיך למות קרא את יהושע ויקרבו ימי דוד למות ויצו את׳ ס

ב בשוא חטף והלל כן
ג חס
ג מל
ג חס
ה
ג חס בליש
ל
חס יוד בתו
ס רביע התורה
ב בארץ
ד
ב בניו
ב נטע מלעיל
ה
ט חס בליש

ל וא כו נשאתני
ג
ב מח
ד ז חס וא סל
ח

קו וס׳ יהללו
הפטרה ויקרבו ימי דוד במלכים
קריבה למות ג

אפרת ב זק קמ יסימנהון ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור
ועינ ג רצ פסו יסימנהון ועיני לאה רכות ורחל היתה ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ועיני רשעים תכלינה

וְאֶקְבְּרָה שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא
בֵּית לָחֶם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי
יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל אָבִיו כִּי בָנַי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי
אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמֶר קָחֶם נָא אֵלַי
וַאֲבָרְכֵם: וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ
מִזֹּקֶן לֹא יוּכַל לִרְאוֹת וַיַּגֶּשׁ
אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם וַיְחַבֵּק
לָהֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף
רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה
אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת זַרְעֶךָ:
וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעִם בִּרְכָּיו
וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו אָרְצָה: וַיִּקַּח
יוֹסֵף אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אֶפְרַיִם
בִּימִינוֹ מִשְׂמְאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת
מְנַשֶּׁה בִּשְׂמֹאלוֹ מִימִין יִשְׂרָאֵל
וַיַּגֶּשׁ אֵלָיו: וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת
יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם
וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת שְׂמֹאלוֹ עַל
רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שִׂכֵּל אֶת יָדָיו כִּי
מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר: וַיְבָרֶךְ אֶת יוֹסֵף
וַיֹּאמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ
אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק
הָאֱלֹהִים הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי
עַד הַיּוֹם הַזֶּה: הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל
אֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים

וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי
אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי
יָשִׁית אָבִיו יַד יְמִינוֹ עַל רֹאשׁ
אֶפְרַיִם וַיֵּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמֹךְ יָד
אָבִיו לְהָסִיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ
אֶפְרַיִם עַל רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל אָבִיו לֹא כֵן אָבִי כִּי זֶה
הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל רֹאשׁוֹ:
וַיְמָאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנִי
יָדַעְתִּי גַּם הוּא יִהְיֶה לְעָם וְגַם
הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם אָחִיו הַקָּטֹן
יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא
הַגּוֹיִם: וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ
אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה
וַיָּשֶׂם אֶת אֶפְרַיִם לִפְנֵי
מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
אֶל יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת
וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם
וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ
אֲבֹתֵיכֶם: וַאֲנִי נָתַתִּי
לְךָ שְׁכֶם אַחַד עַל
אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי
מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי:
פ

ב שמו בישראל
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ

בקרו בתו
ג רצ פסו וחס
ל
ל
ל

60

אתה טו׳ בטע׳ וסימנהון כי עפר אתה כי ירא אלהים אתה ראובן בכרי אתה האפרת׳ אתה ואם יש בי ענין כי נפרי אתה׳
כי איש חיל אתה אמיים לעין אשר החזקתיך זכר אלה יעקב תנ׳ רפ״ו הכי אחז אתה יו אלהי צדיק אתה יקרא אסא פוחס אתה׳ וכלדמו ׳

מט

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא
אתכם באחרית
הימים הקבצו
ושמעו בני
יעקב
ושמעו
אל
ישראל
אביכם ראובן
בכרי אתה כחי
וראשית אוני יתר
שאת ויתר עז פרחז
כמים אל תותר כי עלית
משכבי אביך אז חללת
יצועי עלה
שמעון ולוי אחים
כלי חמס
מכרתיהם
בסדם
אל תבא נפשי בסדם אל
תחד כבדי כי באפם הרגו איש
וברצנם עקרו שור ארור אפם
כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם
ביעקב ואפיצם בישראל
יהודה אתה יודוך אחיך ידך
בערף איביך ישתחוו לך בני
אביך גור אריה יהודה מטרף
בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא
מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו עד כי יבא
שילה ולו יקהת עמים אסרי
לגפן עירה ולשרקה בני אתנו
כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה
חכלילי עינים מיין ולבן
שנים מחלב
לחוף ימים ישכן והוא לחוף
אניות וירכתו על צידן
יששכר חמר גרם רבץ בין
המשפתים וירא מנחה כי טוב
ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד
דן ידין עמו כאחד שבטי
ישראל יהי דן נחש עלי ארח
שפיפן עלי ארח הנשך עקבי
סוס ויפל רכבו אחור לישועתך
קויתי יהוה גד גדוד
יגודנו והוא יגד עקב
מאשר שמנה לחמו והוא
יתן מעדני מלך נפתלי
אילה שלחה הנתן אמרי שפר

בטע׳ ג׳ ראו׳ פסו׳ פניאל בית אל ידין
בטע׳ ג׳ בקבורה
אחים פחים חחים לחים מבטחים פתחו׳
בטע׳ ג׳ בלי׳ חס׳ ויקרו׳ יעל
בטע׳ ג׳ בלי׳ חס׳ דכיחדו׳ ר׳ חס׳ עד

מעל ברכת ... ג קט וסימנהון ... ופטל השמים מעל ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת יקרא אל השמים מעל
ו ה חס וט מל וסימנהון ... מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ג בפסו ברכת אביך גברו ב בפסו כי תקדימנו ברכות טוב בתר מל

בן פרת יוסף בן
פרת עלי עין בנות צעדה עלי
שור וימררהו ורבו וישטמהו
בעלי חצים ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב
משם רעה אבן ישראל מאל
אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים ורחם
ברכת אביך גברו על ברכת הורי
עדת אות גבעת עולם תהיין
לראש יוסף ולקרקר נזיר אחיו

בנימן זאב יטרף בבקר יאכל עד
ולערב יחלק שלל כל אלה
שבטי ישראל שנים עשר
וזאת אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר כברכתו
ברך אתם ויצו אותם ויאמר
אלהם אני נאסף אל עמי קברו
את אל אבתי אל המערה אשר
בשדה עפרון החתי במערה
אשר בשדה המכפלה אשר
על פני ממרא בארץ כנען אשר
קנה אברהם את השדה מאת
עפרן החתי לאחזת קבר שמה

קברו את אברהם ואת שרה
אשתו שמה קברו את יצחק ואת
רבקה אשתו ושמה קברתי את
לאה מקנה השדה והמערה
אשר בו מאת בני חת ויכל יעקב
לצות את בנו ויאסף רגליו אל
המטה וינוע ויאסף אל עמיו
ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו
וישק לו ויצו יוסף את עבדיו
את הרפאים לחנט את אביו
ויחנטו הרפאים את ישראל
וימלאו לו ארבעים יום כי כן
ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו
מצרים שבעים יום ויעברו ימי
בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם
דברו נא באזני פרעה לאמר
אבי השביעני לאמר הנה אנכי
מת בקברי אשר כריתי לי בארץ
כנען שמה תקברני ועתה אעלה
נא ואקברה את אבי ואשובה
ואמר פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השביעך ויעל
יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו
כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל
זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף

וכל זקני ... וסימנהון ... וכל זקני ארץ מצרים ויבא אהרן וכל זקני ישראל וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל
וכל בית ... וסימנהון ... וכל בית יוסף ואחיו וכל בית מלוא וכל בית אביהו וימלט הוא מות תמות אחימלך ודוד וכל בית
ישראל משחקים ודוד וכל בית ישראל מעלים וכל בית ישאן וכל בית ישראל ערלי לב אחיך וכל בית ישראל חבריו הנשיא המישא הזה

61

עום ג וסימנהון ויעשו בנו לוכן כאשר צוה כי הקיכו בני יונדב בן רכב את מצות אביהם ופסל ונסכי צום ׳ כ
התחת ג וסימנהון ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים ׳ ויאמר אלהם יוסף אל תיראו התחת זאת לא ימת שמיע ׳

ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם
ובקרם עזבו בארץ גשן ׳ ויעל ג
עמו גם רכב גם פרשים ויהי
המחנה כבד מאד ׳ ויבאו ערנן
האטד אשר בעבר הירדן ויספדו
שם מספד גדול וכבד מאד
ויעש לאביו אבל שבעת ימים ׳
וירא יושב הארץ הכנעני את
האבל בגרן האטד ויאמרו אבל
כבד זה למצרים על כן קרא
שמה אבל מצרים אשר בעבר
הירדן ׳ ויעשו בניו לו כן כאשר
צום ׳ וישאו אתו בניו ארצה ג
כנען ויקברו אתו במערת שדה
המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחזת קבר מאת
עפרן החתי על פני ממרא ׳ וישב
יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל
העלים אתו לקבר את אביו אחרי
קברו את אביו ׳ וירא אחי יוסף
כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו
יוסף והשב ישיב לנו את כל
הרעה אשר גמלנו אתו ׳ ויצוו
אל יוסף לאמר אביך צוה לפני
מותו לאמר ׳ כה תאמרו ליוסף
אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם

רעה כי גמלוך ועתה שא נא
לפשע עבדי אלהי אביך ויבך
יוסף בדברם אליו ׳ וילכו גם אחיו ג
ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים ׳ ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים אני ׳
ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחית עם רב ׳ ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם אותם וידבר
על לבם ׳ וישב יוסף במצרים
הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ח
ועשר שנים ׳ וירא יוסף לאפרים
בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה
ילדו על ברכי יוסף ׳ ויאמר יוסף ה
אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד
יפקד אתכם והעלה אתכם מן
הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליצחק
וליעקב ׳ וישבע יוסף את בני
ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והעלתם את
עצמתי מזה ׳ וימת יוסף בן
מאה ועשר שנים ויחנטו אתו
ויישם בארון במצרים ׳ פ וסי׳ פיביה

לו כב בליש וסימנהון בלשו תרגו ישמעאל מיתא לבן שטימא יסופן בארעא ובמדבריא בליעם הבימא יהושע קטלית אתתיה בזוזיה יתקל
אבשלום בזבוזיה לא שלטא ביה חיתא בישתא נבראד שמיע לא מתעבדא נפשיה ׳ ופדרו לן ישמעאל אך אם אתה לו ישמעני לבן חן לו לו ישטמנו זולו
ניענו לו מתנו בו לו יש חרב לו חכמו ולו הואלנו לו החייתם לו חפץ ש לו אכל לו אנכי שוקל לו אבשלום חי לו חקשבת לו קרעת לו חיה רעה לו איש הולך רוח לו עבי

94

מאהל ד וסימנהון ויצא מאהל לאה ויקרא אל משה וידבר יי אליו ואהיה מאהל אל אהל יחתך ויסחך מאהל ס
לריצנו ד חס בליע וסימנהון ובריצנם עקרו ישור לרצנו לפני יי ראיתי את האיל מנוח יעשה כרצנו המלך וכל לריצנכם דכותי ס

מלא את המשכן ובהעלות
הענן מעל המשכן יסעו בני
ישראל בכל מסעיהם ואם לא
יעלה הענן ולא יסעו עד יום
העלתו כי ענן יהוה על המשכן
יומם ואש תהיה לילה בו לעיני
כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקרא

אל משה וידבר יהוה אליו מ
מאהל מועד לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם אם עלה
קרבנו מן הבקר זכר תמים י
יקריבנו אל פתח אהל מועד
יקריב אתו לרצנו לפני יהוה
וסמך ידו על ראש העלה ונרצה
לו לכפר עליו ושחט את בן
הבקר לפני יהוה והקריבו בני
אהרן הכהנים את הדם וזרקו

את הדם על המזבח סביב אשר
פתח אהל מועד והפשיט את
העלה ונתח אתה לנתחיה ונתנו
בני אהרן הכהן אש על המזבח
וערכו עצים על האש וערכו
בני אהרן הכהנים את הנתחים
את הראש ואת הפדר על העצים
אשר על האש אשר על המזבח
וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל המזבחה עלה
אשה ריח ניחח ליהוה
ואם מן הצאן
קרבנו מן הכשבים או מן העזים
לעלה זכר תמים יקריבנו ושחט
אתו על ירך המזבח צפנה לפני
יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח סביב ונתח
אתו לנתחיו ואת ראשו ואת
פדרו וערך הכהן אתם על
העצים אשר על האש אשר
על המזבח והקריב והכרעים
ירחץ במים והקריב הכהן את
הכל והקטיר המזבחה עלה
הוא אשה ריח ניחח ליהוה
ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה

ל ספר ויקרא אשה ריח ניחח בתבירא במ"ב מאריכי וסימנהון וקרבו ובריעיו ירחץ במים והקריבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם ס
ובל ספר וידבר דכו במארו בכ"ב בתבירא וסימנהון את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים ס
ירחץ ה בי וצ וסימנהון וקרבו ובריעיו והקרב והכרעים ואם לא יכבס דין קמץ והיה לפנות ערב ירחץ במים פיעמיו ירחץ בדם הרשע ס

והקריבו ג וכל וסימנהון והקריבו הכהן אל המזבח ואסף את קרבנו והקריבו לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את דמו וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד דספ׳ דווה הדבר וכי תקריב קרבן
מצת ד חס וסימנהון בראשון בארבעה עשר יום תאכלו מצות דכתיב לי ולחם מצות תאכל דספ׳ דווה הדבר וכי תקריב קרבן

מנחה
קרבן
דספ׳ ג

ב

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה והביא אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה

וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן

ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא

ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח והרים הכהן ממן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה והנותרת ממן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח

ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ג ומל
ד חס
ג מל בתו
ג מל
ד חס
ג מל
ג מל בתו
ג מל
ג מל בתו
ג מל
ג מל בתו

95

זבח שלמים ו דסמ׳ כתו׳ וסימנהון ואם זבח שלמים קרבנו לזבח שלמים ליט׳ וכי תזבחו זבח שלמים
ליט׳ ואיש כי יקריב זבח שלמים ליט׳ ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ואת האיל יעשה זבח שלמים ליט׳ על סל המצות׳ נרש ל גרש

קְלוּפֹו בְּאֵשׁ נִרְשָׂף מֵרֹאשׁ הַקְּרָבִים
אֶת מִנְחַת בְּכוּרִיךָ וְנָתַתָּ עָלֶיהָ
שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה מִנְחָה
הִוא וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אַזְכָּרָתָהּ
מִנְחָה וּמִשְׁמַנָּה עַל כָּל לְבֹנָתָהּ
אִשֶּׁה לַיהוָה׃

וְאִם זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן
הַבָּקָר הוּא מַקְרִיב אִם זָכָר אִם
נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַט
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה
לַיהוָה אֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת
הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל
הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת
הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל
הַכְּסָלִים וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד
עַל הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לַיהוָה׃

וְאִם עֵז קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃
וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט
אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי
אַהֲרֹן אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשֶּׁה
לַיהוָה אֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת
הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל
הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת
הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל
הַכְּסָלִים וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד
עַל הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ
נִיחֹחַ כָּל חֵלֶב לַיהוָה׃ חֻקַּת עוֹלָם

ג
ו דסמ׳ כתו׳ וסימנהון אם עלה קרבנו מן הבקר אם כשב הוא מקריב את קרבנו אם הכהן המשיח יחטא לאשמת
העם אם על תורה יקריבנו אם עוד רבות בישנים לפיהן ישיב גאלתו אם בחזקתי תלכו ואת מצותי תשמרו אם משנת היבל יקדיש שדהו׳
עלהן ג חס בספ׳ וסימנהון ואת החלב אשר עלהן דואם זבח שלמים דואם מן הצאן קרבנו דואם עז קרבנו והקריבו׳

מהנה ו וסימנהון ועשה מאחת מהנה כל היוצא מהנה יבוק וישמרון בחיי חטאתיך לא תחטאו והלשכות העליונות
קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה אחת מהנה לא נעדרה אשה רעיתה אחת מהנה לא נשברה בחר לך אחת מהנה ואעשה לך דדברי הימים

לִרְצֹתָכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל
חֵלֶב וְכָל דָּם לֹא תֹאכֵלוּ׃ ד
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי ז
תֶחֱטָא בִּשְׁגָגָה מִכֹּל מִצְוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחַת
מֵהֵנָּה׃ אִם הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ יֶחֱטָא ו ומ
לְאַשְׁמַת הָעָם וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ ח בטע
אֲשֶׁר חָטָא פַּר בֶּן בָּקָר תָּמִים לַיהוָה מארי
לְחַטָּאת׃ וְהֵבִיא אֶת הַפָּר אֶל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַךְ אֶת
יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת הַפָּר ו ומ
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל אֹהֶל ב דספ
מוֹעֵד׃ וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת אֶצְבָּעוֹ ז
בַּדָּם וְהִזָּה מִן הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים ז ומ
לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ׃ ז וא
וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת את
מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה פנ מ
אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל הַפרכת
הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה
אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֶת כָּל ח
חֵלֶב פַּר הַחַטָּאת יָרִים מִמֶּנּוּ ח
אֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה עַל הַקֶּרֶב דספ
וְאֵת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב׃
וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב

אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים
וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד עַל הַכְּלָיוֹת ט פל
יְסִירֶנָּה׃ כַּאֲשֶׁר יוּרַם שׁוֹר זֶבַח בתו
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל פת
מִזְבַּח הָעֹלָה׃ וְאֶת עוֹר הַפָּר וְאֶת י
כָּל בְּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל כָּרְעוֹ
וְקִרְבּוֹ וּפִרְשׁוֹ׃ וְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפָּר יא וכרעו
אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל מָקוֹם טָהוֹר יב
אֶל שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל יב
עֵצִים בָּאֵשׁ עַל שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן יִשָּׂרֵף׃

וְאִם כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנֶעְלַם יג עצמ
דָּבָר מֵעֵינֵי הַקָּהָל וְעָשׂוּ אַחַת יג
מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא יג
תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁמוּ׃ וְנוֹדְעָה הַחַטָּאת יד
אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ ז
הַקָּהָל פַּר בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת ז
וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃ טו
וְסָמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת יְדֵיהֶם עַל טו
רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת פסו
הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהֵבִיא הַכֹּהֵן טז
הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר אֶל אֹהֶל טז ומ
מוֹעֵד׃ וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן יז
הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יז
יְהוָה אֶת פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃ וּמִן הַדָּם יח בהלל
יִתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר את
לִפְנֵי

וכלדם כל חלב וכל דם לא תאכלו וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם ויצוה המלך אחז ב בפסוק א
קרנות ונתן הכהן מן הדם ושחט וישחט ויקח משה את הדם קדמ ויקריבו בני אהרן את הדם ויצא אל המזבח
הכשיח אם הכהן המשיח יחטא ולקח הכהן המשיח והביא הכהן המשיח והכהן המשיח תחתיו מבניו

96

עלהם ג׳ חס׳ ברתו וסימנהון וישק לכל אחיו׳ כי חזק עלהם הרעב׳ אשר שמו עלהם נגשי פרעה׳ וירד עלהם הברד ופתו׳ ויקצף עלהם וישב׳ וישב יו׳ עלהם את מ׳ הים׳ ואתה תחזה מכל העם׳ ופקדתי עלהם חטאתם׳ וכפר עלהם הכהן׳ ופקדתם עלהם כי עבדת הקדש עלהם׳ וענן עפר עלהם׳ ותנה עלהם הרוח׳

לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל
הָדָם יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה
אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֶת כָּל חֶלְבּוֹ
יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ וְעָשָׂה
לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת
כֵּן יַעֲשֶׂה לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן
וְנִסְלַח לָהֶם׃ וְהוֹצִיא אֶת הַפָּר אֶל
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר
שָׂרַף אֶת הַפָּר הָרִאשׁוֹן חַטַּאת
הַקָּהָל הוּא׃

אֲשֶׁר נָשִׂיא יֶחֱטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל
מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה
בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃ אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא בָהּ וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ
שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים׃ וְסָמַךְ יָדוֹ
עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתָהּ בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה
חַטָּאת הוּא׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעֹלָה
וְאֶת דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה׃
וְאֶת כָּל חֶלְבּוֹ יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כְּחֵלֶב
זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ׃

וְאִם נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִּשְׁגָגָה מֵעַם
הָאָרֶץ בַּעֲשֹׂתָהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁם׃ אוֹ הוֹדַע

אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא
קָרְבָּנוֹ שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה
עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃ וְסָמַךְ אֶת
יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֶת
הַחַטָּאת בִּמְקוֹם הָעֹלָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנוֹת
מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח׃ וְאֶת
כָּל חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר יוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֹתָם הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ׃

וְנֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה
וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם לוֹא יַגִּיד

ב והביא את אשמו

קד בזבוק׳ ואת

ג חס׳ ברתו

ו פל חס׳ בכר מל ברתו

ז פת׳ וכל תרי עשר רכו בממא

ג

ד

ל

ה

ל

ל ומל ושי ישר השיר הוה

ט ברתי

ה

לה מל

חטאת ז פת׳ וסימנהון מרס חטאת הכפרים׳ חטאת הקהל הוא׳ מלבד חטאת הכפרים׳ ותה׳ חטאת הנעריס׳ כי חטאת קסם׳ חטאת׳ יהודה כתובה׳
חטאת פ׳ימי׳ וכל תרי עשר רכו בממא רתם חטרכבה לרכש׳ ס״ס וסמך ידו ד וסימ על ראש העלה׳ על ראש קרבנו׳ על ראש השעיר׳ על הק׳ר ונשבו׳
מחטאתו ד וסימנהון ואת כל חלבו יקטיר׳ והביא את אשמו ליהו׳ על חטאתו׳ ואת השני יעשה עלה כמשפט׳ וכפר עליו הכהן באיל רבקרת׳

יא בטע׳ ׳ תיב קדמ׳ וסימנהון ׳ או בנבלת בהמה טמאה אחרי הכתוב את מאסן את תורת ׳ ע צבאות והיה כל מיובל מטה טוסדה ׳ איש
אחרי ׳ איש ישוב בתוך העם ׳ שקר הנביאים נבאים ׳ רי כל מלך רב ושליט ׳ רי מלבות תחות כל שמיא ׳ רי מדת עבד נחרה ואלי יאמט בל חרד ברברי אלהי ישרא ׳

וְנֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל דָּבָר
טָמֵא אוֹ בִנְבֶלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בִנְבֶלַת
בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בִנְבֶלֶת שֶׁרֶץ טָמֵא
וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשַׁם וְהוֹדִי
וְנִתְעַלַּם מִמֶּנּוּ אֶרֶם לְכָל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר
יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם
אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא בִּשְׂפָתַיִם
לְהָרַע אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא
הָאָרָם בִּשְׁבֻעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהָיָה כִּי יֶאְשַׁם
לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא
עָלֶיהָ וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן הַצֹּאן
כִּשְׂבָּה אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ וְאִם לֹא
תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ
אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה
וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת
אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשֹׁנָה וּמָלַק אֶת
רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל וְהִזָּה
מִדַּם הַחַטָּאת עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֶה אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ
חַטָּאת הִוא וְאֶת הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה
כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃

וְאִם לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לְשֵׁתֵּי תֹרִים
אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ
אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת
לְחַטָּאת לֹא יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא
יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הִוא׃ וְהֵבִיא
אֹתָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן מְלוֹא
קֻמְצוֹ מִמֶּנָּה אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הִוא׃ וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת
מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃

וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ נֶפֶשׁ כִּי תִמְעֹל
מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְהוָה
וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אַיִל תָּמִים
מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ לָאָשָׁם׃ וְאֶת אֲשֶׁר חָטָא מִן
הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת חֲמִשְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו
וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל
הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ׃

וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל
מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא
יָדַע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃ וְהֵבִיא אַיִל
תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לָאָשָׁם אֶל
הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שְׁגָגָתוֹ
אֲשֶׁר שָׁגַג וְהוּא לֹא יָדָע וְנִסְלַח

ראשונה ג כתי כן וסימנהון את אשר לחטאת ראשונה ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם היתה במעל חוה ראשונה׃ ס
ולא יתן ג ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא ס
ופסק ג כמ באוסף ואת אשר חטא מן הקדש ישלם כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף יוסף ע על עמו כהם דרב חיכים׃ ס

נפש ג רא פסו בסף וסימנהן נפש כי תחטא ונעלה מעל בי״ש נפש אשר תגע בו וטמאה יד׳
ושלש ג וסימנהן ושלם אתו בראשו וחמשתיו ושלם את הבית ישלם נות צדקך ב בתורה וא בנביאים וא בכתובים׳

לו אשם הוא אשם אשם ליהוה׃ ב לאשר אשם לה

וידבר יהוה אל משה לאמר׃
נפש כי תחטא ומעלה מעל ג
ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון רא פסו בסף
או בתשומת יד או בגזל או עשק יא בהלל בתו׳ בתשומת יל
את עמיתו או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
בהנה והיה כי יחטא ואשם ג
והשיב את הגזלה אשר גזל גזלות יל
או את העשק אשר עשק או וגזל ודבתריה ב
את הפקדון אשר הפקד אתו
או את האבדה אשר מצא׳ או
מכל אשר ישבע עליו לשקר
ושלם אתו בראשו וחמשתיו ג יל
יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ב כן
ביום אשמתו׳ ואת אשמו יביא ג׳ חס
ליהוה איל תמים מן הצאן ז ה׳ מן חס
בערכך לאשם אל הכהן׳ וכפר
עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו
על אחת מכל אשר יעשה ג
לאשמה בה׃ קיא וכ״ם דיעואל ובעבד

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ המטרה
צו את אהרן ואת בניו לאמר עליות כב
זאת תורת העלה הוא העלה ספו
על מוקדה על המזבח כל בירמי
הלילה עד הבקר ואש המזבח
תוקד בו׃ ולבש הכהן מדו בד
ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים
את הדשן אשר תאכל האש יא
את העלה על המזבח ושמו אצל יל
המזבח׳ ופשט את בגדיו ולבש ו שמו
בגדים אחרים והוציא את הדשן
אל מחוץ למחנה אל מקום ג
טהור׃ והאש על המזבח תוקד
בו לא תכבה ובער עליה הכהן ג
עצים בבקר בבקר וערך עליה
העלה והקטיר עליה חלבי
השלמים׃ אש תמיד תוקד
על המזבח לא תכבה׃
ואת תורת המנחה ג יל
הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה רא פסו
אל פני המזבח׃ והרים ממנו ו והקריב
בקמצו מסלת המנחה ומשמנה דסמ׳
ומשמנה ואת כל הלבנה ממנה וקר׳
אשר על המנחה והקטיר כמנו
המזבח ריח ניחח אזכרתה כל
ליהוה׃ והנותרת ממנה יאכלו הקטרה
אהרן ובניו מצות תאכל במקום המזבח
קדש בחצר אהל מועד יאכלוה׃ חס ו יאכלוה
לא תאפה חמץ חלקם נתתי בע נשר

קדש ג חס וסימנהן ובשלת את בשרו במקום קדש והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו הכהן המחטא אתה
יאכלנה ואשר יזה מדמה על הבגד אשה זנה וחללה לא יקחו׳ וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב׳ קדמ׳ דפס׳ והיתה לאי״ר
ולבניו ואכלהו כל ימי נזרו קדש הוא לי׳ כל ימי נדר נזרו ולתתך עליון על כל הגוים לשבוח הצפון ואמר נחמיה הוא התרשתא והלוים מחשים

Ms. 6564

מדמיה א וסימנהון כל אשר יגע בבשרה יקדש ולקח הכהן מדמיה ולקח אל עזר הכהן בבו
דבר אל אהרן ואל בניו ג וסימנהון זאת תורת החטאת במקום ושנזרו מקדשי בני ישראל כה תברכו את בני ישראל אמור להם ס תפיני ל

אֲשֶׁר יִגַּע בִּבְשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר
יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה
עָלָיו תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וּכְלִי
חֶרֶשׂ אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל בּוֹ יִשָּׁבֵר
וְאִם בִּכְלִי נְחֹשֶׁת בֻּשְּׁלָה וּמֹרַק
וְשֻׁטַּף בַּמָּיִם כָּל זָכָר בַּכֹּהֲנִים
יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃
וְכָל חַטָּאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָהּ
אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
לֹא תֵאָכֵל בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃

וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים׃
הוּא בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת
הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת הָאָשָׁם וְאֶת
דָּמוֹ יִזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֵת
כָּל חֶלְבּוֹ יַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאַלְיָה
וְאֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב׃
וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים
וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד עַל הַכְּלָיֹת
יְסִירֶנָּה׃ וְהִקְטִיר אֹתָם הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה לַיהוָה אָשָׁם
הוּא׃ כָּל זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֵאָכֵל קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים הוּא׃ כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם
תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר

אַתָּה מְאֻשַּׁי יִקְדָּשִׁים הוּא
כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם כָּל זָכָר בַּכֹּהֲנִים
אֲהָרֹן יֹאכְלֶנָּה חָק עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
מֵאִשֵּׁי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר יִגַּע בָּהֶם
יִקְדָּשׁ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר
יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח
אֹתוֹ עֶשְׂרֹנִית הָאֵפָה סֹלֶת מִנְחָה
תָּמִיד מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ
בָּעֶרֶב׃ עַל מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה
מֻרְבֶּכֶת תָּבִיאֶנָּה תַּפִּינֵי מִנְחַת
פִּתִּים תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
וְהַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו
יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חָק עוֹלָם לַיהוָה
כָּלִיל תְּקֻטָּר׃ וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן
כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאָכֵל׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר
זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה תִּשָּׁחֵט
הַחַטָּאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים הִוא׃ הַכֹּהֵן הַמְחַטְּאָ
אֹתָהּ אֹכְלֶנָּה בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ
תֵּאָכֵל חֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד׃ כָּל

והנותרת מנחה יאכלו אהרן ובניו וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל הכהן המחטא אתה יאכלנה׃
בין הטמא ובין הטהור ואחריתך באש תאכל הנה יו׳ יום שנה גם כספם גם זהבם לבן חכו לי נאם יו׳ ליום קומי לעד׃
ואם לא תשוב ידו לשתי תרים או לשני בני יונה זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליו׳ ביום המשח אתו׃

תאכל ט וסימנהון
וכל חטאת אשר יובא מדמה להכניס
האפה ב וסימנהון

98

נעשה ח קמ"ל וסימנהון וכל נעשה במרחשת אם אסור יאסרנו ושנים עשר אריים וחבריה כי לא נעשה כפסח הזה׃
כי אם בשמנה עשרה שנה ולא נעשה פסח כמיהו כי בשמנה עשרה שנה תרויהון דדברי הימים וכל מגלות דכתב בהו תריהב אחות לנו קטנה ׃

וכפר בעדו הוא וכל הקהל מקריב
את עלת איש עזרה העלה אשר
הקריב לכהן לו יהיה וכל מנחה
אשר תאפה בתנור וכל נעשה
במרחשת ועל מחבת לכהן
המקריב אתה לו תהיה וכל
מנחה בלולה בשמן וחרבה
לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו

ואת תורת זבח השלמים אשר
יקריב ליהוה אם על תודה
יקריבנו והקריב על זבח התודה
חלות מצות בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן
וסלת מרבכת חלת בלולת
בשמן על חלות לחם חמץ
יקריב קרבנו על זבח תודת
שלמיו והקריב ממנו אחד
מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן
הזרק את דם השלמים לו יהיה
ובשר זבח תודת שלמיו ביום
קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד
בקר ואם נדר או נדבה זבח
קרבנו ביום הקריבו את זבחו
יאכל וממחרת והנותר ממנו
יאכל והנותר מבשר הזבח

ביום השלישי באש ישרף ואם
האכל יאכל מבשר זבח שלמיו
ביום השלישי לא ירצה המקריב
אתו לא יחשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו עונה תשא
והבשר אשר יגע בכל טמא
לא יאכל באש ישרף והבשר
כל טהור יאכל בשר והנפש
אשר תאכל בשר מזבח השלמים
אשר ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת
אדם או בבהמה טמאה או בכל
שקץ טמא ואכל מבשר זבח
השלמים אשר ליהוה ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה וידבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל לאמר כל חלב שור
וכשב ועז לא תאכלו וחלב
נבלה וחלב טרפה יעשה לכל
מלאכה ואכל לא תאכלהו
כי כל אכל חלב מן הבהמה
אשר יקריב ממנה אשה ליהוה
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה
וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם
לעוף ולבהמה כל נפש אשר

ומחרת ג וסימנהון ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום זבחכם יאכל ומחרת וישב אוריה בירושלם ביום ההוא ומחרת ׃
והבשר ג וסימנהון והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל ב בפסוקא ירם זבחיך ישפך על מובח יי אלהיך והבשר ׃
ולבהמה ג וסימנהון ובל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם ולא תהימים למחנה ולבהמה יהיו עציהם לחיה ולבהמה ׃

רבה ר׳ בטע כספ וס׳מנחן כל חלב שור וכשב המקריב את זבח שלמיו בחדש השביעי באחר בחמשה עשר יום לחדש ׃
אשר ר׳ דסב׳ כאשר וס׳מנחן אשר צוה יי׳ לתת להם ביום יעותו את בני ישראל יופקדיו אשר צוה יי׳ פסל תמונת כל אשר יוך יי׳ ׃

תאכל כל־דם ונברתה הנפש
ההוא מעמיה׃
וידבר יהוה אל־משה לאמר׃
דבר אל־בני ישראל לאמר
המקריב את־זבח שלמיו ליהוה
יביא את־קרבנו ליהוה מזבח
שלמיו׃ ידיו תביאנה את אשי
יהוה את־החלב על־החזה יביאנו
את־החזה להניף אתו תנופה
לפני יהוה׃ והקטיר הכהן את
החלב המזבחה והיה החזה
לאהרן ולבניו׃ ואת שוק הימין
תתנו תרומה לכהן מזבחי
שלמיכם׃ המקריב את־דם
השלמים ואת־החלב מבני
אהרן לו תהיה שוק הימין למנה׃
כי את־חזה התנופה ואת־שוק
התרומה לקחתי מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם ׃
ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו
לחק עולם מאת בני ישראל׃
זאת משחת אהרן ומשחת
בניו מאשי יהוה ביום הקריב
אתם לכהן ליהוה׃ אשר צוה
יהוה לתת להם ביום משחו
אתם מאת בני ישראל חקת

עולם לדרתם׃ זאת התורה
ליעלה למנחה ולחטאת ולאשם
ולמלואים ולזבח השלמים׃
אשר צוה יהוה את־משה
בהר סיני ביום צותו את־בני
ישראל להקריב את־קרבניהם
ליהוה במדבר סיני׃

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃
קח את־אהרן ואת־בניו אתו
ואת הבגדים ואת שמן המשחה
ואת פר החטאת ואת שני
האילים ואת סל המצות׃ ואת
כל־העדה הקהל אל־פתח
אהל מועד׃ ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ותקהל
העדה אל־פתח אהל מועד׃
ויאמר משה אל־העדה זה
הדבר אשר צוה יהוה לעשות׃
ויקרב משה את־אהרן ואת
בניו וירחץ אתם במים׃ ויתן
עליו את־הכתנת ויחגר אתו
באבנט וילבש את־מעיל
המעיל ויתן עליו את־האפד
ויחגר אתו בחשב האפד
ויאפד לו בו׃ וישם עליו את

תיב׳ התזריע כפסו׳

ר׳ בטע׳ כספ׳ ג׳ מל׳ ד׳ דסב׳ כאשר ה׳ מל׳ בתו׳ ורפ׳ יוד ו׳ מל׳ בתו׳ ז׳ ושי שלמיהם ח׳ מל׳ בתו׳ ט׳ חולק׳ על השיכן י׳ ג׳ ה׳ מל׳ בתו׳ יוד ו׳ דסב׳ כאשר ז׳ ח׳ ט׳

ותקהל ג׳ וס׳מנחן ותקהל ב׳ מל׳ בלש׳ וס׳מנחן והאנשים
ג׳ וס׳מנחן ואת כל־העדה הקהל אל־פתח באמיי׳ אל הקהל לי את העם הקהל את העם האנשים והנשים והטף ׃
ב׳ וס׳מנחן ויקהל העדה אל־פתח אהל־מועד׳ ותקהל העדה כאיש אחד׳ דשופטים׳ ׃ ׃ קרבניהם
ד׳ מל׳ בלש׳ וס׳מנחן עזים מאתים׳ קח את־אהרן ואת בניו אתו׳ בנה לי׳ בזה שבעה מזבחת׳ קרני׳ חמאת בקר וחלב יצאן ׃

99

ולבשם ב וחס וסימנהון וייעש יי אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת׳
וישחט ג קס ובעינ וסימנהון וישחט ויקח משה את הדם וישחט ויזרק משה את הדם וישחטו ויקח משה מדמו ויתן על תנוך׳

החשן ויתן אל החשן את האורי
ואת התמים וישם את המצנפת
על ראשו וישם על המצנפת
אל מול פניו את ציץ הזהב נזר
הקדש כאשר צוה יהוה את
משה ויקח משה את שמן
המשחה וימשח את המשכן
ואת כל אשר בו ויקדש אתם
ויזם ממנו על המזבח שבע פעמים
וימשח את המזבח ואת כל כליו
ואת הכיר ואת כנו לקדשם
ויצק משמן המשחה על ראש
אהרן וימשח אתו לקדשו
ויקרב משה את בני אהרן
וילבשם כתנת ויחגר אתם
אבנט ויחבש להם מגבעת
כאשר צוה יהוה את משה
ויגש את פר החטאת ויסמכ
אהרן ובניו את ידיהם על ראש
פר החטאת וישחט ויקח
משה את הדם ויתן על קרנות
המזבח סביב באצבעו ויחטא
את המזבח ואת הדם יצק אל
יסוד המזבח ויקדשהו לכפר
עליו ויקח את כל החלב אשר
על הקרב ואת יתרת הכבד

ואת שתי הכליות ואת חלבהן
ויקטר משה המזבחה ואת הפ
ואת עדו ואת בשרו ואת פרשו
שרף באש מחוץ למחנה כאשר
צוה יהוה את משה ויקרב את
איל העלה ויסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על ראש האיל וישחט
ויזרק משה את הדם על המזבח
סביב ואת האיל ניתח לנתחיו
ויקטר משה את הראש ואת
הנתחים ואת הפדר ואת הקטב
ואת הכרעים רחץ במים ויקטר
משה את כל האיל המזבחה
עלה הוא לריח ניחח אשה
הוא ליהוה כאשר צוה יהוה
את משה ויקרב את האי
השני איל המלאים ויסמכו
אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל וישחט ויקח משה מדמו
ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
רגלו הימנית ויקרב את בני
אהרן ויתן משה מן הדם על
תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם
הימנית ועל בהן רגלם הימנית
ויזרק משה את הדם על המזבח

סביב׃ ויקח את החלב ואת האליה
ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבהן ואת שוק הימין׃ ז
ומסל המצות אשר לפני יהוה
לקח חלת מצה אחת וחלת
לחם שמן אחת ורקיק אחד
וישם על החלבים ועל שוק
הימין׃ ויתן את הכל על כפי
אהרן ועל כפי בניו וינף אתם ח
תנופה לפני יהוה׃ ויקח משה
אתם מעל כפיהם ויקטר
המזבחה על העלה מלאים הם
לריח ניחח אשה הוא ליהוה׃
ויקח משה את החזה וינפה ט
תנופה לפני יהוה מאיל המלאים
למשה היה למנה כאשר צוה
יהוה את משה׃ ויקח משה י
משמן המשחה ומן הדם אשר
על המזבח ויז על אהרן על
בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו
אתו׃ ויקדש את אהרן את בגדיו יא
ואת בניו ואת בגדי בניו אתו׃
ויאמר משה אל אהרן ואל בניו
בשלו את הבשר פתח אהל
מועד ושם תאכלו אתו ואת

הלחם אשר בסל המלאים כאשר
צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו׃
והנותר בבשר ובלחם באש
תשרפו׃ ומפתח אהל מועד לא
תצאו שבעת ימים עד יום מלאת
ימי מלאכם כי שבעת ימים ימלא
את ידכם׃ כאשר עשה ביום הזה
צוה יהוה לעשת לכפר עליכם׃
ופתח אהל מועד תשבו יומם
ולילה שבעת ימים ושמרתם
את משמרת יהוה ולא תמותו
כי כן צויתי׃ ויעש אהרן ובניו את
כל הדברים אשר צוה יהוה ביד
משה׃ ויהי
ביום השמיני קרא משה לאהרן
ולבניו ולזקני ישראל׃ ואמר
אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימם
והקרב לפני יהוה׃ ואל בני ישראל
תדבר לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש בני שנה
תמימם לעלה׃ ושור ואיל
לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה
בלולה בשמן כי היום יהוה נראה
אליכם׃ ויקחו את אשר צוה
משה אל פני אהל מועד ויקרבו

ובפר ד וס׳מנחון קרב אל המזבח ויעשה את חטאתך ב בפסו והולך מהרה אל העדה ערינו אלהי ישיענו על דבר כבוד שמך
ואת העלה ג וס׳מנחון ואת העלה המיציאו אליו לנתחיה ושחט את הכבש בכיקום אשר ישחט ועל הנשיא יהיה ס ואת הבשר ל

כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה
תעשו וירא אליכם כבוד יהוה׃
ויאמר משה אל אהרן קרב אל
המזבח ועשה את חטאתך ואת
עלתך וכפר בעדך ובעד העם
ועשה את קרבן העם וכפר
בעדם כאשר צוה יהוה ויקרב
אהרן אל המזבח וישחט את
עגל החטאת אשר לו ויקרבו
בני אהרן את הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח ואת החלב ואת הכליות
ואת היתרת מן הכבד מן החטאת
הקטיר המזבחה כאשר צוה
יהוה את משה ואת הבשר
ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה וישחט את העלה
וימיצאו בני אהרן אליו את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב ואת
העלה המיצאו אליו לנתחיה
ואת הראש ויקטר על המזבח
וירחץ את הקרב ואת הכרעים
ויקטר על העלה המזבחה׃
ויקרב את קרבן העם ויקח את

שעיר החטאת אשר לעם
וישחטהו ויחטאהו כראשון׃
ויקרב את העלה ויעשה כמשפט׃
ויקרב את המנחה וימלא כפו
ממנה ויקטר על המזבח מלבד
עלת הבקר׃ וישחט את השור
ואת האיל זבח השלמים אשר
לעם וימיצאו בני אהרן את הדם
אליו ויזרקהו על המזבח סביב׃
ואת החלבים מן השור ומן
האיל האליה והמכסה והכליות
ויתרת הכבד וישימו את החלבים
על החזות ויקטר החלבים ז
המזבחה׃ ואת החזות ואת שוק
הימין הניף אהרן תנופה לפני
יהוה כאשר צוה משה׃ וישא
אהרן את ידיו אל העם ויברכם
וירד מעשת החטאת והעלה
והשלמים׃ ויבא משה ואהרן
אל אהל מועד ויצאו ויברכו את
העם ויראכבוד יהוה אל כל
העם׃ ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל על המזבח את העלה
ואת החלבים ויראכל העם
וירנו ויפלו על פניהם׃ ויקחו
בני אהרן נדב ואביהוא ״ איש

ויקרב ב ויקרבו
ויקרב ג ויקרבו
ויקרב ד ויקרבו
ויקרב ה ויקרבו
ויקרב ו ויקרבו
ויקרב ז ויקרבו
ויקרב ח ויקרבו
ויקרב ט ויקרבו
ויקרב י ויקרבו
ויקרב יא ויקרבו
ויקרב יב ויקרבו
ויקרב יג ויקרבו
ויקרב יד ויקרבו
ויקרב טו ויקרבו
ויקרב טז ויקרבו
ויקרב יז ויקרבו
ויקרב יח ויקרבו
ויקרב יט ויקרבו
ויקרב כ ויקרבו
ויקרב כא ויקרבו
ויקרב כב ויקרבו
ויקרב כג ויקרבו
ויקרב כד ויקרבו
ויקרב כה ויקרבו
ויקרב כו ויקרבו
ויקרב כז ויקרבו
ויקרב כח ויקרבו
ויקרב כט ויקרבו
ויקרב ל ויקרבו
ויקרב לא ויקרבו
ויקרב לב ויקרבו
ויקרב לג ויקרבו
ויקרב לד ויקרבו
ויקרב לה ויקרבו
ויקרב לו ויקרבו
ויקרב לז ויקרבו
ויקרב לח ויקרבו
ויקרב לט ויקרבו
ויקרב מ ויקרבו
ויקרב מא ויקרבו
ויקרב מב ויקרבו
ויקרב מג ויקרבו
ויקרב מד ויקרבו
ויקרב מה ויקרבו
ויקרב מו ויקרבו
ויקרב מז ויקרבו
ויקרב מח ויקרבו
ויקרב מט ויקרבו
ויקרב נ ויקרבו
ויקרב נא ויקרבו
ויקרב נב ויקרבו
ויקרב נג ויקרבו
ויקרב נד ויקרבו
ויקרב נה ויקרבו
ויקרב נו ויקרבו
ויקרב נז ויקרבו
ויקרב נח ויקרבו
ויקרב נט ויקרבו
ויקרב ס ויקרבו
ויקרב סא ויקרבו
ויקרב סב ויקרבו
ויקרב סג ויקרבו
ויקרב סד ויקרבו
ויקרב סה ויקרבו
ויקרב סו ויקרבו
ויקרב סז ויקרבו
ויקרב סח ויקרבו
ויקרב סט ויקרבו
ויקרב ע ויקרבו
ויקרב עא ויקרבו
ויקרב עב ויקרבו
ויקרב עג ויקרבו
ויקרב עד ויקרבו
ויקרב עה ויקרבו
ויקרב עו ויקרבו
ויקרב עז ויקרבו
ויקרב עח ויקרבו
ויקרב עט ויקרבו
ויקרב פ ויקרבו
ויקרב פא ויקרבו
ויקרב פב ויקרבו
ויקרב פג ויקרבו
ויקרב פד ויקרבו
ויקרב פה ויקרבו
ויקרב פו ויקרבו
ויקרב פז ויקרבו
ויקרב פח ויקרבו
ויקרב פט ויקרבו
ויקרב צ ויקרבו
ויקרב צא ויקרבו
ויקרב צב ויקרבו
ויקרב צג ויקרבו
ויקרב צד ויקרבו
ויקרב צה ויקרבו
ויקרב צו ויקרבו
ויקרב צז ויקרבו
ויקרב צח ויקרבו
ויקרב צט ויקרבו
ויקרב ק ויקרבו
ויקרב קא ויקרבו
ויקרב קב ויקרבו
ויקרב קג ויקרבו
ויקרב קד ויקרבו
ויקרב קה ויקרבו
ויקרב קו ויקרבו
ויקרב קז ויקרבו
ויקרב קח ויקרבו
ויקרב קט ויקרבו
ויקרב קי ויקרבו
ויקרב קיא ויקרבו
ויקרב קיב ויקרבו
ויקרב קיג ויקרבו
ויקרב קיד ויקרבו
ויקרב קטו ויקרבו
ויקרב קטז ויקרבו
ויקרב קיז ויקרבו
ויקרב קיח ויקרבו
ויקרב קיט ויקרבו
ויקרב קכ ויקרבו
ויקרב קכא ויקרבו
ויקרב קכב ויקרבו
ויקרב קכג ויקרבו
ויקרב קכד ויקרבו
ויקרב קכה ויקרבו
ויקרב קכו ויקרבו
ויקרב קכז ויקרבו
ויקרב קכח ויקרבו
ויקרב קכט ויקרבו
ויקרב קל ויקרבו
ויקרב קלא ויקרבו
ויקרב קלב ויקרבו
ויקרב קלג ויקרבו
ויקרב קלד ויקרבו
ויקרב קלה ויקרבו
ויקרב קלו ויקרבו
ויקרב קלז ויקרבו
ויקרב קלח ויקרבו
ויקרב קלט ויקרבו
ויקרב קמ ויקרבו
ויקרב קמא ויקרבו
ויקרב קמב ויקרבו
ויקרב קמג ויקרבו
ויקרב קמד ויקרבו
ויקרב קמה ויקרבו
ויקרב קמו ויקרבו
ויקרב קמז ויקרבו
ויקרב קמח ויקרבו
ויקרב קמט ויקרבו
ויקרב קנ ויקרבו
ויקרב קנא ויקרבו
ויקרב קנב ויקרבו
ויקרב קנג ויקרבו
ויקרב קנד ויקרבו
ויקרב קנה ויקרבו
ויקרב קנו ויקרבו
ויקרב קנז ויקרבו
ויקרב קנח ויקרבו
ויקרב קנט ויקרבו
ויקרב קס ויקרבו
ויקרב קסא ויקרבו
ויקרב קסב ויקרבו
ויקרב קסג ויקרבו
ויקרב קסד ויקרבו
ויקרב קסה ויקרבו
ויקרב קסו ויקרבו
ויקרב קסז ויקרבו
ויקרב קסח ויקרבו
ויקרב קסט ויקרבו
ויקרב קע ויקרבו
ויקרב קעא ויקרבו
ויקרב קעב ויקרבו
ויקרב קעג ויקרבו
ויקרב קעד ויקרבו
ויקרב קעה ויקרבו
ויקרב קעו ויקרבו
ויקרב קעז ויקרבו
ויקרב קעח ויקרבו
ויקרב קעט ויקרבו
ויקרב קפ ויקרבו
ויקרב קפא ויקרבו
ויקרב קפב ויקרבו
ויקרב קפג ויקרבו
ויקרב קפד ויקרבו
ויקרב קפה ויקרבו
ויקרב קפו ויקרבו
ויקרב קפז ויקרבו
ויקרב קפח ויקרבו
ויקרב קפט ויקרבו
ויקרב קצ ויקרבו
ויקרב קצא ויקרבו
ויקרב קצב ויקרבו
ויקרב קצג ויקרבו
ויקרב קצד ויקרבו
ויקרב קצה ויקרבו
ויקרב קצו ויקרבו
ויקרב קצז ויקרבו
ויקרב קצח ויקרבו
ויקרב קצט ויקרבו
ויקרב קצי ויקרבו
ויקרב קציא ויקרבו
ויקרב קציב ויקרבו
ויקרב קציג ויקרבו
ויקרב קציד ויקרבו
ויקרב קציה ויקרבו
ויקרב קציו ויקרבו
ויקרב קציז ויקרבו
ויקרב קציח ויקרבו
ויקרב קציט ויקרבו
ויקרב קצכ ויקרבו
ויקרב קצכא ויקרבו
ויקרב קצכב ויקרבו
ויקרב קצכג ויקרבו
ויקרב קצכד ויקרבו
ויקרב קצכה ויקרבו
ויקרב קצכו ויקרבו
ויקרב קצכז ויקרבו
ויקרב קצכח ויקרבו
ויקרב קצכט ויקרבו
ויקרב קצל ויקרבו
ויקרב קצלא ויקרבו
ויקרב קצלב ויקרבו
ויקרב קצלג ויקרבו
ויקרב קצלד ויקרבו
ויקרב קצלה ויקרבו
ויקרב קצלו ויקרבו
ויקרב קצלז ויקרבו
ויקרב קצלח ויקרבו
ויקרב קצלט ויקרבו
ויקרב קצמ ויקרבו
ויקרב קצמא ויקרבו
ויקרב קצמב ויקרבו
ויקרב קצמג ויקרבו
ויקרב קצמד ויקרבו
ויקרב קצמה ויקרבו
ויקרב קצמו ויקרבו
ויקרב קצמז ויקרבו
ויקרב קצמח ויקרבו
ויקרב קצמט ויקרבו
ויקרב קצנ ויקרבו
ויקרב קצנא ויקרבו
ויקרב קצנב ויקרבו
ויקרב קצנג ויקרבו
ויקרב קצנד ויקרבו
ויקרב קצנה ויקרבו
ויקרב קצנו ויקרבו
ויקרב קצנז ויקרבו
ויקרב קצנח ויקרבו
ויקרב קצנט ויקרבו
ויקרב קצס ויקרבו
ויקרב קצסא ויקרבו
ויקרב קצסב ויקרבו
ויקרב קצסג ויקרבו
ויקרב קצסד ויקרבו
ויקרב קצסה ויקרבו
ויקרב קצסו ויקרבו
ויקרב קצסז ויקרבו
ויקרב קצסח ויקרבו
ויקרב קצסט ויקרבו
ויקרב קצע ויקרבו
ויקרב קצעא ויקרבו
ויקרב קצעב ויקרבו
ויקרב קצעג ויקרבו
ויקרב קצעד ויקרבו
ויקרב קצעה ויקרבו
ויקרב קצעו ויקרבו
ויקרב קצעז ויקרבו
ויקרב קצעח ויקרבו
ויקרב קצעט ויקרבו
ויקרב קצפ ויקרבו
ויקרב קצפא ויקרבו
ויקרב קצפב ויקרבו
ויקרב קצפג ויקרבו
ויקרב קצפד ויקרבו
ויקרב קצפה ויקרבו
ויקרב קצפו ויקרבו
ויקרב קצפז ויקרבו
ויקרב קצפח ויקרבו
ויקרב קצפט ויקרבו
ויקרב קצצ ויקרבו
ויקרב קצצא ויקרבו
ויקרב קצצב ויקרבו
ויקרב קצצג ויקרבו
ויקרב קצצד ויקרבו
ויקרב קצצה ויקרבו
ויקרב קצצו ויקרבו
ויקרב קצצז ויקרבו
ויקרב קצצח ויקרבו
ויקרב קצצט ויקרבו
ויקרב קק ויקרבו
ויקרב קקא ויקרבו
ויקרב קקב ויקרבו
ויקרב קקג ויקרבו
ויקרב קקד ויקרבו
ויקרב קקה ויקרבו
ויקרב קקו ויקרבו
ויקרב קקז ויקרבו
ויקרב קקח ויקרבו
ויקרב קקט ויקרבו
ויקרב קקי ויקרבו
ויקרב קקיא ויקרבו
ויקרב קקיב ויקרבו
ויקרב קקיג ויקרבו
ויקרב קקיד ויקרבו
ויקרב קקיה ויקרבו
ויקרב קקיו ויקרבו
ויקרב קקיז ויקרבו
ויקרב קקיח ויקרבו
ויקרב קקיט ויקרבו
ויקרב קקכ ויקרבו
ויקרב קקכא ויקרבו
ויקרב קקכב ויקרבו
ויקרב קקכג ויקרבו
ויקרב קקכד ויקרבו
ויקרב קקכה ויקרבו
ויקרב קקכו ויקרבו
ויקרב קקכז ויקרבו
ויקרב קקכח ויקרבו
ויקרב קקכט ויקרבו
ויקרב קקל ויקרבו
ויקרב קקלא ויקרבו
ויקרב קקלב ויקרבו
ויקרב קקלג ויקרבו
ויקרב קקלד ויקרבו
ויקרב קקלה ויקרבו
ויקרב קקלו ויקרבו
ויקרב קקלז ויקרבו
ויקרב קקלח ויקרבו
ויקרב קקלט ויקרבו
ויקרב קקמ ויקרבו
ויקרב קקמא ויקרבו
ויקרב קקמב ויקרבו
ויקרב קקמג ויקרבו
ויקרב קקמד ויקרבו
ויקרב קקמה ויקרבו
ויקרב קקמו ויקרבו
ויקרב קקמז ויקרבו
ויקרב קקמח ויקרבו
ויקרב קקמט ויקרבו
ויקרב קקנ ויקרבו
ויקרב קקנא ויקרבו
ויקרב קקנב ויקרבו
ויקרב קקנג ויקרבו
ויקרב קקנד ויקרבו
ויקרב קקנה ויקרבו
ויקרב קקנו ויקרבו
ויקרב קקנז ויקרבו
ויקרב קקנח ויקרבו
ויקרב קקנט ויקרבו
ויקרב קקס ויקרבו
ויקרב קקסא ויקרבו
ויקרב קקסב ויקרבו
ויקרב קקסג ויקרבו
ויקרב קקסד ויקרבו
ויקרב קקסה ויקרבו
ויקרב קקסו ויקרבו
ויקרב קקסז ויקרבו
ויקרב קקסח ויקרבו
ויקרב קקסט ויקרבו
ויקרב קקע ויקרבו
ויקרב קקעא ויקרבו
ויקרב קקעב ויקרבו
ויקרב קקעג ויקרבו
ויקרב קקעד ויקרבו
ויקרב קקעה ויקרבו
ויקרב קקעו ויקרבו
ויקרב קקעז ויקרבו
ויקרב קקעח ויקרבו
ויקרב קקעט ויקרבו
ויקרב קקפ ויקרבו
ויקרב קקפא ויקרבו
ויקרב קקפב ויקרבו
ויקרב קקפג ויקרבו
ויקרב קקפד ויקרבו
ויקרב קקפה ויקרבו
ויקרב קקפו ויקרבו
ויקרב קקפז ויקרבו
ויקרב קקפח ויקרבו
ויקרב קקפט ויקרבו
ויקרב קקצ ויקרבו
ויקרב קקצא ויקרבו
ויקרב קקצב ויקרבו
ויקרב קקצג ויקרבו
ויקרב קקצד ויקרבו
ויקרב קקצה ויקרבו
ויקרב קקצו ויקרבו
ויקרב קקצז ויקרבו
ויקרב קקצח ויקרבו
ויקרב קקצט ויקרבו
ויקרב קקק ויקרבו
ויקרב קקקא ויקרבו
ויקרב קקקב ויקרבו
ויקרב קקקג ויקרבו
ויקרב קקקד ויקרבו
ויקרב קקקה ויקרבו
ויקרב קקקו ויקרבו
ויקרב קקקז ויקרבו
ויקרב קקקח ויקרבו
ויקרב קקקט ויקרבו
ויקרב קקקי ויקרבו
ויקרב קקקיא ויקרבו
ויקרב קקקיב ויקרבו
ויקרב קקקיג ויקרבו
ויקרב קקקיד ויקרבו
ויקרב קקקיה ויקרבו
ויקרב קקקיו ויקרבו
ויקרב קקקיז ויקרבו
ויקרב קקקיח ויקרבו
ויקרב קקקיט ויקרבו
ויקרב קקקכ ויקרבו
ויקרב קקקכא ויקרבו
ויקרב קקקכב ויקרבו
ויקרב קקקכג ויקרבו
ויקרב קקקכד ויקרבו
ויקרב קקקכה ויקרבו
ויקרב קקקכו ויקרבו
ויקרב קקקכז ויקרבו
ויקרב קקקכח ויקרבו
ויקרב קקקכט ויקרבו
ויקרב קקקל ויקרבו
ויקרב קקקלא ויקרבו
ויקרב קקקלב ויקרבו
ויקרב קקקלג ויקרבו
ויקרב קקקלד ויקרבו
ויקרב קקקלה ויקרבו
ויקרב קקקלו ויקרבו
ויקרב קקקלז ויקרבו
ויקרב קקקלח ויקרבו
ויקרב קקקלט ויקרבו
ויקרב קקקמ ויקרבו
ויקרב קקקמא ויקרבו
ויקרב קקקמב ויקרבו
ויקרב קקקמג ויקרבו
ויקרב קקקמד ויקרבו
ויקרב קקקמה ויקרבו
ויקרב קקקמו ויקרבו
ויקרב קקקמז ויקרבו
ויקרב קקקמח ויקרבו
ויקרב קקקמט ויקרבו
ויקרב קקקנ ויקרבו
ויקרב קקקנא ויקרבו
ויקרב קקקנב ויקרבו
ויקרב קקקנג ויקרבו
ויקרב קקקנד ויקרבו
ויקרב קקקנה ויקרבו
ויקרב קקקנו ויקרבו
ויקרב קקקנז ויקרבו
ויקרב קקקנח ויקרבו
ויקרב קקקנט ויקרבו
ויקרב קקקס ויקרבו
ויקרב קקקסא ויקרבו
ויקרב קקקסב ויקרבו
ויקרב קקקסג ויקרבו
ויקרב קקקסד ויקרבו
ויקרב קקקסה ויקרבו
ויקרב קקקסו ויקרבו
ויקרב קקקסז ויקרבו
ויקרב קקקסח ויקרבו
ויקרב קקקסט ויקרבו
ויקרב קקקע ויקרבו
ויקרב קקקעא ויקרבו
ויקרב קקקעב ויקרבו
ויקרב קקקעג ויקרבו
ויקרב קקקעד ויקרבו
ויקרב קקקעה ויקרבו
ויקרב קקקעו ויקרבו
ויקרב קקקעז ויקרבו
ויקרב קקקעח ויקרבו
ויקרב קקקעט ויקרבו
ויקרב קקקפ ויקרבו
ויקרב קקקפא ויקרבו
ויקרב קקקפב ויקרבו
ויקרב קקקפג ויקרבו
ויקרב קקקפד ויקרבו
ויקרב קקקפה ויקרבו
ויקרב קקקפו ויקרבו
ויקרב קקקפז ויקרבו
ויקרב קקקפח ויקרבו
ויקרב קקקפט ויקרבו
ויקרב קקקצ ויקרבו
ויקרב קקקצא ויקרבו
ויקרב קקקצב ויקרבו
ויקרב קקקצג ויקרבו
ויקרב קקקצד ויקרבו
ויקרב קקקצה ויקרבו
ויקרב קקקצו ויקרבו
ויקרב קקקצז ויקרבו
ויקרב קקקצח ויקרבו
ויקרב קקקצט ויקרבו
ויקרב קקקק ויקרבו
ויקרב קקקקא ויקרבו
ויקרב קקקקב ויקרבו
ויקרב קקקקג ויקרבו
ויקרב קקקקד ויקרבו
ויקרב קקקקה ויקרבו
ויקרב קקקקו ויקרבו
ויקרב קקקקז ויקרבו
ויקרב קקקקח ויקרבו
ויקרב קקקקט ויקרבו
ויקרב קקקקי ויקרבו
ויקרב קקקקיא ויקרבו
ויקרב קקקקיב ויקרבו
ויקרב קקקקיג ויקרבו
ויקרב קקקקיד ויקרבו
ויקרב קקקקיה ויקרבו
ויקרב קקקקיו ויקרבו
ויקרב קקקקיז ויקרבו
ויקרב קקקקיח ויקרבו
ויקרב קקקקיט ויקרבו
ויקרב קקקקכ ויקרבו
ויקרב קקקקכא ויקרבו
ויקרב קקקקכב ויקרבו
ויקרב קקקקכג ויקרבו
ויקרב קקקקכד ויקרבו
ויקרב קקקקכה ויקרבו
ויקרב קקקקכו ויקרבו
ויקרב קקקקכז ויקרבו
ויקרב קקקקכח ויקרבו
ויקרב קקקקכט ויקרבו
ויקרב קקקקל ויקרבו
ויקרב קקקקלא ויקרבו
ויקרב קקקקלב ויקרבו
ויקרב קקקקלג ויקרבו
ויקרב קקקקלד ויקרבו
ויקרב קקקקלה ויקרבו
ויקרב קקקקלו ויקרבו
ויקרב קקקקלז ויקרבו
ויקרב קקקקלח ויקרבו
ויקרב קקקקלט ויקרבו
ויקרב קקקקמ ויקרבו
ויקרב קקקקמא ויקרבו
ויקרב קקקקמב ויקרבו
ויקרב קקקקמג ויקרבו
ויקרב קקקקמד ויקרבו
ויקרב קקקקמה ויקרבו
ויקרב קקקקמו ויקרבו
ויקרב קקקקמז ויקרבו
ויקרב קקקקמח ויקרבו
ויקרב קקקקמט ויקרבו
ויקרב קקקקנ ויקרבו
ויקרב קקקקנא ויקרבו
ויקרב קקקקנב ויקרבו
ויקרב קקקקנג ויקרבו
ויקרב קקקקנד ויקרבו
ויקרב קקקקנה ויקרבו
ויקרב קקקקנו ויקרבו
ויקרב קקקקנז ויקרבו
ויקרב קקקקנח ויקרבו
ויקרב קקקקנט ויקרבו
ויקרב קקקקס ויקרבו
ויקרב קקקקסא ויקרבו
ויקרב קקקקסב ויקרבו
ויקרב קקקקסג ויקרבו
ויקרב קקקקסד ויקרבו
ויקרב קקקקסה ויקרבו
ויקרב קקקקסו ויקרבו
ויקרב קקקקסז ויקרבו
ויקרב קקקקסח ויקרבו
ויקרב קקקקסט ויקרבו
ויקרב קקקקע ויקרבו
ויקרב קקקקעא ויקרבו
ויקרב קקקקעב ויקרבו
ויקרב קקקקעג ויקרבו
ויקרב קקקקעד ויקרבו
ויקרב קקקקעה ויקרבו
ויקרב קקקקעו ויקרבו
ויקרב קקקקעז ויקרבו
ויקרב קקקקעח ויקרבו
ויקרב קקקקעט ויקרבו
ויקרב קקקקפ ויקרבו
ויקרב קקקקפא ויקרבו
ויקרב קקקקפב ויקרבו
ויקרב קקקקפג ויקרבו
ויקרב קקקקפד ויקרבו
ויקרב קקקקפה ויקרבו
ויקרב קקקקפו ויקרבו
ויקרב קקקקפז ויקרבו
ויקרב קקקקפח ויקרבו
ויקרב קקקקפט ויקרבו
ויקרב קקקקצ ויקרבו
ויקרב קקקקצא ויקרבו
ויקרב קקקקצב ויקרבו
ויקרב קקקקצג ויקרבו
ויקרב קקקקצד ויקרבו
ויקרב קקקקצה ויקרבו
ויקרב קקקקצו ויקרבו
ויקרב קקקקצז ויקרבו
ויקרב קקקקצח ויקרבו
ויקרב קקקקצט ויקרבו
ויקרב קקקקק ויקרבו
ויקרב קקקקקא ויקרבו
ויקרב קקקקקב ויקרבו
ויקרב קקקקקג ויקרבו
ויקרב קקקקקד ויקרבו
ויקרב קקקקקה ויקרבו
ויקרב קקקקקו ויקרבו
ויקרב קקקקקז ויקרבו
ויקרב קקקקקח ויקרבו
ויקרב קקקקקט ויקרבו
ויקרב קקקקקי ויקרבו
ויקרב קקקקקיא ויקרבו
ויקרב קקקקקיב ויקרבו
ויקרב קקקקקיג ויקרבו
ויקרב קקקקקיד ויקרבו
ויקרב קקקקקיה ויקרבו
ויקרב קקקקקיו ויקרבו
ויקרב קקקקקיז ויקרבו
ויקרב קקקקקיח ויקרבו
ויקרב קקקקקיט ויקרבו
ויקרב קקקקקכ ויקרבו
ויקרב קקקקקכא ויקרבו
ויקרב קקקקקכב ויקרבו
ויקרב קקקקקכג ויקרבו
ויקרב קקקקקכד ויקרבו
ויקרב קקקקקכה ויקרבו
ויקרב קקקקקכו ויקרבו
ויקרב קקקקקכז ויקרבו
ויקרב קקקקקכח ויקרבו
ויקרב קקקקקכט ויקרבו
ויקרב קקקקקל ויקרבו
ויקרב קקקקקלא ויקרבו
ויקרב קקקקקלב ויקרבו
ויקרב קקקקקלג ויקרבו
ויקרב קקקקקלד ויקרבו
ויקרב קקקקקלה ויקרבו
ויקרב קקקקקלו ויקרבו
ויקרב קקקקקלז ויקרבו
ויקרב קקקקקלח ויקרבו
ויקרב קקקקקלט ויקרבו
ויקרב קקקקקמ ויקרבו
ויקרב קקקקקמא ויקרבו
ויקרב קקקקקמב ויקרבו
ויקרב קקקקקמג ויקרבו
ויקרב קקקקקמד ויקרבו
ויקרב קקקקקמה ויקרבו
ויקרב קקקקקמו ויקרבו
ויקרב קקקקקמז ויקרבו
ויקרב קקקקקמח ויקרבו
ויקרב קקקקקמט ויקרבו
ויקרב קקקקקנ ויקרבו
ויקרב קקקקקנא ויקרבו
ויקרב קקקקקנב ויקרבו
ויקרב קקקקקנג ויקרבו
ויקרב קקקקקנד ויקרבו
ויקרב קקקקקנה ויקרבו
ויקרב קקקקקנו ויקרבו
ויקרב קקקקקנז ויקרבו
ויקרב קקקקקנח ויקרבו
ויקרב קקקקקנט ויקרבו
ויקרב קקקקקס ויקרבו
ויקרב קקקקקסא ויקרבו
ויקרב קקקקקסב ויקרבו
ויקרב קקקקקסג ויקרבו
ויקרב קקקקקסד ויקרבו
ויקרב קקקקקסה ויקרבו
ויקרב קקקקקסו ויקרבו
ויקרב קקקקקסז ויקרבו
ויקרב קקקקקסח ויקרבו
ויקרב קקקקקסט ויקרבו
ויקרב קקקקקע ויקרבו
ויקרב קקקקקעא ויקרבו
ויקרב קקקקקעב ויקרבו
ויקרב קקקקקעג ויקרבו
ויקרב קקקקקעד ויקרבו
ויקרב קקקקקעה ויקרבו
ויקרב קקקקקעו ויקרבו
ויקרב קקקקקעז ויקרבו
ויקרב קקקקקעח ויקרבו
ויקרב קקקקקעט ויקרבו
ויקרב קקקקקפ ויקרבו
ויקרב קקקקקפא ויקרבו
ויקרב קקקקקפב ויקרבו
ויקרב קקקקקפג ויקרבו
ויקרב קקקקקפד ויקרבו
ויקרב קקקקקפה ויקרבו
ויקרב קקקקקפו ויקרבו
ויקרב קקקקקפז ויקרבו
ויקרב קקקקקפח ויקרבו
ויקרב קקקקקפט ויקרבו
ויקרב קקקקקצ ויקרבו
ויקרב קקקקקצא ויקרבו
ויקרב קקקקקצב ויקרבו
ויקרב קקקקקצג ויקרבו
ויקרב קקקקקצד ויקרבו
ויקרב קקקקקצה ויקרבו
ויקרב קקקקקצו ויקרבו
ויקרב קקקקקצז ויקרבו
ויקרב קקקקקצח ויקרבו
ויקרב קקקקקצט ויקרבו
ויקרב קקקקקק ויקרבו
ויקרב קקקקקקא ויקרבו
ויקרב קקקקקקב ויקרבו
ויקרב קקקקקקג ויקרבו
ויקרב קקקקקקד ויקרבו
ויקרב קקקקקקה ויקרבו
ויקרב קקקקקקו ויקרבו
ויקרב קקקקקקז ויקרבו
ויקרב קקקקקקח ויקרבו
ויקרב קקקקקקט ויקרבו
ויקרב קקקקקקי ויקרבו
ויקרב קקקקקקיא ויקרבו
ויקרב קקקקקקיב ויקרבו
ויקרב קקקקקקיג ויקרבו
ויקרב קקקקקקיד ויקרבו
ויקרב קקקקקקיה ויקרבו
ויקרב קקקקקקיו ויקרבו
ויקרב קקקקקקיז ויקרבו
ויקרב קקקקקקיח ויקרבו
ויקרב קקקקקקיט ויקרבו
ויקרב קקקקקקכ ויקרבו
ויקרב קקקקקקכא ויקרבו
ויקרב קקקקקקכב ויקרבו
ויקרב קקקקקקכג ויקרבו
ויקרב קקקקקקכד ויקרבו
ויקרב קקקקקקכה ויקרבו
ויקרב קקקקקקכו ויקרבו
ויקרב קקקקקקכז ויקרבו
ויקרב קקקקקקכח ויקרבו
ויקרב קקקקקקכט ויקרבו
ויקרב קקקקקקל ויקרבו
ויקרב קקקקקקלא ויקרבו
ויקרב קקקקקקלב ויקרבו
ויקרב קקקקקקלג ויקרבו
ויקרב קקקקקקלד ויקרבו
ויקרב קקקקקקלה ויקרבו
ויקרב קקקקקקלו ויקרבו
ויקרב קקקקקקלז ויקרבו
ויקרב קקקקקקלח ויקרבו
ויקרב קקקקקקלט ויקרבו
ויקרב קקקקקקמ ויקרבו
ויקרב קקקקקקמא ויקרבו
ויקרב קקקקקקמב ויקרבו
ויקרב קקקקקקמג ויקרבו
ויקרב קקקקקקמד ויקרבו
ויקרב קקקקקקמה ויקרבו
ויקרב קקקקקקמו ויקרבו
ויקרב קקקקקקמז ויקרבו
ויקרב קקקקקקמח ויקרבו
ויקרב קקקקקקמט ויקרבו
ויקרב קקקקקקנ ויקרבו
ויקרב קקקקקקנא ויקרבו
ויקרב קקקקקקנב ויקרבו
ויקרב קקקקקקנג ויקרבו
ויקרב קקקקקקנד ויקרבו
ויקרב קקקקקקנה ויקרבו
ויקרב קקקקקקנו ויקרבו
ויקרב קקקקקקנז ויקרבו
ויקרב קקקקקקנח ויקרבו
ויקרב קקקקקקנט ויקרבו
ויקרב קקקקקקס ויקרבו
ויקרב קקקקקקסא ויקרבו
ויקרב קקקקקקסב ויקרבו
ויקרב קקקקקקסג ויקרבו
ויקרב קקקקקקסד ויקרבו
ויקרב קקקקקקסה ויקרבו
ויקרב קקקקקקסו ויקרבו
ויקרב קקקקקקסז ויקרבו
ויקרב קקקקקקסח ויקרבו
ויקרב קקקקקקסט ויקרבו
ויקרב קקקקקקע ויקרבו
ויקרב קקקקקקעא ויקרבו
ויקרב קקקקקקעב ויקרבו
ויקרב קקקקקקעג ויקרבו
ויקרב קקקקקקעד ויקרבו
ויקרב קקקקקקעה ויקרבו
ויקרב קקקקקקעו ויקרבו
ויקרב קקקקקקעז ויקרבו
ויקרב קקקקקקעח ויקרבו
ויקרב קקקקקקעט ויקרבו
ויקרב קקקקקקפ ויקרבו
ויקרב קקקקקקפא ויקרבו
ויקרב קקקקקקפב ויקרבו
ויקרב קקקקקקפג ויקרבו
ויקרב קקקקקקפד ויקרבו
ויקרב קקקקקקפה ויקרבו
ויקרב קקקקקקפו ויקרבו
ויקרב קקקקקקפז ויקרבו
ויקרב קקקקקקפח ויקרבו
ויקרב קקקקקקפט ויקרבו
ויקרב קקקקקקצ ויקרבו
ויקרב קקקקקקצא ויקרבו
ויקרב קקקקקקצב ויקרבו
ויקרב קקקקקקצג ויקרבו
ויקרב קקקקקקצד ויקרבו
ויקרב קקקקקקצה ויקרבו
ויקרב קקקקקקצו ויקרבו
ויקרב קקקקקקצז ויקרבו
ויקרב קקקקקקצח ויקרבו
ויקרב קקקקקקצט ויקרבו
ויקרב קקקקקקק ויקרבו
ויקרב קקקקקקקא ויקרבו
ויקרב קקקקקקקב ויקרבו
ויקרב קקקקקקקג ויקרבו
ויקרב קקקקקקקד ויקרבו
ויקרב קקקקקקקה ויקרבו
ויקרב קקקקקקקו ויקרבו
ויקרב קקקקקקקז ויקרבו
ויקרב קקקקקקקח ויקרבו
ויקרב קקקקקקקט ויקרבו
ויקרב קקקקקקקי ויקרבו
ויקרב קקקקקקקיא ויקרבו
ויקרב קקקקקקקיב ויקרבו
ויקרב קקקקקקקיג ויקרבו
ויקרב קקקקקקקיד ויקרבו
ויקרב קקקקקקקיה ויקרבו
ויקרב קקקקקקקיו ויקרבו
ויקרב קקקקקקקיז ויקרבו
ויקרב קקקקקקקיח ויקרבו
ויקרב קקקקקקקיט ויקרבו
ויקרב קקקקקקקכ ויקרבו
ויקרב קקקקקקקכא ויקרבו
ויקרב קקקקקקקכב ויקרבו
ויקרב קקקקקקקכג ויקרבו
ויקרב קקקקקקקכד ויקרבו
ויקרב קקקקקקקכה ויקרבו
ויקרב קקקקקקקכו ויקרבו
ויקרב קקקקקקקכז ויקרבו
ויקרב קקקקקקקכח ויקרבו
ויקרב קקקקקקקכט ויקרבו
ויקרב קקקקקקקל ויקרבו
ויקרב קקקקקקקלא ויקרבו
ויקרב קקקקקקקלב ויקרבו
ויקרב קקקקקקקלג ויקרבו
ויקרב קקקקקקקלד ויקרבו
ויקרב קקקקקקקלה ויקרבו
ויקרב קקקקקקקלו ויקרבו
ויקרב קקקקקקקלז ויקרבו
ויקרב קקקקקקקלח ויקרבו
ויקרב קקקקקקקלט ויקרבו
ויקרב קקקקקקקמ ויקרבו
ויקרב קקקקקקקמא ויקרבו
ויקרב קקקקקקקמב ויקרבו
ויקרב קקקקקקקמג ויקרבו
ויקרב קקקקקקקמד ויקרבו
ויקרב קקקקקקקמה ויקרבו
ויקרב קקקקקקקמו ויקרבו
ויקרב קקקקקקקמז ויקרבו
ויקרב קקקקקקקמח ויקרבו
ויקרב קקקקקקקמט ויקרבו
ויקרב קקקקקקקנ ויקרבו
ויקרב קקקקקקקנא ויקרבו
ויקרב קקקקקקקנב ויקרבו
ויקרב קקקקקקקנג ויקרבו
ויקרב קקקקקקקנד ויקרבו
ויקרב קקקקקקקנה ויקרבו
ויקרב קקקקקקקנו ויקרבו
ויקרב קקקקקקקנז ויקרבו
ויקרב קקקקקקקנח ויקרבו
ויקרב קקקקקקקנט ויקרבו
ויקרב קקקקקקקס ויקרבו
ויקרב קקקקקקקסא ויקרבו
ויקרב קקקקקקקסב ויקרבו
ויקרב קקקקקקקסג ויקרבו
ויקרב קקקקקקקסד ויקרבו
ויקרב קקקקקקקסה ויקרבו
ויקרב קקקקקקקסו ויקרבו
ויקרב קקקקקקקסז ויקרבו
ויקרב קקקקקקקסח ויקרבו
ויקרב קקקקקקקסט ויקרבו
ויקרב קקקקקקקע ויקרבו
ויקרב קקקקקקקעא ויקרבו
ויקרב קקקקקקקעב ויקרבו
ויקרב קקקקקקקעג ויקרבו
ויקרב קקקקקקקעד ויקרבו
ויקרב קקקקקקקעה ויקרבו
ויקרב קקקקקקקעו ויקרבו
ויקרב

מחתתו ויתנו בהן אש וישימו
עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה
אש זרה אשר לא צוה אתם׃
ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
אותם וימתו לפני יהוה׃ ויאמר
משה אל אהרן הוא אשר דבר
יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל
פני כל העם אכבד וידם אהרן׃
ויקרא משה אל מישאל ואל
אלצפן בני עזיאל דד אהרן
ויאמר אלהם קרבו שאו את
אחיכם מאת פני הקדש אל
מחוץ למחנה׃ ויקרבו וישאם
בכתנתם אל מחוץ למחנה באשר
דבר משה׃ ויאמר משה אל
אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם
לא תפרמו ולא תמתו ועל כל
העדה יקצף ואחיכם כל בית
ישראל יבכו את השרפה אשר
שרף יהוה׃ ומפתח אהל מועד
לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת
יהוה עליכם ויעשו כדבר משה׃

וידבר יהוה אל אהרן לאמר׃ יין
ושכר אל תשת אתה ובנך אתך

בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו
חקת עולם לדרתיכם׃ ולהבדיל
בין הקדש ובין החל ובין הטמא
ובין הטהור׃ ולהורת את בני
ישראל את כל החקים אשר
דבר יהוה אלהם ביד משה׃

וידבר משה אל אהרן ואל
אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים
קחו את המנחה הנותרת מאשי
יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח
כי קדש קדשים הוא׃ ואכלתם
אתה במקום קדוש כי חקך
וחק בניך הוא מאשי יהוה כי
כן צויתי׃ ואת חזה התנופה
ואת שוק התרומה תאכלו
במקום טהור אתה ובניך
ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך
נתנו מזבחי שלמי בני ישראל׃
שוק התרומה וחזה התנופה
על אשי החלבים יביאו להניף
תנופה לפני יהוה והיה לך
ולבניך אתך לחק עולם כאשר
צוה יהוה׃ ואת שעיר החטאת
דרש דרש משה והנה שרף
ויקצף על אלעזר ועל איתמר

פנימה ה וסימנהון כן לא הובא את רביה אל הקדש פנימה ואדו אל הבית פנימה מקלעת מקשם ופטורי ציציות ויקרא־
השערים יצורו בית המלך פנימה כל כבודה בת מלך פנימה ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ס ע הנותרם ל חס יוד עלתם ל וחס ע

בני אהרן הנותרים לאמר׃ ז
מרועלא אכלתם את החטאת
במקום הקדש כי קדש קדשים
הוא ואתה נתן לכם לשאת את
עון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה׃ הן לא הובא את דמה אל
הקדש פנימה אכול תאכלו
אתה בקדש כאשר צויתי וירנו
אהרן אל משה הן היום הקריבו
את חטאתם ואת עלתם לפני
יהוה ותקראנה אתי כאלה ו ע
ואכלתי חטאת היום היטב
בעיני יהוה׃ וישמע משה ויטב
בעיניו׃
א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אלהם׃ דברו אל בני י ע
ישראל לאמר זאת החיה אשר
תאכלו מכל הבהמה אשר על
הארץ׃ כל מפרסת פרסה ו ע
ושסעת שסע פרסת מעלת
גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך
את זה לא תאכלו ממעלי הגרה
וממפרסי הפרסה את הגמל
כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו
מפריס טמא הוא לכם׃ ואת
השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה

לא יפריס טמא הוא לכם׃ ואת
הארנבת כי מעלת גרה הוא
ופרסה לא הפריסה טמא הוא
לכם׃ ואת החזיר כי מפריס פרסה
הוא ושסע שסע פרסה והוא
גרה לא יגר טמא הוא לכם׃ ז
מבשרם לא תאכלו ובנבלתם
לא תגעו טמאים הם לכם׃ ס
את זה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת במים בימים ובנחלים
אתם תאכלו׃ וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים
מכל שרץ המים ומכל נפש
החיה אשר במים שקץ הם לכם׃
ושקץ יהיו לכם מבשרם לא
תאכלו ואת נבלתם תשקצו׃ כל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת
במים שקץ הוא לכם׃ ואת אלה
תשקצו מן העוף לא יאכלו
שקץ הם את הנשר ואת הפרס
ואת העזניה׃ ואת הראה ואת
האיה למינה׃ את כל ערב למינו׃
ואת בת היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת הנץ למינהו׃
ואת הכוס ואת השלך ואת

ותקראנה ד ג מל וא חס וסימנהון ותקראן ליעם ליובחי אלהיהן דין חס׳ ותקראנה לו השבנית שם ב בפסו
בימים ה דגש וסימנהון וטלאו את המים בימים את זה תאכלו מכל אשר במים וכל אשר אין לו ואתה כתעם בימים
כל אשר חפץ יי יעשה בשמים ובארץ ס ע שקין הם ג וסימנהון וכל אשר אין לו ואת אלה תשקצו מן העוף כל הולך על גחון

להעלין ולאלה · ל · ג רא פסו · וסיכוניהן · וסיכוניהן · ותקח צפרה צר ותכרת את אשר לא כריעם טמיל לה נלין ויאמר שק לרגליו ויהפיצהו לרגליו · ס הרחם
ולאלה · ג רא פסו · וסיכוניהן · ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם ולאלה אפר באזנו יעבירו בעיר אחריו ולאלה תהיה תרומת הקדיש ·

הַיַּנְשׁוף וְאֶת־הַתִּנְשֶׁמֶת וְאֶת־
הַקָּאָת וְאֶת־הָרָחָם וְאֶת־הַחֲסִידָה
הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְאֶת־הַדּוּכִיפַת
וְאֶת־הָעֲטַלֵּף כָּל־שֶׁרֶץ הָעוֹף
הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם׃
אַךְ אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל שֶׁרֶץ
הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע אֲשֶׁר
לֹא כְרָעַיִם מִמַּעַל לְרַגְלָיו לְנַתֵּר
בָּהֶן עַל־הָאָרֶץ׃ אֶת־אֵלֶּה מֵהֶם
תֹּאכֵלוּ אֶת־הָאַרְבֶּה לְמִינֵהוּ וְאֶת־
הַסְּלְעָם לְמִינֵהוּ וְאֶת־הַחַרְגֹּל
לְמִינֵהוּ וְאֶת־הַחָגָב לְמִינֵהוּ׃
וְכֹל שֶׁרֶץ הָעוֹף אֲשֶׁר־לוֹ אַרְבַּע
רַגְלִים שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם׃ וְלֹאלֶה
תִּטַּמְּאוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא
עַד־הָעָרֶב׃ וְכָל־הַנֹּשֵׂא מִנִּבְלָתָם
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
לְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־הוּא מַפְרֶסֶת
פַּרְסָה וְשֵׁסַע אֵינֶנָּה שֹׁסַעַת
וְגֵרָה אֵינֶנָּה מַעֲלָה טְמֵאִים הֵם
לָכֶם כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִטְמָא׃ וְכֹל
חֹלֵךְ עַל־כַּפָּיו בְּכָל־הַחַיָּה הַהֹלֶכֶת
עַל־אַרְבַּע טְמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל־
הַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃
וְהַנֹּשֵׂא אֶת־נִבְלָתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב טְמֵאִים הֵמָּה

לָכֶם׃ וְזֶה לָכֶם
הַטְּמֵא בַּשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ
הַחֹלֶד וְהָעַכְבָּר וְהַצָּב לְמִינֵהוּ׃
וְהָאֲנָקָה וְהַכֹּחַ וְהַלְטָאָה וְהַחֹמֶט
וְהַתִּנְשֶׁמֶת׃ אֵלֶּה הַטְּמֵאִים לָכֶם
בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם בְּמֹתָם
יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ וְכָל־אֲשֶׁר־יִפֹּל
עָלָיו מֵהֶם בְּמֹתָם יִטְמָא מִכָּל־כְּלִי
עֵץ אוֹ־בֶגֶד אוֹ־עוֹר אוֹ־שָׂק כָּל־כְּלִי
אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה מְלָאכָה בָּהֶם בַּמַּיִם
יוּבָא וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְטָהֵר׃
וְכָל־כְּלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר־יִפֹּל מֵהֶם
אֶל־תּוֹכוֹ כֹּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא
וְאֹתוֹ תְּשַׁבֵּרוּ׃ מִכָּל־הָאֹכֶל אֲשֶׁר
יֵאָכֵל אֲשֶׁר־יָבוֹא עָלָיו מַיִם יִטְמָא
וְכָל־מַשְׁקֶה אֲשֶׁר יִשָּׁתֶה בְּכָל־
כְּלִי יִטְמָא׃ וְכֹל אֲשֶׁר־יִפֹּל מִ
מִּנִּבְלָתָם עָלָיו יִטְמָא תַּנּוּר וְכִירַיִם
יִתָּץ טְמֵאִים הֵם וְטְמֵאִים יִהְיוּ
לָכֶם׃ אַךְ־מַעְיָן וֹבוֹר מִקְוֵה מָיִם
יִהְיֶה טָהוֹר וְנֹגֵעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא׃
וְכִי־יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עַל־כָּל־זֶרַע
זָרוּעַ אֲשֶׁר יִזָּרֵעַ טָהוֹר הוּא׃ וְכִי
יֻתַּן־מַיִם עַל־זֶרַע וְנָפַל מִנִּבְלָתָם
עָלָיו טְמֵא הוּא לָכֶם׃ וּבְהֵמוֹת
מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הִוא לָכֶם לְאָכְלָה הַנֹּגֵעַ

בְּמוֹעֵד הַדּוּכִיפַת בקלי
ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
ב

102

והנשא ג ב חס ז׳ מל וסימנהון והנשא את נבלתם יכבס בגדיו והנושא אותם יכבס בגדיו בתי׳ מל׳
והעוף ג וסימנהון והעוף ירב בארץ והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי ואת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה׳

בִּנְבֵלָתָהּ יִטְמָא עַד הָעָרֶב וְהָאֹכֵל מִנִּבְלָתָהּ
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעָרֶב וְהַנֹּשֵׂא
אֶת נִבְלָתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד
הָעָרֶב וְכֹל הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל
הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֵאָכֵל
כֹּל הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן וְכֹל הוֹלֵךְ
עַל אַרְבַּע עַד כָּל מַרְבֵּה רַגְלַיִם
לְכֹל הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ
לֹא תֹאכְלוּם כִּי שֶׁקֶץ הֵם׃ אַל
תְּשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל
הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם
וְנִטְמֵתֶם בָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
כִּי קָדוֹשׁ אָנִי וְלֹא תְטַמְּאוּ אֶת
נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל הַשֶּׁרֶץ הָרֹמֵשׂ
עַל הָאָרֶץ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
כִּי קָדוֹשׁ אָנִי׃ זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה
וְהָעוֹף וְכֹל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת
בַּמָּיִם וּלְכֹל נֶפֶשׁ הַשֹּׁרֶצֶת עַל
הָאָרֶץ׃ לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא
וּבֵין הַטָּהֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנֶּאֱכֶלֶת
וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֵאָכֵל׃

עא וסימ׳ מיכיהו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה
כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה
שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדַּת דְּוֹתָהּ
תִּטְמָא׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר
עָרְלָתוֹ׃ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת
יָמִים תֵּשֵׁב בִּדְמֵי טָהֳרָהּ בְּכָל
קֹדֶשׁ לֹא תִגָּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא
תָבֹא עַד מְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ׃ וְאִם
נְקֵבָה תֵלֵד וְטָמְאָה שְׁבֻעַיִם
כְּנִדָּתָהּ וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת יָמִים
תֵּשֵׁב עַל דְּמֵי טָהֳרָהּ׃ וּבִמְלֹאת
יְמֵי טָהֳרָהּ לְבֵן אוֹ לְבַת תָּבִיא
כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן יוֹנָה אוֹ
תֹר לְחַטָּאת אֶל פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד אֶל הַכֹּהֵן׃ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ וְטָהֲרָה מִמְּקֹר
דָּמֶיהָ זֹאת תּוֹרַת הַיֹּלֶדֶת לַזָּכָר
אוֹ לַנְּקֵבָה׃ וְאִם לֹא תִמְצָא יָדָהּ
דֵּי שֶׂה וְלָקְחָה שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ
שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד
לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן
וְטָהֵרָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ
שְׂאֵת אוֹ סַפַּחַת אוֹ בַהֶרֶת וְהָיָה
בְעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנֶגַע צָרָעַת וְהוּבָא

א כתי יוד בתו
ב חצי ט התו מלא באותיות גח מכא ן מכא במיצע
ג חס ט
ד חס ט בתיב
ה חס בתיב
ו פסו
ז חס ט
ח חפטרה יאיש בא בתלו

ג ב

טהר ח חס וסימנהון להבדיל בין הטמא ובין הטהר להורת כיום הטמא וביום הטהר והבדילתם בין הבהמה ושמת אותם שתים מערכות והוה הטהר על הטמא׃

דמיה ג וסימנהון וטהרה ממקר דמיה והוא גלתה את מקור דמיה ונגלתה הארץ את דמיה׃ א חס ז׳ מל וסימנהון וטהרה ממקר דמיה יש ממקור ישראל׃

ימראה ז קס וסימנהון וכראה כפור ש ומראת הנגע עמק ומראה הנתק אין עמק ומראה האופנים כעין אבן ויראו לפניך
מראינו ומראה הילדים ומראה אש ומראה הערב והבקר וע פת ומראה ולא בחידת ס ~ פרוח ב א כל וא חס וסימנהון ואם פרוח תפרח הצרעת
פרח
תפרח
יתע
בתו
חס

אֶל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל אַחַד מִבָּנָיו
הַכֹּהֲנִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנָּגַע
בְּעוֹר הַבָּשָׂר וְשֵׂעָר בַּנָּגַע הָפַךְ
לָבָן וּמַרְאֵה הַנָּגַע עָמֹק מֵעוֹר
בְּשָׂרוֹ נֶגַע צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ
הַכֹּהֵן וְטִמֵּא אֹתוֹ: וְאִם בַּהֶרֶת
לְבָנָה הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעָמֹק
אֵין מַרְאֶהָ מִן הָעוֹר וּשְׂעָרָהּ לֹא
הָפַךְ לָבָן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת הַנָּגַע
שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו
לֹא פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ
הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית: וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֵׁנִית
וְהִנֵּה כֵהָה הַנֶּגַע וְלֹא פָשָׂה הַנֶּגַע
בָּעוֹר וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן מִסִּפְחַת הִוא
וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְטָהֵר: וְאִם פָּשֹׂה
תִּפְשֶׂה הַמִּסְפַּחַת בָּעוֹר אַחֲרֵי
הֵרָאֹתוֹ אֶל הַכֹּהֵן לְטָהֳרָתוֹ
וְנִרְאָה שֵׁנִית אֶל הַכֹּהֵן: וְרָאָה
הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשְׂתָה הַמִּסְפַּחַת
בָּעוֹר וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן צָרַעַת הִוא:

נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא
אֶל הַכֹּהֵן: וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
שְׂאֵת לְבָנָה בָּעוֹר וְהִוא הָפְכָה

שֵׂעָר לָבָן וּמִחְיַת בָּשָׂר חַי בִּשְׂאֵת:
צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ
וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן לֹא יַסְגִּרְנוּ כִּי טָמֵא
הוּא: וְאִם פָּרֹחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת
בָּעוֹר וְכִסְּתָה הַצָּרַעַת אֵת כָּל
עוֹר הַנֶּגַע מֵרֹאשׁוֹ וְעַד רַגְלָיו
לְכָל מַרְאֵה עֵינֵי הַכֹּהֵן: וְרָאָה
הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְּתָה הַצָּרַעַת אֶת
כָּל בְּשָׂרוֹ וְטִהַר אֶת הַנֶּגַע כֻּלּוֹ
הָפַךְ לָבֶן טָהוֹר הוּא: וּבְיוֹם
בְּבֹשֶׂר חַי יִטְמָא: וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת הַבָּשָׂר הַחַי וְטִמְּאוֹ הַבָּשָׂר
הַחַי טָמֵא הוּא צָרַעַת הִוא: אוֹ
כִי יָשׁוּב הַבָּשָׂר הַחַי וְנֶהְפַּךְ לְלָבָן
וּבָא אֶל הַכֹּהֵן: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ הַנֶּגַע לְלָבָן וְטִהַר
הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע טָהוֹר הוּא:

וּבָשָׂר כִּי יִהְיֶה בּוֹ בְּעֹרוֹ שְׁחִין
וְנִרְפָּא: וְהָיָה בִּמְקוֹם הַשְּׁחִין
שְׂאֵת לְבָנָה אוֹ בַהֶרֶת לְבָנָה
אַרְמְדֶּמֶת וְנִרְאָה אֶל הַכֹּהֵן:
וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מַרְאֶה שָׁפֵל
מִן הָעוֹר וּשְׂעָרָהּ הָפַךְ לָבָן
וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע צָרַעַת הִוא
בַּשְּׁחִין פָּרָחָה: וְאִם יִרְאֶנּוּ

תזרעת וסימנהון וביום הראות לבוא היצרה להראות אל אהאב בהגלות פשיעכם ~
וסימנהון ל לא יסגרנו כי טמא הוא את היוצא ואם תסגרנ היסגרנו בגילי קעילה היסגרו בעלי קעילה ס
ומאיר ת ובשר מכשרי ובשר כשרה טרפה כי יהיה בו בעפו והערכים סביאים ב בו ובשר עלה ובשר יין לאבא אל פי עור ובשר
תלבישנו

103

והיא רשחין וכי ימות מן הבהמה את אביה היא מיהלכת שבת שבתון היא דאחרי מות וזהו היא תראה את ערוותו והיא נטמאה דושכב והיא לא נטמאה דיעבד׃

א כתי יוד בתו וסימנהון עשו מלחמה והיא נם הוא אמריה והיא שלחה אל חמיה והיא הפכה דנגע צרעת והיא כהה

הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין בְּהֶרֶת שְׂעָר לָבָן
וּשְׁפָלָה אֵינָהּ מִן הָעוֹר וְהִיא
כֵּהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃
וְאִם פָּשֹׂה תִּפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא
הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע הוּא׃ וְאִם תַּחְתֶּיהָ
תַּעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא פָשְׂתָה צָרֶבֶת
הַשְּׁחִין הוּא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃
אוֹ בָשָׂר כִּי יִהְיֶה
בְעֹרוֹ מִכְוַת אֵשׁ וְהָיְתָה מִחְיַת
הַמִּכְוָה בַּהֶרֶת לְבָנָה אַדְמְדֶמֶת
אוֹ לְבָנָה׃ וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
נֶהְפַּךְ שְׂעָר לָבָן בַּבַּהֶרֶת וּמַרְאֶה
עָמֹק מִן הָעוֹר צָרַעַת הוּא בְּמִכְוָה
פָּרְחָה וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן ׀ נֶגַע
צָרַעַת הוּא׃ וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה אֵין בַּבַּהֶרֶת שְׂעָר לָבָן
וּשְׁפָלָה אֵינָהּ מִן הָעוֹר וְהוּא
כֵּהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃
וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם
פָּשֹׂה תִּפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא הַכֹּהֵן
אֹתוֹ נֶגַע צָרַעַת הוּא׃ וְאִם תַּחְתֶּיהָ
תַּעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא פָשְׂתָה בָּעוֹר
וְהוּא כֵּהָה שְׂאֵת הַמִּכְוָה הוּא
וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן כִּי צָרֶבֶת הַמִּכְוָה
הוּא׃
וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע

בְּרֹאשׁ אוֹ בְזָקָן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת הַנֶּגַע וְהִנֵּה מַרְאֵהוּ עָמֹק
מִן הָעוֹר וּבוֹ שֵׂעָר צָהֹב דַּק וְטִמֵּא
וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נֶתֶק הוּא צָרַעַת
הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא׃ וְכִי יִרְאֶה
הַכֹּהֵן אֶת נֶגַע הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין
מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן הָעוֹר וְשֵׂעָר
שָׁחֹר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת
נֶגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְהִנֵּה לֹא פָשָׂה הַנֶּתֶק וְלֹא הָיָה
בּוֹ שֵׂעָר צָהֹב וּמַרְאֵה הַנֶּתֶק
אֵין עָמֹק מִן הָעוֹר׃ וְהִתְגַּלַּח
וְאֶת הַנֶּתֶק לֹא יְגַלֵּחַ וְהִסְגִּיר
הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים
שֵׁנִית׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּתֶק
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא פָשָׂה
הַנֶּתֶק בָּעוֹר וּמַרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ עָמֹק
מִן הָעוֹר וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן ׀
וְכִבַּס בְּגָדָיו וְטָהֵר׃ וְאִם פָּשֹׂה
יִפְשֶׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר אַחֲרֵי ט
טָהֳרָתוֹ׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
פָּשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר לֹא יְבַקֵּר
הַכֹּהֵן לַשֵּׂעָר הַיָּרֹק טָמֵא הוּא׃
וְאִם בְּעֵינָיו עָמַד הַנֶּתֶק וְשֵׂעָר
שָׁחֹר צָמַח בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר

ו פסו אין אין כמיצ׳ע פסו וסימנהון ויקם פריעה לילה וכי יראה הכהן חרב גלית ולבנון אין די בעיר׳ וירא כי אין איש הנה קול
שויעת בת עמי הבנים אין לישראל וכי תגשון ער לזבח אמר נכל בלבו וחבריה הכל סר יחדו נאלחו כלו סג יהדו נאלחו עשה גדולות ער אין חקר׃
תנ׳ דסמ׳ ידיעתי כי כל אשר יעשה האלהים עיר פרוצה אין חומה׃ ג הזקן וסימ׳ צרעת הראש וגם את הזקן תספה ורד על הזקן זקן אהרן׃

לבנת ר׳ ב׳ כל ו׳ ב׳ חס׳ וסימנהון ויפצל בהן פצלות לבנות׳ בהרת לבנת׳ בהרת כהות לבנת׳ ונתתי אתהן לך לבנות׳ קדמ׳ ובתרא כלן׳
וראשו ל׳ וסימנהון ומגדל וראשו בשמים׳ וראשו סגיעה שמינית׳ וראשו יהיה פריוץ׳ וראשו ליעב יגיע׳ ס״ת בשתי׳

הוּא וְטָהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ סתו׳
וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בְעוֹר
בְּשָׂרוֹ בַּהֶרֶת בַּהֶרֶת לְבָנֶת׃ ב׳
וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ
בַּהֶרֶת כֵּהוֹת לְבָנֶת בַּהֶק ר״ הוּא
פָּרַח בָּעוֹר טָהוֹר הוּא וְאִישׁ כִּי
יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ קָרֵחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃
וְאִם מִפְאַת פָּנָיו יִמְרַט רֹאשׁוֹ גִּבַּח
הוּא טָהוֹר הוּא וְכִי יִהְיֶה בְּקָרַחַת
אוֹ בְגַבַּחַת נֶגַע לְבָן אַרְמְדֹּם ז׳
צָרַעַת פֹּרַחַת הוּא בְּקָרְחָתוֹ אוֹ
בְגַבַּחְתּוֹ׃ וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
שְׂאֵת הַנֶּגַע לְבָנָה אַרְמְדֹּמֶת
בְּקָרְחָתוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ כְּמַרְאֵה
צָרַעַת עוֹר בָּשָׂר׃ אִישׁ צָרוּעַ
הוּא טָמֵא הוּא טַמֵּא יְטַמְּאֶנּוּ׃
הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ׃ וְהַצָּרוּעַ ט׳
אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרֻמִים
וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָּרוּעַ וְעַל שָׂפָם
יַעְטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא׃ כָּל
יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא
הוּא בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
מוֹשָׁבוֹ׃ וְהַבֶּגֶד כִּי
יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע צָרַעַת בְּבֶגֶד צֶמֶר
אוֹ בְבֶגֶד פִּשְׁתִּים׃ אוֹ בִשְׁתִי
בָּעֵרֶב לַפִּשְׁתִּים וְלַצֶּמֶר אוֹ בְעוֹר

אוֹ בְכָל מְלֶאכֶת עוֹר׃ וְהָיְתָה הַנֶּגַע
יְרַקְרַק אוֹ אַדַּמְדָּם בַּבֶּגֶד אוֹ ז׳ ביקרק חרוץ
בָעוֹר אוֹ בַשְׁתִי אוֹ בָעֵרֶב אוֹ בְכָל
כְּלִי עוֹר נֶגַע צָרַעַת הוּא וְהָרְאָה
אֶת הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע
וְהִסְגִּיר אֶת הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים׃
וְרָאָה אֶת הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי ז׳
כִּי פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר אוֹ בַשְׁתִי אוֹ
בָעֵרֶב אוֹ בָעוֹר לְכָל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה
הָעוֹר לְמַלָּאכָה צָרַעַת מַמְאֶרֶת
הַנֶּגַע טָמֵא הוּא וְשָׂרַף אֶת
הַבֶּגֶד אוֹ אֶת הַשְׁתִי אוֹ אֶת הָעֵרֶב
בַּצֶּמֶר אוֹ בַפִּשְׁתִּים אוֹ אֶת כָּל והבגד
כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ הַנָּגַע
כִּי צָרַעַת מַמְאֶרֶת הוּא בָּאֵשׁ
תִּשָּׂרֵף׃ וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה ח׳ בטע״ן בסמ״ך
לֹא פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ בַשְׁתִי
אוֹ בָעֵרֶב אוֹ בְכָל כְּלִי עוֹר׃ וְצִוָּה
הַכֹּהֵן וְכִבְּסוּ אֵת אֲשֶׁר בּוֹ הַנָּגַע
וְהִסְגִּירוֹ שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃ ט׳
וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי הֻכַּבַּס אֶת
הַנֶּגַע וְהִנֵּה לֹא הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת
עֵינוֹ וְהַנֶּגַע לֹא פָשָׂה טָמֵא הוּא
בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ פְּחֶתֶת הִוא ז׳
בְּקָרְחָתוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃ וְאִם רָאֹה בטע״ן בסמ״ך
הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כֵהָה הַנֶּגַע אַחֲרֵי

יעטה ר׳ וסימנהון ועל שפם יעטה כאשר יעטה הריעה את בנדו גם ברכות׳ יעטה כיורה תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיר׳
בדד ר׳ וסימנהון בדד ישב מיחוץ למחנה מישבו׳ ע״ל בדד ינחנו ואין עמו אל נכר׳ וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב׳ כי עיר
ביעורה בדד קומי על אל גוי שלו לא ישבתי בסוד משחקים ואעלז כפע ידך בדד ישבתי איכה ישבה בדד היעיר רבתי עם׳ ישב בדד וידם כי נטל עליו׳

104

תראה ב וסימנהון ואם תראה עיר בבגד או בשתי או בערב תגל עבותו נם תראה חיתרתך נקם אקח: וא ותראה היבשה: ב
וכבס ב וסימנהון וכר מהם הנגע וכבס שנית וטהר וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שבעת זרע וכבס במים וטמא ער הערב: ב

וכבס אתו וקדע את ומן הבגד
או מן השתי או מן הערב או מן כל כלי העור
אשר תכבס וכי מהם הנגע
וכבס שנית וטהר זאת תורת
נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים
או השתי או הערב או כל כלי
עור לטהרו או לטמאו:

סז וסימ בנה

וידבר יהוה אל משה לאמר
זאת תהיה תורת המצרע
ביום טהרתו והובא אל הכהן ויצא
הכהן אל מחוץ למחנה וראה
הכהן והנה נרפא נגע הצרעת
מן הצרוע וצוה הכהן ולקח
למטהר שתי צפרים חיות
טהרות ועץ ארז ושני תולעת
ואזוב וצוה הכהן ושחט את
הצפור האחת אל כלי חרש
על מים חיים: את הצפר החיה
יקח אתה ואת עץ הארז ואת
שני התולעת ואת האזוב ויטבל

אותם ואת הצפר החיה בדם
הצפר השחטה על המים החיים:
והזה על המטהר מן הצרעת
שבע פעמים וטהרו ושלח את
הצפר החיה על פני השרה
וכבס המטהר את בגדיו וגלח
את כל שערו ורחץ במים וטהר
ואחר יבוא אל המחנה וישב
מחוץ לאהלו שבעת ימים: והיה
ביום השביעי יגלח את כל
שערו את ראשו ואת זקנו ואת
גבת עיניו ואת כל שערו יגלח
וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו
במים וטהר: וביום השמיני יקח
שני כבשים תמימם וכבשה
אחת בת שנתה תמימה ושלשה
עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן ולג אחד שמן: והעמיד
הכהן המטהר את האיש
המטהר ואתם לפני יהוה פתח
אהל מועד: ולקח הכהן את
הכבש האחד והקריב את
לאשם ואת לג השמן והניף
אתם תנופה לפני יהוה: ושחט
את הכבש במקום אשר ישחט
את החטאת ואת העלה במקום

ב
ג
ג ותראה
ב
ב
ב

ואת המנחה | ח | וסימנהון | ויעל עליו את העלה ואת המנחה והעלה הכהן את העלה ואת המנחה ויקטר הכהן את גבי המזבח
ואת המנחה ועל השגיא יהיה ביום ההוא יקדש המלך את תוך החצר ב בפסו׳ יעשו את הכבש ואת המנחה ויקדש שלמה דדברי הימים ב ב

הקרש כי חטאת היא
הוא לכהן קדש קדשים הוא׃
ולקח הכהן מדם האשם ונתן
הכהן על תנוך אזן המטהר ל
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית׃ ולקח הכהן
מלג השמן ויצק על כף הכהן
השמאלית׃ וטבל הכהן את
אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית והזה מן
השמן באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה׃ ומיתר השמן אשר
על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית
על דם האשם׃ והנותר בשמן
אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטהר וכפר עליו הכהן לפני
יהוה׃ ועשה הכהן את החטאת
וכפר על המטהר מטמאתו
ואחר ישחט את העלה׃ והעלה
הכהן את העלה ואת המנחה
המזבחה וכפר עליו הכהן
ואם דל
הוא ואין ידו׃ ולקח כבש

עליו ועשרון סלת אחד בלול
בשמן למנחה ולג שמן׃ ושתי
תרים או שני בני יונה אשר
תשיגידו והיה אחד חטאת ז
ואחד עלה׃ והביא אתם ביום
השמיני לטהרתו אל הכהן אל
פתח אהל מועד לפני יהוה׃ ז
ולקח הכהן את כבש האשם
ואת לג השמן והניף אתם הכהן
תנופה לפני יהוה׃ ושחט את
כבש האשם ולקח הכהן מדם
האשם ונתן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃
ומן השמן יצק הכהן על כף
הכהן השמאלית׃ והזה הכהן
באצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית שבע פעמים
לפני יהוה׃ ונתן הכהן מן השמן
אשר על כפו על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית
על מקום דם האשם׃ והנותר
מן השמן אשר על כף הכהן
יתן על ראש המטהר לכפר
עליו לפני יהוה׃ ועשה את האחד

ב פת בלוע | וסימנהון | והדל לא ימעיט ואם דל הוא ואין ידו משנת הנה אלפי הדל במנשה מדוע אתה ככה דל בן המלך
ידל ער מיאר | ידל כבוד יעקב נצרה על דל שפתי יתחי לדל תקוה דלו מאניש מעני אל תגזל דל תע׳ דפסו׳ אם דל ואם עשיר ידל מבזן יחקרנו ומדל
ד ומל | וסימנהון | בלול בשמן כתית ואם דל הוא ואין ידו והקריב על בן הבקר והקריב המקריב קרבנו ל ויתום
ואבין
לכו׳

מן התרים או מן בני היונה אשר
תשיג ידו את אשר תשיג ידו ועשה הכהן את האחד חטאת והלוים ימכו את ידיהם וישם את האחר בבית אל
האחר חטאת ואת האחר עלה
על המנחה וכפר הכהן עלי
המטהר לפני יהוה זאת תורת
אשר בו נגע צרעת אשר לא
תשיג ידו בטהרתו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר כי תבאו אל ארץ כנען
אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי
נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם
ובא אשר לו הבית והגיד לכהן
לאמר כנגע נראה לי בבית
וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם
יבא הכהן לראות את הנגע ולא
יטמא כל אשר בבית ואחר כן
יבא הכהן לראות את הבית
וראה את הנגע והנה הנגע בקירת
הבית שקערורת ירקרקת או
אדמדמת ומראיהן שפל מן
הקיר ויצא הכהן מן הבית אל
פתח הבית והסגיר את הבית
שבעת ימים ושב הכהן ביום
השביעי וראה והנה פשה הנגע
בקירת הבית וצוה הכהן וחלצו
את האבנים אשר בהן הנגע
והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא ואת הבית
יקצעו מבית סביב ושפכו את
העפר אשר הקצו אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל תחת
האבנים ועפר אחר יקח וטח
את הבית ואם ישוב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את האבנים
ואחר יהקצה את הבית מאחר
הטוח ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת ממארת
הוא בבית טמא הוא יתץ את
הבית את אבניו ואת עציו ואת
כל עפר הבית והוציא אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא והבא
אל הבית כל ימי הסגיר אתו
יטמא ערב וערב ושכב בבית
יכבס את בגדיו ואם בא
יכבס את בגדיו ואם בא
הכהן וראה והנה לא פשה
הנגע בבית אחרי הטח את
הבית וטהר הכהן את הבית
כי נרפא הנגע ולקח לחטא
את הבית שתי צפרים ועץ ארז
ושני תולעת ואזוב ושחט את

ומראיהן ד בליש וסימנהון ומראיהן הרעה אשר בתחלה ומראיהן שפל מן הקיר יוה כראיהן רמות אדם להנה מראיהן כלפידים כברקים
ואת הבית ה וסימנהון יקצע ביבית והכריתי את ישראל דמלכים ונשתיתם דדב היכים גם את יהורה ואת הבית הגדול חפה עין
והביאו ד וסימנהון ינודע החטאת אשר חטאו ולקחו אבנים אחרות והביאו בעיון והביאו את כל אחיכם מכל הגוים

הַצִּפֹּר הָאַחַת אֶל כְּלִי חֶרֶשׂ עַל
מַיִם חַיִּים: וְלָקַח אֶת עֵץ הָאֶרֶז
וְאֶת הָאֹזֹב וְאֶת שְׁנִי הַתּוֹלַעַת
וְאֶת הַצִּפֹּר הַחַיָּה וְטָבַל אֹתָם
בְּרַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחוּטָה וּבַמַּיִם
הַחַיִּים וְהִזָּה אֶל הַבַּיִת שֶׁבַע
פְּעָמִים: וְחִטֵּא אֶת הַבַּיִת בְּרַם
הַצִּפּוֹר וּבַמַּיִם הַחַיִּים וּבַצִּפֹּר
הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֶרֶז וּבָאֵזֹב וּבִשְׁנִי
הַתּוֹלָעַת: וְשִׁלַּח אֶת הַצִּפֹּר
הַחַיָּה אֶל מִחוּץ לָעִיר אֶל פְּנֵי
הַשָּׂדֶה וְכִפֶּר עַל הַבַּיִת וְטָהֵר:
וְאֶת הַתּוֹרָה לְכֹל נֶגַע הַצָּרַעַת
וְלַנָּתֶק: וּלְצָרַעַת הַבֶּגֶד וְלַבָּיִת:
וְלִשְׂאֵת וּלְסַפַּחַת וְלַבֶּהָרֶת:
לְהוֹרֹת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם
הַטָּהֹר זֹאת תּוֹרַת הַצָּרָעַת:

טו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר: דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי
יִהְיֶה זָב מִבְּשָׂרוֹ זוֹבוֹ טָמֵא הוּא:
וְזֹאת תִּהְיֶה טֻמְאָתוֹ בְּזוֹבוֹ רָר
בְּשָׂרוֹ אֶת זוֹבוֹ אוֹ חָתַם בְּשָׂרוֹ
מִזּוֹבוֹ טֻמְאָתוֹ הוּא: כָּל הַמִּשְׁכָּב
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הַזָּב יִטְמָא

וְכָל הַכְּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב עָלָיו
יִטְמָא: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּמִשְׁכָּבוֹ
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד הָעָרֶב: וְהַיֹּשֵׁב עַל הַכְּלִי אֲשֶׁר
יֵשֵׁב עָלָיו הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב: וְהַנֹּגֵעַ
בִּבְשַׂר הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב: וְכִי יָרֹק
הַזָּב בַּטָּהוֹר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב: וְכָל
הַמֶּרְכָּב אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו הַזָּב
יִטְמָא: וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל אֲשֶׁר
יִהְיֶה תַּחְתָּיו יִטְמָא עַד הָעָרֶב
וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב: וְכָל
אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַזָּב וְיָדָיו לֹא שָׁטַף
בַּמַּיִם וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד הָעָרֶב: וְכְלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר
יִגַּע בּוֹ הַזָּב יִשָּׁבֵר וְכָל כְּלִי עֵץ
יִשְׁטֹף בַּמָּיִם: וְכִי יִטְהַר הַזָּב מִזּוֹבוֹ
וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטָהֳרָתוֹ
וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בְּמַיִם
חַיִּים וְטָהֵר: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח
לוֹ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
וּבָא לִפְנֵי יְהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְנָתַן אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן: וְעָשָׂה

106

ישבת ט חס וסימנהון אשר היא ישבת עלין בתוך עמי אנכי ישבת והיא ישבת במשנה ישבת חעמיק דרי מכבוד חמסי
ושארי עלל בכל היישבת על מבואתיס ישבת ושקטת בהיות ירושלם ישבת ושלוה ט ב כי יזוב ל וחביאה ל והזורתם ל והדוה ל

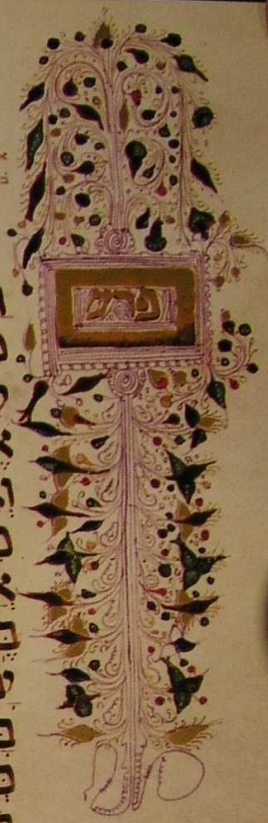
אתם הכהן את־החטאת והאחד
עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
מזובו׃ ואיש כי
תצא ממנו שכבת־זרע ורחץ
במים את־כל־בשרו וטמא עד
הערב׃ וכל־בגד וכל־עור אשר
יהיה עליו שכבת־זרע וכבס
במים וטמא עד־הערב׃ ואשה
אשר־ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחצו במים וטמאו עד
הערב׃ ואשה
כי־תהיה זבה דם יהיה זבה
בבשרה שבעת ימים תהיה
בנדתה וכל־הנגעה בה יטמא עד
הערב׃ וכל־אשר תשכב עליו
בנדתה יטמא וכל־אשר תשב עליו
יטמא׃ וכל־הנגעם משכבה יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃
והנגע בכל־כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד־הערב׃
ואם על־המשכב הוא או על
הכלי אשר־הוא ישבת עליו
בנגעו־בו יטמא עד־הערב׃ ואם
שכב ישכב איש אתה ותהי
נדתה עליו וטמא שבעת ימים
וכל־המשכב אשר־ישכב עליו

ג קדימה רחיצה במים לבשרו
ג שנת
כל קלף בכתב פת
ג חס ו מל
ד
ג
ג הנדה
ג בעון כתיב
ג בתו
ל בטע מל בתו
ד
ל
ל בטוגה בכל בחיס
ב
ט חס
ג
ד וג
ג ותחי הנגע בכת

טמא׃ ואשה כי־יזוב
זוב דמה ימים רבים בלא עת
נדתה או כי־תזוב על נדתה כל־ימי
זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה
הוא׃ כל־המשכב אשר תשכב
עליו כל־ימי זובה כמשכב נדתה
יהיה לה וכל־הכלי אשר תשב
עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃
וכל־הנגעם יטמא וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד־הערב׃
ואם טהרה מזובה וספרה לה
שבעת ימים ואחר תטהר׃ וביום
השמיני תקח־לה שתי תרים או
שני בני יונה והביאה אותם אל
הכהן אל־פתח אהל־מועד׃ ועשה
הכהן את־האחד חטאת ואת
האחד עלה וכפר עליה הכהן
לפני יהוה מזוב טמאתה׃ והזרתם
את־בני ישראל מטמאתם ולא
ימתו בטמאתם בטמאם את
משכני אשר בתוכם׃ זאת תורת
הזב ואשר תצא ממנו שכבת
זרע לטמא בה׃ והדוה בנדתה
והזב את־זובו לזכר ולנקבה ז
ולאיש אשר ישכב עם טמאה׃

ע וסימ יעני

הנוגע ג מל בלית וסימנהון וכל הנוגעבם יטמא וה אלהים הצבאות הנוגעבארץ ותמג ואין נוגעבארץ והצפיר קרן חזות
משכני ג וסימנהון בטמאם את משכני אשר בתוכם ועתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי והיה משכני עליהם
ולאיש ג וסימנהון ולאיש אשר ישכב עם טמאה ולאיש בשת בן שאול ולאיש שתים מכסות להנה את גויתהם

פרשה

וידבר יהוה אל משה אחרי
מות שני בני אהרן בקרבתם
לפני יהוה וימתו: ויאמר יהוה
אל משה דבר אל אהרן אחיך
ואל יבא בכל עת אל הקדש
מבית לפרכת אל פני הכפרת
אשר על הארן ולא ימות כי
בענן אראה על הכפרת: בזאת
יבא אהרן אל הקדש בפר בן
בקר לחטאת ואיל לעלה:
כתנת בד קדש ילבש ומכנסי
בד יהיו על בשרו ובאבנט בד
יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי
קדש הם ורחץ במים את
בשרו ולבשם: ומאת
עדת בני ישראל יקח
שני שעירי עזים
לחטאת
ואיל
אחד
לעלה: והקריב
אהרן את פר החטאת
אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו:
ולקח את שני השעירם והעמיד
אתם לפני יהוה פתח אהל
מועד: ונתן אהרן על

שני השעירם גורל אחד
גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: ז
והקריב אהרן את השעיר אשר
עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו
חטאת: והשעיר אשר עלה
עליו הגורל לעזאזל יעמד חי
לפני יהוה לכפר עליו לשלח
אתו לעזאזל המדברה: והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
את פר החטאת אשר לו: ולקח
מלא המחתה גחלי אש מעל
המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו
קטרת סמים דקה והבא מבית
לפרכת: ונתן את הקטרת על
האש לפני יהוה וכסה ענן
הקטרת את הכפרת אשר על
העדות ולא ימות: ולקח מדם
הפר והזה באצבעו על פני
הכפרת קדמה ולפני הכפרת
יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו:
ושחט את שעיר החטאת
אשר לעם והבא את דמו אל
מבית לפרכת ועשה את דמו
באשר עשה לדם הפר והזה
אתו על הכפרת ולפני הכפרת:

וכפר על הקדש משמאת בני
ישראל ומפשעיהם לכל
חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
השכן אתם בתוך טמאתם׃ וכל
אדם לא יהיה באהל מועד בבאו
לכפר בקדש עד צאתו וכפר
בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל
ישראל׃ ויצא אל המזבח אשר
לפני יהוה וכפר עליו ולקח
מדם הפר ומדם השעיר ונתן
על קרנות המזבח סביב׃ והזה
עליו מן הדם באצבעו שבע
פעמים וטהרו וקדשו משמאת
בני ישראל׃ וכלה מכפר את
הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח והקריב את השעיר
החי׃ וסמך אהרן את שתי ידיו
על ראש השעיר החי והתודה
עליו את כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
ונתן אתם על ראש השעיר
ושלח ביד איש עתי המדברה׃
ונשא השעיר עליו את כל עונתם
אל ארץ גזרה ושלח את
השעיר במדבר׃ ובא אהרן אל
אהל מועד ופשט את בגדי הבד

אשר לבש בבאו אל הקדש
והניחם שם׃ ורחץ את בשרו
במים במקום קדוש ולבש את
בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת
עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם׃ ואת חלב החטאת יקטיר
המזבחה׃ והמשלח את השעיר
לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את
בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
המחנה׃ ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת אשר הובא
את דמם לכפר בקדש יוציא
אל מחוץ למחנה ושרפו באש
את עורתם ואת בשרם ואת
פרשם׃ והשרף אתם יכבס
בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחרי כן יבוא אל המחנה׃ והיתה
לכם לחקת עולם בחדש
השביעי בעשור לחדש תענו
את נפשתיכם וכל מלאכה לא
תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני
יהוה תטהרו׃ שבת שבתון
הוא לכם ועניתם את נפשתיכם
חקת עולם׃ וכפר הכהן אשר

את אהל מועד ה וסימנהון ובלה מכפר את מקדש הקדש ויעל את אהרן יי ואת אהל מועד
ויעל את אהרן דדברי הימים תשאו את עבדת ס ישפן ב וסימנהון דם יחשב לאיש ההוא ונם דם נקי אשר שפך ס

ימשח אתו ואשר ימלא את ידו
לכהן תחת אביו ולבש את בנדי
הבדים הקדש וכפר את
מקדש הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח יכפר ועל הכהנים
ועל כל עם הקהל יכפר והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר
על בני ישראל מכל חטאתם
אחת בשנה ויעש כאשר צוה
יהוה את משה וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם זה הדבר אשר צוה
יהוה לאמר איש איש מבית
ישראל אשר ישחט שור או
כשב או עז במחנה או אשר
ישחט מחוץ למחנה ואל פתח
אהל מועד לא הביאו להקריב
קרבן ליהוה לפני משכן יהוה
דם יחשב לאיש ההוא דם שפך
ונכרתה האיש ההוא מקרב עמו
למען אשר יביאו בני ישראל
את זבחיהם אשר הם זבחים על
פני השדה והביאם ליהוה אל
פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו
זבחי שלמים ליהוה אתם וזרק

הכהן את הדם על מזבח יהוה
פתח אהל מועד והקטיר החלב
לריח ניחח ליהוה ולא יזבחו
עוד את זבחיהם לשעירם אשר
הם זנים אחריהם חקת עולם
תהיה זאת להם לדרתם ואלהם
תאמר איש איש מבית ישראל
ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר
יעלה עלה או זבח ואל פתח
אהל מועד לא יביאנו לעשות
אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא
מעמיו ואיש איש מבית ישראל
ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל
כל דם ונתתי פני בנפש האכלת
את הדם והכרתי אתה מקרב
עמה כי נפש הבשר בדם הוא
ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר
על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש
יכפר על כן אמרתי לבני ישראל
כל נפש מכם לא תאכל דם והגר
הגר בתוכם לא יאכל דם ואיש
איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יצוד ציד חיה או
עוף אשר יאכל ושפך את דמו
וכסהו בעפר כי נפש כל בשר
דמו בנפשו הוא ואמר לבני

ס ו פסוק ועל ועל ימלא ביניהו
ז דסמ׳ פרש פתו׳
ח פתו׳ דסמ׳
ט ובהל פת׳
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס סימן נקבה תסובב גבר
ע אמירה לבני ישראל
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ ומל בקדו
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
קי
קיא
קיב
קיג
קיד
קטו
קטז
קיז
קיח
קיט
קכ
קכא
קכב
קכג
קכד
קכה
קכו
קכז
קכח
קכט
קל
קלא
קלב
קלג
קלד
קלה
קלו
קלז
קלח
קלט
קמ
קמא
קמב
קמג
קמד
קמה
קמו
קמז
קמח
קמט
קנ
קנא
קנב
קנג
קנד
קנה
קנו
קנז
קנח
קנט
קס
קסא
קסב
קסג
קסד
קסה
קסו
קסז
קסח
קסט
קע
קעא
קעב
קעג
קעד
קעה
קעו
קעז
קעח
קעט
קפ
קפא
קפב
קפג
קפד
קפה
קפו
קפז
קפח
קפט
קצ
קצא
קצב
קצג
קצד
קצה
קצו
קצז
קצח
קצט
קצי
קצי א
קצי ב
קצי ג
קצי ד
קצי ה
קצי ו
קצי ז
קצי ח
קצי ט
קצי י
קצי יא
קצי יב
קצי יג
קצי יד
קצי טו
קצי טז
קצי יז
קצי יח
קצי יט
קצי כ
קצי כא
קצי כב
קצי כג
קצי כד
קצי כה
קצי כו
קצי כז
קצי כח
קצי כט
קצי ל
קצי לא
קצי לב
קצי לג
קצי לד
קצי לה
קצי לו
קצי לז
קצי לח
קצי לט
קצי מ
קצי מא
קצי מב
קצי מג
קצי מד
קצי מה
קצי מו
קצי מז
קצי מח
קצי מט
קצי נ
קצי נא
קצי נב
קצי נג
קצי נד
קצי נה
קצי נו
קצי נז
קצי נח
קצי נט
קצי ס
קצי סא
קצי סב
קצי סג
קצי סד
קצי סה
קצי סו
קצי סז
קצי סח
קצי סט
קצי ע
קצי עא
קצי עב
קצי עג
קצי עד
קצי עה
קצי עו
קצי עז
קצי עח
קצי עט
קצי פ
קצי פא
קצי פב
קצי פג
קצי פד
קצי פה
קצי פו
קצי פז
קצי פח
קצי פט
קצי צ
קצי צא
קצי צב
קצי צג
קצי צד
קצי צה
קצי צו
קצי צז
קצי צח
קצי צט
קצי ק
קצי קא
קצי קב
קצי קג
קצי קד
קצי קה
קצי קו
קצי קז
קצי קח
קצי קט
קצי קי
קצי קיא
קצי קיב
קצי קיג
קצי קיד
קצי קטו
קצי קטז
קצי קיז
קצי קיח
קצי קיט
קצי קכ
קצי קכא
קצי קכב
קצי קכג
קצי קכד
קצי קכה
קצי קכו
קצי קכז
קצי קכח
קצי קכט
קצי קל
קצי קלא
קצי קלב
קצי קלג
קצי קלד
קצי קלה
קצי קלו
קצי קלז
קצי קלח
קצי קלט
קצי קמ
קצי קמא
קצי קמב
קצי קמג
קצי קמד
קצי קמה
קצי קמו
קצי קמז
קצי קמח
קצי קמט
קצי קנ
קצי קנא
קצי קנב
קצי קנג
קצי קנד
קצי קנה
קצי קנו
קצי קנז
קצי קנח
קצי קנט
קצי קס
קצי קסא
קצי קסב
קצי קסג
קצי קסד
קצי קסה
קצי קסו
קצי קסז
קצי קסח
קצי קסט
קצי קע
קצי קעא
קצי קעב
קצי קעג
קצי קעד
קצי קעה
קצי קעו
קצי קעז
קצי קעח
קצי קעט
קצי קפ
קצי קפא
קצי קפב
קצי קפג
קצי קפד
קצי קפה
קצי קפו
קצי קפז
קצי קפח
קצי קפט
קצי קצ
קצי קצא
קצי קצב
קצי קצג
קצי קצד
קצי קצה
קצי קצו
קצי קצז
קצי קצח
קצי קצט
קצי קצי
קצי קצי א
קצי קצי ב
קצי קצי ג
קצי קצי ד
קצי קצי ה
קצי קצי ו
קצי קצי ז
קצי קצי ח
קצי קצי ט
קצי קצי י
קצי קצי יא
קצי קצי יב
קצי קצי יג
קצי קצי יד
קצי קצי טו
קצי קצי טז
קצי קצי יז
קצי קצי יח
קצי קצי יט
קצי קצי כ
קצי קצי כא
קצי קצי כב
קצי קצי כג
קצי קצי כד
קצי קצי כה
קצי קצי כו
קצי קצי כז
קצי קצי כח
קצי קצי כט
קצי קצי ל
קצי קצי לא
קצי קצי לב
קצי קצי לג
קצי קצי לד
קצי קצי לה
קצי קצי לו
קצי קצי לז
קצי קצי לח
קצי קצי לט
קצי קצי מ
קצי קצי מא
קצי קצי מב
קצי קצי מג
קצי קצי מד
קצי קצי מה
קצי קצי מו
קצי קצי מז
קצי קצי מח
קצי קצי מט
קצי קצי נ
קצי קצי נא
קצי קצי נב
קצי קצי נג
קצי קצי נד
קצי קצי נה
קצי קצי נו
קצי קצי נז
קצי קצי נח
קצי קצי נט
קצי קצי ס
קצי קצי סא
קצי קצי סב
קצי קצי סג
קצי קצי סד
קצי קצי סה
קצי קצי סו
קצי קצי סז
קצי קצי סח
קצי קצי סט
קצי קצי ע
קצי קצי עא
קצי קצי עב
קצי קצי עג
קצי קצי עד
קצי קצי עה
קצי קצי עו
קצי קצי עז
קצי קצי עח
קצי קצי עט
קצי קצי פ
קצי קצי פא
קצי קצי פב
קצי קצי פג
קצי קצי פד
קצי קצי פה
קצי קצי פו
קצי קצי פז
קצי קצי פח
קצי קצי פט
קצי קצי צ
קצי קצי צא
קצי קצי צב
קצי קצי צג
קצי קצי צד
קצי קצי צה
קצי קצי צו
קצי קצי צז
קצי קצי צח
קצי קצי צט
קצי קצי ק
קצי קצי קא
קצי קצי קב
קצי קצי קג
קצי קצי קד
קצי קצי קה
קצי קצי קו
קצי קצי קז
קצי קצי קח
קצי קצי קט
קצי קצי קי
קצי קצי קיא
קצי קצי קיב
קצי קצי קיג
קצי קצי קיד
קצי קצי קטו
קצי קצי קטז
קצי קצי קיז
קצי קצי קיח
קצי קצי קיט
קצי קצי קכ
קצי קצי קכא
קצי קצי קכב
קצי קצי קכג
קצי קצי קכד
קצי קצי קכה
קצי קצי קכו
קצי קצי קכז
קצי קצי קכח
קצי קצי קכט
קצי קצי קל
קצי קצי קלא
קצי קצי קלב
קצי קצי קלג
קצי קצי קלד
קצי קצי קלה
קצי קצי קלו
קצי קצי קלז
קצי קצי קלח
קצי קצי קלט
קצי קצי קמ
קצי קצי קמא
קצי קצי קמב
קצי קצי קמג
קצי קצי קמד
קצי קצי קמה
קצי קצי קמו
קצי קצי קמז
קצי קצי קמח
קצי קצי קמט
קצי קצי קנ
קצי קצי קנא
קצי קצי קנב
קצי קצי קנג
קצי קצי קנד
קצי קצי קנה
קצי קצי קנו
קצי קצי קנז
קצי קצי קנח
קצי קצי קנט
קצי קצי קס
קצי קצי קסא
קצי קצי קסב
קצי קצי קסג
קצי קצי קסד
קצי קצי קסה
קצי קצי קסו
קצי קצי קסז
קצי קצי קסח
קצי קצי קסט
קצי קצי קע
קצי קצי קעא
קצי קצי קעב
קצי קצי קעג
קצי קצי קעד
קצי קצי קעה
קצי קצי קעו
קצי קצי קעז
קצי קצי קעח
קצי קצי קעט
קצי קצי קפ
קצי קצי קפא
קצי קצי קפב
קצי קצי קפג
קצי קצי קפד
קצי קצי קפה
קצי קצי קפו
קצי קצי קפז
קצי קצי קפח
קצי קצי קפט
קצי קצי קצ
קצי קצי קצא
קצי קצי קצב
קצי קצי קצג
קצי קצי קצד
קצי קצי קצה
קצי קצי קצו
קצי קצי קצז
קצי קצי קצח
קצי קצי קצט
קצי קצי קצי
קצי קצי קצי א
קצי קצי קצי ב
קצי קצי קצי ג
קצי קצי קצי ד
קצי קצי קצי ה
קצי קצי קצי ו
קצי קצי קצי ז
קצי קצי קצי ח
קצי קצי קצי ט
קצי קצי קצי י
קצי קצי קצי יא
קצי קצי קצי יב
קצי קצי קצי יג
קצי קצי קצי יד
קצי קצי קצי טו
קצי קצי קצי טז
קצי קצי קצי יז
קצי קצי קצי יח
קצי קצי קצי יט
קצי קצי קצי כ
קצי קצי קצי כא
קצי קצי קצי כב
קצי קצי קצי כג
קצי קצי קצי כד
קצי קצי קצי כה
קצי קצי קצי כו
קצי קצי קצי כז
קצי קצי קצי כח
קצי קצי קצי כט
קצי קצי קצי ל
קצי קצי קצי לא
קצי קצי קצי לב
קצי קצי קצי לג
קצי קצי קצי לד
קצי קצי קצי לה
קצי קצי קצי לו
קצי קצי קצי לז
קצי קצי קצי לח
קצי קצי קצי לט
קצי קצי קצי מ
קצי קצי קצי מא
קצי קצי קצי מב
קצי קצי קצי מג
קצי קצי קצי מד
קצי קצי קצי מה
קצי קצי קצי מו
קצי קצי קצי מז
קצי קצי קצי מח
קצי קצי קצי מט
קצי קצי קצי נ
קצי קצי קצי נא
קצי קצי קצי נב
קצי קצי קצי נג
קצי קצי קצי נד
קצי קצי קצי נה
קצי קצי קצי נו
קצי קצי קצי נז
קצי קצי קצי נח
קצי קצי קצי נט
קצי קצי קצי ס
קצי קצי קצי סא
קצי קצי קצי סב
קצי קצי קצי סג
קצי קצי קצי סד
קצי קצי קצי סה
קצי קצי קצי סו
קצי קצי קצי סז
קצי קצי קצי סח
קצי קצי קצי סט
קצי קצי קצי ע
קצי קצי קצי עא
קצי קצי קצי עב
קצי קצי קצי עג
קצי קצי קצי עד
קצי קצי קצי עה
קצי קצי קצי עו
קצי קצי קצי עז
קצי קצי קצי עח
קצי קצי קצי עט
קצי קצי קצי פ
קצי קצי קצי פא
קצי קצי קצי פב
קצי קצי קצי פג
קצי קצי קצי פד
קצי קצי קצי פה
קצי קצי קצי פו
קצי קצי קצי פז
קצי קצי קצי פח
קצי קצי קצי פט
קצי קצי קצי צ
קצי קצי קצי צא
קצי קצי קצי צב
קצי קצי קצי צג
קצי קצי קצי צד
קצי קצי קצי צה
קצי קצי קצי צו
קצי קצי קצי צז
קצי קצי קצי צח
קצי קצי קצי צט
קצי קצי קצי ק
קצי קצי קצי קא
קצי קצי קצי קב
קצי קצי קצי קג
קצי קצי קצי קד
קצי קצי קצי קה
קצי קצי קצי קו
קצי קצי קצי קז
קצי קצי קצי קח
קצי קצי קצי קט
קצי קצי קצי קי
קצי קצי קצי קיא
קצי קצי קצי קיב
קצי קצי קצי קיג
קצי קצי קצי קיד
קצי קצי קצי קטו
קצי קצי קצי קטז
קצי קצי קצי קיז
קצי קצי קצי קיח
קצי קצי קצי קיט
קצי קצי קצי קכ
קצי קצי קצי קכא
קצי קצי קצי קכב
קצי קצי קצי קכג
קצי קצי קצי קכד
קצי קצי קצי קכה
קצי קצי קצי קכו
קצי קצי קצי קכז
קצי קצי קצי קכח
קצי קצי קצי קכט
קצי קצי קצי קל
קצי קצי קצי קלא
קצי קצי קצי קלב
קצי קצי קצי קלג
קצי קצי קצי קלד
קצי קצי קצי קלה
קצי קצי קצי קלו
קצי קצי קצי קלז
קצי קצי קצי קלח
קצי קצי קצי קלט
קצי קצי קצי קמ
קצי קצי קצי קמא
קצי קצי קצי קמב
קצי קצי קצי קמג
קצי קצי קצי קמד
קצי קצי קצי קמה
קצי קצי קצי קמו
קצי קצי קצי קמז
קצי קצי קצי קמח
קצי קצי קצי קמט
קצי קצי קצי קנ
קצי קצי קצי קנא
קצי קצי קצי קנב
קצי קצי קצי קנג
קצי קצי קצי קנד
קצי קצי קצי קנה
קצי קצי קצי קנו
קצי קצי קצי קנז
קצי קצי קצי קנח
קצי קצי קצי קנט
קצי קצי קצי קס
קצי קצי קצי קסא
קצי קצי קצי קסב
קצי קצי קצי קסג
קצי קצי קצי קסד
קצי קצי קצי קסה
קצי קצי קצי קסו
קצי קצי קצי קסז
קצי קצי קצי קסח
קצי קצי קצי קסט
קצי קצי קצי קע
קצי קצי קצי קעא
קצי קצי קצי קעב
קצי קצי קצי קעג
קצי קצי קצי קעד
קצי קצי קצי קעה
קצי קצי קצי קעו
קצי קצי קצי קעז
קצי קצי קצי קעח
קצי קצי קצי קעט
קצי קצי קצי קפ
קצי קצי קצי קפא
קצי קצי קצי קפב
קצי קצי קצי קפג
קצי קצי קצי קפד
קצי קצי קצי קפה
קצי קצי קצי קפו
קצי קצי קצי קפז
קצי קצי קצי קפח
קצי קצי קצי קפט
קצי קצי קצי קצ
קצי קצי קצי קצא
קצי קצי קצי קצב
קצי קצי קצי קצג
קצי קצי קצי קצד
קצי קצי קצי קצה
קצי קצי קצי קצו
קצי קצי קצי קצז
קצי קצי קצי קצח
קצי קצי קצי קצט
קצי קצי קצי קצי
קצי קצי קצי קצי א
קצי קצי קצי קצי ב
קצי קצי קצי קצי ג
קצי קצי קצי קצי ד
קצי קצי קצי קצי ה
קצי קצי קצי קצי ו
קצי קצי קצי קצי ז
קצי קצי קצי קצי ח
קצי קצי קצי קצי ט
קצי קצי קצי קצי י
קצי קצי קצי קצי יא
קצי קצי קצי קצי יב
קצי קצי קצי קצי יג
קצי קצי קצי קצי יד
קצי קצי קצי קצי טו
קצי קצי קצי קצי טז
קצי קצי קצי קצי יז
קצי קצי קצי קצי יח
קצי קצי קצי קצי יט
קצי קצי קצי קצי כ
קצי קצי קצי קצי כא
קצי קצי קצי קצי כב
קצי קצי קצי קצי כג
קצי קצי קצי קצי כד
קצי קצי קצי קצי כה
קצי קצי קצי קצי כו
קצי קצי קצי קצי כז
קצי קצי קצי קצי כח
קצי קצי קצי קצי כט
קצי קצי קצי קצי ל
קצי קצי קצי קצי לא
קצי קצי קצי קצי לב
קצי קצי קצי קצי לג
קצי קצי קצי קצי לד
קצי קצי קצי קצי לה
קצי קצי קצי קצי לו
קצי קצי קצי קצי לז
קצי קצי קצי קצי לח
קצי קצי קצי קצי לט
קצי קצי קצי קצי מ
קצי קצי קצי קצי מא
קצי קצי קצי קצי מב
קצי קצי קצי קצי מג
קצי קצי קצי קצי מד
קצי קצי קצי קצי מה
קצי קצי קצי קצי מו
קצי קצי קצי קצי מז
קצי קצי קצי קצי מח
קצי קצי קצי קצי מט
קצי קצי קצי קצי נ
קצי קצי קצי קצי נא
קצי קצי קצי קצי נב
קצי קצי קצי קצי נג
קצי קצי קצי קצי נד
קצי קצי קצי קצי נה
קצי קצי קצי קצי נו
קצי קצי קצי קצי נז
קצי קצי קצי קצי נח
קצי קצי קצי קצי נט
קצי קצי קצי קצי ס
קצי קצי קצי קצי סא
קצי קצי קצי קצי סב
קצי קצי קצי קצי סג
קצי קצי קצי קצי סד
קצי קצי קצי קצי סה
קצי קצי קצי קצי סו
קצי קצי קצי קצי סז
קצי קצי קצי קצי סח
קצי קצי קצי קצי סט
קצי קצי קצי קצי ע
קצי קצי קצי קצי עא
קצי קצי קצי קצי עב
קצי קצי קצי קצי עג
קצי קצי קצי קצי עד
קצי קצי קצי קצי עה
קצי קצי קצי קצי עו
קצי קצי קצי קצי עז
קצי קצי קצי קצי עח
קצי קצי קצי קצי עט
קצי קצי קצי קצי פ
קצי קצי קצי קצי פא
קצי קצי קצי קצי פב
קצי קצי קצי קצי פג
קצי קצי קצי קצי פד
קצי קצי קצי קצי פה
קצי קצי קצי קצי פו
קצי קצי קצי קצי פז
קצי קצי קצי קצי פח
קצי קצי קצי קצי פט
קצי קצי קצי קצי צ
קצי קצי קצי קצי צא
קצי קצי קצי קצי צב
קצי קצי קצי קצי צג
קצי קצי קצי קצי צד
קצי קצי קצי קצי צה
קצי קצי קצי קצי צו
קצי קצי קצי קצי צז
קצי קצי קצי קצי צח
קצי קצי קצי קצי צט
קצי קצי קצי קצי ק
קצי קצי קצי קצי קא
קצי קצי קצי קצי קב
קצי קצי קצי קצי קג
קצי קצי קצי קצי קד
קצי קצי קצי קצי קה
קצי קצי קצי קצי קו
קצי קצי קצי קצי קז
קצי קצי קצי קצי קח
קצי קצי קצי קצי קט
קצי קצי קצי קצי קי
קצי קצי קצי קצי קיא
קצי קצי קצי קצי קיב
קצי קצי קצי קצי קיג
קצי קצי קצי קצי קיד
קצי קצי קצי קצי קטו
קצי קצי קצי קצי קטז
קצי קצי קצי קצי קיז
קצי קצי קצי קצי קיח
קצי קצי קצי קצי קיט
קצי קצי קצי קצי קכ
קצי קצי קצי קצי קכא
קצי קצי קצי קצי קכב
קצי קצי קצי קצי קכג
קצי קצי קצי קצי קכד
קצי קצי קצי קצי קכה
קצי קצי קצי קצי קכו
קצי קצי קצי קצי קכז
קצי קצי קצי קצי קכח
קצי קצי קצי קצי קכט
קצי קצי קצי קצי קל
קצי קצי קצי קצי קלא
קצי קצי קצי קצי קלב
קצי קצי קצי קצי קלג
קצי קצי קצי קצי קלד
קצי קצי קצי קצי קלה
קצי קצי קצי קצי קלו
קצי קצי קצי קצי קלז
קצי קצי קצי קצי קלח
קצי קצי קצי קצי קלט
קצי קצי קצי קצי קמ
קצי קצי קצי קצי קמא
קצי קצי קצי קצי קמב
קצי קצי קצי קצי קמג
קצי קצי קצי קצי קמד
קצי קצי קצי קצי קמה
קצי קצי קצי קצי קמו
קצי קצי קצי קצי קמז
קצי קצי קצי קצי קמח
קצי קצי קצי קצי קמט
קצי קצי קצי קצי קנ
קצי קצי קצי קצי קנא
קצי קצי קצי קצי קנב
קצי קצי קצי קצי קנג
קצי קצי קצי קצי קנד
קצי קצי קצי קצי קנה
קצי קצי קצי קצי קנו
קצי קצי קצי קצי קנז
קצי קצי קצי קצי קנח
קצי קצי קצי קצי קנט
קצי קצי קצי קצי קס
קצי קצי קצי קצי קסא
קצי קצי קצי קצי קסב
קצי קצי קצי קצי קסג
קצי קצי קצי קצי קסד
קצי קצי קצי קצי קסה
קצי קצי קצי קצי קסו
קצי קצי קצי קצי קסז
קצי קצי קצי קצי קסח
קצי קצי קצי קצי קסט
קצי קצי קצי קצי קע
קצי קצי קצי קצי קעא
קצי קצי קצי קצי קעב
קצי קצי קצי קצי קעג
קצי קצי קצי קצי קעד
קצי קצי קצי קצי קעה
קצי קצי קצי קצי קעו
קצי קצי קצי קצי קעז
קצי קצי קצי קצי קעח
קצי קצי קצי קצי קעט
קצי קצי קצי קצי קפ
קצי קצי קצי קצי קפא
קצי קצי קצי קצי קפב
קצי קצי קצי קצי קפג
קצי קצי קצי קצי קפד
קצי קצי קצי קצי קפה
קצי קצי קצי קצי קפו
קצי קצי קצי קצי קפז
קצי קצי קצי קצי קפח
קצי קצי קצי קצי קפט
קצי קצי קצי קצי קצ
קצי קצי קצי קצי קצא
קצי קצי קצי קצי קצב
קצי קצי קצי קצי קצג
קצי קצי קצי קצי קצד
קצי קצי קצי קצי קצה
קצי קצי קצי קצי קצו
קצי קצי קצי קצי קצז
קצי קצי קצי קצי קצח
קצי קצי קצי קצי קצט
קצי קצי קצי קצי קצי
קצי קצי קצי קצי קצי א
קצי קצי קצי קצי קצי ב
קצי קצי קצי קצי קצי ג
קצי קצי קצי קצי קצי ד
קצי קצי קצי קצי קצי ה
קצי קצי קצי קצי קצי ו
קצי קצי קצי קצי קצי ז
קצי קצי קצי קצי קצי ח
קצי קצי קצי קצי קצי ט
קצי קצי קצי קצי קצי י
קצי קצי קצי קצי קצי יא
קצי קצי קצי קצי קצי יב
קצי קצי קצי קצי קצי יג
קצי קצי קצי קצי קצי יד
קצי קצי קצי קצי קצי טו
קצי קצי קצי קצי קצי טז
קצי קצי קצי קצי קצי יז
קצי קצי קצי קצי קצי יח
קצי קצי קצי קצי קצי יט
קצי קצי קצי קצי קצי כ
קצי קצי קצי קצי קצי כא
קצי קצי קצי קצי קצי כב
קצי קצי קצי קצי קצי כג
קצי קצי קצי קצי קצי כד
קצי קצי קצי קצי קצי כה
קצי קצי קצי קצי קצי כו
קצי קצי קצי קצי קצי כז
קצי קצי קצי קצי קצי כח
קצי קצי קצי קצי קצי כט
קצי קצי קצי קצי קצי ל
קצי קצי קצי קצי קצי לא
קצי קצי קצי קצי קצי לב
קצי קצי קצי קצי קצי לג
קצי קצי קצי קצי קצי לד
קצי קצי קצי קצי קצי לה
קצי קצי קצי קצי קצי לו
קצי קצי קצי קצי קצי לז
קצי קצי קצי קצי קצי לח
קצי קצי קצי קצי קצי לט
קצי קצי קצי קצי קצי מ
קצי קצי קצי קצי קצי מא
קצי קצי קצי קצי קצי מב
קצי קצי קצי קצי קצי מג
קצי קצי קצי קצי קצי מד
קצי קצי קצי קצי קצי מה
קצי קצי קצי קצי קצי מו
קצי קצי קצי קצי קצי מז
קצי קצי קצי קצי קצי מח
קצי קצי קצי קצי קצי מט
קצי קצי קצי קצי קצי נ
קצי קצי קצי קצי קצי נא
קצי קצי קצי קצי קצי נב
קצי קצי קצי קצי קצי נג
קצי קצי קצי קצי קצי נד
קצי קצי קצי קצי קצי נה
קצי קצי קצי קצי קצי נו
קצי קצי קצי קצי קצי נז
קצי קצי קצי קצי קצי נח
קצי קצי קצי קצי קצי נט
קצי קצי קצי קצי קצי ס
קצי קצי קצי קצי קצי סא
קצי קצי קצי קצי קצי סב
קצי קצי קצי קצי קצי סג
קצי קצי קצי קצי קצי סד
קצי קצי קצי קצי קצי סה
קצי קצי קצי קצי קצי סו
קצי קצי קצי קצי קצי סז
קצי קצי קצי קצי קצי סח
קצי קצי קצי קצי קצי סט
קצי קצי קצי קצי קצי ע
קצי קצי קצי קצי קצי עא
קצי קצי קצי קצי קצי עב
קצי קצי קצי קצי קצי עג
קצי קצי קצי קצי קצי עד
קצי קצי קצי קצי קצי עה
קצי קצי קצי קצי קצי עו
קצי קצי קצי קצי קצי עז
קצי קצי קצי קצי קצי עח
קצי קצי קצי קצי קצי עט
קצי קצי קצי קצי קצי פ
קצי קצי קצי קצי קצי פא
קצי קצי קצי קצי קצי פב
קצי קצי קצי קצי קצי פג
קצי קצי קצי קצי קצי פד
קצי קצי קצי קצי קצי פה
קצי קצי קצי קצי קצי פו
קצי קצי קצי קצי קצי פז
קצי קצי קצי קצי קצי פח
קצי קצי קצי קצי קצי פט
קצי קצי קצי קצי קצי צ
קצי קצי קצי קצי קצי צא
קצי קצי קצי קצי קצי צב
קצי קצי קצי קצי קצי צג
קצי קצי קצי קצי קצי צד
קצי קצי קצי קצי קצי צה
קצי קצי קצי קצי קצי צו
קצי קצי קצי קצי קצי צז
קצי קצי קצי קצי קצי צח
קצי קצי קצי קצי קצי צט
קצי קצי קצי קצי קצי ק
קצי קצי קצי קצי קצי קא
קצי קצי קצי קצי קצי קב
קצי קצי קצי קצי קצי קג
קצי קצי קצי קצי קצי קד
קצי קצי קצי קצי קצי קה
קצי קצי קצי קצי קצי קו
קצי קצי קצי קצי קצי קז
קצי קצי קצי קצי קצי קח
קצי קצי קצי קצי קצי קט
קצי קצי קצי קצי קצי קי
קצי קצי קצי קצי קצי קיא
קצי קצי קצי קצי קצי קיב
קצי קצי קצי קצי קצי קיג
קצי קצי קצי קצי קצי קיד
קצי קצי קצי קצי קצי קטו
קצי קצי קצי קצי קצי קטז
קצי קצי קצי קצי קצי קיז
קצי קצי קצי קצי קצי קיח
קצי קצי קצי קצי קצי קיט
קצי קצי קצי קצי קצי קכ
קצי קצי קצי קצי קצי קכא
קצי קצי קצי קצי קצי קכב
קצי קצי קצי קצי קצי קכג
קצי קצי קצי קצי קצי קכד
קצי קצי קצי קצי קצי קכה
קצי קצי קצי קצי קצי קכו
קצי קצי קצי קצי קצי קכז
קצי קצי קצי קצי קצי קכח
קצי קצי קצי קצי קצי קכט
קצי קצי קצי קצי קצי קל
קצי קצי קצי קצי קצי קלא
קצי קצי קצי קצי קצי קלב
קצי קצי קצי קצי קצי קלג
קצי קצי קצי קצי קצי קלד
קצי קצי קצי קצי קצי קלה
קצי קצי קצי קצי קצי קלו
קצי קצי קצי קצי קצי קלז
קצי קצי קצי קצי קצי קלח
קצי קצי קצי קצי קצי קלט
קצי קצי קצי קצי קצי קמ
קצי קצי קצי קצי קצי קמא
קצי קצי קצי קצי קצי קמב
קצי קצי קצי קצי קצי קמג
קצי קצי קצי קצי קצי קמד
קצי קצי קצי קצי קצי קמה
קצי קצי קצי קצי קצי קמו
קצי קצי קצי קצי קצי קמז
קצי קצי קצי קצי קצי קמח
קצי קצי קצי קצי קצי קמט
קצי קצי קצי קצי קצי קנ
קצי קצי קצי קצי קצי קנא
קצי קצי קצי קצי קצי קנב
קצי קצי קצי קצי קצי קנג
קצי קצי קצי קצי קצי קנד
קצי קצי קצי קצי קצי קנה
קצי קצי קצי קצי קצי קנו
קצי קצי קצי קצי קצי קנז
קצי קצי קצי קצי קצי קנח
קצי קצי קצי קצי קצי קנט
קצי קצי קצי קצי קצי קס
קצי קצי קצי קצי קצי קסא
קצי קצי קצי קצי קצי קסב
קצי קצי קצי קצי קצי קסג
קצי קצי קצי קצי קצי קסד
קצי קצי קצי קצי קצי קסה
קצי קצי קצי קצי קצי קסו
קצי קצי קצי קצי קצי קסז
קצי קצי קצי קצי קצי קסח
קצי קצי קצי קצי קצי קסט
קצי קצי קצי קצי קצי קע
קצי קצי קצי קצי קצי קעא
קצי קצי קצי קצי קצי קעב
קצי קצי קצי קצי קצי קעג
קצי קצי קצי קצי קצי קעד
קצי קצי קצי קצי קצי קעה
קצי קצי קצי קצי קצי קעו
קצי קצי קצי קצי קצי קעז
קצי קצי קצי קצי קצי קעח
קצי קצי קצי קצי קצי קעט
קצי קצי קצי קצי קצי קפ
קצי קצי קצי קצי קצי קפא
קצי קצי קצי קצי קצי קפב
קצי קצי קצי קצי קצי קפג
קצי קצי קצי קצי קצי קפד
קצי קצי קצי קצי קצי קפה
קצי קצי קצי קצי קצי קפו
קצי קצי קצי קצי קצי קפז
קצי קצי קצי קצי קצי קפח
קצי קצי קצי קצי קצי קפט
קצי קצי קצי קצי קצי קצ
קצי קצי קצי קצי קצי קצא
קצי קצי קצי קצי קצי קצב
קצי קצי קצי קצי קצי קצג
קצי קצי קצי קצי קצי קצד
קצי קצי קצי קצי קצי קצה
קצי קצי קצי קצי קצי קצו
קצי קצי קצי קצי קצי קצז
קצי קצי קצי קצי קצי קצח
קצי קצי קצי קצי קצי קצט
קצי קצי קצי קצי קצי קצי
קצי קצי קצי קצי קצי קצי א
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ב
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ג
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ד
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ה
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ו
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ז
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ח
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ט
קצי קצי קצי קצי קצי קצי י
קצי קצי קצי קצי קצי קצי יא
קצי קצי קצי קצי קצי קצי יב
קצי קצי קצי קצי קצי קצי יג
קצי קצי קצי קצי קצי קצי יד
קצי קצי קצי קצי קצי קצי טו
קצי קצי קצי קצי קצי קצי טז
קצי קצי קצי קצי קצי קצי יז
קצי קצי קצי קצי קצי קצי יח
קצי קצי קצי קצי קצי קצי יט
קצי קצי קצי קצי קצי קצי כ
קצי קצי קצי קצי קצי קצי כא
קצי קצי קצי קצי קצי קצי כב
קצי קצי קצי קצי קצי קצי כג
קצי קצי קצי קצי קצי קצי כד
קצי קצי קצי קצי קצי קצי כה
קצי קצי קצי קצי קצי קצי כו
קצי קצי קצי קצי קצי קצי כז
קצי קצי קצי קצי קצי קצי כח
קצי קצי קצי קצי קצי קצי כט
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ל
קצי קצי קצי קצי קצי קצי לא
קצי קצי קצי קצי קצי קצי לב
קצי קצי קצי קצי קצי קצי לג
קצי קצי קצי קצי קצי קצי לד
קצי קצי קצי קצי קצי קצי לה
קצי קצי קצי קצי קצי קצי לו
קצי קצי קצי קצי קצי קצי לז
קצי קצי קצי קצי קצי קצי לח
קצי קצי קצי קצי קצי קצי לט
קצי קצי קצי קצי קצי קצי מ
קצי קצי קצי קצי קצי קצי מא
קצי קצי קצי קצי קצי קצי מב
קצי קצי קצי קצי קצי קצי מג
קצי קצי קצי קצי קצי קצי מד
קצי קצי קצי קצי קצי קצי מה
קצי קצי קצי קצי קצי קצי מו
קצי קצי קצי קצי קצי קצי מז
קצי קצי קצי קצי קצי קצי מח
קצי קצי קצי קצי קצי קצי מט
קצי קצי קצי קצי קצי קצי נ
קצי קצי קצי קצי קצי קצי נא
קצי קצי קצי קצי קצי קצי נב
קצי קצי קצי קצי קצי קצי נג
קצי קצי קצי קצי קצי קצי נד
קצי קצי קצי קצי קצי קצי נה
קצי קצי קצי קצי קצי קצי נו
קצי קצי קצי קצי קצי קצי נז
קצי קצי קצי קצי קצי קצי נח
קצי קצי קצי קצי קצי קצי נט
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ס
קצי קצי קצי קצי קצי קצי סא
קצי קצי קצי קצי קצי קצי סב
קצי קצי קצי קצי קצי קצי סג
קצי קצי קצי קצי קצי קצי סד
קצי קצי קצי קצי קצי קצי סה
קצי קצי קצי קצי קצי קצי סו
קצי קצי קצי קצי קצי קצי סז
קצי קצי קצי קצי קצי קצי סח
קצי קצי קצי קצי קצי קצי סט
קצי קצי קצי קצי קצי קצי ע
קצי קצי קצי קצי קצי קצי עא
קצי קצי קצי קצי קצי קצי עב
קצי קצי קצי קצי קצי קצי עג
קצי קצי קצי קצי קצי קצי עד
קצי קצי קצי קצי קצי קצי עה
קצי קצי קצי קצי קצי קצי עו
קצי קצי קצי קצי קצי קצי עז
קצי קצי קצי קצי קצי קצי עח
קצי קצי קצי קצי קצי קצי עט
קצי קצי קצי קצי קצי קצי פ
קצי קצי קצי קצי קצי קצי פא
ק

ובחקותיהם ד חס בליש ומינהון ובחקתיהם לא תלכו ולא תלכו בחקת הגוי כחקתם וכמישפטם חקת שמים וארץ וכל חקים חקתי ראו׳ ויערות ג ומינהון ויעדות אביהם לא ראו ערות אביך ועדות אמך ועדות אחות אמך ו׳ ג בארמית ועדות מלבא לא אדיך ׳ וכתו דכו ׳

ישראל דס כל בשר לא תאכלו׃
כי נפש כל בשר דמו הוא בכל סימן
אכליו יכרת׃ וכל נפש אשר ג
תאכל נבלה וטרפה באזרח
ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וטהר׃ ואם לא
יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא
עונו׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ט בסמ ומ וידבר דכו בסמ
דבר אל בני ישראל ואמרת ה ל ג
אלהם אני יהוה אלהיכם׃ כמעשה
ארץ מצרים אשר ישבתם בה
לא תעשו וכמעשה ארץ כנען
אשר אני מביא אתכם שמה
לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו׃ ואנון ל
את משפטי תעשו ואת חקתי ח חס בליש
תשמרו ללכת בהם אני יהוה
אלהיכם׃ ושמרתם את חקתי
ואת משפטי אשר יעשה אתם
האדם וחי בהם אני יהוה׃ כב סו פסו בסמ
איש איש אל כל
שאר בשרו לא תקרבו לגלות
ערוה אני יהוה׃
ערות אביך וערות אמך לא ג
תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה׃ וא בלשו ארמית וערות מלבא
ערות אשת אביך

לא תגלה ערות אביך הוא׃
ערות אחותך בת סימן
אביך או בת אמך מולדת בית ג
או מולדת חוץ לא תגלה ערותן׃ כ ובעמ
ערות בת בנך או בת ט בסמ ומ וידבר דכו בסמ
בתך לא תגלה ערותן כי ערותך ה ל ג
הנה׃
ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא יח
לא תגלה ערותה׃ ג
ערות אחות אביך לא תגלה
שאר אביך הוא׃
ערות אחות אמך לא תגלה ב
כי שאר אמך הוא׃
ערות אחי אביך לא תגלה ל ל
אל אשתו לא תקרב דדתך ז זק קס
הוא׃
ערות כלתך ל
לא תגלה אשת בנך הוא לא
תגלה ערותה׃
ערות ל
אשת אחיך לא תגלה ערות
אחיך הוא׃
ערות כב סו פסו בסמ
אשה ובתה לא תגלה את בת ה
בנה ואת בת בתה לא תקח דסמ ל
לגלות ערותה שארה הנה
זמה הוא׃ ואשה אל אחותה ג
לא תקח לצרר לגלות ערותה בלש ארמית וערות מלבא
עליה בחייה׃ ואל אשה בנדת ג בלש ב מלו חס

ואת בת ה ומינהון ואת בת חיעניה ואת התחפס ואת השחק׳ וחבריה דמישנה תורה׳ ערות אשה ובתה לא תגלה את בת
בנה ואת בת בתה׳ והמלך שלמה אהב נשים נכריות׳ ואת בת פרעה העלה שלמה׳ ס ירחץ ה ל פת ו קס ומינהון וקדבו וברעיו
ירחץ במים׳ והקרב והכריעים ירחץ במים׳ ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ׳ רין קמ׳ והיה לפנות ערב ירחץ במים׳ פעמיו ירחץ בדם הרשע׳ ס שארה

טמאתה לא תקרב לנדת
ערותה: ואל אשת עמיתך לא
תתן שכבתך לזרע לטמאה בה:
ומזרעך לא תתן להעביר למלך
ולא תחלל את שם אלהיך אני
יהוה: ואת זכר לא תשכב משכבי
אשה תועבה הוא: ובכל בהמה
לא תתן שכבתך לטמאה בה
ואשה לא תעמד לפני בהמה
לרבעה תבל הוא: אל תטמאו
בכל אלה כי בכל אלה נטמאו
הגוים אשר אנכי משלח מפניכם:
ותטמא הארץ ואפקד עונה
עליה ותקא הארץ את ישביה:
ושמרתם אתם את חקתי ואת
משפטי ולא תעשו מכל
התועבת האלה האזרח והגר
הגר בתוככם: כי את כל התועבת
האל עשו אנשי הארץ אשר
לפניכם ותטמא הארץ: ולא
תקיא הארץ אתכם בטמאכם
אתה כאשר קאה את הגוי
אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה
מכל התועבת האלה ונכרתו
הנפשות העשת מקרב עמם:
ושמרתם את משמרתי לבלתי

עשות מחקות התועבת אשר
נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם
אני יהוה אלהיכם:

פרשה

וידבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אלהם קדשים תהיו כי
קדוש אני יהוה אלהיכם: איש
אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל
תפנו אל האלילם ואלהי מסכה
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם:
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה
לרצנכם תזבחהו: ביום זבחכם
יאכל וממחרת והנותר עד יום
השלישי באש ישרף: ואם
האכל יאכל ביום השלישי פגול
הוא לא ירצה: ואכליו
עונו ישא כי את קדש יהוה
חלל ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה: ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך
לקצר ולקט קצירך לא
תלקט: וכרמך לא תעולל
ופרט כרמך לא תלקט לעני
ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:

חרש ג וסיפרא או מי ישום אלם או חרש לא תקלל חרש בפ' פרק חרש יאטם אזנו וזו חרש כמלאכי אשלח ׳ ב ׳
עפ"י ה"מ וסיפרא לא תלך רכיל בעמיך ודאיתה אתה ונאספת נקם נקמת בני ישראל ומת בהר וקאם שאין בעפ"י ׳

לֹא תִנְקְמוּ וְלֹא תִטְּרוּ אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה׃
אֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמֹרוּ בְּהֶמְתְּךָ לֹא תַרְבִּיעַ כִּלְאַיִם שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע
כִּלְאַיִם וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ׃ וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב
אֶת אִשָּׁה שִׁכְבַת זֶרַע וְהוּא שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ וְהִפָּדֹה
לֹא נִפְדְּתָה אוֹ חׇפְשָׁה לֹא נִתַּן לָהּ בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה לֹא יומתו כִּי
לֹא חׇפְשָׁה׃ וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ

מן ל
רש"י ספ' ער כאן אנייש אלהיכם במג' דחס אלהיכם ומיט"ע בחון ג
וחרש חס ח
דנש וכל איוב דכו כמ"א ואתי תחניא מל בלוש ה
וזו הוכח ג

לַיהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אָיִל
אֶשָׁם׃ וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל
הָאָשָׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מֵחַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא׃
וְכִי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ וּנְטַעְתֶּם כָּל
עֵץ מַאֲכָל וַעֲרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ אֶת
פִּרְיוֹ שָׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם
עֲרֵלִים לֹא יֵאָכֵל׃ וּבַשָּׁנָה הָרְבִיעִת
יִהְיֶה כָּל פִּרְיוֹ קֹדֶשׁ הִלּוּלִים לַיהוָה׃
וּבַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁת תֹּאכְלוּ אֶת
פִּרְיוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֹא תֹאכְלוּ עַל
הַדָּם לֹא תְנַחֲשׁוּ וְלֹא תְעוֹנֵנוּ׃
לֹא תַקִּפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם וְלֹא
תַשְׁחִית אֶת פְּאַת זְקָנֶךָ׃ וּשְׂרָט
לָנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ בִּבְשַׂרְכֶם וְכֶתֶבֶת
קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בָּכֶם אֲנִי יְהוָה׃
אַל תְּחַלֵּל אֶת בִּתְּךָ לְהַזְנוֹתָהּ
וְלֹא תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמָלְאָה הָאָרֶץ
זִמָּה׃ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃ אַל
תִּפְנוּ אֶל הָאֹבֹת וְאֶל הַיִּדְּעֹנִים
אַל תְּבַקְשׁוּ לְטָמְאָה בָהֶם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ מִפְּנֵי שֵׂיבָה
תָּקוּם וְהָדַרְתָּ פְּנֵי זָקֵן וְיָרֵאתָ

ב
מסו מלחמה
ג
ומל ובצרו את כרמיהם
ד
וחס
ה
בס פסו בסל
ו
מן א מל ולא במצ
ז
חס בלוש
ח
ומל אתה
ט
ומל

הוכח ה וסיפרא הוכח תוכיח את עמיתך מה נבוריצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכם הוכח יוכיח אתכם אם בסתר ׳
הוכח כרימר לא יסכון לא יאהב לון הוכח לו וז יהוכח אל אל אחפין ׳ ב ׳ ולא תשא ג וסיפ' ולא תשא למקום ולא תשא עליו חטא ולא
מחטאתו ד וסיפרא והביא את אשכיו ליט ואת כל חלבי יקטיר המובחה ואת השני יעשה עלה וכפר עליו הכהן דבקרת ׳

מאלהיך אני יהוה׃
וכי־ינור אתך גר בארצכם
לא תונו אתו׃ כאזרח מכם יהיה
לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו
כמוך כי־גרים הייתם בארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם׃ לא תעשו
עול במשפט במדה במשקל
ובמשורה׃ מאזני צדק אבני צדק
איפת צדק והין צדק יהיה לכם
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים׃ ושמרתם
את־כל־חקתי ואת־כל־משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה׃

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃
ואל־בני ישראל תאמר איש
איש מבני ישראל ומן־הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למלך
מות יומת עם הארץ ירגמהו
באבן׃ ואני אתן את־פני באיש
ההוא והכרתי אתו מקרב עמו
כי מזרעו נתן למלך למען טמא
את־מקדשי ולחלל את־שם
קדשי׃ ואם־העלם יעלימו עם
הארץ את־עיניהם מן־האיש
ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי

המית אתו׃ ושמתי אני את־פני
באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי
אתו ואת־כל־הזנים אחריו לזנות
אחרי המלך מקרב עמם׃ והנפש
אשר תפנה אל־האבת ואל
הידעני לזנות אחריהם ונתתי
את־פני בנפש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו׃ והתקדשתם והייתם
קדשים כי־אני יהוה אלהיכם׃
ושמרתם את־חקתי ועשיתם
אתם אני יהוה מקדשכם׃ כי
איש איש אשר יקלל את־אביו
ואת־אמו מות יומת אביו ואמו
קלל דמיו בו׃ ואיש אשר ינאף
את־אשת איש אשר ינאף את
אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת׃ ואיש אשר ישכב
את־אשת אביו ערות אביו גלה
מות יומתו שניהם דמיהם בם׃
ואיש אשר ישכב את־כלתו
מות יומתו שניהם תבל עשו
דמיהם בם׃ ואיש אשר ישכב
את־זכר משכבי אשה תועבה
עשו שניהם מות יומתו דמיהם
בם׃ ואיש אשר יקח את־אשה
ואת־אמה זמה הוא באש ישרפו

110

ולא תהיה ח וסיכיהון ולא תהיה זכיה ביתיבכם ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם ולא תהיה עדת ש בצאן אשר אין להם רעה
ולא תהיה למטה לפוקה ולמכשול לא תקום ולא תהיה ולא תהיה להם לאיש מוכיח ולא תהיה כראשונה וכאחרונה ס ואקין ל וחס

אֹתוֹ וְאֹתָהֵן וְלֹא תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃
וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן אֶת שְׁכָבְתּוֹ בִּבְהֵמָה
מוֹת יוּמָת וְאֶת הַבְּהֵמָה תַּהַרְגוּ׃
וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל כָּל בְּהֵמָה
לִרְבֹּעָה אֹתָהּ וְהָרַגְתָּ אֶת הָאִשָּׁה
וְאֶת הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוּ דְמֵיהֶם
בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ
בַּת אָבִיו אוֹ בַת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת
עֶרְוָתָהּ וְהִיא תִרְאֶה אֶת עֶרְוָתוֹ
חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם
עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת אֵשֶׁת דּוֹדוֹ וְגִלָּה
אֶת עֶרְוַת דּוֹדָתוֹ חֶרְפָּה יִהְיוּ
וְהוּא גִּלָּה אֶת מְקוֹר דָּמֶיהָ
וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמָּם׃
וְעֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ וַאֲחוֹת אָבִיךָ
לֹא תְגַלֶּה כִּי אֶת שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה
עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
אֶת דֹּדָתוֹ עֶרְוַת דּוֹדוֹ גִּלָּה חֶטְאָם
יִשְׂאוּ עֲרִירִים יָמֻתוּ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִקַּח אֶת אֵשֶׁת אָחִיו נִדָּה הוּא
עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִים יִהְיוּ׃
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת
כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא
תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי
מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת בָּהּ׃

ג וסיכיהון ולא תעשו ככל חקות הגוי אשר אני
משלח מפניכם כי את כל אלה
עשו ואקין בם׃ ואמר לכם אתם
תירשו את ארמתם ואני אתננה
לכם לרשתה ארץ זבת
חלב ודבש אני יהוה אלהיכם
אשר הבדלתי אתכם מן העמים׃
והבדלתם בין הבהמה הטהורה
לטמאה ובין העוף הטמא
לטהר ולא תשקצו את
נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל
אשר תרמש האדמה אשר
הבדלתי לכם לטמא׃ והייתם
לי קדשים כי קדוש אני יהוה
ואבדיל אתכם מן העמים להיות
לי׃ ואיש או אשה כי יהיה בהם
אוב או ידעוני מות יומתו באבן
ירגמו אתם דמיהם בם׃

סד וסיכ נוח

פרשה

ויאמר יהוה אל משה אמר
אל הכהנים בני אהרן ואמרת
אלהם לנפש לא יטמא בעמיו׃
כי אם לשארו הקרב אליו
לאמו ולאביו ולבנו ולבתו
ולאחיו׃ ולאחתו הבתולה
הקרובה אליו אשר לא היתה

ג וסיכיהון את ערות אחותך לא תגלה כי את שארך הוא׃ ערות אשת אחיך לא תגלה
ג וסיכיהון ואיש אשר ישכב את אשה דוה תגלה את ערותה צא תאמר לו נתנני שוממה כל היום דוה׃ א בתו ז בנו ו בתו
ג קט וסיכיהון ואיש אשר ישכב את זכר ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב׃

העבה ג וסיכיהון
דוה ג וסיכיהון
יובתו ג קט וסיכיהון

לְאִישׁ לֹא יִטַּמָּא׃ לֹא יִקָּרֵחַ קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ
וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא
יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם
מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ אִשָּׁה זֹנָה
וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה
מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי קָדֹשׁ הוּא
לֵאלֹהָיו וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי אֶת לֶחֶם
אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדֹשׁ יִהְיֶה
לְךָ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תָחֵל לִזְנוֹת
אֶת אָבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ
תִּשָּׂרֵף׃ וְהַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר יוּצַק עַל
רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא
אֶת יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים פ אֶת רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא
יִפְרֹם׃ וְעַל כָּל נֶפֶשׁ מֵת לֹא
יָבֹא לְאָבִיו וְלֶאֱמוֹ לֹא יִטַּמָּא׃
וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל
אֶת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן
מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃
וְהוּא אִשָּׁה בְּבְתוּלֶיהָ יִקָּח׃

אַלְמָנָה וְגָרוּשָׁה וְחֲלָלָה זוֹנָה
אֶת אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם בְּתוּלָה
מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃ וְלֹא יְחַלֵּל
זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר אִישׁ מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר
יִהְיֶה בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב
לֶחֶם אֱלֹהָיו׃ כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר
בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב אִישׁ עִוֵּר
אוֹ פִסֵּחַ אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ׃
אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ שֶׁבֶר
רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃ אוֹ גִבֵּן אוֹ דַק
אוֹ תְבַלֻּל בְּעֵינוֹ אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת
אוֹ מָרוֹחַ אֶשֶׁךְ׃ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא
יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אֶת אִשֵּׁי יְהוָה
מוּם בּוֹ אֶת לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ
לְהַקְרִיב׃ לֶחֶם אֱלֹהָיו מִקָּדְשֵׁי
הַקָּדָשִׁים וּמִן הַקֳּדָשִׁים יֹאכֵל׃
אַךְ אֶל הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא וְאֶל
הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי מוּם בּוֹ וְלֹא
יְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְהוָה
מְקַדְּשָׁם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל
אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃

ד בסו תיבו וקרו ו וסימנהון לא יקרחה לא שפכה כישברה אניות עביו נעתה יצאן אבדות הוה עפי בעת ההיא עלה עברי עיים לא נושבה
יזנה תזנותיה ולא יהיה עוד לשנ נים לאמר שמעה פע חמרמרה שפכה אשורי עודינה תכלינה עיענו רי יאמרי שלה על אלההן די שדרך פישך ׃

מקדשים ב זכרי כן וסימנהון אשר הם מקדשים לי אני יי׳ והלוים מיקדשים לכם אהרן יי׳ ומקדשים ללוים
שבה ושבה ג מלי בליש וסימנהון ושבה אל בית אביה כנעוריה ושבה לאוגנה וזנתה בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית

כב וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו
מקדשי בני ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר הם מקדשים
לי אני יהוה אמר אלהם ז׳ ח
לדרותיכם כל איש אשר יקרב
מכל זרעכם אל הקדשים ט
אשר יקדישו בני ישראל
ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מלפני אני יהוה׃
איש איש משרע אהרן והוא י
צרוע או זב בקדשים לא יאכל
עד אשר יטהר והנוגע בכל
טמא נפש או איש אשר תצא
ממנו שכבת זרע או איש אשר יג
יגע בכל שרץ אשר יטמא לו
או באדם אשר יטמא לו לכל
טמאתו׃ נפש אשר תגע בו יד
וטמא עד הערב ולא יאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשרו טו
במים׃ ובא השמש וטהר ואחר
יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא׃ טז
נבלה וטרפה לא יאכל
לטמאה בהם אני יהוה׃ ושמרו
את משמרתי ולא ישאו עליו
חטא ומתו בו כי יחללהו אני

יהוה מקדשם׃ כל זר לא יאכל
קדש תושב כהן ושכיר לא
אכל קדש׃ וכהן כי יקנה נפש
קנין כספו הוא יאכל בו ויליד
ביתו הם יאכלו בלחמו׃ ובת
כהן כי תהיה לאיש זר הוא
בתרומת הקדשים לא תאכל׃
ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה
וזרע אין לה ושבה אל בית אביה
כנעוריה מלחם אביה תאכל
וכל זר לא יאכל בו׃ ואיש כי
יאכל קדש בשגגה ויסף
חמשיתו עליו ונתן לכהן את
הקדש׃ ולא יחללו את קדשי
בני ישראל את אשר ירימו ז
ליהוה׃ והשיאו אותם עון
אשמה באכלם את קדשיהם
כי אני יהוה מקדשם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל ואמרת אלהם
איש איש מבית ישראל ומן
הגר בישראל אשר יקריב
קרבנו לכל נדריהם ולכל
נדבותם אשר יקריבו ליהוה

תאכל ז׳ וסימנהון מכל עץ הגן אכל תאכל׳ הוא בתרומת הקדשים׳ כי תהיה אלמנה׳ והבשר תאכל׳ כי תצור אל עיר׳ עד׳ עשן באפו׳
וחבריה׳ ויען השלישי׳ וחבריה׳ כי בערה כאשר שעה׳ כי עש תאכל׳ האנך דם׳ עד׳ אכרין תאכל׳ צופיה הליכות ביתה׳ יבא אלהינו׳ יגיע כמך כי תאכל׳
וזבחי׳ ב׳ ג׳ ד׳ פסו׳ ה׳ פסו׳ וסימנהון וכהן כי יקנה נפש קנין כספו יינאץ בזעם אפו מלך וכהן׳ נדבותם כל בתורה׳

ולנדר ה קס וסיפרי בלשון תרגום נדרא דארכילא שלם יעבד ולא אתקבל ופירוש כל נדר וכל שבועת אסר ונדר
אלפיק ונדישת ונדרו נדר ליש ושלבו כי נדר נדר יעבד ולנדר לא ירצה ע משחתם ב בתי ליש וסיפרי כיפשחתם בהם והיתה להיות להם
פשחתם ע

לְעֹלָה לְרָצֹנְכֶם תָּמִים זָכָר בַּבָּקָר
בַּכְּשָׂבִים וּבָעִזִּים כֹּל אֲשֶׁר בּוֹ
מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרָצוֹן
יִהְיֶה לָכֶם וְאִישׁ כִּי יַקְרִיב זֶבַח
שְׁלָמִים לַיהוָה לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ
לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ בַצֹּאן תָּמִים
יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל מוּם לֹא יִהְיֶה בּוֹ׃
עִוֵּר אוֹ שָׁבוּר אוֹ חָרוּץ אוֹ יַלֶּפֶת
אוֹ גָרָב אוֹ יַבֶּלֶת לֹא תַקְרִיבוּ
אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא תִתְּנוּ
מֵהֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה׃ וְשׁוֹר
וָשֶׂה שָׂרוּעַ וְקָלוּט נְדָבָה
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וְלַנֶּדֶר לֹא יֵרָצֶה׃
וּמֵעוֹךְ וְכָתוּת וְנָתוּק וְכָרוּת לֹא
תַקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא
תַעֲשׂוּ׃ וּמִיַּד בֶּן נֵכָר לֹא תַקְרִיבוּ
אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל אֵלֶּה
כִּי מָשְׁחָתָם בָּהֶם מוּם בָּם לֹא
יֵרָצוּ לָכֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה
שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם
הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן
אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְשׁוֹר אוֹ שֶׂה אֹתוֹ
וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם אֶחָד׃
וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה לַיהוָה

לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ בְּיוֹם הַהוּא יז
יֵאָכֵל לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר
אֲנִי יְהוָה׃ וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי יח
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃ וְלֹא יט
תְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
מְקַדִּשְׁכֶם׃ הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם כ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ
אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם
מוֹעֲדָי׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה
מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הִוא לַיהוָה בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה
מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
בְּמוֹעֲדָם׃ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן יז
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין יח
הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַיהוָה׃ וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת
לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת
תֹּאכֵלוּ׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת

ע

ושור ה ג סניהו רא פסו וסיפרי ושור ואיל לשלמים ושור ושה שרוע וקלוט ושור או שה אתו ואת בנו ענלה על שני הנשיאם ושה
כחדש ז רא פסו וסיפרי בחדש השלישי לצאת בני ישראל בחדש הראשון בארבעה עשר דתורת כהנים בחדש השני
דפסח קטן בחדש הרביעי ריתיהו בחדש השניני כשנת שתים לדריוש ה עברית דרב היובים בחדש הראשון הוא חדש ניסן דסיפרי ע

112

קצירה כ וסימנהון וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם ביבוש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה ׳ ׳
תביאו ג רבוע בלוש וסימנהון ויביאו לו את הבכורים אשר בידם מימי שבתיכם תביאו לחם תנופה ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל ׳

עברה לא תעשו והקרבתם
אשה ליהוה שבעת ימים ביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל הארץ אשר
אני נתן לכם וקצרתם את קצירה
והבאתם את עמר ראשית
קצירכם אל הכהן והניף את
העמר לפני יהוה לרצנכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן׃
ועשיתם ביום הניפכם את
העמר כבש תמים בן שנתו
לעלה ליהוה ומנחתו שני
עשרנים סלת בלולה בשמן
אשה ליהוה ריח ניחח ונסכיו
רביעת ההין יין׃ ולחם וקלי וכרמל
לא תאכלו עד עצם היום הזה
עד הביאכם את קרבן אלהיכם
חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם׃ וספרתם
לכם ממחרת השבת מיום
הביאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהיינה׃
עד ממחרת השבת השביעית

תספרו חמשים יום והקרבתם
מנחה חדשה ליהוה ממושבתיכם
תביאו לחם תנופה שתים שני
עשרנים סלת תהיינה חמץ
תאפינה בכורים ליהוה׃ והקרבתם
על הלחם שבעת כבשים תמימם
בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם
שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה׃
ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים׃
והניף הכהן אתם על לחם
הבכרים תנופה לפני יהוה על
שני כבשים קדש יהיו ליהוה
לכהן׃ והקריתם בעצם היום
הזה מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה לא תעשו
חקת עולם בכל מושבתיכם
לדרתיכם׃ ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך
בקצרך ולקט קצירך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל לאמר
בחדש השביעי באחד לחדש

ואילם ז וסימנהון עזים כיארתם׳ וזה הדבר׳ והקרבתם על הלחם׳ חמיאת בקר׳ ויביאו פרים שבעה׳ כל הבא למלא ידו׳ בכרים ואילם ׳
וקראתם ג וסימנהון וקראתם בעצם היום הזה׳ וקראתם דרור בארץ לכל יושביה׳ וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם ׳ ׳
ח מלין בטע׳ וסימנהון בכל מושבתיכם׳ הקדושה׳ פ בליניתי׳ גלוליכם׳ תועבותיכם׳ כי למבראשונה׳ ונבזביקך׳ שקם הרה׳ יבוני׳ ס

יכל מלאכה ג ומ׳ מנחה והיתה לכם לחקת עולם בחדש וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה ולא תוציאו משא מבתיכם ׳
בל מקרי זכרון תרועה ׳ וכל קהלת דכו בכא לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרינה ׳ שבתכם ל וערבי נחל ל כותו

סימן

ל
דסמ׳
ללבד
בג

ל
דסמ׳

ל
רא
פסו
ואגן
ג
דסמ׳

ל
וחס
ל

ל
ל

ל
ל

ל

113

בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תְּחַנּוּ אֹתוֹ׃ ז
בְּסֻכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים
כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ ב
בַּסֻּכֹּת לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי
בַּסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶת מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

כד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ
שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר
לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד׃ מִחוּץ
לְפָרֹכֶת הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד
יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן מֵעֶרֶב עַד
בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ עַל הַמְנֹרָה
הַטְּהֹרָה יַעֲרֹךְ אֶת הַנֵּרוֹת לִפְנֵי
יְהוָה תָּמִיד׃
וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חַלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת׃
וְשַׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתַּיִם מַעֲרֹכֹת
שֵׁשׁ הַמַּעֲרֶכֶת עַל הַשֻּׁלְחָן
הַטָּהֹר לִפְנֵי יְהוָה׃ וְנָתַתָּ עַל

הַמַּעֲרֶכֶת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה
לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה לַיהוָה׃
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעַרְכֶנּוּ
לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ וְהָיְתָה
לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו וְאָכְלֻהוּ בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לוֹ
מֵאִשֵּׁי יְהוָה חָק עוֹלָם׃
וַיֵּצֵא בֶן אִשָּׁה
יִשְׂרְאֵלִית וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה
בֶּן הַיִּשְׂרְאֵלִית וְאִישׁ יִשְׂרְאֵלִי׃
וַיִּקֹּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית
אֶת הַשֵּׁם וַיְקַלֵּל וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ
אֶל מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית
בַּת דִּבְרִי לְמַטֵּה דָן׃ וַיַּנִּיחוּ
בְּמִשְׁמָר לְפָרֵשׁ לָהֶם עַל פִּי
יְהוָה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
הוֹצֵא אֶת הַמְקַלֵּל אֶל מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָּל הַשֹּׁמְעִים
אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ
אֹתוֹ כָּל הָעֵדָה׃ וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יְקַלֵּל
אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ׃ וְנֹקֵב שֵׁם
יְהוָה מוֹת יוּמָת רָגוֹם יִרְגְּמוּ בּוֹ

ידיעה ס"ג וסימנהן ידיעה דרתיכם ויאמר ידבקם לאשתו יוצרי פסל כלם מבורך שמש כיכלם ידיעה אתי ואטבא
אחם בסותיהם באו ימי הפקידה למען ידיעה רוד אחרון ויאמרו צדיק לא ידיעה ולא יראו ואתה תשכיע כל תפלה כל תחנה תרויהן דדברי הימים

ללחם ד דגש וסימנהן ותרעב כל ארץ כיצרים והיתה ללחם לאזכרה לא רעבה ללחם ולא צמא למים נודד הוא ללחם איה ידיעה
ואכלהו ג וחס וסימנהן ואכלהו במקום קדש כן קדש ורעתם לריק ורעבתם ואכלהו אויביכם ואכלהו ויכלהו ואת נוהו הישמו
ויקלל ה וסימנהן ויקב בן האשה הישראלית ויקלל הפלשתי ויקלל שביעי ויקלל את יומו וכ העדו לי ויקלל

ישלמינה ג וסימנהון וכתה בהמה ישלמינה הכיעכך ישלמינה כי מאסת כיאתה תבחר ולא אני
וכתה ג רא פסו וסימנהון וכתה אביו ואכו ואכות יובת ונכתה נפש בהמה ישלמינה וכתה בהמה ישלמינה וכתה אדם יובת

כל הארץ הכפר כאחוזתכם גאולה תתנו
יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו
את תבואתה בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו
וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את אחיו וקנית מיד עמיתך
במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך
במספר שני תבואת הוא מכרו לך
לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים
תמעיט מקנתו כי מספר התבואת הוא מכרו לך
ולא תונו איש את עמיתו וייראת מאלהיך
כי אני יהוה אלהיכם
ועשיתם את משפטי ואת חקתי תשמרו ועשיתם אתם
וישבתם על הארץ לבטח
ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה
וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע
ולא נאסף את תבואתנו
וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית
ועשתה את התבואה לשלש השנים
ואכלתם מן התבואה ישן עד שנה התשיעית
עד בוא תבואתה תאכלו ישן
והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ
כי גרים ותושבים אתם עמדי
ובכל ארץ אחזתכם גאולה תתנו את הארץ
כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך
ונפל מקנהו בידו וגאל קרובו הקרב אליו
ופדה את מכר אחיו
ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כפדיו
וחשב את שנות מכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו
ושב לאחזתו
ואם לא מצאה ידו דיו ונמכרו בידו קנה מכרו עד שנת היובל
ויצא ביובל והשב לאחזתו
ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה
וקנה עד מלאת יום ממכרו ימים תהיה גאלתו
ואם לא יגאל עד מלא לו שנה תמימה וקם הבית אשר לו
בעיר אשר לא חומה לקנה לצמתת לדרתיו לא יצא ביובל
ובתי חצרים אשר אין להם חומה סביב על שדה הארץ גאולה יהיה לו
ויצא ביובל
וערי חלוציהם בתי ערי אחזתם גאולת עולם יהיה ללוים
ואשר יקנה מן הלוים ויצא מבית ומעיר אחזתו ביובל
כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל
ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם
וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו
גר ותושב וחי עמך
אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך
את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ כנען
לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים
כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד
כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך
ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו
ואל אחזת אבתיו ישוב
כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד
לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך
ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם
מהם תקנו עבד ואמה
וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה
והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזת עולם בהם לעבדים תעבדו
ואחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך
וכי תשיג יד גר ותושב עמך
ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר
אחרי נמכר גאולה תהיה לו
אחד מאחיו יגאלנו
או דדו או בן דדו יגאלנו או מאיש משפחתו משפחתו יגאל
או השיגה ידו ונתגאל
והחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היובל והיה כסף מכרתו
במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו
אם עוד רבים בשנים לפיהם השיב את גאלתו מכסף קנינו
ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היובל וחשב לו
כשנתיו השיב את גאלתו
כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך
ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו
כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם

בהר סיני
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
והשבתה הארץ שבת ליהוה
ששה שנים תזרע שדך וששה שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה
ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה
שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר
את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת
שבתון יהיה לארץ
והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך
ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה
לאכל
וספרת לך
שבע שבתת שנים שבע שנים
שבע פעמים והיו לך ימי שבע
שבתת השנים תשע וארבעים
שנה והעברת שופר תרועה
בחדש השביעי בעשור לחדש
ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם וקדשתם את
שנת החמשים שנה וקראתם
דרור בארץ לכל ישביה יובל
הוא תהיה לכם ושבתם איש
אל אחזתו ואיש אל משפחתו
תשובו יובל הוא שנת החמשים
שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו
את נזריה כי יובל הוא קדש
תהיה לכם מן השדה תאכלו
את תבואתה בשנת היובל הזאת
תשובו איש אל אחזתו

שבת ד פת וסימנהון והיתה שבת הארץ לכם יעלת שבת בשבתו להכין שבת שבת ואת שבת קדשך ס שבתת השנים
תזרע ג קמ וסימנהון שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר פן תקדש המלאה הזורע אשר תזרע ס שופר פת
תזרע ג קמ וסימנהון לא תזרע ולא תקצרו את ספיחיה וזרע לא תזרע ס משפט קדמ פת תנ קמ וסימ ואתם תלקטו לאחד
אחד

והארץ ח רצ פסו וסימנהון והארץ היתה תהו׳ והארץ לא תמכר לצמיתת׳ והארץ תעזב מהם ותרצן את שבתותיה׳ והארץ
אשר אתם עברים שמה׳ והארץ חנפה תחת יושביה׳ והארץ הגבלי׳ והארץ הנשמה תעבד׳ והארץ תעזה את הדגן׳ וז הארץ אשר הכה יי׳

וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ
קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל תּוֹנוּ אִישׁ
אֶת אָחִיו׃ בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר
הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר
שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכָּר לָךְ׃ לְפִי רֹב
הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט
הַשָּׁנִים תַּמְעִט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר
תְּבוּאֹת הוּא מֹכֵר לָךְ׃ וְלֹא תוֹנוּ
אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל
הָאָרֶץ לָבֶטַח׃ וְנָתְנָה הָאָרֶץ
פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם
לָבֶטַח עָלֶיהָ׃ וְכִי תֹאמְרוּ מַה
נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא
נִזְרָע לֹא נֶאֱסֹף אֶת תְּבוּאָתֵנוּ׃
וְצִוִּיתִי אֶת בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה
הַשִּׁשִּׁית וְעָשְׂתָה אֶת הַתְּבוּאָה
לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃ וּזְרַעְתֶּם אֶת
הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן
הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת
עַד בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃
וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי
לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם
עִמָּדִי׃ וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה

תִּתֵּנוּ לָאָרֶץ׃ כִּי
יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא
גֹּאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֶת מִמְכַּר
אָחִיו׃ וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה לוֹ גֹּאֵל
וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ׃
וְחִשַּׁב אֶת שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב
אֶת הָעֹדֶף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ
וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ וְאִם לֹא מָצְאָה
יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ
בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל
וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃
וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר
בֵּית מוֹשַׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה
גְאֻלָּתוֹ עַד תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ
יָמִים תִּהְיֶה גְאֻלָּתוֹ׃ וְאִם לֹא
יִגָּאֵל עַד מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה
וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר בָּעִיר אֲשֶׁר לֹא
חֹמָה לוֹ לִצְמִתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו
לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל׃ וּבָתֵּי הַחֲצֵרִים
אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חוֹמָה סָבִיב עַל
שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה
תִּהְיֶה לוֹ וּבַיֹּבֵל יֵצֵא׃ וְעָרֵי הַלְוִיִּם
בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם
תִּהְיֶה לַלְוִיִּם׃ וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן
הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר בֵּית וְעִיר
אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם

ישע׳ וכי ימוך ד חס בתו׳ ג בתיב בשופר טו פתי׳ א וקרי׳ ו ג חס

ד בתי׳ פעל׳ כתי׳ בן ולשלש קלשון כתי׳ כן במ׳ ח רצ וחס פסו ז הארן דמפי׳

וכבל ארץ ה וסימנהון וכבל ארץ מצרים היה לחם׳ תשחת הארץ׳ וכבל ארץ אחותכם׳ וכבל ארץ ממשלתו׳ וחבריה דל חיים׳
תם ו חס בתו וסימנהון עד תם שנת מטרו׳ עד תם פנריכם במדבר׳ עד תם כל הדור אנשי המלחמה׳ עד תם כל הדור העשה׳
חמה ג חס וסימנהון והמים להם חמה מימינם׳ בתרע׳ וקם הבית אשר בעיר אשר לו חמה׳ ובתי החצרים אשר אין להם חמה׳

הוא אחותם בתוך בני ישראל׃
ושרה מנרש עריהם לא ימכר
ביאחזת עולם הוא להם׃
וכי ימוך אחיך
ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך׃ אל תקח
מאתו נשך ותרבית ויראת
מאלהיך וחי אחיך עמך׃ את
כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית
לא תתן אכלך׃ אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃
וכי ימוך אחיך
עמך ונמכר לך לא תעבד בו
עבדת עבד כשכיר כתושב
יהיה עמך עד שנת היבל יעבד
עמך׃ ויצא מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל משפחתו ואל
אחזת אבתיו ישוב׃ כי עבדי
הם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃
לא תרדה בו בפרך ויראת
מאלהיך׃ ועבדך ואמתך
אשר יהיו לך מאת הגוים אשר
סביבתיכם מהם תקנו עבד

ואמה׃ וגם מבני התושבים הגרים
עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו
בארצכם והיו לכם לאחזה׃
והתנחלתם אתם לבניכם
אחריכם לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחיכם בני
ישראל איש באחיו לא תרדה
בו בפרך׃ וכי
תשיג ידי גר ותושב עמך ומך
אחיך עמו ונמכר לגר תושב
עמך או לעקר משפחת גר׃
אחרי נמכר נאלה תהיה לו
אחד מאחיו יגאלנו׃ או דדו או
בן דדו יגאלנו או מישאר משפחתו
ממשפחתו יגאלנו או השיגה
ידו ונגאל׃ וחשב עם קנהו
משנת המכרו לו עד שנת היבל
והיה כסף ממכרו במספר
שנים כימי שכיר יהיה עמו׃ אם
עוד רבות בשנים לפיהן ישיב
גאלתו מכסף מקנתו׃ ואם
מעט נשאר בשנים עד שנת
היבל וחשב לו כפי שניו ישיב
את גאלתו׃ כשכיר שנה בשנה
יהיה עמו לא ירדנו בפרך

לעינך ואם לא תגאל באלה
ויצא בשנת היבל הוא ובני
עמו כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם
לא תעשו לכם אלילם ופסל
ומצבה לא תקימו לכם ואבן
משכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה כי אני יהוה
אלהיכם את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה

פרשה

אם בחקתי תלכו ואת מצותי
תשמרו ועשיתם אתם ונתתי
גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועץ השדה יתן פריו
והשיג לכם דישכם את בציר
ובציר ישיג את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע וישבתם לבטח
בארצכם ונתתי שלום בארץ
ושכבתם ואין מחריד והשבתי
חיה רעה מן הארץ וחרב לא
תעבר בארצכם ורדפתם את
איביכם ונפלו לפניכם לחרב
ורדפו מכם חמשה מאה ומאה
מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם
לפניכם לחרב ופניתי אליכם
והפריתי אתכם והרביתי אתכם
והקימתי את בריתי אתכם
ואכלתם ישן נושן וישן מפני
חדש תוציאו ונתתי משכני
בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם
והתהלכתי בתוככם והייתי
לכם לאלהים ואתם תהיו
לי לעם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהית להם עבדים
ואשבר מטות עלכם ואולך
אתכם קוממיות
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו
את כל המצות האלה ואם
בחקתי תמאסו ואם את משפטי
תגעל נפשכם לבלתי עשות
את כל מצותי להפרכם את
בריתי אף אני אעשה זאת
לכם והפקדתי עליכם בהלה
את השחפת ואת הקדחת
מכלות עינים ומדיבת נפש
וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו
איביכם ונתתי פני בכם ונגפתם
לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רדף אתכם ואם

ויקרא כו

אותם ט מל בספ וסימנהון ותצא אש מלפני יי את הצפר תחיה יקח אתה והנושא אותם דנב ובים השמיני תקח לה דובה
וזבחו זבחי שלמים ליי אותם והישיאו אותם ענן אשמה כי בספות הושבתי ושמת אותם שתים מערכות כי לי כל בני ישראל עבדים עבדי הם

כו

ד פסו לא לא לא וסימנהון לא יקרחה קרחה בראשם
רבבה ד ואת היו לאלפי רבבה רבבה
ולא תעשו ג וסימנהון ולא תעשו מכל התועבת האלה
ירדפו ושנים ינוסו רבבה רבבה כצמח השדה וז ורבבה מימין
ואם לא תשמעון לי ולא תעשו וכי תשנאו ולא תעשו את כל המצות האלה
לא תעשו לכם אלילם לא אל עמים רבים לא רגל על לשונו

יבולה ו וס׳מעזן ונתתי נשמיכם בעתם ולא תתן ארצכם את יבולה והארמה לא תתן את יבולה ונתן עץ השדה׳
גם ע׳ יתן הטוב וארצנו תתן יבולה ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו ס כנחשה ב חס׳ וס׳ מ ואת ארצכם כנחשה עצמו אפיק׳
נחשה ס

ערֵאלֶה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי ל ב
לְיַסְּרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵנוּ׃ בעע
וְשָׁבַרְתִּי אֶת גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי ל
אֶת שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת אַרְצְכֶם ו
נְחֹשֶׁת׃ וְתַם לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא בברזל ב בונכו
תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת יְבוּלָהּ וְעֵץ חס וְתם
הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ וְאִם תֵּלְכוּ ו בלא קמ
עִמִּי קֶרִי וְלֹא אֹתָבוֹל שְׁמֹעַ לִי ג
וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע ובעע
כְּחַטֹּאתֵכֶם׃ וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם ג
אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכְּלָה אֶתְכֶם
וְהִכְרִיתָה אֶת בְּהֶמְתְּכֶם וְהִמְעִטָה
אֶתְכֶם וְנָשְׁמוּ דַרְכֵיכֶם׃ וְאִם ל
בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם ג
עִמִּי קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי אַף אֲנִי עִמָּכֶם ד
בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שֶׁבַע
עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם נקם
חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם בחלל אחת
אֶל עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכֵכֶם ושלחתי בתו ל
וְנִתַּתֶּם בְּיַד אוֹיֵב׃ בְּשִׁבְרִי לָכֶם
מַטֵּה לֶחֶם וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים
לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ
לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם
וְלֹא תִשְׂבָּעוּ׃
וְאִם בְּזֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ ל
לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי בְּקֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי

עִמָּכֶם בַּחֲמַת קֶרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם ג ובעע
אַף אֲנִי שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃
וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם וּבְשַׂר ג רגל
בְּנוֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ׃ וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת פסו
בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת חַמְּנֵיכֶם ג חס
וְנָתַתִּי אֶת פִּגְרֵיכֶם עַל פִּגְרֵי ו בלא
גִּלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ יהונתן
וְנָתַתִּי אֶת עָרֵיכֶם חָרְבָּה וְהַשְׁמֹתִי ב מלא
אֶת מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ ב בערתיכם
נִיחֹחֲכֶם׃ וְהַשְׁמֹתִי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ
וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים ג
בָּהּ׃ וְאֶתְכֶם אָזָרֶה בַגּוֹיִם וְהֵרִיקֹתִי ג וכתי
אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם בן
שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָה׃
אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ ו
כָּל יְמֵי הַשַּׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ פסו
אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצָת לא
אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל יְמֵי הַשַּׁמָּה ומסורת
תִּשְׁבַּת אֵת אֲשֶׁר לֹא שָׁבְתָה אחד
בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃ בחלל
וְהַנִּשְׁאָרִים בָּכֶם וְהֵבֵאתִי מרך בחלל
בְּלִבָּם בְּאַרְצֹת אֹיְבֵיהֶם וְרַדֵּף בוק
אֹתָם קוֹל עָלֶה נִדָּף וְנָסוּ מְנֻסַּת קטן
חֶרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף׃ וְכָשְׁלוּ ל
אִישׁ בְּאָחִיו כְּמִפְנֵי חֶרֶב וְרֹדֵף וכתי
אָיִן וְלֹא תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה׃ בן
ג
ומל

והשלחתי ג וס׳מעזן והשלחתי בכם את חיית השדה והשלחתי בכם את החרב והשלחתי כם דבר ודם בחוצותיה׃ ס
אותם ג וס׳מעזן ואותם אזיה בגוים והריקתי אחריכם והשלשית לכל רוח אזיה וכל אנפיו אזיה לכל רוח׃ ס
והשמותי ב כפל וס׳מעזן והשמותי את מקדשיכם והשמותי עליך עמים רבים׃ ס והרצת ל פעמ׳ ל וחס׳

ואז ד וסימנהון ואז יקרב לעשתו ואז ירצו את עונם כי אז תעלה את דרכך ואז תשכון ואז חיל מלך בכל ערים ערל
ירצו ה וסימנהון והם ירצו את עונם ואז ירצו את עונם ואחריהם בפיהם ירצו סלה ירצו כזב בפיו ברכו ובקרבם יקללו סלה

לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם׃ וַאֲבַרְתֶּם בָּנִים
וַאֲכַלְתֶּם אֶת־לַחְמְכֶם לָרֹב וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃
וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ
וְחֶרֶב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם׃ וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃
וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִרְבָּבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לֶחָרֶב לְפָנֶיכֶם׃
וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּכֶם׃
וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם
וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְהִתְהַלַּכְתִּי בְתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִהְיֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃
וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵל׃
וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי
לְהָפְרְכֶם אֶת־בְּרִיתִי׃ אַף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה
אֶת־הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת־הַקַּדַּחַת מְכַלוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבוֹת נָפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם
וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם
וְנַסְתֶּם וְאֵין רֹדֵף אֶתְכֶם׃ וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם שֶׁבַע
עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְשָׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת־שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת־אַרְצְכֶם
כַּנְּחוּשָׁה׃ וְכָלְתָה לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא־תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ
לֹא יִתֵּן אֶת־פִּרְיוֹ׃ וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי וְלֹא אֹבֶה לִשְׁמֹעַ לָכֶם וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם
מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכֵּלָה אֶתְכֶם
וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם וּמִעֲטָה אֶתְכֶם וְנֶחֱרְבוּ דַּרְכֵיכֶם׃
אִם־בְּאֵלֶּה לֹא־תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי אַף־אֲנִי עִמָּכֶם
בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אַף־אֲנִי אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב
נֹקֶמֶת נְקַם בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם
בְּיַד־אוֹיֵב׃ בְּהִשְׁבְּרִי לָכֶם מַטֵּה לֶחֶם וְאָפוּ עֲשֶׂרֶת נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד
וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ׃ וְאִם־עַד־זֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי
וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת קֶרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי
שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם תֹּאכֵלוּ וּבְשַׂר בְּנוֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ׃
וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת־חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵיכֶם עַל־פִּגְרֵי
גִלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת־עָרֵיכֶם חָרְבָּה וְהַשִּׁמֹתִי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם
וְלֹא־אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם׃ וְהַשַּׁמֹּתִי אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם
הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ וְאֶתְכֶם אָזְרֶה בַגּוֹיִם וְהַרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם
שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה׃ אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה
וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצְתָה אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ׃
כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא־שָׁבְתָה בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃
וְהַנִּשְׁאָרִים בָּכֶם הֵמֵקּוּ בַּעֲוֹנָם בְּאַרְצֹת אֹיְבֵיכֶם וְאַף בַּעֲוֹנֹת אֲבֹתָם אִתָּם יִמָּקּוּ׃
וְהִתְוַדּוּ אֶת־עֲוֹנָם וְאֶת־עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי וְאַף אֲשֶׁר הָלְכוּ
עִמִּי קֶרִי׃ אַף אֲנִי אֵלֵךְ עִמָּם בְּקֶרִי וְהֵבֵאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אוֹ אוֹ יִכָּנַע לִבָּם הֶעָרֵל
וְאָז יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם׃ וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי
יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃ וְהָאָרֶץ
תֵּעָזֵב מֵהֶם וְתֵרַץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ בְּהִשַּׁמָּה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת
עֲוֹנָם יַעַן וּבְיַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי גָּעֲלָה נַפְשָׁם׃ וְאַף
גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים
לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ וְזָכַרְתִּי
לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה׃ אֵלֶּה הַחֻקִּים

וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יַפְלִא נֶדֶר בְּעֶרְכְּךָ
נְפָשֹׁת לַיהוָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן שִׁשִּׁים
שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל
כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ וְאִם נְקֵבָה
הִוא וְהָיָה עֶרְכֵּךְ שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל׃
וְאִם מִבֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר
עֶשְׂרִים שְׁקָלִים וְלַנְּקֵבָה עֲשֶׂרֶת
שְׁקָלִים׃ וְאִם מִבֶּן חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן
חָמֵשׁ שָׁנִים וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר
חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים כָּסֶף וְלַנְּקֵבָה
עֶרְכֵּךְ שְׁלֹשֶׁת שְׁקָלִים כָּסֶף׃
וְאִם מִבֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה וָמָעְלָה
אִם זָכָר וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשָּׁה
עָשָׂר שֶׁקֶל וְלַנְּקֵבָה עֲשָׂרָה
שְׁקָלִים׃ וְאִם מָךְ הוּא מֵעֶרְכֶּךָ
וְהֶעֱמִידוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיךְ
אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל־פִּי אֲשֶׁר תַּשִּׂיג
יַד הַנֹּדֵר יַעֲרִיכֶנּוּ הַכֹּהֵן׃
וְאִם בְּהֵמָה אֲשֶׁר

כז

יעקוב ה מל וסימנהון וזכרת את בריתי יעקוב הנני שב שבות אהלי יעקוב גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס ושב
יעקוב ושקט ושאנן בתרץ לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ואף ט רץ פסו וסימנהון ואף נסזאת בהיותם ואף
כי היין בוגד ואף כי תשלחנה ואף אמנם שניתי ואף הסיתך מפי יר ואף אלהים עלה בהם ואף שמיהתהם ואף מאניא ר׳ בית אלהא ואף מאני בית אלהא

ו דפוסי ממנה וקרי כמנו ומיניהון בלשון תרגום אפריש בעירא דיפתח יהושע ולקט באורחא ׳ ופיהוש והריס כמנו בקמיצו
ואם בהמה אשר יקריבו ממנה אל יתסר ממנו יפין ושפאל אין לומנו בן אוכת ויצא אחר אל השדה ללקט אורות ויולך בכל דרך אסא אביו ׳

יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל
אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש׃
לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב
ברע או רע בטוב ואם המר ימיר
בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו
יהיה קדש ואם כל בהמה ט
טמאה אשר לא יקריבו ממנה
קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה
לפני הכהן והעריך הכהן אתה
בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן
יהיה ואם גאל יגאלנה ויסף
חמישתו על ערכך׃ ואיש כי
יקדש את ביתו קדש ליהוה
והעריכו הכהן בין טוב ובין רע
באשר יעריך אתו הכהן כן יקום׃
ואם המקדיש יגאל את ביתו
ויסף חמישית כסף ערכך עליו
והיה לו׃ ואם משדה אחזתו
יקדיש איש ליהוה והיה ערכך
לפי זרע עמר שערים ז
חמשים שקל כסף׃ אם
משנת היבל יקדיש שדהו
כערכך יקום ואם אחר היבל
יקדיש שדהו וחשבלו הכהן
את הכסף על פי השנים הנותרת
עד שנת היבל וגרע מערכך׃

ואם גאל יגאל את השדה ז
המקדישו את יסף חמישית
כסף ערכך עליו וקם לו׃ ואם
לא יגאל את השדה ואם מכר
את השדה לאיש אחר לא
יגאל עוד׃ והיה השדה בצאתו
ביבל קדש ליהוה כשדה החרם
לכהן תהיה אחזתו׃ ואם את
שדה מקנתו אשר לא משדה
אחזתו יקדיש ליהוה וחשב
לו הכהן את מכסת הערכך
עד שנת היבל ונתן את הערכך
ביום ההוא קדש ליהוה׃ בשנת
היובל ישוב השדה לאשר
קנהו מאתו לאשר לו אחזת
הארץ׃ וכל ערכך יהיה בשקל
הקדש עשרים גרה יהיה
השקל׃ אך בכור אשר יבכר
ליהוה בבהמה לא יקדיש איש
אתו אם שור אם שה ליהוה
הוא׃ ואם בבהמה הטמאה
ופדה בערכך ויסף חמשתו
עליו ואם לא יגאל ונמכר ז
בערכך׃ אך כל חרם אשר
יחרם איש ליהוה מכל אשר
לו מאדם ובהמה ומשדה

תנ"ך ליסבון

רמ"ג

לונדון, הספרייה הבריטית Or. 2626

הקדמה
מאת

גבריאל סד־ריינה

נהר · ידיעות אחרונות · ספרי חמד
בשיתוף עם הספרייה הבריטית, לונדון

טקסטים © תשמ"ט 1988
נהר הוצאה לאור, משכל הוצאה לאור מיסודה של ידיעות אחרונות וספרי חמד

רפרודוקציות © תשמ"ט 1988, נהר – משכל, תל־אביב, והספרייה הבריטית, לונדון

נדפס בישראל, תשמ"ט, 1988

כל הזכויות שמורות. אין להדפיס שום חלק מתוכן ספר זה ואין להעתיק או לעשות כל שימוש אחר בשום חלק של תוכן ספר זה בכל אמצעי שהוא, אלקטרוני או מיכני, לרבות צילום, הקלטה או אחסנה במאגר מידע, בלי רשות בכתב מאת המו"ל.

צילומים 1, 3, 4, 5 רואים אור ברשותה האדיבה של הספרייה הבריטית, לונדון

תרגום ההקדמה: שלום צבר

תנ"ך ליסבון Or. 2626 – 2628

א. ציור כתבי־יד עבריים בחצי האי האיברי

ציור כתבי־יד היה העיסוק האהוד ביותר במלאכת האמנות היהודית בימי הביניים. כתבי־יד המכילים חיבורים דתיים, פרשנות של המקרא, יצירות פילוסופיות ומדעיות ליוו את היהודי הדבק במסורתו יום יום. מבין כל תחומי האמנויות הייתה מלאכת ציור כתבי־יד תחום יחיד שבו לא הציבו השלטונות החילוניים מגבלות על יהודים. אשר לפוסקי ההלכה, לא זו בלבד שנקטו גישה סובלנית לגבי עיטור כתבי־קודש, אלא שלא אחת אף עודדו אומנות זו וכמה מהם אף דנו אותה לכף זכות. רבי יצחק ממיורקה, המוכר יותר בכינויו "פרופיאט דוראן", הביע דעתו כי ספר הכתוב בכתיבה נאה והמעוטר בציורים יפים "ירחיב הנפש ויזרז אותה ויחזק כוחותיה."[1] פטרונים עשירים רבים ביקשו לרכוש לעצמם כתבי־יד מפוארים של המקרא או ספרי תפילה מהודרים, שבאמצעותם אמרו להוסיף לאווירת ההתעלות של ימי שבת ומועד.

מסורת ציור כתבי־היד העבריים החלה בעת ובעונה אחת באמצע המאה השלוש־עשרה בערך בקרב מרבית הקהילות היהודיות באירופה. המוקדמים שבין כתבי־היד המצויירים מחצי האי האיברי נעשו בעיר טולידו. בתקופת שלטונו של אלפונסו העשירי "המלומד" (1252–1284), הייתה טולידו מרכז של פעילות תרבותית אינטנסיבית. מלומדים בני דתות שונות, יהודים, נוצרים ומוסלמים, נאספו בחצר המלך לשם תרגומם של חיבורים יווניים מדעיים ופילוסופיים ללטינית. באמצעות תרגומים אלה נפתחה לפני בני המערב, שהיו אמונים על הלטינית, גישה לתרבות יוון העתיקה. בין היצירות שתורגמו היו גם כמה חיבורים תיאולוגיים יהודיים, כספרו של שלמה אבן גבירול "מקור חיים", המוכר מאז למלומדים הנוצריים בשם FONS VITAE. מלבד היותה מרכז למפעל תרגומים, שימשה טולידו – בעיקר מבחינת היהודים – חוף המבטחים של המערב לקליטת מסורות שהגיעו מהמרכזים במזרח, כמו בבל. דרך ספרד קלטה אירופה אסכולות מיסטיות,[2] חיבורי פרשנות למקרא ואפילו מסורות איקונוגרפיות. דוגמאות לשאילה איקונוגרפית מהמזרח אפשר למצוא בכתבי־יד בן ארבעה כרכים של התנ"ך, שנעשה בטולידו בשנת 1250 בקירוב.[3] כתב־היד מעוטר בדגמי פרחים, שכדוגמתם אפשר לראות ביצירות אמנות עשויות חומרים שונים, כגון פסיפסים, תבליטי סטוקו ולוחות עץ מגולפים, שבוצעו כולן סביב החופים המזרחיים של הים התיכון.[4] אחד היסודות האופייניים ביותר לכתבי־יד מצויירים של התנ"ך בספרד, דהיינו ציור כלי המשכן והמקדש על גבי שני עמודים שלמים, הופיע גם הוא בראשונה בכתב־יד של התנ"ך מטולידו, משנת 1277.[5] סגנון הציור בשני העמודים, השימוש בזהב כגוון בלבדי, המערך הגיאומטרי של הכלים על־פני מצע הקלף החלק, והעדר כל ניסיון ליצור אשליית עומק או חלל, מצביעים ללא ספק על הקשר שבין ציורים אלה ובין דגמים מזרחיים.[6]

לקראת סוף המאה השלוש־עשרה, ובייחוד במשך המאה הארבע־עשרה, נעשו הציורים בכתבי־היד העבריים מגוונים יותר וקשורים יותר מבחינה סגנונית לאסכולות ציור מקומיות. בכתבי־היד העבריים שנוצרו בסוֹרְיָא, טוּדֵילָה, סָרַגוֹסָה וקטלוניה – שבהן הגיעה אמנות זו לפריחה מלאה – מופיע מבחר עשיר של מוטיבים וטכניקות. התפתחות זו הגיעה לשיאה בסמוך לעשור השלישי של המאה הארבע־עשרה ולא חלה בה נסיגה עד לגירוש. מרכז הציור הראשי היה באותה תקופה בקטלוניה, קרוב לוודאי בעיר ברצלונה, שם שרר כנראה שיתוף פעולה הדוק בין אמנים יהודים ואמנים נוצרים. כתב־יד מצויר של "מורה נבוכים" מאת הרמב"ם, שכתיבתו נשלמה ב־1348 בידי הסופר לוי בן יצחק פיגו קארו,[7] מעוטר בסגנון המוכר לנו מקבוצת כתבי־יד הכתובים לטינית או ניב מקומי, שנעשו אף הם בברצלונה.[8] חיבור רפואי המכיל סיכומים מספריו של גאלינוס צויר גם הוא באותו סגנון.[9] בשטחי התמחות מסויימים, כגון קרטוגרפיה, הוכרו היהודים כמומחים. היהודי אברהם חסדאי קרשקש, המפאי של דון חואן – בנו של מלך אראגון פדרו הרביעי – שרטט את מפת העולם המפורסמת שהוענקה על־ידי הפטרון המלכותי שלו כמתנה למלך צרפת.[10] גם ההגדות הראשונות, המכילות ציורים שנושאיהם לקוחים מן המקרא, נוצרו בקטלוניה. על־פי מחקרים שפורסמו באחרונה, מושתתים מרבית הציורים המקראיים הללו על דגמים שפותחו במזרח התיכון במהלך המאות הראשונות לסה"נ.[11] מסורות איקונוגרפיות אלה נשמרו

1 פרופיאט דוראן ממיורקה (1361–1444), ספר מעשה אפור.
2 G. Scholem, *Ursprung und Anfänge der Kabbala*, Berlin פרק ב.
3 מרסיי, הספרייה העירונית, כת"י 1626/II-III.
4 G. Sed-Rajna, "Toledo or Burgos?", *Journal of Jewish Art.*, 2, 1975, 6–21.
5 פרמה, ספריית הפאלאטינה, כת"י Parm. 2668, עמ' 2ב–8א.
6 ראה: G. Sed-Rajna, "Sur l'origine de quelques enluminures juives du moyen–âge," *Journal of Jewish Studies*, XXXVI, 1985, 175–184.
7 קופנהגן, הספרייה המלכותית, כת"י Heb. 37.
8 ב. נרקיס, כתבי־יד עבריים מצויירים, ירושלים, 1984, עמ' 103; M. Meiss, in *The Journal of the Walters Art Gallery*, 4, 1941, 45ff.
9 פאריס, הספרייה הלאומית, כת"י hébreu 1203.
10 פאריס, הספרייה הלאומית, כת"י esp. 30. אולם קשה לדעת אם זוהי אכן המפה שהוענקה כמתנה על ידי דון חואן; ראה: F. Avril בשיתוף J–P. Aniel, M. Mentré, Y. Zaluska, *Manuscrits enluminés de la Péninsule ibérique*, Paris, 1982, 96–98.
11 ראה: G. Sed-Rajna, *The Hebrew Bible in Illuminated Manuscripts*, New York, 1987

כנראה בחוגים יהודיים בדרום איטליה או בצפון אפריקה, ומשם הגיעו לספרד במאה השלוש־עשרה או במאה הארבע־עשרה. אמנים בני אותה תקופה צירפו את הציורים המקראיים לסדרות, שאותן מיקמו בכתב־היד לפני טקסט ההגדה. כמה ממחזורי הציורים התנ"כיים כוללים תיאורים מהתורה כולה, מבריאת העולם ועד מות משה – כפי שמעידה "הגדת סַרַייבו" המפורסמת.[12] בהגדות ספרדיות אחרות, כגון "הגדת הזהב"[13] או "ההגדה הקטלנית",[14] פותחים הציורים בחיי אדם הראשון ומסיימים בתיאור מרים ונערותיה המחוללות לאחר יציאת מצרים. בטיפוס אחר של ההגדה מצויירים אך ורק נושאים מספר שמות, הכרוכים באירועי חג הפסח.[15]

מחזורי הציורים המקראיים שונים זה מזה לא רק באורכם ובדרך חיבורם, אלא גם בסגנונם. ברם, מעבר לשוני שבסגנון ובדרכי הבעה פורמלית, אפשר להבחין בציורים בכמה תכונות משותפות. התכונה החשובה ביותר היא הכללת נושאים שמקורם אינו מקראי. המקורות הספרותיים של נושאים אלה מצויים בנוסח הארמי של התנ"ך, הקרוי "תרגום", ובאגדות יהודיות המבוססות על סיפורי המקרא –"המדרש". מספר רב של מדרשים מופיעים למעשה בגרסאות השונות של "התרגום". ראוי לזכור, שהתרגומים הארמיים נקראו בבית הכנסת בד בבד עם הקריאה בתורה בעברית, שכן הארמית הייתה שגורה יותר בפי העם. נוסח מתורגם זה של הטקסט המקראי נפוץ באורח ניכר במאות הראשונות לספה"נ, כמשתקף גם במחזורי הציורים. משום כך סביר – ומימצאי המחקר החדש עושים לאישוש הנחה זו – שלביצוע מחזורים אלו בהגדות היה קשר אמיץ עם הזמן והמקום שבהם נקבעו הגרסאות הכתובות של התרגומים, ככל הנראה לאחר תקופה ארוכה שבמהלכה נמסרו על־פה מדור לדור. כן אפשר להניח, כי מקורן של מסורות איקונוגרפיות אלה בארץ־ישראל, ומשם הועברו מיד ליד בתוך הקהילות היהודיות עד שלאחר כמה מאות שנים הגיעו מערבה בדרכים ובאמצעים שקשה לעמוד על מהותם. מסורות אלה הגיעו לידי מאיירי ההגדות, אשר השתמשו בהן על מנת ליצור את סדרות הציורים התנ"כיים לכתבי־היד שלהם.

יצירה אופיינית נוספת באמנות כתבי־היד בקטלוניה של המאה הארבע־עשרה היא ספר התנ"ך בפורמט גדול, המעוטר בפאר רב. ציוני הבעלים ושטרי מכר שנכתבו בדפים האחרונים של כתבי־היד מלמדים, כי ספרי תנ"ך מעין אלה, שייצורם עלה בדמים מרובים, לא יועדו, כנראה, לתפילות בבית־הכנסת אלא הוזמנו על־ידי פטרונים עשירים לשימוש בחוג המשפחה. מרביתם של התנ"כים הללו מכילים עיטורים בלבד; ציורי טקסט מופיעים לעיתים רחוקות, ולעולם רק כרישומים קטנים בשולי הדף. כפי שציינו למעלה, מכילים רבים מכתבי־יד אלה תיאורים של כלי המשכן בקומפוזיציה המשתרעת על פני שני עמודים. הכלים המוצגים הם אותם כלים מן המאה השלוש־עשרה: המנורה, שולחן לחם־הפנים, מזבח העולה ומזבח הקטורת, החצוצרות והשופר, וכן קערות וכלים פולחניים. ברם, אלמנט חדש נעשה בולט יותר ויותר: גבעה קטנה ובראשה כרם עצי זית. תחילה מופיע אלמנט זה כאחד מהאובייקטים קטני־המידות שבין כלי המשכן; בשלב מאוחר יותר הוא ממלא את העמוד כולו, כמו בכתב־היד שנעשה בסרגוסה בשנת 1404.[16] תוספת זו, המתייחסת להר הזיתים, משם ייכנס המשיח לירושלים, שינתה כליל את משמעות הקומפוזיציה. בכתבי־היד של המאה השלוש־עשרה נועדו כלי המשכן להזכיר את בית המקדש ההיסטורי, שגם לאחר חורבנו המשיך להיות מוקד רוחני של היהדות. מעתה מכוונת ההתייחסות לבית המקדש העתיד להיבנות בבוא המשיח. בחינה מחודשת זו של הסימבוליקה במאה הארבע־עשרה הושפעה, בלי ספק, על ידי חיבורים תיאולוגיים כ"משנה תורה" מאת הרמב"ם. ואמנם הספר השמיני ב"משנה תורה" דן באריכות בבית המקדש ההיסטורי מנקודת מבט משיחית. שינוי זה בפרשנות הסמל נבע, ככל הנראה, גם מהאיום הגובר והולך על עצם קיומן של הקהילות בספרד מסוף המאה הארבע־עשרה ואילך. חוסר הבטחון הפוליטי ואימת הרדיפות תרמו חלקן לצמיחת מגמות משיחיות, והללו נתנו אותותיהן גם על יצירות האמנות.

תוצאותיה של השפעה זו ניכרו לא רק בהופעת סמלים חדשים; החמרת תנאי החיים השפיעה גם היא על כושר היצירה של החברה היהודית. ואמנם, לאחר הפריחה הגדולה במאה הארבע־עשרה, אין ההיסטוריה של איור כתבי־יד יהודיים במאה החמש־עשרה אלא היסטוריה של הישרדות מתמשכת – עדיין עשירה בהישגים טכניים, אך נעדרת כל דחף יצירה פנימי. במאה החמש־עשרה עדיין נעשו כתבי־יד מפוארים; ההישגים הטכניים של העבר עדיין יושמו ואפילו שוכללו; הודות להשפעה איטלקית נעשו העיטורים הצמחיים, הממלאים את עמודי השטיח או המקיפים את טור הטקסט, מגוונים יותר ועשירים יותר בצבעיהם ובמבחר נושאיהם; מסגרות מיקרוגרפיות ועמודי־שטיח, מועשרים במילויי זהב, מדגימים כשרון מעולה ביותר וטעם מעודן. כמה מציורים אלה משקפים את שיא המומחיות והמיומנות האומנותיות, למרות שלא ניתן למצוא אף באחד מהם קומפוזיציה חדשה. הפער בין צורניות ליצירתיות גדל והלך – שעה שהצורה שופרה בהתמדה עד כדי שלמות, נעלמה והלכה היצירתיות בהדרגה. כמה אמנים חסרי השראה העתיקו ונזקקו שוב לדגמים הישנים. יוסף ן' חיים, אמן "תנ"ך קֶנִיקוֹט"[17] שנעשה בלֶה קורוּנְיָה בשנת 1476, הוא הדוגמה המפורסמת ביותר לכך. אבן חיים ליקט את האלמנטים הדקורטיביים לכתבי־היד שלו מערב־רב של מקורות. אחד הדגמים

12 סרייבו, המוזיאון הלאומי, ב. רות, הגדת סאראייבו, ירושלים/בלגרד, 1973.

13 לונדון, הספרייה הבריטית, כת"י Add. 27210. ראה: B. Narkiss, *The Golden Haggadah*, London, 1970.

14 לונדון, הספרייה הבריטית, כת"י Or. 2884, ראה:

B. Narkiss, A. Cohen, A. Tcherikover, *Hebrew Illuminated Manuscripts in the British Isles*, London, 1982, No. 12.

15 לגרסאות השונות של ההגדה, ראה: B. Narkiss, *The Golden Haggadah*, פרק 8.

16 פאריס, הספרייה הלאומית, כת"י hébreu 13.

17 אוקספורד, ספריית הבודליאנה, כת"י Kenn. 1. השווה ההקדמה למהדורה הפקסימילית של כתב־היד, B. Narkiss, London, 1985.

שעקבותיהם זוהו הוא כתב־יד עברי של התנ"ך משנת 1300 מסְרַווירה.[18] מכתב־יד זה שאל אבן חיים את רעיון כתיבת הקולופון באותיות זואומורפיות, וגם כמה ציורי טקסט הבאים בראשי הפרשות. הדגם לעמוד שטיח מסויים היה, כנראה, עמוד דומה בכתב־יד של הקוראן מהמאה השתים־עשרה מוֹלנסיה;[19] רבות מהציפורים במסגרות העיטוריות נלקחו מרישומים לקלפי משחק.[20] אולם איסוף אקלקטי ומפורט מעין זה היה, בדרך כלל, יוצא דופן. מרבית כתבי־היד מהמאה החמש־עשרה הם ספרי תנ"ך המעוטרים בשפע, סידורי תפילה או חיבורים מדעיים, המרשימים בעיקר בטכניקה המשובחת והמעודנת שלהם.

אף שאפשר לתרץ התפתחות זו בהיסטוריה של ציור כתבי־היד בהרעת תנאי חייהן של קהילות היהודים בספרד, ראוי להביא בחשבון גורם נוסף. המצאת הדפוס ותפוצתו הנרחבת היו תחילתו של אירוע שחולל שינוי מכריע ביותר בתולדות התרבות מאז המצאת האל"ף־בי"ת. הספר העברי הראשון נדפס ברומא בשנת 1469, ולאחריו בשנת 1476 בוואדי אלחג'ארה (גְוַדַלַחָרָה) שבספרד, ובפָּארוֹ שבפורטוגל בשנת 1487. העתקת כתבי־יד נמשכה, אמנם, גם בעשורים האחרונים של המאה החמש־עשרה, אך ההמצאה החדשה, שאיפשרה ייצור מספר רב של העתקים, עוררה באופן טבעי את עניינם של טובי האומנים.

בהקשר לאירועים אלה יש לראות, אם כן, את פריחת בית המלאכה האחרון שהתמסר להעתקת כתבי־יד ועיטורם בחצי האי האיברי: בית המלאכה של ליסבון. כאשר דנים בתולדות כתבי־היד העבריים המצויירים יש לנהוג זהירות רבה במונח "בית מלאכה" (בלועזית: "סקריפטוריום" – חדר כתיבת ספרים). ככל הנראה לא היו בשכונות היהודים בתי מלאכה מוגדרים, שבהם עסקו אנשי מקצוע מיומנים בייצור ספרים, כפי שהיה מקובל בחברה הנוצרית במערב. המימצאים ההיסטוריים שנאספו עד כה על סופרים יהודים בימי־הביניים אינם רבים, והללו מלמדים רק על שמות אמנים יחידים, ובמקרה הטוב, על משפחות של סופרים ומאיירים.[21]

בית המלאכה של ליסבון הוא אולי חריג יחיד מכלל זה. ואמנם, כתבי־היד שנוצרו בעיר זו מצטיינים בהומוגניות כה מפתיעה מבחינת המתכונת העיטורית, התפישה ודרך הביצוע שלהם, עד שברי כי רק גוף מאורגן ויציב יכול להיות אחראי לייצורם. כתב־היד הקדום ביותר משל אסכולה זו נכתב ב־1469,[22] והמאוחר ביותר – ב־1496.[23] ברם, אחד התנ"כים המפוארים ביותר שיוצרו שם נלקח לאיטליה לפני שהיה אפשר להשלים את עיטוריו.[24] הקולופון חסר, אמנם, בכתב־יד בלתי גמור זה, אך אין ספק שכתב־היד ניצל בידי אחד הפליטים, שנסו מאימת המרת הדת שנכפתה על כלל יהודי פורטוגל בשנת 1496. משמעותה של עובדה זו היא שבית־המלאכה היה פעיל עד לרגע האחרון שבו יכלו היהודים לגור בעיר באופן חופשי. במשך תקופה זו, שנמשכה עשרים ושמונה שנה, יוצרו קרוב לשלושים כתבי־יד, אם בליסבון עצמה, כמצויין בקולופונים, ואם במקומות אחרים אך בהסתמך על דגמי בית המלאכה הליסבוני. מרבית כתבי־יד אלה הם תנ"כים או חלקים של התנ"ך: חומשים, נביאים אחרונים, כתובים ושני ספרי תהילים, המהווים טיפוס בלתי שגרתי של כתבי־יד מתקופה זו. משלימים את הרשימה שני סידורי תפילה, ספר "משנה תורה" מאת הרמב"ם, ביאור לתורה מאת הרמב"ן ו"ספר מכלול" מאת רבי דוד קמחי.[25] אף שלא כל כתבי־היד מעוטרים, לכולם תכונות משותפות המאששות את ההנחה כי הסופרים והמאיירים השתמשו בשיטות עבודה זהות, וייתכן גם שכולם השתמשו באותן תבניות (סטנסילים). כמה מהסופרים חתמו את שמם בשניים או שלושה מכתבי־היד: שמואל דה מדינה,[26] שמואל בן שמואל ן' מוסא,[27] ואלעזר בן משה גאגוש.[28] שם האמן שהכין את העיטורים לא צויין אף באחד מכתבי־היד, ועובדה זו מעוררת את השאלה האם נובע העדר שם האמן מההערכה הפחותה כלפי מלאכת העיטור לעומת מלאכת הכתיבה, או שמא בוצעו שתי המלאכות בידי אותו אדם. אין בידינו ראייה מכרעת לכאן או לכאן. ברם, האפשרות הראשונה מתקבלת יותר על הדעת, משום שברור שהסופר היה אחראי לתכנון הכולל של כתב־היד, ובכלל זה גם לתכנון עיטורו.

המאפיינים העיקריים של כתבי־היד שנוצרו בבית־המלאכה בליסבון הם: טכניקה מעודנת, טעם אנין ותכנית עיטור סטריאוטיפית במידה רבה. טיבה המעולה של הטכניקה משתקף במסגרות ובלוחיות המעוטרות בתשלובות פיליגרן עדינות, ובמיוחד באותיות המהודרות של מילות הפתיחה שנכתבו בזהב ממורט. עמותם של שני האלמנטים הללו, דהיינו כתב הזהב הבוהק, שאין בו דופי, על רקע תשלובת הפיליגרן הארגמני, מהווה את תווית ההיכר של בית מלאכה זה. זאת ועוד, מאחר שהאותיות המוזהבות זהות במורפולוגיה שלהן לשאר אותיות הטקסט, ניתן להניח שלפחות חלק זה של העיטור בוצע בידי הסופר. שימוש בעיטורי צבע נעשה במסגרות של עמודי הפתיחה או בעמודים מיוחדים אחרים. כפי שנראה להלן, היה מיגוון העיטורים של מסגרות אלה מצומצם והתבסס בעיקר על מוטיבים צמחיים. מספר מוגבל של דוגמאות עיטוריות חזרו שוב ושוב בכל חלקי כתב־היד, ואותם טיפוסים של

18 ליסבון, הספרייה הלאומית, כת"י 72.

19 השווה: R. Ettinghausen, *Arab Painting*, Geneva, 1962, p. 172.

20 השווה: Sheila Edmunds, " A Note on the Art of Joseph Ibn Hayyim," in *Studies in Bibliography and Booklore*, XI, 1976, 33–40.

21 השווה: G. Sed-Rajna, "Ateliers de manuscrits hébreux dans l'Occident médiéval," *Artistes, Artisans et Production Artistique au Moyen-Age*, Paris, 1986, 339–352.

22 השווה: G. Sed-Rajna, *Manuscrits hébreux de Lisbonne*, Paris, 1970 no. 9 (להלן *Lisbonne*).

23 שם, מס' 8.

24 פאריס, הספרייה הלאומית, כת"י hébreu 51. ראה גם את התאור בפרק ג' להלן, Sed-Rajna, *Lisbonne* 1 עמ' 94.

25 לרשימת הסוגים השונים של כתבי־היד ראה Sed-Rajna, *Lisbonne* עמ' 94.

26 פרמה, ספריית הפאלאטינה, כת"י Parm. 2674, משנת 1469; כת"י Parm. 677, משנת 1473; אוקספורד, קולג' באליול, כת"י 382, משנת 1490.

27 סינסינטי, היברו יונין קולג', כת"י 2, משנת 1475; לונדון, הספרייה הבריטית, כת"י Or. 2626–28, משנת 1482.

28 פאריס, הספרייה הלאומית, כת"י hébreu 592, משנת 1484; אוקספורד, ספריית הבודליאנה, כת"י Marshall Or. 12, משנת 1487.

מסגרות הופיעו בכל כתבי־היד. חזרה מתמדת זו על אותה תכנית עיטורית היא בוודאי קו האופי המובהק ביותר של בית המלאכה של ליסבון; בו בזמן היא ראייה לשלב האחרון בהתפתחות האמנותית של ציור כתבי־היד.

בצורתה המשופרת והמפותחת במלואה מופיעה תכנית עיטורית זו בראשונה בתנ"ך מהודר ביותר, הידוע בכינויו "תנ"ך ליסבון", הכרוך כיום בשלושה כרכים. ככתב־יד המייצג בצורה הטובה ביותר את אמנות אסכולת ליסבון, וכנושא של הרצאה פקסימילית זו, הוא ראוי לשימת לב מיוחדת.

ב. תנ"ך ליסבון*

כתב־היד שסימנו Or. 2626–2628 הוא תנ"ך מלא המכיל את כל עשרים וארבעה הספרים, כרוכים בשלושה כרכים.[29] מלבד התמליל המקראי מכיל כתב־היד רשימת תרי"ג מצוות, ערוכות על פי סדרן בתורה,[30] וכן רשימות מסורה בסוף החומש,[31] בין נביאים ראשונים לנביאים אחרונים[32] ובסוף הכתובים.[33]

טקסט התנ"ך נכתב בכתב ספרדי מרובע ורגיל, באותה יד בכל שלושת הכרכים. מבנה הדף אחיד: שני טורים בני 26 שורות בעמודי הטקסט, מלבד החלקים הפיוטיים הכתובים על פי המסורת בשורות מלאות, כמו "שירת הים" (שמות ט"ו), שמואל ב' פרק כ"ב ודברי הימים א' פרק ט"ז.[34] סופר שני כתב את רשימת המסורה באותיות קטנות יותר ובדיו בהירה יותר מזו שבטקסט העיקרי. הרשימות כתובות בשלושה טורים, לבד מחילופי הנוסחאות שבין בן־אשר ובן־נפתלי המופיעים בארבעה טורים.[35] הסופר השני כתב בכתב זעיר, בטכניקה הקרויה מיקרוגרפיה, את המסורה הגדולה והמסורה הקטנה (מערכות הכללים לקריאת התנ"ך וכתיבתו). המסורה הגדולה כתובה בשתי שורות בשוליים העליונים ובשלוש בתחתונים, והמסורה הקטנה בשוליים הצדדיים ובין טורי הטקסט.

שני סופרים אלה, שחיו באותו זמן, ביצעו את כתיבת כתב־היד כולו, איש בתחום התמחותו. סופר שלישי, שהשתמש בכתב מרובע שונה ובדיו כהה יותר, הוסיף בתקופה מאוחרת יותר כותרות בראש כל עמוד: כותרות הפרשות בחומש וכותרות הספרים בספרי התנ"ך האחרים; כן רשם סופר זה את מספרי הפרקים בשוליים הצדדיים.

שלושת הכרכים בנויים מקונטרסים בני שמונה דפים האחד. הצד הקדמי בכל דף הוא צד השער, כמקובל בכתבי־יד שבוצעו בחצי האי האיברי במאה החמש־עשרה.[36] כמה קונטרסים, שמספר דפיהם שונה, מצויים בסוף הכרך, שם לא היה בשארית הטקסט כדי למלא קונטרס שלם. הסדר הנכון של הקונטרסים הובטח על־ידי הקצאת הפינה השמאלית התחתונה בעמוד האחרון של כל קונטרס לכתיבת המלה הראשונה של הקונטרס הבא ("שומר קונטרס"). אף ש"שומרי הקונטרס" כתובים בכתב חצי־קורסיבי, שימשה להם אותה דיו שבה נכתב הטקסט הראשי. סביר אפוא כי "שומרי הקונטרס" נכתבו בידי הסופר האחראי לטקסט. סימון השורות המגדירות את מערך העמודים נעשה בחרט.[37] ההכנה הטכנית של כתב־היד בוצעה בשימת־לב יתרה, המעידה על האיכות המקצועית הגבוהה של העבודה. מקובל להניח, שעבודת הכנה זו של כתב־היד הייתה בתחום אחריותו של הסופר.

הסופר

הסופר שמואל, בנו של שמואל ן' מוסא, חתם את שמו בדיו זהב בקולופון המופיע בסוף כתב־היד בתוך מסגרת עיטורית מהודרת.[38] הוא כתב את התנ"ך בשביל יוסף בן יהודה המכונה אל־חכים, וסיים את מלאכתו בערב שבת, בחודש כסלו בשנת 5243 לבריאת העולם. מאחר שלא ציין באיזה יום ששי מדובר, יכול יום זה להיות כל יום ו' בתקופה שבין 12 בנובמבר ו־10 בדצמבר 1482. תאריך זה חוזר בצורה לא שלמה במרכז הדיאגרמה המופיעה בסוף ספר דברי הימים.[39] הסופר שמואל מוכר לנו מארבעה כתבי־יד נוספים: חומש שנכתב בליסבון בשנת 1475, המצוי עתה בספריית "היברו יוניון קולג'" שבסינסינטי;[40] חומש נוסף, שנכתב בשנת 1477 ונמצא

* התיאורים דלהלן מבוססים על ספרנו שכבר הוזכר למעלה, *Manuscrits hébreux de Lisbonne*, Paris, 1970, שהיה המחקר הראשון המוקדש לבית המלאכה של ליסבון. גרסא מקוצרת זו נשכרה מהערות מועילות שהובאו בסיקורות בספרות ומבחינה מחודשת של הדוקומנטים.

29 כרך א: כת"י Or. 2626, 184 + II דפים; כרך ב: כת"י Or. 2627, IV + II + 273 + IV דפים; כרך ג: כת"י Or. 2628, IV + I + 186 + IV דפים.
מידות: 244–242 × 305–300 מ"מ; שטח הכתב: 157 × 153–187–185 מ"מ.

30 כרך א, דפים 1ב–22ב. (להלן כת"י Or. 2626 = כרך א; כת"י Or. 2627 = כרך ב; כת"י Or. 2628 = כרך ג).

31 כרך ב, דפים 180א–184ב.

32 כרך ב, דפים 134א–135ב.

33 כרך ג, דפים 178א–185ב.

34 כרך א, דפים 72ב–73א; כרך ב, דפים 83א–84א; כרך ג, דף 13ב.

35 כרך א, דפים 180א–184ב.

36 השווה: M. Beit-Arié, *Hebrew Codicology*, Jerusalem, 1981, p. 43.

37 2 + 3 + 1 (כרך א), או 1 + 2 + 1 (כרכים ב–ג) שוליים אנכיים; 2 + 26 + 3 שורות אופקיות.

38 כרך ג, דף 185ב.

39 כרך ג, דף 50א.

40 השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, מס' 6 ועמ' 38–39.

עתה במוסקבה, וכן שני כתבי־יד שחתם בהם שמואל את שמו לאחר שעקר מפורטוגל. הראשון שבהם נכתב ברג׳יו די קלבריה בשנת 1502, שם הוסיף שמואל אחרי שמו את הכינוי "הספרדי", במקובל בקרב הפליטים לאחר הגירוש; כתב־היד השני נשלם בשנת 1507, ושם הוסיף הסופר אחר שמו את הכינוי "הפליט".

לפני שעקר שמואל ן׳ מוסא מחצי האי האיברי, החל לעסוק, כנראה, בהדפסת ספרים בנוסף לכתיבת סת״ם. ואמנם סביר שהמדפיס בעל שם זה, שהדפיס את אחד הספרים העבריים הראשונים בחצי האי בשנת 1487, הוא הוא הסופר שבו מדובר פה.[41] שמו של הסופר שכתב את רשימות המסורה לא נשתמר.

שלושת הכרכים כרוכים כיום בכריכות חדשות, עשויות עור מרוקו ירוק עם הטבעות זהב, שבוצעו מטעם הספרייה הבריטית בשנת 1954 והמירו את כריכות העור החומות מן המאה השש־עשרה. הכריכות העתיקות נשתמרו עד היום; הן היו מעוטרות ברצועות מסגרת בהטבעה עיוורת ובלוחית מרכזית שבארבע פינותיה נראו רוזטות.

על תולדותיו של כתב־היד בין 1482, השנה שבה נשלמה כתיבתו – 14 שנה בלבד לפני גירוש יהודי פורטוגל – ובין 17 בנובמבר 1882, מועד רכישתו על־ידי המוזיאון הבריטי מידי בנימין כהן מבוכרה, יש בידינו אך מידע מועט. תאריך הרכישה נרשם בכל שלושת הכרכים בדף המגן האחרון, שהיה בכריכה המקורית העתיקה. בצד התאריך נרשם סימון הספרייה הקודם Or. 63.b.

עיטור

תהילתו של "תנ״ך ליסבון" באה לו בשל העיטורים המפוארים המשובצים בכל שלושת כרכיו. המתכונת העיטורית מושתתת על צירופים שונים של שלושה רכיבים עיקריים: מסגרות ובהן תשלובות צמחיות; מסגרות ולוחיות המעוטרות בעבודת פיליגרן עשויה בדיו; כתב אורנמנטלי בזהב ממורט. לשלוש הקטגוריות הללו יש תכליות מיוחדות המגדירות את תפקידו של העיטור בכתב־היד, דהיינו להדגיש את חלוקת הטקסט לחלקיו העיקריים. העיטורים מופיעים, אם כן, בעמודי הפתיחה של ספרי התנ״ך ובראשית כל אחת מפרשות השבוע. כן נעשה שימוש בעיטורים על מנת להבדיל בין העמודים המכילים את הרשימות הנוספות של המסורה לעמודים עם רשימת תרי״ג המצוות.

1. טיפוס העיטור הבולט ביותר בנוי ממסגרות בעלות מוטיבים צמחיים. מסגרות אלו מקיפות, בדרך כלל, את העמוד כולו, כגון בעמודי הפתיחה לספרי נביאים ראשונים,[42] לישעיהו[43] וליחזקאל,[44] וכן בעמוד הקולופון[45] ובפיוט ההודיה, המצוי בעמוד שמולו.[46] מסגרות עמודים שלמים מקיפות גם את העמודים הכוללים את הטקסטים החוץ־מקראיים.[47] זוג מסגרות, שכל אחת מהן מקיפה טור אחד של טקסט באותו עמוד, מופיע בעמודי הפתיחה של ירמיהו ותרי־עשר.[48]

עיטור המסגרות כולל מיגוון של מוטיבים, דגמים וצבעים. מיגוון ריתמי זה של אלמנטים המופיעים שוב ושוב יוצר רושם של עושר המאפיין את המתכונת העיטורית של כתב־היד. אפשר לאבחן חמישה טיפוסי מסגרות על־פי דגמיהם העיטוריים, שכל אחד מהם כולל תת־קבוצות נוספות המאופיינות במבחר צבעים שונה. תיאורי חמשת הטיפוסים שלהלן נערכו על־פי סדר הופעתם בכתב־היד.

טיפוס A מאופיין בעלי אקנתוס בשרניים בגווני כחול, ירוק ומגנטה, העולים משני צדדי שריגים ירוקים וגליים או גבעולים ירוקים וזקופים, המצויירים ישירות על גבי משטח הקלף החלק. העלים מותווים לעיתים קרובות במשיכות מכחול כהות יותר, וייתכן שנעשו על־פי דגמים. במירווחים שבין עלי האקנתוס צוירו שריגים דקיקים, שמהם עולים עלים קטנים, מצויירים בדיו, לעתים עם נקודות זהב, ובלווית פרחים פתוחים בעלי עֲלֵי־זהב או אצטרובלים. אפיין נוסף של טיפוס זה קשור בקומפוזיציה: השריגים או הגבעולים יוצאים מתוך מוטיב עיטורי הנמצא במרכז הלוחיות האופקיות של המסגרת. מוטיבים אלה כוללים אגרטלי פרחים, שלטי משפחה (כנראה עיטוריים בלבד), טווסים שזנבותיהם פרושים לרווחה וכן פירות מעוגלים, דמויי אצטרובלים. הגבעולים צומחים לעיתים מתוך לועי דרקונים או אריות, הנראים בפינות התחתונות של המסגרת. הלוחיות האנכיות מעוטרות בציפורים למיניהן, בעיקר תוכים ירוקים, ינשופים, תרנגולים או ציפורים ירוקות, ארוכות־זנב.

הדוגמה המתוחכמת ביותר לטיפוס זה של מסגרת מופיעה סביב הקולופון של הסופר. בסוף הכרך הראשון[49] יש וריאציה של מסגרת זו, שם נראים אותם מוטיבים על רקע כחול. כתוצאה משינוי צבע הרקע, משתנה כאן סכימת הצבעים: העלים צבועים בסגול והפרחים בזהב. וריאציה נוספת נמצאת בכרך השלישי,[50] שם מצויירים המוטיבים הצמחיים של טיפוס A על רקע מוזהב.

41 ראה: C. Haebler, *Bibliografía ibérica del siglo XV*, Leipzig–La Haye, 1917, t. II p. 252.
ראה גם: A. Anselmo, *Les origines de l'imprimerie au Portugal*, Paris–Braga, 1983, p. 255 sq.
42 כרך ב, דף 1ב.
43 כרך ב, דף 136ב.
44 כרך ב, דף 210א.
45 כרך ג, דף 185ב.
46 כרך ג, דף 186א.
47 כרך א, דפים 1ב–22ב; 180א–184ב; כרך ב, דפים 134א–135ב; כרך ג, דפים 178א–180ב.
48 כרך ב, דפים 168א, 246א, 250ב, 252א, 256א, 256ב, 258א, 260ב, 261ב, 263א, 264ב, 265ב, 271ב.
49 דף 5א.
50 דף 210א.

טיפוס B: המאפיין העיקרי של טיפוס זה הוא שריגים עדינים הצבועים בזהב, שמהם עולים עלי זהב זעירים המצויירים בסימטריות. בין השריגים הגליים יש פרחים פתוחים קטנים, צבועים בכחול וירוק, ולהם עליים מוזהבים. רצועת זהב תוחמת לעיתים מסגרת זו מצידה הפנימי ומצידה החיצוני.

שתי וריאציות למסגרת מטיפוס B מצויות בכרך הראשון. בווריאציה הראשונה מצויירים השריגים ישירות על מצע הקלף החשוף;[51] בשנייה מופיעים אותם שריגי זהב על רקע אדום כהה בגוון יין,[52] או כחול פרוסי,[53] ולעיתים נדירות גם רקע סגול.[54] בעמודי הפתיחה לספרי נביאים אחרונים תוחמת המסגרת מטיפוס זה טור אחד של הטקסט בעוד שהטור השני תחום במסגרת מטיפוס אחר.[55]

טיפוס C: מאופיין בעיקר בצביעת הרקע בזהב. בשל סיבה זו מצויים מרבית הדפים השייכים לטיפוס זה במצב גרוע: הצבע שהונח על הזהב נשר כמעט בכל מקום. במקומות שבהם עדיין אפשר להבחין בנושאים העיטוריים נראים שרידי שריגים ירוקים ונאים, מועשרים בפרחים כחולים וורודים.[56] המסגרות מטיפוס זה מעומתות בדרך כלל במסגרת כפולה עם טיפוס A.[57]

טיפוס D: מיוצג בכתב־היד בשתי דוגמאות בלבד, שמן הראוי לדון בהן בנפרד לא רק משום שלשתיהן אותם נושאים ואותה סכימת צבעים, אלא גם בשל מגמה משותפת המשתקפת בהם. מגמה זו משתקפת בסגנון קיצוני של הנושאים ובטכניקה מיוחדת היוצרת רושם שהעיטור בוצע באופן מיכני, לא ביד. בדוגמה הראשונה[58] מותווים עלי תימורה כחולים בעלי קו מיתאר משונן, בקווי שתי וערב לבנים המזכירים טכניקת תחריט נחושת. בדוגמה השנייה,[59] שריגי זהב – אף הם מסוגננים ומשוננים – מצויירים על רקע ירוק, המעניק תחושה שהוקדשה לו אותה שימת־לב כלנושאים העיטוריים. באופן זה נוצר מישור אחיד, הנראה כמישור הדקורטיבי שנוצר בטכניקת החשיפה המקובלת בעיטור כלי קרמיקה.

כפי שקורה לעיתים בציור כתבי־יד, חלה בשלבים המאוחרים של העבודה ירידה במלאכת העיטור, ובכמה מקומות בכתב־היד העיטור פשוט יותר או אינו בנמצא כלל. גם בכתב־היד של "תנ"ך ליסבון" אפשר להבחין בפישוטן ובצמצומן של מבחר המסגרות העיטוריות. נראה, שמגמה זו גרמה ליצירת טיפוס חדש של מסגרת, שאינה אלא שילוב של הדגמים מטיפוס A עם סכימת הצבעים של טיפוס B. מאחר שטיפוס חדש זה מופיע פעמים רבות בחלקים מסויימים של כתב־היד, נכנה אותו "טיפוס E"; הוא מצוי בדפים האחרונים המכילים את תרי"ג המצוות, וכן בדפים שבהם מובאות רשימות המסורה בכל שלושת הכרכים.[60] כן מופיע טיפוס זה בקומפוזיציות הכפולות בכמה מדפי הפתיחה לספרי נביאים אחרונים.[61] ברבות מהמסגרות הללו, ובייחוד במסגרות עם רשימות המסורה, ניכר שנעשו בחיפזון, ללא אותה דייקנות בביצוע.[62]

2. הרכיב המרכזי השני במתכונת העיטורית מושתת על מילוי מסגרות ולוחיות מלבניות בעבודת פיליגרן, עשוייה בדיו. טכניקה זו מעשירה את הכתב האורנמנטלי ומעניקה לו רקע העושה להבלטתו; נוכל לראותה במסגרות המשובצות שבתוך המסגרות הצמחיות הרחבות שבדפי הפתיחה לכמה מספרי נביאים אחרונים,[63] וכן בכל הדפים הממוסגרים של רשימות המסורה.[64] לוחיות מלבניות, מעוטרות בעבודת פיליגרן, מופיעות בתחילת כל אחד מחמשת חומשי תורה,[65] בעמוד הפתיחה לספר יהושע[66] (המשמש כעמוד פתיחה לכל ספרי נביאים ראשונים), וכן בתחילת כל ספרי כתובים (מחוץ לספרי תהילים ודברי הימים[67]). לוחיות קטנות יותר, מעוטרות בצורה דומה, ממסגרות את שלוש האותיות "פרש" (ה) המסמנות תחילת כל אחת מפרשות השבוע בתורה.

עבודת הפיליגרן משתנה מבחינת דגמיה וצבעיה בהתאם למקומה בכתב־היד ובהתאם לכשרון המעטר. האיכות הטכנית הגבוהה ביותר מושגת בלוחיות שבתחילת חמשת ספרי התורה, יהושע וספרי הכתובים. רישומי הפיליגרן עשויים בדיו סגולה ויוצרים צורות של עלים דמויי חצאי תימורות או טיפות מים בוהקות, המקרינות סביבן כמניפה פרושה לרווחה, נתונה בתוך עיגול גדול.

הדוגמאות המובחרות ביותר נמצאות בכרכים השני והשלישי, שם מופָחת ברקע הפיליגרן חיות רבה באמצעות נקודות ירוקות

51 למשל, כרך א, דפים 2א, 4א, 6א, 9א.
52 כרך א, דפים 2ב, 3א, 11א; כרך ב, דפים 250ב, 252א, 256א, 256ב, 261ב; כרך ג, דף 185ב עם תשלובות כסף, ודף 186א עם תשלובות זהב.
53 כרך א, דפים 10א, 16ב.
54 כרך א, דף 14ב.
55 ראה הדפים המאוזכרים בהערה 48 למעלה.
56 למשל, כרך א, דף 5ב; כרך ב, דף 168א; כרך ג, דף 186א.
57 למשל, כרך ב, דפים 246א, 263א, 264ב, 265ב.
58 כרך א, דף 8ב.
59 כרך ב, דף 136ב.
60 כרך א, דפים 17א–22ב, 180א–184ב; כרך ב, דפים 134א–153ב; כרך ג, דפים 178א–185א.
61 ראה הערה 48 למעלה.
62 למשל, כרך א, דפים 17א–22ב.
63 כרך ב, דפים 136ב, 210א.
64 ראה הערה 48 למעלה.
65 כרך א, דפים 23ב, 61ב, 94א, 117א, 150א.
66 כרך ב, דף 1ב.
67 כרך ג, דפים 93א, 107א, 127א, 138ב, 141א, 147א, 152ב, 159א.

קטנות במרכז העלים. עבודת הרישום בדיו בתחילת מגילת איכה[68] עשוייה, לאות אבל, בדיו חומה והאותיות במלות הפתיחה צבועות בכסף. בספרי תנ"ך ספרדיים היה מקובל לייחד טקסט זה, שאותו קוראים בתשעה באב לזכר חורבן הבית, בצבעים המסמלים עצב ואבל. מנהג זה נפוץ גם במרבית כתבי־היד מליסבון.

בכמה לוחיות תופסות צורות גיאומטריות את מקום הפרחים המסוגננים שבעבודת הפיליגרן, ולעיתים מופיעים שני הסוגים זה בצד זה על גבי אותה לוחית.[69] בתחילת הספרים ישעיהו, יחזקאל ונביאים אחרונים נעשה רישום צורות התימורה בדיו שחורה.[70]

עבודת הרישום בדיו במסגרות שמסביב לרשימות המסורה ברוצעה בידי שני אמנים שונים. עבודתו של האמן הראשון מאופיינת בשריגים מתמשכים, שצויירו בשימת־לב יתרה ותוחמים בדייקנות את אותיות הזהב הממורט בכל ארבעת צדדי המסגרת. אותיות אלה נכתבו, בלי ספק, לפני שנוסף העיטור שבדיו הצבעונית. בכרך הראשון ביצע אמן אחר את מלאכת העיטור בדפים 17א עד ל–22ב. השריגים שלו צויירו בחוסר זהירות ואותיות הזהב הממורט, גם הן ירודות־איכות, נכתבו מעל עיטורי הדיו. אולם כותרות הפרקים שבתוך טורי הכתב נעשו בידי האמן הראשון בטרם החלה עבודת הפיליגרן.

3. הרכיב השלישי במלאכת העיטור הוא הכתב האורנמנטלי. אותיות הזהב הממורט ערוצבו במיומנות ובמקצועיות. הזהב נשתמר ללא רבב ומעיד על הרמה הגבוהה של טכניקת עיבודו. אותיות זהב ממורט מעטרות את מלות הפתיחה של הספרים, סימני הפרשות וקטעי רשימות המסורה, המופיעות במסגרות.

4. הסופר שכתב את המסורה לא הירבה להשתמש בשיטה של כתיבת המסורה הגדולה בשולי העמודים בדגמים דקורטיביים ("מיקרוגרפיה"), האופיינית לסופרים יהודים. רק בדפיו הראשונים של החומש[71] צויירו כמה דוגמאות של צורת עיטור יהודית מובהקת זאת; ובכל זאת השתמש הסופר בטקסט המסורה ליצירת תרשימים מיקרוגרפיים בשני "עמודי שטיח" שלמים. בעמוד הראשון, הנמצא בסופו של החומש,[72] מופיעה רוזטה במרכז שלושה מעגלים הנתונים זה בתוך זה, וסביבם מסגרת מלבנית. כל האלמנטים כתובים ישירות, במיקרוגרפיה, על גבי מצע הקלף החלק. בעמוד השני, בסופו של כתב־היד,[73] מופיעה אותה קומפוזיציה, אלא שכאן מעוטר הרקע בעבודת פיליגרן העשוייה בדיו סגולה, הנתונה במסגרת צמחית.

בעמודים האחרונים של כמה ספרים יש דגמים קטנים יותר של עיטור מיקרוגרפי, העשויים מן הטקסט שבסופי רשימות המסורה. דגמים אלה מושתתים על מעגלים ומשולשים, ובמקום אחר[74] יש דוגמה מוקטנת של דגם הרוזטה שב"עמודי השטיח" השלמים.

האמנים

בעוד שהסופרים נהגו לחתום בשמם, הזדהו האמנים והאומנים שעסקו במלאכת עיטור כתבי־יד רק לעיתים רחוקות. קביעה זו נכונה לגבי ציור כתבי־יד בימי הביניים בכלל וציור כתבי־יד עבריים בפרט. "תנ"ך ליסבון" אינו יוצא דופן מבחינה זו, אולם ברי שהעיטור בוצע בידי קבוצת אמנים וניתן להבחין בו במלאכתן של כמה ידיים.

1. האמן שעבד בשיתוף הפעולה ההדוק ביותר עם הסופר (ואפשר שהיה זה הסופר עצמו – הנחה הניתנת לאישוש בדמיון שבין הטקסט שבכתב־היד ובין האותיות שבמלות הפתיחה) היה אחראי ללוחיות מלות הפתיחה המעוטרות בפיליגרן סגול ובאותיות זהב ממורט. ככל הנראה הוא גם הוסיף את עיטורי הפרחים המופיעים בצידי הלוחיות. בכמה עמודים יוצרות לוחיות אלה מסגרות המשתרעות על פני מחצית, שלושת־רבעי או כל העמוד. המסגרות החלקיות או השלמות מטיפוס זה מעוטרות בעלי אקנתוס, בנקודות זהב ובשריגים עשויים דיו, ודומות בסגנונן למסגרות מטיפוס A, וגם הן מבוצעות בטכניקה מיוחדת המצטיינת בעדינותה. אולם האמן לא ביצע מלאכה זו אלא רק לאחר השלמת העיטור כולו. דגמי פרחים דומים המופיעים בכרך השני, בתחילת הספרים שופטים, שמואל ומלכים,[75] ובכרך השלישי, מדף 127א ואילך, נעשו בידי אמן אחר: עיבוד הצבעים פשוט יותר, ובמקום יצירת דגמי העלים ועיטורם נעשה שימוש במשטחי צבע אחידים ושטוחים. ברם, עבודת הפיליגרן בכל שלושת הכרכים בוצעה בידי האמן הראשון. כן ניתן לשייך לו את כל מלות הפתיחה בכרך הראשון,[76] את עמוד המסגרת השלמה שבדף הפתיחה לכרך השני[77] ואת לוחיות מלות הפתיחה שבכרך השלישי.[78] אפשר שאמן זה ביצע גם את עבודת הפיליגרן העשוייה בדיו שחורה במסגרות שבעמודי הפתיחה לספרי הנביאים. העבודה בכמה מעמודים אלה מצטיינת באיכותה הגבוהה.

68 כרך ג, דף 144א.
69 למשל, כרך א, דפים 94א, 117א, 150א.
70 כרך ב, דפים 136ב, 210א, וכל דפי העטור האחרים בכרך ב.
71 למשל, כרך א, דפים 23ב–24ב: עגולים; 25א, 28ב, 32ב–33א: משולשים, וכו'.
72 כרך א, דף 179ב.
73 כרך ג, דף 185א.
74 כרך ג, דף 50א.
75 כרך ב, דפים 21א, 40א, 85א.
76 כרך א, דפים 23ב, 61ב, 94א, 117א, 150א.
77 דף 1ב.
78 דפים 93א, 107א, 127א, 138ב, 141א, 147א, 152ב, 159א.

2. קבוצת אמנים שנייה הייתה אחראית לביצוע מסגרות הפרחים. גם כאן נקל להבחין בעבודת שני אמנים או יותר. האמן הראשי עיטר את המסגרות בראשית הכרך הראשון עד לדף 16ב; בכרך השני ביצע את המסגרות לעמודי הפתיחה של ספרי נביאים אחרונים, ובכרך השלישי – את המסגרות סביב קולופון הסופר והפיוט שלצדו בשני העמודים הניצבים זה מול זה בסוף הכרך. אפשר שיותר מאמן אחד ביצע עבודה זו, אבל אותה איכות גבוהה נשמרה בכל העיטורים.

אפשר להבחין בהבדלים באיכות העיטור רק בעיטורי הפרחים הממסגרים את העמודים עם רשימות המסורה. בעוד שבכמה מהם מלאכת הרישום עדינה ומדוייקת, ניכרים באחרים עבודה חפוזה ורשלנית ושימוש בדוגמאות החוזרות על עצמן. העיטורים בעלי האיכות הגבוהה נצבעו בדיו סגולה, ובעלי האיכות הנמוכה – בדיו שחורה.

לבסוף, אפשר להצביע על אלמנט נוסף במלאכת העיטור. שימוש בדיו זהב נעשה בעמודי המסורה לצורך כתיבת כותרות החיבורים השונים והכתובות שבמסגרות. מסגרות אלה נצבעו בזהב והכותרות נעשו בזהב ממורט בצידו הקדמי של הדף (רקטו), ולחילופין – לבד מכמה יוצאי דופן – בצורה הפוכה בצידו האחורי של הדף (ורסו). פרט זה מלמד על שימת־לב רבה שהוקדשה לכל פרט ופרט, ולו גם מזערי, בתיכנון המערך האסתטי של העיטור על כל בחינותיו.

ג. בית המלאכה של ליסבון

ספר התנ"ך בן שלושת הכרכים לא היה כתב־היד הראשון או היחיד שנוצר בבית המלאכה של ליסבון. כתב־יד זה היה אמנם יצירת המופת של בית המלאכה, אולם הקדים אותו כתב־יד מפואר אחר, וגם לאחריו נעשו עוד כמה כתבי־יד, שעיטורם הושתת רובו ככולו על המתכונת העיטורית של "תנ"ך ליסבון".

כתב־היד שהקדים את "תנ"ך ליסבון" הוא העתק ספר "משנה תורה" מאת הרמב"ם (הספרייה הבריטית, כת"י הַרְלי 5698–99).[79] כתב־יד זה, בשני כרכים, הוזמן על־ידי יוסף בן דוד בן שלמה בן הרב דוד בן גדליה הזקן ן' יחיא, ונכתב בידי הסופר שלמה אלזוק בשנת 1472.[80] אין בקולופון ציון מקום כלשהו, אולם משפחת ן' יחיא היתה אחת ממשפחות האצולה הספרדיות הידועות ביותר, ומציות תעודות המלמדות על קיומה בפורטוגל החל מאמצע המאה האחת־עשרה.[81] דון יוסף נולד בליסבון בשנת 1425 והיה אחד מאנשי סודו של המלך אלפונסו החמישי, שהעניק לו את התואר "החכם". דון יוסף היה מראשי יהדות פורטוגל. ב־1495, כאשר נודע לו שהמלך ז'ואן השני מתכוון לכפות על היהודים טבילה לנצרות, ברח עם בניו דוד, שלמה ומאיר. לאחר שהות קצרה בקסטיליה, שם ניצל מציפורני האינקוויזיציה הודות לעזרתו של אלווארס, דוכס בראגאנסה, המשיך דון יוסף במסע הבריחה שלו לפיזה ולפירנצה, ולבסוף התיישב בפיראדה ושם מת בשנת 1498. בנו דוד, מחברם של כמה חיבורים דקדוקיים ופילוסופיים, כיהן כרב בנאפולי.[82]

גלותה של משפחת ן' יחיא החלה, למעשה, רק בשנת 1495 ולפיכך היה דון יוסף עדיין בליסבון בשנת 1472, כאשר הזמין את ה"משנה תורה" שלו. הנחה זו מתחזקת מכוח כתב־יד אחר, שהוכן בשבילו בשנת 1487 ובו מוזכרת ליסבון במפורש.[83] אין ספק, אם כן, שגם כתב־היד המפואר של "משנה תורה" נעשה בליסבון.

עיטור "משנה תורה" מבשר את המתכונת העיטורית האופיינית לבית המלאכה הליסבוני. כל אחד מארבעה־עשר ספרי ה"יד החזקה", וכן עמוד הפתיחה לכתב־היד, המבוא וקולופון הסופר, מעוטרים בהדר רב בשלושת רכיבי היסוד המצויים ב"תנ"ך ליסבון": מסגרות פרחים, מסגרות עם עבודת פיליגרן בדיו ולוחיות עם אותיות זהב ממורט. אולם בכל אחד מהאלמנטים הללו יש הבדלי סגנון בין "משנה תורה" והתנ"ך.

כל מסגרות הפרחים הן מאותו טיפוס. שריגים נוצתיים, שפרחיהם בגווני כחול ומגנטה עם נקודות זהב, מצויירים ישירות על מצע הקלף, מפיחים בהם חיים. מהשריגים עולים במרווחים קבועים עלי אקנתוס גדולים ונאים, שלהם קו מיתאר משונן. העלים צבועים בכחול, ירוק ומגנטה, וצביעת הצד הפנימי והחיצוני של "תלתליהם", בגוונים שונים, בוצעה בקפידה. בתוך תשלובת הצמחים והעלים מופיעים ציפורים, ינשופים, תרנגולים וטווסים שזנבות כמה מהם פרושים לרווחה (ציור 1). הן המוטיבים הצמחיים והן הציפורים דומים לאלה המצויים במסגרות מטיפוס A שבתנ"ך. ברם, ב"משנה תורה" זה הטיפוס היחיד והוא מופיע בשני כרכי כתב־היד בשינויים קלים בלבד. שינויים אלה נובעים מהסגנון האישי ואפילו "אימפרסיוניסטי" של אחד האמנים; עם זאת, בעמודים אחרים מצוי שפע של נושאים המעידים על דמיון ומיומנות גבוהה. אף שישנן וריאציות משניות לטיפוס זה,[84] הרי שהוא היחיד המופיע בכתב־היד ואין דוגמאות אף לאחד מארבעה סוגי המסגרות הצמחיות, המשמשות בתנ"ך

79 IV + 1 + 302 (1–160 + 1 + 161–301) + 1 + 434 (2 עד 435) + 1 + IV דפים בכרך א. 240 × 332 מ"מ (150–148 × 295–203 מ"מ). נכתב בכתב ספרדי מרובע, בשני טורים. 36 שורות בכל טור. קונטרסים בני 8 דפים עפ"ר, מתחילים בצד השֵׂער. ו"שומרי הקונטרס" כתובים בפינה השמאלית התחתונה של עמוד ב בדף האחרון של כל קונטרס. מספור רץ של הדפים באותיות עבריות בשני הכרכים. כותרות בראש כל עמוד. קולופון הסופר בכת"י Harley 5699, דף 434ב. ביבליוגרפיה: Margoliouth, *Catalogue* no. 486–487; Sed-Rajna, *Lisbonne*, no. 1; Narkiss, *Brit. Isles*, no. 41.

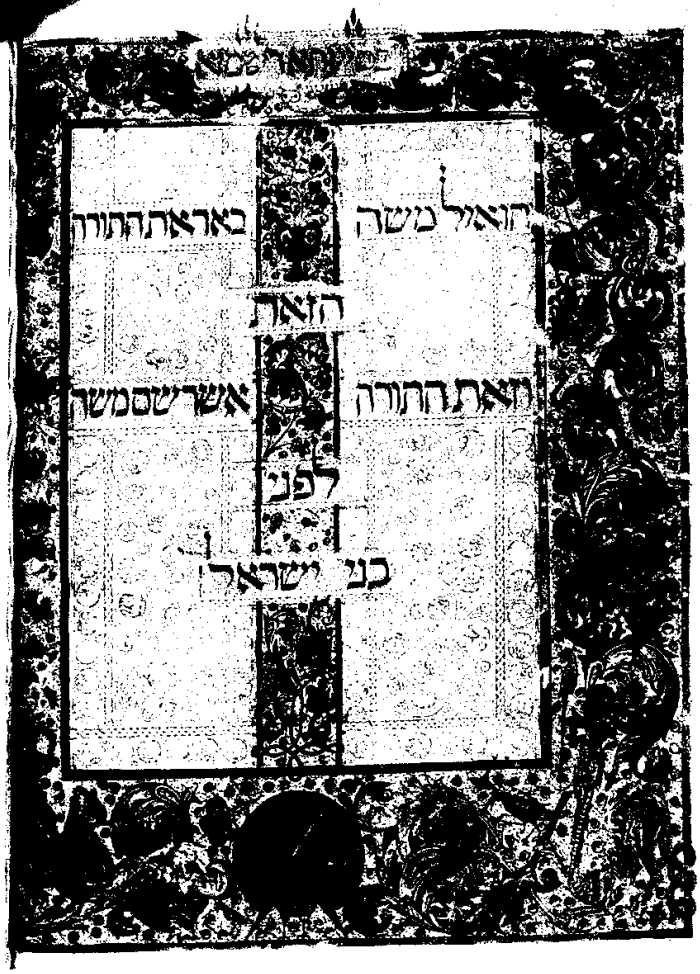
80 הספרייה הבריטית, כת"י Harley 5699, דף 434ב.

81 השווה: A. Marx בתוך: *Hebrew Union College Annual*, 1924, עמ' 605–624.

82 השווה: *Encyclopaedia Judaica*, vol. 8, col. 1207.

83 לונדון, הספרייה הבריטית, כת"י Or. 1045; השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, מס' 12, עמ' 52–53.

84 יוצאת הדופן היחידה היא המסגרת הבלתי שגרתית המותווית במיקרוגרפיה בכרך א, דף 2א. השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, לוח III.

ציור 1. הרמב"ם, משנה תורה, ליסבון, 1472, עמוד פתיחה להקדמה. לונדון, הספרייה הבריטית, כת"י Harley 5698, דף 11א.

הבדלים נוספים נראים בקומפוזיציה של הלוחיות עם עבודת הפיליגרן בדיו. בעוד שבתנ"ך משמשות הלוחיות כרקע לכותרות הכתובות בכתב עיטורי ובזהב ממורט, ב"משנה תורה" האותיות גדולות יותר ושמות הספרים ארוכים יותר. כתוצאה מכך ממלאת עבודת הפיליגרן מחצית שטח הכתב, ולעיתים אף את הדף כולו. גם בצבעים ובדגמים חלו שינויים: רצועות הפיליגרן עם הכתובות בזהב, התופסות בדרך כלל מירווח של ארבע שורות, מופיעות כאן בסגול והחלל שביניהן מעוטר בעבודת פיליגרן עשוייה בדיו אדומה, בדמות מניפה פרושה. בין שני טורי הטקסט בדפי הפתיחה הללו באים אגד שריגים נוצתיים או עבודת פיליגרן. רצועות זהב ממורט ממסגרות את שטח הטקסט כולו. הרושם האסתטי הנוצר מצירוף עיטורי הפרחים הנטורליסטיים, המשטחים העיטוריים דמויי המלמלה ואותיות הזהב הממורט הוא של פאר ושלמות נעלה. קומבינציה זו של שלושת האלמנטים השונים, המופיעה בראשונה בכתב־יד זה, נעשתה לתווית־ההיכר של בית המלאכה של ליסבון.

שלב נוסף בהתפתחות, שבא לידי ביטוי בשכלול הדגמים השונים שבמסגרת, הופיע עשר שנים לאחר השלמת כתב־היד של הרמב"ם, במתכונת העיטורית הבשלה של התנ"ך. מאז ייצורה ובמשך ארבע־עשרה השנים שחלפו עד לגירוש, שימשה מתכונת זו בכתבי־היד המעטים שצויירו בתקופה זו.

מכל כתבי־היד שנוצרו בבית המלאכה של ליסבון לאחר יצור התנ"ך, יש רק לאחד קולופון מתוארך. זיהויים של האחרים ותארוכם המשוער אפשרי רק על סמך השוואה סגנונית עם התנ"ך. ארבעה מכתבי־יד אלה קשורים קשר הדוק אל התנ"ך. סידור קטן משנת 1484, הנמצא עתה בפריס (הספרייה הלאומית, hébr. 592) ושני חומשים חסרי תאריך, מדגימים כיצד הותאמה מתכונת "תנ"ך ליסבון" לפורמט קטן יותר. כתב־היד הרביעי הוא תנ"ך גדול, ללא תאריך (פריס, הספרייה הלאומית, כת"י hébr. 15) שהועתק ישירות מ"תנ"ך ליסבון" זמן קצר לפני הגירוש ומשום כך לא ניתן להשלים את עיטורו בפורטוגל. נראה, שכתב־יד זה היה אחד האחרונים שנעשה בידי יהודים, לשימושם בחצי האי האיברי.

הסידור הפריסאי[85] הוא הנאמן ביותר מבין ארבעת כתבי־היד למתכונת "תנ"ך ליסבון", המותאמת כאן לדפים קטנים. החלוקה

85 השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, מספר 3, עמ' 30–33.

ציור 2. סדור ליסבון, 1484, עמוד פתיחה לי״ג העיקרים לרמב״ם. פריס, הספרייה הלאומית, כת״י Hébreu 592 דף 233ב.

העיקרית של הדף נעשתה באמצעות מסגרות פרחים, שבהן שובצו כותרות ומלות פתיחה בזהב ממורט על רקע פיליגרן; בחלוקה המשנית מופיעים רק שני הרכיבים האחרונים. במקום השלישי בהיררכיה הדקורטיבית ניצבים העמודים, שבהם עבודת פיליגרן וכתב עיטורי בדיו שחורה.

בסידור הפריסאי ארבעה עמודי מסגרת, שכל אחד מהם שונה מרעהו. טיפוס A מופיע בדף 413ב; טיפוס B בדף 1ב על רקע אדום בגוון יין ובדף 331ב על רקע הקלף; וריאציה של טיפוס E בדף 233ב (ציור 2), שעליה ירוקים ובשרניים יותר, הופיעה קודם בעמוד הפתיחה לספר מיכה ב״תנ״ך ליסבון״.[86] בשלושה מארבעה עמודים אלה – החריג הוא דף 1ב – ממלאת עבודת הפיליגרן בדיו את כל השטח המוקצב לטקסט (6 × 9 ס״מ), ואילו גובה כתובות הזהב מגיע עד למירווח של חמש שורות. במסגרות אלה נעשה שימוש נאמן בדגמים שפותחו בתנ״ך, ובכלל זה הנושאים היחודיים של טיפוס A: דרקון ואריה בפינות התחתונות, טווס פרוש־זנב ושלט משפחה כנושאים המרכזיים בלוחיות האופקיות. טכניקה עדינה ומיוחדת במינה ניכרת בעמודים הרבים המעוטרים בעבודת פיליגרן ואותיות זהב בלבד. הסופר של כתב־היד, אלעזר בן משה גאגוש, כתב בליסבון, ב־1472, כתב־יד נוסף הנמצא עתה בספריית בודליאנה באוקספורד.[87]

ב״חומש אלמנצי״[88] יש חמישה עמודי מסגרת, אחד בראש כל אחד מחמשת ספרי התורה.[89] חמש מסגרות אלה מתאימות לשלושה מתוך חמשת הטיפוסים שהגדרנו ב״תנ״ך ליסבון״. המסגרות לספרי בראשית (ציור 3) ודברים[90] שייכות לטיפוס A ומדגימות קירבה רבה מבחינת סגנון, רישום ולוח הצבעים למסגרות שבעמודי הפתיחה לספרי יחזקאל ונחום בתנ״ך.[91] בדיקה השוואתית של צורת עלי האקנתוס, הדרקון שמלועו יוצאים גבעולים (בפינה אחת במסגרת שבחומש ובשתי פינות בשני העמודים בתנ״ך), הנושא המרכזי שבלוחיות האופקיות ואפילו גווני המגנטה והכחול של העלים – מעלה שכל ארבע המסגרות צויירו, כנראה, בידי אותו אמן, או לפחות באותו בית מלאכה.

המסגרת בעמוד הפתיחה לספר שמות[92] היא דוגמה נאה לטיפוס C. הציפורים הרבות המקננות בין פרחי הוורד והציפורן על רקע הזהב שנשתמר במצב מעולה, מעידות על השפעה פלמית חזקה. גם המסגרת המעטרת את עמוד הפתיחה לספר במדבר[93] שייכת לטיפוס C, אם כי מופיעה בה וריאציה ואת מקומו של הזהב כצבע הרקע ממלא כסף. הנושאים הצמחיים קרובים יותר לטיפוס A, אך הצבעים לא נשתמרו היטב על גבי מצע הכסף. לבד מהגבעול הירוק והבשרני לא ניתן להבחין אלא בקווי המיתאר של הנושאים השונים, שדמו בוודאי לאלה המצויים במסגרת הימנית שבעמוד הפתיחה של ספר ירמיהו, בכרך השני של התנ״ך.[94]

86 כרך ב, דף 258א.

87 כת״י Marshall Or. 12, השווה Sed-Rajna, *Lisbonne*, מס. 13, עמ׳ 54–55.

88 הספרייה הבריטית, כת״י Add. 27167 + II 462 + II דפים. 118 × 168 מ״מ (71 × 109 מ״מ), נכתב בכתב ספרדי מרובע, טור אחד, 20 שורות לטור. סימון השורות בחרט. קונרטסים בני 8 דפים עפ״ר, מתחילים בצד השער. מכיל את החומש, חמשת מגילות, הפטרות, ורשימות מסורה (דפים 455א–462א). ראה Sed-Rajna, *Lisbonne*, מס׳ 17, Narkiss, *Brit. Isles*, מס׳ 44.

89 דפים 1ב, 86א, 148ב, 192ב, 256א.

90 דפים 1ב, 256א.

91 כרך ב, דפים 210א, 261ב.

92 דף 86א: Sed-Rajna, *Lisbonne*, לוח LVI.

93 דף 192ב.

94 כרך ב, דף 168א.

ציור 3. חומש אלמנצי, ליסבון, 1485–1490 לערך. עמוד פתיחה לספר בראשית. לונדון, הספרייה הבריטית, כת"י Add. 27167, דף 11ב.

עמוד הפתיחה לספר ויקרא[95] תחום במסגרת פרחים מטיפוס E, הנתונה כאן בין רצועות זהב. משני צדדי השריגים המותווים בדיו נראים ורדים פורחים ופרחים כחולים קטנים יותר עם נקודות זהב. כן התוספו ציפורים ירוקות רבות, המעניקות חיות למצע הקלף. מסגרת זו היא דוגמה נאה במיוחד לטיפוס E, ונראה שגם היא ציוירה בידי אותו אמן, שהיה אחראי למסגרות האחרות. הטכניקה המודגמת כאן עולה בעדינותה אפילו על מרבית המסגרות מאותו טיפוס שבתנ"ך.

איכות מעולה מאפיינת גם את אותיות הזהב הממורט שבמלות הפתיחה בחמש המגילות,[96] וכן את עבודת הפיליגרן המעטרת את הלוחיות. דגמי הפיליגרן במרבית העמודים זהים לאלה שבתנ"ך, לבד מדף 192ב, שבו מופיע דגם המניפה הפרושה, שבו נתקלנו קודם ב"משנה תורה". תשלובות הפיליגרן המשתרגות שבשולי העמוד בחומש דומות אף הן לאלה שבסידור הפריסאי. בתחילת מגילת איכה נעשו תשלובות הפיליגרן ועיטוריו וכן מלות הפתיחה בדיו שחורה. שני ינשופים המצויירים אף הם בדיו שחורה מוסיפים למבע הנוגה של העמוד (ציור 4).

למרות ששני כתבי־היד לא נכתבו בידי אותו סופר, עוטרו שניהם, בוודאי, בידי אותם אמנים, שהשתמשו באותם דגמים. סביר, אם כן, שהם נעשו בסמיכות תאריכים. שניהם מצטיינים באיכות מעולה וביופי נדיר.

כתב־היד של החומש (Add. ms. 15283),[97] שנרכש על־ידי המוזיאון הבריטי מאוספו של הדוכס מסַסֶקס בשנת 1844, נעשה באותה תקופה ובאותו בית מלאכה. אולם, כמה פרטים בו מרמזים על תאריך מאוחר יותר משל "חומש אלמנצי" והסידור הפריסאי.

עיטור כתב־היד תואם בקווים העיקריים את מתכונת ליסבון. חמשת ספרי התורה נפתחים בעמודי מסגרת שלמים, ובכל מסגרת לוחית פיליגרן המכילה את מלת הפתיחה בזהב ממורט וכן את השורות הראשונות של התמליל. המסגרות מעוטרות במבחר נושאים, המוכרים לנו מ"תנ"ך ליסבון". המסגרת שבעמוד הפתיחה לספר בראשית[98] היא מטיפוס A (ציור 5). הנושאים המופיעים במרכז הם שלט משפחה למעלה וטווס פרוש־זנב למטה. בין עלי האקנתוס המשתרגים צויירו ציפורים ירוקות וכחולות ונקודות בזהב ובשחור. הצבעים דהו במידת מה, או לפחות נראים כך בשל צבעו האפור־כהה של הקלף. המסגרת שבעמוד הפתיחה לספר שמות[99] היא מטיפוס D. קווי המיתאר המשוננים של העלים דומים לאלה שבתנ"ך (כרך א', דף 28ב), אף שהשריגים והעלים כאן הם בזהב והרקע באדום, כחול וירוק – הצבעים המופיעים בדוגמה השנייה של טיפוס D בתנ"ך, בעמוד הפתיחה לספר ישעיהו.[100] ספר

95 דף 148ב; Sed-Rajna, *Lisbonne*, לוח LVII.

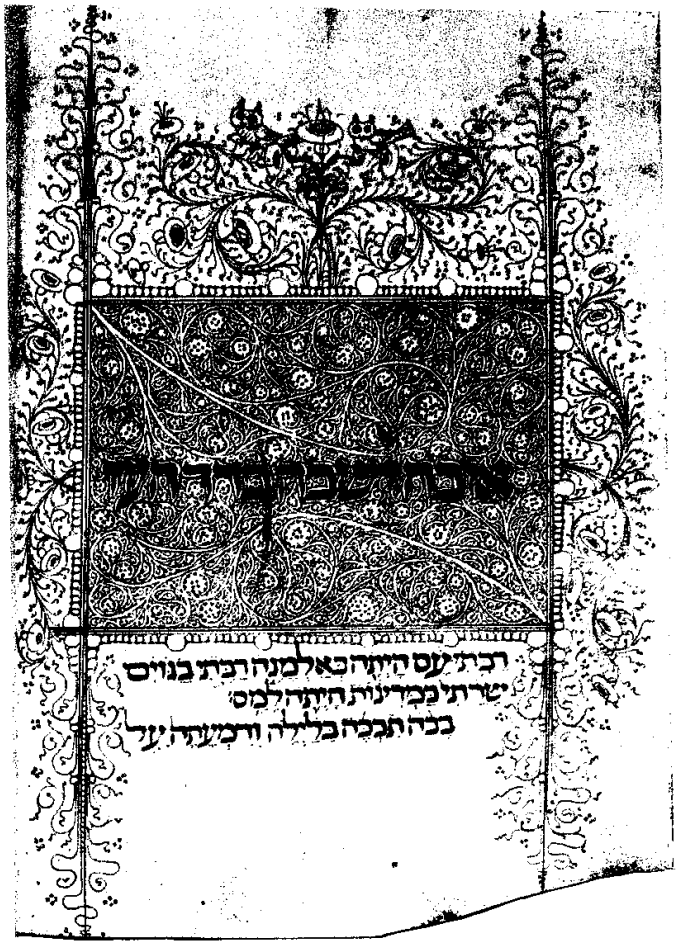
96 דפים 407ב, 413ב, 419ב, 427ב, 441א.

97 חומש וחמש מגילות. IV + 266 (265 + (1 + IV דפים; 139 × 196 מ"מ (84×117 מ"מ). נכתב בכתב ספרדי חצי־קורסיבי, 2 טורים, 21 שורות לטור, מלבד דפי הפתיחה לארבעה ספרים מהחומש הכתובים בטור יחיד. הקונטרסים בני 8 דפים עפ"ר. סימון השורות בחרט.

98 דף 2א.

99 דף 48ב; Sed-Rajna, *Lisbonne*, לוח LXII.

100 כרך ב, דף 136ב.

ציור 4. חומש אלמנצי, ליסבון, 1485–1490 לערך. עמוד פתיחה למגילת איכה. לונדון, הספרייה הבריטית, כת"י Add. 27167, דף 419ב.

ויקרא[101] נפתח בעמוד המעוטר במסגרת נאה של טיפוס B, שריקעה כאן אדום בגוון יין. דוגמה נוספת של טיפוס זה באה בראשית ספר במדבר,[102] ובה שריגי זהב ועלים משופרים על רקע כחול־קובלט בוהק. לטיפוס C שייכת המסגרת בתחילת ספר דברים,[103] אם כי שרדו ממנה רק רקע הזהב ועקבות דהויים של דגמי השריגים, הפרחים והציפורים שנשרו.

סוג חדש של עיטור מופיע בעמוד הפתיחה לחמש מגילות.[104] מסגרת פרחים קטנה מטיפוס A, התוחמת שניים או שלושה צדדים של לוחית מלת הפתיחה, מקדימה את כל חמש המגילות. אותיות הזהב הממורט כתובות, כמקובל, בתוך לוחית קטנה המעוטרת בעבודת פיליגרן עשוייה בדיו סגולה. החלל שבין הלוחיות ובין המסגרות מעוטר בשריגי זהב על רקע המחולק למשבצות בצבעי אדום, ירוק וסגול כהה. שריגי הזהב על גבי הרקע המחולק למשבצות צבעוניות מעידים על השפעה איטלקית, שלא באה לידי ביטוי ב"תנ"ך ליסבון" או בכתבי־היד הקטנים המסתמכים עליו. ברם, השפעה זו ניכרת ב"תנ"ך פריס", שככל הנראה הוא אחד מכתבי־היד המאוחרים ביותר שיוצרו בבית המלאכה של ליסבון. על סמך נתון זה אפשר להסיק, שתאריכו של החומש הפורטוגלי של הדוכס מססקס קרוב יותר לתאריך "תנ"ך פריס" מאשר לתאריך "תנ"ך ליסבון" שבספרייה הבריטית.

"תנ"ך פריס" שבספרייה הלאומית (כת"י hébr. 15)[105] כרוך בכרך אחד, ובמידותיו הוא גדול מעט מ"תנ"ך ליסבון". הכתב המרובע והאלגנטי ומבנה העמוד בשני טורי טקסט (מלבד קטעי השירה הכתובים בשורות מלאות) דומים לאלה ש"בתנ"ך ליסבון". בתחילת הכרך ובסופו יש 30 עמודי מסורה, כתובים בשלושה טורים.[106] שלא כב"תנ"ך ליסבון", ממוסגרים עמודים אלה בשתי שורות של טקסט, שהפנימית שבהן כתובה בכתב גדול ומהודר, והחיצונית במיקרוגרפיה. בשוליים העליונים והתחתונים של דף 1ב מופיעים עיטורים גיאומטריים נוספים בטכניקת המיקרוגרפיה. רשימות המסורה בדפים אלה זהות בתוכנן לרשימות המצויות ב"תנ"ך ליסבון"

101 דף 88א, Sed-Rajna, *Lisbonne*, לוח LX.
102 דף 114ב.
103 דף 152א.
104 דפים 242ב, 245ב, 248ב, 255א, 258א.
105 השוואה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, מס' 14.
106 דפים 1ב–8ב, 517א–524א.

ציור 5. החומש הפורטוגלי של הרוכס מסֶסקס, 1485–1490 לערך. עמוד פתיחה לספר בראשית. לונדון, הספרייה הבריטית, כת"י Add. 15283, דף 2ב.

ציור 6. התנ"ך הפורטוגלי של פריס, ליסבון, 1496 לערך – פירנצה, לפני 1504. עיטור גיאומטרי מעוצב במיקרוגרפיה. פריס, הספרייה הלאומית, כת"י Hébreu 15, דף 534א.

והן כוללות חילופי גרסאות בין בן־אשר ובן־נפתלי וכן את החיבור דקדוקי הטעמים.[107] אהרון דותן, שהוציא לאור מהדורה מדעית של חיבור זה,[108] ציין שהנוסחאות המובאות בשני התנ"כים זהות אפילו בשגיאותיהן. כתוצאה מכך הסיק המחבר, שהמסורה המובאת ב"תנ"ך פריס" הועתקה ישירות מ"תנ"ך ליסבון".[109] קטעי המסורה מסתיימים בדף 524א ברוזטה המותווית במיקרוגרפיה (ציור 6), שקו המיתאר שלה זהה לקו הרוזטות המופיעות בכרך הראשון (דף 179ב) ובשלישי (דף 185א) של "תנ"ך ליסבון", אף שכאן משוכללת הרוזטה יותר.

כפי שכבר הזכרנו, בוצע עיטורו של "תנ"ך פריס" בשני שלבים ובשני בתי מלאכה שונים. שלב התכנון המקורי בוצע בליסבון, כנראה מייד לאחר שנשלמה כתיבת כתב־היד. שני עמודי פתיחה, לבראשית (דף 2ב) (ציור 7) ולכתובים (דף 374ב), שייכים לשלב זה. הקומפוזיציה שלהם דומה לזו שבעמוד הפתיחה בספר ישעיהו ב"תנ"ך ליסבון":[110] השורות הראשונות של הטקסט נתונות בלוחית כפולה, בעוד שמלת הפתיחה עם אותיות הזהב הממורט כתובה בתוך לוחית גיאומטרית המעוטרת בעבודת פיליגרן ונתונה בתוך המסגרת הפנימית. ההבדל היחיד הוא שב"תנ"ך פריס" מעוטרות שתי המסגרות בצבע, בעוד שבעמוד מישעיהו עשוייה המסגרת הפנימית עבודת פיליגרן בדיו. דוגמה נאה ביותר לטיפוס A היא המסגרת החיצונית בעמוד הפתיחה לכתובים,[111] שבה מצויים כל הנושאים והצבעים האופייניים, שראינו בדגם. הנושאים המרכזיים בלוחיות האופקיות הם פרפר למעלה וטווס פרוש־זנב למטה. עלי אקנתוס בשרניים וסמגוניים נראים משני צדדי גבעול גלי, הבוקע מלועו של אריה בצד שמאל וגבעול זקוף הבוקע מלוע דרקון מצד

107 חילופי בן אשר ובן נפתלי מצויים בדפים 1ב–5א; דקדוקי הטעמים נתון במסגרות שבדפים 1ב–5א ו־523א–524א.
108 ראה א. דותן, ספר דקדוקי הטעמים לר' אהרן בן משה בן אשר, ירושלים, תשכ"ז.
109 שם, א', עמ' 63.
110 כת"י Or. 2627 דף 136ב.
111 ראה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, לוח XLVI.

ימין. הנושאים הזואומורפיים דומים מבחינת סוגם וסידורם לנושאים המופיעים בעמוד הפתיחה של "משנה תורה",[112] ובגודל קטן יותר, גם ב"סידור פריס".[113] הצבעים זוהרים במיוחד והשתמרותם ללא כל פגם מעידה על שליטה מושלמת בטכניקה. המסגרת הפנימית היא נוסחה חדשה לטיפוס B: שריגי הזהב העדינים והעלים הקטנים נראים על רקע הצבוע לסירוגין באדום ובכחול. כל מסגרת מותווית בסרט זהב ממורט, ושריגים זעירים שצבעם זהב מקיפים את העמוד מכל צדדיו. מבחינת טיב הביצוע והטכניקה העדינה, עמוד זה הוא מיצירות המופת של בית המלאכה.

קומפוזיציה דומה לעמוד זה מצוייה בספר בראשית (דף 29ב). ברם, מצב השימור של העמוד אינו כה טוב. במסגרת החיצונית המהווה דוגמה לטיפוס C, נשרו הצבעים מעל גבי המישור הצבוע זהב. אפילו המסגרת הפנימית (דוגמה לטיפוס B על רקע אדום בגוון יין) אינה יכולה להשתוות לדייקנות ולזוהר המהמם של עמוד הפתיחה לכתובים. אפשר ששני העמודים נעשו בידי שני אמנים שונים.

כל אחד מעמודי הפתיחה בא בתחילת יחידת טקסט חדשה, אחת מארבע החטיבות הראשיות של התנ"ך, אך גם בתחילת יחידה קודיקולוגית, דהיינו קונטרס חדש. ואמנם, כתב־היד תוכנן בקפדנות כדי שכל חטיבה תיפתח בקונטרס חדש, והעיטור נעשה לפני שהקונטרסים נכרכו יחד. לאחר ששני עמודי הפתיחה הנ"ל כבר עוטרו, נפסקה, מסיבה בלתי מובנת, מלאכת עיטור כתב־היד. אפשר שבזמן שחלף בין הפסקת המלאכה ועד לחידושה בשלב מאוחר יותר, עבר כתב־היד גלגולי דרך. שני עמודי הפתיחה האחרים, אחד לנביאים ראשונים[114] ואחד לנביאים אחרונים,[115] כבר מעוטרים בסגנון איטלקי מובהק. גם עיטורם של עמודי הפתיחה לספרים שמות, ויקרא, במדבר ודברים[116] נעשה בבית המלאכה השני, שגם הכין את העמוד הראשון בעמוד שער כללי לכל הכרך.

כפי שהוכחנו במקום אחר, נעשו העיטורים בסגנון האיטלקי בבית המלאכה של האמן הפלורנטיני אטבנטה.[117] עיטורו של כתב־היד נשלם, כנראה, זמן קצר לאחר שהגיע לאיטליה, במשך השנים האחרונות של המאה החמש־עשרה או בראשית המאה השש־עשרה. בדף 524ב מופיע ציון מכירה, המעיד שכתב־היד החליף בעלים כבר בשנת 1504. ברי, אפוא, שהשלב השני של העיטור בוצע לפני תאריך זה.

אין ספק, כי המאורע שמנע את סיום עיטור כתב־היד בליסבון היה פרסום צו הגירוש ב־5 בדצמבר, 1496. לא ידוע בשביל מי נעשה כתב־היד במקורו או מי נשאו עימו לאיטליה. אולם ידוע שבשנים האחרונות של המאה החמש־עשרה עבד אטבנטה בשביל חצר המלוכה של פורטוגל והיה אחראי לעיטור תנ"ך בשבעה כרכים, שהזמין המלך עמנואל.[118] אפשר לסכם אפוא שתאריך כתיבת כתב־היד והשלב המוקדם של עיטורו אירעו בין השנים 1482, השנה שבה הסתיימה כתיבת "תנ"ך ליסבון" אשר שימש לו כדגם, ובין 1496. ברם, סביר שהתאריך הנכון סמוך יותר לשנה האחרונה. באיטליה הסתיימה העבודה לפני 1504, השנה שבה מכר בעליו האיטלקי הראשון של כתב־היד, מנשה בן יקותיאל מִטִיבּוֹלִי,[119] את כתב־היד לרבי אלחנן מטוּפֶיָה.[120] אפשר לעקוב גם אחר גלגוליו המאוחרים של כתב־היד. זמן קצר לאחר 1529 רכש את כתב־היד המלומד הנוצרי הנודע קרדינל אֶגִידיוּס מִוִיטֶרבּוֹ, שהיה בקי בלימודי היהדות. אחר־כך היה כתב־היד בידי קאתרינה די מדיצ'י, מלכת צרפת, ובשנת 1599 צורף יחד עם שאר הספרים בספרייתה לספרייה המלכותית בפריס. בשנת 1602 נכרך התנ"ך בכריכה חדשה, שעליה הוטבעו ראשי התיבות ושלט המשפחה של המלך הנרי הרביעי.[121]

הקשר לבית המלאכה של ליסבון מורכב הרבה יותר בפרשת כתב־יד אחר של התנ"ך, השמור באוסף "החברה ההיספנית של אמריקה" בניו־יורק.[122] הדפים הראשונים והאחרונים שבחטיבותיו הראשיות של ספר תנ"ך גדול ומפואר זה מעוטרים במסגרות פרחים המקיפות מסגרות פיליגרן רחבות.[123] שש מתוך שבע מסגרות הפרחים הן דוגמאות משוכללות לטיפוס A (ציור 8). בנוסף למבחר המקובל של נושאים צמחיים וזואומורפיים הוסיף כאן הצייר כמה שלטי משפחה שנראה כי אינם אלא אורנמנטליים. יוצא הדופן היחיד מצוי בעמוד 228ב, שם מוצגים באותה מגינית דגמידהן המשולבים של ממלכות אראגון, ליאון וקסטיליה. שילוב זה של דגמי מלכויות ספרד יכול להתרחש רק לאחר שנת 1469, שנת נישואי פרדיננד מלך אראגון ואיזבלה מלכת קסטיליה. מאידך גיסא, נודעה לאירוע היסטורי זה משמעות רק בסביבה ספרדית, והשאלה המתבקשת היא אם אמנם לא נעשה התנ"ך בספרד. הנחה זו

112 הספרייה הבריטית, כת"י Harley 5698, דף 11ב.

113 פאריס, הספרייה הלאומית, כת"י hébreu 592, דף 413ב. השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, לוח XXI.

114 דף 137ב.

115 דף 251א.

116 דפים 40ב, 67ב, 85א, 113א.

117 Sed-Rajna, *Lisbonne*, עמ' 62–63.

118 ראה: Paolo d'Ancona, "Nuove Ricerche sulla Bibbia dos Jeronimos e suoi illustratori", *La Bibliofilia*, XV, 1913, pp. 205 ff. השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, עמ' 62 מס' 2.

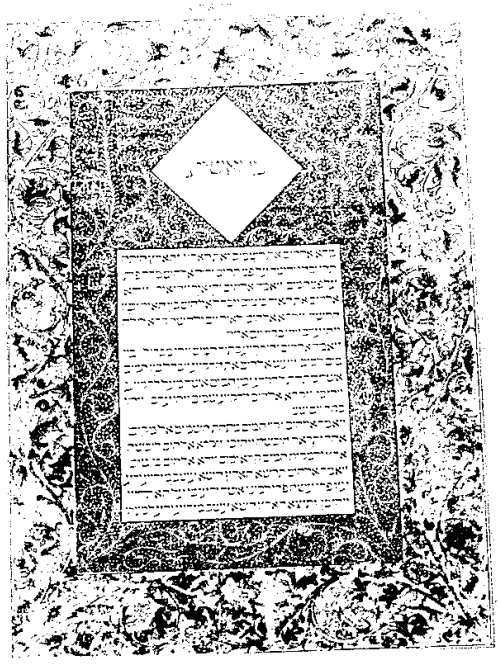
119 על משפחה זו ראה: U. Cassuto, "La famiglia di David da Tivoli", *Corriere Israelitico*, XLV, 1906–7, pp. 149–152, 261–264, 297–301.

120 עפ"י מישל גארל, אוצר כתבי־היד העבריים שבספרייה הלאומית בפאריס, טופיה נמצאת במחוז פרוג'יה באיטליה.

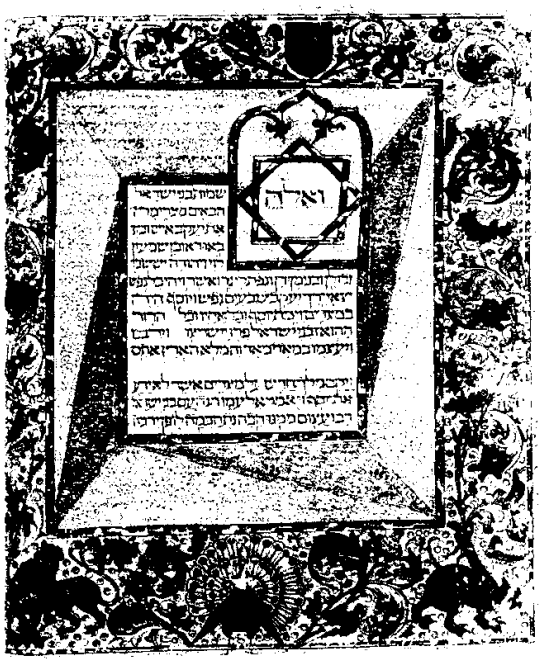
121 השווה: Sed-Rajna, "Un diagramme Kabbalistique de la bibliothèque de Gilles de Viterbe," in *Hommage à Georges Vajda*, Louvain, 1980, pp. 365–367.

122 ניו־יורק, "החברה ההיספנית של אמריקה", כת"י B. 241. השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, מס' 16 לוחות LII–LIII.

123 דפים 8א, 45ב, 288ב, 289א, 424א, 468א, 579א.

ציור 7. התנ"ך הפורטוגלי של פריס, ליסבון, 1496 לערך – פירנצה, לפני 1504. עמוד פתיחה לספר בראשית. פריס, הספרייה הלאומית, כת"י Hébreu 15 דף 9ב.

ציור 8. תנ"ך החברה הספרדית, ספרד (?) וליסבון, 1470–1480 לערך. עמוד פתיחה לספר שמות. ניו־יורק, ספריית "החברה החיספנית של אמריקה", כת"י B241, דף 45ב.

עשויה לתרץ כמה הבדלים משמעותיים בין המתכונת העיטורית של תנ"ך זה לזו של "תנ"ך ליסבון". השינויים החשובים ביותר מופיעים בראשית כתב־היד, דהיינו בעמוד הפתיחה לספר בראשית[124] ובעמוד שמולו,[125] המעוטר במנורה המשתרעת על פני כל העמוד וסביבה מסגרת בעבודת דיו. השריגים ועבודת הפיליגרן הממסגרים את שני העמודים שונים מבחינת דרך עיצובם מעבודת הפיליגרן האופיינית של ליסבון. מצד אחר, אפשר להסביר את עובדת הימצאותה של אילוסטרציית המנורה על גבי עמוד שלם מול עמוד הפתיחה בהשפעה של הנוהג המקובל בתנ"כים עבריים מספרד להציג את כלי המשכן במערך של דף כפול. כל הנימוקים הללו מאששים את ההנחה, שהכנת כתב־היד החלה בספרד זמן־מה לאחר 1469. העברת כתב־היד לפורטוגל היתה קשורה, כנראה, למנוסתן של אלפי משפחות יהודיות מספרד לאחר 1480, כאשר מינה האפיפיור את האינקויזיציה בספרד, לבקשת המלכים הקתוליים. השאלה שנותרה, אם כן, היא האם נתווספו עיטורי מסגרות הפרחים מטיפוס A בספרד או בליסבון; ואם בליסבון, האם נעשו לפני שעוטר "תנ"ך ליסבון", או שמא בהשראתו. אין בידינו עדות כתובה העשוייה לספק תשובה חד־משמעית לשאלה זו, אולם ראוי לתת את הדעת לכמה עובדות. ראשית, מבין חמשת טיפוסי מסגרות הפרחים המופיעים ב"תנ"ך ליסבון", טיפוס A הוא הדומה ביותר לכתבי־יד ספרדיים (לא יהודיים) בני אותה עת. צריך גם לזכור שבכתב־יד נוסף, "משנה תורה" משנת 1472, מופיעות מסגרות מטיפוס A בלבד, אלא שבמקרה זה קביעת ליסבון כמקום יצירתו כמעט אינה מעוררת בעייה בשל הנתונים הביוגרפיים שיש בידינו על הפטרון. כתב־יד זה, שנעשה כנראה לפני "תנ"ך החברה הספרדית", מעיד על הימצאות סוג זה של עיטורי פרחים בליסבון לפני שהגיע לשם "תנ"ך החברה הספרדית". לבסוף, הדמיון הרב שבין מסגרות הפרחים שבתנ"ך זה למקבילותיהן שבכתב־היד מליסבון, מסייע לאישוש ההנחה כי העיטורים נתווספו כאשר בית המלאכה של ליסבון נטל על עצמו לסיים את מלאכת העיטור, לאחר שכבר הוחל בה בספרד שבה עוטר כנראה עמוד הפתיחה לבראשית והעמוד עם המנורה. לשאלה מתי נשלם עיטורו של כתב־היד אין לעת עתה מענה, יש רק להוסיף, שאם לגבי "תנ"ך פריס" אפשר להוכיח בביטחה שהוא נוצר לאחר "תנ"ך ליסבון", ששימש לו כדגם, ייתכן ש"תנ"ך החברה הספרדית" הושלם סמוך לשנת 1480 – אבל לפני 1482, שבה נשלם "תנ"ך ליסבון".

בבית המלאכה של ליסבון נוצרו כמה תנ"כים נוספים. בכמה מהם יש עיטור מיקרוגרפי בלבד, כמו למשל ב"תנ"ך קולג' בֶּלִיוֹל",[126] המרשים בטכניקה המעודנת שלו, או בתנ"ך בספריית בית הכנסת המרכזי ברומא,[127] שנשלם בשנת 1496 – מספר חודשים בלבד לפני גזירת הגירוש. בכתב־יד של ספרי הכתובים מירושלים,[128] שנראה כי הוא חלק של תנ"ך שלם שאבד, יש מסגרת מצויירת, וכך גם

124 דף 8א.

125 דף 7ב.

126 אוקספורד, קולג' באליול, כת"י 382, משנת 1490. השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, מס' 7.

127 רומא, בית הכנסת המרכזי, כת"י 18. השווה: Sed-Rajna, שם, מס' 8.

128 ירושלים, ספריית שוקן, כת"י 12827. השווה: Sed-Rajna, שם, מס' 15.

ב"תנ"ך אוקספורד"[129] וב"חומש אוקספורד".[130] המסגרות בכתבי־יד אלה מקבילות לטיפוס אחד בלבד ב"תנ"ך ליסבון", אם כי ניכר בהן העימות האופייני של מסגרות צמחיות עם לוחיות פיליגרן. בית המלאכה ייצר גם ספרי תפילה רבים קטנים,[131] הנפתחים פעמים רבות ב"כתר מלכות" לאבן גבירול, כדוגמת הסידורים בפריס ובקמברידג'.[132] כמה מספרי התפילה מכילים גם את "פרקי אבות"; דוגמה לכך הוא כתב־היד השמור בספריית בית המדרש לרבנים, אשר פורסם לאחרונה במהדורה פקסימילית.[133] בקבוצת כתבי־יד קטנים אלה יש גם כמה ספרי תהילים שנכתבו כספרים בודדים,[134] אם כי סוג זה של כתב־יד נדיר ביותר במסורת כתבי־היד העבריים.[135] כתבי־יד מיניאטוריים אלה כתובים עפ"ר בכתב חצי־קורסיבי והמתכונת העיטורית מצומצמת לעבודת פיליגרן העשוייה בדיו בלבד או לעיטור בפיליגרן, המלווה באחד מטיפוסי המסגרות הצמחיות.

התפוקה של בית המלאכה של ליסבון משקפת בנאמנות את הקהילה ששירת. יהדות פורטוגל בשלטונו של אלפונסו החמישי (1449–1481) נהנתה ממעמד מיוחד באופן יחסי, והייתה עשירה ורמת־תרבות. חבריה נהגו להזמין ספרים שכל יהודי מסורתי נזקק להם: ספרי תנ"ך, ספרי תפילה, ספרי תהילים וכן חיבורים ספרותיים או פרשנות של המקרא – שהקלסיים שביניהם היו "משנה תורה" לרמב"ם, פירוש הרמב"ן לתורה,[136] או חיבוריו הדקדוקיים של רד"ק.[137] כפי שציינו לעיל, מיצג בית המלאכה של ליסבון את שלב הפריחה האחרון של ציור כתבי־יד עבריים בחצי האי האיברי. קורותיו של בית מלאכה זה באו לכלל סיום פתאומי עקב לחצים פוליטיים ששיאם היה צו הגירוש. ברם, כמה מיצירותיו שרדו, אומצו למדיום החדש של הדפוס ויוצאו על־ידי המגורשים לגילוי אופקים חדשים.

ואמנם מרבית כתבי־היד מליסבון נעשו בתקופה שבה כבר היה הדפוס ידוע בחצי האי. הספר הראשון שנדפס בפורטוגל היה חומש שהוזמן על־ידי שמואל גאקון בפַארוֹ ב־1487. כעבור שנתיים הדפיס אליעזר טולידאנו (יתכן שהוא הרופא רבי אליעזר בן אלאנתאנסי, שעבר מעירו טולידו להשתקע בליסבון בסביבות שנת 1488) את פירוש הרמב"ן לתורה בליסבון. בית דפוסו של אליעזר טולידאנו היה פעיל עד שנת 1492, ומבין הספרים שהודפסו בו יש לציין את פירושו של אבודרהם לתפילה (ספר אבודרהם, 1489), החומש עם תרגום רש"י שנדפס על קלף (1491), ספר משלי עם פירוש דוד בן שלמה ן' יחיא (?1492), ופירושו של דוד קמחי לנביאים (1492).[138] אליעזר טולידאנו הביא אתו אותיות מאישאר, שם היה בית הדפוס שלו לפני בואו לליסבון. בליסבון הצטרפו אליו שני בעלי מלאכה מקומיים, יהודה גדליה ויוסף כלפון, אשר פיקחו על הדפסת החומש. העמודים הראשונים של ספר אבודרהם[139] ופירוש הרמב"ן לתורה מעוטרים במסגרת אורנמנטלית שיש לה קשר הדוק עם שני טיפוסים של המסגרות המצויירות ב"תנ"ך ליסבון". למעשה, המסגרת המודפסת היא תשלובת פשוטה של הדגם הבסיסי מטיפוס B, עם האלמנטים הזואומורפיים מטיפוס A, כדוגמת השריגים הנובעים מהדרקונים. אמנם, בטיפוס זה של מסגרת כבר נעשה שימוש בחומש שהודפס באישאר, משם בא אליעזר טולידאנו, ובספר התפילה הנוצרי Manuale Cesaraugustanum. שני ספרים אלו הודפסו בשיתוף פעולה עם הצורף אלפונסו פרננדיס די קורדובה. אולם אי אפשר להחשיב מסגרות אלה כמקור היחיד או אפילו כמקור הישיר של המסגרות המודפסות בספרים מליסבון. הקירבה הרבה שבין המסגרות המודפסות ובין המסגרות המצויירות ב"תנ"ך ליסבון", שצוייר שבע שנים לפני הספר המודפס הקדום ביותר, מוליכה למסקנה שכתב־היד היה המקור הראשי. מקורן של הגרסאות המודפסות מאישאר ומליסבון הוא, אם כן, כתב־היד עצמו.

בית הדפוס של אליעזר טולידאנו הפסיק את פעולתו בשנת 1492, אולם לאחר שעזב אליעזר את פורטוגל בשנת 1496, הקים בית דפוס חדש בפָּס, שם הדפיס מחדש את ספר אבודרהם בצורה דומה למהדורת ליסבון, 1489. שותפו יהודה גדליה, שקיבל לרשותו חלק מציוד הדפוס מליסבון, התיישב בסלוניקי ושם הדפיס 30 ספרים עד שנת 1535.[140] כך, באמצעות הספרים המודפסים, הונצחו והופצו היצירות של בית המלאכה של ליסבון.

129 אוקספורד, ספריית הבודליאנה, כת"י Or. 414. השווה: Sed-Rajna, שם, מס' 19.

130 אוקספורד, ספריית הבודליאנה, כת"י Or. 614. השווה: Sed-Rajna, שם, מס' 22.

131 פאריס, הספרייה הלאומית, כת"י hébreu 592; ירושלים, בית הספרים הלאומי והאוניברסטאי, כת"י 8°844. השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, מס' 21.

132 קימברידג', ספריית האוניברסיטה, כת"י Add. 541. השווה: Sed-Rajna, שם, עמ' 89.

133 ניו־יורק, ספריית בית המדרש לרבנים כת"י Mic. 8235. מהדורה פקסימילית של ספריית בית המדרש, מלווה בהקדמה מאת מנחם שמלצר, ניו־יורק, 1987.

134 ספריית הוותיקן, כת"י ebr. 473 משנת 1495. השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, מס' 10; כת"י ebr. 463 שם, מס' 20. תהלים באוסף של J. Michael, שם, מס' 23.

135 אך ידועים כתבי יד כאלה מאיטליה, אם כי גם שם נכתב ספר תהילים יחד עם ספרי משלי ואיוב (ספר אמ"ת).

136 הספרייה הלאומית, כת"י hébreu 222, משנת 1484. השווה: Sed-Rajna, *Lisbonne*, מס' 11.

137 לונדון הספרייה הבריטית, כת"י Or. 1045, משנת 1487. השווה: Sed-Rajna, שם, מס' 12.

138 לפרטים על תולדות הדפוס העברי בפורטוגל ראה: J. Bloch, "Early Hebrew Printing in Spain and Portugal," *Bulletin of the New York Public Library*, 42, 1938, pp. 371–420.
ראה גם: A. Anselmo, *Les origines de l'imprimerie au Portugal*, Braga, 1983, עם ביבליוגרפיה מלאה של ספרות המחקר בנושא זה בעמ' 565.

139 מצולם אצל Sed-Rajna, *Lisbonne*, עמ' 109, תמ' 12.

140 השווה: Joshua Bloch (הערה 138), עמ' 401.

LISBON BIBLE
1482

BRITISH LIBRARY Or. 2626

INTRODUCTION
BY
GABRIELLE SED-RAJNA

LEO BAECK COLLEGE
LIBRARY

NAHAR – MISKAL
Published in association with the British Library

Jan 1992

To Graville

Well done!

you have all our appreciation.

your friends in Israel

Text © 1988 Nahar – Miskal

Reproductions © 1988 Nahar – Miskal, Tel-Aviv, and the British Library Board, London

Published in 1988 by Nahar – Miskal

All Rights Reserved. No part of the contents of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the publisher.

Printed and bound in Israel. ISBN 965-360-004-4

Photographs 1, 3, 4, 5 reproduced by permission of the British Library Board.

LISBON BIBLE Or. 2626 – 2628

1. HEBREW MANUSCRIPT ILLUMINATION IN THE IBERIAN PENINSULA

Manuscript illumination was the most favoured form of Jewish art in the Middle Ages. Religious treatises and exegetical, philosophical or scientific works were the daily companions of every Jew devoted to his tradition. It was also the only craft which was not subject to restrictions imposed by the political powers. As for the Jewish religious authorities, they not only tolerated the embellishment of manuscripts, but sometimes encouraged it and even considered it to be a duty. Rabbi Isaac of Majorca, better known as the Profiat Duran, believed that a book written in elegant script and decorated with beautiful illuminations rejoiced the soul of the reader.[1] Many wealthy patrons wanted to possess luxurious copies of the Bible or prayer books in order to contribute to the beauty of the festivals.

The history of Jewish book illumination started simultaneously in most European communities about the middle of the thirteenth century. In the Iberian Peninsula, the earliest illuminated manuscripts were produced in the city of Toledo. During the reign of Alfonso X, the Wise (1251–1284), Toledo was the centre of intense cultural activity. Scholars of different communities, Jewish, Christian and Arab, gathered round the royal court in order to translate Greek scientific and philosophical treatises into Latin, thus making Greek classical culture available to the Latin West. The works translated also included some Jewish theological books, such as Solomon Ibn Gabirol's *Meqor Hayyim*, known to Christian scholars by the title *Fons Vitae*. Besides being a centre for translation, from a strictly Jewish point of view Toledo was also a haven in the west for the traditions received from the oriental (Babylonian) centres. Thus Europe imported, via Spain, mystical trends,[2] exegetical works and even iconographical traditions. Examples of the latter can be found in a four-volume Bible produced in Toledo about 1250,[3] decorated with floral motifs which are to be found in various media – mosaics, stucco ornaments and carved wooden panels – all round the eastern shores of the Mediterranean Sea.[4] The two-page displays of the Temple instruments, one of the most characteristic elements of Hebrew Bibles produced in Spain, also appear for the first time in a Bible from Toledo dated 1277.[5] The style of these paintings, with their use of gold as the only colour, the geometrical layout of the objects on the plain parchment, and the absence of any illusion of space or depth, indicate beyond any doubt that they are dependent on oriental models.[6]

Towards the end of the thirteenth century and more especially during the fourteenth, Jewish book illumination became more diversified and stylistically more united with local trends. Manuscripts produced in Soria, Tudela, Cervera and Catalonia show a great variety of motifs and techniques, and it was here that this art reached its full flowering. This development reached its peak around the third decade of the fourteenth century, and was to last until its end. The main centre was then in Catalonia, probably at Barcelona, where Jewish and Christian artists seem to have worked in close collaboration. An illuminated copy of Maimonides' *Guide for the Perplexed*, signed in 1384 by the Jewish scribe Levi ben Isaac Hijo Caro,[7] is decorated in a style known from several Latin or vernacular manuscripts written in the same place.[8] A medical work containing abstracts of Galen's works is illustrated in the same style.[9] In some specialised fields, such as cartography, Jews were the recognised experts

1 Profiat Duran of Majorca (1361-1444), *Ma'aseh Efod*.
2 G. Scholem, *Ursprung und Anfänge der Kabbala*, Berlin, chapter II.
3 Marseilles, Bibliothèque municipale, MS.1626/ II–III.
4 G. Sed-Rajna, "Toledo or Burgos?", *Journal of Jewish Art*, 2, 1975, 6-21.
5 Parma, Biblioteca palatina, MS. Parm. 2668, fols. 7v–8.
6 Cf. G. Sed-Rajna, "Sur l'origine de quelques enluminures juives du moyen-âge," *Journal of Jewish Studies*, XXXVI, 1985, 175–184.
7 Copenhagen, Det Kongelige Bibliotek, Cod. Heb. 37.
8 B. Narkiss, *Hebrew Illuminated Manuscripts*, Jerusalem, 1969, p. 76; Meiss, in *The Journal of the Walters Art Gallery*, 4, 1941, pp.45 ff.
9 Paris, Bibliothèque Nationale, MS. hébreu 1203.

and the Jew Abraham Crescas, cartographer to Don Juan, son of King Pedro IV of Aragon, was responsible for a famous map of the world presented by his royal patron to the King of France.[10] The first Haggadot to include biblical illustrations were also produced in Catalonia. Recent research has established that most of these biblical illustrations depend on models elaborated in the Middle East during the first centuries of the common era.[11] Probably preserved in Jewish circles in southern Italy or North Africa, these iconographical traditions reached Spain during the thirteenth or fourteenth centuries. Contemporary craftsmen united them into series and prefixed them to the text of the Passover prayer book. Some of these biblical cycles illustrate the entire Pentateuch, from the Creation to the death of Moses, as can be seen in the famous Haggadah of Sarajevo.[12] In others, such as the Golden[13] and Catalan[14] Haggadot, the illustrations start with the life of Adam and end with Miriam and her maidens dancing and rejoicing after the Exodus. Another type of Haggadah only has illustrations of the events from the book of Exodus which are commemorated during Passover.[15]

These biblical cycles differ not only in length and composition, but also in style. However, beneath the diversity of style and formal expression, these illustrations are distinguished by some common features, the most important of which is the inclusion of many episodes not mentioned in the Bible. The literary sources of these episodes can be found in the Aramaic paraphrase of the Bible, the *Targum*, and in Jewish legends based on the biblical narrative known by the name *midrash*. Most of these legendary elements were incorporated in different versions of the *Targum*. Here it should be remembered that the *Targumim* were texts which were read in the synagogues after Ezra established the practice of reading the weekly pericope in the vernacular, side by side with reciting the Hebrew text which the majority of the congregation probably did not understand. Hence it is this "re-written" Bible, a widely diffused literary genre in the first centuries C.E., which is reflected in the picture cycles. It is thus probable (and recent research tends to confirm this) that the creation of these cycles is closely linked to the time and place when the relevant texts were committed to writing, probably after a long period of oral transmission. It seems equally probable that these iconographical traditions, originating from the Holy Land, were handed down within Jewish communities and reached the West across the centuries by ways and means which are now difficult to determine, until the illuminators of the Haggadot used them to compose the biblical cycles for their manuscripts.

Another typical creation of fourteenth-century manuscript illumination in Catalonia is the large, luxuriously decorated manuscript of the Bible. Owners' inscriptions and records of sales preserved on the final pages show that these Bibles, which could not have been intended for synagogue use and which represented a considerable financial investment, were commissioned by wealthy patrons for family use. Most of these Bibles only include decoration: text illustrations are quite exceptional, and if at all, they exist only as small drawings in the margins. Many of these manuscripts contain a two-page composition showing the Temple instruments, as already mentioned. The objects represented are the same as in the thirteenth century: the *menorah*, the shewbread table, the altar of sacrifice and the incense altar, the trumpets and the *shofar*, together with sacrificial bowls and jars. There is, however, a new element which becomes more and more emphasized: a small hill with a grove of olive trees at the top. At first it appears as a small-scale object amongst the instruments, but then sometimes comes to fill a whole page, as in a manuscript executed in Saragossa in 1404.[16] By this reference to the Mount of Olives, from where the Messiah will enter Jerusalem, the meaning of the whole composition is transformed. In the

10 Paris, Bibliothèque Nationale, MS. esp. 30. The identification of this map with that offered as a gift by Don Juan is, however, problematic, see F. Avril (in collaboration with J–P. Aniel, M. Mentré, Y. Zaluska), *Manuscrits enluminés de la Péninsule ibérique*, Paris, 1982, 96-98.

11 Cf. G. Sed-Rajna, *The Hebrew Bible in Illuminated Manuscripts*, New York, 1987.

12 Sarajevo, National Museum. C. Roth, *The Sarajevo Haggadah*, Belgrade, 1963.

13 London, British Library, Add. MS. 27210. Cf. B. Narkiss, *The Golden Haggadah*, London, 1970.

14 London, British Library, Or. MS. 2884. Cf. B. Narkiss, A. Cohen, A. Tcherikover, *Hebrew Illuminated Manuscripts in the British Isles*, London, 1982, No. 12.

15 For the various recensions of the Haggadah, see B. Narkiss, *The Golden Haggadah*, chapter 8.

16 Paris, Bibliothèque Nationale, MS. hébreu 31.

thirteenth century examples, the Temple instruments were intended to recall the former Sanctuary which, even after its physical destruction, remained the spiritual focus of Judaism. What was now evoked was the future Temple which would be built when the Messiah came. This re-evaluation of the symbolism was certainly due to the influence of theological works such as Maimonides' *Mishneh Torah*, which in Book VIII deals at length with the earlier Temple from a messianic point of view. There is, however, little doubt that this change in the interpretation of the symbol was also a result of the increasing threat that hung over the Spanish communities from the end of the fourteenth century on. Political insecurity and fear of persecution favoured the emergence of messianic trends which also had their impact on works of art.

This impact was not only noticeable because new symbols were used; the disturbed social environment also affected the creativity of the Jewish communityy. Indeed, after the great flowering of the fourteenth century, the history of Jewish book illumination during the fifteenth is that of a long survival, still rich in technical achievements, but devoid of inner creative stimulus. Luxurious manuscripts were still produced; the technical achievements of the past were still in use and even improved upon; thanks to Italian influence, the floral ornaments filling carpet pages or surrounding the text columns became more varied and richer in colours and motifs; micrographical frames and carpet pages, enhanced by gold fillings, display the highest skill and refinement of taste. Some of these paintings represent the apogée of craftsmanship and skill; but no new compositions are to be found. There is an increasing dichotomy between form and creation: the ever improving perfection of the former is accompanied by a slow disappearance of the latter. Some artists, lacking inspiration, copied and re-used old models. The most famous example is Joseph Ibn Hayyim, artist of the Kennicott Bible[17] made at La Coruña in 1476, who compiled the decorative elements used in this manuscript from the most heterogeneous sources. Among the models that have been traced is a Hebrew Bible executed in 1300 in Cervera[18] from which he borrowed the idea of writing his colophon in zoomorphic letters, and a few text illustrations heading the pericopes. A carpet page seems to have been modelled on one in a twelfth-century Koran from Valencia, [19] and many of the birds in the ornaments were fashioned on designs for playing cards.[20] But such eclectic elaboration was on the whole exceptional. The majority of fifteenth-century manuscripts are profusely decorated Bibles, prayer books or scientific treatises, which impress mainly by their highly refined technique.

Although the growing difficulties of the Jewish communities of Spain could by themselves justify this development in the history of book illumination, another factor also has to be considered. The second half of the fifteenth century saw the invention and spread of printing, an event which was the starting point of the most far-reaching transformation of cultural life since the invention of the alphabet. The first Hebrew book was printed in Rome in 1469, followed in1476 in Guadalajara, and in Faro, in Portugal, in 1487. During the last decades of the fifteenth century, although manuscripts were still being produced, it is clear that the new technique, with its possibilities for producing multiple copies, had naturally attracted the interest of the best craftsmen.

It is in this context that the last workshop devoted to copying and decorating manuscripts in the Iberian Peninsula flourished: the Lisbon workshop. In the history of Jewish book painting, the terms "scriptorium" or "workshop" must, in most cases, be used in a limited sense: there were probably never any workshops or ateliers comparable to those known in the Latin West, where these terms indicate a definite place where a group of craftsmen practised their trades. Historical evidence concerning Jewish scribes – rather thin on this point – knows only of individuals or, at best, about families of scribes and artists.[21] To this Lisbon may have been the

17 Oxford, Bodleian Library, MS. Kenn. 1. Cf. Introduction to the facsimile edition, B. Narkiss, London, 1985.

18 Lisbon, Biblioteca Nacional, MS. 72.

19 Cf. R. Ettinghausen, *Arab Painting*, Geneva, 1962, p. 172.

20 Cf. Sheila Edmunds, "A Note on the Art of Joseph Ibn Hayyim" in *Studies in Bibliography and Booklore*, xi, 1976, pp. 33-40

21 Cf. G. Sed-Rajna, "Ateliers de Manuscrits hébreux dans l'Occident médiéval", *Artistes, Artisans et Production Artistique au Moyen-Age*, Paris, 1968, 339-352.

only exception. Indeed, the manuscripts produced in that city show such an amazing homogeneity as far as decoration programme, conception and execution are concerned, that only a stable organisation could have permitted it. The earliest dated manuscript from this school is from the year 1469,[22] the last from 1496.[23] However, one of the most luxurious Bibles produced was taken to Italy before the decoration could be completed.[24] The colophon is missing, but there is little doubt that the unfinished manuscript was saved by one of the refugees escaping from the enforced collective conversion imposed on the Jews of Portugal in 1496. This implies that the workshop was active until the last moment that Jews could live there freely. During this period of twenty-eight years, nearly thirty manuscripts were produced, either in Lisbon itself, as stated in the colophons, or based on models originating from the workshop. Most of the manuscripts are Bibles or parts of the Bible: Pentateuchs, Latter Prophets, Hagiographa, and two Psalters, a rather unusual type of manuscript. Two prayer books, Maimonides' *Mishneh Torah*, a copy of Moses Nahmanides' commentary on the Torah, and David Qimhi's *Sefer Mikhlol* complete the list.[25] Not all of these are decorated, but all display features which confirm the supposition that the scribes and artists used identical methods and perhaps worked with the same stencils. Some of the scribes signed two or three manuscripts: Samuel de Medina,[26] Samuel ben Samuel Ibn Musa,[27] and Eleazar ben Moses Gagosh.[28] None of the manuscripts mentions the name of the artist who was in charge of the decoration. This raises the question of whether this omission is because the craft of decorating was less highly rated than that of copying, or because the two tasks were carried out by the same craftsman. There is no evidence either way. However, the first possibility seems the more likely, as it is obvious that the scribe was responsible for planning the entire manuscript, including the decoration.

The main characteristics of the works produced in the Lisbon workshop are the refined technique, the exquisite taste, and a highly stereotyped programme. The excellence of the technique is manifest in the delicate filigree-work frames and panels, and particularly in the beautiful burnished gold characters of the display script. These two contrasting elements, the faultless, brilliant gold script enhanced by the light violet filigree ground, are the hallmarks of the atelier; and since the gold characters in most manuscripts are identical in morphology to those of the text, it can be assumed that this part of the decoration at least was the work of the scribe. Painted decoration was used for frames, either on the opening pages or on special pages. As will be seen, these frames, decorated with floral motifs, were limited in variety: a restricted number of patterns were repeated throughout the manuscript, and the same types of frame were used in all the manuscripts. This constancy in the programme is certainly the most striking feature of the workshop, and is also the mark of the final stage in the development of the art of book illumination.

The fully elaborated programme appears for the first time in a sumptuously decorated Bible, now bound in three volumes, the so-called Lisbon Bible. As the most representative work of the Lisbon school and the subject of the present facsimile edition, it deserves further attention.

22 Cf. G. Sed-Rajna, *Manuscrits hébreux de Lisbonne*, (hereafter *Lisbonne)* No. 9.
23 *Ibid.*, No. .8
24 Paris, Bibliothèque Nationale, MS. hébreu 15. See also the description hereafter in chapter 3 and Sed-Rajna, *Lisbonne*, No. 14.
25 See the list of the types of manuscript in Sed-Rajna, *Lisbonne*, p. 94.
26 Parma, Biblioteca Palatina, MS. parm. 2674, dated 1469 ; MS. parm., 677, dated 1473; Oxford, Balliol College, MS. 382, dated 1490.
27 Cincinnati, Hebrew Union College, MS. 2, dated 1475; London, Brit. Libr., Or. MS. 2626-28, dated 1482.
28 Paris, Bibliothèque Nationale, MS. hébreu 592, dated 1484; Oxford Bodleian Library, MS. Marshall Or. 12, dated 1487.

2. LISBON BIBLE*

Or. MS. 2626–2628 is a complete Bible containing all twenty-four books, bound in three volumes.[29] Besides the biblical text, the manuscript contains the 613 precepts listed in the order in which they are mentioned in the Bible,[30] and various Masoretic treatises at the end of the Pentateuch,[31] between the Former and the Latter Prophets[32] and at the end of the Hagiographa.[33]

The biblical text is copied in a regular, square Sephardi script by the same hand throughout the three volumes. The layout is uniform: two columns of 26 lines on the text pages, except for the poetical parts, which were copied in the traditional long lines, such as Exodus XV, the Song of Moses, II Samuel XXII and I Chronicles XVI.[34]

A second copyist wrote the Masoretic lists using smaller characters and a lighter ink than in the main text. The Masoretic lists are copied in three columns, except for the variations of Ben Asher and Ben Naftali, which are written in four columns.[35] This second hand copied in minute script, known as micrography, the textual apparatus called the *massorah magna* in the upper and lower margins in two and three lines respectively, as well as the *massorah parva* in the side margins and between the text columns.

These two contemporary scribes executed the entire task of copying, each responsible for his own speciality. A later hand, using a different square script and darker ink, added the running titles on each page – of the *parasha* in the Pentateuch, and of the books further on – as well as the chapter numbers in the side margins.

All three volumes are made up of quires of eight leaves each, starting on the hair side, the most usual method in fifteenth-century manuscripts from the Iberian Peninsula.[36] The few exceptions to this rule are found at the end of a volume, where the remaining text was too short to fill a complete quire. The correct order of the quires was ensured by writing catchwords in the lower left-hand corner of the last page of each quire, being the first word of the following page. Although these catchwords are written in a semi-cursive script, the ink used for them is identical to that used for the main text. It can therefore be assumed that the catchwords were also written by the text scribe.

The ruling governing the layout of the pages is in hard point.[37] All the technical preparation was carried out with the utmost care, and bears witness to the high quality of the craftsmanship. It is usually assumed that the scribe was responsible for this preliminary work.

THE SCRIBE

Samuel the scribe, son of Samuel Ibn Musa, signed his work in the colophon written in gold ink and enclosed in a lavishly decorated frame at the end of the manuscript.[38] He copied the Bible for Joseph, son of Yehuda surnamed al-Hakim, and finished copying it on the eve of *Shabbat*, in the month of Kislev in the year 5243 of Creation. As he does not indicate which Friday, the date could be any one between the 12th November and the

* The following descriptions are based on our book already quoted, *Manuscrits hébreux de Lisbonne* (Paris, 1970), which was the first study devoted to the Lisbon workshop. The present abridged version has benefited from the useful remarks of reviews and of a new examination of the documents.

29 Or. MS. 2626: 184 + II folios; Or. MS. 2627:IV + 273 + II + IV folios; Or. MS. 2628: IV + 186 + I + IV folios. Measurements: 300-305 mm × 242-244 mm; script space 185-187 mm × 153-157 mm.

30 Vol. I, fols. 1v–22v. (Hereafter: Or. MS. 2626 = I; Or. MS. 2627 = II; Or. MS. 2628 = III).

31 I, fols. 180r–184v.

32 II, fols. 134r–135v.

33 III, fols. 178r–185r.

34 I, fols. 72v–73r; II, fols. 83r–84r; III, fol. 13v.

35 I, fols. 180r–184v.

36 Cf. M. Beit-Arie, *Hebrew Codicology*, Jerusalem, 1981, p. 43.

37 2 + 3 + 1 (vol. I) or 1+2+1 (vols. II–III) vertical lines; 2 + 26 + 3 horizontal lines.

38 III, fol. 185v.

10th December 1482. This date is repeated in incomplete form in the centre of the diagram at the end of Chronicles.[39]

The scribe is known from four other manuscripts: a Pentateuch copied in Lisbon in 1475, now preserved at the Hebrew Union College, Cincinnati;[40] another Pentateuch, copied in 1477, now in Moscow; and two more manuscripts signed by him after he left Portugal.

Before leaving the Iberian Peninsula, Samuel Ibn Musa seems to have started producing printed books as well as manuscripts. Indeed, it is highly probable that the printer of this name who published one of the first Hebrew books in the Peninsula, in 1487, is the same person as our scribe.[41]

The name of the copyist of the Masoretic treatises is not recorded.

The three volumes are at present bound in new gold-tooled green morocco bindings of the British Library, which in 1954 replaced the sixteenth century brown leather bindings, which are still extant and which had blind-tooled framing fillets, a rectangular central panel with rosettes in the four corners.

Little is known of the history of the manuscript between 1482, when it was finished, only 14 years before the Jews were expelled from Portugal, and the 17th November 1882, when the British Museum bought it from Benjamin Cohen of Bokhara. The purchase date is inscribed in all three volumes on the last fly-leaf of the old binding, together with the old shelf-mark Or.63.b.

DECORATION

The Lisbon Bible owes its reputation to the sumptuous decoration throughout the three volumes. The decoration programme is based on varying combinations of three basic components: frames filled with floral motifs, frames and panels filled with filigree penwork, and burnished gold ornamental script. All three categories have special functions which determine the position of the decoration, namely to emphasize the main divisions of the text. Thus, the decoration appears at the beginning of the biblical books, indicates the weekly readings *(parashiyot)*, or serves to distinguish those pages which contain the additional Masoretic treatises and the list of 613 precepts.

1. The most prominent type of decoration consists of frames filled with floral motifs. These either surround the entire page, such as the opening pages of the Former Prophets,[42] Isaiah[43] and Ezekiel,[44] as well as the scribe's colophon[45] and the poem of thanksgiving on the facing page.[46] Full-page frames also surround those pages which contain the additional, extra-biblical texts.[47] Pairs of frames, each round just one column of script on the same page, appear at the beginning of Jeremiah and of the Twelve Prophets.[48]

The decoration of the frames varies in motifs, in design and in colour scheme. It is this rhythmical variation of the recurring elements that creates the effect of richness characterising the decorative programme of the book. Five main types of frame can be distinguished by their design, and each type includes further sub-divisions typified by the changing colour schemes. The descriptions of the characteristic features of the five types follow the order in which they appear in the manuscript.

Type A is characterised by fleshy, curling acanthus leaves painted in blue, green and magenta, attached to both

39 III, fol. 50r.

40 Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, n°6 and pp. 38–39.

41 Cf. C. Haebler, *Bibliografia iberica del siglo XV*, Leipzig–La Haye, 1917, t. II, p. 252. See also A. Anselmo *Les origines de l'imprimerie au Portugal*, Paris–Braga, 1983, p. 255 sq.

42 II, fol. 1v.

43 II, fol. 136v.

44 II, fol. 210r.

45 III, fol. 185v.

46 III, fol.186 r.

47 I, fols. 1v–22v; 180r–184v; II, fols. 134r–135v; III, fols. 178r–180v.

48 II, fols 168r, 246r, 250v, 252r, 256r, 256v, 258r, 260v, 261v, 263r, 264v, 265v, 271v.

sides of undulating green scrolls or straight green stems, on the blank parchment ground. The leaves are often outlined with darker strokes, suggesting modelling. The space between the acanthus leaves is filled with thin pen-drawn scrolls bearing smaller leaves executed in ink. Another characteristic feature of this type is compositional: scrolls or stems often spring from a central element placed within the horizontal bars of the frame. Among these central motifs are flower-pots; coats of arms, probably merely ornamental; peacocks with tails displayed; or round, pine-cone-like fruits. Sometimes the stems issue from dragons or lions placed in the lower corners of the frame. There are some birds between the vertical bars, mostly green parrots, owls, cockerels, or green birds with long tails.

The most sophisticated example of this type of frame is that surrounding the scribe's colophon. A variant, using the same motifs on a ground painted blue, occurs once in volume I.[49] Because of the coloured ground, the whole colour scheme is here modified: the leaves are painted in violet, the flowers in gold. Another variant in volume III[50] has the characteristic floral motifs of type A on a gold ground.

Type B has as its main feature a delicately painted gold scroll bearing tiny, symmetrically placed gold leaves. Between the undulating scrolls are small, open flowers painted in blue and green with gold pistils. This kind of frame is often outlined inside and out by a gold fillet.

Frames of type B occur in two variants: gold scrolls on the blank parchment ground appear frequently in volume I;[51] or identical gold scrolls on a dark wine-red,[52] Prussian blue[53] or, exceptionally, violet ground.[54]

This kind of frame is often placed next to another type in a double composition throughout the Latter Prophets.[55]

Type C is distinguished by its main feature, the brush gold ground. This gold ground is also the reason why most of the examples of this type are in a very dilapidated state of preservation: the paint applied onto the gold has flaked off almost everywhere. The motifs, in so far as they can still be seen, are well shaped green scrolls enlivened by blue and pink flowers.[56] Frames of this type often appear in a double composition with type A.[57]

Type D is represented by only two examples which, however, deserve separate mention because of a common tendency, rather than because they share identical motifs or colour schemes. This common tendency is extreme stylisation of design and a special technique giving the effect of mechanically executed decoration rather than hand painting. In the first example,[58] blue palmette leaves with jagged contours are enhanced by white hatching in a technique similar to that of engraving. In the second example,[59] similar jagged stylised gold scrolls are disposed on a green ground in such a way that the motifs and the ground are of equal importance and appear to form a single plane, similar in effect to spared-ground ceramic decoration.

As often happened in manuscript painting, as the decoration progressed and perhaps because time ran short, in certain parts of the book the decoration was simplified, if not abandoned altogether. In the Lisbon Bible, too, a simplification and reduction in the variety of the frames can be observed. This tendency gave rise to a new type of frame which is, in fact, a combination of the type B design and the type A colour scheme. Because of the frequency of this type in some parts of the codex, it will be distinguished as type E. It appears on the final pages with the 613 precepts and on the pages with the Masoretic treatises in all three volumes.[60] It also occurs in

49 Fol. 5r.
50 Fol. 210r.
51 E.g. I, fols 2r, 4r, 6r, 9r.
52 I, fols. 2v, 3r, 11r; II, fols. 250v, 252r, 256r, 256v, 261v; III, fol. 185v with silver scrolls, fol. 186r with gold scrolls.
53 I, fols 10r, 16v.
54 I, fol. 14v.
55 See folio pages *supra* n. 48.
56 Examples on I, fol. 5v; II, fol. 186r; III fol. 186r.
57 E.g. II, fols. 246r, 263r, 264v, 265v.
58 I, fol. 8v.
59 I fol. 136v.
60 I, fols 17r–22v, 180r–184v; II, fols 134r–135v; III, fols 178r–185r.

double compositions on several opening pages to the books of the Latter Prophets.[61] Many of these frames, especially those on the pages with Masoretic lists, are hasty and less precise in execution.[62]

2. The second main component of the decoration programme consists of filigree penwork filling frames and rectangular panels. This technique is used to enhance the ornamental script, for which it provides a contrasting background. It appears in frames inside the floral frames on the opening pages of certain books of the Latter Prophets[63] and on all framed pages of Masoretic lists.[64] Rectangular panels with filigree work figure at the beginning of each of the five books of the Pentateuch,[65] of Joshua,[66] which serves as a frontispiece for the Former Prophets, and at the beginning of all the books of the Hagiographa except Chronicles and Psalms.[67] Smaller panels decorated in the same way enclose the three letters *P R Sh*, indicating the weekly *parashiyot* in the *Torah*.

The filigree penwork changes in design and colour depending on its position, and also on the skill of the craftsmen who executed it. The finest in technique are the panels at the beginning of the five books of the Pentateuch, Joshua, and the books of the Hagiographa. The filigree, drawn in violet ink, forms half-palmette or drop-like leaves which radiate like a circular fan within a larger circle. In volumes II and III, which contain the best specimens, small green dots in the centre of the leaves enliven the filigree-filled surface. At the beginning of Lamentations,[68] as a sign of mourning, the penwork is executed in brown ink and the letters of the initial word are in silver. It was usual in Sephardi Bibles to distinguish this poem, read on the 9th of *Av* in commemoration of the destruction of the Temple, by the colours of sorrow and mourning; and this practice is followed in most of the Lisbon manuscripts.

The stylised floral motifs of the filigree are replaced in some panels by a more geometric pattern; or the two are combined within the same panel.[69] At the beginning of Isaiah, Ezekiel and the books of the Latter Prophets, the palmette motifs are drawn in black ink.[70]

The penwork filling the frames round the Masoretic treatises was executed by two different hands. The work of the first craftsman is characterised by carefully drawn, continuous scrolls, outlining with precision the burnished gold letters running round the four sides of the frame, which were obviously written before the penwork was added. In volume I another craftsman took over the work from folio 17r to folio 22v. His scrolls are carelessly drawn and the burnished gold script, of rather poor quality, was written on top of the pen decoration. However, the chapter titles within the script columns on these pages were written by the first artist before the filigree decoration was begun.

3. The third component of the decoration is the ornamental script. The burnished gold letters are designed with perfect mastery, and the flawless state of the gold bears witness to the high standard of the technique. Burnished gold letters are used for the initial words of the books, for the *parashiyot* signs, and for the extracts from the Masoretic treatises inscribed in the frames.

4. The copyist of the *massorah* made little use of the method proper to Jewish scribes for writing the *massorah magna* in the margins in ornamental shapes. Only at the beginning of the Pentateuch, on the very first pages,[71] are there a few examples of this specifically Jewish type of decoration. The copyist did, however, use the Masoretic material to outline in micrography two full-page diagrams. The first, at the end of the Pentateuch,[72] is

61 See above note 48.
62 E.g. I, fols. 17r–22v.
63 II, fols. 136v, 210r.
64 See above note 58.
65 I, fols. 23v, 61v, 94r, 117r, 150r.
66 II, fol. 1v.
67 III, fols. 93r, 107r, 127r, 138v, 141r, 147r, 152v, 159r.
68 III, fols. 144r.
69 E.g. I, fols. 94r, 117r, 150r.
70 II, fols. 136v, 210r, and all further decorated pages in vol. II.
71 E.g. I, fols. 23v–24v circles, 52r, 28v, 32v–33r triangles, etc...
72 I, fol. 179v.

a rosette inscribed within a triple circle, enclosed in turn in a rectangular frame, all on the plain parchment ground. The second, at the end of the manuscript,[73] is similarly composed on a ground filled with violet filigree penwork and enclosed in a floral frame.

Smaller decorative micrographic shapes, using the final Masoretic notes, appear at the end of some books. These consist mostly of circles and triangles, but in one case[74] there is a smaller example of the full-page rosettes.

THE ARTISTS

Whereas scribes often signed their work, the artists and crafstmen in charge of the decoration rarely identified themselves. This is true of many medieval manuscripts in general, and of Hebrew manuscripts in particular, and the Lisbon Bible is no exception.

It is, however, certain that the decoration of the Bible was the work of a team, and several hands can be distinguished.

1. The artist who collaborated most closely with the scribe (if not actually the scribe himself, a thesis which can be supported by the similarity of the text script and the letters of the initial words) was the craftsman responsible for the initial word panels with their violet filigree filling and burnished gold letters. He probably also added the floral decoration flanking these panels which, on some pages, extends to form half, three-quarter or full-page frames. These part or full frames include acanthus leaves, gold dots and pen scrolls similar in style to those of type A frames, executed in a peculiar, highly refined technique. However, this artist did not execute his task until the decoration was complete. In volume II, at the beginning of Judges, Samuel and Kings,[75] and in volume III from folio 127r on, the floral motifs, while of the same type, are by a second hand: the colours are cruder, and the modelling and decoration of the leaves are omitted, being replaced by flat, evenly coloured surfaces. The filigree work is, however, by the first artist throughout all three volumes. To him can also be attributed all the initial word panels in volume I,[76] the full-page frame on the opening page of volume II,[77] and the initial word panels in volume III.[78] The same hand could also have executed the black filigree penwork frames on the first pages of the books of the Prophets, some of which are of quite outstanding quality.

2. The floral frames were the responsibility of a second team. Again, two or more hands can be clearly distinguished. The main artist executed the frames at the beginning of volume I, as far as folio 16v, those for the opening pages of the Latter Prophets in volume II, and those on the two facing pages at the end of volume III, round the scribe's colophon and the poem. It is possible that more than one craftsman was responsible for this work, but it is all of equally high quality.

A distinction in quality is only perceptible in the floral decoration framing the Masoretic pages. Whereas on a few of them the work is drawn with delicacy and precision, many others display hasty, careless design and repetitious patterns. The former are in violet ink, and those of poor quality are usually in black ink.

A final element in the decoration must be noted. On the pages with Masoretic lists, gold script is used for the titles of the treatises and for the framing inscriptions. Alternating regularly, with only very rare exceptions, the frames are in brush gold and the titles in burnished gold on the recto sides, and vice versa on the versos of the leaves. This detail shows that equal care was devoted to the aesthetic layout of all the categories of decoration, down to the last and least important details.

73 III, fol. 185r.
74 III, fol. 50r.
75 II, fols. 21r, 40r, 85r.
76 I, fols. 23v, 61v, 94r, 117r, 150r.
77 Fol. 1v.
78 Fols. 93r, 107r, 127r, 138v, 141r, 147r, 152v, 159r.

3. THE LISBON WORKSHOP

The tripartite Bible was neither the first nor the only manuscript produced in the Lisbon workshop. It was certainly the masterpiece of the atelier, but was preceded by another most luxurious codex and followed by several others whose decoration was entirely dependent on the ornamental programme of the Bible.

The manuscript which preceded the Bible is a copy of Moses Maimonides' *Mishneh Torah* (British Library, Harley MS. 5698–99).[79] (Fig. 1) This two-volume codex was commissioned by Joseph ben David ben Solomon ben David Gedalyah the Ancient Ibn Yahya. It was copied by the scribe Salomon Ibn Alzuq and completed in 1472.[80]. The colophon does not mention any toponym. However, the Ibn Yahya family is one of the most famous Sephardi noble families, and their presence in Portugal is documented from the middle of the eleventh century on.[81] Don Joseph was born in Lisbon in 1425, and became one of the close confidants of King Alfonso V, who gave him the nickname "the Sage". He was one of the leaders of Portuguese Jewry. In 1495, when he learned of King Joao II's intention to force baptism on the Jews, he fled with his sons David, Solomon and Meir. After a brief stay in Castile, where only the intervention of Alvarez, Duke of Braganza, saved him from the Inquisition, he continued his flight to Pisa and then Florence, and finally settled in Ferrara, where he died in 1498. His son David, author of several grammatical and philosophical treatises, became a rabbi in Naples.[82]

However, the exile of the Ibn Yahya family started only in 1495. Hence in 1472, when Don Joseph commissioned the *Mishneh Torah*, he was still in Lisbon. This is confirmed by another manuscript copied for him in 1487, where Lisbon is explicitly mentioned.[83] There is, therefore, no doubt that the luxurious copy of Maimonides' Code was produced in Lisbon.

The illumination of the manuscript heralds the specific decorative programme of the Lisbon workshop. Each of the fourteen books of Maimonides' Code, as well as the frontispiece, the Intoduction and the scribe's colophon, are provided with sumptuous decoration based on the three components also used in the Lisbon Bible: floral frames, filigree penwork frames, and panels with burnished gold letters. There are, however, differences between the style of each of these elements in the Code and those appearing in the Bible.

All the floral frames are of the same type: feathery scrolls, enlivened with blue and magenta flowers and gold dots on the plain parchment ground, bear at intervals large, well shaped, curly acanthus leaves with jagged outlines, painted in blue, green and magenta, with the inner and outer sides of the curls in different colours. Among the scrolls and the leaves are birds, owls, cockerels and peacocks, the latter sometimes with spread tails (Fig. 1). These floral motifs and the birds are all similar to those found in the Bible in the frames of type A. However, in the *Mishneh Torah* this is the only type used, and it appears throughout the two volumes with only minor variations. Some of the latter are the result of the personal, more "impressionistic" style of one of the artists; on the other hand, others display a wealth of motifs witnessing to imagination and outstanding craftsmanship. There are nevertheless only secondary variations within the one type,[84] and no examples of the four other types of floral frame used in the Bible appear in the Maimonides Code.

The composition is also different where the filigree penwork panels are concerned. As in the Bible, they form backgrounds for the titles written in ornamental script in burnished gold; but here the letters are larger and the

79 IV + I + 302 (1–160+1+161–301) + 1 + I leaves in vol. I.
IV + I + 434 (2 to 435) + 1 + IV leaves in vol. II.
332 × 240 mm (203 – 205 × 148 – 150 mm).Written in square Sephardi script, in 2 columns. 36 lines per column. Quires mostly of 8 leaves starting on the hair side, with catchwords written in the bottom left-hand corner on the verso of the last folio of each quire. Continuous Hebrew foliation throughout the two volumes. Running titles on all pages. Colophon of the scribe in Harley MS. 5699, fol. 434v. Bibliography: Margoliouth, *Catalogue*, n° 486-487; Sed-Rajna, *Lisbonne* n° 1; Narkiss, *Brit. Isles*, n° 41.

80 Brit. Libr. Harley MS. 5699, fol. 434v.

81 Cf. A. Marx in *Hebrew Union College Annual*, 1924, pp. 605-624.

82 Cf. *Encyclopaedia Judaica*, Jerusalem, 1971, vol. 8, col. 1207.

83 London, Brit. Libr. Or. MS 1045, cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, n°12, p. 52-53.

84 The only exception is in vol. I fol. 2r with an entirely different frame, outlined in micrography, Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, pl. III.

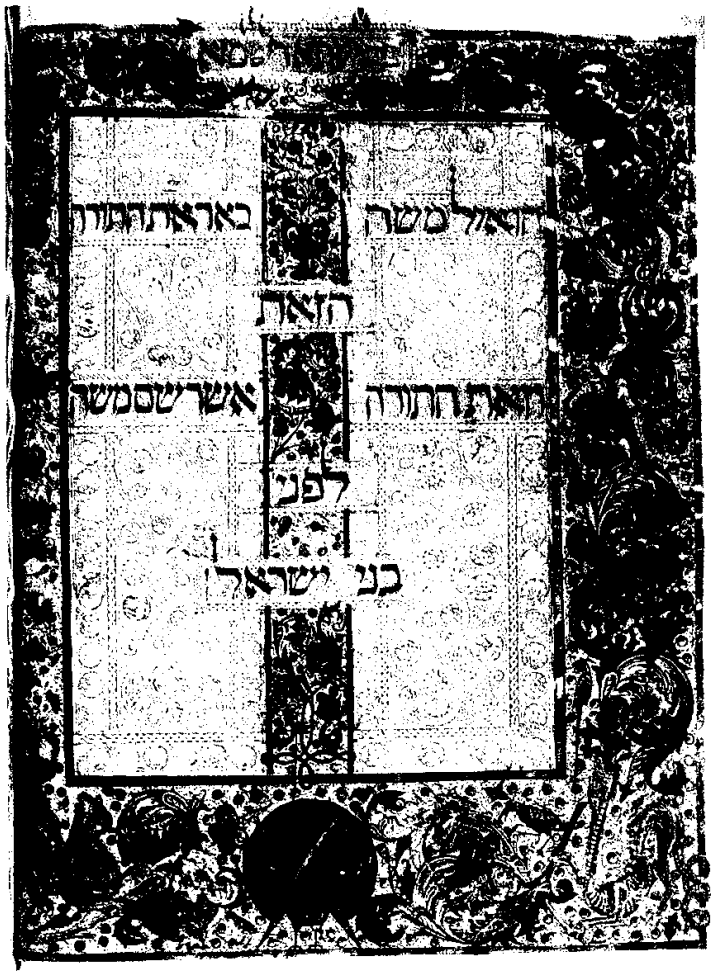

Fig. 1. Moses Maimonides, *Mishneh Torah*. Lisbon, 1472. Frontispiece to the Introduction. London, The Brit. Libr., Harley MS. 5698, fol. 11r.

Fig. 2. *Siddur Lisbon*, 1484. Frontispiece to Maimonides' Thirteen Principles. Paris, Bibl. Nat., MS. hébreu. 592, fol. 33v.

titles of the books longer. Consequently, half the script space is usually filled by the filigree work, and occasionally even the entire page. The colours and patterns also vary: the filigree strips bearing the gold script, which usually amounts to four lines, are in violet, and the space between them is filled with red fan-shaped filigree penwork. A band of feathery scrolls or filigree work extends vertically between the two script columns on these initial pages, and the entire script space is framed by a burnished gold fillet. The aesthetic effect of the combination of naturalistic floral decoration, the lace-like ornamental grounds and the burnished gold characters is one of luxury and great perfection. This combination of the three different elements, which appears for the first time in this manuscript, became the hallmark of the Lisbon workshop.

A further stage of development was the elaboration of the various border patterns. This is seen only ten years after the Maimonides Code in the fully developed decoration programme of the Bible, and was then adopted for the few illuminated manuscripts which were produced during the fourteen years which separate the completion of the Bible from the Expulsion.

Of the manuscripts produced in the Lisbon workshop after the Bible, only one has a colophon and a written date. The identification of the others and a hypothetical date can only be based on stylistic comparison with the Bible. Four of these manuscripts are closely related to the Bible. A small *siddur*, now in Paris (Bibliothèque Nationale, hébr. 592), dated 1484, and two small undated Pentateuchs betray a special adaptation of the Lisbon programme to their small format. The fourth manuscript is a large Bible without a written date (Paris,

Fig. 3. *The Almanzi Pentateuch*, Lisbon, c. 1485-1490. Frontispiece to Genesis. London, The Brit. Libr., Add. MS. 27167, fol. 11v.

Bibliothèque Nationale, hébr. 15), which was copied directly from the Lisbon Bible shortly before the Expulsion, so that the decoration could not be finished in Portugal. This manuscript was probably among the very last produced by Jews for Jews in the Iberian Peninsula.

Of the four manuscripts, the Paris *siddur*[85] follows most faithfully the Lisbon programme, which is here adapted to the small pages. The main divisions are marked by floral frames, with titles and initial words written in burnished gold on a filigree background; secondary divisions have only the two latter components. A third degree in the decorative hierarchy is constituted by pages with filigree decoration and ornamental script in black ink.

The Paris *siddur* has four framed pages, with each frame of a different type: type A on folio 413v, type B on a wine-red ground on folio 1v and on the parchment ground on folio 331v; folio 33v (fig. 2) has a variant of type E, with fleshier green leaves, which had already appeared in the Bible at the beginning of Micah.[86] On three of these pages – the exception is folio 1v – the filigree penwork fills the entire script space, which is only 9 cm. by 6 cm., and the gold inscriptions take up to five lines. The frames faithfully reproduce the models provided in the Bible, including the specific motifs of type A: dragon and lion in the lower corners, peacock with tails spread and coat of arms as central motifs in the horizontal bars. The numerous pages with only filigree decoration and gold script are executed in an extraordinarily refined technique. The scribe, Eleazar ben Moshe Gagosh, copied another manuscript in Lisbon in 1487, which is now in the Bodleian Library in Oxford.[87]

The Almanzi Pentateuch[88] has five framed pages, one for each of the five books composing it.[89] These five frames belong to three of the five types distinguished in the Lisbon Bible. The frames for Genesis (fig. 3) and Deuteronomy[90] are of type A. Executed in an outstanding technique, they reveal a very close affinity in style and

85 Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, n°3, pp. 30-33

86 II, fol. 258r.

87 MS. Marshall Or. 21. Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, n°13, pp. 54-55.

88 British Library, Add MS. 27167. II + 264 + II fols. 168 × 118 mm (109 × 71 mm) written in square Sephardi script, 1 column, 20 lines per column. Ruling in stylus. Quires mostly of 8 leaves, starting on the hair side. Contains the Pentateuch, the five *megillot*, *haftarot*, and Masoretic treatises (fols. 455r-462r). See Sed-Rajna, *Lisbonne*, n°17, Narkiss, *Brit. Isles*, n°44.

89 Fols. 11v, 86r, 148v, 192v, 256r.

90 Fols. 11v, 256r.

Fig. 4. *The Almanzi Pentateuch*, Lisbon, c. 1485-1490. Frontispiece to Lamentations. London, The Brit. Libr., Add. MS. 27167, fol. 419v.

design, as well as in colour scheme, to the frames on the opening pages of Ezekiel and Nahum[91] in the Bible. The shape and modelling of the acanthus scrolls , the dragon with stems sprouting from it in one corner of the frame in the Pentateuch (in both corners on the two pages of the Bible), the central motifs of the horizontal bars and even the shades of magenta and blue used for the leaves make it probable that all four frames were executed by the same hand and certainly in the same workshop.

On the opening page of Exodus[92] the frame is a beautiful example of type C. The many birds among the roses and carnations on an exceptionally well preserved gold ground bear witness to a strong Flemish influence. The frame on the opening page of Numbers[93] also belong to type C, but with variation in that silver replaces the usual gold ground. The floral motifs are closer to those of type A, but the paint is imperfectly preserved on the silver and apart from the fleshy green stalk, one can only discern the outlines of the motifs, which must have been very similar to those in the right-hand frame on the opening page of Jeremiah in volume II of the Bible.[94]

The frontispiece to Leviticus[95] is framed by a floral border of type E, between gold fillets. On either side of the pen-drawn scrolls there are open pink roses, smaller blue flowers and gold dots, with many green birds enlivening the parchment ground. This is a particularly fine specimen of this type, by the hand which also painted the other frames. The technique is even more refined that in most of the frames of this type in the Bible.

Also of outstanding quality are the burnished gold letters of the initial words of the five *megillot*,[96] as well as the

91 II, fols. 210r, 261v.
92 Fols. 86r, Sed-Rajna, *Lisbonne*, pl. LVI.
93 Fol. 192v.
94 II, fol. 168r.
95 Fol. 148v, Sed-Rajna, *Lisbonne*, pl. LVII.
96 Fols. 407v, 413v, 419v, 427v, 441r.

Fig. 5. *The Duke of Sussex Portuguese Pentateuch*, Lisbon, c. 1485-1490. Frontispiece to Genesis. London, The Brit. Libr., Add. MS. 15283, fol. 2r.

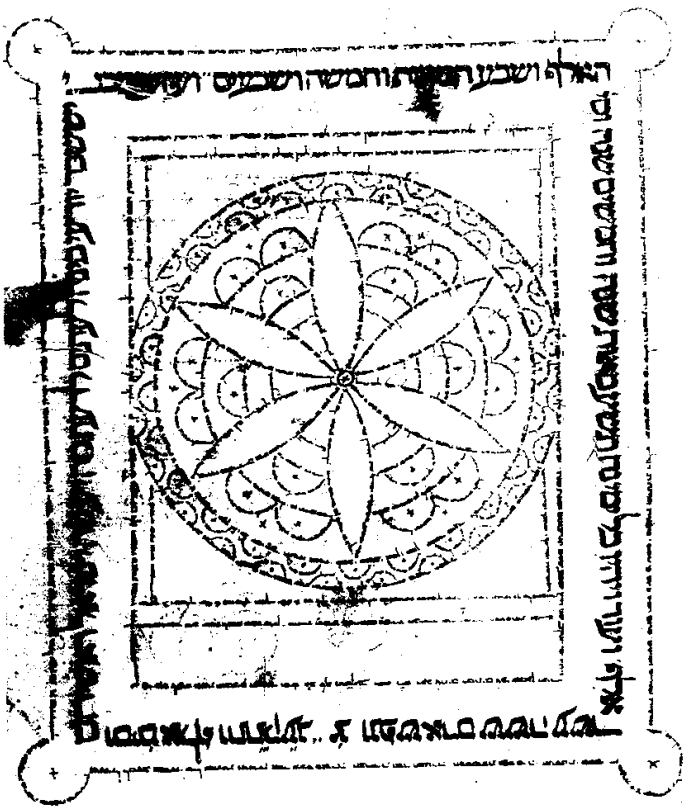

Fig. 6. *The Paris Portuguese Bible*. Lisbon, c. 1496 – Florence, before 1504. Geometrical ornament shaped in micrography. Paris, Bibl. Nat., MS. hébreu 15, fol. 524r.

filigree work filling the panels. The pattern of the filigree on most pages is identical to that in the Bible, except for folio 192v where the fan-shaped pattern already encountered in the *Mishneh Torah* occurs. The filigree scrolls extending to the margins are rather similar in the Pentateuch and the Paris *siddur*. The filigree scrolls and filling and the display script are in black at the beginning of Lamentations, where two pen-drawn owls add to the lugubrious effect of the black decoration. (Fig. 4).

Although the two manuscripts were not copied by the same scribe, they were certainly decorated by the same artists, using the same models, and are probably close to each other in date. Both are of outstanding quality and rare beauty.

The Pentateuch (Add. MS. 15283)[97] acquired by the British Museum with the Duke of Sussex's collection in 1844 is of the same period and from the same workshop. There are, however, a few indications which suggest that it was executed later than the Almanzi Pentateuch and the Paris *siddur*.

The decoration of the manuscript follows in its main lines the Lisbon programme. The five books of the Pentateuch each open with a fully framed page which encloses a violet filigree panel and the burnished gold initial word, as well as the first lines of the text. The frames contain different motifs, all of them already known from the Lisbon Bible. Genesis[98] has a frame of type A. (Fig. 5). The central motifs are a coat of arms on top and a peacock with spread tail at the bottom. Between the curling acanthus leaves there are blue and green birds, and

97 Pentateuch and five *Megillot*. IV + 266 (265 + 1) + IV folios; 196 × 139 mm (177 × 84 mm). Written in semi-cursive Sephardi script, 2 columns, 21 lines per column, except for the opening pages of four books of the Pentateuch, which are written in 1 column. Quires mostly of 8 leaves. Ruling in stylus.

98 Fol. 2r.

gold and black dots. The colours are somewhat faded, or at least appear so because of the unusually dark grey colour of the parchment. Exodus[99] has a frame of type D, the jagged sharp outlines of the leaves being similar to those in the Bible (volume I, folio 8v), although here the scrolls and leaves are in gold and the ground is painted in red, blue and green, which is the colour scheme of the second type D example in the Bible on the opening page of Isaiah.[100] Leviticus[101] opens with a fine example of a type B frame on a wine-red ground. A second example of type D heads the book of Numbers,[102] with elaborate gold scrolls and leaves on a vivid cobalt blue ground. Type C appears at the beginning of Deuteronomy,[103] but only the gold and faint traces of the flaked-off scrolls, flowers and birds are preserved.

A new form of decoration is seen at the beginning of the five *megillot*.[104] All five texts are headed by a small floral frame of type A round two or three sides of the initial word. The burnished gold letters are, as usual, inscribed in a small panel filled with violet filigree penwork. The space between these panels and the frames is filled by gold scrolls on a ground consisting of red, green and dark violet compartments. These gold scrolls on a compartmented, painted ground constitute an element which bears witness to an Italian influence, but which was not used in the Lisbon Bible or in any of the small format manuscripts which directly depend on it. It is, however, often used in the Paris Bible, which is most probably one of the latest manuscripts produced by the Lisbon workshop. This element indicates a date for the Duke of Sussex Portuguese Pentateuch closer to the Paris Bible than to the British Library Lisbon Bible.

The Paris Bible, Bibliothèque Nationale MS hébreu 15),[105] bound in one volume, is slightly larger in size than the Lisbon Bible. The elegant square script and the layout in two columns (except for the poetical texts, which are written in long lines) are similar to those of the British Library Bible. At the beginning of the volume and at its end, 30 pages contain Masoretic treatises copied in three columns.[106] Unlike the British Library Bible, these pages are framed by two lines of script, the inner one consisting of larger display script, and the outer of micrography. There are additional geometrical decorations outlined in micrography in the upper and lower margins on folio 1v. Most of the Masoretic treatises copied on these pages are the same as are found in the British Library Bible, namely the variants of Ben Asher and Ben Naftali and the *Diqduqe ha-te'amim*.[107] Aaron Dotan, who has published a critical edition of the latter,[108] noticed that the versions in the two Bibles are identical even down to the mistakes. He thus concluded that the Masoretic texts in the Paris Bible were directly copied from those contained in the British Library Bible.[109] The Masoretic fragments end on folio 524r with a rosette outlined in micrography. (Fig. 6). Its basic design is identical to those appearing in volumes I (folio 179v) and III (folio 185r) of the British Library Bible, although it is more elaborate.

As already mentioned, the painted decoration of the Paris Bible was executed in two stages, in two different workshops. The original decoration was carried out in Lisbon, probably as soon as the copying was finished. Two of the frontispieces, those for Genesis (folio 9v) (Fig. 7) and the Hagiographa (folio 374v), belong to this first phase. The composition of these two pages is similar to that of the Isaiah frontispiece in the British Library Bible:[110] the first lines of the text are enclosed in a double frame, while the burnished gold initial word is written in a geometrical panel filled with filigree work, placed within the inner frame. The only difference is that in the Paris Bible both frames have painted decoration, whereas on the Isaiah page the inner frame is filled with

99 Fol. 48v; Sed-Rajna, *Lisbonne*, pl. LXII.
100 II. fol. 136v.
101 Fol. 88r, Sed-Rajna, *Lisbonne*, pl. LX.
102 Fol. 114v.
103 Fol. 152r.
104 Fols. 242v, 245v, 248v, 255r, 258r.
105 Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, No. 14.
106 Fols. 1v, 8v, 517r–524r.
107 The variants of Ben Asher and Ben Naftali are on fols. 1v–5r, the *Diqduqe ha-te'amim* in the frames of fols. 1v–5r and 523r—524r.
108 A. Dotan, *Sefer diqduqe ha-te'amim lerabbi Aaron b. Moshe b. Asher*, Jerusalem, 1967.
109 Ibid., I, p. 63.
110 MS. Or. 2627, fol. 136v.

Fig. 7. *The Paris Portuguese Bible*. Lisbon, c. 1496 – Florence, before 1504. Frontispiece to Genesis. Paris, Bibl. Nat., MS. hébreu 15, fol. 9v.

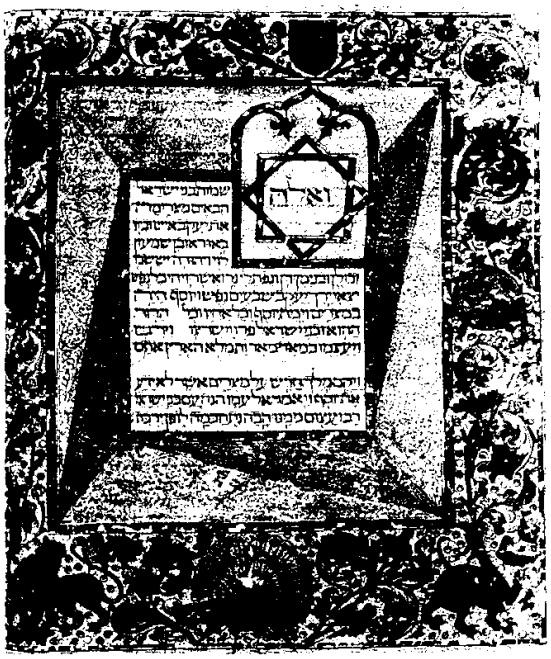

Fig. 8. *The Hispanic Society Bible*, Spain (?) and Lisbon, c. 1470-1480. Frontispiece to Exodus. New York, The Library of The Hispanic Society of America, MS. B241, fol. 45v.

filigree penwork. The outer border of the Hagiographa frontispiece is a very fine example of type A,[111] with all the characteristic motifs and colours seen in the model. The central motifs in the horizontal bars are a butterfly at the top and a peacock with spread tail at the bottom. The fleshy, multicoloured acanthus leaves are placed on both sides of an undulating stem sprouting from a lion's mouth on the left, and a straight stalk issuing from a dragon's jaws on the right. The zoomorphic motifs are similar in type and disposition to those of the initial page of the *Mishneh Torah*,[112] which also appear, reduced in size, in the Paris *siddur*.[113] The colours are particularly vivid and their flawless preservation bears witness to a remarkable mastery of the technique. The inner border is a new variant of type B: the delicate gold scroll and small leaves are on a ground painted in alternating red and blue compartments. Each frame is outlined by a burnished gold fillet, and tiny brush gold scrolls run round the page. As far as the careful execution and refined technique are concerned, the page is one of the masterpieces of the workshop.

The composition of the Genesis frontispiece (folio 9v) is similar, although not as well preserved. Indeed, in the outer border, an example of type C, the colours have flaked off the brush gold ground. Even the inner frame (of type B, on a uniform wine-red ground) does not show the precision and the striking brilliance of the Hagiographa frontispiece. The two pages may have been executed by two different craftsmen.

Each of the frontispieces opens a new literary unit, one of the four main divisions of the Bible, and also a codicological unit, a new quire. Indeed, the manuscript was carefully planned so that each division started at the beginning of a new quire, and the decoration was carried out before the quires were bound. For some extraordinary reason, once these two frontispieces were finished, the decoration was interrupted; and it seems that, in the time lag between the interruption of the work and its resumption, the manuscript underwent a

111 Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, pl. XLVI.

112 British Library, Harley MS. 5698 fol. 11v.

113 Paris, Bibliothèque nationale, MS. hébreu 592, fol. 413v. Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, pl. XXI.

journey. The other two frontispieces, those to the Former[114] and Latter Prophets,[115] are decorated in a well defined Italian style. The decoration of the initial pages of Exodus, Leviticus, Numbers and Deuteronomy[116] was also carried out in this second workshop, as well as a general frontispiece placed at the beginning of the volume, on the first page.

As we have already established, the Italian decoration was added in the workshop of the Florentine artist, Attavante.[117] The decoration was probably completed shortly after the transfer of the manuscript to Italy, during the last years of the fifteenth century or at the beginning of the sixteenth. A sale inscription on folio 524v shows that the codex changed hands as early as 1504. Thus the second stage of the decoration was added before this date.

There can be no doubt that the event which prevented the entire decoration from being executed in Lisbon was the promulgation of the Edict of Expulsion on the 5th December 1496. For whom the manuscript was originally intended and by whom it was taken to Italy is not known. However, during the last years of the fifteenth century, Attavante worked for the royal house of Portugal, and was in charge of the decoration of a Bible in seven volumes commissioned by King Manuel.[118] In conclusion, the date of the copying and of the earlier decoration has to be assumed as falling between the years 1482, the date of the British Library Bible which served as the model, and 1496 – probably closer to the latter. The work was completed before 1504, the year when it was sold by the first Italian owner, Manasseh Ben Yequtiel of Tivoli,[119] to the physician Rabbi Elhanan of Toffia.[120] The further history of the manuscript has also been traced. Shortly after 1529, the codex was acquired by the renowned Hebrew scholar, Cardinal Aegidius of Viterbo. Later it was owned by Catherine de Médicis, Queen of France, and with the rest of her library this Hebrew Bible came to the Royal Library in 1599. In 1602 it was rebound in a new binding, bearing the initials and arms of Henry IV.[121]

The relationship of the Bible in New York, preserved in the Hispanic Society of America's collection,[122] to the Lisbon workshop is far more complex. This sumptuous large format Bible is decorated with floral borders outside large filigree-filled frames on the first and last pages of the main divisions.[123] Six of the seven floral borders are elaborate examples of type A. (Fig. 8). In addition to the usual repertoire of floral and zoomorphic motifs, the painter has included several coats of arms, which seem to be merely ornamental except for that on page 288v, where the arms of Aragon, León and Castile are represented in the same escutcheon. This way of depicting the royal arms could only have been used after 1469, the date of the marriage of Ferdinand of Aragon to Isabel of Castile. On the other hand, such a historical reference would only have had any meaning in a Spanish environment, and one must therefore ask whether this Bible did not originate from Spain. This theory could explain some significant differences in the decoration from the Lisbon programme. The most important variations appear at the beginning of the codex, namely in the Genesis frontispiece[124] and on the page facing it,[125] where a full-page *menorah* is represented in a penwork frame. The scrolls and filigree work framing the two pages are different in design from the usual Lisbon filigree work.

On the other hand, the presence of a full-page *menorah* facing the initial page of the text could well reflect the

114 Fol. 137v.
115 Fol. 251r.
116 Fols. 40v, 67v, 85v, 113r.
117 Sed-Rajna, *Lisbonne*, pp. 62-63.
118 Paolo d'Ancona, "Nuove ricerche sulla Bibbia dos Jeronimos e suoi illustratori," *La Bibliofilia*, XV, 1913, pp. 205 ff. Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, p. 62, No. 2.
119 On this family, see U. Cassuto, "La famiglia di David da Tivoli," *Corriere Israelitico*, XLV, 1906-7 pp. ,149-152, 261-264, 297-301.
120 Toffia has been identified as being in the Perugia district by Michel Garel, Keeper of Hebrew Manuscripts in the Bibliothèque Nationale.
121 Of. G. Sed-Rajna, "Un diagramme kabbalistique de la Bibliothèque de Gilles de Viterbe," in *Hommage à Georges Vajda*. Louvain, 1980, pp. 365-367.
122 New York, The Hispanic Society of America, MS. B.241. Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, No. 16, pls. LI-LIII.
123 Fols. 8r, 45v, 288v, 289r, 424r, 468r, 579r.
124 Fol. 8r.
125 Fol. 7v.

influence of the double-page display of the Temple instruments so frequent in Hebrew Bibles from Spain. All these arguments support the hypothesis that the manuscript was started in Spain some time after 1469. Its removal to Portugal could have been connected with the flight of thousands of Jewish families from Spain after 1480, when the first Spanish Inquisition was appointed by the Pope at the request of the Catholic Kings. The question then arises whether the floral borders of type A had already been added in Spain, or whether they were added in Lisbon. In the latter case, do they predate the decoration of the British Library Bible, or were they inspired by it? No written evidence permits a firm answer. There are, however, a few facts that should be considered, the first being that among the five types of floral frame used in the Lisbon workshop, it is type A which bears the clearest affinities to the floral decoration of contemporary Spanish manuscripts. Nevertheless, it must be remembered that there is another manuscript with type A borders only, namely the *Mishneh Torah* of 1472, the execution of which in Lisbon can hardly be called in question because of the biographical data about the patron. This manuscript, which probably antedates the Hispanic Society Bible, thus proves the existence of this kind of floral decoration in Lisbon before the arrival of the Hispanic Society Bible. Finally, the close similarity of the floral borders of this Bible to those of the same type in the Lisbon production tends to support the hypothesis that this decoration was added when the Lisbon workshop took over the completion of the decoration, whereas the Genesis page and that with the *menorah* were probably executed during the initial stage in Spain. When the decoration was completed is a question that must remain open. It can nevertheless be added that if, in the case of the Paris Bible, it can safely be assumed that it was produced after the British Library Bible which served as a model, the Hispanic Society codex could well have been completed at a date close to 1480 but before 1482, when the British Library Bible was completed.

The Lisbon workshop produced a few other Bibles. Some of these have only micrographic decoration, e.g. the Balliol College Bible,[126] which impresses by its refined technique, or the Bible of the Central Synagogue in Rome,[127] which was finished in 1496, only a few months before the Edict of Expulsion. The Jerusalem Hagiographa,[128] probably a fragment of a lost Bible, also has a painted border, as do the small format Oxford Bible[129] and Pentateuch,[130] which have only one of the Lisbon types of border but still show the characteristic juxtaposition of floral frames and filigree panels. The workshop also produced many small prayer books,[131] often starting with Salomon Ibn Gabirol's *Keter Malkhut*, for example the Paris and Cambridge *siddurim*[132] and containing the *Pirqey 'Avot*, such as the manuscript which is kept in the Jewish Theological Seminary and which has recently been published in facsimile.[133] Among these very small manuscripts there are also some Psalters copied as individual books,[134] a type of manuscript which is very rarely found among Hebrew manuscripts.[135] These miniature codices are mostly copied in a semi-cursive script and the decoration programme is usually reduced either to filigree penwork on its own or to filigree decoration with one type of floral border.

The output of the Lisbon workshop is a faithful mirror of the community which it served. Enjoying a relatively privileged position during the reign of Alfonso V (1449–1481), Portuguese Jewry was rich and cultivated. The books that were commissioned by its members were those needed by every Jew attached to his tradition: Bibles, prayer books, psalters, and some literary or exegetical works, the classics being Maimonides'

126 Oxford, Balliol College, MS. 382, dated 1490. Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, No. 7.

127 Rome, Central Synagogue, MS. 18. Cf. Sed-Rajna, *ibid.*, No. 8.

128 Jerusalem, Schocken Institute, MS. 12827. Cf. Sed-Rajna, *ibid.*, No. 15.

129 Oxford Bodleian Library, Or. MS. 414. Cf. Sed-Rajna, *ibid.*, No. 19.

130 Oxford, Bodleian Library, Or. MS. 614. Cf. Sed-Rajna, *ibid.*, No. 22.

131 Paris, Bibliothèque Nationale, MS. hébreu 592; Cf. *supra*, Jerusalem, National and University Library, MS. Heb. 8°844. Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, No. 21.

132 Cambridge, University Library, Add. MS. 541. Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, p. 89.

133 New York, Jewish Theological Seminary of America, MS. Mic. 8235. Facsimile edition of the J.T.S. Library, with an Introduction by Menahem Schmelzer, New York, 1987.

134 Vatican Library, cod. ebr. 473, dated 1495. Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, No. 10; cod. ebr. 463, *ibid.*, No. 20. Psalter of the J. Michael Collection, *ibid.*, No. 23.

135 They do occur in Italy, but even there the Psalter was mostly copied together with Proverbs and Job *(Sefer Emet)*.

Code, Nahmanides' Commentary on the *Torah*,[136] and David Qimhi's grammatical treatises.[137] As already mentioned, the Lisbon workshop was the final flowering of Hebrew book illumination in the Iberian Peninsula. Its history was brought to an abrupt end by the political pressure which culminated in the Edict of Expulsion. Yet some of its creations survived, adapted to the new medium of print and exported to new horizons by the refugees.

Indeed, most of the Lisbon manuscripts were executed when printing had already started in the Peninsula. The first book printed in Portugal was a Pentateuch produced by Samuel Gacon in Faro in 1487. Two years later, Eliezer Toledano (probably identical with the physician R. Eliezer ben Alantansi who left Toledo for Lisbon around 1488) printed Nahmanides' Commentary on the *Torah* in Lisbon. Eliezer Toledano's press was active until 1492, and among the works that he published there were Abudraham's Commentary on the prayers (*Sefer Abudraham*, 1489), the Pentateuch with the Targum of Onqelos and Rashi's Commentary printed on parchment (1491), Proverbs with David ben Salomon Ibn Yahya's commentary (1492?), and David Qimhi's Commentary on the prophets (1492).[138] Eliezer Toledano imported the type from Hijar, where he had a press before he came to Lisbon, but he worked with local craftsmen: Judah Gedalyah and Joseph Calphon, who supervised the text of the Pentateuch. The initial pages of the *Sefer Abudraham*[139] and Nahmanides' Commentary are decorated with an ornamental border which has close affinities with two of the painted borders of the Lisbon Bible. It is in fact like a simplified combination of the basic design of type B and some of the zoomorphic elements of type A, such as the scrolls issuing from dragons. It is true that the same kind of border had already appeared in a Pentateuch printed in Hijar, where Eliezer Toledano came from, and also in a Christian ritual book, the *Manuale Cesaraugustanum,* both published with the collaboration of the goldsmith Alfonso Fernandez de Cordoba. Yet these printed examples cannot be considered as the only, or indeed the true sources of the printed Lisbon borders. The close affinity of these printed borders with those painted in the Lisbon Bible, which antedates the earliest printed example by seven years, leads to the conclusion that the manuscript was the primary source, and that both the Hijar and the Lisbon printed versions are derivations.

Eliezer Toledano's Lisbon press stopped working in 1492. However, after leaving Portugal in 1496, he set up a press in Fez, where he printed a *Sefer Abudraham* similar to the Lisbon edition of 1489. His collaborator, Judah Gedalyah, who took over part of the actual Lisbon printing press, settled in Salonika, where by 1535 he had produced about 30 printed books.[140] The creations of the Lisbon workshop were thus perpetuated and disseminated by means of these printed books.

136 Paris, Bibliothèque nationale, MS. hébreu 222, dated 1484. Cf. Sed-Rajna, *Lisbonne*, No. 11.

137 London, British Library, MS. Or.1045, dated 1487. Cf. Sed-Rajna, *ibid.*, No. 12.

138 For anything concerning the history of Hebrew printing in Portugal, see Joshua Bloch, "Early Hebrew Printing in Spain and Portugal", in the *Bulletin of the New York Public Library*, 42, 1938, pp. 371-420. See also Arthur Anselmo, *Les origines de l'imprimerie au Portugal*, Braga, 1983, with complete bibliography of the former works on p. 565.

139 Reproduced in Sed-Rajna, *Lisbonne*, p. 109, fig. 12.

140 Cf. Joshua Bloch, *op. cit.*, p. 401.

BIBLIOGRAPHY

א. דותן, ספר דקדוק הטעמים לר' אהרון בן משה בן אשר, ירושלים, תשכ"ז.

Ancona, d', P., "Nuove ricerche sulla Bibbia dos Jeronimos e suoi illustratori", *La Bibliofilia*, XV, 1913, pp. 205 sq.

Anselmo, A., *Les origines de l'imprimerie au Portugal*. Paris–Braga, 1983.

Avril, F., Amiel, J.–P. Mentré, M., Zaluska, Y., *Manuscrits enluminés de la Péninsule ibérique*. Paris, 1982.

Beit–Arie, M., *Hebrew Codicology*. Jerusalem, 1981.

Bloch, J., "Early Hebrew Printing in Spain and Portugal", *Bulletin of the New York Public Library*, 42, 1938, pp. 371-420.

Ettinghausen, R., *Arab Painting*. Geneva, 1962.

Gutmann, J., *Hebrew Manuscript Painting*. New York, 1978.

Haebler, C., *Bibiliografia iberica del siglo XV*. Leipzig – La Haye, 1917.

Margoliouth, G., *Catalogue of the Hebrew and Samaritan Manuscripts in the British Museum*, I–III, London, 1899.

Marx, A., "Glimpses of the Life of an Italian Rabbi of the XVIth Century", *Hebrew Union College Annual*, I 1924, pp. 605-624.

Narkiss, B., *Hebrew Illuminated Manuscripts*. Jerusalem, 1969.

Narkiss, B., *The Golden Haggadah*. London, 1970.

Narkiss, B., Cohen–Mushlin, A., Tcherikover, A., "Hebrew Illuminated Manuscripts in the British Isles", I, *Spanish and Portuguese Manuscripts*. London, 1982.

Scholem, G., *Ursprung und Anfänge der Kabbala*. Berlin, 1962.

Sed-Rajna, G., *Manuscrits hébreux de Lisbonne*, Paris, 1970.

Sed-Rajna, G., "Toledo or Burgos?", *Journal of Jewish Art*, 2 (1975), pp. 6-21.

Sed-Rajna, G., "Un diagramme Kabbalistique de la bibliothèque de Gilles de Viterbe", *Hommage à Georges Vajda*, Louvain, 1980, pp. 365-367.

Sed-Rajna, G., "Ateliers de Manuscrites hébreux dans l'Occident mediéval", *Artisans et Production Artistique au Moyen–âge*. Paris, 1986, pp 339-352.

Sed-Rajna, G., "The Hebrew Bible", Paris–New York–Jerusalem, 1987.

117

לרע ד פת׳ וסימנהון לא יבקרבין טוב לרע הוי האמרים לרע טוב רגליהם לרע ירוצו רגליהם לרע ידויצו ׳ ז קס׳ וסימ׳
על כל מחשבותם לרע כי לא תהיה אחרית לרע כסלף רשעים לרע׳ וכל למרע דכו׳ פת׳ במ׳ב קמ׳ וסימ׳ ולא דבר אבשלום ושנאתם המלכים לבבם
למרע ׳

אַחֻזָּתוֹ לֹא יִמְכֹּר וְלֹא יִנָּאֵל כָּל
חֵרֶם קָדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃
כָּל חֵרֶם אֲשֶׁר יֶחֱרַם מִן הָאָדָם
לֹא יִפָּדֶה מוֹת יוּמָת׃ וְכָל מַעֲשַׂר
הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ
לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ וְאִם
גָּאֹל יִגְאַל אִישׁ מִמַּעְשְׂרֹתָ ח
חֲמִשִׁתּוֹ יֹסֵף עָלָיו׃ וְכָל מַעֲשַׂר
בָּקָר וָצֹאן כֹּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת
הַשָּׁבֶט הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ
לַיהוָה׃ לֹא יְבַקֵּר בֵּין טוֹב לָרָע
וְלֹא יְמִירֶנּוּ וְאִם הָמֵר יָמִיר נ
וְהָיָה הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ
לֹא יִגָּאֵל׃ אֵלֶּה הַמִּצוֹת אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינָי׃ עה וסימ׳ עזא

וידבר

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי
בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ שְׂאוּ

אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שֵׁמוֹת כָּל זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃ מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא
צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם
לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃ וְאִתְּכֶם
יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֵּה אִישׁ רֹאשׁ
לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם
לָרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר׃
לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃
לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב׃
לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר׃ לִזְבוּלֻן
אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹן׃ לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם
אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה
גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר׃ לְבִנְיָמִן
אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי׃ לְדָן אֲחִיעֶזֶר
בֶּן עַמִּישַׁדָּי׃ לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל
בֶּן עָכְרָן׃ לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל׃
לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן׃ אֵלֶּה
קְרִיאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת
אֲבֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת׃ וְאֶת
כָּל הָעֵדָה הִקְהִילוּ בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְּדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתָם

שמות ט פל בתו וסימנהון ויקרא האדם שמות ויקרא להן שמות שאו את ראש כל עדת ואת כל העדה הקהילו ׳ ב בר ׳
ויהיו בני ראובן בכרי ישראל לבני שמעון לבני גד לבני בנשה לאלה תחלק הארץ ׳ ס ואתכם ג וסימ׳ ואתכם יהיו ואתכם עבדי אדעכם
אבותם ב פל בתו וסימ׳ אלה קרוא העדה ואת שם אהרן וכל נבו וכתו דכו׳ כלה חס׳ וסימ׳ וכלם בשמות להגיד בית אבתם וחב׳ גם כעהם ובני בעהם
גם יהודה
לאשמר ׳

ו דסמי
ג
ט פל בתו
ג דסמי
ג
ז חס דסמי
פל שמות השבטים פלה חדה כתו זקרי
ל ושא לבני יוסף לבני בטע אפרים בינו
ג
א
סימן קרואי נשיאים שרקו דתן מו ואבירם פסו חרקו
ל ומל
ל

בכר ו חס בתו וסימנהון בכר ישפעאל נבית וקדר׳ בכר יעקב ראובן בתרש אלה ראשי בית אבתם בעראובן בכר ישראל
ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם פקוד כל זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה תלקחו את הלוים לי אני יי תחת כל בכר קדמו דפסו

לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא
צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה
אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת׃

לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תולדתם למשפחתם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא
צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר
אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת׃

לִבְנֵי זְבוּלֻן תולדתם למשפחתם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא
צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן
שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת׃

לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
אפרים ארבעים אלף וחמש
מאות׃

לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תולדתם למשפחתם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא

לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תולדתם למשפחתם
לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר
שְׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא
צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן
תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת׃

לִבְנֵי גָד תולדתם למשפחתם
לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדִים בְּמִסְפַּר
שְׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא
צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד
חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃

לִבְנֵי יְהוּדָה תולדתם למשפחתם

ט מל בתו
כל ענ חס
ו חס בתו
גימל רבת לרגל ר׳ פינחס
ב בטע׳ במונה למ׳ מנדא מכל למ׳
קדמו׳ לבני יוסף לאפרים תני לבני יוסף לבני אפרים וסיי לרחביהו לבני רחביהו
רישם מל ביעז
כל מל בסמ חס

בספר שמות ב בטע׳ רבעי וסימנהון ויהיו בני ראובן בכר ישראל לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם׃
יצא כל חס בסמ מל וסימנהון הנה יוצא המימה הנה אנכי יוצא בעמך כחצת הלילה אנכי יוצא ויחיחו סגרת ומסגרת ובא המלך
דור עך בחוריים וכל ישראל ויהודה אהב והנה משם יוצא כי אם אינך יוצא ומן האש יוצא בריק וכל כתו׳ דכו׳ מל בסמ חס והוא כחתן יצא מחפתו׳

118

והלוים למטה אבתם ולא התפקדו בתוך כי התפקדו בתוך ובני ישראל התפקדו וכלכלו ׳ וסימנהון
ואתה הפקד את הלוים הפקד על יורשיו ׳ ׳ על דגלו ב וסי׳ וחנו בני ישראל איש על דגלו ׳ וסימנהון

עֲבֹדַת עֲבֹדָתָם לְמַטָּה מִנְשֶׂה
שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃

לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא
צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן ׳
חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת׃

לִבְנֵי אֵפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל
יֹצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרָיִם
שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃

לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה אֲשֶׁר אַחֲרוֹ אַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃

בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל
יֹצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה
נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃

אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים
עָשָׂר אִישׁ אִישׁ אֶחָד לְבֵית
אֲבֹתָיו הָיוּ וַיִּהְיוּ כָּל פְּקוּדֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ כָּל הַפְּקֻדִים
שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃

וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא
הִתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
אַךְ אֶת מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד
וְאֶת רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה הַפְקֵד אֹתָם
הַלְוִיִּם עַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל
כָּל כֵּלָיו וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ
הֵמָּה יִשְׂאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת
כָּל כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ וְסָבִיב
לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ וּבִנְסֹעַ הַמִּשְׁכָּן
יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבְהָקֵם
הַמִּשְׁכָּן יְקִימוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהַזָּר
הַקָּרֵב יוּמָת׃ וְחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ עַל מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דִּגְלוֹ
לְצִבְאֹתָם׃ וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב
לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף

ל כל
חס פקודי
ופקודי
מל
ג בכא
חס
ויצו
יהוויץ
הכהן

ל כל
עני
חס
בכא
מל

ל כל
אור׳
חס
בכא
מל

פלינ ד
נהר דעי
סתו
וסור
פתו

ל כל
כתי
בן
בכא
כתי
לתלרתם

ל כל
עני
לבני
כמ
דין
בנ

ג
רשיע

ו
בסס

ל
ב
וחס

ד
ז
ב
א
רא
פסו

ועל כל עלכל ו בסס וסימנהון ואתה הפקד את הלוים ב בסס והעבירו תעב על כל בשרם וכפר הכהן על כל עדת א״ש אחד יחטא
ועל כל העדה תקצף והזה על האהל ועל כל הכלים ׳ ׳ הקרב ז ׳ וסימנהון והזר הקרב יומת והזר הקרב יומת ׳ ׳
והזר הקרב יומת כל הקרב הקרב אל משכן יי יומות ב בפסוקא וכלכלו הנשבים את הפלך שלמה ׳ ׳ ישרתהו ליה כותיה וחס ׳

העדות ח מל בתו וסיבנהן ונתתה את הפרכת תחת הקרסים ושמת שם את ארון העדות והבא את הארן אל המשכן ונתן את
הקטרת על האש לפני יי והליום יחנו סביב למשכן העדת תנ דפסו והנחתם באהל מועד ויהי מבחרת ויבא משה את משה אהרן לפני העדות ס

ב

על ערת בני ישראל ושמרו
הלוים את משמרת משכן ח ז
העדת ויעשו בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה כן ז
עשו׃

ב א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן דפסו
לאמר איש על דגלו באתת ג
לבית אבתם יחנו בני ישראל
מנגד סביב לאהל מועד יחנו׃
והחנם קדמה מזרחה דגל כל
מחנה יהודה לצבאתם ונשיא
לבני יהודה נחשון בן עמינדב׃
וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים
אלף ושש מאות והחנם עליו
מטה יששכר ונשיא לבני
יששכר נתנאל בן צוער ויי
וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות ממרה
זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב
בן חלן׃ וצבאו ופקדיו שבעה
וחמשים אלף וארבע מאות׃
כל הפקדים למחנה יהודה
מאת אלף ושמנים אלף ושש
אלפים וארבע מאות לצבאתם
ראשנה יסעו׃
דגל מחנה ראובן תימנה

ג בטע׳ כתי חופפ בגדרות פל דמ׳ ג בטע׳ ג בטע׳ ו׳ שנם ג חס׳ ב בטע׳ ו בקרי ג בטע׳ ג בטע׳ ג בטע׳ ב בטע׳ ג בטע׳ ג בטע׳ ג

119

ומטה ג רש פסו בעט וסימנהון ומטה נר ונשיא לבני נר ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי
לאחרנה ב וסימנהון לאחרנה יסעו לדגליהם עם שיהיו לאחרנה כל הפקדים לבטע ושרטו ל כותי

אֵלֶּה וּמֹאתָיִם וּמַטֵּה בִנְיָמִן וְנָשִׂיא
לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי׃ וְיִצְבָאוּ
וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כָּל הַפְּקֻדִים לַמַּחֲנֶה
אֶפְרַיִם מְאַת אֶלֶף וּשְׁמֹנַת אֲלָפִים
וּמָאתָה לִצְבָאֹתָם וּשְׁלִשִׁים יִסָּעוּ׃
דֶּגֶל מַחֲנֵה דָן

יִהְיֶה לִצְבָאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי דָן
אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּי שַׁדָּי׃ וְיִצְבָאוּ
וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה
אָשֵׁר וְנָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל
בֶּן עָכְרָן׃ וְיִצְבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְחָמֵשׁ מֵאוֹת׃
וּמַטֵּה נַפְתָּלִי וְנָשִׂיא לִבְנֵי
נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן׃ וְיִצְבָאוּ
וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כָּל הַפְּקֻדִים ז
לַמַּחֲנֵה דָן מְאַת אֶלֶף וְשִׁבְעָה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃
לְאַחֲרֹנָה יִסְעוּ לְדִגְלֵיהֶם׃

אֵלֶּה פְקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית
אֲבֹתָם כָּל פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֹת
לְצִבְאֹתָם שֵׁשׁ מֵאוֹת אָלֶף
וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת

וַחֲמִשִּׁים׃ וְהַלְוִיִּם לֹא הִתְפָּקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
כֵּן חָנוּ לְדִגְלֵיהֶם וְכֵן נָסָעוּ אִישׁ
לְמִשְׁפְּחֹתָיו עַל בֵּית אֲבֹתָיו׃

ג

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם
דִּבֶּר יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַבְּכֹר
נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃
אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן׃
וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה
בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה
בְּמִדְבַּר סִינָי וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם
וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל פְּנֵי
אַהֲרֹן אֲבִיהֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
הַקְרֵב אֶת מַטֵּה לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ
אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשֵׁרְתוּ
אֹתוֹ׃ וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת
מִשְׁמֶרֶת כָּל הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃
וְשָׁמְרוּ אֶת כָּל כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד

ג רש פסו בעט ג בטע ב תעשה ד ח בתי ד כל ב בסא אלה בנו לוי דה ג רש פסו בעט ל בטע בעט ג חס ב בתי

ד רקד אהרן ב בסא למשה יהל ויקרא דכו במא ד ישא ואלה שמות ב ג א חס מ ד והקרב ד ס ד ד

לְמִשְׁפְּחֹתָיו ד וסימנהון איש למשפחתיו על בית אבתיו בכה למשפחתיו ויקרב את שבטו ואחיו למשפחתיו
דקדׄ אהרן למשה ד וסימנהון הוא אהרן ומשה ותלד לו את אהרן ואת משה ואלה תולדת אהרן ומשה ובני עמרם אהרן ומשה
וְאֶת מִשְׁמֶרֶת ד וסימנהון ושמרו את משמרתו ושמרו את כל כלי אהל מועד ושמרתם את משמרת הקדש ושמרו את משמרת דדה

מארם עד בהמה ג כתו וסימנהון אמחה את האדם וגו׳ וכי לכל הקיקיון אשר על פני הארמה כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור׳
הקדשתי ב כתו וסימנהון כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור׳

את עבדת המשכן ונתתה את
הלוים לאהרן ולבניו נתונם נתונם
המה לו מאת בני ישראל ואת
אהרן ואת בניו תפקד ושמרו
את כהנתם והזר הקרב יומת׃

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני
הנה לקחתי את הלוים מתוך
בני ישראל תחת כל בכור פטר
רחם מבני ישראל והיו לי הלוים׃
כי לי כל בכור ביום הכתי כל
בכור בארץ מצרים הקדשתי
לי כל בכור בישראל מאדם עד
בהמה לי יהיו אני יהוה׃ פתו

וידבר יהוה אל
משה במדבר סיני לאמר׃ פקד
את בני לוי לבית אבתם למש
למשפחתם כל זכר מבן חדש
ומעלה תפקדם׃ ויפקד אתם
משה על פי יהוה כאשר נצוה׃
ויהיו אלה בני לוי בשמתם
נרשון וקהת ומררי׃ ואלה
שמות בני נרשון למשפחתם
לבני ושמעי׃ ובני קהת למשפחתם
עמרם ויצהר חברון ועזיאל׃ ובני
מררי למשפחתם מחלי ומושי

אלה חם משפחת הלוי לבית
אבתם לנרשון משפחת הלבני
ומשפחת השמעי אלה חם
משפחת הנרשני פקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
פקדיהם שבעת אלפים וחמש
מאות׃ משפחת הנרשני אחרי
המשכן יחנו ימה׃ ונשיא
בית אב לנרשני אליסף בן לאל׃
ומשמרת בני נרשון באהל
מועד המשכן ואהל מכסהו׃
ומסך פתח אהל מועד׃ וקלעי
החצר ואת מסך פתח החצר
אשר על המשכן ועל המזבח
סביב ואת מיתריו לכל עבדתו׃
ולקהת משפחת
העמרמי ומשפחת היצהרי
ומשפחת החברני ומשפחת
העזיאלי אלה חם משפחת
הקהתי׃ במספר כל זכר מבן
חדש ומעלה שמנת אלפים ושש
מאות שמרי משמרת הקדש׃
משפחת בני קהתי יחנו על ירך
המשכן תימנה׃ ונשיא בית אב
למשפחת הקהתי אליצפן בן
עזיאל׃ ומשמרתם ״ הארן

120

והשלחן ב וסימנהון והשלחן תתן על צלע צפון ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת ס ופקדיהם ל"א פסו
ופקדת ג וסימנהון ופקדת משמרת בני מררי ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן אם כמות כל האדם יהיון אלה ופקדת כל ס

וְהִשְׁלְחָן וְהַמְּנֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת ב ג
וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָהֶם חס
וְהַמָּסָךְ וְכָל עֲבֹדָתוֹ וְנָשִׂיא ז
נְשִׂיאִ֣ם הַלֵּוִי אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן ל דסמו
הַכֹּהֵן פְּקֻדַּת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
הַקֹּדֶשׁ לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי
וּמִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מ ל
מִשְׁפְּחֹת מְרָרִי פְּקֻדֵיהֶם ל רמ"ז
בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמָעְלָה פסו
שִׁשֶּׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם וּנְשִׂיא
בֵּית אָב לְמִשְׁפְּחֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל נ ל וכ"ל
בֶּן אֲבִיחָיִל עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ ד
צָפֹנָה׃ וּפְקֻדַּת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי ג וסו כתו
מְרָרִי קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו
וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו וְכָל כֵּלָיו וְכָל
עֲבֹדָתוֹ׃ וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב ב חס
וַאֲדָנֵיהֶם וְיִתְדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם׃
וְהַחֹנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קֵדְמָה
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד מִזְרָחָה מֹשֶׁה׃
וְאַהֲרֹן וּבָנָיו שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת ג
הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ורחצו מקטירים ודין
וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ כָּל פְּקוּדֵי ד ו
הַלֵּוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נקו
עַל פִּי יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל זָכָר ברתו ולמה
מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים נקו
אָלֶף׃ על
אהרן
לפי
שלא
היה
בכנען

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל ט בכתו
בְּכֹר זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן חֹדֶשׁ ו חס
וָמָעְלָה וְשָׂא אֶת מִסְפַּר שְׁמֹתָם׃ בתו ג
וְלָקַחְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה י
תַּחַת כָּל בְּכֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת יא
בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל בְּכוֹר יב
בִּבְהֵמֹתָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה יג בקדי
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֶת כָּל בְּכוֹר
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּהְיוּ כָּל בְּכוֹר זָכָר יד
בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמָעְלָה טו אזרי
לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף חס כמ"ט
שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמָאתָיִם׃ מ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ יג ב
קַח אֶת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל בְּכוֹר בִּבְנֵי ג
יִשְׂרָאֵל וְאֶת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת
בְּהֵמָתָם וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה׃ בתו
וְאֶת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים ב
וְהַמָּאתַיִם הָעֹדְפִים עַל הַלְוִיִּם ג חס
מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְלָקַחְתָּ ד ל וכעמ"פ
חֲמֵשֶׁת חֲמֻשֹׁת שְׁקָלִים לַגֻּלְגֹּלֶת מ
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֶשְׂרִים ג בתו
גֵּרָה הַשֶּׁקֶל׃ וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף ה ז
לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו פְּדוּיֵי הָעֹדְפִים ו
בָּהֶם׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף ז ל
הַפְּדוּיִם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל ומ

אביחיל ד וסימנהון עוריאל בן אביחיל אלה בני אביחיל וכהגיע תר אסתר בת אביחיל ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ס
עשרה נקוד' בחו' וסימנהון ובקומה דכסירה ויאמרו אליו וישקהו ויבכו לרעות את צאן אשר פקד משה ואהרן או בדרך
רחקה אשר עד מידבא ועשרון עשרון לנו ולבנינו עד עולם ס וד בנכ' ביום אשר יצא אדני וקיר ההיכל ועביהם הפה מהקיעות וא בבתו לוזא האמנתי ס

וידבר יי אל משה ואל אהרן יא וסימנין ויצום אל בני ישראל זאת החיה אשר תאכלו אדם כי יהיה כעור דברו אל בני ישראל דוב
כיתבו אל ארון בנעון איש על דגלו בשא את ראש בני קהת אל תכריתו ערי מתי לעדה הבדלו מתוך העדה ויקחו אליך פרה אדמה תמימה

פְּקוּדֵי הַלֵּוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בִּנְ
יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה
וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאֶלֶף
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ יְרֵתִקְן מִשְׁרֵ אֶת
כֶּסֶף הַפְּקֻדִים לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו עַל
פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה׃ ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ נְשֹׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי קְהָת
מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כָּל בָּא לַצָּבָא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֶת עֲבֹדַת בְּנֵי
קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ
הַקָּדָשִׁים׃ וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו
בִּנְסֹעַ הַמַּחֲנֶה וְהוֹרִדוּ אֶת פָּרֹכֶת
הַמָּסָךְ וְכִסּוּ בָהּ אֶת אֲרוֹן
הָעֵדֻת׃ וְנָתְנוּ עָלָיו כִּסּוּי עוֹר
תַּחַשׁ וּפָרְשׂוּ בֶגֶד כְּלִיל תְּכֵלֶת
מִלְמַעְלָה וְשָׂמוּ בַדָּיו׃ וְעַל
שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶּגֶד
תְּכֵלֶת וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת הַקְּעָרֹת
וְאֶת הַכַּפֹּת וְאֶת הַמְנַקִּיֹּת וְאֶת
קְשׂוֹת הַנָּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד
עָלָיו יִפְרְשׂוּ עָלָיו תּוֹ

בֶּגֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי וּפָרְשׂוּ אֹתוֹ
בְּמִכְסֵה עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת
בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ
אֶת מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת נֵרֹתֶיהָ
וְאֶת מַלְקָחֶיהָ וְאֶת מַחְתֹּתֶיהָ
וְאֶת כָּל כְּלֵי שַׁמְנָהּ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ
לָהּ בָּהֶם׃ וְנָתְנוּ אֹתָהּ וְאֶת כָּל
כֵּלֶיהָ אֶל מִכְסֵה עוֹר תַּחַשׁ וְנָתְנוּ
עַל הַמּוֹט׃ וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב
יִפְרְשׂוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ
בְּמִכְסֵה עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת
בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַשָּׁרֶת
אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתְנוּ
אֶל בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אוֹתָם
בְּמִכְסֵה עוֹר תַּחַשׁ וְנָתְנוּ עַל
הַמּוֹט׃ וְרָשְׁנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ
עָלָיו בֶּגֶד אַרְגָּמָן׃ וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת
כָּל כֵּלָיו אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ עֲלֵיהֶם
אֶת הַמַּחְתֹּת אֶת הַמִּזְלָגֹת
וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת הַמִּזְרָקֹת כֹּל
כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו מִכְסֵה
עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת בַּדָּיו׃ וּכְלָה
אַהֲרֹן וּבָנָיו לְכַסֹּת אֶת הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בִּנְסֹעַ
הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ בְנֵי קְהָת
לָשֵׂאת וְלֹא יִגְּעוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ

וסימנין ונתתה את הפרכת ונתת את הכפרת ונתתה אתו לפני הפרכת ומשחת בו את אהל מועד את
ושמת שם את ארון העדת ונתתה את מזבח הזהב לקטרת ובא את הארן אל המשכן ובא אהרן ובניו בנסע המחנה ובא
וזה לשון מועד עזה את הכהנים יח וזהרו ב חס יוד וסימנין והורדו את פרכת המסך והורדו זקני העיר ההוא

וחיו ל בבלע ל כאיוב ל וסימנהן וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים וחיו ולא ימתו ושבו ס כבלע ל בגלגל ל כאיוב ל בגלגל ל כגלגל ל בדרכם ל בדרכם ל בהגלות ל בהגלות ל בורית ל כורית ל

וְאֶת־אֲלֵהֶם מַשָּׂא בְּנֵי קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ בְּקָדֶשׁ וּבְכֵלָיו׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ אַל תַּכְרִיתוּ אֶת שֵׁבֶט מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם׃ וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמֻתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְאֶל מַשָּׂאוֹ׃ וְלֹא יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבַלַּע אֶת הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ׃

פרשה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ נְשֹׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אֹתָם כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא׃ וְנָשְׂאוּ אֶת יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתַּחַשׁ אֲשֶׁר עָלָיו מִלְמָעְלָה

וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מֵיתְרֵיהֶם וְאֶת כָּל כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ׃ עַל פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל מַשָּׂאָם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל מַשָּׂאָם׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ בְּנֵי מְרָרִי

לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל הַבָּא אֶל הַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכֹל עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו׃ וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וַאֲדָנֵיהֶם וְיִתְדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל כֵּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל

עלהם ג׳ חס׳ בתו׳ וסימנהן וינשק לכל אחיו ויבך עלהם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים ויכו שטרי בני ישראל ויעתה שלח הינן את מקנך כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וירם תול עים ובאש ויקצף עלהם משה ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל ובום פקדי ופקדתי עלהם ועשה לפר כאשר עשה על פי אהרן ובניו ולבני קהת לא נתן וישארו שני אנשים במחנה ויתנבא עמהם ויתנבאו עוד עלהם ובעמוד ענן אתה הלך

ולבית בקר וסימנהון ויפקד משה ואהרן ויפקדו בני גרשון כל הפקדים ולבית מלך יהודה ולבית שאול יזבר ושמו יציא ולבית
הרכבים והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה והגר ליעקב את יעקב האלפנים דיברי הימים לנפש ל קס

מוֹעֵד בִּירֹאשׁ חֹדֶשׁ מֵרִבֻּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית
אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה
וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא
לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ
פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם
שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ אֵלֶּה
פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי כָּל
הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה בְּיַד
מֹשֶׁה׃ וּפְקוּדֵי
בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית
אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה ז
וְמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד עֲבֹדַת
וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ
פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנַת אֲלָפִים וְחָמֵשׁ
מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים׃ עַל פִּי יְהוָה
פְּקַד אֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ ז
אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְעַל מַשָּׂאוֹ
וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ ה
צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשַׁלְּחוּ מִן ט
הַמַּחֲנֶה כָּל צָרוּעַ וְכָל זָב וְכֹל
טָמֵא לָנָפֶשׁ׃ מִזָּכָר עַד נְקֵבָה ה
תְּשַׁלֵּחוּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
תְּשַׁלֵּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת
מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם׃
וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ
אֹתָם אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר

פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וְמָאתַיִם׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה בְּיַד
מֹשֶׁה׃ כָּל הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית
אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כָּל הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת
וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ
פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנַת אֲלָפִים וְחָמֵשׁ
מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים׃ עַל פִּי יְהוָה
פְּקַד אֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ ז
אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְעַל מַשָּׂאוֹ
וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ ה
צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשַׁלְּחוּ מִן ט
הַמַּחֲנֶה כָּל צָרוּעַ וְכָל זָב וְכֹל
טָמֵא לָנָפֶשׁ׃ מִזָּכָר עַד נְקֵבָה ה
תְּשַׁלֵּחוּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
תְּשַׁלֵּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת
מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם׃
וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ
אֹתָם אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר

ט פסו דיאת כהן כל וכל וכל
ויתקבצו אליו כל איש מיעוק ויסקל באכנס ויתר כל דברי אסא וייצוה המלך אחז לכן כל אכליך ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים
ולא יטמאו ימינהון ימינהון ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם ולא יטמאו יעוד בית ישראל

122

חטאת ז׳ חס׳ בליש׳ וסימנהון כי ישגו מכל חטאת האדם וילך אחרי חטאת ירבעם אך לא סר מחטאת בית ירבעם חטאת
דיהואחז חטאת מנשה והנה לא בחטאתו ואת חטאת יהורם ולא תמיצאנה ׳ ׳ המושב ב׳ וסימ׳ בני אבתחתיכם האשם תכושב ל׳׳ ׳

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֵּן עֲשׂוּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ ד בטע׳
אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטֹּאת הָאָדָם ה בסף
לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה וְאָשְׁמָה חס׳ בליש׳ ו
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא׃ וְהִתְוַדּוּ אֶת חֲטָאתָם ז
אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהֵשִׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ ענש
בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִישִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן ג
לַאֲשֶׁר אָשַׁם לוֹ׃ וְאִם אֵין לָאִישׁ ח בתי
גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו ט
הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב לַיהוָה לַכֹּהֵן י בת׳
מִלְבַד אֵיל הַכִּפֻּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר
בּוֹ עָלָיו וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קָדְשֵׁי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן
לוֹ יִהְיֶה׃ וְאִישׁ אֶת קָדָשָׁיו לוֹ יא
יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ יקדשיו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר יב
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ יג
וּמָעֲלָה בּוֹ מָעַל׃ וְשָׁכַב אִישׁ
אֹתָהּ שִׁכְבַת זֶרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי בזנבוקי
אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה ועלם קס׳
וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה׃ יד בתי
וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא טו בתו
אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִוא נִטְמָאָה אוֹ עָבַר ג ובעט׳
עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ
וְהִוא לֹא נִטְמָאָה׃ וְהֵבִיא הָאִישׁ יז בתי
אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְהֵבִיא אֶת יוד בתו
קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירִת הָאֵיפָה
קֶמַח שְׂעֹרִים לֹא יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן
וְלֹא יִתֵּן עָלָיו לְבֹנָה כִּי מִנְחַת ג
קְנָאֹת הִוא מִנְחַת זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת יא זוג
עָוֹן׃ וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהֶעֱמָדָהּ יח בתי
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מַיִם ז ואנון
קְדֹשִׁים בִּכְלִי חָרֶשׂ וּמִן הֶעָפָר ה חס׳ בליש׳
אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקַרְקַע הַמִּשְׁכָּן ב הים
יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמָּיִם׃ וְהֶעֱמִיד כתח׳ ל
הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה הכהן
וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן יט
עַל כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת הַזִּכָּרוֹן מִנְחַת ג
קְנָאֹת הִוא וּבְיַד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי ו קדמ׳
הַמָּרִים הַמְאָרְרִים׃ וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ תנ׳
הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל הָאִשָּׁה אִם לֹא היא
שָׁכַב אִישׁ אוֹתָךְ וְאִם לֹא שָׂטִית ובעט׳ וסימ׳
טֻמְאָה תַּחַת אִישֵׁךְ הִנָּקִי מֵי זכר
הַמָּרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה׃ וְאַתְּ ונקבה
כִּי שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ וְכִי נִטְמֵאת ב ובעט׳
וַיִּתֵּן אִישׁ בָּךְ אֶת שְׁכָבְתּוֹ מִבַּלְעָדֵי
אִישֵׁךְ׃ וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה ו וכיוצ׳
בִּשְׁבֻעַת הָאָלָה וְאָמַר הַכֹּהֵן

ולא יתן ג׳ וכימנהון ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא ולא יתן על יולבנה כי מנחת ׳ ׳
והעבידה ה׳ חס׳ בליש׳ וסימנהון ויבא יוסף את יעקב אבוי והעבידה לפני ט׳ ויקח את יהושע את עבדני על הגלי ואעבדם על עמרם ׳
בקרקע ב׳ וסימנהון ובין העפר אשר יהיה בקרקע המשכן ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אציה את הנחש ונשכם ׳

לאשה ד וסימנהון ויאמר יי אלהים לאשה וגומר לאשה וישאל המלך לאשה וגו ולאשה ענל
עמך ה וסימנהון לאלה ולשבועה בפרשת סוסיו ירמיס הנה עמך נשים ושכחי עמך אל תפגיעי לעזכן וגו ועמך כלם צדיקים

לְאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ לְאָלָה
וְלִשְׁבוּעָה בְּתוֹךְ עַמֵּךְ בְּתֵת
יְהוָה אֶת יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת וְאֶת בִּטְנֵךְ
צָבָה וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים
הָאֵלֶּה בְּמֵעַיִךְ לְצַבּוֹת בֶּטֶן
וְלִנְפֹּל יָרֵךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן
אָמֵן׃ וְכָתַב אֶת הָאָלוֹת הָאֵלֶּה
הַכֹּהֵן בַּסֵּפֶר וּמָחָה אֶל מֵי הַמָּרִים׃
וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי
הַמָּרִים הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָהּ
הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים׃ וְלָקַח
הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת
הַקְּנָאֹת וְהֵנִיף אֶת הַמִּנְחָה
לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל
הַמִּזְבֵּחַ׃ וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה
אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
וְאַחַר יַשְׁקֶה אֶת הָאִשָּׁה אֶת
הַמָּיִם׃ וְהִשְׁקָהּ אֶת הַמַּיִם
וְהָיְתָה אִם נִטְמְאָה וַתִּמְעֹל מַעַל
בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים
לְמָרִים וְצָבְתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה
יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה
בְּקֶרֶב עַמָּהּ׃ וְאִם לֹא נִטְמְאָה
הָאִשָּׁה וּטְהֹרָה הִוא וְנִקְּתָה
וְנִזְרְעָה זָרַע׃ זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת
אֲשֶׁר תָּשָׂטֶה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁהּ

בהלה
ברביע

וְנִטְמָאָה אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר
עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ
וְהֶעֱמִיד אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה
וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן אֶת כָּל הַתּוֹרָה
הַזֹּאת׃ וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעָוֹן וְהָאִשָּׁה
הַהִוא תִּשָּׂא אֶת עֲוֹנָהּ׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ו
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש או אשה כי יפלא
לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה׃
מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ
שכר לא ישתה וכל משרת
ענבים לא ישתה וענבים לחים
ויבשים לא יאכל׃ כל ימי נזרו
מכל אשר יעשה מגפן היין
מחרצנים ועד זג לא יאכל׃ כל
ימי נדר נזרו תער לא יעבר על
ראשו עד מלאת הימם אשר
יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע
שער ראשו׃ כל ימי הזירו ליהוה
על נפש מת לא יבא׃ לאביו ז
ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא
להם במתם כי נזר אלהיו על
ראשו׃ כל ימי נזרו קדש הוא
ליהוה׃ וכי ימות מת עליו בפתע

בהלה
מפסו אינה

אלפא ביתא דמפי הא ולית דכו וסימנהון אוה׳ כזה׳ גשמיה׳ דורה׳ השה׳ והשקה׳ זכורה׳ חכה׳ טבחה׳ יינה׳ ככבורה׳ לחננה׳ מכרה׳
נעה׳ שיבוק עצה׳ פנה׳ צורה׳ קנה׳ ראה׳ שביה׳ תלה׳ ולנפל ו חס בלוש וסימנהון לעצות בטן ולנפל ירך רק הפלה׳
לישראל הפלו גוזלות ויפל הגורל על יונה׳ כאש׳ ימלם במהמורות כל יקומו ויהי תפלו אתה בנחלה ויפל פור הוא הגורל להמס ולאבדם׳

יבא ה חס׳ וסימנהון וביום השמיני יבא שתי תרים דנויר׳ ותאותם יבא לחם׳ כי את כל מעשה האלהים׳ איש יבא בפרי׳ ועם אלהיהם׳
ואת האיל ה וסימנהון ואת האיל האחד תקח׳ ואת האיל תנתח׳ ואת האיל נתח׳ וישחט את השור ואת האיל ואת האיל יעשה
זבח שלמים׳

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת רֹאשׁ נְזִרוֹ וְנָתַן
רֹאשׁ בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יְגַלְּחֶנּוּ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָבִא שְׁתֵּי
תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶל הַכֹּהֵן
אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְעָשָׂה
הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה
וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל
הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃
וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא
כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים
הָרִאשֹׁנִים יִפְּלוּ כִּי טָמֵא נִזְרוֹ׃
וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר בְּיוֹם מְלֹאת
יְמֵי נִזְרוֹ יָבִא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה
כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה
וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת שְׁנָתָהּ תְּמִימָה
לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים׃
וְסַל מַצּוֹת סֹלֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת
בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים
בַּשָּׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם׃ וְהִקְרִיב
הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה אֶת
חַטָּאתוֹ וְאֶת עֹלָתוֹ׃ וְאֶת הָאַיִל
יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל
סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת
מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ׃ וְגִלַּח הַנָּזִיר
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ

וְלָקַח אֶת שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן
עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח
הַשְּׁלָמִים׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת
הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה מִן הָאַיִל וְחַלַּת
מַצָּה אַחַת מִן הַסַּל וּרְקִיק מַצָּה
אֶחָד וְנָתַן עַל כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר
הִתְנַלְּחוֹ אֶת נִזְרוֹ׃ וְהֵנִיף אֹתָם
הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ
הוּא לַכֹּהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה
וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה
הַנָּזִיר יָיִן׃ זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר
אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל
נִזְרוֹ מִלְבַד אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ כְּפִי
נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל
תּוֹרַת נִזְרוֹ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר
כֹּה תְבָרֲכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אָמוֹר לָהֶם׃
יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וִיחֻנֶּךָּ׃
יִשָּׂא יְהוָה
פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃
וְשָׂמוּ׃
אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי

אמור ג מל וסימנהון כה תברכו את בני ישראל אמור להם׳ לכן נאם יי אלהים אלהי ישראל אמור אמרתי דעלי׳ אמרים אמור למנאצי׳
יברך יי ד רמז וסימנהון יברך יי וישמרך׳ כי ברך יברך יי בארץ׳ יברך יי נוה צדק׳ יאמרו לו יברך יי רבתי׳ וכל תהלות דכותי׳
ויישם ו רפי וסימנהון ויישם לך שלום׳ ויישם את ענוה׳ ויישם לדרך פעמיו׳ ויישם לאל כולתי׳ ויישם פנו לבוא בתקף׳ ויישם פנו לאיש׳ וישב כתי׳

עשרת העשרת ג חס׳ ובעט׳ וסימנין ויביאו את קרבנם לפני יי׳ ויקח משה את העשרה ואת הבקר ואת ארבע העשרה ואת שמנת הבקר ס
המטות ג חס׳ בתו׳ וסימנין הם נשיאי המטות הם העמדים ויגש משה את המטות לפני יי׳ ויצא משה את כל המטות מלפני יי׳ ס

אַהֲרֹן׃ וַיְהִי
בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת
הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת
כָּל כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃
וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי
בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת
הֵם הָעֹמְדִים עַל הַפְּקֻדִים׃ וַיָּבִיאוּ
אֶת קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלַת
צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל
שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד
וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל
הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת הָעֲגָלֹת וְאֶת הַבָּקָר
וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם׃ אֶת שְׁתֵּי
הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן
לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ וְאֵת
אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת שְׁמֹנַת
הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם
בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי עֲבֹדֶת
הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִסָּעוּ׃
וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת

הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂיאִם אֶת קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּ
הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
יַקְרִיבוּ אֶת קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃
וַיְהִי
הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת
קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב לְמַטֵּה
יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמְאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר
אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן
בֶּן עַמִּינָדָב׃
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל ״ בֶּן
צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃ הִקְרִיב
אֶת קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמְאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל

ליום ב דרגש וסימנין והיו נבנים ליום השלישי ופר חטאת תעשה ליום זה אשר תעשה על המזבח ואמרת להם זה האשה׳ באלה
תעשו ליום ויעשה הסולק אחד ומאכלך אשר תאכלנו נשיא אחר ליום ב בפסו׳ הילולי הה ליום ושבעת ימי החג ב בפסו׳ שבעת ימים תעשה שעיר
ובמנחה בין שתהו תמידים אה הלילות חזו לי אמר יי׳ לעורה הלזים ב בפסוקא פתשגן הכתב׳ חבריה ס ס וקרבנו ל רפ פסו ופקדיהם ל רפ פסו

124

כל קרי שלישי השלישי מל | במ"ג חס | וסימנהון כי ביום השלשי שמה השלשי אבשלום בן מעכה: וכל דברי הימים דכו
בכ"ן מל ע | וסימנהון | ואחריו יחזיאל ולמשלמיהו שר השלישי ב בפסוקא | ביום השני | ביום החמישי | כותי

הַקָּרֵשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת פַּר
אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ
בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת וְלִזְבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר׃

כל רפ במ"ג דגש

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן
אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹן קָרְבָּנוֹ קְעָרַת
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמְאַת
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת פַּר אֶחָד בֶּן
בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת וְלִזְבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹן׃

כל מל במ"ג חס וכל דה רכו במ"ן מל

בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן

כל אור' חס במ"ג מל

אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר׃ קָרְבָּנוֹ
קְעָרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמְאַת מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת פַּר
אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שָׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וְלִזְבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם

כל שמות השבטים יחיד קרי

כל רפ במ"ג דגש

כל פת במ"א קמ ויכו בפ"ח וכל דכו

כל פת במ"ה קמ

ל ושא וביום

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי
שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃
קָרְבָּנוֹ קְעָרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמְאַת מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת פַּר אֶחָד בֶּן
בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שָׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וְלִזְבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃

כל פת

כל רפ במ"ג דגש

כל פת

כל רפ במ"ג דגש

כל מל במ"ג חס

כל רבי הרביעי מל | במ"ג חס | וסימנהון | לשערים הרבעי' חלקיהו השני' וביום הרבעי נקהלו לעקק ברכה כי שם ברכו את יי'
כל חמישי החמישי מל | בכ"ף חס | וסימנהון | נאו אלי מוקני ישראל האבכה בחדש החמישי הנזר | למלכיה החמשי
שלשים כל חס | בכ"ר מל | וסימנהון | וירדו שלשה מהשלושים מן השלושים הוא נככר ויהלא אסא בשנת שלושם ואני לא נקראי לבוא

ביום חשביעי ב רא פסו וסימנהון ביום השביעי כתוב לב המלך בין אמר למהומן בוזתא חרבונא
ביום חשמיני ג רא פסו וסימנהון ביום השמיני עצרת תהיה לכם ביום השמיני שלח את העם

חֲמִשָּׁה עָתְרִים חֲמִשָּׁה כְבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
שֶׁלְמִיאֵל בֶּן צוּרִי שַׁדָּי׃

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נְשִׂיא לִבְנֵי נָד
אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל קָרְבָּנוֹ קְעָרַת
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמְאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף ע
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן
בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתְרִים
חֲמִשָּׁה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל׃

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם
אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד קָרְבָּנוֹ
קְעָרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמְאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב

מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר
אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתְרִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד׃

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה
גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר׃ קָרְבָּנוֹ קְעָרַת
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמְאָה מ
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף ע
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן
בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתְרִים
חֲמִשָּׁה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר׃

בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן
אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי׃ קָרְבָּנוֹ קְעָרַת
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמְאָה

כל פתוכל פרוי רבלין קמ
ל נשא וביום
ג רא פסו
ל פת
ל אור חס
ב רא פסו
ל בגמ חס
כל פסו דלית בהון לאו ולא יו"ד וסימנהון בלשון תרגום לא תקטל עבדא דשם יהב להון עשרה בתרי עשר ותלתא מלכין באריעהון דכנענאי ופרזשם לא תניח לא תנאף לא תגנוב רואלה שמות לא תניח דמשנה תורה כף אחת עשרה זהב כף בעבי לאמר לך אתן את ארץ כנען וחבריה דדברי הימים יתיר להם מגפת לב מלך דבר מלך חרמה מלך לבנה שם אי פכשד שלח גם עברך נזהר בהם בשמים עקב רב

עשירי העשירי כלמל במד חס וסימנהון בשנה התשיעית ליצ"מ לשנויהו העשרי בשנה העשרית פעשרי ויהי בשתי עשרה שנה ׳
כל אורו אילם האילם פתי במד מל וסימנהון רחלים כאתים קרו את אהרן בניו לזה קרבו חמאת בקר ׳ וכל נבו ובתו אילם בתי במי

משקלה מזרק אחד כסף ע
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתרים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אביהן בן נעי

ביום העשירי נשיא לבני דן
אחיעזר בן עמישדי קרבנו
קערת כסף אחת של שים
ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתרים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן עמישדי

פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני
אשר פגעיאל בן עכרן קרבנו
קערת כסף אחת של שים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף ע
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתרים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן פגעיאל בן עכרן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני
נפתלי אחירע בן עינן קרבנו
קערת כסף אחת של שים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה שעיר עזים אחד

כל פת
כל פת כמא קמ
כל אורו חס
כל רפו במס דגש
יב דש פסו
כל אורו כתי כן במד נקל
כל חס כמא מל
כל השבטים מלה חדה כתי
כל ענ קרבנו כמא וקרבנו
כל רפו במס דגש
כב פסו רלית בהון לא יו ולא יוד

נ כתי אילים וג כתי אלים וסימנהון בכרים ואילים ועתודים ומידה אחת לאילים הלא הדחתם את כהני ׳ הנחמים באלים תחרו
כל ענין הבי לית בנו אלים הכי לית כבור וענ כי מי פשחק יערך לית ידמה לית כבני אלים משתו יגורו אלים משברים יתחטאו ועל אל אליהם
ידבר נפלאות וישחטו את האלים אילם כרים ועתודים פרים ׳ מזרק בספר מדוק ובדוק בקמ וכספר מכלל פת כמו מקטם חלק ׳

לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתרים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיר בן עינן

אהל מועד לרבר אתו וישמע
את הקול מדבר אליו מעל
הכפרת אשר על ארן העדת
מבין שני הכרבים וידבר אליו

פרשה

ואת חנכת המזבח ביום המשח
אתו ואת נשיאי ישראל קערה
כסף שתים עשרה מזרק כסף
שנים עשר כפות זהב שתים
עשרה שלשים ומאה הקערה
האחת כסף ושבעים המזרק
האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבעמאות בשקל הקדש
כפות זהב שתים עשרה מלאת
קטרת עשרה עשרה הכף
בשקל הקדש כל זהב הכפות
עשרים ומאה כל הבקר לעלה
שנים עשר פרים אילם שנים
עשר כבשים בני שנה שנים
עשר ומנחתם ושעירי עזים
שנים עשר לחטאת ולבקר
זבח השלמים עשרים וארבעה
פרים אילם ששים עתרים
ששים כבשים בני שנה ששים
זאת חנכת המזבח אחרי
המשח אתו ובבא משה אל

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואמרת אליו
בהעלתך את הנרת אל מול
פני המנרה יאירו שבעת הנרות
ויעש כן אהרן אל מול פני
המנרה העלה נרתיה כאשר
צוה יהוה את משה וזה מעשה
המנרה מקשה זהב עד ירכה
עד פרחה מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה את משה
כן עשה את המנרה

וידבר יהוה אל משה לאמר
קח את הלוים מתוך בני ישראל
וטהרת אתם וזה תעשה להם
להטהרם זה עליהם המי חטאת
והעבירו תער על כל בשרם
וכבסו בגדיהם והטהרו ולקחו
פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה
בשמן ופר שני בן בקר תקח
לחטאת וקרבת את הלוים

126

עבדת יי ג וס׳מענין והיו לעבד את עבדת יי כי עד הוא בינינו ותכן כל עבדת יי א בתו וא בנבו וש בכתובים
ולכפר ג וס׳בינהון ואתנה את הלוים נתנם לאהרן ולבניו מקטרים שבעים שבעים נחתך על עפך ועל עיר קדשך

לִפְנֵי אַהֲל מוֹעֵד וְהִקְהִלוּ אֵת
כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִקְרַבְתָּ
אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיהֶם עַל הַלְוִיִּם׃
וְהֵנִיף אַהֲרֹן אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת יְהוָה׃
וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל
רֹאשׁ הַפָּרִים וְעֲשֵׂה אֶת הָאֶחָד
חַטָּאת וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה
לְכַפֵּר עַל הַלְוִיִּם׃ וְהַעֲמַדְתָּ אֶת
הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו
וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃
וְהִבְדַּלְתָּ אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ וְאַחֲרֵי כֵן
יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת אֹהֶל
מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם
תְּנוּפָה׃ כִּי נְתֻנִים נְתֻנִים הֵמָּה לִי
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פִּטְרַת
כָּל רֶחֶם בְּכוֹר כֹּל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְקַחְתִּי אֹתָם לִי׃ כִּי לִי כָל בְּכוֹר
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם׃ לִי׃
וָאֶקַּח אֶת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל בְּכוֹר
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶתְּנָה אֶת הַלְוִיִּם

נְתֻנִים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ׃
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כֵּן
עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתְחַטְּאוּ
הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וַיָּנֶף
אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
וַיְכַפֶּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרָם׃
וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת
עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי
אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה עַל הַלְוִיִּם כֵּן
עָשׂוּ לָהֶם׃ וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ זֹאת
אֲשֶׁר לַלְוִיִּם מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה יָבֹא צָבָא
בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וּמִבֶּן חֲמִשִּׁים
חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצְּבָא
הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד׃ וְשֵׁרֵת
אֶת אֶחָיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִשְׁמֹר
מִשְׁמֶרֶת וַעֲבֹדָה לֹא יַעֲבֹד כָּכָה
תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם בְּמִשְׁמְרָתָם׃

כל כתי בתי בכ״מ נחונם
ג והמלך שלמה וחכ ידין
ב ובינ׳
ג בינ׳
ב בשם
ב ג חס וצ מל

כל שופטי ושמוש ויחזקי ואתנה נקפ בכ״א לכה אלי ואתנה את בשרך וכל שש נבו ואוי דכו בס״א ואתנה את הלוים וכל כתו דכו בס״א
שאל במע ואתנה גוים נחלתך ס״ ס״ ואת האחד ל וס׳בינהון את אשר תשיג ידו ועשה הכהן והלוים יסמכו וישם את האחד ס״
ושרת ב וס׳בינהון ושרת את אחיו באהל מועד וישרת בשם יי אלהיו ס״ ס״ במשמרתם ב ג חס וש מל וס׳מ כבה תיעשה כמחלקתם ס״

וכל ח וסימנהון כבל חקתיו וכבל משפטיו וכבל החוין דשמוא וחב דדה כי התענים בנפשתיכם וכבל כחי הכיתתי לבית יוצ׳ ס
במעגו ג חס וסימנהון בארבעה עשר יום בחדש הזה לבה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יי בבועדו וחדל לעשות הפסח ונכרתה׳ ס

ט

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר
סִינַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
לֵאמֹר׃ וְיַעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ׃ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעַרְבַּיִם
תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כְּכָל חֻקֹּתָיו
וּכְכָל מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
הַפָּסַח׃ וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין
הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ
טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ
לַעֲשֹׂת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיִּקְרְבוּ
לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן
בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים
לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי
הַקְרִב אֶת קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה
יְצַוֶּה יְהוָה לָכֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לָנֶפֶשׁ
אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם
וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה׃ בַּחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין
הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל מַצּוֹת
וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ לֹא יַשְׁאִירוּ
מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ
בּוֹ כְּכָל חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃
וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ
לֹא הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ
כִּי קָרְבַּן יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמֹעֲדוֹ
חֶטְאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא׃ וְכִי
יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה
כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן
יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם
וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃

וּבְיוֹם הָקִים אֶת
הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הֶעָנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן
לְאֹהֶל הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב יִהְיֶה
עַל הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה אֵשׁ עַד
בֹּקֶר כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ
וּמַרְאֵה אֵשׁ לָיְלָה׃ וְלִפְי הֵעָלוֹת
הֶעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן
יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר

ויקרא ו וסימנהון זבדרך לאהיה יחדל יבדרך אמו ובדרך ירבעם ב בפסוקו ובדרך חטאים לא יקד וכמושב לציים ס
יאכלו ז וחס וסימנהון יאכלו את הכשר בלילה הזה בשלו את הכשר בחדש השני דפסח קטן כי מאספיו יאכלהו והללו את יוצ׳ ס
ובעגב ד וסימנהון ובערב יהיה על המשכן ובערב תאמרו יתן בקר ובערב חתרתי ליבקיר ובקטירים ליוצ׳ ס ולאזרח ט

יבחאריך / בהאריך
ובהעלות / בהעלות
וברכו / ברכו
ובירך / ברך
וברוכה / ברוכה
וכרשיעת / כרשעת
ובברזל / כברזל
וכדברי / כדברי
ובגול / כגול
וברחמיך / ברחמיך

ישבון שם הענן שם יחנו׃ בני
ישראל על פי יהוה יסעו בני
ישראל ועל פי יהוה יחנו כל
ימי אשר ישכן הענן על המשכן
יחנו׃ וביהארך הענן על
המשכן ימים רבים ושמרו בני
ישראל את משמרת יהוה ולא
יסעו׃ ויש אשר יהיה הענן ימים
מספר על המשכן על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה יסעו׃ ויש
אשר יהיה הענן מערב עד בקר
ונעלה הענן בבקר ונסעו
יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו׃
או ימים אורחדש או ימים
בהאריך הענן על המשכן
לשכן עליו יחנו בני ישראל
ולא יסעו ובהעלתו יסעו׃ על
פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו
את משמרת יהוה שמרו על
פי יהוה ביד משה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
עשה לך שתי חצוצרת כסף
מקשה תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה ולמסע את
המחנות׃ ותקעו בהן ונועדו
אליך כל העדה אל פתח אהל

מועד׃ ואם באחת יתקעו ונועדו
אליך הנשיאים ראשי אלפי
ישראל׃ ותקעתם תרועה ונסעו
המחנות החנים קדמה׃ ותקעתם
תרועה שנית ונסעו המחנות
החנים תימנה תרועה יתקעו
למסעיהם׃ ובהקהל את הקהל
תתקעו ולא תריעו׃ ובני אהרן
הכהנים יתקעו בחצוצרות והיו
לכם לחקת עולם לדרתיכם׃
וכי תבאו מלחמה בארצכם על
הצר הצרר אתכם והרעתם
לחצצרת ונזכרתם לפני יהוה
אלהיכם ונושעתם מאיביכם׃
וביום שמחתכם ובמועדיכם
ובראשי חדשיכם ותקעתם
בחצצרת על עלתיכם ועל
זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון
לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם׃

ויהי בשנה השנית בחדש השני
בעשרים בחדש נעלה הענן
מעל משכן העדת׃ ויסעו בני
ישראל למסעיהם ממדבר
סיני וישכן הענן במדבר פארן׃
ויסעו בראשנה על פי יהוה

שמרו ו קמ׳ וסימנהון . אכל כיעים וישמרו׃ את משמרת י״ג שמרו׳ זאת תורת י״ג ויקבו וימרו את אלהים
עליון ראיתי בוגרים ואתקוטטה׳ ס סימן עשה לך שתי חצוצרת כתי׳ וכי תבאו מלחמה ובזום שמחתכם תקעו בחצוצרה׳ חס דחס כתי׳
היצר ג״ב ע״ז וסימנהון וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר כתי׳ ולוצא ולבא אין שלום מן הצר׳ כי׳ אין הצר שוה בגוק המלך

הקהתים ג וסימנהון ונסיעת הקהתים נשאי המקדש ויקומו הלוים והאנשים עשים באמונה ס נדיענ
והקימו הקימו ה וסימנהון והקימו את המשכן אך הקם הקימו בחונו עוררו אשר לא הקימו את דברי הברית כי הקימו בני יהונדב

בִּירְמְשָׁה וְיִסְּעוּ בְּנֵי מַחֲנֵה בְּנֵי
יְהוּדָה בְּרִאשֹׁנָה לְצִבְאֹתָם
וְעַל צְבָאוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב׃
וְעַל צְבָא מַטֵּה בְּנֵי יִשָּׂשכָר
נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר׃ וְעַל צְבָא מַטֵּה
בְּנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן׃ וְהוּרַד
הַמִּשְׁכָּן וְנָסְעוּ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי
מְרָרִי נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וְנָסַע
דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן לְצִבְאֹתָם
וְעַל צְבָאוֹ אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר׃
וְעַל צְבָא מַטֵּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן
שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃ וְעַל
צְבָא מַטֵּה בְּנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן
דְּעוּאֵל׃ וְנָסְעוּ הַקְּהָתִים נֹשְׂאֵי
הַמִּקְדָּשׁ וְהֵקִימוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן
עַד בָּאוּ׃ וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְּנֵי
אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ
אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד׃ וְעַל צְבָא
מַטֵּה בְּנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן
פְּדָהצוּר׃ וְעַל צְבָא מַטֵּה בְּנֵי
בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעוֹנִי׃ וְנָסַע דֶּגֶל
מַחֲנֵה בְּנֵי דָן מְאַסֵּף לְכָל הַמַּחֲנֹת
לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ אֲחִיעֶזֶר
בֶּן עַמִּישַׁדָּי׃ וְעַל צְבָא מַטֵּה בְּנֵי
אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן׃ וְעַל צְבָא
מַטֵּה בְּנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן׃

אֱלֹהֵי מֹשֶׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצִבְאֹתָם
וַיֹּאמֶר׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לְחֹבָב בֶּן רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי
חֹתֵן מֹשֶׁה נֹסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֹתוֹ
אֶתֵּן לָכֶם לְכָה אִתָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ
כִּי יְהוָה דִּבֶּר טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֵךְ כִּי אִם אֶל
אַרְצִי וְאֶל מוֹלַדְתִּי אֵלֵךְ׃ וַיֹּאמֶר
אַל נָא תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי עַל כֵּן יָדַעְתָּ
חֲנֹתֵנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָּנוּ לְעֵינָיִם׃
וְהָיָה כִּי תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטּוֹב
הַהוּא אֲשֶׁר יֵיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ
וְהֵטַבְנוּ לָךְ׃ וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה נֹסֵעַ
לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר
לָהֶם מְנוּחָה׃ וְעֲנַן יְהוָה עֲלֵיהֶם
יוֹמָם בְּנָסְעָם מִן הַמַּחֲנֶה׃ סימן מלקמיה

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ
וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ וּבְנֻחֹה
יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי
יִשְׂרָאֵל׃

וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים רָע בְּאָזְנֵי
יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּחַר אַפּוֹ׃
וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל

ט טעמי המפכן י וסימנהון י וייהי כנסע הארן ל וייהי העם כמתאננים ז כמזמור יאמרו גאולי ע בהללו שעריכי להודות ולדרוש אתין כלהון
תהלתן ידידי הים וסופן שופטי בוז וסימנהון י וידידי הים י המה ראו י ויאמרו ויעפיד י יעלי שחים י יחגו ויגעו י וייצעקו אליו י שפך בוז
שובה ה פלא וסימנהון שובה יו רבבות שובה אלהי כי באלתיך שובה יו חלצה נפשי שובה יו עד מתי והנחם שובה יו את שביתכו

עבדך לעבדך ׀ וסימנהון למה הרעת לעבדך היסרנ בעלי קיעלה ולי אני עבדך ועשית חסר על עבדך ראיתי ההמין הנדול
כי אתה הבדלתם לך נם מזדים חשך עבדך וכל אתנ וסו פסו דכותי במא טוב ישית עם עבדך ׀ ׀ ותשקע ל והאספסף ל וחס

מִקְצֵה הַמַּחֲנֶה וַיִּיצְעַק הָעָם אֶל
מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל יְהוָה
וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא תַּבְעֵרָה כִּי בָּעֲרָה בָּם אֵשׁ
יְהוָה וְהָאסַפְסֻף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ
הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר
זָכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל
בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשָּׁאִים וְאֶת
הָאֲבַטִּחִים וְאֶת הֶחָצִיר וְאֶת
הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים ׀ וְעַתָּה
נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין כֹּל בִּלְתִּי אֶל
הַמָּן עֵינֵינוּ ׀ וְהַמָּן כִּזְרַע גַּד הוּא
וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח ׀ שָׁטוּ הָעָם
וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם אוֹ דָכוּ
בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ אֹתוֹ
עֻגֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לְשַׁד
הַשָּׁמֶן ׀ וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל הַמַּחֲנֶה
לַיְלָה יֵרֵד הַמָּן עָלָיו ׀ וְשָׁמַע מֹשֶׁה
אֶת הָעָם בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ
לְפֶתַח אָהֳלוֹ ׀ וַיִּחַר אַף יְהוָה מְאֹד
וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע ׀ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל יְהוָה לָמָּה הֲרֵעֹתָ לְעַבְדֶּךָ
וְלָמָּה לֹא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם
אֶת מַשָּׂא כָּל הָעָם הַזֶּה עָלָי ׀
הָאָנֹכִי הָרִיתִי אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה

אִם אָנֹכִי יְלַדְתִּיהוּ כִּי אַתָּה אֱמָר אֵלַי
שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן
אֶת הַיֹּנֵק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו ׀ מֵאַיִן לִי בָּשָׂר
לָתֵת לְכָל הָעָם הַזֶּה כִּי יִבְכּוּ עָלַי
לֵאמֹר תְּנָה לָנוּ בָּשָׂר וְנֹאכֵלָה ׀
לֹא אוּכַל אָנֹכִי לְבַדִּי לָשֵׂאת אֶת
כָּל הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי ׀ וְאִם
כָּכָה אַתָּה עֹשֶׂה לִי הָרְגֵנִי נָא הָרֹג
אִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל אֶרְאֶה
בְּרָעָתִי ׀
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱסֹף
לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם
וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל אֹהֶל
מוֹעֵד וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ ׀ וְיָרַדְתִּי
וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ שָׁם וְאָצַלְתִּי מִן
הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׂמְתִּי עֲלֵיהֶם
וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם וְלֹא
תִשָּׂא אַתָּה לְבַדֶּךָ ׀ וְאֶל הָעָם
תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר וַאֲכַלְתֶּם
בָּשָׂר כִּי בְכִיתֶם בְּאָזְנֵי יְהוָה ׀
לֵאמֹר מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר כִּי טוֹב
לָנוּ בְּמִצְרָיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם
בָּשָׂר וַאֲכַלְתֶּם ׀ לֹא יוֹם אֶחָד
תֹּאכְלוּן וְלֹא יֹמַיִם וְלֹא חֲמִשָּׁה

חס בלש אמו ל ל ל וחס ד ה וחס ג בלשו זכר יה תיקון בתח סופרים אסף ב בתו ואצלתי ג ה רשי ג בסל ב בונבוקי וחס אכלנו בסנול ו רש פסו בסל

נפשם שיחי ואת משא לארם

הרעת ג וסימנהון למה הרעתה לעמהוה הרעתה כתי׳ למה הרעת לעבדך הרעת כתי׳ הנם על האלמנה הרעות כתי׳
את ג בלשו זכר וסימנהון ואם בכה את עשה לי׳ ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יי׳ אלהינו את כריב מבשח הסובך ונתתיך
למחר ה וסימנהון למחר יהיה האות הזה׳ ויאמר למחר ויאמר כדברך התקדשו למחר חרם בקרבך ישראל׳ ונם למחר אני קרוא׳

ג פסו׳ לא ולא ולא ולא ולא וסימנין לא יום אחד תאכלון ולא יומים לא תאכלו ולא תשמיעו׳ והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה׳
ויאמ׳ ה בסוע׳ בתו׳ וסימנין ויאמר האדם׳ ויאמר יעקב׳ ויאמר יתרו ברוך ש׳ ויאמר משה ששׁ מאות אלף׳ ויאמר משה בואת תדעון׳

ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים
יום׃ עד חדש ימים עד אשר
יצא מאפכם והיה לכם לזרא
יען כי מאסתם את יהוה אשר
בקרבכם ותבכו לפניו לאמר
למה זה יצאנו ממצרים׃ ויאמר
משה ששׁ מאות אלף רגל
העם אשר אנכי בקרבו ואתה
אמרת בשר אתן להם ואכלו
חדש ימים׃ הצאן ובקר ישחט
להם ומצא להם אם את כל
דגי הים יאסף להם ומצא להם׃

ויאמר יהוה אל משה היד
יהוה תקצר עתה תראה היקרה
דברי אם לא׃ ויצא משה וידבר
אל העם את דברי יהוה ויאסף
שבעים אישׁ מזקני העם ויעמד
אתם סביבת האהל׃ וירד
יהוה בענן וידבר אליו ויאצל
מן הרוח אשר עליו ויתן על
שבעים אישׁ הזקנים ויהי כנוח
עליהם הרוח ויתנבאו ולא
יספו׃ וישארו שני אנשים
במחנה שם האחד אלדד ושם
השני מידד ותנח עליהם הרוח

והמה בכתבים ולא יצאו ה
האהלה ויתנבאו במחנה׃ וירץ
הנער ויגד למשה ויאמר אלדד
ומידד מתנבאים במחנה׃ ויען
יהושע בן נון משרת משה
מבחריו ויאמר ארני משה
כלאם׃ ויאמר לו משה המקנא
אתה לי ומי יתן כל עם יהוה
נביאים כי יתן יהוה את רוחו
עליהם׃ ויאסף משה אל
המחנה הוא וזקני ישראל׃
ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים
מן הים ויטש על המחנה כדרך
יום פה וכדרך יום פה סביבת
המחנה וכאמתים על פני
הארץ׃ ויקם העם כל היום
ההוא וכל הלילה וכל יום
המחרת ויאסף את השלו
המעיט אסף עשרה חמרים
וישטחו להם שטוח סביבות
המחנה׃ הבשר עודנו בין שניהם
טרם יכרת ואף יהוה חרה
בעם ויך יהוה בעם מכה רבה
מאד׃ ויקרא את שם המקום
ההוא קברות התאוה כי שם
קברו את העם המתאוים׃

דברי ג׳ וסימנין היקרך דברי אם לא׳ ולא היה דברי ראשון הבית הזה אשר אתה בונה כי אם לפי דברי כן יהיה דברי וחרד
על דברי כי שוקר אנכי על דברי׳ הלא כה דברי כאש הנביא אשר אתי חלום ב בפסו׳ כי לפי כלאת לבבי הלא זה דברי׳ אחרי דברי לא ישנו׳
נביאים ג׳ מל וסימנין ובי יתן כל עם יש נביאים בהכרית איזבל וגם נביאים העמידת לקרא עליך ג בתו וא בנבי וא בכתובי׳

129

ומרים ג וסימנהון ויקרא אהרן ומרים ואשלח למענך את משה אהרן ומרים ובנו עמהם אהרן ומשה ומרים ע"כ ע"ז
יראתם ג וסימנהון בלשון תרגום חרבא דמשה אשתא זפ"ו ומדויעלא יראתם כי יראתם מפני האש חרב יראתם וחרב ע"ז

מִקְבְּרוֹת הַתַּאֲוָה נָסָעוּ הָעָם
חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בְּחֲצֵרוֹת׃

יב וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל
אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר
לָקָח כִּי אִשָּׁה כֻּשִׁית לָקָח׃ ב
וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר
יְהוָה הֲלֹא גַם בָּנוּ דִבֶּר וַיִּשְׁמַע
יְהוָה׃ וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד
מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם
אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל מִרְיָם
צְאוּ שְׁלָשְׁתְּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
וַיֵּצְאוּ שְׁלָשְׁתָּם׃ וַיֵּרֶד יְהוָה
בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל
וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם׃
וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבָרָי אִם
יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה
אֵלָיו אֶתְוַדָּע בַּחֲלוֹם אֲדַבֶּר בּוֹ׃
לֹא כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי
נֶאֱמָן הוּא׃ פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ
וּמַרְאֶה וְלֹא בְחִידוֹת וּתְמֻנַת
יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאתֶם
לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה׃ וַיִּחַר אַף
יְהוָה בָּם וַיֵּלַךְ׃ וְהֶעָנָן סָר מֵעַל
הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת

כְּשֶׁלֶג וַיִּפֶן אַהֲרֹן אֶל מִרְיָם וְהִנֵּה
מְצֹרָעַת׃ וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה
בִּי אֲדֹנִי אַל נָא תָּשֶׁת עָלֵינוּ
חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר
חָטָאנוּ׃ אַל נָא תְּהִי כַּמֵּת אֲשֶׁר
בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ וַיֵּאָכֵל חֲצִי
בְשָׂרוֹ׃ וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה
לֵאמֹר אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאָבִיהָ
יָרֹק יָרַק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם
שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף׃
וַתִּסָּגֵר מִרְיָם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד
הֵאָסֵף מִרְיָם׃ וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם
מֵחֲצֵרוֹת וַיִּחֲנוּ בְּמִדְבַּר פָּארָן׃

פרשת שלח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וְיָתֻרוּ אֶת
אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כֹּל נָשִׂיא
בָּהֶם׃ וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל פִּי יְהוָה כֻּלָּם
אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה

ותמנת ז חס בליע וסימנהון ותבונת יביט בנים לא אמן בם את צדקתו ואת אמרתו כי באמנה הם עשים שומר אמנים
באמנך ענני בצדקתך האמנים עליתולע ע רפא ב כתי א וכ"ת ה וסימ אל נא רפא נא לה ותה שברה כי מטרה ע
ירק ג ב חס ו ל וסימנהון וכי ירק הוב בטהור ואביה ירק ירק בפניה ואחר כל יחוק ידוש בתרי כל ע ותסגר ל

שלח לך

מה הוא ד וסימנהון בינוני ובינך מה הוא וראיתם את הארץ מה היא ומרת מי מה היא אדעה מה הדל אני
מפרי הארץ ד בליש וסימנהון והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ ויהי ראש את פרי הארץ ויקחו בידם מפרי הארץ ופרי הארץ לגאון

ואלה שמותם למטה ראובן
שמוע בן זכור למטה שמעון
שפט בן חורי למטה יהודה
כלב בן יפנה למטה יששכר
יגאל בן יוסף למטה אפרים
הושע בן נון למטה בנימן
פלטי בן רפוא למטה זבולן
גדיאל בן סודי למטה יוסף
למטה מנשה גדי בן סוסי
למטה דן עמיאל בן גמלי
למטה אשר סתור בן מיכאל
למטה נפתלי נחבי בן ופסי
למטה גד גאואל בן מכי
אלה שמות האנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ
ויקרא משה להושע בן נון
יהושע וישלח אתם משה
לתור את ארץ כנען ויאמר
אלהם עלו זה בנגב ועליתם
את ההר וראיתם את הארץ
מה הוא ואת העם הישב עליה
החזק הוא הרפה המעט הוא
אם רב ומה הארץ אשר הוא
ישב בה הטובה הוא אם רעה
ומה הערים אשר הוא יושב
בהנה התבמחנים אם במבצרים

ומה הארץ השמנה הוא אם רזה
היש בה עץ אם אין והתחזקתם
ולקחתם מפרי הארץ והימים
ימי בכורי ענבים ויעלו ויתרו
את הארץ ממדבר צן עד רחב
לבא חמת ויעלו בנגב ויבא
עד חברון ושם אחימן ששי
ותלמי ילידי הענק וחברון שבע
שנים נבנתה לפני צען ממצרים
ויבאו ערנחל אשכל ויכרתו
משם זמורה ואשכול ענבים
אחד וישאהו במוט בשנים ומן
הרמנים ומן התאנים למקום
ההוא קרא נחל אשכול על
אדות האשכול אשר כרתו
משם בני ישראל וישבו מתור
הארץ מקץ ארבעים יום וילכו
ויבאו אל משה ואל אהרן ואל
כל עדת בני ישראל אל מדבר
פארן קדשה וישיבו אתם דבר
ואת כל העדה ויראום את פרי
הארץ ויספרו לו ויאמרו ונבאנו
אל הארץ אשר שלחתנו ונם
זבת חלב ודבש הוא וזה פריה
אפס כי עז העם הישב בארץ
והערים בצרות גדלת מאד

אפרים ד קס וסימנהון למטה אפרים הושע בן נון ויהי איש מהר אפרים חבור עצבים אפרים צרור עון אפרים וכל דכו
ויבא ח דשבי ויבאו וסימנהון ויעלו בנגב ויבא עד חברון ויבא אלי אנשים ויבא אליה כבוא ויבא אל הגוים בא מהנדוד וברוריה
מכם המורדים אך בית לי אמר צדקות ועץ זרענו על בבל ונ לשון נקבה וקרו לשון זכר וסימ הברכה אשר הביא שפחתך הבי הכיטפחת

ישבה ב כל וסימנהון ארץ אכלת יושביה הוא אשר נתנו חתיתם לכל יושביה׃ ס תמרדו ל כו
ונהי ב וסימנהון ונהי בעיניו כחגבים וכן היינו בעיניהם ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקותינו ס

וגם ילדי הענק ראינו שם עמלק
ישב בארץ הנגב והחתי והיבוסי
והאמרי ישב בהר והכנעני
ישב על הים ועל ירך הירדן׃
ויהס כלב את העם אל משה
ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה
כי יכול נוכל לה׃ והאנשים אשר
עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות
אל העם כי חזק הוא ממנו׃ ויצאו
דבת הארץ אשר תרו אתה אל
בני ישראל לאמר הארץ אשר
עברנו בה לתור אתה ארץ
אכלת יושביה הוא וכל העם
אשר ראינו בתוכה אנשי מדות׃
ושם ראינו את הנפילים בני
ענק מן הנפלים ונהי בעינינו
כחגבים וכן היינו בעיניהם ותשא
כל העדה ויתנו את קולם ויבכו
העם בלילה ההוא וילנו על
משה ועל אהרן כל בני ישראל
ויאמרו אלהם כל העדה לו
מתנו בארץ מצרים או במדבר
הזה לו מתנו׃ ולמה יהוה מביא
אתנו אל הארץ הזאת לנפל
בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז
הלוא טוב לנו שוב מצרימה׃
ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש
ונשובה מצרימה׃ ויפל משה
ואהרן על פניהם לפני כל קהל
עדת בני ישראל׃ ויהושע בן
וכלב בן יפנה מן התרים את
הארץ קרעו בגדיהם׃ ויאמרו
אל כל עדת בני ישראל לאמר
הארץ אשר עברנו בה לתור
אתה טובה הארץ מאד מאד׃
אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו
אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ
אשר הוא זבת חלב ודבש׃ אך
ביהוה אל תמרדו ואתם אל
תיראו את עם הארץ כי לחמנו
הם סר צלם מעליהם ויהוה
אתנו אל תיראם׃ ואמרו כל
העדה לרגום אתם באבנים וכבוד
יהוה נראה באהל מועד אל כל
בני ישראל׃
ויאמר יהוה אל משה עד אנה
ינאצנני העם הזה ועד אנה לא
יאמינו בי בכל האתות אשר
עשיתי בקרבו׃ אכנו בדבר
ואורשנו ואעשה אתך לגוי
גדול ועצום ממנו׃ ויאמר משה
אל יהוה ושמעו מצרים כי

התרים ג וסימנהון ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים לבר מאנשי התרים וחבריה דברי הימים ס לתגום ל מל
לחמנו ד וסימנהון כי לחמנו הם סר צלם זה לחמנו חם הצטירנו לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש בנפשנו נכוא לחמנו ס
תיראם ס ב ז חס ו א מל וסימנהון ויש אתנו אל תיראם לא תיראום כי אלהיכם הוא הנלחם לכם ס ואורשנו ל חס יוד

העלית ג וסימנהון לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית בכחך ס"ת העלית מן שאול נפשי
עין בעין ג וסימנהון אשר עין בעין נראה אתה ס"ת ולא תחום עינך נפש בנפש עין בעין כי עין בעין יראו בשוב ס"ת ציון

העלית בכחך את העם הזה
מקרבו ואמרו אל יושבי הארץ
הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב
העם הזה אשר עין בעין נראה
אתה יהוה ועננך עמד עליהם
ובעמד ענן אתה הלך לפניהם
יומם ובעמוד אש לילה והמתה
את העם הזה כאיש אחד ואמרו
הגוים אשר שמעו את שמעך
לאמר מבלתי יכלת יהוה
להביא את העם הזה אל הארץ
אשר נשבע להם וישחטם
במדבר ועתה ונדלנא כח
אדני כאשר דברת לאמר יהוה
ארך אפים ורב חסד נשא עון
ופשע ונקה לא ינקה פקד עון
אבות על בנים על שלשים
ועל רבעים סלח נא לעון
העם הזה כגדל חסדך וכאשר
נשאתה לעם הזה ממצרים
ועד הנה ויאמר יהוה סלחתי
כדברך ואולם חי אני וימלא
כבוד יהוה את כל הארץ כי
כל האנשים הרואים את כבודי
ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי זה עשר
פעמים ולא שמעו בקולי אם
יראו את האדמה אשר נשבעתי
לאבתם וכל מנאצי לא יראוה
ועבדי כלב עקב היתה רוח
אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו
אל הארץ אשר בא
שמה וזרעו ירשנה והעמלק
והכנעני יושב בעמק מחר פנו
וסעו לכם המדברה דרך ים סוף

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר עד מתי לעדה הרעה
הזאת אשר המה מלינים עלי
את תלנות בני ישראל אשר
המה מלינים עלי שמעתי את
אלהם חי אנאם יהוה אם
לא כאשר דברתם באזני כן
אעשה לכם במדבר הזה יפלו
פגריכם וכל פקדיכם לכל
מספרכם מבן עשרים שנה
ומעלה אשר הלינתם עלי
אם אתם תבאו אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לשכן אתכם
כי אם כלב בן יפנה ויהושע
בן נון וטפכם אשר אמרתם לבז
יהיה והבאתי אתם וידעו את

ואולם כעבור זאת העמדתיך ואולם חי אני ויכלא כבוד ס"ת ואולם הכסא ואולם חי ס"ת ואולם אנכי
אולם שלח נא ידך תנו אולם אנ אדרש אל אל אולם אנ אל שדי ארבר והוכח אל אל אחפץ
וכאשר נשאתה לעם הזה ועד הנה מרביתם ועד הנה בשיער המלך ועד הנה אגיד נפלאותיך

131

חיו וחיו ג בלית וסימנהון וחיו ולא ימתו בגשתם ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם וחיו את בניהם וישכו ~ ׳
הננו ג דגש בתו וסימנהון הננו יעבדים לאדני גם אנחנו וילכו גם אחיו ויפלו לפניו הננו ויעלינו אל המקום אשר אמר יי כי חטאנו ׳

חֵ֣א֖רֶץ אֲשֶׁר מָאַסְתֶּ֣ם בָּהּ׃ ח
וּפְנֵיכֶ֗ם אַתֶּם֙ פְּנ֣וּ בַמִּדְבָּ֔ר
חוה וּבְנֵיכֶ֗ם יְהוֹר֤עִים֙ בַּמִּדְבָּ֔ר
אַרְבָּעִ֣ים שָׁנָ֔ה וְנָשְׂא֖וּ אֶת־זְנוּתֵיכֶ֑ם
עַ֚ד תֹּ֣ם פִּגְרֵיכֶ֔ם בַּמִּדְבָּ֖ר בְּמִסְפַּ֥ר
חמס הַיָּמִ֛ים אֲשֶׁר־תַּרְתֶּ֥ם אֶת־הָאָ֖רֶץ
אַרְבָּעִ֣ים יוֹם֩ יוֹם֙ לַשָּׁנָ֜ה יוֹם
לַשָּׁנָ֣ה תִּשְׂא֗וּ אֶת־עֲוֹנֹתֵיכֶם֙
אַרְבָּעִ֣ים שָׁנָ֔ה וִידַעְתֶּ֖ם אֶת
תְּנוּאָתִ֑י אֲנִ֣י יְהוָ֔ה דִּבַּ֕רְתִּי אִם
לֹ֣א זֹאת֩ אֶֽעֱשֶׂ֨ה לְכָל־הָעֵדָ֤ה
הָרָעָ֣ה הַזֹּאת֮ הַנּוֹעָדִ֣ים עָלַ֒י
בַּמִּדְבָּ֣ר הַזֶּ֔ה יִתַּמּ֖וּ וְשָׁ֥ם יָמֻֽתוּ׃
וְהָאֲנָשִׁ֗ים אֲשֶׁ֤ר שָׁלַח֙ מֹשֶׁ֔ה
לָתוּר֙ אֶת־הָאָ֔רֶץ וַיָּשֻׁ֖בוּ וַילונו
עָלָ֑יו אֶת־כָּל־הָעֵדָ֣ה לְהוֹצִ֤יא
רָעָה֙ עָלָ֔יו הוציא עַל־הָאָ֖רֶץ
מוֹצִ֣יאֵי דִבַּ֣ת הָאָ֔רֶץ רָעָ֖ה בַּמַּגֵּפָ֥ה
לִפְנֵ֖י יְהוָֽה׃ וִיהוֹשֻׁ֣עַ בִּן־נ֔וּן וְכָלֵ֖ב
בֶּן־יְפֻנֶּ֑ה חָיוּ֙ מִן־הָאֲנָשִׁ֣ים הָהֵ֔ם
הַהֹלְכִ֖ים לָתוּר֙ אֶת־הָאָ֔רֶץ וַיְדַבֵּ֥ר
מֹשֶׁ֛ה אֶת־הַדְּבָרִ֥ים הָאֵ֖לֶּה אֶל
כָּל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּתְאַבְּל֥וּ הָעָ֖ם
מְאֹֽד׃ וַיַּשְׁכִּמ֣וּ בַבֹּ֔קֶר וַיַּעֲל֖וּ אֶל
רֹ֣אשׁ הָהָ֑ר לֵאמֹר֙ הִנֵּ֣נוּ וְעָלִ֔ינוּ
אֶל־הַמָּק֕וֹם אֲשֶׁר־אָמַ֖ר יְהוָ֑ה

כִּ֥י חָטָ֖אנוּ וַיֹּאמֶר֙ מֹשֶׁ֔ה לָמָ֥ה
זֶּ֛ה אַתֶּ֥ם עֹבְרִ֖ים אֶת־פִּ֣י יְהוָ֑ה וְהוּא
לֹ֥א תִצְלָ֖ח אַל־תַּעֲל֕וּ כִּ֥י אֵ֖ין יְהוָ֥ה
בְּקִרְבְּכֶ֑ם וְלֹ֥א תִנָּגְפ֖וּ לִפְנֵ֥י אֹיְבֵיכֶֽם׃
כִּֽי־הָעֲמָלֵקִ֥י וְהַכְּנַעֲנִ֖י שָׁ֣ם לִפְנֵיכֶ֑ם
וּנְפַלְתֶּ֣ם בֶּחָ֔רֶב כִּ֣י עַל־כֵּ֗ן שַׁבְתֶּ֛ם
מֵאַחֲרֵ֥י יְהוָ֖ה וְלֹא־יִהְיֶ֥ה יְהוָ֖ה
עִמָּכֶֽם׃ וַיַּעְפִּ֕לוּ לַעֲל֖וֹת אֶל־רֹ֣אשׁ
הָהָ֑ר וַאֲרוֹן֙ בְּרִ֣ית יְהוָ֔ה וּמֹשֶׁ֕ה
לֹא־מָ֥שׁוּ מִקֶּ֖רֶב הַֽמַּחֲנֶֽה׃ וַיֵּ֣רֶד
הָעֲמָלֵקִ֗י וְהַכְּנַעֲנִי֙ הַיֹּשֵׁ֣ב בָּהָ֔ר
הַהֻ֖וא וַיַּכֻּ֑ום וַיַּכּ֥וּם עַד־הַחָרְמָֽה׃

וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃
דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶ֑ם כִּ֤י תָבֹאוּ֙ אֶל־אֶ֣רֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶ֔ם
אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֛י נֹתֵ֥ן לָכֶ֖ם וְעָשִׂ֥יתֶם
אִשֶּׁ֛ה לַיהוָ֖ה עֹלָ֣ה אוֹ־זֶ֑בַח לְפַלֵּא
נֶ֚דֶר אוֹ־בִנְדָבָ֔ה אוֹ֙ בְּמֹעֲדֵיכֶ֔ם
לַעֲשׂ֥וֹת רֵ֛יחַ נִיחֹ֖חַ לַיהוָ֑ה מִן
הַבָּקָ֖ר אוֹ֥ מִן־הַצֹּֽאן׃ וְהִקְרִ֣יב
הַמַּקְרִ֗יב קָרְבָּנ֛וֹ לַיהוָ֖ה מִנְחָ֣ה
סֹ֑לֶת עִשָּׂרוֹן֙ בָּלוּל֙ בִּרְבִיעִ֣ית
הַהִ֔ין שָׁמֶ֖ן וְיַ֥יִן לַנָּסֶ֛ךְ רְבִיעִ֥ית
הַהִ֖ין תַּעֲשֶׂ֣ה עַל־הָעֹלָ֑ה אוֹ־לַזָּ֕בַח
לַכֶּ֖בֶשׂ הָאֶחָ֥ד אוֹ־לָאַ֖יִל תַּעֲשֶׂ֥ה

ויכום א׳ סימנהון וירד העמלקי והכנעני ויכו מהם אנשי הע׳ וילכדה את מלכה ואת כל עריה ויתנם יי ביד ישראל ב בפסו
כתרא חס׳ ויתן יי את הכנעני ואבימלך והראשים ויתן יי אלהי ישראל את סיחון ואיש ישראל שכו אל בני בנמן ויצאו אנשי ישראל וירדפו את פלש תים ׳
וישכמו נ חס׳ וסימנהון וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר וישכמו כעלות השחר וישכמו ביום השביעי דשמואל ׳ ~ ׳

מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים בְּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן שְׁלִשִׁית הַהִין: וְיַיִן לַנָּסֶךְ
שְׁלִשִׁית הַהִין תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:
וְכִי תַעֲשֶׂה בֶן בָּקָר עֹלָה אוֹ זָבַח
לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ שְׁלָמִים לַיהוָה:
וְהִקְרִיב עַל בֶּן הַבָּקָר מִנְחָה סֹלֶת
שְׁלִשָּׁה עֶשְׂרֹנִים בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן
חֲצִי הַהִין: וְיַיִן תַּקְרִיב לַנֶּסֶךְ חֲצִי
הַהִין אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:
כָּכָה יֵעָשֶׂה לַשּׁוֹר הָאֶחָד אוֹ
לָאַיִל הָאֶחָד אוֹ לַשֶּׂה בַּכְּבָשִׂים
אוֹ בָעִזִּים: כְּמִסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
כָּכָה תַּעֲשׂוּ לָאֶחָד כְּמִסְפָּרָם:
כָּל הָאֶזְרָח יַעֲשֶׂה כָּכָה אֶת אֵלֶּה
לְהַקְרִיב אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:
וְכִי יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר
בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה אִשֶּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
כֵּן יַעֲשֶׂה: הַקָּהָל חָקָה אַחַת
לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם כָּכֶם כַּגֵּר יִהְיֶה לִפְנֵי
יְהוָה: תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד
יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר אִתָּכֶם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ

אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה: וְהָיָה
בַּאֲכָלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ
תְּרוּמָה לַיהוָה: רֵאשִׁית עֲרִסֹתֵיכֶם
חַלָּה תָּרִימוּ תְּרוּמָה כִּתְרוּמַת
גֹּרֶן כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ: מֵרֵאשִׁית
עֲרִסֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְּרוּמָה
לְדֹרֹתֵיכֶם: וְכִי
תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה:
אֵת כֹּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם
בְּיַד מֹשֶׁה מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה וָהָלְאָה לְדֹרֹתֵיכֶם: וְהָיָה
אִם מֵעֵינֵי הָעֵדָה נֶעֶשְׂתָה
לִשְׁגָגָה וְעָשׂוּ כָל הָעֵדָה פַּר בֶּן
בָּקָר אֶחָד לְעֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט
וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וְכִפֶּר
הַכֹּהֵן עַל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנִסְלַח לָהֶם כִּי שְׁגָגָה הוּא וְהֵם
הֵבִיאוּ אֶת קָרְבָּנָם אִשֶּׁה לַיהוָה
וְחַטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל שִׁגְגָתָם:
וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם
בִּשְׁגָגָה: וְאִם
נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִּשְׁגָגָה

132

לכפר עליו ג וסימנהון ואם דל הוא ואין ידו מישגת והעמיד מן השמן אשר על כף הכהן וכפר הכהן על הנפש השגגת ס
ביד רמה ג וסימנהון ובני ישראל יצאים ביד רמה והנפש אשר תעשה ביד רמה ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה ס

וְהִקְרִיבָה עֲוֹפֶת שְׁנָתָה לְחַטָּאת
וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגֶגֶת
בְּחַטְאָה בְשֹׁגָגָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר
עָלֶיהָ וְנִסְלַח לוֹ מֵאַחַד בְּכָל
יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם תּוֹרָה
אַחַת יִהְיֶה לָכֶם לָעֹשֶׂה בִּשְׁגָגָה׃
וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּיָד רָמָה
מִן הָאֶזְרָח וּמִן הַגֵּר אֶת יְהוָה
הוּא מְגַדֵּף וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כִּי דְבַר יְהוָה בָּזָה
וְאֶת מִצְוָתוֹ הֵפַר הִכָּרֵת תִּכָּרֵת
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

וַיִּהְיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ
אִישׁ מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃
וַיַּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמֹּצְאִים אֹתוֹ
מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים אֶל מֹשֶׁה וְאֶל
אַהֲרֹן וְאֶל כָּל הָעֵדָה וַיַּנִּיחוּ
אֹתוֹ בְּמִשְׁמָר כִּי לֹא פֹרַשׁ מַה
יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מוֹת יוּמַת הָאִישׁ
רָגוֹם אֹתוֹ בָאֲבָנִים כָּל הָעֵדָה
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיֹּצִיאוּ אֹתוֹ
כָּל הָעֵדָה אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל
כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל
צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ
אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל
מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃

פרשה יו

וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן יִצְהָר בֶּן קְהָת בֶּן
לֵוִי וְדָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב
וְאוֹן בֶּן פֶּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן׃ וַיָּקֻמוּ
לִפְנֵי מֹשֶׁה וַאֲנָשִׁים מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם
נְשִׂיאֵי עֵדָה קְרִאֵי מוֹעֵד
אַנְשֵׁי שֵׁם׃ וַיִּקָּהֲלוּ עַל מֹשֶׁה
וְעַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב
לָכֶם כִּי כָל הָעֵדָה כֻּלָּם קְדֹשִׁים
וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמַדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ

כוה ח וסימנהון כי דבר יי בוה ואת מיעוטו הפר בוה לך לעניה לך בתולת בת עיון וחבריה דישיעיה אם לא במקום המלך
אם לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר כי לא בזה ולא שקין יענו פנה אל תפלת חיבקוק ולא בזה ואת אסיריו לא בזה וי ובזה אלה להפר
ציצת ד כתי כן בליש וסימנהון ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם ב בפסו והיה לכם לציצת וראיתם אתו ויקחני בציצת ראשי ותשא

חקדוש ד ומל וסימנהון בקר וידע"ט את אשר לו' אשר יבחר י"י הוא הקדוש ויאמרו אנש בית שבש וינבה י"ט עבאות בם משפט "
מחתות ג מל וסימנהון זאת עשו קחו לכם מחתות את מחתות החטאים האלה בנפשתם ויקח אליעזר הבהן את מחתות הנחשת "

על קרח יהוה וישמע משה
ויפל על פניו וידבר אל קרח
ואל כל עדתו לאמר בקר וידע
יהוה את אשר לו ואת הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר
בו יקריב אליו ואת עשו קחו
לכם מחתות קרח וכל עדתו
ותנו בהן אש ושימו עליהן
קטרת לפני יהוה מחר והיה
האיש אשר יבחר יהוה הוא
הקדוש רב לכם בני לוי ויאמר
משה אל קרח שמעו נא בני
לוי המעט מכם כי הבדיל אלהי
ישראל אתכם מעדת ישראל
להקריב אתכם אליו לעבד את
עבדת משכן יהוה ולעמד לפני
העדה לשרתם ויקרב אתך
ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם
גם כהנה לכן אתה וכל עדתך
הנועדים על יהוה ואהרן מה
הוא כי תלינו עליו וישלח משה
לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב
ויאמרו לא נעלה המעט כי
העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
להמית אתנו במדבר כי תשתרר
עלינו גם השתרר אולי אל

ארץ זבת חלב ודבש הבאתנו
ותתן לנו נחלת שדה וכרם
העיני האנשים ההם תנקר לא
נעלה וידבר למשה מאד ויאמר
אל יהוה אל תפן אל מנחתם
לא חמור אחד מהם נשאתי ולא
הרעתי את אחד מהם ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך
היו לפני יהוה אתה והם ואהרן
מחר וקחו איש מחתתו ונתתם
עליהם קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים
ומאתים מחתת ואתה ואהרן
איש מחתתו ויקחו איש מחתתו
ויתנו עליהם אש וישימו עליהן
קטרת ויעמדו פתח אהל מועד
ומשה ואהרן ויקהל עליהם
קרח את כל העדה אל פתח
אהל מועד וירא כבוד יהוה אל
כל העדה
וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
הבדלו מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם כרגע ויפלו על
פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת
לכל בשר האיש אחד יחטא
ועל כל העדה תקצף

ולעמד לפני העדה לשרתם ולעמד בבקר בבקר להקהל ולעמד על נפשם " הבאיתנו כותי
ובקשתם גם כהנה ובקשתם משם את י"י אלהיך ומצאת ובקשתם אתי ומצאתם " וכרם כותי
אל תפן אל מנחתם אל תפן אל קשי העם הזה השמר אל תפן אל און " תעקר והם קס"ע

כמות ג וסימנהון אם כמות כל הארם ימתון אלה ויהי כמות אחאב כמות זה כן כמות זה ׃ ׃ היעלו ל למשכן קדח ל
תרעין ד וסימנהון לא יחרין כלב לשנו בואת תרעין כי יש שלחני כי אל חי בקרבכם לפעו תרעין שרון ׃ ואל תגעו ל

וירבך יהוה אל משה
לאמר דבר אל העדה לאמר
העלו מסביב למשכן קרח דתן
ואבירם ויקם משה וילך אל
דתן ואבירם וילכו אחריו זקני
ישראל וידבר אל העדה לאמר
סורו נא מעל אהלי האנשים
הרשעים האלה ואל תגעו בכל
אשר להם פן תספו בכל חטאתם
ויעלו מעל משכן קרח דתן
ואבירם מסביב ודתן ואבירם
יצאו נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם וטפם ויאמר
משה בזאת תדעון כי יהוה
שלחני לעשות את כל
המעשים האלה כי לא מלבי
אם כמות כל האדם ימתון אלה
ופקדת כל האדם יפקד עליהם
לא יהוה שלחני ואם בריאה
יברא יהוה ופצתה האדמה
את פיה ובלעה אתם ואת כל
אשר להם וירדו חיים שאלה
וידעתם כי נאצו האנשים האלה
את יהוה ויהי ככלתו לדבר
את כל הדברים האלה ותבקע
האדמה אשר תחתיהם ותפתח

הארץ את פיה ותבל אתם ואת
בתיהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הרכוש וירדו
הם וכל אשר להם חיים שאלה
ותכס עליהם הארץ ויאבדו
מתוך הקהל וכל ישראל
אשר סביבתיהם נסו לקלם כי
אמרו פן תבלענו הארץ ואש
יצאה מאת יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים איש מקריבי
הקטרת ׃ וידבר
יהוה אל משה לאמר אמר
אל אלעזר בן אהרן הכהן ורם
את המחתת מבין השרפה
ואת האש זרה הלאה כי קדשו
את מחתות החטאים האלה
בנפשתם ועשו אתם רקעי
פחים צפוי למזבח כי הקריבם
לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות
לבני ישראל ויקח אלעזר הכהן
את מחתות הנחשת אשר
הקריבו השרפים וירקעום צפוי
למזבח ׃ זכרון לבני ישראל
למען אשר לא יקרב איש זר
אשר לא מזרע אהרן הוא
להקטיר קטרת לפני יהוה ולא

וירדו ן רפ׳ וסימנהון וירדו כל עבדיך אלה אלי וירדו חיים שאלה וירדו ראמים עמם וירדו מעל כסאותם וירדו
מאניתם וירדו על העבה וירדו סוסים ורכביהם ׃ ׃ ויאבדו ב וסימנהון ויאבדו מתוך הקהל ויאבדו כלי מלחמה ׃ ׃
לקלם ג חס׳ וסימנהון וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו ואתה תכנה לך חיל בחיל ׃ ׃

כרעע ג קס וסימנהון חברלו מתוך העדה הזאת אין היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות
וכפר ד וסימנהון קרב אל הכובח ועשה את חטאתך ב בפסו קח את המחתה ותן עליה אש יערנו אלהי ישעני קל

יְהוָה בְּקָרְחַ וּבַעֲדָתוֹ בְּאֵשׁ
דִּבֶּר־יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה לוֹ׃
וַיִּלֹּנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמָּחֳרָת עַל מֹשֶׁה וְעַל
אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הֲמִתֶּם אֶת
עַם יְהוָה׃ וַיְהִי בְּהִקָּהֵל הָעֵדָה
עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן וַיִּפְנוּ אֶל
אֹהֶל מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסָּהוּ הֶעָנָן וַיֵּרָא
כְּבוֹד יְהוָה׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ הָרֹמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרֶגַע וְיִפְּלוּ עַל
פְּנֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן
קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ
מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ
מְהֵרָה אֶל הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם
כִּי יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הֵחֵל
הַנָּגֶף׃ וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
מֹשֶׁה וַיָּרָץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה
הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת
וַיְכַפֵּר עַל הָעָם׃ וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים
וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃ וַיִּהְיוּ
הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים
עַל דְּבַר קֹרַח׃ וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל

משֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה
נֶעֱצָרָה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאִתָּם מַטֶּה
מַטֶּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל נְשִׂיאֵהֶם
לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת
אִישׁ אֶת שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל מַטֵּהוּ׃
וְאֶת שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב עַל מַטֵּה
לֵוִי כִּי מַטֶּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבֹתָם׃
וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת
אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה׃ וְהָיָה הָאִישׁ
אֲשֶׁר אֶבְחַר בּוֹ מַטֵּהוּ יִפְרָח וְ
וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלַי אֶת תְּלֻנּוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מַלִּנִים עֲלֵיכֶם׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ
אֵלָיו כָּל נְשִׂיאֵהֶם מַטֶּה לַנָּשִׂיא
אֶחָד מַטֶּה לַנָּשִׂיא אֶחָד לְבֵית
אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת וּמַטֵּה
אַהֲרֹן בְּתוֹךְ מַטּוֹתָם׃ וַיַּנַּח מֹשֶׁה
אֶת הַמַּטֹּת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל
הָעֵדֻת׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה
אֶל אֹהֶל הָעֵדֻת וְהִנֵּה פָּרַח מַטֵּה
אַהֲרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֹּצֵא פָּרַח וַיָּצֶץ
צִיץ וַיִּגְמֹל שְׁקֵדִים׃ וַיֹּצֵא מֹשֶׁה
אֵת כָּל הַמַּטֹּת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל
כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ

ב׳ג׳נ׳ק׳ וְכַעֲדָתוֹ
ד דסמ׳
ו וְאֹ והמתם
ו וְאֹ והמתן
כ וכ עורת הבית דכו
ט וכ ומל
ד בתו
ג חס׳ וְאֹ מל
ב פל בתו
ה חצי הספר
ב תו׳ תל
חס׳ תל
ד תו׳ תנ׳
מל
ג מל
חס׳ בתו
ח מל
מתח׳ בתו וַיֹּצֵא
ג חס׳ וַיָּצֶץ

וקח ג וסימנין לך נא אל הצאן קום לך פדנה ארם נגר אחינו הכר לך וקח אתך מוקני ישראל וקח מאתם מטה מט
קטר קטירון כוס כי כל הימים אשר בן ישי חי זיאמר לו אבנר נטה לך וקח משעניתי כידך ולך ואל ישע הנביא קרא ויהי מקץ ימים קחו עמכם דברים
שמיעבנו וקח אמירי ואת שם ד וסימנהון ואת שם אהרן ואת שם השני ואת שם קדשי לא תחללו עוד ואת שם קדשי אודיע

134

ויאמר ישראל אהרן ג וסימנהון לך לקראת משה המדברה אתה ובנך ובית אביך אתך בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם
ונלוו ד וסימנהון ונלוו עליך ושמרו ציון ישאלו דרך הנה פניהם ונלוו גוים רבים אל יי ונלוו עליהם רבים בחלקלקות

מטרה

וַאֲמַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הַשְׁבֵּאת
מַטֵּה אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת
לְאוֹת לִבְנֵי מְרִי וּתְכַל תְּלוֹנָתָם
מֵעָלַי וְלֹא יָמֻתוּ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ אָבָדְנוּ׃
כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל
מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הַאִם תַּמְנוּ
לִגְוֹעַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל אַהֲרֹן אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבֵית אָבִיךָ
אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹן הַמִּקְדָּשׁ
וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹן
כְּהֻנַּתְכֶם׃ וְגַם אֶת אָחִיךָ מַטֵּה לֵוִי
שִׁבְטַ אָבִיךָ הַקְרֵב אִתָּךְ וְיִלְוּוּ
עָלֶיךָ וְיָשָׁרְתוּךָ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּן
לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדֻת׃ וְשָׁמְרוּ
מִשְׁמַרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל הָאֹהֶל
אַךְ אֶל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ
לֹא יִקְרָבוּ וְלֹא יָמֻתוּ גַּם הֵם גַּם
אַתֶּם׃ וְנִלְווּ עָלֶיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת
מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת
הָאֹהֶל וְזָר לֹא יִקָּרֵב אֲלֵיכֶם׃ ש
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ

וְאֶת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא יִהְיֶה
עוֹד קֶצֶף עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי
הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מַתָּנָה
נְתֻנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתְּךָ
תִּשְׁמְרוּ אֶת כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל דְּבַר
הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם
עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן אֶת כְּהֻנַּתְכֶם
וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה
נְתַתִּי לְךָ אֶת מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתָי
לְכָל קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים
לְמָשְׁחָה וּלְבָנֶיךָ לְחֻקַּת עוֹלָם׃ זֶה
יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקָּדָשִׁים מִן
הָאֵשׁ כָּל קָרְבָּנָם לְכָל מִנְחָתָם
וּלְכָל חַטָּאתָם וּלְכָל אֲשָׁמָם
אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
לְךָ הוּא וּלְבָנֶיךָ בְּקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים
תֹּאכְלֶנּוּ כָּל זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָךְ׃ וְזֶה לְךָ תְּרוּמַת מַתָּנָם
לְכָל תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים
וּלְבָנֶיךָ וּלְבִתֶּךָ אִתְּךָ לְחֻקַּת עוֹלָם
כָּל טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ כָּל
חֵלֶב יִצְהָר וְכָל חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן
רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לַיהוָה לְךָ

אתך י בתו וסימנהון כל החיה אשר אתך ויראו אליו יי כלילה ההוא כי אם זכריתני אתך וקח אתך מזקני ישראל ודברתי אתך
מיעל הכפרת לא תעשק אתך גר ועשה פסח אתך גר בארצכם שוק התרומה ואתה ובנך אתך זוה לך תרומת כל תרומת הקדשים הוא תהלתך יצו יי
ואל המזבח ג וסימנהון ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא

יביאו ט יסמיכון והיה ביום הששי ושפטו את העם בכל עת שוק התרומה וחזה התנופה לכען אשר יביאו בני
ישראל בכורי כל אשר בארצם והשערים והתכן כאשר יביאו בני ישראל את המנחה יביאו לבוש מלכות כי אל הלשכות יביאו בני ישראל

נִתָּתִים בְּכוֹרִי כָּל אֲשֶׁר בְּאַרְצָם
ט אֲשֶׁר יָבִיאוּ לַיהוָה לְךָ יִהְיֶה כָּל
טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֶנּוּ כָּל חֵרֶם
בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה כָּל פֶּטֶר רֶחֶם
י לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה לָךְ אַךְ
פְּדֹה תִפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם
יא ואת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה
תִּפְדֶּה וּפְדוּיוֹ מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה
בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
הִוא אַךְ בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְכוֹר
יג כֶּשֶׂב אוֹ בְכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ
הֵם אֶת דָּמָם תִּזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת חֶלְבָּם תַּקְטִיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה וּבְשָׂרָם יִהְיֶה לָךְ
כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וּכְשׁוֹק הַיָּמִין
יד לְךָ יִהְיֶה כָּל תְּרוּמַת הַקֳּדָשִׁים
אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהוָה
נָתַתִּי לְךָ וּלְבָנֶיךָ וּלְבִתֶּךָ אִתָּךְ
לְחָק עוֹלָם בְּרִית מֶלַח עוֹלָם
הִוא לִפְנֵי יְהוָה לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ
טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן בְּאַרְצָם
לֹא תִנְחָל וְחֵלֶק לֹא יִהְיֶה לָךְ
בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקְךָ וְנַחֲלָתְךָ בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלִבְנֵי

לֵוִי הִנֵּה נָתַתִּי אֶת כָּל מַעֲשֵׂר
בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֵלֶף עֲבֹדָתָם
אֲשֶׁר הֵם עֹבְדִים אֶת עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לָשֵׂאת
חֵטְא לָמוּת וְעָבַד הַלֵּוִי הוּא אֶת
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ
עֲוֹנָם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה
כִּי אֶת מַעְשַׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָרִימוּ לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לַלְוִיִּם
לְנַחֲלָה עַל כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
וְאֶל הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאִתָּם
בְּנַחֲלַתְכֶם וַהֲרֹמְתֶּם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת
יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר וְנֶחְשַׁב
לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן הַגֹּרֶן
וְכַמְלֵאָה מִן הַיֶּקֶב כֵּן תָּרִימוּ גַּם
אַתֶּם תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל מַעְשְׂרֹתֵיכֶם
מִכֹּל מַעְשְׂרֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תְּקַחוּ מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת
תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן מִכֹּל

ב א כתי זונו ה קדס את תנ ואת
ג כתי ומכל המעשר ב רבו
ד כתי
ל קרי מיעשר חטף בטא טו
ו
ג
ז
ח
ט
ל וחס
ג ב וכל המעשר רבו
ד רבוי הוא ה וקרי בטע ה הוא
כל חס בטא מל

תנחל יסד יברח | אדע אזעק אקרע | יזעק יצלח יצמח | תקדב נזרע תדבק | תפחד יבחץ יגאל | יטרף יפרע ישכב | תשכב תחרק תעצמ | אשאב אשמע ויישמע | תמלח תרע ידע | ישמח תשמע תחרב

תמותו ז מל וסימנהון ויאמנו דבריכם ולא תמותו ושמירתם את משמרת יי ולא תמותו לא תחלל ולא תמותו והטלתי אתך ואת
אמך אשר ילדתך למיה תמיתו אתה ועמיך בחרב בריעב ובדבר תדיעון כי בחרב בריעב ובדבר תמותו שובו מדרכיכם הרעים

מתנתכם תרימו את כל תרומת
יהוה מכל חלבו את מקדשו
ממנו ואמרת אלהם בהרימכם
את חלבו ממנו ונחשב ללוים
כתבואת גרן וכתבואת יקב
ואכלתם אתו בכל מקום אתם
וביתכם כי שכר הוא לכם חלף
עבדתכם באהל מועד ולא
תשאו עליו חטא בהרימכם
את חלבו ממנו ואת קדשי בני
ישראל לא תחללו ולא תמותו

עה וסימן דניאל

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר זאת חקת התורה אשר
צוה יהוה לאמר דבר אל בני
ישראל ויקחו אליך פרה אדמה
תמימה אשר אין בה מום אשר
לא עלה עליה על
אתה אל אלעזר הכהן והוציא
אתה אל מחוץ למחנה ושחט
אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה אל נכח
פני אהל מועד מדמה שבע
פעמים ושרף את הפרה לעיניו
את עורה ואת בשרה ואת
דמה על פרשה ישרף ולקח

הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת
והשליך אל תוך שרפת הפרה
וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו
במים ואחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב והשרף
אתה יכבס בגדיו במים ורחץ
בשרו במים וטמא עד הערב
ואסף איש טהור את אפר
הפרה והניח מחוץ למחנה
במקום טהור והיתה לעדת בני
ישראל למשמרת למי נדה
חטאת הוא וכבס האסף את
אפר הפרה את בגדיו וטמא
עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הגר בתוכם לחקת עולם
הנוגע במת לכל נפש אדם וטמא
שבעת ימים הוא יתחטא בו
ביום השלישי וביום השביעי
יטהר ואם לא יתחטא ביום
השלישי וביום השביעי לא
יטהר כל הנוגע במת בנפש
האדם אשר ימות ולא יתחטא
את משכן יהוה טמא ונכרתה
הנפש ההוא מישראל כי מי נדה
לא זרק עליו טמא יהיה עוד
טמאתו בו ואת התורה אדם

ואכלתם אתו בכל מקום השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום השלך הם בכל מקום עינו יי ושם בכל המקום
ולקח הכהן מדמה בכל אשר יגיע בשרה יקדש וכל חטאת אשר יובא מדמה ולקח אל עזר הכהן ב בו ויז מדמה
ואסף איש טהור את אפר הפרה והנח ידו אל המקום ואסף המערכה ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל

בכל מקום ד וסימנהון
מדמה ו וישמ מנהון
ואסף ג וסימנהון

באהל ו קמ וסיכונהון ויאמר הנה באהל טמא וירא יג באהל מנשים באהל ואת כל כלי הקדש וחבריה
פתוח ד וסיכונהון וכל כלי פתוח אשפתו כקבר פתוח שרשי פתוח אל מים וטל ילין בקצירי גבי פתוח גרונם

כי ימות באהל כל הבא אל האהל
וכל אשר באהל יטמא שבעת
ימים וכל כלי פתוח אשר אין
צמיד פתיל עליו טמא הוא וכל
אשר ינע על פני השדה בחלל
חרב או במת או בעצם אדם או
בקבר יטמא שבעת ימים ולקחו
לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל כלי ולקח
אזוב וטבל במים איש טהור והזה
על האהל ועל כל הכלים ועל
הנפשות אשר היו שם ועל הנוגע
בעצם או בחלל או במת או בקבר
והזה הטהור על הטמא ביום
השלישי וביום השביעי וחטאו
ביום השביעי וכבסו בגדיו ורחץ
במים וטהר בערב ואיש אשר
יטמא ולא יתחטא ונכרתה
הנפש ההוא מתוך הקהל כי את
מקדש יהוה טמא מי נדה לא
זרק עליו טמא הוא עוד היתה להם
לחקת עולם ומזה מי הנדה
יכבס בגדיו והנוגע במי הנדה
יטמא עד הערב וכל אשר יגע
בו הטמא יטמא והנפש הנגעת
תטמא עד הערב

ויבאו בני ישראל כל העדה
מדבר צן בחדש הראשון וישב
העם בקדש ותמת שם מרים
ותקבר שם ולא היה מים לעדה
ויקהלו על משה ועל אהרן ויריב
העם עם משה ויאמרו לאמר
ולו נוענו בגוע אחינו לפני יהוה
ולמה הבאתם את קהל יהוה
אל המדבר הזה למות שם
אנחנו ובעירנו ולמה העליתנו
ממצרים להביאתנו אל
המקום הרע הזה לא מקום זרע
ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות
ויבא משה ואהרן מפני הקהל
אל פתח אהל מועד ויפלו על
פניהם ויראכבוד יהוה אליהם

וידבר יהוה אל משה לאמר
קח את המטה והקהל את
העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו
והוצאת להם מים מן הסלע
והשקית את העדה ואת בעירם
ויקח משה את המטה מלפני
יהוה כאשר צוהו ויקהלו משה
ואהרן את הקהל אל פני הסלע

תנגעו ג חס כלע וסיכונהון והנפש הנגעת תטמא ערב היום כי נגעת על יהם הרעה וכנף הכרוב השנ נגעת ויקהלו ל
לעדה ו כטע וסיכונהון וכאחיכם בני ישראל כל העדה מדבר צן וכל תורתיו בקינותיהם על יאשיהו
נדבריא דחבריא תפתיא זמריא תריעיא נתיניא ב ותאנה ב וסיכונהון לא מקום זרע ותאנה וגפן ארץ חטה ושעורה וגפן

136

המרים ד יסימנהון שמיעו נא המרים כתי׳ ויצאו אנשים וחבריה המורים כתי׳ ויראו המרגלים כך כתי׳
המן ג יסימנהון המן העץ אשר צויתיך המן הסלע הזה נוציא לכם מים המן הגרן או מן הזיקוק ובל״ע תרנו אינא וטוינא באריא

וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְעוּ נָא הַמֹּרִים
הֲמִן הַסֶּלַע הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מָיִם׃
וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַסֶּלַע
בְּמַטֵּהוּ פְּעָמָיִם וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים
וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וְאֶל אַהֲרֹן יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי
לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת הַקָּהָל הַזֶּה
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם׃ ז
הֵמָּה מֵי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה וַיִּקָּדֵשׁ בָּם׃
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים
מִקָּדֵשׁ אֶל מֶלֶךְ אֱדוֹם כֹּה אָמַר
אָחִיךָ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת
כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתְנוּ׃
וַיֵּרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה וַנֵּשֶׁב
בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיָּרֵעוּ לָנוּ
מִצְרַיִם וְלַאֲבֹתֵינוּ׃ וַנִּצְעַק אֶל
יְהוָה וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ
וַיֹּצִאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ
בְּקָדֵשׁ עִיר קְצֵה גְּבוּלֶךָ׃ נַעְבְּרָה
נָּא בְאַרְצֶךָ לֹא נַעֲבֹר בִּשְׂדֶה
וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵרֶךָ
הַמֶּלֶךְ נֵלֵךְ לֹא נָטֶה יָמִין וּשְׂמֹאל
עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃ וַיֹּאמֶר

אֵלָיו אֱדוֹם לֹא תַעֲבָר בִּי פֶּן בַּחֶרֶב
אֵצֵא לִקְרָאתֶךָ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמְסִלָּה נַעֲלֶה וְאִם
מֵימֶיךָ נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנַי וְנָתַתִּי
מְכָרָם רַק אֵין דָּבָר בְּרַגְלַי אֶעְבֹרָה׃
וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֱדוֹם
לִקְרָאתוֹ בְּעַם כָּבֵד וּבְיָד חֲזָקָה׃
וַיְמָאֵן אֱדוֹם נְתֹן אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבֹר
בִּגְבֻלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו׃

וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כָּל הָעֵדָה הֹר הָהָר׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן בְּהֹר הָהָר
עַל גְּבוּל אֶרֶץ אֱדוֹם לֵאמֹר׃
יֵאָסֵף אַהֲרֹן אֶל עַמָּיו כִּי לֹא יָבֹא
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מְרִיתֶם אֶת פִּי
לְמֵי מְרִיבָה׃ קַח אֶת אַהֲרֹן וְאֶת
אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְהַעַל אֹתָם הֹר הָהָר׃
וְהַפְשֵׁט אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו
וְהַלְבַּשְׁתָּם אֶת אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְאַהֲרֹן
יֵאָסֵף וָמֵת שָׁם׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל הֹר
הָהָר לְעֵינֵי כָּל הָעֵדָה׃ וַיַּפְשֵׁט
מֹשֶׁה אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ
אֹתָם אֶת אֶלְעָזָר בְּנוֹ וַיָּמָת אַהֲרֹן

בשדה ה רפי׳ יסימנהון כלשון תרגו׳ נעבר בכרמא ונזיל לכיתא אחרנא׳ ופירו׳ נעברה נא בארצך אעברה בארצך הזו מבעי׳ פית׳
בבית אל תלכו ללקט בשדה אחר ולא יפגעו בך בשדה אחר׳ ׳׳ מימיך ג יסימ׳ וברך את לחמך ואם מימיך נשתה עד שאכ מימיך׳ ׳׳
מכרם ג יסימנהון ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה על מכרים בכסף צדיק ואעוד ביום מכרם ציר׳ ׳׳ ויפשט

וידר ג רא"פסו וסימנהון וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי וידר ישראל נדר לי"ה ויאמר וידר יפתח נדר לי"ה ויאמר
אתהם ה וסימנהון וישכט לבן בבקר והזהרתה אתהם ואת עריהם כבקרת ריעה עדרו אשר יקראו אתהם

כא

שם בראש ההר וירד משר
ואל ערמן ההר ויראו בר
העדה כי נועו אהרן ויבכו את
אהרן שלשים יום כל בית ישראל
וישמע הכנעני
מלך ערד ישב הנגבי כא
ישראל דרך האתרים וילחם
בישראל וישב ממנו שבי ויד
ישראל נדר ליהוה ויאמר אם
נתוֹתן את העם הזה בידי
והחרמתי את עריהם וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את
הכנעני ויחרם אתהם ואת
עריהם ויקרא שם המקום
חרמה
ויסעו מהר ההר דרך סוף
לסבב את ארץ אדום ותקצר
נפש העם בדרך וידבר העם
באלהים ובמשה למה העליתנו
ממצרים למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו קצה
בלחם הקלקל וישלח יהוה
בעם את הנחשים השרפים
וינשכו את העם וימת עם רב
מישראל ויבא העם אל משה
ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה

ובך התפלל אל יהוה ויסר
מעלינו את הנחש ויתפלל
משה בעד העם ויאמר יהוה
אל משה עשה לך שרף ושים
אתו על נס והיה כל הנשוך
וראה אתו וחי ויעש משה נחש
נחשת וישמהו על הנס והיה
אם נשך הנחש את איש והבט
אל נחש הנחשת וחי ויסעו בני
ישראל ויחנו באבת ויסעו
מאבת ויחנו בעיי העברים
במדבר אשר על פני מואב
ממזרח השמש משם נסעו
ויחנו בנחל זרד משם נסעו
ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר
היצא מגבל האמרי כי ארנון
גבול מואב בין מואב ובין האמרי
על כן יאמר בספר מלחמת
יהוה את והב בסופה ואת
הנחלים ארנון ואשר הנחלים
אשר נטה לשבת ער ונשען
לגבול מואב ומשם בארה
הוא הבאר אשר אמר יהוה
למשה אסף את העם ואתנה
להם מים
אז
ישיר ישראל את השירה

137

ולא נתן ד׳ סיחון — וסימנהון — ולא נתן סיחון את ישראל זולא נתן ש׳ לכם לב לדעת ולא נתן תפלה לאלהים ולא נתן למוט רגלינו ׳ ~ ׳
ד׳ מל׳ כתו׳ — וסימנהון — תבנה ותכונן עיר סיחון למלך אמריס יחון ממדבר קדמות ועשה ש׳ להם וכל קדי מל במא כי שמינו ענו דיחב ׳

חוֹאת עַל בְּאֵר עָנוּ לָהּ׃ בְּאֵר
חָפָרוּהָ שָׂרִים כָּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם
בְּמְחֹקֵק בְּמִשְׁעַנֹתָם וּמִמִּדְבָּר
מַתָּנָה׃ וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל וּמִ
וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת׃ וּמִבָּמוֹת הַגַּיְ
אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
וְנִשְׁקָפָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃

כ בתורה

וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל
סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי לֵאמֹר׃
אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ לֹא נַטֶּה בְשָׂדֶה
וּבְכָרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר בְּדֶרֶךְ
הַמֶּלֶךְ נֵלֵךְ עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃
וְלֹא נָתַן סִיחֹן אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבֹר
בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחֹן אֶת כָּל עַמּוֹ
וַיֵּצֵא לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה
וַיָּבֹא יָהְצָה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיַּכֵּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי חָרֶב וַיִּירַשׁ
אֶת אַרְצוֹ מֵאַרְנֹן עַד יַבֹּק עַד
בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃
וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הֶעָרִים
הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל עָרֵי
הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכָל בְּנֹתֶיהָ׃
כִּי חֶשְׁבּוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
הִוא וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב
הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת כָּל אַרְצוֹ

ספר כתו׳ כן

ה רפ׳

ד חס׳ בלש׳

ב פת׳

מִיָּדוֹ עַד אַרְנֹן׃ עַל כֵּן יֹאמְרוּ
הַמֹּשְׁלִים בָּאוּ חֶשְׁבּוֹן תִּבָּנֶה
וְתִכּוֹנֶן עִיר סִיחֹן׃ כִּי אֵשׁ יָצְאָה
מֵחֶשְׁבּוֹן לֶהָבָה מִקִּרְיַת סִיחֹן
אָכְלָה עַר מוֹאָב בַּעֲלֵי בָּמוֹת
אַרְנֹן׃ אוֹי לְךָ מוֹאָב אָבַדְתָּ עַם
כְּמוֹשׁ נָתַן בָּנָיו פְּלֵיטִם וּבְנֹתָיו
בִּשְׁבִית לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן׃
וְנִירֵם אַבַּד חֶשְׁבּוֹן עַד דִּיבֹן
וַנַּשִּׁים עַד נֹפַח אֲשֶׁר עַד מֵידְבָא׃
וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת יַעְזֵר
וַיִּלְכְּדוּ בְנֹתֶיהָ וַיּוֹרֶשׁ אֶת הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר שָׁם׃ וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ דֶּרֶךְ
הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן ז
לִקְרָאתָם הוּא וְכָל עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה
אֶדְרֶעִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
אַל תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי
אֹתוֹ וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְאֶת אַרְצוֹ ז
וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃
וַיַּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ
עַד בִּלְתִּי הִשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד
וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ׃ וַיִּסְעוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב
מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ פז וסימ עיי

ל בתו׳ ומל׳

ל בתו׳

ל כתו׳ בן

ל נקו׳ בתו׳

ל ויורש ק׳

ל כל וידבר לקראתם וכל מ׳ת׳ו לקראתנו ויחד פסו׳ סימ חסדי ש׳ כי לא תסנו

ל מל׳ בתו׳

נ

ל מל׳ בתו׳

נלחם — יב׳ פת׳ — וסימנהון — והוא נלחם בכולך מואב ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור ב׳ נלחם אב׳ עליכם בהדד׳ עיר וחבריה׳
ויתר דברי רחבעם וחבריה׳ יואש׳ יהואש׳ ובמלחמות תנטפה׳ מחר אלהים והוא נלחם עם מלך בנו עמון ׳ ~ ׳ כרוה ל במחקק ל
ענו — ב׳ — וסימנהון — או ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה ענו ל׳ש בתורה זמרו לאלהינו בפנור ׳ ~ ׳

וירא בלק בן צפור
את כל אשר עשה ישראל
לאמרי ויגר מואב מפני העם
מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני
בני ישראל ויאמר מואב אל
זקני מדין עתה ילחכו הקהל את
כל סביבתינו כלחך השור את
ירק השדה ובלק בן צפור מלך
למואב בעת ההוא וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור
פתורה אשר על הנהר ארץ בני
עמו לקרא לו לאמר הנה עם
יצא ממצרים הנה כסה את
עין הארץ והוא ישב ממלי׳ ז
ועתה לכה נא ארה לי את העם
הזה כי עצום הוא ממני אולי
אוכל נכה בו ואגרשנו ״ מן״
הארץ כי ידעתי את אשר תברך
מברך ואשר תאר יואר ולכו
זקני מואב וזקני מדין וקסמים
בידם ויבאו אל בלעם וידברו
אליו דברי בלק ויאמר אלהם
לינו פה הלילה והשבתי אתכם
דבר כאשר ידבר יהוה אלי
וישבו שרי מואב עם בלעם
ויבא אלהים אל בלעם ויאמר

מי האנשים האלה עמך ויאמר
בלעם אל האלהים בלק בן
צפר מלך מואב שלח אלי
הנה העם היצא ממצרים ויכס
את עין הארץ עתה לכה קבה
לי אתו אולי אוכל להלחם בו
וגרשתיו ויאמר אלהים אל בלעם
לא תלך עמהם לא תאר את
העם כי ברוך הוא ויקם בלעם
בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו
אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי
להלך עמכם ויקומו שרי מואב
ויבאו אל בלק ויאמרו מאן
בלעם הלך עמנו ויוסף עוד בלק
שלח שרים רבים ונכבדים
ממנה ויבאו אל בלעם ויאמרו
לו כה אמר בלק בן צפור אל נא
תמנע מהלך אלי כי כבד אכבדך
מאד וכל אשר תאמר אלי
אעשה ולכה נא קבה לי את
העם הזה וידע בלעם ויאמר
אל עבדי בלק אם יתן לי בלק
מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה אלהי לעשות
קטנה או גדולה ועתה שבו נא
בזה גם אתם הלילה ואדעה

ויסף ז כל וסיגהון ויסף מלאך יי עבור ויסף עוד יפתח וישלח מלאכים ויסף עוד יהונתן להשכיע את דוד
קום רד קעילה ויסף יי דבר אל אחז לאמר זכעת הצר לו ויסף לביעזר ביע ויאסף עוד שאול לרוא ס בכשיעזר ל וכל

מה קסף יהוה הדבר עמי ודבר ה
חס
אל חים אל בלעם לילה ויאמר
לואם לקרא לך באו האנשים
קום לך אתם ואך את הדבר
אשר אדבר אליך אתו תעשה
ויקם בלעם בבקר ויחבש את
אתנו וילך עם שרי מואב ויחר
אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב
מלאך יהוה בדרך לשטן לו
והוא רכב על אתנו ושני נעריו
עמו ותרא האתן את מלאך
יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה
בידו ותט האתון מן הדרך ותלך
בשדה ויך בלעם את האתון
להטתה הדרך ויעמד מלאך
יהוה במשעול הכרמים גדר
מזה וגדר מזה ותרא האתון
את מלאך יהוה ותלחץ אל
הקיר ותלחץ את רגל בלעם
אל הקיר ויסף להכתה ויוסף
מלאך יהוה עבור ויעמד במקום
צר אשר אין דרך לנטות ימין
ושמאול ותרא האתון את
מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם
ויחר אף בלעם ויך את האתון
במקל ויפתח יהוה את פי

ה חס
ל
ל
ל חס
ל
ל
ל

האמנם ד וסימנהון האמנם לא אוכל כדבר כי האמנם ישב אלהים וחבריה האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו׃
ויצאן ד וסימנהון ויכל כיעשר בקר וצאן ויזבח בלק בקר וצאן וגבי ישראל ויהורה גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי׃

כג

בָּא בִלְעָם וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ אֶל עִיר
מוֹאָב אֲשֶׁר עַל גְּבוּל אַרְנֹן אֲשֶׁר
בִּקְצֵה הַגְּבוּל׃ וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל
בִּלְעָם הֲלֹא שָׁלֹחַ שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ
לִקְרֹא לָךְ לָמָּה לֹא הָלַכְתָּ אֵלָי
הַאָמְנָם לֹא אוּכַל כַּבֶּדְךָ׃ וַיֹּאמֶר
בִּלְעָם אֶל בָּלָק הִנֵּה בָאתִי אֵלֶיךָ
עַתָּה הֲיוֹכַל אוּכַל דַּבֵּר מְאוּמָה
הַדָּבָר אֲשֶׁר יָשִׂים אֱלֹהִים בְּפִי
אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם בָּלָק
וַיָּבֹאוּ קִרְיַת חֻצוֹת׃ וַיִּזְבַּח בָּלָק
בָּקָר וָצֹאן וַיִּשְׁלַח לְבִלְעָם וְלַשָּׂרִים
אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר
וַיִּקַּח בָּלָק אֶת בִּלְעָם וַיַּעֲלֵהוּ
בָּמוֹת בָּעַל וַיַּרְא מִשָּׁם קְצֵה הָעָם׃
וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל בָּלָק בְּנֵה לִי
בָזֶה שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי בָּזֶה
שִׁבְעָה פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים׃ ז
וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בִּלְעָם
וַיַּעַל בָּלָק וּבִלְעָם פָּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃
וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לְבָלָק הִתְיַצֵּב עַל
עֹלָתֶךָ וְאֵלֵכָה אוּלַי יִקָּרֶה יְהוָה
לִקְרָאתִי וּדְבַר מַה יַּרְאֵנִי וְהִגַּדְתִּי
לָךְ וַיֵּלֶךְ שָׁפִי׃ וַיִּקָּר אֱלֹהִים אֶל
בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת שִׁבְעַת
הַמִּזְבְּחֹת עָרַכְתִּי וָאַעַל פָּר וָאַיִל

בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיָּשֶׂם יְהוָה דָּבָר בְּפִי בִלְעָם
וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל בָּלָק וְכֹה תְדַבֵּר׃
וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נִצָּב עַל עֹלָתוֹ
הוּא וְכָל שָׂרֵי מוֹאָב׃ וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ
וַיֹּאמַר מִן אֲרָם יַנְחֵנִי בָלָק מֶלֶךְ
מוֹאָב מֵהָרֵי קֶדֶם לְכָה אָרָה לִּי
וְלְכָה זָעַם יַעֲקֹב וְלְכָה זָעַף יִשְׂרָאֵל׃ מָה
אֶקֹב לֹא קַבֹּתִי אֵל וּמָה אֶזְעֹם לֹא
זָעַם יְהוָה׃ כִּי מֵרֹאשׁ צֻרִים אֶרְאֶנּוּ
וּמִגְּבָעוֹת אֲשׁוּרֶנּוּ הֶן עָם לְבָדָד
יִשְׁכֹּן וּבַגּוֹיִם לֹא יִתְחַשָּׁב׃ מִי
מָנָה עֲפַר יַעֲקֹב וּמִסְפָּר אֶת רֹבַע
יִשְׂרָאֵל תָּמֹת נַפְשִׁי מוֹת יְשָׁרִים
וּתְהִי אַחֲרִיתִי כָּמֹהוּ׃ וַיֹּאמֶר בָּלָק
אֶל בִּלְעָם מָה עָשִׂיתָ לִי לָקֹב
אֹיְבַי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בֵּרַכְתָּ בָּרֵךְ׃
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יָשִׂים
יְהוָה בְּפִי אֹתוֹ אִשְׁמֹר לְדַבֵּר׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּלָק לְכָה נָּא אִתִּי אֶל
מָקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם
אֶפֶס קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֻלּוֹ לֹא
תִרְאֶה וְקָבְנוֹ לִי מִשָּׁם׃ וַיִּקָּחֵהוּ
שְׂדֵה צֹפִים אֶל רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
וַיִּבֶן שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פָּר
וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר אֶל בָּלָק
הִתְיַצֵּב כֹּה עַל עֹלָתֶךָ וְאָנֹכִי

ערכתי ג וסימנהון את שבעת המזבחת ערכתי הנה נא ערכתי משפטי ידעתי כי אנא אנדק ערכתי נר למשיחי׃
לבדד ג וסימנהון הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב שכני לבדד יער בתוך כרמל כי אתה יי לבדד לבטח תושיבני׃
תמת ג וסימנהון תמת נפשי מות ישרים תמת נפשי עם פלשתים תמת בנעך נפשם וי ותמת בעמא׃

כל אזדי חס בכ״ף מל׃
כל ספ חס בכ״ף מל׃
ד
ב חס ג וצן מעז׳ מל׃
ד כב
ג חס בתו׳
כל פרוי דבלק קס׳
ג חס כתו׳
ב בשדיי
ג
ד
ב
ג חס
ד
ב ולהנה
ג וצ
ד ותמת בצמא
ג חס
מ בתו׳
ג חס
כל וכלו בחנוכים
ג וכל ההר דכו בכ״ף
ג חס

ושמע ה קמ וסימנהון קום בלק ושמע קרב אתה ושמע יש אזנך וחבריה הטה אלהי אזנך ושמע
ובן ארם ה וסימנהון ובן ארם ויתגיחם זבן ארם יחזיק בה ובן ארם כי תפקדני ויזכח לגבר עם אלוה ובן ארם תולעה

אֶקָּרֵהוּ וְלֹא נְקֹב יְהוָה אֶל בִּלְעָם
וַיָּשֶׂם רֹבֶב בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל
בָּלָק וְכֹה תְדַבֵּר וַיָּבֹא אֵלָיו וְהִנֵּהוּ
נִצָּב עַל עֹלָתוֹ וְשָׂרֵי מוֹאָב אִתּוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ בָּלָק מֶה דִּבֶּר יְהוָה׃
וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר קוּם בָּלָק
וּשְׁמָע הַאֲזִינָה עֲדֵי בְנוֹ צִפֹּר׃ לֹא
אִישׁ אֵל וִיכַזֵּב וּבֶן אָדָם וְיִתְנֶחָם
הַהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדִבֶּר
וְלֹא יְקִימֶנָּה׃ הִנֵּה בָרֵךְ לָקָחְתִּי
וּבֵרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבֶנָּה׃ לֹא הִבִּיט
אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל
בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת
מֶלֶךְ בּוֹ׃ אֵל מוֹצִיאָם מִמִּצְרַיִם
כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם לוֹ׃ כִּי לֹא נַחַשׁ
בְּיַעֲקֹב וְלֹא קֶסֶם בְּיִשְׂרָאֵל
כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל
מַה פָּעַל אֵל׃ הֶן עָם כְּלָבִיא יָקוּם
וְכַאֲרִי יִתְנַשָּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד
יֹאכַל טֶרֶף וְדַם חֲלָלִים יִשְׁתֶּה׃
וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל בִּלְעָם גַּם קֹב
לֹא תְקָבֶנּוּ גַּם בָּרֵךְ לֹא תְבָרְכֶנּוּ׃
וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל בָּלָק הֲלֹא
דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כָּל אֲשֶׁר
יְדַבֵּר יְהוָה אֹתוֹ אֶעֱשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר
בָּלָק אֶל בִּלְעָם לְכָה נָּא אֶקָּחֲךָ

אֶל מָקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר יִישַׁר בְּעֵינֵי
הָאֱלֹהִים וְקִבְּתוֹ לִי מִשָּׁם׃ וַיִּקַּח
בָּלָק אֶת בִּלְעָם רֹאשׁ הַפְּעוֹר
הַנִּשְׁקָף עַל פְּנֵי הַיְשִׁמֹן׃ וַיֹּאמֶר
בִּלְעָם אֶל בָּלָק בְּנֵה לִי בָזֹּה
שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי בָּזֹּה
שִׁבְעָה פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִם׃ ז
וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר אָמַר
בִּלְעָם׃ וַיַּעַל פַּר וָאַיִל
בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּרְא בִּלְעָם
כִּי טוֹב בְּעֵינֵי ח
יְהוָה לְבָרֵךְ
אֶת
יִשְׂרָאֵל׃ וְלֹא הָלַךְ כְּפַעַם בְּפַעַם
לִקְרַאת נְחָשִׁים וַיָּשֶׁת אֶל הַמִּדְבָּר
פָּנָיו׃ וַיִּשָּׂא בִלְעָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא
אֶת יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לִשְׁבָטָיו
וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ
אֱלֹהִים׃ וַיִּשָּׂא
מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר
נְאֻם
בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר וּנְאֻם הַגֶּבֶר
שְׁתֻם הָעָיִן׃ נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי
אֵל אֲשֶׁר מַחֲזֵה שַׁדַּי
יֶחֱזֶה נֹפֵל
וּגְלוּי עֵינָיִם׃

בלעם

ג פ בלש

כ ספ כתי ן

ג חס

ל

ג

ל

ב

ג

כ

ל חס בסא מל הד נופ ל

א בפרש

ב חס

ה בפרש

ח והנה הולד בן

ז פסו בספ

ד

ל ומלינ

ב ה ד צדיק

ל

ו בפרש

ן ה פת וסימנהון הן עם לבדד ישכן הן עם כלביא יקום הן תוי שדי יענני הן ואת לא צרקת וכל מל אלת דמו
יט אלהיו ד וסימנהון יט אלהיו עביו ותרועת מלך בו ויתחזק בן דוד כראתם כי יט אלהיו עביו מי בכם מכל עמו יט אלהיו עמו
ולא הלך ג וסימנהון ולא הלך כפעם בפעם ולא הלך דיהושפט ויעזב את תורת אמיר בלעם ושא דבר בלעם

מלכתו ג חס וס׳מיהן וירם כאנג מלכו ותנשא מלכתו מאד כשנת מלכתו את ראש יהויכין דסו׳ ירמיהו
כארי ב בֵּ וּבֵּ וסימנהן פרע שכב כארי כארי שאג טרף הלין פת׳ שויתי עד בקר כארי כארי ידי ורגלי הלין פתריא קמע׳

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ
יִשְׂרָאֵל׃ כִּנְחָלִים נִטָּיוּ כְּגַנֵּי נְטָעִים
עֲלֵי נְחָלִים כַּאֲהָלִים נָטַע יְהוָה
כַּאֲרָזִים עֲלֵי מָיִם׃ יִזַּל מַיִם מִדְלָיו
וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים וְיָרֹם מֵאֲגַג
מַלְכּוֹ וְתִנָּשֵׂא מַלְכֻתוֹ׃ אֵל מוֹצִיאוֹ
מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם לוֹ יֹאכַל
גּוֹיִם צָרָיו וְעַצְמֹתֵיהֶם יְגָרֵם וְחִצָּיו
יִמְחָץ׃ כָּרַע שָׁכַב כַּאֲרִי וּכְלָבִיא
מִי יְקִימֶנּוּ מְבָרְכֶיךָ בָרוּךְ וְאֹרְרֶיךָ
אָרוּר׃ וַיִּחַר אַף בָּלָק אֶל בִּלְעָם
וַיִּסְפֹּק אֶת כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בָּלָק
אֶל בִּלְעָם לְקַב אֹיְבַי קְרָאתִיךָ
וְהִנֵּה בֵּרַכְתָּ בָרֵךְ זֶה שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים׃ וְעַתָּה בְּרַח לְךָ אֶל מְקֹמֶךָ
אָמַרְתִּי כַּבֵּד אֲכַבֶּדְךָ
וְהִנֵּה מְנָעֲךָ יְהוָה מִכָּבוֹד׃ וַיֹּאמֶר
בִּלְעָם אֶל בָּלָק הֲלֹא גַּם אֶל
מַלְאָכֶיךָ אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֵלַי
דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר׃ אִם יִתֶּן לִי בָּלָק
מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוּכַל
לַעֲבֹר אֶת פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת
טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר יְדַבֵּר
יְהוָה אֹתוֹ אֹרַר׃ וְעַתָּה הִנְנִי
הוֹלֵךְ לְעַמִּי לְכָה אִיעָצְךָ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית

מה טבו אהליך יעקב משכנתיך
ישראל׃ כנחלים נטיו כגנת
עלי נהר כאהלים נטע יהוה
כארזים עלי מים׃ יזל מים מדליו
וזרעו במים רבים וירם מאגג
מלכו ותנשא מלכתו׃ אל מוציאו
ממצרים כתועפת ראם לו יאכל
גוים צריו ועצמתיהם ינרם וחציו
ימחץ׃ כרע שכב כאריה וכלביא
מי יקימנו מברכיך ברוך ואורריך
ארור׃ ויחר אף בלק אל בלעם
ויספק את כפיו ויאמר בלק
אל בלעם לקב איבי קראתיך
והנה ברכת ברך זה שלש
פעמים׃ ועתה ברח לך אל מקומך
אמרתי כבד אכבדך
והנה מנעך יהוה מכבוד׃ ויאמר
בלעם אל בלק הלא גם אל
מלאכיך אשר שלחת אלי
דברתי לאמר׃ אם יתן לי בלק
מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה לעשות
טובה או רעה מלבי אשר ידבר
יהוה אתו אדבר׃ ועתה הנני
הולך לעמי לכה איעצך אשר
יעשה העם הזה לעמך באחרית

מ
בתו

נ
חס
ג
וחס

ג
ו׳ נל

ד
ג
חס

ד
ו׳ נל
חיה
יחיה
דכו׳ ד

ה
ו׳ נל

ו
ראשית
הגוים

ד
ג
חס

ז
ו׳ נל

ח
ו׳ נל

ט
ו׳ נל

י
מבוא
בדמים

יא
ו׳ נל

יב
ו׳ נל

יג
ו׳ נל

יד
ו׳ נל

טו
ו׳ נל

טז
ו׳ נל

יז
ו׳ נל

יח
ו׳ נל

יט
ו׳ נל

כ
ו׳ נל

כא
ו׳ נל

כב
ו׳ נל

כג
ו׳ נל

כד
ו׳ נל

כה

וישב וישראל בשטים ויחל
העם לזנות אל בנות מואב׃

תימים׃ וישא משלו ויאמר נאם
בלעם בנו בער ונאם הגבר
שתם העין׃ נאם שמע אמרי
אל ויודע דעת עליון מחזה שדי
יחזה נפל וגלוי עינים׃ אראנו
ולא עתה אשורנו ולא קרוב
דרך כוכב מיעקב וקם שבט
מישראל ומחץ פאתי מואב
וקרקר כל בני שת׃ והיה אדום
ירשה והיה ירשה שעיר איביו
וישראל עשה חיל׃ וירד מיעקב
והאביד שריד מעיר׃ וירא את
עמלק וישא משלו ויאמר
ראשית גוים עמלק ואחריתו
עדי אבד׃ וירא את הקיני וישא
משלו ויאמר איתן מושבך
ושים בסלע קנך׃ כי אם יהיה
לבער קין עד מה אשור תשבך׃
וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה
משמו אל׃ וציים מיד כתים ועני
אשור ועני עבר וגם הוא עדי
אבד׃ ויקם בלעם וילך וישב
למקמו וגם בלק הלך לדרכו׃

ויש׳ ישראל בשטים ויחל
העם לזנות אל בנות מואב׃

מ
בתו

נ
חס

ג
וחס

ג

ב
יג

ד
ג
חס

ד

ה

ו
ראשית
הגוים

ז

ח

ט

י
מבוא
בדמים

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

אתן מושבך אל נחל איתן אשר לא יעבר מגי איתן הוא ורוב עצמיו אתן בתרץ חס׳ ש בשטים ל
ד נכל וחס וסימנהן
ג ומל וסימנהן
ג וחס וסימנהן

ותקראן ד ג מל וא חס וסימנהון ותקראנה אתי באלה ותקראן לעם לזבחי אלהיהן דין חס ותקראנה לו השבעות ב בפסוקא
אלהיהן ה בליש וסימנהון ולקחת מבנתיו לבניך ב בפסו ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ב בפסו וכן עשה לכל נשיו ב בפסוקא

וַתִּקְרֶאן לָעָם לִזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן
וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן׃
וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיִּחַר
אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רָאשֵׁי הָעָם
וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ
וְיָשֹׁב חֲרוֹן אַף יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל
הִרְגוּ אִישׁ אַנְשָׁיו הַנִּצְמָדִים
לְבַעַל פְּעוֹר וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אֶחָיו אֶת
הַמִּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָּל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בֹכִים
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּרְא פִּינְחָס
בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיָּקָם
מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ׃
וַיָּבֹא אַחַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל
הַקֻּבָּה וַיִּדְקֹר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת
אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאִשָּׁה אֶל
קֳבָתָהּ וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה
אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃

קד וסימן מנוח

פרשה

תפטרה דכרי ירמיהו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּקַנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא
כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי׃
לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי
שָׁלוֹם׃ וְהָיְתָה לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו
בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר
קִנֵּא לֵאלֹהָיו וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה
אֲשֶׁר הֻכָּה אֶת הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶּן
סָלוּא נְשִׂיא בֵּית אָב לְשִׁמְעֹנִי׃
וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה הַמִּדְיָנִית
כָּזְבִּי בַּת צוּר רֹאשׁ אֻמּוֹת בֵּית
אָב בְּמִדְיָן הוּא׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
צָרוֹר אֶת הַמִּדְיָנִים וְהִכִּיתֶם אוֹתָם׃
כִּי צֹרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלֵיהֶם
אֲשֶׁר נָכְלוּ לָכֶם עַל דְּבַר פְּעוֹר
וְעַל דְּבַר כָּזְבִּי בַּת נְשִׂיא מִדְיָן
אֲחֹתָם הַמֻּכָּה בְּיוֹם הַמַּגֵּפָה עַל
דְּבַר פְּעוֹר׃ וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר
בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ שְׂאוּ אֶת
רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְבֵית
אֲבֹתָם כֹּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם

ויושב טו רפ וסימנהון והוקע אותם ליהוה אשר בנה בית חדש אשר נטע ברם אשר איש אשה כי האיש הירא ויקעמו
עליו ישדי פלשתים ויושב כשרך לך וטהר ויושב אל יי ויירחמהו יעתה אל תקשו ערפכם עתה עפ לבבכי ויושב העפר על הארץ כשהיה ויושב ויתנדה
ער בעיני ויושב אריאו ברכוש גדול ארון אלהי ישראל ויולכו הרימים ב הבה ג חס וא מל וסימ את המדינית הכה אפרים הוכה כעשבויבש לבי

בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃
לֵאמֹר׃ מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הַיֹּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וּרְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן
חֲנוֹךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפַלּוּא
מִשְׁפַּחַת הַפַּלְאִי לְחֶצְרֹן מִ
מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרוֹנִי לְכַרְמִי ׃ מ
מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
הָרְאוּבֵנִי וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשִׁבְעֶמְאוֹת
וּשְׁלֹשִׁים׃ וּבְנֵי פַלּוּא אֱלִיאָב׃
וּבְנֵי אֱלִיאָב נְמוּאֵל וְדָתָן וַאֲבִירָם
הוּא דָתָן וַאֲבִירָם קְרוּאֵי הָעֵדָה
אֲשֶׁר הִצּוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן
בַּעֲדַת קֹרַח בְּהַצֹּתָם עַל יְהוָה׃
וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתִּבְלַע
אֹתָם וְאֶת קֹרַח בְּמוֹת הָעֵדָה
בַּאֲכֹל הָאֵשׁ אֵת חֲמִשִּׁים
וּמָאתָיִם אִישׁ וַיִּהְיוּ לְנֵס׃ וּבְנֵי
קֹרַח לֹא מֵתוּ׃ בְּנֵי
שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְנְמוּאֵל
מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לְיָמִין מִשְׁפַּחַת
הַיָּמִינִי לְיָכִין מִשְׁפַּחַת הַיָּכִינִי׃
לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי לְשָׁאוּל
מִשְׁפַּחַת הַשָּׁאוּלִי׃ אֵלֶּה

מִשְׁפְּחֹת הַשִּׁמְעֹנִי שְׁנַיִם
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃
בְּנֵי גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְצְפוֹן מִשְׁפַּחַת הַצְּפוֹנִי לְחַגִּי
מִשְׁפַּחַת הַחַגִּי לְשׁוּנִי מִשְׁפַּחַת
הַשּׁוּנִי׃ לְאֶזְנִי מִשְׁפַּחַת הָאֶזְנִי׃
לְעֵרִי מִשְׁפַּחַת הָעֵרִי׃ לְאֲרוֹד
מִשְׁפַּחַת הָאֲרוֹדִי לְאָרְאֵלִי
מִשְׁפַּחַת הָאֲרְאֵלִי׃ אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גָד לִפְקֻדֵיהֶם
אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
בְּנֵי יְהוּדָה עֵר
וְאוֹנָן וְשֵׁלָה פֶּרֶץ וְזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן׃ וַיִּהְיוּ בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשֵּׁלָנִי לְפֶרֶץ
מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצִי לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת
הַזַּרְחִי׃ וַיִּהְיוּ בְּנֵי פֶרֶץ לְחֶצְרֹן
מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרֹנִי לְחָמוּל
מִשְׁפַּחַת הַחֲמוּלִי׃ אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת יְהוּדָה לִפְקֻדֵיהֶם
שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת׃ בְּנֵי
יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם תּוֹלָע
מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי לְפוּוָה
מִשְׁפַּחַת הַפּוּנִי׃ לְיָשׁוּב מִשְׁ
מִשְׁפַּחַת הַיָּשֻׁבִי לְשִׁמְרֹן

משפחת השמרני אלה משפחת
ישששכר לפקדיהם ארבעה
וששים אלף ושלש מאות׃
בני זבולן
למשפחתם לסרד משפחת
הסרדי לאלון משפחת האלני
ליחלאל משפחת היחלאלי׃
אלה משפחת הזבולני לפקדיהם
ששים אלף וחמש מאות׃
בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים בנימנשה למכיר
משפחת המכירי ומכיר הוליד
את גלעד לגלעד משפחת
הגלעדי׃ אלה בני גלעד איעזר
משפחת האיעזרי לחלק
משפחת החלקי׃ ואשריאל
משפחת האשריאלי ושכם
משפחת השכמי׃ ושמידע
משפחת השמידעי וחפר
משפחת החפרי׃ וצלפחד בן
חפר לא היו לו בנים כי אם בנות
ושם בנות צלפחד מחלה ונעה
חגלה מלכה ותרצה׃ אלה
משפחת מנשה ופקדיהם שנים
וחמשים אלף ושבע מאות׃
אלה בני אפרים

למשפחתם לשותלח משפחת
השתלחי לבכר משפחת הבכרי
לתחן משפחת התחני׃ ואלה
בני שותלח לערן משפחת הערני׃
אלה משפחת בני אפרים
לפקדיהם שנים ושלשים אלף
וחמש מאות׃ אלה בני יוסף
למשפחתם׃ בני
בנימן למשפחתם לבלע מש
משפחת הבלעי לאשבל מש
משפחת האשבלי לאחירם
משפחת האחירמי׃ לשפופם
משפחת השופמי לחופם מ
משפחת החופמי׃ ויהי בני בלע
ארד ונעמן משפחת הארדי׃
לנעמן משפחת הנעמי׃ אלה
בני בנימן למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף ושש
מאות׃ אלה בני דן
למשפחתם לשוחם משפחת
השוחמי׃ אלה משפחת דן
למשפחתם׃ כל משפחת
השוחמי לפקדיהם ארבעה
וששים אלף וארבע מאות׃
בני אשר
למשפחתם לימנה משפחת

בני פלוא ז בעי נטע וסימנהון בני שמעון ג למשפחתם׳ ויהיו בני יהודה לבישפחתם׳ בני זבולן למישפחת׳
אלה בני אפרים לבישפחתם׳ בני בנימן למשפחתם׳ בני אשר למישפחתם׳ ואפרים ו וסימנהון בני יוסף
למשפחתם׳ ואפרים לא הוריש׳ ואפרים בכרי הוא׳ ואפרים ענרה מלמדה׳ ואפרים להויא אל הורג בני׳ וישראל ואפרים יכשלו בעונם׳ וכל שאר
מנשה
ואפרים
דכו׳

ושם ג׳ ר״פ פסו׳ וסימנהון ושם הנהר השני ושם הנהר השלישי ושם אחיו יובל ושם האחד אליעזר ושם איש ישראל ושם
האשה המכה ושם בית אשר שרח ושם אשת עמרם ושם חברון לפנים ושם אשת שאול ושם הא״ש נכל ושם הא״ש אלימלך ושם אשת אבישור׳

חִמְנָה לִישׁוּ מִשְׁפַּחַת הַיִּשּׁוּ
לִבְרִיעָה מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִי לִבְנִי
בְרִיעָה לְחֶבֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרִי
לְמַלְכִּיאֵל מִשְׁפַּחַת הַמַּלְכִּיאֵלִי׃
וְשֵׁם בַּת אָשֵׁר שָׂרַח׃ אֵלֶּה מִשְׁ
מִשְׁפַּחְתֹ בְּנֵי אָשֵׁר לִפְקֻדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת׃ בְּנֵי נַפְתָּלִי
לְמִשְׁפַּחְתָּם לְיַחְצְאֵל מִשְׁפַּחַת
הַיַּחְצְאֵלִי לְגוּנִי מִשְׁפַּחַת הַגּוּנִי׃
לְיֵצֶר מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרִי לְשִׁלֵּם
מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלֵּמִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאֶלֶף שְׁבַע
מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
לָאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לָרַב תַּרְבֶּה
נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט נַחֲלָתוֹ
אִישׁ לְפִי פְקֻדָיו יִתֵּן נַחֲלָתוֹ׃
אַךְ בְּגוֹרָל יֵחָלֵק אֶת הָאָרֶץ
לְשִׁמוֹת מַטּוֹת אֲבֹתָם יִנְחָלוּ׃
עַל פִּי הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין
רַב לְמִעַט׃ וְאֵלֶּה

פְקוּדֵי הַלֵּוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְגֵרְשׁוֹן
מִשְׁפַּחַת הַגַּרְשֻׁנִּי לִקְהָת מִ
מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי לִמְרָרִי מִ
מִשְׁפַּחַת הַמְּרָרִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
לֵוִי מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי
מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי
מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וְקְהָת הוֹלִיד
אֶת עַמְרָם׃ וְשֵׁם אֵשֶׁת עַמְרָם
יוֹכֶבֶד בַּת לֵוִי אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ
לְלֵוִי בְּמִצְרָיִם וַתֵּלֶד לְעַמְרָם
אֶת אַהֲרֹן וְאֶת מֹשֶׁה וְאֶת מִרְיָם
אֲחֹתָם׃ וַיִּוָּלֶד לְאַהֲרֹן אֶת נָדָב
וְאֶת אֲבִיהוּא אֶת אֶלְעָזָר וְאֶת
אִיתָמָר׃ וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא
בְּהַקְרִיבָם אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה׃
וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמָעְלָה
כִּי לֹא הִתְפָּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי לֹא נִתַּן לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל
יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ וּבְאֵלֶּה לֹא הָיָה אִישׁ
מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
פָּקְדוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר
סִינָי׃ כִּי אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת

לאלה ה׳ קט׳ וסימנהון ולבנותיו תעשה לאלה לאלה תחלק הארץ לא אדנם לאלה וחבריה אל תטיפו יטיפון לא יטיפו לאלה׳
יתן ז׳ וחס׳ וסימנהון איש לפי פקדיו יתן נחלתו יתן את הארץ הואת לעבדיך לאחוזה יתן את אבי שג השונמית יתן לנו שבעה
אנשים וכי יתנשים על זרע ולא יתן נא לעבדך לא יתן סגור תחתיה׳ ג׳ ויולד ג׳ ר״פ פסו׳ וסימ׳ ויולד לחנוך ויולד ליוסף ויולד לאהרן׳

142

ולא נותר ה וסימנהון ולא נותר כל ירק בעין ולא נותר מהם איש כי אם כלב ויהי הבה בדרך ובאנו אליו באחרונה
המקומות ולא נותר בהם פרץ ע רברת ב ובתי ליש וסימנהון בן בנות צלפחד דברת אשים דברת בנים ו הדבריות על צדיק

ב חס בתו

מת במדבר ולא נותר מהם איש כי אם בלב בן יפנה ויהושע
כו בן נון ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר
בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה
נעה וחגלה ומלכה ותרצה ז ותעמדנה לפני משה ולפני ל
אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד
לאמר אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים
על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו למה יגרע
שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחוזה בתוך
אחי אבינו ויקרב משה את משפטן לפני יהוה
ויאמר יהוה אל משה לאמר כן בנות צלפחד דברת נתן תתן
להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת
אביהן להן ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן
אין לו והעברתם את נחלתו לבתו ואם אין לו בת ונתתם את

ל כתי בן

ל אחים פחים לחים חחים מבטחים פתחי

ל כתי בן

ל בטע בתו

נחלתו לאחיו ואם אין אחים ונתתם
את נחלתו לאחי אביו ואם אין
אחים לאביו ונתתם את נחלתו
לשארו הקרב אליו ממשפחתו
וירש אתה והיתה לבני ישראל
לחקת משפט כאשר צוה יהוה
את משה
ויאמר יהוה אל משה עלה אל
הר העברים הזה וראה את הארץ
אשר נתתי לבני ישראל וראיתה
אתה ונאספת אל עמיך גם אתה
כאשר נאסף אהרן אחיך כאשר
מריתם פי במדבר צן במריבת
העדה להקדישני במים לעיניהם
הם מי מריבת קדש מדבר צן
וידבר משה אל
יהוה לאמר יפקד יהוה אלהי
הרוחת לכל בשר איש על
העדה אשר יצא לפניהם ואשר
יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר
יביאם ולא תהיה עדת יהוה
כצאן אשר אין להם רעה ויאמר
יהוה אל משה קח לך את יהושע
בן נון איש אשר רוח בו וסמכת
את ידך עליו והעמדת אתו לפני
אלעזר הכהן ולפני כל העדה

ל כתי בן

ל בטע בתו

ל כתי בן

ב חס בתו

ל נון רבתי ואנון

ב אלפא בתי ביתא ליש דאותיות גדולות

ג בנקבו

ה רסמי בתו

כל פת באתנ וסו פסו בסא פעשר החמי הבת

אלפא ביתא דאותיות גדולות וסימנהון אדם שת אנוש בראשית בריא אלהים יהתגלח יוֹ אחר יחליש תנמלו זאת כל הולך על נחון זכריו
תורת משה עברי חור כרפס ותכלת טוב שם משמן טוב ועתה ינחל נא כח יוֹ ובנה אשר נטעה יכ ינך וישלכם אל ארץ אחרת משלי שלמה בן דוד
נער חסר לאלפים את כישפטן סוף דבר שמע ישראל יוֹ בשפרפריא צופיו ערים כימי השמים על הארץ ודרור קן להלל אחר שיר השירים ותכתב
אסתר ו

וצויתה ד מל בליש וסימנהון
ויעמדהו ב וחס וסימנהון

ויצויתה אתו לעניהם את כל אשר צויתיה להם לעשות אתה צויתה פקודיך אשר צויתה לא יבאו בקהל
ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויקח את יהושע ויעמידהו לפני אלעזר הכהן ולפני

וְצִוִּיתָה אֶתְ־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ
נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה
אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם
עֹלָה תָּמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וְעִשָּׂרֹנִית
הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת
תָּמִיד הָעֲשִׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת

ד מל
בטע
ב
ב וחס
ד
כח ד דפמ
בתו
ו וחס
ז
ב
ג בעפ
ב
ד דגש
כל מל
ד כתי
בן
ב ראשון הוא

הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ
נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃
עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת
הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃
וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה
לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנָיִם וְאַיִל
אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה
תְמִימִם׃ וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לַפָּר
הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לָאַיִל
הָאֶחָד׃ וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה
לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל
וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יַיִן זֹאת
עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי
הַשָּׁנָה׃ וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת לַיהוָה עַל עֹלַת הַתָּמִיד

ד מל
בטע
ב
ב וחס
ד
כח ד דפמ
בתו
ו וחס
ז
ב
ג בעפ
ב
ד דגש
כל מל
ד כתי
בן
ב ראשון הוא

וסימנהון
וסימנהון
וסימנהון

ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו׃ את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו׃
עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח׃ ועך הברכה העשויה ועך בית הגבורים׃ בתרא מל
והיתה שבת הארץ׃ עלת שבת בשבתו׃ להכין שבת שבת׃ את שבת קדשך׃ וכל שבתון דכו

ובחודש ה רא פסו וסימנהון ובחדש השני בשבעה ועשרים יום ובחדש הראשון בארבעה עשר יום ובחדש השביעי
באחר לחדש בא נכוזראדן רב טבחים וחבריה ס מצות יאכל ג וסימנ את שבעת הימים ובחמשה עשר יום חג שבועות ימים

יעשה ונסכו׃ סתו

ובַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה׃
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
חַג שִׁבְעֹת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ ז
וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד
וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם
יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרנִים לַפָּר
וּשְׁנֵי עֶשְׂרנִים לָאָיִל תַּעֲשׂוּ׃
עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ ט
וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ מִלְבַד עֹלַת הַבֹּקֶר
אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת
אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת
יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
עַל עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ וּבְיוֹם
הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה
חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם

מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו׃ ז
והקרבתם עולה לריח ניחח
ליהוה פרים בני בקר שנים איל
אחד שבעה כבשים בני שנה
ומנחתם סלת בלולה בשמן ז
שלשה עשרנים לפר האחד
שני עשרנים לאיל האחד
עשרון עשרון לכבש האחד
לשבעת הכבשים׃ שעיר עזים
אחד לכפר עליכם׃ מלבד עלת
התמיד ומנחתו תעשו תמימם
יהיו לכם ונסכיהם׃
ובחדש השביעי באחד לחדש
מקרא קדש יהיה לכם כל מ
מלאכת עבדה לא תעשו יום
תרועה יהיה לכם׃ ועשיתם
עלה לריח ניחח ליהוה פר בן
בקר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר שני עשרנים ז
לאיל ועשרון אחד לכבש האחד
לשבעת הכבשים׃ ושעיר עזים
אחד חטאת לכפר עליכם׃
מלבד עלת החדש ומנחתו

ג בעמ
ה סג
רא פסו
ג
ט פל דסכי בתו
כל בתו כן
יא שבעה כבשים
כ בעמ
ג
ה רא פסו
כ בעמ
ה בעמ

עולת ג פל וסימנהון על עולת התמיד יעשה ונסכו יעשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן ללחם המערכת ולעולת
הבכורים ב א חס ו מ וסימנהון והנף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה ויום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליט בתרא פל
בהקריבכם ב וסימנהון בהקריבכם מנחה חדשה ליט בשבעתיכם בהקריבכם את לחמי חלביום פרו את בריתי עולה ל מ

חטאת ז פמ ומינחתה וסימנהון חטאת הקהל הוא וכפר אהרן על קרניתיו אחת בשנה כולבר חטאת הכפרים ועלת התמיד
ותהי חטאת הנערים כי חטאת קסם מרי חטאת יהודה כתובה חטאת פיבו דבר שפתימו וכל תרי עש דכו במא קמ ראשית חטאת היא

ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
כמשפטם לריח ניחח אשה
ליהוה ובעשור
לחדש השביעי מקרא קדש
יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
כל מלאכה לא תעשו והקרבתם
עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר
אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם יהיו לכם ז׳
ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד עשרון
עשרון לכבש האחד לשבעת
הכבשים שעיר עזים אחד
חטאת מלבד חטאת הכפרים
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
וביום החמשה עשר
יום לחדש השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו וחגתם חג ליהוה ז׳
שבעת ימים והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני
בקר שלשה עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם יהיו ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים

לפר האחד לשלשה עשר
פרים שני עשרנים לאיל האחד
לשני האילם ועשרון עשרון
לכבש האחד לארבעה עשר
כבשים ושעיר עזים אחד חטאת
מלבד עלת התמיד מנחתה
ונסכה וביום השני
פרים בני בקר שנים עשר אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם
וביום השלישי פרים
עשתי עשר אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכה
וביום הרביעי
פרים עשרה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים

יום ראשון של חג הסכות ויום רביעי ויום שביעי וסימ אדן ונסכיהם כמשפטם
יום ראשון של חג הסכות ויום שני ויום רביעי וסימ אכר עזים והקרבתם עלה ליהוה
וביום הרביעי פרים עשרה וביום הרביעי נקחלו לעמין ברכה וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב

ומנחתה ונסכיהם
ושעיר עזים
וביום הרביעי

144

שמנה כל חס בכ"ג כל ום'מנהון
מנחתם ונסכיהם ב ר"פ סו וסיכנהון
ויעש דוד שם בשובו משמונה שלחנות אליהם תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע
מנחתם וגסכיהם לפרים ריום רביעי מנחתם ונסכיהם לפרים ריום שמיני ולשלמיכם

בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט וְשָׂעִיר עִזִּים
אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים
תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט׃
וְשָׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים כ
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט׃ וְשָׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כ
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים כ
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם׃ וְשָׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃

ביום השמיני עצרת
תהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו׃ והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד
איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם׃ מנחתם ונסכיהם
לפר לאיל ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה׃ אלה תעשו ליהוה
במועדיכם לבד מנדריכם
ונדבתיכם לעלתיכם
ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם׃
ויעש משה ככל אשר צוה יהוה את משה׃

קסה וסימן ואליפלטו

וידבר משה אל ראשי המטות
לבני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה׃ איש כי ידר
נדר ליהוה או השבע שבעה
לאסר אסר על נפשו לא יחל
דברו ככל היצא מפיו יעשה׃
ואשה כי תדר נדר ליהוה וא
ואסרה אסר בבית אביה
בנעריה׃ ושמע אביה את נדרה
ואסרה אשר אסרה על נפשה

ולמנחתיכם ב חס ו ום'מנהון לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם כי אם תעלו לי עלות ומנחתיכם לא ארצה
במועדיכם ב י חס ושמ ום'מנהון ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם
יחל ה ג ובי וסיכנהון לא יחל דברו יחל ישראל אל יהוה וחב ג פתחו אשר יחל להלחם בבני עמון והוא יחל להושיע ב קמי

וְהֵחֵרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל
נְדָרֶיהָ וְכָל אִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָה
עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם הָנִיא אֲבִיהָ
אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל נְדָרֶיהָ
וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ
לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח לָהּ כִּי
הֵנִיא אֲבִיהָ אֹתָהּ: וְאִם הָיוֹ תִהְיֶה
לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא
שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ:
וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
וְהֶחֱרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ
וֶאֱסָרֶהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ
יָקוּמוּ: וְאִם בְּיוֹם שָׁמְעוֹ אִישָׁהּ
יָנִיא אֹתָהּ וְהֵפֵר אֶת נִדְרָהּ אֲשֶׁר
עָלֶיהָ וְאֶת מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ
אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ וַיהוָה
יִסְלַח לָהּ: וְנֵדֶר אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה
כֹּל אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם
עָלֶיהָ: וְאִם בֵּית אִישָׁהּ נָדָרָה
אוֹ אָסְרָה אִסָּר עַל נַפְשָׁהּ בִּ֫
שְׁבוּעָה: וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהֶחֱרִשׁ
לָהּ לֹא הֵנִיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל
נְדָרֶיהָ וְכָל אִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָה
עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם הָפֵר יָפֵר
אֹתָם אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל
מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ לִנְדָרֶיהָ וּלְאִסַּר

נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁהּ הֵפָרָם
וַיהוָה יִסְלַח לָהּ: כָּל נֶדֶר וְכָל
שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנֹּת נָפֶשׁ
אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ:
וְאִם הָחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ
מִיּוֹם אֶל יוֹם וְהֵקִים אֶת כָּל
נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת כָּל אֲסָרֶיהָ אֲשֶׁר
עָלֶיהָ הֵקִים אֹתָם כִּי הֶחֱרִשׁ
לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ: וְאִם הָפֵר יָפֵר
אֹתָם אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת
עֲוֹנָהּ: אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ
בֵּין אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
נְקֹם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת
הַמִּדְיָנִים אַחַר תֵּאָסֵף אֶל
עַמֶּיךָ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל הָעָם
לֵאמֹר הֶחָלְצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים
לַצָּבָא וִיהִיוּ עַל מִדְיָן לָתֵת
נִקְמַת יְהוָה בְּמִדְיָן: אֶלֶף לַמַּטֶּה
אֶלֶף לַמַּטֶּה לְכֹל מַטּוֹת יִשְׂרָאֵל
תִּשְׁלְחוּ לַצָּבָא: וַיִּמָּסְרוּ
מֵאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֶלֶף לַמַּטֶּה
שְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא:
וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף לַמַּטֶּה

ואת כל־עם ג
ויבאו ג חס

וסימנהון ואת כל־עם בן בעיר הרגו בחרב ואת כל־עם בן בעיר הקוסס הרגו ואת כל־עם ואת מגרשיה׃ כב
וסימנהון ויבאו אל משה ואל אלעזר ויקח פשה ואל־עזר הכהן את הזהב ויבקעו שלשה הגבורים׃ כג

לינצאו אתם ואת פינחס בן
אלעזר הכהן לצבאו וכל יהקהל
וחצי צרת התרועה בידו ויצבאו
על מדין באשר צוה יהוה את
משה ויהרגו כל זכר ואת מלכי
מדין הרגו על חלליהם את אוי
ואת רקם ואת צור ואת חור
ואת רבע חמשת מלכי מדין
ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב׃
וישבו בני ישראל את נשי מדין
ואת טפם ואת כל בהמתם ואת
כל מקנהם ואת כל חילם בזזו׃
ואת כל עריהם במושבתם ואת
כל טירתם שרפו באש׃ ויקחו
את כל השלל ואת כל המלקוח
באדם ובבהמה ויבאו אל
משה ואל אלעזר הכהן ואל
כל עדת בני ישראל את השבי
ואת המלקוח ואת השלל
אל המחנה אל ערבת מואב
אשר על ירדן ירחו׃

ויצאו משה
ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה
לקראתם אל מחוץ למחנה׃
ויקצף משה על פקודי החיל
שרי האלפים ושרי המאות

הבאים מצבא המלחמה ואמר
אלהם משה החייתם כל נקבה׃
הן הנה היו לבני ישראל בדבר
בלעם למסר מעל ביהוה על
דבר פעור ותהי המגפה בעדת
יהוה׃ ועתה הרגו כל זכר בטף
וכל אשה ידעת איש למשכב
זכר הרגו׃ וכל הטף בנשים
אשר לא ידעו משכב זכר החיו
לכם׃ ואתם חנו מחוץ למחנה
שבעת ימים כל הרג נפש וכל
נגע בחלל תתחטאו ביום ז
השלישי וביום השביעי אתם
ושביכם׃ וכל בגד וכל כלי עור
וכל מעשה עזים וכל כלי עץ
תתחטאו׃ ואמר
אלעזר הכהן אל אנשי הצבא
הבאים למלחמה זאת חקת
התורה אשר צוה יהוה את
משה׃ אך את הזהב ואת הכסף
את הנחשת את הברזל את
הבדיל ואת העפרת׃ כל דבר
אשר יבא באש תעבירו באש
וטהר אך במי נדה יתחטא וכל
אשר לא יבא באש תעבירו
במים׃ וכבסתם בגדיכם ביום

השבעי וטהרתם ואחר תבאו
אל המחנה׃
וידבר ויאמר יתוה אל משה
לאמר׃ שא את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה אתה
ואל עזר הכהן ואשי אבות
העדה׃ וחצית את המלקוח בין
תפשי המלחמה היצאים לצבא
ובין כל העדה׃ והרמת מכס
ליהוה מאת אנשי המלחמה
היצאים לצבא אחד נפש מחמש
המאות מן הארם ומן הבקר ומן
החמרים ומן הצאן׃ ממחציתם
תקחו ונתתה לאלעזר הכהן
תרומת יהוה׃ וממחצת בני
ישראל תקח אחד אחזמן ז
החמשים מן הארם מן הבקר
מן החמרים ומן הצאן מכל
הבהמה ונתתה אתם ללוים
שמרי משמרת משכן יתוה׃
ויעש משה ואלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את משה׃ ויהי
המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם
הצבא צאן ששמאות אלף
ושבעים אלף וחמשת אלפים׃
ובקר שנים ושבעים אלף וחמש

אחד וששים אלף׃ ונפש ארם
מן הנשים אשר לא ידעו משכב
כל נפש שנים ושלשים
אלף׃ ותהי המחצה חלק היצאים
בצבא מספר הצאן שלשמאות
אלף ושלשים אלף ושבעת
אלפים וחמשמאות׃ ויהי המכס
ליהוה מן הצאן ששמאות חמש
ושבעים׃ והבקר ששה ושלשים
אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים׃
והמרים שלשים אלף וחמש
מאות ומכסם ליהוה אחד וששים׃
ונפש ארם ששה עשר אלף
ומכסם ליהוה שנים ושלשים
נפש׃ ויתן משה את מכס תרומת
יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה
יהוה את משה׃ וממחצת בני
ישראל אשר חצה משה מן
האנשים הצבאים׃ ותהי מחצת
העדה מן הצאן שלשמאות
אלף ושלשת אלף שבעת
אלפים וחמשמאות׃ ובקר ששה
ושלשים אלף׃ וחמרים שלשים
אלף וחמשמאות׃ ונפש ארם
ששה עשר אלף׃ ויקח משה
ממחצת בני ישראל את האחז

מעשה ׀ פת׳ וסימנהון מאתם כל כלי מעשה ותחת מעשה מקשה קרהה ולא יהיה למצרים מעשה הפככם אם כחבר הזיגר
מרקחים במרקחת מעשה להסיר אדם מעשה את כל זה ראיתי ונתן אל לבי כל אשר תמיצא ידך כי את כל מעשה האלהים וכל מעשה אשר
החל

אַחַר מִן הַחֲמִשִּׁים מִן הָאָרם וּמִן
הַבְּהֵמָה וְיִתֵּן אֹתָם לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי
מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וַיִּקְרְבוּ אֵלֶיךָ מֹשֶׁה
הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר לְאַלְפֵי הַצָּבָא׃
שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נָשְׂאוּ׃
אֶת רֹאשׁ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר
בְּיָדֵנוּ וְלֹא נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ וְנַקְרֵב
אֶת קָרְבַּן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא
כְלִי זָהָב אֶצְעָדָה וְצָמִיד טַבַּעַת
עָגִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵינוּ
לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת הַזָּהָב מֵאִתָּם כָּל כְּלִי
מַעֲשֶׂה׃ וַיְהִי כָּל זְהַב הַתְּרוּמָה
אֲשֶׁר הֵרִימוּ לַיהוָה שִׁשָּׁה עָשָׂר
אֶלֶף שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
שֶׁקֶל מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֵת
שָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ אַנְשֵׁי הַצָּבָא בָּזזוּ
אִישׁ לוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת הַזָּהָב מֵאֵת שָׂרֵי
הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת וַיְבִאוּ אֹתוֹ
אֶל אֹהֶל מוֹעֵד זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי יְהוָה׃
וּמִקְנֶה רַב הָיָה לִבְנֵי רְאוּבֵן וְלִבְנֵי
גָד עָצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת אֶרֶץ

לב

יַעְזֵר וְאֶת אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם
מָקוֹם מִקְנֶה׃ וּבְנֵי גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן
וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן וְאֶל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר׃
עֲטָרוֹת וְדִיבֹן וְיַעְזֵר וְנִמְרָה וְחֶשְׁבּוֹן
וְאֶלְעָלֵה וּשְׂבָם וְנְבוֹ וּבְעוֹן הָאָרֶץ
אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לִפְנֵי עֲדַת
יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֶה הִוא וְלַעֲבָדֶיךָ
מִקְנֶה׃ וַיֹּאמְרוּ
אִם מָצָאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת
הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לַאֲחֻזָּה
אַל תַּעֲבִרֵנוּ אֶת הַיַּרְדֵּן׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לִבְנֵי גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן
הַאֲחֵיכֶם יָבֹאוּ לַמִּלְחָמָה וְאַתֶּם
תֵּשְׁבוּ פֹּה׃ וְלָמָּה תְנִיאוּן אֶת
לֵבַב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲבֹר אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם יְהוָה׃ כֹּה עָשׂוּ
אֲבֹתֵיכֶם בְּשָׁלְחִי אֹתָם מִקָּדֵשׁ
בַּרְנֵעַ לִרְאוֹת אֶת הָאָרֶץ׃ וַיַּעֲלוּ
עַד נַחַל אֶשְׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת הָאָרֶץ
וַיְנִיאוּ אֶת לֵבַב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי
בֹּא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם
יְהוָה׃ וַיִּחַר אַף יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃ אִם יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים
הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר

ושרי המאות ד יסימנהון
ומקנה ג יסימנהון
ולבני ה רש פסו יסימנהון

ויקצף משה על פקודי החיל ויקרבו אל משה הפקדים ויקהל דויד את כל ויקבץ אמציהו
אבי ישב אהל ומקנה ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד ויקהל דויד את כל ויביאו ל
ולמה תנאון ולמה תכבדו את לבבכם ולמה לא שמעת בקול ולמה מרחם הוצאתני ולמה תשגה בנ

בזרה

ויעש ג חס פליש וסימנהון ויעש בכידבר ארבעים שנה ויהנתי בכל הגוים את בית ישראל שרקו ויענו ראשם על בת׳
הנה דסבי והנה ד וסימנהון הנה כולאכי ילך לפנך הנה כסה את עין הארץ הנה חט אתם לי״ה הנה ערשו ערש ברזל

נשבעתי לאברהם יצחק ויעקב
ולי׳ עקב כי לא מלאו אחרי׳
בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע
בן נון כי מלאו אחרי יהוה ויחר
אף יהוה בישראל וינע במדבר
ארבעים שנה עד תם כל הדור
הרע בעיני יהוה והנה
קמתם תחת אבתיכם תרבית
אנשים חטאים לספות עוד על
חרון אף יהוה אל ישראל כי
תשובון מאחריו ויסף עוד להניח
במדבר ושחתם לכל העם הזה
ויגשו אליו
ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו
פה וערים לטפנו ואנחנו נחלץ
חשים לפני בני ישראל עד
אשר אם הביאנם אל מקומם
וישבו טפנו בערי המבצר מפני
ישבי הארץ לא נשוב אל
בתינו עד התנחל בני ישראל
איש נחלתו כי לא ננחל אתם
מעבר לירדן והלאה כי באה
נחלתנו אלינו מעבר הירדן
מזרחה
ויאמר אלהם משה אם תעשון
את הדבר הזה אם תחלצו

לפני יהוה למלחמה ועבר לכם
כל חלוץ את הירדן לפני יהוה
עד הורישו את אויביו מפניו
ונכבשה הארץ לפני יהוה
ואחר תשובו והייתם נקיים
מיהוה ומישראל והיתה הארץ
הזאת לכם לאחזה לפני יהוה
ואם לא תעשון כן הנה חטאתם
ליהוה ודעו חטאתכם אשר
תמצא אתכם בנו לכם ערים
לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא
מפיכם תעשו ואמר בני גד
ובני ראובן אל משה לאמר
עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה
טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו
יהיו שם בערי הגלעד ועבדיך
יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה
למלחמה כאשר אדני דבר
ויצו להם משה את אלעזר
הכהן ואת יהושע בן נון ואת
ראשי אבות המטות לבני
ישראל ויאמר משה אלהם
אם יעברו בני גד ובני ראובן
אתכם את הירדן כל חלוץ
למלחמה לפני יהוה ונכבשה
הארץ לפניכם ונתתם להם

ויאמר א דסבי ויאמרו וסימנהון ויאמר מצרים אנוסה ויאמר בני גד ובני ראובן ויאמר שרי סכות הכף כה אמר יפתח הנה
בניות ברמה ויאמר אך וזהרו זקני העיר ויאמר לו כה אמר בן הדד ויהוא יצא ויאמר אפרים אך עשרתי יצאו ויבקשו ללכת להתהלך
ונכבשה ג וסימנהון ונכבשה הארץ לפני יש׳ ונכבשה הארץ לפניכם ונכבשה הארץ לפני יש׳ ולפני עמו

פסו רלו וסו חד וסימנהון כל רבש אשר הוא חי והלחת מעשה אלהים והבשר אשר יעבכל טמא בסבתתשכו למדרי
כשפחת המחלי והלוים יסמכו את ידיהם ונפש אדם ששה עשר אלף ובקינה רב היה ויאיר בן מנשה הלך ויקרא אלהיך הוא עבר לפנך

את ארץ הגלעד לאחוזה ואס
לא יעברו חלוצים אתכם ז
ונאחזו בתככם בארץ כנען
ויענו בני גד ובני ראובן לאמר
את אשר דבר יהוה אל עבדיך
כן נעשה אנחנו נעבר חלוצים
לפני יהוה ארץ כנען ואתנ ו
אחזת נחלתנו מעבר לירדן
ויתן להם משה לבני גד ולבני
ראובן ולחצי שבט מנשה בן
יוסף את ממלכת סיחון מלך
האמרי ואת ממלכת עוג מלך
הבשן הארץ לעריה בגבלת
ערי הארץ סביב ויבנו בני גד
את דיבן ואת עטרת ואת ערער
ואת עטרת שופן ואת יעזר
ויגבהה ואת בית נמרה ואת
בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן
ובני ראובן בנו את חשבון ואת
אלעלא ואת קריתים ואת נבו
ואת בעל מעון מסבת שם ואת
שבמה ויקראו בשמת את
שמות הערים אשר בנו וילדו
בני מכיר בן מנשה הלעדה
וילכדה ויורש את האמרי
אשר בה ויתן משה את הגלעד

למכיר בן מנשה וישב בה ויאיר
בן מנשה הלך וילכד את חותיהן
ויקרא אתהן חות יאיר ונבח הלך
וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא
לה נבח כשמו׃ קיב יסימ עיבל

אלה מסעי בני ישראל אשר
יצאו מארץ מצרים לצבאתם
ביד משה ואהרן ויכתב משה
את מוצאיהם למסעיהם על
פי יהוה ואלה מסעיהם למו
למוצאיהם ויסעו מרעמסס
בחדש הראשון בחמשה עשר
יום לחדש הראשון ממחרת
הפסח יצאו בני ישראל ביד
רמה לעיני כל מצרים ומצרים
מקברים את אשר הכה יהוה
בהם כל בכור ובאלהיהם עשה
יהוה שפטים ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסכת ויסעו
מסכת ויחנו באתם אשר
בקצה המדבר ויסעו מאתם
וישב על פי החירת אשר על
פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל
ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך
הים המדברה וילכו דרך שלשת
ימים במדבר אתם ויחנו במרה

ויקרא לה נכח כשמו לבנות לה בית בארץ שנער ויאמר לה כעז לעת האכל אתו וזאבנכו ובנתו
מקברים ב וסימנהון
דסבו מפי וקרו מפני וסימנהון ומצרים מקברים את אשר הכה יי בהם כל בכור מקברים את הנותרים את העברים על פני הארץ
וסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים ותפרש את המסך על פני הבאר כאשר ינוס איש מפני הארי

במקהלת ב בתרי לוש וסימנהון ויסעו מחרדה ויחנו בבקהלתי רין חס׳ במקהלות ברכו אלהים יי׳ ממקור ישראל׳ ~
האבעים ג וסימנהון לא אעשה כעבור האבעים ׳׳ על אהרן הכהן אלהר ההר בשנת האבעים למלכות דוד׳ ~

ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם
שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם ויסעו מאילם
ויחנו על ים סוף׳ ויסעו מים סוף
ויחנו במדבר סין׳ ויסעו ממדבר סין
ויחנו בדפקה׳ ויסעו מדפקה
ויחנו באלוש׳ ויסעו מאלוש
ויחנוברפידם ולא היה שם
מים לעם לשתות׳ ויסעו
מרפידם ויחנו במדבר סיני׳
ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת
התאוה׳ ויסעו מקברת התאוה
ויחנו בחצרת׳ ויסעו מחצרת
ויחנו ברתמה׳ ויסעו מרתמה
ויחנו ברמון פרץ׳ ויסעו מרמון
פרץ ויחנו בלבנה׳ ויסעו מלבנה
ויחנו ברסה׳ ויסעו מרסה ויחנו
בקהלתה׳ ויסעו מקהלתה
ויחנו בהר שפר׳ ויסעו מהר שפר
ויחנו בחרדה׳ ויסעו מחרדה
ויחנו במקהלת׳ ויסעו ממקהלת
ויחנו בתחת׳ ויסעו מתחת
ויחנו בתרח׳ ויסעו מתרח
ויחנו במתקה׳ ויסעו ממתקה
ויחנו בחשמנה׳ ויסעו מחשמנה
ויחנו במסרות׳ ויסעו ממסרות

ויחנו בבני יעקן׳ ויסעו מבני יעקן
ויחנו בחר הגדגד׳ ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה׳ ויסעו מיטבתה
ויחנו בעברנה׳ ויסעו מעברנה
ויחנו בעציון גבר׳ ויסעו מעציון
גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש׳
ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר
בקצה ארץ אדום׳ ויעל אהרן
הכהן אל ההר ההר על פי יהוה
וימת שם בשנת הארבעים ז
לצאת בני ישראל מארץ מצרים
בחדש החמשי באחד לחדש׳
ואהרן בן שלש ועשרים ומאת
שנה במותו בהר ההר׳

וישמע הכנעני
מלך ערד והוא ישב בנגב ב
בארץ כנען בבא בני ישראל׳
ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה׳
ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן׳
ויסעו מפונן ויחנו באבת׳
ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים
בגבול מואב׳ ויסעו מעיים ויחנו
בדיבן גד׳ ויסעו מדיבן גד ויחנו
בעלמון דבלתימה׳ ויסעו
מעלמון דבלתימה ויחנו בהרי
העברים לפני נבו׳ ויסעו מהרי

ג
וכתי
ין

ג

כל
חס
יוד
תני
בסב
מל

ד
חס

ט
חס
בלוש

ב
בתרי
לוש
ה
חס
יוד
מל

ג

ל

ג
חס
בלוש

ו

ה
רסבי
בעבי
זקרי
בחרי

ג
חס
ין
חס
וכל
סין
מל

ג

ג
חס
אהרן
ומשה
ועזיה

ל

ל

ל

ל

ל

ה
רסבי
בעבי
זקרי
בחרי

לצאת ג וסימנהון בחדש השלישי לצאת בני ישראל ׳׳ על אהרן הכהן אלהר ההר ׳ ויהי בשמנים שנה וארבע מאות שנה׳ ~
הישימת ג וסימנהון ויחנו על הירדן הישימת כתי׳ והערבה עד ים בנירות ובית פעור הישמות כתי׳ צבי ארץ בית הישמות כתי׳ ~
בחרי רסבי בעבי ה וסימנהון ויחנו בהרי העברים ׳׳ עוד תסיעו הרי מרים בחרי שמרון ׳ ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ ׳ וגם במות עשה בחרי׳ ~

148

אל אשר ה וסימנהון לך נחה את העם אל אשר דבריתי והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחותיכם אל אשר יהיה
שמה הרוח ללכת קרי בבואם הכהנים ולא יצאו מהקדש ותאמר דות אל תפגיעבי ~ ואבדתם ב יסי את כל משכיתם ואבדתם את שכים

העברים ויחנו בערבת מואב
על ירדן ירחו ויחנו על הירדן
מבית הישימת עד אבל השטים
בערבת מואב׃
וידבר יהוה אל משה בערבת
מואב על ירדן ירחו לאמר׃
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עברים את הירדן
אל ארץ כנען והורשתם את
כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם
את כל משכיתם ואת כל צלמי
מסכתם תאבדו ואת כל במתם
תשמידו והורשתם את הארץ
וישבתם בה כי לכם נתתי את
הארץ לרשת אתה והתנחלתם
את הארץ בגורל למשפחתיכם
לרב תרבו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו אל אשר
יצא לו שמה הגורל לו יהיה
למטות אבתיכם תתנחלו ואם
לא תורישו את ישבי הארץ
מפניכם והיה אשר תותירו מהם
לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם
וצררו אתכם על
הארץ אשר אתם ישבים בה׃
והיה כאשר דמיתי לעשות

להם אעשה לכם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
צו את בני ישראל ואמרת אלהם
כי אתם באים אל הארץ כנען
זאת הארץ אשר תפל לכם
בנחלה ארץ כנען לגבלתיה׃
והיה לכם פאת נגב ממדבר
צן על ידי אדום והיה לכם גבול
נגב מקצה ים המלח קדמה׃
ונסב לכם הגבול מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה והיו
תוצאתיו מנגב לקדש ברנע
ויצא חצר אדר ועבר עצמנה׃
ונסב הגבול מעצמון נחלה
מצרים והיו תוצאתיו הימה׃
וגבול ים והיה לכם הים הגדול
וגבול זה יהיה לכם גבול ים׃
וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים
הגדל תתאו לכם הר ההר׃
מהר ההר תתאו לבא חמת
והיו תוצאת הגבל צדדה׃ ויצא
הגבל זפרנה והיו תוצאתיו
חצר עינן זה יהיה לכם גבול
צפון׃ והתאויתם לכם לגבול
קדמה מחצר עינן שפמה׃
וירד הגבל משפם הרבלה

נחלה ב מלע וסימנהון ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים נחלה עבר על נפשנו ׳ אור׳ תוצאתיו כתי אל גבול חיפלטי
תיצאתו כתי אל כתף בית חגלה תצאותיו כתי ׳ מחר ההר ואלה תוצאת כך כתי מכל משמר תוצאות כתי ׳ ושאר תצאות כתי ׳ ~ ׳
הגבל נבל ט חס בלים וסימנהון היצא מגבל האמורי צדדה זפרנה משפם ב בין לאובנו והערבה והירדן ובעפק בית נשמרנו מהתיצב ׳

ימחה ד וסימנהון ומחה אל מי המרים ומחה אל כתף ים כנרת ומחה יו את שבו ומחה יו אלהים דמעה מעל כל פנים
על כתף ה וסימנהון ומחה על כתף ים כנרת ויתן אל המכונות ב בו ישאו על כתף עירים ויביאנו בכבוא אשר על כתף

מקרם לעין וירד הגבל ומחה
על כתף ים כנרת קדמה וירד
הגבול הירדנה והיו תצאתיו
ים המלח זאת תהיה לכם הארץ
לגבלתיה סביב ויצו משה את
בני ישראל לאמר זאת הארץ
אשר תתנחלו אתה בנורל
אשר צוה יהוה לתת לתשעת
המטות וחצי המטה כי לקחו
מטה בני הראובני לבית אבתם
ומטה בני הגדי לבית אבתם
וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם
שני המטות וחצי המטה לקחו
נחלתם מעבר לירדן ירחו
קדמה מזרחה
וידבר יהוה אל משה לאמר
אלה שמות האנשים אשר
ינחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון ונשיא
אחד נשיא אחד ממטה תקחו
לנחל את הארץ ואלה שמות
האנשים למטה יהודה כלב
בן יפנה ולמטה בני שמעון ש
שמואל בן עמיהוד למטה
בנימן אלידד בן כסלון ולמטה
בני דן נשיא בקי בן יגלי לבני

יוסף למטה בני מנשה נשיא
חניאל בן אפד ולמטה בני
אפרים נשיא קמואל בן שפטן
ולמטה בני זבולן נשיא אלי צפן
בן פרנך ולמטה בני יששכר
נשיא פלטיאל בן עזן ולמטה
בני אשר נשיא אחיהוד בן
שלמי ולמטה בני נפתלי נשיא
פדהאל בן עמיהוד אלה אשר
צוה יהוה לנחל את בני ישראל
בארץ כנען
וידבר יהוה אל משה בערבת
מואב על ירדן ירחו לאמר
צו את בני ישראל ונתנו ללוים
מנחלת אחזתם ערים לשבת
ומגרש לערים סביבתיהם
אשר תתנו ללוים והיו הערים
להם לשבת ומגרשיהם יהיו
לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם
ומגרשי הערים אשר תתנו
ללוים מקיר העיר וחוצה אלף
אמה סביב ומדתם מחוץ לעיר
את פאת קדמה אלפים באמה
ואת פאת נגב אלפים באמה
ואת פאת ים אלפים באמה
ואת פאת צפון אלפים באמה

שום בר נש כתו
אחיהוד
חס לאמר
בטע
חס
ומל
ב חס בלוש
ומדתי בטע פעלתם ליגולג

ו בטע מגולג וסימנהון ומדתם מחוץ לעיר אלה הנחלות ושני אנשים שרי נדודים ואשר על העיר הנני ממלא את כל ישבי ואמרו
אליך הנידה ולאחות העיר המשוררים את המלך יצאו לעדי יהודה וירם ישי יהוה גם הנה העין אשר עשה המן ומה חשחן ובני תורין ודכרין ואמרין
תחי בא אונך קן שבת ועניך פתוחות גם חגגי נעדיתי ואמירה ככה יעיר האלהים ושם היו לפנים נתנים ויעמסים על החמרים ואף יין ענבים

בתוך ה וסימנהון ויבתר אתם בתוך זה יהיה לחם ויהיו לישראל בתוך שני הזנבות אחר אחת בתוך
ערי מקלט ה וסימנהון ואת הערים אשר תתנו והקריתם לכם ערים והערים אשר תתנו את שלש הערים יחבריה

והָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרָשׁ ה
הֶעָרִים וְאֶת הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ ה
לַלְוִיִּם אֶת שֵׁשׁ עָרֵי הַמִּקְלָט ב
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֻס שָׁמָּה הֹרֵצֵחַ חס
וְעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם ראו
עִיר כָּל הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ יבדיל
לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עָרִים
אֹתָן וְאֶת מִגְרְשֵׁיהֶן וְהֶעָרִים בתו
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וכ
מֵאֵת הָרַב תַּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעַט קרו
תַּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר דכו
יִנְחָלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִיִּם: במא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: ג
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן ח
אַרְצָה כְּנָעַן וְהִקְרִיתֶם לָכֶם בתו
עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם ה
וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה כל
וְהָיוּ לָכֶם הֶעָרִים לְמִקְלָט מִגֹּאֵל קמ
וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד עָמְדוֹ לִפְנֵי במא
הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט: וְהֶעָרִים אֲשֶׁר פת
תִּתְּנוּ שֵׁשׁ עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה נס נא
לָכֶם: אֶת שָׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ את עגדיך
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת שָׁלֹשׁ הֶעָרִים טו
תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט: רנט
ושצ
תהיינה
לכם

תִּהְיֶינָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר ה
וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ
הֶעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס
שָׁמָּה כָּל מַכֵּה נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה:
וְאִם בְּכְלִי בַרְזֶל הִכָּהוּ וַיָּמֹת ג
רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ: זי
וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ ובאבן
הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת
הָרֹצֵחַ: אוֹ בְכָלִי עֵץ יָד אֲשֶׁר כי
יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא חס
מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ: גֹּאֵל הַדָּם בסד
הוּא יָמִית אֶת הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ מל
הוּא יְמִיתֶנּוּ: וְאִם בִּשְׂנְאָה יְהָפְנֵנּוּ ב
אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו בִּצְדִיָּה וַיָּמֹת: ובעט
אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמֹת מוֹת ה
יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא גֹּאֵל חס
הַדָּם יָמִית אֶת הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ בלש
בּוֹ: וְאִם בְּפֶתַע בְּלֹא אֵיבָה הֲדָפוֹ ל
אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל כְּלִי בְּלֹא ח
צְדִיָּה אוֹ בְכָל אֶבֶן אֲשֶׁר יָמוּת ב
בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת ובעט
וְהוּא לֹא אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ ג
רָעָתוֹ: וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה ב
וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים
הָאֵלֶּה: וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת
הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהֵשִׁיבוּ

עמדו ד וסימנהון עד עמדו לפני העדה למשפט וישב בעיר החיא אלה ערי המועדה ויעמד המלך על עמדו
באבן ג וסימנהון באבן או באגרף ולא ימות ואם באבן יד אשר ימות בה באבן המלך וז ובאבן יקיה ובחמתורת
בפתע ב וטימנהון בפתע פתאם וטמא ראש ואם בפתע בלא איבה הרפו ב וס ואם בפתע לא עמד בויע הדפו

יצא ז׳ ד׳ חס ונ מל וסיבונהון וישלח את הערב ויצא יצוא ויהי כאשר כלה יצחק ואס יצא יצא הרצח יצוא ויצא וסיבונהון
ויקצף נעמן וילך וישלח דוד את העם אס יצא את יצא אל שרי מלך בבל ׳ עורב שמעי נעמן מל וסיבו והבית כולא ינשן ושאר חסרים ׳

אתו הערה אל עיר מקלטו א
אשר נס שמה ושב בה עד מות
הכהן הגדל אשר משח אתו
בשמן הקדש ואם יצא יצא ז
הרצח את גבול עיר מקלטו אשר
ינוס שמה ומצא אתו גאל הדם
מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח
גאל הדם את הרצח אין לו דם
כי בעיר מקלטו ישב עד מות
הכהן הגדל ואחרי מות הכהן
הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו
והיו אלה לכם לחקת משפט
לדרתיכם בכל מושבתיכם
כל מכה נפש לפי עדים ירצח
את הרצח ועד אחד לא יענה
בנפש למות ולא תקחו כפר
לנפש רצח אשר הוא רשע ז
למות כי מות יומת ולא תקחו
כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות הכהן
ולא תחניפו את הארץ אשר
אתם בה כי הדם הוא יחניף את
הארץ ולארץ לא יכפר לדם
אשר שפך בה כי אם בדם שפכו
ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישבים בה אשר אני שכן

בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני
ישראל׃

ויקרבו ראשי האבות למשפחת
בני גלעד בן מכיר בן מנשה מ
ממשפחת בני יוסף וידברו לפני
משה ולפני הנשאים ראשי אבות
לבני ישראל ויאמרו את ארני
ציוה יהוה לתת את הארץ בנחלה
בגורל לבני ישראל וארני ציוה
ביהוה לתת את נחלת צלפחד
אחינו לבנתיו והיו לאחר מבני
שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה
נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף
על נחלת המטה אשר תהיינה
להם ומנחלת נחלתנו ינגרע ואם
יהיה היבל לבני ישראל ונוספה
נחלתן על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחלת מטה
אבתינו ינגרע נחלתן ויצו משה
את בני ישראל על פי יהוה
לאמר כן מטה בני יוסף דברים
זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות
צלפחד לאמר לטוב בעיניהם
תהיינה לנשים אך למשפחת
מטה אביהם תהיינה לנשים
ולא תסב נחלה לבני ישראל

טו בקרו
לו
ו רפ׳
ז חס
ח וג מל
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז אורו
יז כתי כן כמ
יח חס
יט
כ
כא
כב
כג פסו דספי ולא בכו
כד
כה
כו
כז ושפך דמם
כח
כט
ל אבימלך
לא
לב באשר
לג בזנבוקי אחינו בפת ג
לד ג ד ה ו ז ח ואנון ט חס בלוש ד
לה
לו דגש בנקבות
ג בנקבות

יבמר דגש וסיבונהון ולארץ לא יכפר לדם אס יכפר העון הזה לכם לכן בזאת יכפר יעקב בחסר ואמית יכפר יעקב
ונוסף וסיבונהון ונוסף גם הוא על שנאינו ונוסף על נחלת המטה יש בעזר ונוסף עוד בתר קמ וא ויעוד נוסף עליהם דבריים
אבותם ג בנקבות וסיבונהון כן בנות צלפחד כדברת קדמי דפסו אך למשפחת מטה אביהם ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם